Biblioteca estense universitaria
Largo S. Agostino 337
I-41121 Modena MO
Tel ++39 + 59 222248
Fax ++39 +59 230195
b-este@beniculturali.it
bibliotecaestense.beniculturali.it

alfa.w.4.2

IOANNES : PHILOPONUS

In Aristotelis Analytica priora et posteriora commentaria

Ms., 15 sec.

Img: BEU, 2013

Terms of use
Using texts and images of the Estense Library is free - within the CC license terms - only for personal, private and non commercial use.
In the case of a non commercial, public use, their source must be cited, linking to the homepage of the Estense Library website.
For any different purposes, or for getting higher resolution images, please follow the guidelines in the Reproductions page of the website, and/or write to b-este.urp@beniculturali.it.
Creative Commons License
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Italy License
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/it/deed.en

ἰωάννου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως εἰς τὸ πρῶτον
τῶν προλεγομένων ἀναλυτικῶν ὑπόμνημα ἢ ἀποσημειώσεις ἐκ
τῶν σημειουμένων ἀμμωνίου τοῦ ἑρμείου τῶν εἰς τ. πρ. ἀ.

Ἡ δὲ νῦν ἡμῖν προλαβοῦσα ῥῆσις συγγραμμάτιόν ἐστι, οὐχὶ τόπον δηλοῦν μόνον
ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας ἀφέλειαν προλέγεσθαι μέλλουσαν· ἐπεὶ
στέρον ἀριστοτέλους συγγραμμάτων μέλλοντων ἀφελεῖσθαι τὸ ὄφελος
μερικὸν· σημαίνει δὲ σημείωσις ἀπαγγελίαν, ἀφ' ἧς αὐτὸ γράφης· ἀγνώστου τοῦ
φιλοδόξου τὸ βιβλίον· ἢ δεῖται ἀφελείας ἀφ' αἱρέσεως· προσῆκον ἦν βοηθεῖν,
ὅπου τῆς φιλοσοφίας μέρος ἀναγέγραπται· ἢ δ' ὅλως ὅπου τῶν μερῶν ἢ.
πρῶτον οὖν περὶ σημαινομένου· σημαίνει τοῦ φιλοδόξου δὴ περὶ ἀποδείξεως. σκοπὸς τοῦ φιλοσόφου.
ἀλλ' ἢ δηλονότι ἀπόδειξις συλλογισμός ἐστι· δῆλον ὅτι δεῖ πρῶτον περὶ τοῦ·
ἁπλοῦν συλλογισμοῦ διαλαβεῖν· πολλαχῶς συλλογισμοῦ λεγομένου· ἵνα δὴ καὶ διαιρέσεων
ληφθεισῶν πόθεν δεῖ συλλογισμοῦ λαβεῖν, δηλῶμεν· ὁ μὲν συλλογισμὸς, γνῶσίς
ἐστιν· ἡ δὲ γνῶσις, μέσον ἔχουσά ἐστιν τοῦ γινώσκοντος τὸ γινωσκόμενον· βιωφελοῦν τοῦτο ὄντων· τοῦ γινώσκοντος, τῆς γνώσεως τοῦ γινωσκομένου· καθ' ἑκάστη
ὧν τῶν ἕξεων, τῶν διαιρέσεων ποιησάσθαι τῶν συλλογισμῶν, ἐπὶ τε τοῦ γινώσκοντος,
τῆς γνώσεως τοῦ γινωσκομένου· τῷ καὶ μὴ τοῦ γινώσκοντος οὕτως· τὸ γινῶσκον
ἢ νοῦς ἐστιν, ἢ διάνοια· ἢ δόξα, ἢ φαντασία ἢ ἀγαθὴ· ἀλλ' ὁ μὲν νοῦς ἢ μὴ ἀγαθὴ, ἢ
οὐ συλλογίζεται· ὁμωνύμως, ὡς ἀρετὴ τέχνη τοῦ συλλογίζεσθαι· διὸ καὶ ὅσος περὶ
τῶν φαύλων περὶ αὐτοῦ· οἷς μὲν ἀπλανὴς ἐστιν ἀναμάρτητος· ἢ τὰ ἀπλᾶ ἀπλανῶς βούλεται γινώσκειν· ἢ οὐδενὸς αὐτῶν ἁπτεσθαι· ἢ ὁμοίως ἐστὶν ἀναμάρτητος· ἢ διανοητικὴ ἀγαθὴ, ὡς χρὴ αὐτὴν ἔχουσα τοῦ συλ-
λογίζεσθαι, οὐ συλλογίζεται· ἀλλ' οὐδὲ φαντασία συλλογίζεται· ἢ τὰ μὲν
ὑπὸ ἀγαθὴν ὡς φαντάττων· ταῦτα δ' ἐστὶν ἢ τηρήσεις τῶν, τὴν οὖν ἀποστερεῖσθαι
μὴ συλλογιζομένην ἕξιν ἢ φυλάττουσα ὑπὸ ἀγαθὴν ὡς φαντάττων ἢ συλλογίζε-
ται· ὁ δὲ συλλογισμός, μνήμη ἐστὶν ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον, ἢ τὰ ἀπ' ἄλλου, ἄλλο
συλλογίζεται καὶ ὃ οὐκ ἦν δεδεγμένον ἢ δὲ φαντασία, μνήμη τε καὶ τήρησίς ἐστι·

B.E.

"ὥστε γὰρ καὶ ἔστιν
"τοῦτο ἐστὶ τῶν
ὅτι † διανοια μόνη ὁ συλλογισμὸς

τῶν τυπτόντων τῶν ἀγαθῶν· ἡ πλέον οὐδὲν ὧν αὐτῆς ἀγαθὸν σωζεῖ δέξασθαι, ἔοικε
μᾶλλον σωσόμενον· ὡς ἡ δικαιοσύνη δοκεῖ. φρόνησις ἀρετή ἐστι φρονεῖν † φρονητική
σωφρόνως. οὐ μόνον οὖν ἡ φρόνησις συλλογίζεται· λάβοις γὰρ οἷον ἡδέα καὶ
ἀλλ' ἐμποδίζοντα ὡς ἡδέα συμπράττει καὶ ἔστι διανοίας, δικαίως ὡς οὐ σοφὸν τὸ
συλλογίζεσθαι· λάβοις ἄρα τῶν γνωστικῶν μορίων τῆς ψυχῆς μόνον τὸ διανοεῖσθαι
συλλογίζεσθαι. ἐπεὶ δὲ συλλογισμοὶ εἰσὶν οἱ μὲν ἀναγκαίων ὄντων τῶν ἐξ ὧν
οἱ συλλογισμοί, ἀδύνατον ἀναγκαίως ἔχειν τὰ συμπεράσματα· οἱ δὲ ἐνδεχομένως
ἔχοντων, καὶ ἐνδεχομένως ἔχει καὶ τὰ συμπεράσματα· ἐπιστητὰ μὲν οὖν οὐκ ἔστι
συλλογίζεσθαι· λάβοις ἄρα τῶν γνωστικῶν μορίων τῆς ψυχῆς μόνον τὸ διανοεῖσθαι
συλλογίζεσθαι. ἐπεὶ δὲ συλλογισμοί εἰσι

ἀλλ᾽ ἡμεῖς· οὐ τὰ μόνον ἐμὲ ὄντα φανταζόμεθα, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ ὄντα· πῶς οὖν ἅ
μὴ αὐτὸς αὐτῷ φαντασίαν ποιεῖται συμπλεκόμενα τῇ διανοίᾳ ὁ ἀληθὴς σοφιστὴς
συλλογίζεται· λέγωμεν ὡς ὁ μὲν παρὰ τὴν ὑπόληψιν λόγος φαντασίας τῶν
ἀφανῶν ἐστὶ· ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν ἐστὶ πιστῶν ἀληθῶν ἃ αὐτὴ φυλάττομεν, ὅπερ
ποιοῦμεν περὶ τῶν μελλόντων ἀορίστων, διασκέψασθαι βουλόμεθα περὶ
ὧν αὐτὴ ἀποδέχεται, πότερα συμπίπτουσα αὐτῇ ὡς ὁ παρὰ τὴν φυλακὴν
μὴ παραλογιζόμενος τῶν λογικῶν ἀνδρῶν ἢ τοῖς ἀληθέσι χρῆται, οἷον ἀ τυχοῦσι
τοῖς νοητοῖς πεφιλοσοφημένοις, οἷον ἀ τυχοῦσι τοῖς μορφὴν ἢ σχῆμα ἢ χρῶμα ἢ ὄγκον ἢ τοῖς ἐξ ἀφαιρέσεως ἃ δὴ λέγομεν ὕλην πάντως
οὐσαν ἄλλο τι σημαῖνον· ἐπὶ μὲν οὖν τῆς ὕλης αὐτῇ τοῖς τοιούτοις συμπίπτει ἃ δὲ λέγει ἀληθῆ,
διὰ τῆς ἀληθείας ἐφαίνετο· μὴ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡς αὐτῶν· οὐ τῶν ἀληθῶν
οὐδὲ φαντασίαν φαμὲν ἀεὶ δύνασθαι ἀλλὰ τῶν τοῖς λογικοῖς νοήσεσι συ
μπλεκομένων δύνασθαι· ἐπεὶ καὶ ὁ φιλόσοφος, καὶ ὁ ξυμπλέκων μὴ αὐτοῖς τοῖς ἀρχαῖς
λαμβάνει· οὐ γὰρ δὴ ὁ φαντάσεως μοι προσῆκεν ἀεὶ γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὁ ξυμπλέκων.
ἡ ὅτι ὁ μὲν οὐδεὶς ἔχει οὐ μᾶλλον ὁ δέ, ἢ αὐτῆς πρὸς φαντασίαν συμπλοκῆς,
τοιούτου δὲ ὄντος ὁ φιλόσοφος συλλογισμὸς συμπλεκόμενος ξυμπροσφ
έρεται φαντασίαν μὴ ἀεὶ γίνεσθαι δύνασθαι· οὕτω μὲν οὖν αὐτῶν μνη
μονεύοντας ἀποδέδωκε· ὡς τὰ δεῖξιν συλλογισμῶν, μὴ ἔχοντες ἐξ ὧν μείζων
μίαν δὲ ὁ φιλόσοφος συλλογισμός, οὐ λέγων ἀεὶ τῇ φαντασίᾳ προσ ἔχειν. "ὅσα τρία εἴδη τῶν συλλογισμῶν εἶπε"
οἷον ὡς εἰ πᾶν τοιοῦτον· ἀλλ᾽ οὐχ ἁπλῶς τῆς γνώσεως μείζονα· ὅτε μὲν τὰ αὐτὰ ἔχει
μᾶλλον ἢ ἔχομεν οἷ δὴ τῇ φαντασίᾳ· οἷον τὸ πᾶν, οὐ λεῖ
ται δὴ τοῦτο τοῖς βδ διασταλτικὰ προσ ἔχειν· διαιρίνει δὲ οὐ πάντα· ὅ οὖν
ὁ φιλόσοφος τὰ φαντάσεις καὶ τῶν κριτῶν, ὡς ἀναγκαίου χρῆσθαι· ἐδόκει μὲν
οἷ χρὴ ὅτε αὐτὰ ἔχειν τῶν διανοιῶν ἃ δοκεῖ ἀσυμπαραίνεται λαμβάνουσαν
ἀπροδιάσυλλογίσμων εὑρεῖν ἐν συμπλέξασιν ποιῆσαι πάλιν συλλο
γισμόν· ἀλλ᾽ ἐμὲ δὲ λαμβάνει αὐτὰ ἀπροσυμπαραίνεται ἃ πρὸ αὐτῶν ἔχρω συλλο
γίσμασιν προσ ἔχουσα παραλαβεῖν· δηλονότι ἢ αὐτῶν τοιούτων οὐ νοεῖ ἃ
ποδέδωκεν ἀληθῆ δὲ ληφθεῖσα δέ· ἐδόκει ψευδῆ αὐτῶν ψευδῶν δηλονότι προ
σχόντων σωπᾶν· μὴ ἡ φαντασία τοῦ ψεύδους ἀλλὰ τοῦ συλλογισμοῦ δηλο "πάλιν
νότι

ἐν δὲ τῷ τέλει περὶ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ

καὶ ὁ μὲν συλλογισμὸς οὕτω δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τριῶν τούτων ὄντων συλλογιστικῶν

ὅτι χρήσιμον τὸ βιβλίον.

τάξις.

μλωσν· ἁπλῶς οὕτως· ἐ δὲ περὶ ἀποδείξεως μάλιστα ἐπιστήμονες ἐσμὲν ὅταν ἐκ φίλο
ϕορ. πρότερον διὰ τοῦ ἀναλύειν ἐπὶ τὰ ἀρχικώτερα· ἐπὶ τὰ ἀπλῶς πιστὰ ἢ ἀναγκαῖα
κατηγορίας· δεύτερον περὶ τὰς διαφορὰς τῆς πρώτης σχήματος·
τοῦτο ποιήσωμεν τῶν περὶ ὁρισμοὺς· περὶ ὀνομάτων ἢ ῥητῶν ἢ ὀνομάτων ἢ προ
τάσεων ἀληθῶν· ἢ αὐτὰ πῶς πρώτη σκέψις τῶν ἁπλῶν φωνῶν τοῦτ' ἐ
στὶν οἱ ἁπλοῖ λόγοι· ὧν ἀληθὴς ἢ ψευδὴς ἡ κατάφασις συλλογισμός·
ἐπεὶ δὲ διὰ τί ἐνδέχεται εἶναι τῶν συλλογισμῶν διαφορὰς· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐ
τοῦτον ἐναπολείπεται· ἀλλὰ πρότερον τί ποτέ ἐστιν ὁ ἁπλῶς συλλογισμός· ἢ
ἵνα μὴ πόθεν σωθῇ τὰ μὲν οἱ ἁπλοῖ λόγοι τοῦτ' ἔστιν αἱ προτάσεις ποιοῦσί οὕ
λλογισμόν· τὰ δὲ περὶ ἢ τοῦ μᾶλλον τὰ μὲν δύνατον ἢ τὸ ὡρισμένον ἢ τὸ ἀόρι
στον ἢ τὸ ἀναγκαῖον· ἀλλὰ πρότερον περὶ τοῦ ἁπλῶς τί ἐστιν· ἢ τί δύναται ὅλως εἶναι
δήλωσις· ἢ τὸν βουλόμενον ἀλλήλους γράφειν ὁ ξυρίχου ἢ στρογγύλον χρῆσθαι τῇ
ρα· πρότερον ὁ φάλαξ ἀλλήλους γράφειν· ἀλλ' ὧν ἢ αὐτὸς διορισμὸς
ἐν τοῖς ἁπλοῖς περὶ τοῦ ἁπλῶς συλλογισμοῦ· ἐν δὲ τοῖς ὑστέροις ἀναλυτικοῖς
περὶ ἀποδείξεως ἢ ἐν τοῖς ὑφηγητικοῖς ἐλέγχοις περὶ τῶν ὑφηγητικῶν· ἀλλ' ἐπ
ἐπὶ τοσοῦτον ἢ περὶ ὁρισμοὺς ἀκριβείας ἕνεκα τῆς μεθόδου· ἐν δὲ τοῖς τόποις περὶ δι
αλεκτικῶν· προσήκει καὶ δὲ τῶν λοιπῶν· πῶς δὲ αὐτὴ αὑτῆς ἐπιστήμη ἀ
φὴς ζητητέον· διὰ τί δὲ ἀναλυτικαὶ ἐπιστήμαι ἁπλῶς ἢ οὐ περὶ συλλογισμῶν·
λείπεται σκοπεῖν ἀλλοῖς πολλαχῶς· ἢ γὰρ ἡ τοῦ ὅλου ἢ μέρη· ἢ τῶν σωζ
ἢ τὰ ἁπλᾶ· ἃ χρὴ λαμβάνοι γνωρίζειν· ἢ τῶν φύσει ὄντων ἢ τὰ
τὰ στοιχεῖα ἢ τὰ ἢ τὰ ἀναλυτὰ ἢ τῶν συλλογισμῶν αἰτιολογικῶν· ἢ ἁπλῶς τὰ
πολλαχῶς λεγομένης δὲ ἀληθοῦς, ἐ ἐστὶ περὶ λαβεῖν ἢ ἀπ' ἀναλυτὰ ἐ
ἐστιν, αἰτιολογικῆς ἐ πίστεως πρότερον τῆς σωζούσης τὸ αἴτιον· ὅλως δὲ ἐ ἐστὶ ζη
τῆσαι, ἢ ὅτι συλλογισμὸς σωζούσης ἐστὶ, ἢ ὅτι αἰτιολογικῶν λόγων, οὐ
κοῦ ἀλλοῖς δὲ· διὰ τί τῶν περὶ συλλογισμῶν πραγματείαν, αἱ ἀναλυτικαὶ ἐ
πιστῆμαι· ἐ δὲ περὶ μᾶλλον σωζούσης ἐ πίστεως· ἵνα οὖν ἀποδῶμεν
αἰτίαν, τίνος ἐστὶ γραφῆς αἱ τοιαῦται τοῦ βιβλίου διαιρέσεις, ἢ πῶς μὲ
οὕτως· διαιρετέον τοῦ τοῦ βιβλίου ἢ μέρη ἀναλυτικά· ἢ διορισμὸν τοῦ
τοῦτο πρῶτον μέρος τῶν συλλογισμῶν· τὸ δὲ δεύτερον, περὶ αὐ
στορικοῦ εἰσὶν προτάσεων· τὸ δὲ τρίτον περὶ συλλογισμῶν αὐ ἀλλοῖα, καὶ τοῦ

ἐπεὶ

νάλυ

καὶ αὐτὰ ἐ ἐστὶ περαφῆν.

ὅτι γνήσιον τὸ βιβλίον, τοῦ φιλ,
πότερον μέρος ἢ ὄργανον τῶν λογικῶν θεωρημάτων τῆς φιλοσοφίας

ζ' οἱ μὲν ὧδε οἱ δὲ οὕτως λέγω δὲ ἀναλυτικῆς μέρος τὴν ἀποδεικτικὴν ζητοῦσι, πρὸ
ὀλίγου δὲ λεγόμενα φασὶ τέχνης εἶναι ἢ ἐπιστήμης· ἐμοὶ δὲ ἀφαίρει τὸ δὲ ἕτερον αὐτὸ
χνης ἢ ἐπιστήμης ὡς μέρος ἢ μόριον· ἀλλ' ἐπειδὴ μέρος ἐστὶν ἢ μόριον·
ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἡ φιλοσοφία ἀναλυτικὴν πρὸ τῶν λογικῶν μέρος ὅλον· ἢ τὴν οὐσίαν
ζητοῦσαν ἕτερον τέχνης ἢ ἐπιστήμης ὡς μέρος ἢ μόριον· ἢ λογικὴ δόξα
ἐστὶ μέρος ἢ μόριον· μόριά φησιν οὐκ εἶναι· οὔτε γὰρ τοῦ θεωρητικοῦ, οὔτε τοῦ
πρακτικοῦ μέρος ἐστίν· τὸ γὰρ μόριον λυόμενον ἢ τὴν ὕλην ποιεῖν ὧν αὐτὸ
ζητούμενον οὐκ ἔστι μόριον· τῶν μὲν οὖν πρακτικῶν οὐκ ἔστιν· τοῦτο γὰρ ὕλη
τοιάδε πρᾶξις πρᾶγμα ἢ μόριον παρέδοσαν· ὅτι δὲ οὐδὲ τῶν θεωρητικῶν
αἱρετόν πως ἢ φευκτόν· ἡ δὲ λογικὴ ὕλην μὲν ἐκ τοιάδε προτάσεις παρέδοσαν, ὅτι
δὲ, τὸ διὰ τῆς τοιαύτης συνθέσεως τῶν προτάσεων τῷ ἐπομένων τὸ
ξαν ἀληθοῦς δεικνύναι ἀνόνυμον ἀπόλυτον· οὐ δύναται ἐστὶν τοῦ πρακτικοῦ τέλος· ἀλ
λ' ὡς ἄπορον ἢ μόριον παρέδοσαν, ἢ ἁπλῶς τὸ ἀγαθόν· ἢ οὕτω μὲν ἡ λογικὴ, οὐ
κ ἔστι μόριον τοῦ πρακτικοῦ, ἀλλ' οὔτε μὴν τοῦ θεωρητικοῦ· τοῦτο γὰρ ὕλη
μὴ τοιάδε· τέλος δὲ ἢ περὶ τῶν θεωρία· ἡ δὲ μήτε τοῦ θεωρητικοῦ
μήτε τοῦ πρακτικοῦ ἐστὶ μέρος, οὐκ ἔστιν ἄρα τῆς φιλοσοφίας μόριον·
λλ' πρὸ τούτου οὖν δύο διαιρέσεσιν τῶν θεωρητικῶν ἢ πρακτικῶν τῶν λογικῶν·
ζ' μέρος ἀναλυτικὴ φιλοσοφίας· ἢ οὕτω μὲν οἱ ζωϊκοί, τὴν μὲν ὅλην ἀπὸ
τοιᾶς ἐλάττους ὁμοίως, ἀπὸ τοιᾶσδε ἀληθοῦς προτάσεως ἐλάττων προτάσεων ὡς ἐκ
προβλημάτων· ὁμοίως δὲ συγχωρήσουσιν αὐτοῖς ἄλλην ἐλάττων, ὅτι
ἐλλιπῶς ἐλάχθη τοῦτο διαιρέσεως· ὁ δὲ φησὶ περὶ ὁμολογι[ῶν] ἀντὶ τοῦ
νολογικὴ τέχνης ἢ ἐπιστήμης· ἀμφότερα δὲ μέρος ἢ μόριον ἢ ὅλον ἀλλ'
προσφυὲς ἢ ὄργανον· νομίζουσιν γὰρ περὶ ὁμολογίας αὐτὰς χνας· ἢ
ἐ αὐτοῖς τοῦτο δεῖ ἕτερα εἶναι νομίζουσιν· οἱ δὲ ἀποσωπῶσιν
λλ' ὡς ὄργανον· τὸ μέρος καθόλου ἢ μόριον πρὸς φύρουσι· ἐχρῶ δὲ αὐτοῖς
λλ' ἕλλησι ποιεῖ ἀθαμὴς προτάσεως τοιᾶσδε ἀπόλλυσιν ἐλάττονας οὕτως·
περὶ ὁμολογικὴ τέχνης ἢ ἐπιστήμης· τοῦτο δὲ ἀνὰ ἕτερα ἐστὶν
νομικὴ τέχνης ἢ ἐπιστήμης· ἀλλ' ἢ μέρος ἢ μόριον ἢ ὄργανον· αὐτὰς δὲ ἀνάγκη ἐστὶ μέρος
ἢ μόριον ἢ ὄργανον· ἵνα δὲ ἐλάττους λάβῃ, ἐπὶ τοῦτο ἀμήχανος νομίζειν

4

ἀκριβείστερον

ἐβούλοντο ὄργανον εἶναι φιλοσοφίᾳ τῇ λογικῇ. οἱ δὲ λόγοι ὄργανον, ἀποδόντες τὴν
αὐτὴν μὲν αὐτὴν λόγος τὸ μόριον τοῦ μέρους εἶναί φασιν, ἕτερος αὐτῆς ὁ λόγος.
ὁ δὲ ὄργανον, οὐ μέρος, ἄλλοι παρ' αὐτῶν χρῶνται. οὐδαμῶς μέρος οὖν τῇ φιλο-
σοφίας αὐτὴν χρῶνται. οὐδαμῶς μέρος ἡ λογικὴ ὀργάνου. ἐπεὶ δὲ μὴ ὁμοίως
γίγνεται τὰ τέλεια, ἀλλ' οὐ χωρὶς μέρος τῆς τελείας, οὐδαμῶς πᾶσα
"σιοπο- τῶν τελείων ἰδέαν ποιοῦσα, ὡς θυρεὸς ἀβελεῖον. ἀλλ' ἵνα ὄργανον αὐτὸν
ᾖ, ἵνα οὕτως ἁπλῶς μέρος μυριώτερον δὲ ἀπὸ τελείας μελέτης, ἢ οὐδὲ
"πυτ- τὸν τελείου χρόνον οἰκοδομῆσαι, οὐδὲ ἄρα φιλοσοφίαν ὅλην τῶν ἀβελτερῶν
τοῦτο μὲν ὀργάνων τῇ συλλογιστικῇ ὅλῃ καὶ μεθόδῳ
χρῶνται. οὐδαμῶς οὐδὲ ἁπλῶς ἀναλυτικὸν τέχνης τελείας γένους, ἀνάγκη
εἶναι μέρος εἶναι. οἷον ὡς χαλκεύς, ἀνάγκη σφυρᾶν αὐτῷ καὶ σκοπεῖν.
ὡς ὄργανα τῆς ἰδίας τέχνης, ἢ ὅτι αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἀνάγκη τῷ χαλκεῖ. οὐ
καὶ σὺ μέρη τῆς τέχνης μελετᾶν τὴν χαλκευτικῆς. οὕτως καὶ φιλοσοφίᾳ
τῇ λογικῇ χρῆσθαι, ὡς ὄργανα τοῦτο τῷ σοφῷ.
οὐ γὰρ ἐν ἡλικίᾳ ἀνδρὸς αἱ τοῖς φιλοσοφίαν ἐν ἀποδείξεως. ἐδὲ χρῶν
ταῦτα καὶ ἕτερα τέχνας, οὐκ ἄλογον. τῷ γοῦν ὁ πλοῖος ὁ ναυτικὸς χρῆ-
ται τῇς ὁ πλοϊκῆς ἀποτελεῖ μοῖρ. καὶ ὁ ὠδικὸς χορὸς χαλκῶν σὺν χαλκῷ
ποιητικῆς ἀποτελεῖ μοῖρ. καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν τεχνῶν καὶ αὐλητικὴ καὶ ἕ
τέραις δὲ αὐλητικαῖς ἀνάγκη σοφὸν εἶναι. οἷον τὸν ὀργάνων καὶ αὐτὰ καὶ
: θεξόωνται ἕτερα ὀνίνασθαι σοφὸν εἶναι δι' καὶ ἄλλα δι' αὐτὰ μυρία. ἀλλὰ
τὰ μέρος τῆς φιλοσοφίας ἡ λογικὴ; τοῦτο δὲ οἱ ῥητορικοὶ καὶ οἱ ἰατροὶ
φαίνονται ὡς ἰδίῳ ὀργάνῳ πρὸς χρῶνται καὶ γὰρ αὐτοὶ συλλογίζονται.
συμβαίνει τοίνυν τῷ φιλοσοφίαν ἀτελεστέραν ἰατρικῆς τὴν ῥητορικῆς ἀνάγ-
κη. ἀλλ' οὐδὲ ἀναγκαῖον τὴν τέχνην τὴν ἑτέρας μέρος εἶναι ἀποτελέσματος, ὄργα-
νον τῆς ἑτέρας, καὶ μεταφορικῶν καὶ ἀμφιβολιῶν καὶ τοιούτων ἄνευ λόγου ἔχουσα
: ὀρ καὶ ὡς ἐναντιοφανοῦς τῶν τῆς ἑτέρας μέρος ὡς ἐχθρὸν ἐχθρὸν ποιητικὴ, ἢ
ἁπλῶς ἐναντιοτικὴ πρὸς τῷ ἱππικῷ. ὄργανον γὰρ ἱππικῆς ὁ χαλι-
νός. μέρος δὲ οὐκ ἀποτελεσματικῆς. διὰ τοῦτο καὶ χαρουρικὴ
πολλὴν χαλκευτικὴν ἐμφάπτων. ἀλλὰ μεταφορικὴ ἀναγκαία φιλοσοφίᾳ ἰατρι-
κῆς τὴν ῥητορικῆς. εἰ μὲν γὰρ ὡς ὀργάνῳ χρῶνται τῇ λογικῇ, φιλοσοφί//

†

λέξεως αὐτῶν τῶν τοῦ μέρους δύο πληροῖ χρόας. οἷον τὸ πᾶν αὐτοδύο ποιοῦ
σι καὶ ἀφελκυστῶν σωμάτων καὶ ἀφελκυστὸν ποιοῦσι συμπέρασμα. τοῦ
τέσσαρα αὐτῶν ὡς ὄργανον ὕλην μὴ προσαπτόμενον. ὅλων δὲ προσαπτὸν
ὕλην λέγομεν. οἷον, παῖς ἀνὴρ ζῷον. πᾶν ζῷον ἐμψυχον. παῖς ἀνὴρ ἔμ
ψυχον, τέτταρα μέρη ἐστὶ τὰ πρὸ πῶς. τὸ μέρος ἐστὶν ὅλου τὸ μι
κρότερον. μέρος τοῦ σώματος λέγω καὶ, τὸ ὄργανον. ὅλον καὶ τὸ ποδιαῖ τὸ
μικρότερον τῶν ἄλλων. τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχει τοῦ μικροῦ καὶ τὸ μικροῦ
πλοῦ. ἀπλοῦν μὲν ὕλην λαμβάνοι τὸ. ἕν τι μέρος τοῦ μικροῦ πλοῦ. ἀλλὰ
δὲ καὶ ὕλης τοιοῦτόν ἐστιν αὖ τὸ δίμερον, ἕν τι ὄργανον. οὕτω καὶ διαλεκτικὸ
πρὸς τὸν πλοῦτον. ἀναλυτικὸν φαῦλον καὶ φαῦλον μὲν ὕλης αὐτῶν ὡς
μέρος λαμβανόμενα. ἀναλυτικὸν δὲ καὶ ὡς ὄργανον αὐτῶν ὕλης. καὶ πάλιν
πλοῦ αὖ καὶ ὕλης ἕν τι καὶ ὡς ὄργανον.

ἀναπροσαπτόμενον καὶ μὴ ὕλης.

πρῶτον δὲ πάντων.

κατηγορία ἀπλοῦν πρόβλημα ἐστὶ θεωρῆσαι. τοῦτο δὲ χρήσιμον δὲ πρὸς τὰ ἀποφάσεις
σεως τὰ πλοῦν, χρήσιμον δὲ καὶ πρὸς εὕρεσιν. δεῖ δὲ αὐτὰ διαιρεῖσθαι. καὶ τῆς προσηκούσης
λέξεως ἀπαντᾶν ἐστὶ τοῦ τὸ πρῶτον δὲ πάντων χρήσιμον δὲ καὶ τοιοῦτον τὸ προφέρεσθαι: πρὸς τί καὶ τίνα ἐστὶν ἡ συμπλοκή.
ὅλη πρότασις ἀπόφασις ἢ κατάφασίς ἐστιν ἀποφαντική. πρὸς τί πρὸς ἑκατέραν
τῶν προτάσεων ἀποδείξεως. πρὸς πλοῦ τί. ἀπὸ τῶν πρὸς ἀπόδειξιν. πρὸ
δεικτικὸν ἐστὶν ἡ συμπλοκή, τοῦ συμπεράσματος ἀποδεικτικῆς. λαφέρεσθαι δὲ
τῆς ἀποδεικτικῆς συμπλοκῆς καὶ ἀπόδειξιν τοῦτο πλοῦ συμπλοκὴ ἐστὶν ἡ
ναντιοφανοῦς. τῶν δὲ ἀποδείξεων ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς συμπλοκῆς προϊοῦσαν.
ἀλλοσοφὰ αἰσθητὸν καὶ ἀλλοδαπὰ αἰσθητὰ καθ᾽ ὧν. πλοῦ πλοῦ αἰσθητὰ καθ᾽ ὧν, πρὸ ὃ ὄν

ἐξαμαθόντως. τῆ τοιαύτη ἀμαθοῦς ἔχομεν διὰ παντὸς αὐτὰ ὡσαύτως θύδην τῆς
τῶν ἐγκαταλογάδην. τὸ δὲ ἀμαθὲς καθαπτόντως καὶ τὸ ἐγκαταλογάδην, τῆ τοιᾶς αὐτὰ
προβάλλεσθαι. τῆ ἀποδεξιοῦν τῆς ἀποδεικτικῆς ἀπιστήμης ἐστὶν
αὐτὰ δεῖ. ὁμοίως δὲ διαφέρουσι τῶν τελεσθησῆς ἀποδεικτικῆς πραγματείας, φησὶν
ὅτι οὐδὲ διαφέρει ἀποδεξις ἐπιστήμης ἀποδεικτικῆς λόγων οὕτως.
περὶ μὲν οὖν λογισμοῦ τῆς ἀποδείξεως, τί ἕκαστέρον ἐστίν, τῆ πῶς γίνεται,
φανερὸν ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης ἀποδεικτικῆς. τῶν δὲ ὁρισμῶν τὰ μὲν ἁπλᾶ
τῆς τοιαύτης ἐστὶν ἀπλῶν χρῆσθαι ὁρισμοῖς. διορίζομεν δὲ ἐξ ἀρχῆς τοῦ χρῆ
σίμου αὐτῶν ἕνεκα πρὸς τὴν διδασκαλίαν. τοιαῦτα δέ ἐστιν ἃ λαμβά
νομεν ἐν ταῖς προλαβούσαις ἐπιστήμαις πρότερον εἰδέναι ὅτι ἔστιν ὄνομα.
τί σημαίνει ὄνομα. ἢ ὅλως τῶν περιεχομένων ἐν αὐταῖς, τί ποτέ ἐστιν ὄνομα.
τί ῥῆμα, καὶ τί πρόθεσις, καὶ ἀπλῶς πᾶν. ταῦτα τῶν διδασκαλίαν
ἀτεχνολογικῶς μὲν ἢ ποτὲ δέ. καὶ δὴ καὶ τοῖς φιλοσόφοις ἐν ταῖς προδιδόσθαι
ταῖς χρήσιμα αὐτοῖς ἔστιν ἃ λαμβάνουσι πρὸς τὰς ἀποδείξεις, διαλαμβάνουσι περὶ
αὐτῶν ἀποδεικτικῶς. τὸν δὲ σκοπὸν τῶν προοιμίων δύναται τὸ βιβ
λίου. ἀπόδειξιν αὐτῶν παραδοῦναι τὸ προκειμένου δύνασθαι λέγων.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀπορίαν οὐδεμίαν οὕτως οὐδὲ ἀκολουθῶς αὐτῶν ἐμπίπτουσαν
τὸν σκοπὸν, οὐδὲ προδιαλαμβάνουσι, αὐτῶν α'. οὔτε αὐτῶν δεύτερον βιβλίου, περὶ
τοῦ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ, αὐτοῖς δὲ μὴ ὡς αὐτὸς περὶ αὐτοῦ διαλα
ξόμενον οὕτως ἐποιήσατο τοῦτων ἀρχῶν, ἀρμόττων, ὅτι περὶ ἀποδείξεως, τὴν
ἐπιστήμης ἀποδεικτικῆς, ἀρ' οὖν πρὸς αὐτὸν σκοπὸν ἔστι τοῦ ἀρι
στοτέλους α' βιβλίου περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ. ἀλ
λ' ἐπεδείκνυτο αὐτῶν διαλαβεῖν περὶ αὐτοῦ, πρὶν ἢ ἀποδοῦναι τὸν αὐτὸν
λογισμόν. τοῦτου χάριν πρῶτον περὶ τοῦτου ποιεῖται τῶν διδασκαλίαν.
ἐπειδὴ οὖν ἢ περὶ τοῦ ἁπλῶς συλλογισμοῦ διδασκαλία σκοπὸν ἔχει
τῶν ἀποδείξεως ἢ τῶν προκειμένων πραγματεῖαι ὡς πρὸς τὸν σκο
πὸν αὐτῶν ἀφορῶν ἔστιν αὐτῶν περὶ ἀποδείξεως. ὡς περὶ δὲ ἀναγκαίων
γὰρ λέγοι σκοπὸν ἔναι αὐτῶν τὰ ὡρισμένα τῶν ὅρων ποιεῖται. καὶ ὁρισμὸς
τῶν ναυπηγίαν. ἀλλ' ὡς τὰ μὲν ἁπλᾶ οὐ σκοπὸς δὲ ἀλλὰ τὰ πραγματεῖαι,
αὐτοῖς πρῶτοις περὶ τῶν πρὸς τῶν ἀποδείξιν συμβαλλομένων τῶν διδασκ.

6

οἱ ονδ τὰ ὑλικὰ τῆς α΄ προτάσεως μὴ δέχεσθαι παραλογισμόν. οὐδὲ μὴν τοῖς τελικοῖς τῆς
πρώτης τῆς α΄ προτάσεως. πάντα γὰρ δι' ἐκεῖνο τὰ τοιαῦτα συλλογίζεται πρὸς τὸ τέλος ἀλλὰ
φέρειν. ἀπλῶς μὲν οὖν ἐν τοῖς τελικοῖς τῆς α΄ προτάσεως ἐν τοῖς ὑλικοῖς ἐστιν ὁ παρ-
αλογισμός· ὡς δὲ τέλος λαβοῦσι τῆς ἐξ ἀρχῆς πρατικῆς ἀξιώσεως τὰ προ-
τεινόμενα ὡς προσφώνημα αὐτῶν παρὰ τὸ προσλαμβάνειν τὰ προοιμιακῶν. οὐ παρὰ τὸ
ἀληθὲς ἁπλῶς ἀπατᾶν πρὸς αὐτὸ συλλογισμοῦ. μὴ α΄ τοῦ β΄ κεφαλαίου τοῦ γ΄ βιβλίου
συμπεραινόμενος ἀναλύεται ἀναγωγὴ τὰ προβλήματα:

ΙΤα διορίσασθαι τί ἐστι πρότασις, καὶ τί ὅρος, καὶ τί οὐ
λλογισμός· καὶ ποῖος τέλειος, καὶ ποῖος ἀτελής:

μεταχειριζομένους

μετὰ ταῦτα δὲ διορίσασθαι τὰ ὑπάρχοντα τοῖς γεωμετρικοῖς προβλήμασι καὶ θεωρήμασι
πρότερον ἀναγκαῖον προσλαμβάνειν ἐν ᾧ φασὶ θεωρήματά τινα συμβάλλε-
σθαι αὐτοῖς πρὸς τὴν δεῖξιν τοῦ ζητουμένου, οὕτως καὶ αὐτοῖς ἐν τοῖς προβλήμασι
αὐτῶν χρήσιμα πρὸς τὸν τῶν συλλογισμῶν διορισμὸν προλαμβάνειν. δεῖξαι γὰρ
ἐπιλύσεις, ἐπὶ τὰ προσδιορισμοὶ λόγων παραλαμβανόμενα γνω-
ρίμων ἀναγόμενον. ὧν πρὸς μὲν φησὶν τὴν διορισμοῦ, ἐπὶ τὰ
γνωσθέντος ὁρισμοῦ ὅρου παραλαμβανόντων τὸν προσῳδίαν λέγων, ὅρον
λέγουσιν· τὴν οὖν δύναμιν προσῳδίαν, διὰ τοῦ β΄ πρότερον περὶ αὐτῆς δι-
δάσκει· ὅταν δὲ πρὸς ὁρισμὸν λόγων παραλαμβανόμενα γνωρίμων
ἄγαν, ἀπορημένοι πῶς ἔσται τὸν ὁρισμόν· προσέταξε δὲ αὐτὸν συλλο-
γισμὸν τῆς προτάσεως, ἐπειδὴ διὰ τοῦ α΄ τῆς προτάσεως ὁρισμοῦ
γνῶναι τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὁρισμόν· προσέταξε δὲ αὐτὸν τοῦ συλλο

ἐν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ

ΙΙ ΙΙΙ

ΙΙ καινοφωνίαν

ΙΙ ἐστὶν αὐτὴ δεῖ

ΙΙ μέλλει

ΙΙ ἐκεῖνον

προς δὲ τὸ ποσὸν μόνον μεληθήσεται δὲ πάντες, ὡς ὅλον ἕκαστον πάντες τοῦ αὐτοῦ κατηγορεῖσθαι, ἢ μεθ' ὑπολοίπου. ταῦτα δὲ πάντα ὡς τὸ ποσὸν ἐστί. τὸ δὲ ποιὸν οὐ μόνον διαφέρει

Στάσις μὲν οὖν ἐστὶ λόγος καταφατικὸς τοῦ ποιοῦ κατά τινος:

αὐτοῦ δὲ τοῦ λαμβανομένου ὁρισθέντος· ἢ πρῶτον τὸ προσῆκον τῷ προτεθέντι ξητεῖν· λαμβάνεται δὲ γένος μὲν, ὁ λόγος· καὶ κατηγορεῖται οὐ μόνον τοῦ ἀποφαντικοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ βραχυλογικοῦ, καὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν· διαφορὰς δὲ λαμβάνεται τὸ τοσοῦτον καθόλου καὶ μερικὸν καὶ ἀπροσδιόριστον· ὥστε καὶ τούτων κύριαι στάσεις λαμβάνονται ἓξ· εἰ ἐνδοιάζεται τῶν διῶν τῶν ἐκ τοῦ ποσοῦ, καὶ τὸ ποιὸν εἰ πλείω ἐστί· τῶν δὲ καθ' ἕκαστα ἀνῳδύνως μὲν μόνου ὄντος, ὡς μὴ περὶ τούτων λαμβάνεσθαι ἐχθρὸν λογισμόν, ὃν δεῖ ἐκκόπτειν, ὡς ἀπρόσφορον ὂν ἀεὶ δὲ ἐπὶ ξένου πράγματος ἐπιφερόμενον, ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκείου, ἐὰν μὴ πρὸς τὸ ἐπιβάλλον ἀποβλέπῃ· ἐπὶ δὲ τῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς καταφάσεως οὐκέτι ἐστὶ τοῦτο οὐκέτι ἐστί, προστίθεται δὲ τῇ καταφάσει τοῦ ποσοῦ, ἀποφάσει δὲ καὶ ἀποφήσει τοῦ ποσοῦ

ὁμοίως δὲ περιτίθεται τῷ ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ τοῦ γένους ἀποδίδοται μὲν ὁ ὁρισμὸς τῆς προτάσεως οὐχ ὅλων μὲν τῶν τοιούτων ἔχοντα· ἐπὶ δὲ τῆς καταφάσεως, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀποφατικοῦ· ἀλλ' ἐπὶ τούτου τῆς προτάσεως· τοῦ γνωστοῦ δὲ καὶ ἀγνώστου· ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμωνύμου καὶ μεταφορικοῦ· καὶ τοῦ σκωπτικοῦ πάλιν οὐ διὰ λόγος ἐλλιπὴς ὡς τὸ καταφατικὸν καὶ ἀποφατικόν· λόγος δὲ ἐστὶ νοητός· ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμωνύμου καὶ μεταφορικοῦ, λέγεται δὲ ὅτι καὶ δύο καὶ πλείω δηλοῦν ἀλλήλοις· ἢ οὐ δηλοῦν ἐστὶ πρῶτον τὸ δεύτερον· ἐπὶ δὲ τῆς ἀποφατικῆς καὶ τῆς καταφατικῆς οὐκέτι ἐστὶ τοῦτο οὐκέτι ἐστί, προστίθεται δὲ καὶ ἀφήρηται τῇ καταφατικῇ τῆς ἀποφατικῆς, οὐ μόνον ἀξιοῦται, ὡς τὰ ἄλλα λαμβάνειν, ἀλλὰ χρόνῳ· ἐπὶ πλουσιαστικῆς καὶ τῇ καταφατικῇ, ἢ προσλαμβάνουσα τὸ ἀφηρημένη,

μόριον ποιεῖ τὸν ἀπόφασιν· ἐξ οὗ δὲ πρὸς ἓν τὰ δύο πάντ· ἡ τέως τε πρὸς τὸν
ὑπάρχουσα πορίαν ἀπαντητέον ἢ διαφωτέον πῶς λέγεται ἐν τοῖς ἀρι-
θμητικοῖς ἕνα οὐ μόνα ἀναγκαῖον ἄλλου ἄλλο προτιμώτερον ἢ ἀτιμώτερον.
τοῦτο γὰρ ἀληθές ἐστιν ἐπὶ τῶν τοῦ γένους καθ' αὑτά, οὐκ ἐπὶ τῶν κατὰ
τοὺς ἀνωτάτω ὅρους συγκαταριθμουμένων διαφορῶν· τοῦ μὲν γὰρ γένους ἡ θετίμως
μετέχειν δύο ἀνάγκη καὶ δύο διηρημένα ἀλλήλοις εἶναι· ἡ μὲν γὰρ τιμιωτέον ἀεὶ
τὸ ποιοῦν ὡς αὐτῶν κατηγορούμενον· οὐ μὴν τῇ τῆς αὐτῆς ἀξίας εἶναι δεῖ.
τοῦ δὲ κατὰ διαφορὰν ἓν· ἐπὶ τῶν τοιούτων οὐ δοκεῖ διαφορὰς εἶναι· ὃ καὶ τοῦ ἑνὸς
δύο ἁμαρτάνουσι δοκοῦσι διαφοράς· ἃ δὲ μὴ διαφορά οὐ στοιχεῖ· δύο δὲ ποιεῖ
ἢ ἐπὶ πλέον ἀριθμὸν ἢ ἐπὶ ἔλαττον διαφέρειν· οὐ μὴν τῷ ὧν διαγνωστέον
καὶ δύο διηρημένα ἄλλοις εἶναι, ἢ τὸ αὐτὸ γένος δύο ἁρμονία, ἢ
πᾶν οὐσίαν οὕτως οὐδενὸς ὧν γένος κατηγορηθήσεται· ὧν πάντων τὸ μὲν
βέλτιον, ἀλλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐστί μοι πάντα καὶ εἶναι τοῦ γένους μετέχειν.
μὴν διαφορᾶς τὸ μὲν ἑνὸς τὸ δὲ ἔλαττον ἔτυχεν, ὡς πρὸς τὴν ἰσχὺν
ζῴου τὸν ταῦρον τῆς μελαξύ τοῦ ζῴου φύσεως ἡ θετίμως κοινωνοῦσι.
διαφορᾶς δὲ μὴ διαφέρειν ὁ αὐτός, τῆς τοῦ λογικοῦ τε τυχεῖν, οἷον φασὶ
ἀνομοίως δὲ φαῖεν ἂν λόγου τῆς ἀποφάνσεως δύο διηρημένα τῇ προ-
σθήκῃ τῇ ἀποφάνσεως μὴ ἴσον δὲ διαφορᾶς τῆς μὲν καταφατικῆς τιμιωτέρας.
ἀλλὰ δὴ διὰ τοῦ ἀπλοῦς ἢ αὐτῶν φασὶν, σωφρονέστερον δὲ τῶν ἀπὸ
φασὶν, ἢ δηλονότι πρὸ οὗ πάρεστι δὲ χρόνῳ ἢ φύσει τοῦτο τῶν φασὶν τῆς
ἀποφάσεως· πολλαχῶς γὰρ λέγεται τῶν αὐτῶν διηρημένων ἀλλήλοις ἕν·
ἀλλ' ἀλλήων ἕνωσις πρότερα· τοῦτο δὲ ζῴου διαφορῶν οὐσῶν τοῦ πεζοῦ
καὶ τοῦ ἀλόγου· ἢ τοῦ τῆς ἀλογίας ἢ τῆς λογικότητος, καὶ μὲν δίπαζος τῆς
ἀλογίας μένειν, μετάληψις· οἷον ἵππος ὀνίας μᾶλλον ἢ ταῦρος πλήθει.
ἰσόμοιρα δέ ὧν ἀλόγως οὐ ἔχει, φῦλα ἢ εἴδη θυμός. ἢ αὐθαίρετος ἢ φαντα-
στικὰ χαρακτηρίζεται· ὁδὶ δὲ ὅτι, ἢ αὐτῶν τούτων τῶν ἀλόγων ὅμοια μὲν
κατὰ ἀφωνίαν, ἢ τῆς αὐτέρας τῶν διαφορῶν, τῆς λογικότητος μετέχει.
χαρακτηρίζεται δὲ καὶ τὰ ὑφ' ἕν· ὧν ἢ τῶν ἀλόγων ὅμοια μὲν ἐστιν· ὡς
οὐκ ἂν λοιδοροῖ ἢ ἵππον ἢ βόσκειν, ἢ τί τῶν πεφυκότων, διὰ τὸ
ἀλογιστότων ὅμοια μὲν ἐστιν· ἢ λοιδορεῖν ἄνθρωπ,

ἡ δὲ νηχτὴ φυσικὴ πρώτη, οὐδεμίαν ἀτιμώρητον φωνὴν πρώτην δὲ ἁπλῆ ἄναρθρος
καὶ τῆς ἀποφατικῆς· ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἀψύχου διαιρουμένου εἰς ξύλον ζωόφυτον
καὶ εἰς φυτὸν ἀμιγὲς τοῦ φυτοῦ ἡ διαφορά, λίθος δὲ ἡ θρεπτικὴν ψυχὴν οὐκ
ἔχουσα ἀλλὰ ξηρότητα ἔχουσα μόνον· πλείονα δὲ ἡ τῆς ἀπλῆς καὶ ἀνωτάτω
περιέχουσα τοῦ μεγέθους. ὅθεν ἵππος ἔχει τοῦτο τὸ τέλειον ἐν αὐτῷ καὶ
ἀπαθανατίζεται δι' ἀναπαραγωγῆς· καὶ διὰ τῆς ἀπλῆς πούς ἐστιν ὁ τῆς μονάσεως, ὁρεξάμενός τε
εἰς φαντασίας· πρὸς τοῦτο δὲ ὁ αὐτὸς μῦς ἀμιγὴς λογικοῦ· ὥστε σὺν θεῷ τὸ τρί-
πολυ τὸ αὐτὸ ἀπλοῦ σπορᾶς ἐστὶ φυτόν· καὶ σὺν δὲ τῷ τελείῳ ἀλόγῳ ζῴῳ
εἰς ζωόφυτα· μηδὲν δέ που ἀποκλείσῃ ἐν πρώτῳ ἄναρθρα φυτὰ
διὰ τὸ ὡς πρὸς τὸ ἐν τῷ αὐτῷ τῶν ἀμιγῶν δωμάτων σὺν θεῷ εἶν ἁπλοῦ
σπορᾶς ἄναρθρα φυτὰ μέχρι δύο εἴδη ἴσως οὐ προϋπάρχειν αὐτὰ ἀτελῆ,
εἰ φυσικὴ χρόνῳ τῶν ζῴων τὰ ἄπλα, ἐξ ὧν τὰ σὺν θεῷ ἄναρθρα ἔχει.
καὶ φησὶ ἀλλὰ οὐ λανθάνει ἐστὶν ἃ πεῖν ἁπλῆ ἁπλοῦ σπορᾶ. τὰ μὲν τὰ ἁπλᾶ στοιχεῖα
ἐπέχοντα τὸ λόγον, ἢ στοιχεῖα οὐ τὰ προϋπάρχοντα τῶν ἐξ αὐτῶν συνθέτων.
τὰ δὲ ἐπέχοντα τὸ λόγον τῶν ἐκ τῶν ἁπλῶν συνθέτων μόνων τὰ μὲν, σὺν θεῷ τὸ τρί-
πολυ ἄναρθρα, τὰ δὲ ἥττονα σὺν θεῷ, μὴ ἂν οὕτως, οὐκέτι τὰ ἥττονα σὺν θεῷ ἄπρω-
τα τῆς φυσικῆς τῶν πολλῶν σὺν θεῷ τῶν τρίων οἷον τὰ λέγω· τὰ μὲν ἡμέρα τοῦ λόγου
οὕτω δὲ ἄναρθρα λέγεται, ἐξ ὧν πᾶς λόγος σύγκειται· πῶν δὲ μόνον οὐ τοῦ λόγου
τὰ προϋπάρχειν· δύο δὲ ἡμέρου μόνων τοῦτον, καὶ πᾶς λόγος δύο ἁρμόζει· ἀμφὶ
χαλινοῦ δὲ καὶ ὠτὸς τούτων συνθέτων ὄντων λόγος, τοῦ μόνου καὶ ὅλου μόνου πᾶ-
σιν ὑπάρχειν· οἷον δύο ὄντα ἔχει· τοῦ δὲ καὶ τρία οἷον τοῦ αὐτοῦ καὶ ὠτὸς καὶ
ἀπλοῦ σπορᾶς μόνου δὲ ἐκ τῶν λοιπῶν· μὴ δὴ λογικὸν ὂν καὶ βλαστῶν συνθέτου,
σὺν θεῷ τὸ τρία δὲ· ὁ καὶ τῶν ὄντων· οἷον πρὸς δέκα τοῦ ὀνύχιον ἔχοντα φρο
νεῖν τὰ λέπυρα· μὴ δὴ πρώτου ἐστὶ τῆς φυσικῆς, ὁ λέγων αὐτὸς ἔχει τοῦ
λέγον δὲ πρὸς δέκα τοῦ ὀνύχιον ἔχοντα φρονεῖν τὰ λέπυρα· πρώτου
τοῦ ἐστὶ τῆς φυσικῆς τὸ σὺν αὐτῷ αἱρετῶν· καὶ σὺν αὐτῷ αἱρούμενον δὲ· μὴ τὸ σὺν δὲ σ-
φερόμενον καὶ, καὶ σὺν δὲ σφέρον δὲ· ὡς τὸ ζῷον τοῦ αὐτοῦ τῆς φυσικῆς πρό
τερον· οὐχοὕτως δὲ ἐπὶ τῶν ἀρηκότων λόγων· οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν τῶν λοιπ-
οὔτε σὺν αὐτῷ αἱρεῖ, οὔτε σὺν δὲ σφέρει· τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν.

καὶ

καὶ

καὶ φησὶ

ἢ

simplicia sc. non ex quibus compositum est, sed quae ipsa sunt compositorum

ἁπλᾶ τῶν συνθέτων

δὲ

ἔστι

ἔχει

τοῦτο δὲ ἐκ τριῶν, οἷον ὁ ἀνὸς πρόσυσιν ἔχει, τοῦτο δὲ ἐκ τεσσάρων, οἷον ἔχει· ὁ αὐτὸς τρέχει.

ὁ λόγος δέχεται καὶ δύο ὀνόματα μιᾶς τῶν διαφορῶν αὐτῶν σημαντικὰ εἶναι· ἀνάγκη
μὴ ταὐτὸ αὐτό· μὴ γὰρ ἡ μιᾶ τοῖς ζῴοις μὴ ἀγαθὴ εἶναι ἐστὶν ἡ ὁδῷ μὴ τὸ αὐτὸ ἀγαθῇ.
οἷον ἡ μιᾶ σκληρῷ σκῶλ ἀγαθὴ εἶναι· καὶ ὁ σοὶς δέ τὸ αὐτὸ ἀγαθὸν· μὴ τὸ σαπρὸν μὴ τὸ
αὐτὸ σαπρὸν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἰτιατικοῦ τῆς αὐτὸ σημαίνει· ὥστε μιᾶ σκληρῷ δύο ὀνόματα
μιᾶ τῶν διῶν μιᾶ ἂν δέχεσθαι ταὐτὸν σημαίνοντα· τῶν γὰρ διῶν τοῦτο
ὑπάρχοντων τοῦτο ζῴου μὴ ζῴου φύσιν μὴ φυτοῦ· οὐχοῖον τε αὖ τὸ μὴ ζῷον
εἶναι, μὴ ζῴου φύσιν, ἢ ζῴου φύσιν ἀνάγκη εἶναι μὴ φυτόν· ἐξ ὑπάρξεως αὐτῶν ὥσπερ
καὶ τῶν διαφορῶν· οὐχ ἁπλῶς μὴ τοῖς δὲ πλείοσι συμβεβηκός· ὁμοίως δὲ καὶ τὸν
αὐτὸν εἶναι μὴ ἵππον ἀνθρώπου εἶναι· ἐπεὶ οὐ δοκοῦσιν ἔνιοι οὕτως ἔχειν μὴ τὴν κατάφασιν,
τῶν ἀποφάσεων, μᾶλλον ἀληθῆ τῆς ἀποφάσεως· ἀνάγκη ἄρα τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως·
χωρὶς γὰρ μὴ τῶν καταφάσεων ἀπλοῦς ἀνάγκης ἀποφάσεως, οἷον
τῶν τὸν ἄνθρωπον ἀποφάσεων· ἐπὶ δὲ τούτων ἔχει οὐχ ὁμοίως τοῖς τῶν
πλείω σημασίαν· ἡ δὲ ἀπόφασις τὸ σημαινόμενον οὐκ ἔχει· ἐπὶ δὲ τῶν
κατηγορημάτων ἐστὶ σημασία· ἡ δὲ ἀπόφασις τὸ σημαινόμενον οὐκ ἔχει· ἐπὶ δὲ τῶν
ἀλλοίως πρᾶγμα, σημαίνει τὸ πρᾶγμα ἐστὶ, οὕτως ἐστὶ σημαίνει τὸ οὐ πρᾶγμα ἐστὶν οὐδὲ
δύναται τῶν φωνῶν προσήκειν σημαίνειν· ἀλλὰ πολλῶν μᾶλλον δεῖ τὸ
μὴ σημαινόμενον ἐστὶ σημαίνειν· ἐπεὶ δέχεται καὶ ἡ κατάφασις ἔχειν
τὸ σημαινόμενον, μὴ σημαίνειν ἁπλῶς· ὡς ἐπὶ τῶν ὁρισμῶν μᾶλλον ἐστὶ
τὸ ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς καταφάσεως· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς καταφάσεως
ἐνδέχεται ἐνίοτε καὶ μὴ ἀκριβῶς σημαίνειν, οἷον ἐπὶ τοῦ ἄνθρωπος
ἐνδέχεται γὰρ καὶ μὴ ἀκριβῶς σημαίνειν· ἐπὶ δὲ τῆς ἀποφάσεως οὐκ ἔστιν· οὐ γὰρ
ἐνδέχεται μὴ ἄνθρωπος ἀκριβῶς σημαίνειν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀπορημάτων
ἐστὶ σημασία· ἡ δὲ ἀπόφασις τὸ σημαινόμενον οὐκ ἔχει· ἐπὶ δὲ τῶν κατηγορημάτων
ἐστὶ σημασία· ἡ δὲ ἀπόφασις τὸ σημαινόμενον οὐκ ἔχει· ἐπὶ δὲ τῶν ἀλλοίως πρᾶγμα

ἢ ἐν ἢ πρὸ λόγου. ἢ κατάφασις, ἢ ἀπόφασις. ἢ εἰ πρὸ λόγου εἰσὶν ἢ μετὰ κατάφασιν ἐστὶν ἢ ἀπόφασις. διὸ δεῖ λαμβάνειν κατὰ τὴν διαίρεσιν, ὡς αἱ διαιρέσεις ποιοῦσι διαφοράς, οὕτως καὶ τὰς ἐσομένας, οὐ μόνον ὅσαι κατὰ διαίρεσιν, ἀλλὰ καὶ ἡ συμβεβηκυῖα διαφορά. ἐπεὶ οὖν τὸ ζῷον διαιρεῖται εἰς τὸ ἔμψυχον καὶ τὸ ἄψυχον, τὸ ἔμψυχον δὲ εἰς τὸ ἄλογον καὶ τὸ λογικόν, διὰ μὲν τοῦ ἔμψυχου καὶ ἀψύχου διαιρεῖται τὰ ζῷα τῶν φυτῶν, διὰ δὲ τοῦ ἀλόγου καὶ λογικοῦ τὰ ἄλογα τῶν λογικῶν. ὥστε τὸ μὲν ἄλογον καὶ λογικὸν διαφορὰ τοῦ ζῴου ἐστὶν ἀμφοῖν, τὸ δὲ ἔμψυχον καὶ ἄψυχον οὐκέτι· οὐ γὰρ ἀμφοῖν. ὡς τὰ πρὸ τῶν προσδιορισμῶν λέγω δὴ τὰς προσθέσεις ὡς ἢ τοῦ ἀποφατικοῦ λόγου, ἐφ' ὧν συμβαίνει διαφορὰν παραλαμβάνοντα ἀλόγου ἢ ἀποφατικὸν διαιρεῖσθαι τὸ πρότερον διαιρούμενον ἢ οὐ διαφορὰν παραλαμβάνοντα, ἀλλὰ διαζευκτικῶς. οὐ συζευκτικὴ δὲ ἡ τοῦ ζῴου διαφορά, ἀλλὰ διαιρετική· οὐδὲ διαιρέσεις ποιεῖ, οὐδὲ διαιρετικὴ τῶν ὁρισμῶν διαφορά, οὐδὲ παραλαμβάνεται, οὐδὲ συζευκτικὴ τῶν συζευκτικῶν. οἷον τοῦ ζῴου συζευκτικὴ μὲν διαφορά ἐστὶ τὸ ἔμψυχον, οὐ διαιρετικὴ μέν· διαιρεῖ γὰρ τοῦτο τὸ ἔμψυχον τῶν ἀψύχων. διαιρετικὴ δὲ τοῦ ἀναλυθέντος τῶν φυτῶν. διαιρετικὴ δὲ τὸ λογικὸν καὶ ἄλογον, συζευκτικὴ οὐκ ἔστιν ἀλλ' οὐδὲ παραλαμβάνεται. οὐδὲ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁρισμὸν ποιεῖ τὸ ζῷον τὸ ἔμψυχον καὶ ἄλογον καὶ λογικόν. οὐδὲ ἐπὶ τῶν προσδιορισμῶν δὲ τὸ ἔμψυχον καὶ ἄλογον καὶ λογικὸν ὁρισμὸν ποιεῖ τοῦ ζῴου, οὐδὲ ἐπὶ τῶν προσδιορισμῶν. οὐ γὰρ ἔστιν ἔμψυχον καὶ ἄλογον καὶ λογικὸν ζῷον, ἀλλὰ ἔμψυχον ἢ ἄλογον ἢ λογικόν. ὥστε οὐδὲ διαιρετικὴ τῶν ὁρισμῶν διαφορὰ τὸ ἔμψυχον καὶ ἄλογον καὶ λογικόν. ἐπεὶ οὖν ἡ διαφορὰ ἡ παραλαμβανομένη ἢ ἀλόγου ἢ ἀποφατικοῦ ὁτὲ μὲν διαιρεῖ τὸ πρότερον διαιρούμενον, ὁτὲ δὲ οὔ, ἀλλὰ συζευκτικῶς ἐπιφέρεται, ἐπὶ μὲν τῶν διαιρούντων ἐξισάζει τὸ ἐξ ἀρχῆς ὁρισθὲν τῷ ὁριστῷ, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ διαιρούντων οὐκέτι ἐξισάζει τὸ ἐξ ἀρχῆς ὁρισθὲν τῷ ὁριστῷ, ἀλλὰ διαζευκτικῶς ἐφ' ἑκάστου φανήσεται τὸ ἐξ ἀρχῆς ὁρισθὲν ἢ ἀποφατικῶς ἢ ἀποφατικῶς, οὐ διὰ τοῦτο ἐλλιπὴς ὁ ὁρισμός. οὐ γὰρ ἐξ ὁλοκλήρων τῶν μορίων ὁ ὁρισμός, ἀλλ' ἐξ ἁπλῶν τῶν διαφόρων τῆς προτάσεως ἑκάστων. ἡ γὰρ τοιαύτη πρότασις οὕτως ὁρίσασθαι, ὅτι ἐστὶ πρότασις λόγος ἀποφατικὸς ἢ καταφατικός. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀποφατικοῦ καὶ καταφατικοῦ οὐκ ἔστιν ἐπιφέρειν τὸ ἢ ἀποφατικὸν ἢ καταφατικόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἀποφατικὸν ἢ καταφατικὸν ἢ ἀποφατικὸν ἢ καταφατικόν· οὐδὲ ἐπὶ τοῦ ἀποφατικοῦ καὶ καταφατικοῦ ἐπιφέρεται τὸ ἢ καταφατικὸν ἢ ἀποφατικόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἀποφατικὸν ἢ καταφατικὸν ἢ καταφατικὸν ἢ ἀποφατικόν· οὐδὲ ἐπὶ τοῦ καταφατικοῦ καὶ ἀποφατικοῦ ἐπιφέρεται τὸ ἢ ἀποφατικὸν ἢ καταφατικόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἀποφατικὸν ἢ καταφατικὸν ἢ ἀποφατικὸν ἢ καταφατικόν· οὐδὲ ἐπὶ τοῦ ἀποφατικοῦ καὶ καταφατικοῦ ἐπιφέρεται τὸ ἢ καταφατικὸν ἢ ἀποφατικόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἀποφατικὸν ἢ καταφατικὸν ἢ καταφατικὸν ἢ ἀποφατικόν· οὐδὲ ἐπὶ τοῦ καταφατικοῦ καὶ ἀποφατικοῦ ἐπιφέρεται τὸ ἢ ἀποφατικὸν ἢ καταφατικόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἀποφατικὸν ἢ καταφατικὸν ἢ ἀποφατικὸν ἢ καταφατικόν· οὐδὲ ἐπὶ τοῦ καταφατικοῦ καὶ ἀποφατικοῦ ἐπιφέρεται τὸ ἢ καταφατικὸν ἢ ἀπο

οὐδὲ πρὸς τὰ πλάτη μὴ διαφερόντων τῶν ἐν ὁποτερᾳοῦν τῶν γενῶν, ἢ πρὸς ἄξιον τὸ ὁρισθέν. φανερὸν οὖν ἐκ τούτου, ὅτι πρῶτον μὲν ἀδύνατον ἐστὶν ἀπορία
εἰ ἐπὶ τῶν διαφορῶν διαφορὰς ἔστιν εὑρεῖν, οἷον τοῦ νοῦ μὴ ἐπιστήμης ὄντος τοῦ μὲν
πρὸς ἄλλο· τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῶν γενῶν ἐστιν. ἔπειτα ἐπὶ τῶν ἀπλῶν· ἀλλ' ὡς τὸ
τοιῶνδε οὐδὲ τοῦτο εἰπεῖν· ἢ γὰρ πρὸς τί ἐστιν ἢ οὐδὲν ἐστιν· ἀλλὰ μὴν διαφορά
μέν ἐστι καὶ τῶν ἀπλῶν καὶ τῶν γενῶν· ἀλλὰ ὡς ἐπὶ τῶν γενῶν ἐστιν, οὐ
μέντοι γε ὡς ἐπὶ τῶν ἀπλῶν. ἐπεὶ οὖν τοῦτο προσδεῖ
τι καὶ οὐκ ἔστιν, ἀνάγκη τὸ πρὸς τί εἶναι. τὸ δὲ πρός τι οὐκ ἐπιστήμης ὄντος τοῦ μὲν
ἀρετῆς ἐστιν ἀρετή, τοῦ δὲ κακοῦ κακία· οὐκ ἐπὶ τῶν διαφορῶν. οὐκ ἄρα διαφορὰ
ἀλλὰ τῶν ὑφ' ἓν γένος διαφορῶν ἐπιστήμης. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ
τοιοῦδε γένους ἐπιστήμης ἔστιν εὑρεῖν. μή ποτε οὖν καὶ λιθώδεις οὕτως ὁρί-
ζεται τῶν διαφορῶν, ἢ τοῦ καὶ τοῦ πλάτους διαφορὰν ἢ τῶν ὑφ' ἓν δηλονότι, ἢ τῶν ὑφ'
ἓν καὶ τοῦ ποιοῦ τὸ ἐστὶ καὶ τοῦ ὁρισμένον· ἀδύνατον οὖν ὁ ὁρισμὸς ἐφαρμόσαι τῆς
ἀδιαφόρου διαφορᾶς, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων οἱ ἄλλοι ἢ ὅλως ἐφαρμόσουσι· διαφορά
ἐστιν ἡ πρὸς τοιόνδε ἀδιαφόρου γένους. νοῦς καὶ ἐπιστήμη. νοῦ ἄρα διαφο-
ρά ἐστιν ἡ πρὸς τοιόνδε ἀδιαφόρου γένους·

διόρισον δὲ τὸ ὕπαρχον, ἢ μὴ ὑπάρχον αὐτοῦ καθ'
ἓν καστὰ μέρος· οἷον τὸ τῶν ἐναντίων ἐναντίωσις αὐτῶν
ἐπιστήμην, ἢ τὸ τῶν δομῆν μὴ εἶναι ἁπλοῦν:
δείγματα
ἆρα θεωρητικῶν προβλήματων πρὸς διωρισμένους, καὶ τῆς μὴ διωρισμένης προβλη-
ματος, ἢ πρὸς ἀόριστον καὶ ἀπροσδιόριστον προτάσεως, τῶν
αὐτῶν ἐναντίων αὐτῶν ἐπιστήμων· αὐτὴ γὰρ ἀπροσδιόριστος ἐστὶ πρόβλησις.
οὐ γὰρ προσκεῖται· πάντων τῶν αὐτῶν ἐναντίων ἢ μὴ ἐστὶν ἡ αὐτὴ
ἐπιστήμη· ἀλλὰ καὶ προσδιόρισον ἔχουσα τῶν προφορῶν. ἢ πόρισον
ἐνίοτε πῶς ἀπροσδιόριστον πρότασιν τοῦ δεῖ ἐναντίως ἔχειν βουληθέν,
ἢ πρῶτον τῶν ἐναντίων ἐπιστήμων· ἢ τῶν ἢ οὐκ ἐναντίων καὶ ἀγαθόν, καὶ
τῶν ἀφορισμένων ὅρους ἔχει· οὐ γὰρ ὁμοίως ἐστὶ καθόλου προ-
τάσεως καὶ ἀορίστου· οὐ γὰρ ἀεὶ ἐστὶ καθόλου κατὰ
προσδιορισμοῖς· ἢ οὕτως ἐπὶ τῶν πρὸς ἀόριστον ἐστὶ καθόλου φανερόν, λ
ὅλου παντὸς παθητικοῦ ἀορίστου προσδιορισμοῖς τοῦ αὐτοῦ ἔχουσα λόγον.
οὐ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀληθές, ἐπάθει τι ἢ οὐ παθεῖν· ὃ πως ἐνδέχεται ἀληθεύειν ὅλη
ὅσων ἀπλῶς φιλόσοφος ἐστὶν ἢ οὐ φιλοσοφεῖ, ὅλη πᾶς ὁ ἄνθρωπος φιλόσοφος ἐστὶν ἢ οὐ φιλόσοφος.
ἀλλ' οὐκ ἐνδέχεται ἐπὶ τῶν ἀορίστων ὅρων τοιαύτην προσαπτέον· τοιαύτη δὲ
ἡ πρὸς ἀόριστον καὶ ἀπροσδιόριστον πρότασις· οὐ γὰρ ἀληθὲς ἢ ὁ ἄνθρωπος λευκός ἐστιν ἢ οὐ λευκός, οὐδὲ ἢ ὁ ἄνθρωπος ἀγαθός ἐστιν ἢ οὐκ ἀγαθός, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἐναντίων ὅρων οὐδὲ δύο ἐνδέχεται μὴ ἀληθεύειν
ἐπὶ δὲ τῶν ἀντιφάσεων ἐνδέχεται· ἢ οὐκ ἔστιν ἢ ὁ ἄνθρωπος λευκός ἐστιν ἢ οὐ λευκός, ἢ ὁ ἄνθρωπος ἀγαθός ἐστιν ἢ οὐκ ἀγαθός· ἐπὶ δὲ τῶν ἀντιφάσεων ἐνδέχεται μὴ ἀληθεύειν· ἢ οὐκ ἔστιν ἢ ὁ ἄνθρωπος λευκός ἐστιν ἢ οὐ λευκός· ἢ οὐκ ἔστιν ἢ ὁ ἄνθρωπος ἀγαθός ἐστιν ἢ οὐκ ἀγαθός· ὥστε καὶ ἐπὶ τῶν ἀορίστων ἐνδέχεται τῶν ἀντιφάσεων μὴ ἀληθεύειν· ἢ οὐκ ἔστιν ἢ ὁ ἄνθρωπος λευκός ἐστιν ἢ οὐ λευκός· ἢ οὐκ ἔστιν ἢ ὁ ἄνθρωπος ἀγαθός ἐστιν ἢ οὐκ ἀγαθός· ὥστε καὶ ἐπὶ τῶν ἀορίστων ἐνδέχεται

ἰαφέρει δὲ αὕτη ἡ ἀποδεικτικὴ πρὸς τὴν διαλεκτικήν.

(ψ) ὁρισμὸν μὲν πάσης προτάσεως καὶ ποιὸν λέγω πρόσθεσιν ἀποδεικτικὴν διαφορὰς αὐτῶν παραδίδωσι λέγων ἀναγκαίων προτάσεων. τῶν μὲν αὐτῶν ἀποδεικτικῶν. τῶν δὲ. διαλεκτικῶν. παραλιπὼν δὲ τῶν σοφιστικῶν. ὡς δι' ἀχρηστον οὖσαν. λαμβάνει δὲ διαφορὰς δύο. καὶ ἀπὸ μὲν αὐτῆς ἔχουσαν τῆς ἑκατέρας. ἀπὸ δὲ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων. ὅτι ὁ μὲν διαλεκτικὸς. οὐ πάντως δεῖται λαμβάνειν. ἀλλὰ δέχεται καὶ τοῖς προσδιαλεγομένοις. ἃ δοκεῖ μὴ δι' ἑαυτῶν. ὁ δὲ ἀποδεικτικὸς. μόνα δεῖται λαμβάνειν τὰ οἰκεῖα τῆς χρήσεως. ἀλλ' ἐκ τῆς χρήσεως. ὅτι μὲν διαλεκτικὸς. ὁ λογικῶς δυνάμενος φαίνειν ἐρωτᾶν. μὴ ὁποτέρως ἂν ἐξ ὧν προσδιαλέγεται μᾶλλον λαμβάνων φαίνειν ἀναγκάζηται. ὁ δὲ ἀποδεικτικὸς. ἐξ ὧν ὁρᾷ μᾶλλον ἀληθῶν καὶ λαμβάνειν καὶ βούλεσθαι τὸν προσδιαλεγόμενον. μὴ δι' ἃ ἂν φαίνειν αὐτὸν δύναιτο. ὁ δὲ ἀποδεικτικὸς μόνα δεῖται λαμβάνειν ὑπὲρ ἃ ἐρωτᾶν. ἀλλὰ δέχεται καὶ αὐτῶν. μὴ δι' ἑαυτῶν λαμβάνειν. μὴ οὗτος αὐτὸν φαίνειν λαμβάνειν. ἀλλὰ θέτερον μόριον θέσεως. ὅρους δὲ ζητοῦσιν. διὰ τί αὐτῶν προλαβοῦσι βιβλίων τῶν περὶ ὁρισμῶν περὶ προτάσεως διαλεκτικῆς. πάλιν αὖθις θέσεις πρότασις. ἀπορίαι συλλογισμοί. φαυλότερον ἂν εἴη λέγειν. ὅτι ἀπὸ φανότης. πρότασις. πρόβλημα. συμπέρασμα. φανότατον μὲν τὸ θέσει δόξαν. τὸ δὲ σχέσει μὴ διαφέρουσαν. φέρεται δὲ ἡ ψυχὴ ἀφ' ἑαυτῆς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο εἶναι. ὡς ἁπλῶς ἀληθές. ὡς δὲ φανότατον. ἀπὸ τούτου.

βουλόμενος αὐτὸ καθ' αὑτὸ τοῦ προσδιαλέγεσθαι μόνου αὐτῶν πρὸς αὐτοῦ ὁμολογεῖσθαι
μόνον λαμβάνει, οὐ τὰ διαλήθη ζητῶν, οὐ τὰ ψευδῆ. ἡ δὲ διαλεκτικὴ ἐρώτησις, ἐστὶν
ἀντιφάσεως. ἡ δὴ πότε αὐτῶν πρὸς ὁρισμένου τινὸς διαλέγονται ἡ διαλεκτικὴ ἐρώτησις
πρότασιν ἐρώτησιν ἀντιφάσεως μορίου τινὸς ἀντιφάσεως, οἷον φησίν,
ἡ δὲ διαλεκτικὴ ἐρώτησις, ἀπορίας ἐστὶν αἴτησις, ἢ τῆς προτάσεως.
ἡ γὰρ τοῦ μορίου τινὸς ἀντιφάσεως, ἀναιρεῖν δυνάμενον λέγει. τῶν γὰρ ὅλων
ἀντιφάσεων φησὶν ἐρωτᾶν τὸν διαλεκτικόν· λέγω δὲ οἷον ὁ οὐκ ἔστι πᾶν ζῷον
λέγε· ἢ γὰρ ὅλων δεῖ τῶν ἀντιφάσεων ἐρωτᾶν τὸν διαλεκτικόν, μὴ οὐ χόλεω,
ἀλλὰ τοῦ ἑτέρου μορίου· ἀναιρεῖ δὲ μᾶλλον τὸ ἑτέρου μορίου ἐρωτᾶν· διωρισμένα
δὲ ὅλων τῶν ἀντιφάσεων· ὁ γὰρ βούλεται ὁ φιλόσοφος, δῆλον αὐτῷ ποιῆσαι, ὅσα
αὐτὸς φησίν, ὁ δὲ τῶν διαλεκτικῶν ἐρώτησιν οὕτω προσφέρεται ἀφ' ἧς
μόνας τῶν πρὸς διαλεγόμενον διαμάχης ἢ ἀναγκαίου ἢ ἀναγκαίου
τοῦ βούλεσθαι μᾶλλον τοῦτο φάναι. τοῦτο γὰρ ἡμῖν διαφέρειν τὰς διαλεκτικὰς
ἐρωτήσεις τῶν πραγματικῶν· ὁ δὲ πρὸς μόνον διαλεκτικὰς ἐρωτήσεις ἀφ'
ὧν ἢ ἀναγκαῖον, ἢ τοῦτο. πρὸς δὲ μόνας πραγματικὰς πλάνου δεῖ λόγου· οἷον ἐν τοῖς
πόθεν δεῖ δρᾶν· πόθεν βέλτιον πόλιν, ἢ οἰκίαν· αὕτη πραγματικὴ ἐρώ
τησις· πρὸς δὲ μόνας πλάνου λόγους τὰς ἀπορίνοντας· ἐπὶ γὰρ τῶν λύ
σεων μᾶλλον ἀναγκαῖον πλάνον. ἐὰν βέλτιον τοῦτο πάσχειν ἀντιφά
σκειν ἢ μή· ἢ ἐὰν ἀληθὲς ἢ ψεῦδος· ἢ οὐκ ἀληθὲς ἢ οὐκ ψεῦδος, οὐ
κέτι πρὸς διαλεγόμενος δύναται ποιεῖν ἀπορίας τοῦ διαλε
γομένου, ἀλλ' ἢ ἀναγκαῖον, ἢ τοῦτο. ἀντιφάναι δ' οὐ, οὐκεῖ ὁ ἐρω
τήσας ποιῶν μορίων τῆς ἀντιφάσεως συμπεράσματος, ἢ ἀπορίαν. ὁ δὲ
διαλεγόμενος τῶν ἑτέρων μορίων τῶν ἀντιφάσεων ἐρωτᾶ ὁ διαλεγόμενος, διὰ τὴν
ἐξ ὧν πολλαχῶς πρὸς τὸ μὴ ἀναγκαῖον ἐρωτηθὲν μόριον ἀπορίαν ὁ ἀπο
ρῶν· ὁ πρότερον ἀναγκαῖον ἐρωτηθέν. ἀμφοῖν γὰρ τῶν ἐρωτήσεων διωρισμένων ἢ παρὰ
ἀντιφάσεις ἐστίν. ἐρωτᾶν γὰρ πότερον ἢ τύχη ἀγαθόν ἐστιν, ὅπερ ὁς
διαλεγόμενος ἀπορῶν πολλαχῶς ὅλου·
νδεὶ δὲ διοίσασι πρὸς τὸ γενέσθαι, ἕως τοῦ·
ηπόννω ἔχων φιλόσοφος διάληψιν περὶ τοῦ ἁπλῶς συλλογισμοῦ,
τὸ φιλοτιμίας πολλῆς παρεῖναι διαφορᾶς τῆς ἀποδεικτικῆς

πότερον ἡ ψυχὴ ἢ ἁρμονία τοσόν
τοῦτο ἐκεῖνον ἢ τὸ νοῦ ἢ τὸ οὐ.

προθέσεως: ἡ τῆς διαλεκτικῆς. Γνώσεσθαι, ὅτι διαλεκτικῶς ζητεῖ μανθάνοντος τοῦ
συμβαλλήσεσθαι τὴν ἀπλῶς συλλογισμόν, τοῦ συγχάριν προστέθηκε τοῦτο,
ὅτι οὐδενὸς ἀφεῖται πρὸς τὴν ἀναίρεσιν ἢ πρὸς τὴν ἀπλῶς συλλογισμὸν
τὸ δοθέν, ἀλλ' ἐρωτῶν ὁ διαλεκτικὸς συλλογίζεται. ἀλλ' οὐ μόνον
οὐδὲ ὁ ἀποδεικτικὸς λαμβάνει μὴ οὐκ ἐρωτᾷ, οὐδὲ τὸ ἢ τὸν ἐναντίον
ρος αὐτῶν συλλογίζεται· ἢ μᾶλλον ὅτι πρὸς ἀπλῶς συλλογισμοῦ πρόσ-
νων διαλαμβάνει· μὴ διαιρεῖται δὲ τὸ ἢ τὸ ἀποδεικτικόν, σημαίνει δὲ τὸ ἀποδ
κτικὸν πρόβλημα· διαιρεῖται ἐρωτᾷ, τὸ διαλεκτικόν: +
αβαίνει ἐναντίως ἢ τὸ ἀδ. ἕως τοῦ:
ντεῖθεν δὴ λοιπὸν ἐναντίως αὖ δέ χαλεπὸν λαμβάνειν ἀναιρούσης ἀπὸ τῆς
καταφάσεως τῆς ἀποφάσεως, ὁ πρόκειται, ἐλέγομεν· αὐτὸ ἐξ ὧν ἔφην
ἀπὸ τοῦ καθόλου τίνος ἢ τὸ διὰ μέσου προσθείς, ἀεὶ τὸ τὸ ἢ τὸ ἢ μὴ τὸ ἢ:
τὸ δὲ καθόλου μὴ δὲ ἀναιρεῖ ἀλλ' ἕως τοῦ:
τὸ δὲ μὴ μόνον ἐναντίως δεῖ τὸ ποιοῦσαν πρόβλημα ἀποδεικτικὸν, τὸ τὸ
τὸ τοῦ τὸ διαλεκτικοῦ, ἀλλὰ μὴ ἐκ τῶν ἐναντίων ἀναιροῦντα, ἢ καὶ τῶν ἐ
ξ ἐναντίων καὶ ἀκολουθούντων· τὸ τὸ ἢ τὸ δὲ· ἐξ ὧν γὰρ ἐναντίως δεῖ τὸ
λεῖν ἀναιρεῖν, διὸ καὶ πρόβλημα δὲ ὃ τῶν ἀποδείξεων· ἀπὸ δὲ τῶν ἐναντ
λεῖν λαμβάνειν· ἢ διὰ τῶν ἐξ ὧν φησὶν ἢ τὸ δεῖ· ἀπὸ δὲ τῶν ἀποδ
κτικῶν συλλογισμὸς ἐστὶν· ἐναντίως δὲ ἐστὶ φήμη ἡ δι' ὅλης ἢ τὸ
ἐχειν μὴ τὸ δεῖ· ἢ πρακτέον οὐ πρόδηλον, ὡς πρὸς μὴ γεωμετρίαν δεῖ
μόνον μὴ ἀριθμητικὴν τῶν μονάδων· τοιοῦτον οὖν λέγει ἀποδεικτικὸν πρό
βλημα τὸ τὸ ἐναντίων οἰκείων ἐξ ὧν μὴ τὸ δεῖν ἀλλ' μᾶλλον, μὴ μὴ τὸ ἢ
βαίνειν τοῦ ἀπαγγέλλοντος τὸ δεῖν, ὡς πρὸς τὸν γραμματικὸν οἰκεῖ
αι πρόβλημα, αἱ πρὸς τοιχάων μὴ συλλαβῶν μὴ τῶν ἀπολύων, ὁμοίως
δὲ μὴ ἀπὸ τῶν ἀδήλων ἀποδεικτικῶν: +
υλλογίζομαι δὲ λῆψις τοῦ φαινομένου, ἕως τοῦ: +
οὖν δέ φησιν, οὐχὸ ἕνα δὲ αὖ τὸν ἐρωτᾶν δεῖ τὸν ἕνα ἐξ ὧν πάντως λαβεῖν.
ὅταν βούλεται ὁ πρὸς διαλεγόμενος ἀπορίαν ἔχειν· μὴ ἀληθῆ τὰ τοῦ ἀναγκαίου
λοῦ ὧν δόξαν· οἷον ἐρωτᾶν δεῖ ἆρα σωκράτης δίκαιος ἐστὶν ἢ οὔ.

οὐχὶ δὲ καὶ τὸν ναὸν τοῦ ὄρους λέγειν ἀξιοῦμεν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τόπους προσώπων. ἐπὶ δὲ τοῦ ὄρους οὐκ ἀπόχρη πρόσωπα προσδιορίσαι. οὐ γὰρ φαμὲν πᾶς ὄνος, ἢ ἵππος. οὐδὲ ὄρος ἀπλῶς λέγομεν, ὅταν καὶ τοῦ ὄρους μνημονεύωμεν. διὸ δὲ τὸν ὄρους μὲν πάντα τὰ ὄρη σημαίνει φερόμενα: +
ἐξαίρετόν τι, ἢ διαιρούμενόν, ἕως τοῦ: +
οὐδὲ βάπτισμα ὅλον ἁπλῶς ὕδωρ, ἢ οἱ ἁπλῶς τῶν ἐξαιρέτων ἄπλου τρόπου ἐξαιρέτως. σημαίνει δὲ τὸ φέρον. διαιρεῖται δὲ τὸ μὲν τοῦ ἁπλῶς προσλαμβάνοντος, ἐπὶ τὸ κατὰ ἀφαίρεσιν. διαιρεῖται δὲ τοῦ διαιρουμένου ἐπὶ τὸ κατὰ ἀφαίρεσιν, αὐτὴν τὴν ἁπλοῦν βάπτισμα λέγειν, ἢ ἄλλη τις βάπτισις ἐξαίρετος. ἢ τὸ κατὰ τὸ φαίνεσθαι μὴ ἀπὸ φαίνεσθαι δὲ λαμβανόμενον. μὴ δὲ ἀ βούλεται αὐτὸς ἁπλῶς, διὰ τοῦτο μεμαθήκαμεν. ἢ δὲ προσθήκη ἢ διαιρέσεως οὐκ ἀναίρεσις. τὸ μὲν γὰρ προσθήκη αὐτὸ λαμβάνει ἀφαίρεσις. τὸ δὲ διαιρεῖσθαι ἢ σωματικῆς. ὥστε οὐχὶ ἐξαιρέτως αὐτὴν. οἱ δὲ τὰ ἀμφιβάλλοντα τῶν ἐξαιρέτων φασὶν ὡς ὁ θεσσαλὸς ἀμβλίχος διάβρεχυλογίαν ἐξαίρετα εἶναι θέσεις ἁπλῶς ἐν τῇ διαλεκτικῇ μνημονεύοντες ἐναντία ἐξαίρετα εἶναι θέσεις. τοῦτο δὲ σημαίνει τὰ αὐτῶν τοιαῦτα, ὥστε εἶναι τὸν αὐτὸν ὅρον αὐτῶν θέσεως. προσθήκης, ἀφαιρέσεως. σημαίνει δὲ διαιρέσεως. διὰ τούτων δὲ ἐδήλωσεν ἡμῖν πάσας τὰς προτάσεις τὰς κατὰ ραδιεργημένας αὐτῶν πρίσεις. πάσα γὰρ πρότασίς ἐστιν, ἢ προσθήκη μένον ἔχουσά ἐστιν, ἢ ἀφαιροῦμένον. ἢ σωματικόν, ἢ διαιρούμενον. ὅλως δὲ οὕτως ἔχει. λαβὼν μὲν εἰς διαιρέσεως τὰς προτάσεις οὕτως. αἱ προτάσεις αἱ μὲν αὐτοῦ τρόπου εἰσίν, αἱ δὲ μὴ τοιοῦτου. τῶν δὲ αὐτοῦ τρόπου, αἱ μὲν ἁπλῶς εἰσίν, ὡς τὸ σωμα ἐστὶ πρίσμα, αἱ δὲ, οὐδέν. ὡς τὸ σωμα ἄφιλόσοφόν ἐστιν. ἀμφοτέρων δέ, αἱ μὲν κατὰ φάσιν, αἱ δὲ ἀποφάσιν. τῶν δὲ μὴ τοιούτου, αἱ μὲν ἐναντίαι εἰσὶν ἀλλήλαις, αἱ δὲ οὐ μὴ τοιαῦται. κατὰ φάσιν μὲν οὖν ἐναντία ἐστὶν ἀποφάσει, αἱ δὲ ἀποφάσει. αἱ δὲ οὐ μὴ τοιαῦται ἐναντίαι εἰσὶν ἀλλήλαις, ὡς τὸ σωμα ἄφιλόσοφόν ἐστιν, ἢ τὸ μὴ σωμα ἄφιλόσοφον ἐστιν. ἀμφοτέρων δὲ κατὰ φάσιν, ἢ ἀποφάσει, ἢ ἀποφάσει μὲν οὖν ἐναντίαι εἰσὶν ἀλλήλαις

ἐχθρὸν εἶναι ὡς ἴδιον σωματικὸν πάθος. διὸ καὶ τὴν τελειότητα οὐσιῶν προσλαβεῖν
σωματικῶν παθῶν οὐκ ἐστίν, ἀφαιρεῖσθαι αὐτὴν ἢ αὐτὴν σωματικὸν δέ ἐστι.
εἰ δὲ καὶ πολλαχῶς λέγεται, διὰ τοῦτο αὐτῶν ἀγνοῶ· ἢ διὰ τὸ πολλαχοῦ ὁρίζεσθαι
ἐχούσας δὲ ἀναγκαῖον φαίνεται. λείπεται προσῆκον εἶναι τὸ μὴ εἶναι.
ὡς ἴδιον σωματικῆς φιλοδοξίας ἐστί· διὸ κυρίως κατηγορούμενος ἐστὶν ὁ φι
λόδοξος· ἐπεὶ δὲ ἡδέως ὁ τοιοῦτος διαλέγεται οὐκ ἀπροαίρετον εἶναι λόγον πρὸ
σεστάναι δεῖ εἶναι, οὐχ ὡς μέρος προσθήκης, ἀλλ' ὡς τοῦ σωθῆναι ἕνεκα
τοιοῦτος· καὶ δὴ καὶ ἀποφάσεις τοιαύτας, ὡς ἴδιον σωματικῆς φιλοδοξίας οὐκ ἔστι,
προσῆκον ἔχοι τοῦτο μὴ εἶναι διὰ τοῦτο αὐτῶν αἰτίαν. πάλιν αἱ μεταβάσεις
καὶ μεταφορὰ ἁπλῶς, ὡς ἴδιον σωμάτων ἐστὶ πρὸς πάθη λέγεσθαι
σωμάτων λέγεται τοῦτο μὴ εἶναι. ἢ δὲ ἀπόφασις ἢ μὴ στερήσεως, σωμάτων τοῦ
μὴ εἶναι, ὡς ἴδιον σωμάτων ὅλων λεγόμενον ἐστὶ πρὸς πάθη· ἢ μὴ πρὸς πάθος ὡς
εἶναι. ἢ δὲ ἀπόφασις τῆς μὲν ἁπλῶς, ὡς ἴδιον, οὐ ὅλων λεγόμενον σωμάτων φιλοδοξίαν εἶναι,
διαίρεσιν τοῦ εἶναι, ἢ ἀπόφασις τῆς κατὰ μεταβάσεως διαίρεσιν τοῦ μὴ
εἶναι, ὡς ἴδιον οὐ ὅλων λεγόμενον σωμάτων πρὸς πάθη. σωμάτων δὲ λέγεται ἐχόν
αἱ μεταβάσεις καὶ φαίνονται ἁπλῶς ἢ κατὰ μεταβολὴν τοῦ εἶναι ἢ μὴ εἶναι,
διὸ καὶ τοῦτο ἐστὶ πρὸς ὃ πάσχουσι κατὰ τοιαύτας δύναμιν προσῆκον, ἢ τοῦτο πρὸς
ἃ πάσχουσιν ὑπὸ ὕλης πρόσκειται· αἱ δὲ ἀποφάσεις αἱ ἀπὸ τοιούτων
αἰτίαν διαίρεσιν τοῦ εἶναι, ἢ μὴ εἶναι ἔχουσιν. οὐ χοῦτως δὲ ἐπὶ τῶν δύναμιν
ἐπιέναι οὐκ ἀπὸ προσῆκον μεταβάσεως ἢ [illegible] λέγεται. οὐ δὲ ἀπόφασις, σωμάτων πάθη ἢ φιλοδοξία. σωμάτων τοιούτων ἐστίν.
αὐτὸ φιλόσοφός ἐστιν, ἢ φιλοδοξῶν ἐστίν· ἀλλ' ὅπου μὲν ὅλως μὴ ἐστίν,
ὅπου δὲ ὡς ὁρᾶται, ἀλλ' ἄλλο μέν τοῦ πρὸς πάθη, ὡς τὸ πρὸς πάθη ἐστίν·
ἐπὶ μὲν τοιούτων μεταβάσεως προῦ ποιεῖ τῶν αὐτῶν ἐστὶ βίον πρὸς ὃ
πάσχουσιν ἔχουσιν προσῆκον ἐπὶ σωμάτων τοιοῦτος ὁ τρόπος, οὗ
σωμάτων φιλοδοξίας ἐστίν· αὐτὸ δὲ χρῆσιν ἐστὶ σωμάτων φιλοδοξίαν εἶναι·
ὡς τοιοῦτόν ἐστιν, ἐπὶ σωμάτων τοιοῦτος τρόπος· οὐκ ἀεὶ ὡς ἐστὶ τῶν τρόπων τοιαῦτα
τὰ μὲν ὅλως σωμάτων τοιοῦτος· σωτὸ μὲν ὡς ἀπαγορεύει βουλὴ
μὲν ὡς ἐπὶ τοῦτο, ὡς τὰ μὲν ὅλου ἢ διαιρουμένου τοῦ εἶναι, ἢ μὴ εἶναι· τὰ δὲ
γάρ ἐστὶ τὰ προσῆκον ἀφαιρεῖσθαι προσῆκον, ὡς ἐπὶ τῶν δύο

τρόπου

τῶν ἀπλῶν· ἢ οὐκ ἔστι δυνάμει ἢ ἀναφαίρετον· οὐδὲ πάσῃ πως ἀκριβῶς ἐναντίαι·
ἀμήχανόν που ἀπλῆς οὔσης καὶ μιᾶς οὐσίας ἐναντίαν πρὸς ἑαυτὴν
ἢ ἀφαιρέσιν εἶναι ἐν ταύτῃ· πρὸς ἑαυτὴν δὲ ἐναντία καὶ διαφορὰ τῶν
χωριστῶν πρὸς ἄλληλά ἐστιν· ὥστε καὶ ἐναντία τὸν ἐξ ὧν τοῦ οἴνου πρὸς
τὸ ἐναντίον καὶ ἀφαίρεσιν. οὐ τοῦ καθόλου, οὐδὲ ἐναντία· οὐ γὰρ ἐναντίον
οὔτως οὐδὲ ἐναντία· ἀλλὰ τῶν ἐν τῷ ὑποκειμένῳ· ἐπὶ δὲ τῶν ἀσωμάτων
ἐναντία καὶ ἀφαίρεσις· ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐστὶ τὸ ἐναντίον καὶ ἡ ἀφαίρεσις·
ἐν τῷ ὑποκειμένῳ δὲ οὐκ ἔστι τὰ ἀσώματα· οὐδὲ ἐναντία ἄρα οὐδὲ ἀφαίρεσις·
ἐπὶ δὲ τῶν ἀσωμάτων οὐ τοῦ καθόλου· ἐν τῷ ὑποκειμένῳ γὰρ οὐκ ἔστιν·
ἀλλὰ τῶν ἐν τῷ ὑποκειμένῳ· ἐναντία ἄρα ἐστὶ καὶ ἀφαίρεσις· οὐδὲ τῶν
ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐναντία καὶ ἀφαίρεσις· ἐν τῷ ὑποκειμένῳ γὰρ
ἐναντία ἢ μὴ ἐναντία· διαιρεῖ πολλαχοῦ ἐπὶ ἑκάστων πολλῶν προτάσεων προτείνας
λέγειν ἢ ἀφαίρεσιν, ἐπιλέγων δέ· σωτὴρ ἐναντία ἢ διαφορὰ τὸ
ἐναντία ἢ μὴ ἐναντία λέγειν· ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται πολλῶν διαιρέσεις εἶναι
πῶς ἔχει, οὔτε τῶν ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου καὶ μεθεκτῶς καὶ μὴ μεθεκτῶς ποιήσας,
οὔτε τῶν μεθ' ὑποκειμένου διαιρεῖ ἐναντίας ἔχουσῶν· περὶ πολλῶν μεθ' ὑποκειμένου
διαιρεῖ μεθεκτῶς ἐχουσῶν· ἐπὶ δὲ πολλῶν, ὧν οὐχ οἷόν τε ἐστὶ μεθεκτῶς
διαιρεῖ μεθ' ὑποκειμένου ἔχειν· διὸ καὶ τὸ διαιρεῖ, ἢ τὸ δύο ἀποφατικόν· ἢ τὸ οὐδὲ ἐχόν

ἀπαρεμφάτοις σωληνάπτεται ῥήμασιν. ἀδιώριστα γενικὴ χωρὶς ὁριστικοῦ
ῥήματος ἐκφέρεται λόγου χάριν διὰ τοῦτο δοθέντος ἐξ ὁριστικοῦ ῥήματος.
δυνατὸν γένεσιν σωφρόνων πρέπει δή· χωρὶς, ἐὰν μὴ οὕτως ὀχήματι τόσῳ τοῖς
βόποις· οὐδεχομένως σωφρόνων πρέπει δή· αὐξανομένως αὐξάνεσθαι.
ἢ μὴ οὕτως, ἐξὸν αὐξάνεσθαι αὐξάνεσθαι προστιθέντων προθέντων ἀναγκαίων τῶν βοπ
χρὴ εἶναι. καθαιρούμενοι αὐτῶν πρέπει μέρεσι δέοντες πάρεσθαι οἱ βόποι, ἀνθ'
ἐξ αὐτῶν θεῶν. γένοιντο διαίρεσις τῶν δυνατὸν δυνατὸ δύνασθαι ἔχουσιν δεῖσθαι
μετὰ βόπου μὴ δεῖσθαι δίχα βόπου· καὶ δυνατὸν πρῶτον πάρεσθαι δεῖσθαι
δ' ἐν τοῖς μέλλουσι μὴ προστιθέντων, αὐτὰ αἷς δυνατὸν ἔχουσιν δεῖσθαι
δεύτερον αὐτὰ ἐν τοῖς προστιθέντων μέλλουσι, αὐτὰ ἀναγκαίως διαιροῦσι δεῖσθαι
ἁπλῶς· μὴ δεῖσθαι καὶ μετὰ βόπου· αὐτὰ πάλιν μὴ
αὐτὰ δὲ ἀπὸ· δεῖσθαι ἁπλῶς, μὴ δεῖσθαι καὶ μετὰ βόπου· διὰ τὰ μέλλοντα
μὴ πάσχειν μέλλοντα δὲ αὐτὰ βόπου δυνατὸν ἔχουσιν αὐτὰ τὸ
διαιρεῖσθαι ἁπλῶς καὶ μετὰ βόπου· μὴ δεῖσθαι δυνατὸν αὐτὰ οὐ δεῖσθαι αὐτὰ προστιθέντων
σωίζεσθαι· διὰ τὰ δὲ μὴ τῶν αὐτὰ βόπου δεῖσθαι καὶ μετὰ βόπου πάρεσθαι·
δεῖσθαι μὴ μὲν αὐτῶν τοῦ ἀφίστασθαι τῶν πρὸς μέρεσι δέοντες πεποιημένος·
δοῦναι διὰ τοῦτο προσθέντων μέλλουσι μὴ ἀφαιροῦσι μὴ δοῦναι μὴ δεῖσθαι
δὲ διαιροῦσι τοῦ δοῦναι· ἢ μὴ δοῦναι πάντα δεῖσθαι αὐτῶν πρὸς μέρεσι δέοντες
πάρεσθαι μέλλουσι προστιθέντων βούλεται, ἐλλιπὴς δ' ἐστὶν
ἢ διαιρεῖσθαι· διὰ πάντα μέλλοντα μὴ δεῖσθαι καὶ μετὰ βόπου καὶ ὑφ' ἓν
τῶν τοιούτων αὐτὰ διαφορᾶς μορίων· μὴ δὲ λογόμενα αὐτῶν ἴδια μέλλοντα ἢ μὴ,
δεῖσθαι πρὸς αὐτῶν συλλογιζόμενοι ἐροῦμεν, αὐτῶν τοῖς φθορικοῖς, σωίζεσθαι ἐὰν
τοῦ μὴ δοῦναι, ὡς πρὸς μὴ τοῖς μετὰ βόπου· ὅθεν δ' ἄρτιον ἐστὶ τῶν μετὰ βό
που προθέντων· τοῦτο μὴ ἐστὶ πάντων ἀρχόμενα· ἵνα οὖν ἄλλοις ἢ διαι
ρεῖσθαι, πάντα δεῖσθαι αὐτῶν πρὸς μέρεσι δέοντες πάρεσθαι προθέντος
παραλαμβάνοντας ἀπαιτοῦντας· τῶν προθέντων αὐτὰ μέλλοντα μὴ
ἔχοντα δεῖσθαι, αὐτὰ δὲ ἀνάρτια· μὴ τῶν μέλλοντα μὴ, αὐτὰ δοῦναι ἀφαιρεῖσθαι
αὐτὰ ἀφαιρεῖσθαι ἔχοντα τοῦ δοῦναι· αὐτὰ δὲ δοῦναι ἀποφαίνεσθαι, αὐτὰ
ἀφαιρεῖσθαι ἔχοντα τοῦ μὴ δοῦναι· τῶν δὲ ἀνάρτια ἔχοντα δεῖσθαι, αὐτὰ
ἁπλῶς, αὐτὰ δὲ καὶ μετὰ βόπου· μὴ τῶν ἁπλῶν αὐτὰ μέλλοντα δοῦναι βόπου, αὐτὰ δὲ

μετὰ βόπου.

μὲν καταφατικὸν

λεγόμενα

τῶν δὲ αὐτὸν τόπου ἀμφότερα κατὰ φάσιν ἢ ἔχοντα τοῦ εἶναι· ἀμφὸ
ἀποφατικὴν πρότασιν οὐδὲν τοῦμεῖναι· ἢ τῶν μὲν τόπου ἀμφότερα
φατικὴν σωκράτην τοῦεῖναι· ἀμφὸ ἀποφατικὴν διαίρεσιν τοῦεῖναι· ἢ
δὲ ἀνθρωπὸς ἢ ἵππος ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ἅτε μὲν τόπου ἅτε δὲ τόπου,
ἀμφότερα κατὰ φάσιν· σωκράτην ἔχοντα τοῦμεῖναι· ἢ δὲ ἀποφατικὴ
κὴν διαίρεσιν τοῦμεῖναι· ἐν ἄλλοις τοσαῦτα· ἡ μὲν οὖν κατὰ
πρότασις τῶν αὐτὸν τόπου ἀπλῶν τῶν τοιούτων ἐστὶν ἢ τῶν
αὐθορίστων ὁμοίως τοιαύτην ἀποφάσεις, ἢ πρὸς ἓν, ἢ ἀ-
φαίρεσιν ἔχουσαν ἐλάττονα, διαφερόντως δὲ τοῦμεῖναι· ὅτε μὲν οὖν
κατάφασις τοῦεῖναι, οὐδὲ ἀποφάσεις τοῦμεῖναι, οὐδ' ἐκ
τῶν αὐτῶν τόπου ἀπλῶν· ἀλλὰ τοιαύτην κατάφασιν τὴν τῶν σωκράτην ἓν δὲ
ἀπόφασιν τῶν αὐτῶν ἐστὶν ἀντίφασις· τοιαύτη δὲ ἀποφάσεις
ἅπασα τῶν διαίρεσιν, λέγω δὲ οὐσίαν, ὅτε καὶ κατάφασις
ἅπασα τοῦδε ἕνος δηλοῦσα· ἢ καὶ μὲν ἁπλῆ σωκράτην τοῦεῖναι ἢ πρό
τασις, ὡς ἡ σωκράτης οὐ πρίπατῶν ἐστιν, τοῦδε ἕνος δηλοῦσα
πᾶσα· οὐ γὰρ λέγομεν τοῦτο διαίρεσιν εἶναι· οὐδὲ ἀντίφασις
δεν· ἢ δὲ τοιαύτη τοῦμεῖναι σωκράτην ἐστίν· ἀντίφασις, ἀλλὰ
φάσεως διαίρεσιν αὐτοῦ ἔχειν λέγομεν αὐτό· οὕτως ἔχει καὶ
πρὸς τὰς ἀποφάσεις· ἡ μὲν γὰρ ἁπλῆ σωκράτην τοῦεῖναι ἡ

ζα δώσας αὐτοῖς ἡ σωμα τ̄ οὐ πρὸς παθῶν δὲ δόξαν λαμβάνουσιν ἐξ αἰρεσιν ἔχουσαν τοῦ
μὴ ἁμαρτάνειν, ἀγαθὸν δὲ ὂν καὶ ἀφθαρσίας, ἡ μὴν σωμάτων τῶν πρὸς παθῶν δὲ ἀφαίρεσιν
τοῦ ἁμαρτάνειν, ἡ δὲ σωμα τ̄ πρὸς παθῶν ἐστι προσθεσιν τοῦ ἁμαρτάνειν, ἡ τοῦ βιοῦν ἀφθαρ
σίαν ποδόσθαι λαβεῖν, ἡ σωμα τ̄ πρὸς παθῶν οὐκ ἐστιν, προσθεσιν ἐχόντων τοῦ
μὴ ἁμαρτάνειν· τοῦ τοιούτου μὴν λείπεται· ἴσως δέ τις τοῦτο ζητήσει ἂν διὰ τί, ὅτι εἰ
ὅλως ἀνθρώπους εὑρεῖν προθησόμεθα μὴ ἐν τῷ τόπου δυναμένους ἐστὶν
ἐχουσας· ἀναγκαίως ἄρα λαμβάνει πρὸς βιοῦν τῶν προθέσεων· εἰ τῶν πρὸς ὁρίσμα
νέας· ὅμως τοῦτο ποιοῦντων τῶν τ̄ τιμωμένων αὐτοὶ σωμάτων τοὺς βιαίους
προθησόμεθα, οἷον τῶν, σωμα τ̄ εἰ δεχομένως φιλοσοφεῖ· ὃ αὐτὸς αὖ α
ναγκαίως δὲ ἀπεφήνατο ὁμοίας· λέγω δὲ ὅτι τούτων αἱ μὲν ἀφαι
λεχθεῖσαι αὐτὰ ἀφαίρεσιν ἔχουσι τοῦ ἁμαρτάνειν· αἱ δὲ ἀποφάσεις ἀφαίρεσιν
τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν· ἀναγκαίως δὲ ὁρίσεται αὐτῶν ἡ μὲν διαλεκτικὸς μεθ
ἑρμῆς, οἷον σωμα τ̄ εἰ δεχομένως φιλοσοφεῖν· ὃ αὐτὸς αὖ α
ναγκαίως δὲ ἀπεφήνατο· λεχθήσεται δὲ τούτων μᾶλλον ἀναλυθέν· αἱ
μὲν οὖν ἀφάσεις προσθεσιν ἔχουσι τοῦ ἁμαρτάνειν· αἱ δὲ ἀποφάσεις προς
θεσιν τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν: +

Συλλογισμὸς δέ ἐστι λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων, ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τοῦτο: +
Ταύτῃ δὲ ἐξορίζεται ἡ περὶ ἁπλῆς προτάσεως διαλεκτικὴ πραγματεία, ὅτι μὲν περὶ συλλογισμοῦ ποιεῖται τὸν λόγον· πρότερον δὲ τῆς τῶν ἁπλῶν ἐξεταστέον ἐστὶ ζητήσεως πρῶτον μὲν, πόθεν ἡ ἀρχὴ τοῖς οὖσι τοῦ συλλογισμοῦ· εἶτα τί ποτέ ἐστιν ὅρος καὶ πρότασις καὶ συλλογισμός· ἔτι τί ποιόν ἐστι συλλογισμοῦ τὸ τέλειον καὶ τὸ ἀτελὲς· ἔπειτα πότε ἑκάστη τῶν προτάσεων ἐστὶ συλλογισμός· εἶτα πῶς δεῖ διατεθεῖσθαι πρὸς ἀλλήλας τὰς προτάσεις, ἵνα γένηται συλλογισμός· ἔτι πῶς δεῖ διατεθεῖσθαι πρὸς ἀλλήλας τὰς προτάσεις, ἵνα ποιὸς

οὐδὲ συλλογίσασθαι ἐδύνατο δύο προτάσεων λαβούσης παθητὸν ὄνομα λαβεῖν τὸ μέσον, ἀπὸ τῆς οὐσίας, ἀπὸ τῆς οὐσιώσεως, ἀπὸ τῆς ἀτομότητος, ὡσαύτως οὐδὲ συλλογίσασθαι δύο τὸ δοθέν, ὅτι ἕτερός ἐστι παρὰ τὸν αὐτόν, ἢ ὅτι οὐχ ἕτερος σωκρατικῶν ὄντως καὶ τῶν οὐσιῶν· ἀλλὰ καὶ ὅταν λάβῃ τὰ μὴ οὐσιώδη ἴδια καὶ τὰ προσπεφυκότα, οὐδὲν ἧττον ἐστὶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τὸ δοθέν· ἐνδέχεται γὰρ τὰ τοιαῦτα καὶ ἀπολείπειν καὶ ἐπιγίνεσθαι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης τὸ δοθέν· ἐνδέχεται γὰρ καὶ μὴ ὑπάρχειν τὰ τοιαῦτα καὶ ὑπάρχειν

ὕλη πολλαχῶς προλαμβάνεται· ἀόριστα μὲν γὰρ καὶ ἀπροσδιόριστα πολλὰ. ἐπὶ δὲ μιᾶς προλαμβάνεται τοῦ συμπεράσματος οὐ πάντα ἀλλὰ τὰ ἐξ ἀναγκαίων καὶ ἐνδόξων καὶ ἀληθῶν· ἐκ μὲν γὰρ ψευδῶν οὐδὲν ἔστι συλλογίσασθαι πρὸς οὐδέν· ἐκ δὲ τῶν ἐνδόξων καὶ ἀληθῶν ἔστι συλλογίσασθαι πρὸς ἅπαντα τὰ ἀληθῆ· ἐκ δὲ τῶν ἀναγκαίων καὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ ἐνδεχόμενα καὶ τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ· ἐκ δὲ τῶν ἀληθῶν καὶ τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ἐνδεχόμενα καὶ τὰ ἀδύνατα· ἐκ δὲ τῶν ἐνδόξων καὶ τὰ ἐνδεχόμενα καὶ τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ἀδύνατα· ἐκ δὲ τῶν ἀναγκαίων καὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ἐνδεχόμενα καὶ τὰ ἀδύνατα

ἢ μὲν ἀπόφασις· οὐ γὰρ οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν τῶν καθόλου σημαίνει. ὁμοίως δὲ καὶ
ὁ ἕτερος ἀναγκαῖος συμπέρασμα παρὰ τὰς προτάσεις, οὐ τοῦ θεωρῆσαι,
ἀλλ' ὅτι ἔστιν ἕτερα ἀναγκαῖα, ἢ ἀληθῆ ἐστιν, οὐ συλλογισμός. οἷον τὸ πωλεῖον οἰκήματός
ἐστιν· οἰκήματα γὰρ τοῦ πλοίου· τὸ δὲ πλοῖον, οὐ συλλογισμός. διὰ τὸ γὰρ εἶναι τὸ
πωλεῖον· ἢ ὅταν λαμβάνωμεν ἕτερα ἐξ ἀνάγκης παρὰ ταῦτα ἄλλα ἐξ ἀνάγκης· διὸ οὐ δεῖ τὸ
δι' ἐκθέσεως ἢ ἐπὶ τῶν προτάσεων. ἐν οἷς γὰρ ἀεὶ μὴ προτάσεις συλλογισμοί· διὸ οὐ
συμπέρασμα τὸ ἐξ ἀνάγκης· οὐ γὰρ συλλογισμός. οἰκήματα γὰρ ἐστιν. ἢ τὸ ἀναγκαῖον
ἐστιν· ἀλλ' οὐ συλλογισμός· οὐ γὰρ ἐκ τούτων. ἢ ὅτι ἔστιν ἕτερα ἐξ ἀνάγκης παρὰ ταῦτα·
ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα. ὥστε οὐ συλλογισμός· οὐ γὰρ ἐκ τούτων. ἢ ὅτι ἔστιν ἕτερα ἐξ ἀνάγκης
παρὰ ταῦτα· ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα. ὥστε οὐ συλλογισμός· οὐ γὰρ ἐκ τούτων. ἢ ὅτι ἔστιν ἕτερα
ἐξ ἀνάγκης παρὰ ταῦτα· ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα. ὥστε οὐ συλλογισμός· οὐ γὰρ ἐκ τούτων. ἢ ὅτι
ἔστιν ἕτερα ἐξ ἀνάγκης παρὰ ταῦτα· ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα. ὥστε οὐ συλλογισμός· οὐ γὰρ ἐκ
τούτων. ἢ ὅτι ἔστιν ἕτερα ἐξ ἀνάγκης παρὰ ταῦτα· ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα. ὥστε οὐ συλλογισμός·
οὐ γὰρ ἐκ τούτων. ἢ ὅτι ἔστιν ἕτερα ἐξ ἀνάγκης παρὰ ταῦτα· ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα. ὥστε οὐ
συλλογισμός· οὐ γὰρ ἐκ τούτων. ἢ ὅτι ἔστιν ἕτερα ἐξ ἀνάγκης παρὰ ταῦτα· ἀλλ' οὐ διὰ
ταῦτα. ὥστε

τὰ καὶ τὰ μέρος ἢ πρὸς τὰ διαιρεθῆναι· ἐπεὶ καὶ ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος τὸ αὐτὸ
καὶ ἄλλο τι καὶ ἄλλο τι καὶ ἓν καὶ πολλά· ὅτι οὖν τὰ καὶ τὰ μέρος διαιρεῖ, ἢ καὶ αὐτὸν
διαιρεῖ ἢ μή· καὶ μὲν δὴ διαιρεῖ, τὸ ζητούμενον ὡς ὁμολογούμενον
λαμβάνει· ἀλλὰ μή, οὐκ ἀναιρεῖ τὸ καθόλου· πρὸς δὲ τὸν
δεύτερον, ἀρνητέον εἶναι παραλλαγὴν· πρὸς δὲ τὸν καὶ
τοῦ καθόλου, οὐδὲ μυρία ἄρα παραλλαγαί· ἡ δὲ ἀποδεικτικὴ
δόξις, αὐτή ἐστιν ἡ τοῦ καθόλου τὸ μέρος πιστοῦσθαι· ἢ ἐπὶ πάντων
τὸ ἐξ ἀνάγκης· τὸ δὲ οὐ συμβαίνει διὰ τὸν δυνατὸν ἄλλως παραλαμβάνειν.
ἵνα μὴ λάθῃ νομίσαντα ἀναγκαίως ὑπάρχειν ἐπὶ πάντων τὸ συμπέρασμα·
ὅλως, ὡς δ' αὐτῶς καὶ ἐν ταῖς προτάσεσι, διὰ τὴν ὑποκειμένην· συμβαίνει
πολλάκις ἀναλόγου ὄντος τοῦ συμπεράσματος· τὸ δέ, πάντων ἢ μηδενί φησιν, διὰ
τὸ ἀναλόγου ὄντος τοῦ συμπεράσματος, μᾶλλον τὸ ὅλως τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ προτάσεων.
ὡς δ' ἔτυχε δ' ποιᾶς ψυχῆς αὐξητικόν ἐστιν· τὸ αὐξητικὸν ἄρα, θρεπτικόν· ψυχὴ δ' ἄρα
θρεπτόν ἐστιν· οὐ γὰρ διὰ τοιᾶσδε μὲν ἦν ἡ πρότασις τοῦ συμπε-
ράσματος, ἀλλ' ὅτι ἔτυχε· ὅτε γὰρ τοῦτο βούλεται διὰ τοῦδε τοῦ
τοῦδε εἶναι, ἐπὶ πάντων τοῦτο λαμβάνει· λέγω δὲ οἷον τὸ ζῷον τοῦτο
εἶναι, διὰ τοῦδε τοῦ συμβαίνει· τοῦδε μὲν ὄντος ἔξω ὅρου πρὸς
μὲν πρὸς τὸ γενέσθαι τὸ αὐτὸ ἀναγκαῖον· οὐ γὰρ τῶν συλλογισμῶν τῶν λέγουσιν
ψυχὴ αὐξητικόν ἐστιν, τὸ αὐξητικὸν ἀθρεπτόν, οὐ
κάτεισιν οὐ τῶν συμπερασμάτων τὸ ἀναγκαῖον· ἀ μὴ πρόσεστι μὲν ἔξω ὄντος
ὅρου πρότασις· ἀ δὲ τὸ αὐξητικὸν ἀθρεπτόν, οὐ πάντως ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει
ἀψυχίᾳ· ἀλλ' ἐν οἷς ἐξ ἀρχῆς ὅροις τὸ ἀθρεπτόν, ἢ πρότασις ἦν ἀλλ' οὐ
τὸ αὐξητικὸν ἀθρεπτόν, τὸ τοιούτων καὶ μὴ ὄντος ἔξω τοῦ συμπεράσματος τὸ
ἀναγκαῖον· ἀ πάντων δὲ τῶν τοιούτων, ἐπὶ δύο σημαινόντων, ὡς οὐκ ἀκριβὲς
τὸ λαμβάνειν ἐξηρημένως ἐστὶν ἐπὶ τάττειν, τὸ διὰ τοῦδε τοῦδε συμβαίνει.
πάλιν δὴ ἐν τῷ τοῦδε ἐλλιπὲς ἀναφανήσεται· ἐπεὶ γὰρ διὰ πρότασιν πολλαχῶς
ἀγαθὸν ὑπάρχει, ὅδε οὐ συλλογισμὸς οὐ πάντως ἐξ ἀνάγκης ἀγαθόν· τοῦτο δὲ
τοῦ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ ἐστὶν ἴδιον· ἀγαθὸν μὲν γὰρ ἐνδέχεται
τοῦ συμπεράσματος, οὐ μὴν οἱ ἐν τῇ προτάσει παραλαμβανόμενοι ὅροι
ἀγαθοί εἰσὶ τοῦ ὑπάρχειν· ἐνδέχεται γὰρ τοῦτο μὲν ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ

ἐκ τῶν ὑφ' ὧν δεῖ προτέρα συλλογίσασθαι, ὡς πρὸς τοῦ δ τὸ α τῷ γ
καὶ τὸ τὸ αὐτὸ. ἢ ἐπεὶ τοῦ καθόλου τὸ μέρος ἐστίν, ὡς πρὸς τοῦ ζῷον
τὸ ἄνθρωπον. ἢ ἐπεὶ τοῦ καθόλου τὸ ἐπὶ μέρους

οὐ συλλογισμὸν ἀξιοῖ καλεῖν. τὸν δὲ ἀτελῆ συλλογισμὸν καλεῖ. τέλειον
μὲν οὖν συλλογισμὸν καλεῖ. τέλειος μὲν οὖν συλλογισμός, οὗ τὸ διὰ πάν-
των καὶ παντὸς ἐστὶν ἢ πεπερασμένῳ, ὡς ἂν εἴποι τις ὁρίσασθαι αὐτόν. ἀ-
τελὴς δέ, οὗ τὸ διὰ πάντων καὶ μόνον ἐστὶ τοῦ ὑποκειμένου ἐπὶ παντὸς τοῦ
παντὸς αὐτοῦ οὐσία, παντὸς αὐτοῦ ζῷον. τοῦ τοιούτου μὲν οὖν, τοῦ τελείου
οὐσία οὐσία ζῷον. ἡ δὲ τοιαύτη οὐσία ἐστὶν ἡ καθόλου φαινομένη διὰ πάσης αὐτῆς τροφῆς.
ἡ δὲ αὐτὴ τροφὴ μονοειδὴς οὖσα πᾶσι μέν, ἧς οὐσία ἐστὶν ἄνθρωπος. πᾶς ἄνθρωπος ζῷον
ἐστί· δηλονότι καὶ ταύτης ἧς ἡ τοιαύτη οὐσία ζῷον ἐστί. διὸ οὐ μόνον οὐκ ἔστι
πρὸς τὸ τυχὸν ἅπαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ φαινόμενον· οἱ μὲν γὰρ τέλειοι συλλογισμοί,
εἰ τὸ αὐτὸ ἀπαντῶν ἔχοιεν, οὐ τοῦτο φαινόμενον· οἱ δὲ ἀτελεῖς, ὅ ποιοῦσί δ'
πάντες οἱ διὰ τοῦ διὰ τρίτου σχήματος, ἔχοιεν μὲν τὸ δυνατὸν οὐ μὴν
προφανές, ἀλλ' ἐπισκόπουσι δέοντες, ἵνα τὸ ἐκ τῶν προτάσεων ἀληθὲς
δυνατὸν οὐ μὴν φαινόμενόν γε, ἐξ οὗ μὴ φανερὰ ἅπαντα διὰ τῶν ἄκρων τροφή·
τελεῖ δὲ τὸν προσδιόμενον ἢ ὅρος, ἐν ᾧ τοῦ·

ὅρος, ἢ πλείονας, οὐ χώρας λέγω. οὐδὲ πᾶσα ἀξιοῦ ὡς πρότασις ἁπλῆ
ἀλλὰ μόνον ἐξ ἧς ἡ ἐνοῦσα ὅρου συλλογισμός. ἀλλὰ δηλονότι φωνῶν
αὐτῶν ἐκφορὰς ποιεῖται. ὁ δὲ αὐτὸς συλλογισμὸς μονοειδὴς οὖσα πᾶσι μέν, ἧς οὐσία ἐστὶν ἄνθρωπος. πᾶς ἄνθρωπος ζῷον
ἐστί· δηλονότι καὶ ταύτης ἧς ἡ τοιαύτη οὐσία ζῷον ἐστί. διὸ οὐ μόνον ὡς οὐδέ τ

προσλαμβανόμενα δὲ τὸ ὀξὺ ἢ βαρὺ ἀπορεῖται. ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ προσλαμβανομένου ἢ ὀλίγου ἢ πολλοῦ ἢ μακροῦ ἢ βραχέος. ἀπορήσειε δ' ἄν τις διὰ τί τὸ μὲν ὀξὺ καὶ βαρὺ ἐν τῇ φωνῇ λέγεται, τὸ δὲ μακρὸν καὶ βραχὺ οὐκέτι ἐν τῇ φωνῇ ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῷ χρόνῳ. ἔστι δὲ τοῦτο πᾶν φωνῆεν ἢ ἀφωνῆεν ἢ ἔχομεν λαβεῖν ἢ ἔχομεν, πᾶν δὲ τὸ ἀφωνῆεν ἢ ἔχομεν λαβεῖν ἔχομεν ἢ οὐκ ἔχομεν, πᾶν δὲ ἄφωνον ἢ μεταβαλεῖν ἔχομεν ἢ οὐκ ἔχομεν. τὸ δὲ μακρὸν καὶ βραχὺ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ φωνήεντι διὰ τί τοῦτο ἐν τῇ φωνῇ ἐστίν. ἢ διὰ τὸ τοῦτο μὲν ἐν τῷ χρόνῳ εἶναι τὸ δὲ μὴ ἐν τῷ χρόνῳ ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῇ φωνῇ. τὸ γὰρ ὀξὺ καὶ βαρὺ

οὕτως καὶ ἀδωάθου δέξις ἐλάττων μόνον τῶν λυδίων τόνων, οὐ μὴν τῶν ἁπλῶν δωρίου. χωρὶς δὲ μὴ οὕτως ἔχει πάντως ἐπὶ τῶν τοιούτων, ὡς τὸ παντὸς ἐπὶ τὸ πρὸς ἄνω λοιπὸν διάστημα εἶναι τοῦ ἡμιολίου ἀρχέου· ἢ ὡς ἐπὶ τῆς αὐληφωσίας· ἢ ἐπὶ τῶν ὁμοίων, ὡς ἔχει· ἢ τὸ ἥμισυ ἐλάττονα, ἢ ἀπλῶς τὸ ἀδάϊναι, ἢ μὴ ἀδάϊναι: +

ὁ δὲ ἐν ὅλῳ ἀδάϊναι ἐστὶν ἐν ὅλῳ, ἕως τοῦ: +

τὸ ἐν ὅλῳ ἢ τὸ πάντος τῶν μὴ ἐστὶν. μόνη δὲ τῇ ἀφαιρέσει· τοῦ γὰρ διὰ πασῶν μείζονος τοῦ διὰ πέντε μείζους ἐστὶν ὁ τόνος τοῦ ζ, ἀλλ' οὐ τοῖς ἀνάλογον· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν ὅλῳ ἢ τὸ πάντος τῶν μὴ ἐστὶν· ἀ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ διὰ πασῶν μείζων ἐστὶν ἢ ἀπὸ τοῦ διὰ πέντε, λείπει μὲν ἐν ὅλῳ ἀδάϊναι τὸν ὅλον ἀπὸ τοῦ διὰ πασῶν τόνον, ἀλλὰ τοῦ ὅλου ἀπὸ τοῦ διὰ πέντε ἔχει τοῦ ζ· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ διὰ τεσσάρων τοῦ διὰ πέντε μείζων, λείπει μὲν ὅλῳ τῶν πάντος ἐστὶν ἢ τὸ ἐν ὅλῳ τοῦ διὰ πασῶν μείζονος, ἀλλὰ τοῦ ὅλου ἀπὸ τοῦ διὰ πέντε ἔχει τοῦ ζ· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ διὰ τεσσάρων τοῦ διὰ πασῶν μείζων, λείπει μὲν ὅλῳ τῶν πάντος ἐστὶν ἢ τὸ ἐν ὅλῳ τοῦ διὰ πέντε μείζονος, ἀλλὰ τοῦ ὅλου ἀπὸ τοῦ διὰ πασῶν ἔχει τοῦ ζ· ὥστε ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ διὰ πασῶν τόνος τοῦ ἀπὸ τοῦ διὰ πέντε μείζων ἐστὶν ἐν ὅλῳ ἀδάϊναι· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ διὰ πέντε τοῦ ἀπὸ τοῦ διὰ τεσσάρων μείζων ἐστὶν ἐν ὅλῳ ἀδάϊναι· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ διὰ τεσσάρων τοῦ ἀπὸ τοῦ διὰ πασῶν ἐλάττων ἐστὶν ἢ τὸ ἐν ὅλῳ τοῦ διὰ πασῶν μείζονος ἐν ὅλῳ ἀδάϊναι·

μαζί συλλογισμῶν, διὰ τῆς τῶν προτάσεων ἀντιστροφῆς ἢ αὐτὴ ἀποδεί-
κνυται, ὡς ἀντιστρεφούσης διὰ τοῦτο πρῶτον ἐν βουλήσει τὴν περὶ τῆς ἀντι-
στροφῆς διδόναι ξαι· ἵνα μὴ ἑκάστου γενομένου ἀναπολῶμεν τὸν λόγον διὰ προσθήκης,
διδόναι σιωνῆ μᾶζαι τί ποτέ ἐστιν ἀντιστροφή· ἰδὼν ἀποδεῖξον δὲ ζητοῦσαι πρῶτον,
τί ἐστιν ὅλως ἀντιστροφή, εἶτα ποσαχῶς λέγεται· εἶτα ἐπὶ ποίοις ἕκαστον τῶν
ἢ αὐτῆς ἀντιστροφή· εἶτα οὗτοι πῶς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους· λέγομεν οὖν πρὸς τὸ πρῶ-
τον, ὅτι ἀντιστροφή ἐστιν ἕξις φήσεως, ἐν ἅπασι μὲν οὐκ ἐν ἅπασι ποιοῖς ἀλλ' ἐν
τοῖς ἴσον ἐπὶ μέρους ἀπὸ ἀρχῆς ἀλλήλοις, οἷς αὐτὴ καὶ ἀνδρεία· εἶτα ἀνδρεία· εἶτα
ἀφαίρεσις· τοῦτο δὲ ἴσον ἐστὶ καὶ ἴσον· τῶν προσλαμβάνεσθαι· τοῦτο δὲ πρὸς τὸ
τοῦ λόγου χάριν ἐπὶ πλείστων ἀποδεῖξαι ἕνεκα· ὥστε τοῦτο ἀντιστρέφον τοῦτο λέ-
γεται καὶ ἔστιν· οὐ γὰρ οὐκ ἀνάγκη λέγειν τοῦτο ἀντιστρέφειν ἐκείνῳ ἢ πρός, οἷς
ἢ αὐτὴ ἀντιστροφή· εἶτα ἐστὶ λέγειν τοῦτο διὰ τοῦτο ἔστιν ἐκεῖνο, εἶτα ποσαχῶς λέγεται
ῥηθήσεται· πρῶτον οὖν ἀντιστροφὴν ἢ ὁρωνί ἐστιν ἢ προτάσεων ἢ συλλογισμῶν·
διχῶς γὰρ καὶ λέγεται εἶναι ἀντιστροφή· ὅτι μὲν οὖν ἐν ὅροις ἐστίν, ἢ προτάσεών
ἢ αὐτὴ συλλογισμοῖς· περὶ μὲν οὖν ὅρων ἐν ὅροις ἀντιστροφοῖς διὰ πλειόνων ἐστὶν εἰπεῖν
τηγορίαις, αἷς ἅπασι περὶ τῶν προτάσεων διειλόμεθα νῦν· ὅτι δὲ φίλος, φίλῳ ἐστὶ φίλος·
καὶ ὅτι ἐχθρὸς ἐχθρῷ ἐχθρός· περὶ τοίνυν συλλογισμοῖς δὲ ἀντιστροφῆς αὐτῆς
τῶν διὰ μέσου βυβλίῳ διωρισμένα· λέγωμεν δὴ τὸ μεθ' ἑαυτό· ὅτι μὲν οὖν
πρῶτον ἔστι συλλογισμός· ἐν οὕτω γὰρ ληφθῶ πως ἀντιστρέφουσι λέγε-
ται συλλογισμοὶ ὁ αὐτὸς διὰ τῶν ἄκρων λαμβάνοντες, ἢ προσθήκης τῆς
μάζονι τῶν προτάσεων λαμβανομένῳ συμπέρασμα· οἷον ἔστι συλλογὶς
μοὶ ὁ λέγων ἀψυχία ἀθανάτῳ εἶναι, τὸ ἀθανάτῳ εἶναι ἀδυνάτῳ· τὸ ἀδυνάτῳ εἶναι, ἀ
θανάτῳ εἶναι, ἀψυχία ἄρα ἀθανάτῳ εἶναι· ἢ οὕτω λαμβάνοντες ἢ ποιήσαντες ἐλάτ-
τονα πρότασιν, ἢ λαμβάνοντες ἢ προσθήκης τῆς λοιπὰς συμπεράσματα ἐλάττονα
πρότασιν ποιῶμεν, οὕτως· ἀψυχία ἀθανάτῳ εἶναι· τὸ ἀθανάτῳ εἶναι ἀδυνάτῳ·
τὸ ἀδυνάτῳ εἶναι ἀθανάτῳ εἶναι· ἀψυχία ἄρα ἀθανάτῳ εἶναι· ἐν δὲ ἑκάστῳ τούτων ἀ
λάττονα πρότασιν τῶν συμπερασμάτων λαμβάνοντες, ποιήσαντες συμ-
πέρασμα τῶν αὐτῶν προτάσεων συλλογισμὸν μάζονα· οἷον ἀψυχία ἀθανάτῳ.
τὸ ἀθανάτῳ εἶναι, ἀθανάτῳ εἶναι· τὸ ἀθανάτῳ εἶναι, ἀδυνάτῳ εἶναι· ἀψυχία ἄρα ἀδυνάτῳ εἶναι·
περὶ δὲ τῆς ἐναντίας προτάσεως ἀντιστροφῆς, ἐναντίῳ ἢ διαλέξεται· οὐμ

ἢ ἰσοστροφή

ἢ ἀντιστρέφει

ἔχομεν δὴ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος

περὶ παύσης τῆς αὐτῆς τροφῆς· περὶ οὗ πρόσωσις γεωρουμένης οὐσίας
ὡς περὶ ῥητόν· ἐναντίωσις δὲ πρόσωσις οὐσία ὅρους ἔχουσα τὸν τὰ ἑτερορύμενον
τὸν ὑποκείμενον, αὐξανομένη παρὰ τὴν οὐσίαν πρόσωσις, ὡς αὐξητὸν αὐξητροφῆς
γεωργόν, ἢ ἀναλογία μὲν ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους ἔχουσα ὁμοίως, διαφέρουσα δὲ
τῷ ὑποκείμενον· ἢ ἀναλογία μὲν ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους ἐναντίως, διαφέρουσα δὲ
τῷ ὑποκείμενον· ἢ ἀναλογία μὲν τὸν ἕτερον ἐναντίως, καὶ τὸν ἕτερον διαφέρουσα.
τὸ δὲ τοῦτο διχῶς· ἢ ἀναλογία μὲν τὸν ὑποκείμενον ἐναντίως· καὶ τὸν ἕτερον
τῶν ὁρούμενον διαφέρουσα· ἢ πάλιν· ἢ οὐσία πρὸς τὸ ὑποκείμενον· τὰ αὐξητὰ ὄντα
μένων συζυγιῶν, αἳ μὲν βέβαιοι σύνεσιν· αἱ δὲ μεταβολὴν σημαίνουσιν·
οὔτε τὰ ἀναλογίαν ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους διαφέρουσιν αἱ πρόσωσις τῆς
αὐξητροφῆς, ἕτερα οὐσῶν πάντως ἢ ἀναγωγήτων· οἷον, ἀνὴρ, ζῷον·
ἵππος, τὰ ἄλογα· ἐναντία δὲ οὐδέποτε ἀναίρεσιν ἔχουσι· διὸ δὲ καὶ αὐξητρο
φὴν ἀλλήλοις ἐναντιοῦται· ἀλλ' οὐδὲ ἀναλογίαν τὸν ἕτερον τῶν ὁρῶν ἐναντιοῖ·
καὶ τὸν δὲ τὸν ἕτερον διαφέρουσιν, οὐδὲ οὕτως ἐστὶν αὐξητροφή· οἷον
ὁ ἄνθρωπος ζῷον· ὁ ἄνθρωπος λευκός· ἢ πάλιν ὁ ἄνθρωπος ζῷον· ὁ ἵππος ζῷον· ἀλλὰ οὐδὲ
ἀντιστρέφουσα αὐξητροφὴ ἐναντίως καὶ τὸν ἕτερον τῶν ὁρούμενον· ἀλλ' ἐπὶ δὲ πάλιν
αὐξητὸς πρόσωσις γεωργὸν ἐναντίως ἐξ ἑκατέρου τῶν ὁρῶν· ὁ μὲν γὰρ ἄνθρωπος ἐστὶν αὐξητὸς,
οὐδὲ μὴν αὐξητροφοῦντος, γεωργὸν δὲ καὶ ἡ ποιότης αὐτοῦ καὶ παρὰ τὴν αὐξη
τροφοῦσαν πρόσωσις, αὐξητικὴ γὰρ ἔδει χθόνα τὸν ἐναντίως ἀλλήλοις καὶ
τὸν ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους, ἢ καὶ τὸν τῷ ποσῷ ἐξ καὶ τὸν τῷ ποιότητα ἐναντίως
ἀλλήλοις, ἢ καὶ τὸν ἀμφότερα διαφέρειν, ἢ καὶ τὸν μὲν τὸν ἕτερον ἐναντίως,
καὶ τὸν δὲ τὸν ἕτερον διαφέρειν· ἢ τοῦτο διχῶς· ἢ καὶ τὸν μὲν τῷ ποσῷ ἐξ ἐναντίως
νῶν, καὶ τὸν δὲ τῷ ποιότητα διαφέρειν· ἢ καὶ τὸν μὲν τῷ ποιότητα ἐναντίως
καὶ τὸν δὲ τῷ ποσῷ ἐξ διαφέρειν· τῶν τε αὐξητῶν οὐσῶν συζυγιῶν αἱ μὲν αὐξητικὴν ἀσύ
νεσιν, καὶ τὸν ἀμφότερα ἐναντίως οὖσαι ἔχουσι τὴν πρόσωσιν, καὶ τὸν
τῷ ποσῷ ἐξ καὶ τὸν τῷ ποιότητα· μία δὲ ἐστὶ καὶ πρόσωσις ὅλως ἡ αὐτὴ πάντα
λαμβάνουσα, καὶ οὐ δύο· ἀναφέρουσι δὲ ὅροι οἱ αὐτοί, ὁ φάλαινος καὶ ἄνθρωπος
αὐξητροφαῖς οὔσαις πρόσωσιν ὡς ἐδέξαμεν, ἔχουσι δὲ αὐτὴν καὶ τῷ ποσῷ
ἐξ τῶν ὅρων, καὶ τῷ ποιότητα τῷ αὐτῷ, ἀμφω δέ ἐστιν ἐναντίως μία καὶ αὐτή, οἷ

ἄνθρωπος ζῷον ἐστι, καὶ ἄνθρωπος ζῷον ἐστι, καὶ πάλιν ἄνθρωπος ζῷον ἐστι· ἀλλὰ καὶ ὅλως ἐναντίως ἀλλήλοις καὶ τὸν ἕτερον διαφέρειν· ἢ καὶ τὸν μὲν τῷ ποσῷ ἐξ ἐναντίως καὶ τὸν δὲ τῷ ποιότητα διαφέρειν· ἢ καὶ τὸν μὲν τῷ ποιότητα ἐναντίως καὶ τὸν δὲ τῷ ποσῷ ἐξ διαφέρειν· τῶν τε αὐξητῶν οὐσῶν συζυγιῶν αἱ μὲν αὐξητικὴν ἀσύνεσιν, καὶ τὸν ἀμφότερα ἐναντίως οὖσαι ἔχουσι τὴν πρόσωσιν καὶ τὸν τῷ ποσῷ ἐξ καὶ τὸν τῷ ποιότητα· μία δὲ ἐστὶ καὶ πρόσωσις ὅλως ἡ αὐτὴ πάντα λαμβάνουσα, καὶ οὐ δύο· ἀναφέρουσι δὲ ὅροι οἱ αὐτοί, ὁ φάλαινος καὶ ἄνθρωπος αὐξητροφαῖς οὔσαις πρόσωσιν ὡς ἐδέξαμεν, ἔχουσι δὲ αὐτὴν καὶ τῷ ποσῷ

τῶν ποιότητα. ἢ ἡ μὲν ἑτέρου ἢ τοῦ διχῶς· ἡ δὲ τὴν μὲν τοῦ ξις αὐτὴ, ἡ δὲ ποι
ότητος διαφορά· ἡ δὲ τὴν μὲν πάλιν, ἡ μὲν ποιότητος ἢ αὐτὴ, ἡ δὲ τοῦ ξις διαφορά·
ἔχειν δὲ ἐνδέχεται αὐτὴν διαιρεῖσθαι τῇ προτέρᾳ· ἡ μὲν γὰρ τοῦ τὰ ποιὰ τὰ ποιοῦντα,
ἡ διαφορὰ τῶν ὁρωνδιαιροῦσα μέν, οὐ τὰ αὐτὰ δὲ ποιοῦσα διὰ συζυγίας· τῶν τὰ
ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὅρων, οὐ τῶν ἐξ ἀμφοτέρων διαφορῶν· οὐ τοῦ μὲν ἐνδεχο- "αὐτῶν
μένου ἑτέρου ποιοῦσαν, ἐνδεχόμενον δὲ ἕτερον διαφέρουσαν, οὐ τοῦ διχῶς,
οὐδὲ τοῦ μὲν ὑποκειμένου, οὐδὲ τοῦ κατηγορουμένου, ἐξ ἀμφοτέρων
ἔχουσαν συζυγίας· μόνη δὲ ποιοῦσα ἐνδεχομένη προσωδίας ἐνδέχεται ἀμφοτέρω)
λεξικὸν ποιοῦσας· οἷον τῶν φθόγγων διαιρέσεως γίνομένης μέν, οὐ τοῦ τῶν
ξις τῶν ὅρων οὐ τοῦ ποιότητα, οὐ πάλιν τὰ ἀφ' ὧν γίνομένων συζυγιῶν, ἢ μὲν
μία αὐτὴ ἐνδέχεται ἀμφοτέρους ποιοῦσα ἐνδεχομένη προσωδίας, οἷς ὧν ἐνδέχη μόνη
συζυγίαν ἔχουσα, οἷον θα μόνη ἐστίν, ἀστὶ δὲ βῆ, αἰγὸς δὲ αἰγός, αἰγὶ νικᾷ νικᾶ
ἢ σὰν αἰσχρᾷ οἷον, οἷον θᾶσσον ἐστίν· λέγω δὲ οὐ τοῦ ἑτέρου μὲν ἐνδεχομένου,
ἐνδέχεται δὲ ἑτέρου διαφέρουσα· οὐ τοῦ διχῶς, οὐδὲ ἀμφοτέρου διαφέρουσα· οὐ κατὰ ἀμφότερα ποιοῦσα
ἢ οἷον ναὶ δὲ λέγεται φωνὴ οἷον ξις μὲν τῶν ὅρων τὸ αὐτὸ ἔχει,
ποιότητος δὲ μὴ τὸ αὐτὸ, λέγεται γὰρ βιαίαν ἀνάγκην ἐχομένη αἰσχροφωνία· διὸ ἐπὶ
μόνης τῆς ἀναγκαίας ὕλης συνίσταται· οἷον ἐπὶ ἄνθρωπος λαύει· ἐπὶ ἄνθρωπος οὐλαύ
ει· ἐπὶ ἄνθρωπος πρίαται· ἐπὶ ἄνθρωπος οὐ πρίαται· ἀμφότερα δὲ ἀληθεύεται ἐπὶ
μόνης τῆς ὕλης· ἀδύνατον δὲ τῶν ξεων τῶν προσῳδιῶν· μὴ τὴν ποιότητα τὴν αὐτὴν "ἐνδεχομένης
ἔχειν διαφοράς· λέγεται γὰρ βιαίαν ἀνάγκην αἰσχροφωνίαν ἢ ἀνάγκη ἐστὶ ἀνάγκη αἰσχροφωνία·
διὸ καὶ τὴν ποιότητα καὶ τὴν τῶν ξεων τῶν ὅρων ταὐτὸν σημαίνειν· οἷον ἀνάγκη ἐστὶν ἡ ζῷον·
ἀνάγκη ζῷον οὐδείς· ἀνάγκη πῦρ ξηρόν· ἀνάγκη ξηρόν, οὐδὲ πῦρ· ἀνάγκη μὲν ποι
ότητος τῶν προσῳδιῶν τὴν αὐτὴν εἶναι, τὴν δὲ τοῦ ξις διαφοράς, λέγεται γὰρ βιαίαν
ἁπλῆν αἰσχροφωνίαν· διὸ καὶ πρίασθαι ἁπλοῦν λέγεται τῶν αὐτῶν προσῳδιῶν, τουτέστι
τοῦ ὅρου ποιᾶς τινὸς τῶν αἰσχροφωνιῶν· οἷον, παῖ δὸς ξῷον· λέξῷον δὸς·
πρίασθαι οὖν λέγω τὸν λέγον· ὡσὴ ὁριζόμενοι λέγομεν οὕτως· ἁπλῆ
αἰσχροφωνία ἐστὶν ἡ φωνὴ ἀπὸ προσῳδιῶν ἐνδεχομένη ἀμφοτέρους τοῦ ὅρους· τοῦ μὲν
ποιοῦ τοῦ αὐτοῦ μόνου ὄντος, τῆς δὲ τοῦ ξις τῶν ὅρων οὐ ἀλλαττομένης μᾶλλον
τοῦ σωλληφθέν· προσῳδιῶν δὲ μὴ τοῦ σωλληφθέν, διὰ τὸ λέγομεν "ἦν τοῦ φωνὴ κατηγορημένου ἐστὶ ὑποκει-
αἰσχροφωνίαν ἢ ἀνάγκη ἐστὶ ἀνάγκη αἰσχροφωνία σὰν ἀνάγκη θεὸς ἀνάγκη αἰσχροφωνία· μένου, τοῦ δὲ ὑποκειμένου ἐστὶ
διὸ καὶ τὴν ποιότητα καὶ τὴν τῶν ξεων τῶν ὅρων ταὐτὸν σημαίνειν· οἷον ἀνάγκη ἐστὶν ἡ ζῷον· κατηγορούμενον μεταβάλλοντος,
ἀνάγκη ζῷον οὐδείς· ἀλλὰ πῦρ ξηρόν· ἀλλὰ μὴ ξηρόν, οὐδὲ πῦρ· ἀλλὰ μὴν ποι
ότητος τῶν προσῳδιῶν τὴν αὐτὴν ἀνάγκη εἶναι, τὴν δὲ τοῦ ξις διαφοράς, λέγεται γὰρ βιαίαν
ἁπλῆν αἰσχροφωνίαν· διὸ καὶ πρίασθαι ἁπλοῦν λέγεται τῶν αὐτῶν προσῳδιῶν, τουτέστι
τοῦ ὅρους

τοῦ ποίου ζῴου

βαίνειν μὲν γὰρ οὐκ ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα κατὰ ταὐτὸ καὶ πρός τι· ἐνδέχεται δὲ τὸν αὐτὸν ἅμα βαίνειν καὶ ἠρεμεῖν· ἐνδέχεται γὰρ τὸν αὐτὸν ἅμα κατὰ μὲν τὸν τόπον βαίνειν διὰ τὸ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ μέρει τόπου εἶναι, ἠρεμεῖν δὲ κατὰ τὸν τόπον διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι· ὥστε οὐκ ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα κατὰ ταὐτὸ βαίνειν καὶ ἠρεμεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ κινεῖσθαι καὶ ἠρεμεῖν οὐκ ἐνδέχεται ἅμα κατὰ ταὐτὸ ὑπάρχειν τοῖς ἐν τόπῳ· ἐνδέχεται γὰρ τὸν αὐτὸν ἅμα κατὰ μὲν τὸν τόπον ἠρεμεῖν διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι, κατὰ δὲ τὴν ἰδιότητα κινεῖσθαι διὰ τὸ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι τόπῳ ἀλλὰ μεταβάλλειν τὸν τόπον. ὥστε οὐκ ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα κατὰ ταὐτὸ κινεῖσθαι καὶ ἠρεμεῖν. ἐνδέχεται δὲ τὸν αὐτὸν ἅμα κατὰ μὲν τὸν τόπον ἠρεμεῖν διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι, κατὰ δὲ τὴν ἰδιότητα κινεῖσθαι διὰ τὸ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι τόπῳ ἀλλὰ μεταβάλλειν τὸν τόπον. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ κινεῖσθαι καὶ ἠρεμεῖν οὐκ ἐνδέχεται ἅμα κατὰ ταὐτὸ ὑπάρχειν τοῖς ἐν τόπῳ· ἐνδέχεται γὰρ τὸν αὐτὸν ἅμα κατὰ μὲν τὸν τόπον ἠρεμεῖν διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι, κατὰ δὲ τὴν ἰδιότητα κινεῖσθαι διὰ τὸ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι τόπῳ ἀλλὰ μεταβάλλειν τὸν τόπον. ὥστε οὐκ ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα κατὰ ταὐτὸ κινεῖσθαι καὶ ἠρεμεῖν. ἐνδέχεται δὲ

τοῦ τοσαυταπλασίονος· μήτε ὅσων ταὐτὰ μηδὲν ἄλλο· μήτε ἐν διαφόροις μηδὲν ἄλλο· ὡς τὰ τοῦ πόνου αὐτῶν περὶ μὲν ἀσθένειαν τὰ αὐτὰ πάντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ μὴ τοῦ φαῦλα· ἀλλὰ ζητοῦσιν διὰ τί ὅλως τοῦ μὲν ἀσπάρου ἡ μὲν πόαινα, ἡ δὲ διὰ τοῦ ἄστεως ἐστί. ἆρ' ἐπεὶ τοσαυταπλασίονα ἐν αὐτῷ τὴν ἀφορμὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ πολλοὺς εἶναι μᾶλλον ἢ ἐλάττους ἐν τῷ ἀστεῖ τοῦ ἀσπαράγου· ἐν δὲ τοῖς ἀγροῖς ἐλάττους ἢ μηδὲ ὅλως; ἢ ὅτι ἐν μὲν τῷ ἀστεῖ ἐπιμελείας τυγχάνει διὰ τὸ ἐν τιμῇ εἶναι, ἐν δὲ τοῖς ἀγροῖς οὐδεμιᾶς; ἢ ὅτι ἐν μὲν τῷ ἀστεῖ ἐκ σπερμάτων, ἐν δὲ τοῖς ἀγροῖς ἐκ ῥιζῶν· ἐκ δὲ σπερμάτων ἀδύνατον· ἐκ δὲ ῥιζῶν ἐξ ἀρχῆς ἐστιν ἡ φύσις καὶ μετὰ τοῦτο. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ ῥιζῶν, εἰ μὴ τοῦτο ἔχοι τὸ ἀγρίοις τοῖς ἄλλοις ὑπάρχον· ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλλα ἔχοι ἂν ἐκ ῥιζῶν, λέγω δὲ οἷον ἀσπάραγος ἢ σέλινον ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον· ἢ οὐδὲ τοῦτο ἐκ ῥιζῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐκ σπερμάτων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐκ σπερμάτων, ἐκεῖνα δὲ ἐκ ῥιζῶν; ἢ ὅτι τὸ μὲν ἐκ σπερμάτων ἐστὶν ἐν τοῖς ἀγροῖς, τὰ δὲ ἐκ ῥιζῶν ἐν τῷ ἀστεῖ

τὸ δηλ. ὁρίσον ποιοῦσι τὰ πάθη τῶν προλήψεων ἃ δη δηλοῦσι τοῦτ'. τὸ σαφῶς ἐστὶ
ἃ δη προλήψεων, μὴ οὕτε πλέον, οὕτε ἔλαττον. τὸ δὲ ἐμφατικῶς οὐκ ἂν προσῆκεν
ἀντὶ τοῦ ἀφορισμῶς καὶ ἀπὸ τοῦ προσῆκεν. τὰ μὲν αὐτῶν ὅσα χαν ἡγεμονικοῦ
σφηνικά· τὰ ἡγεμονικοῦ ἀποφατικὰ σημαίνα ὅσα χ̄ν. ἀλλ' αὐτοῖς
ὅροις ἀλλ' ἐφάρμοσον, σημαίνα τὰ ἀπλᾶ ἀλλ' ἐφαρμοστικά· ἀλλ' οὐ τοῖς ὅροις
τοῖς ὅροις αὐτὰ ἐφάρμοσον· τὰ δὲ ἑκάστης γοριακὰ ἀλλ' ἐφάρμοσον μὲν αὐτὰ σημ.
καὶ τὸ σὺν ἡ ἄρθρα αὐτῶν σὺν τὸ μον, ἢ ὅσα τὰ ἡγεμονικοῦ καὶ ἐφαρμοστικὰ ὅσα
χοισάνσημαίνα βουλόμενος. τὸ καὶ ἀπορῶ, ἀπορῶ χαὶ τὴν ἀποφατικὴν
τὸ ἴδιον μόνον προσῆκον καλεῖ τῶν ὡς ἐφαρμοστικόν: +
ῥῶν ὀνομάσων ἐστὶ σφηνικὰ καθολικὰ ἃ β̄. ἑωσ τοῦ: +
δέξασθαι τὰς ἐμφατικὰς προλήψεων ἃ δὲ ἀπροσδιορίστων. ἵνα μὴ λέ-
γῃ διὰ τῶν ὑλικῶν τῶν παραλλήλων προλήψεων, ἢ δεύτερον ὑβρι-
σμένων αὐτοῖς πρὸ τῶν ἀντιφώνων λόγων, ἀδύνατον δὲ ἀναιρεῖν
ἐστὶ ταῦτα ἀπροσδιόριστα. ὧν οἷς ἀρνοῦμαι ἀντιφάσεις χώρας οὐκ ἔχου,
ἀλλὰ τοῦτο αὐτῶν διὰ καθολικῶν καθόνας προσδιόρισον τοῖς οἰκεῖα παρα-
λαμβάνων διὰ τῶν ὅρων. ἵνα εἴπωσιν οἱ δογματικοὶ ὑλικῶν τῶν στοι-
παραλαμβάνων, ἀλλ' οὐ θέλω καθολικῶς τὰ μὴ αὐτῶν ἐπὶ τῶν στοι-
χεῖου λόγου. τὸ μὲν παρὰ καθόλου λόγου λέγει καὶ μὴ αὐτῶν προσῆκε ὡς
ἁπλᾶ ἀρνῆσαι. καὶ ἀναιρεῖ δὲ καὶ ἁπλᾶ πάντων τῶν καθ' ἕκαστα ὅσα
ὁπωσοῦν ἐστὶν ἄπειρον μὴ ἀόριστα λέγω, ἢ ἅπερ καθόλου λόγου καὶ καθόνος πίπτει
ὁπερ ποιεῖ νῦν ἐπὶ τῶν στοιχείων, ἃ δηλονότι ἐστὶ ὡς ἁπλᾶ ἀρνῆσαι ἐπὶ τοῦ στοιχ̄ου.
ἐν τοῦ βάλλει ἀντὶ τῶν στοιχείων, οἷας βούλει θὺλῆς: ὁρισμ.
τοῦ μὲν ἐστὶ τῶν β̄ τὸ ᾱ τοῦ ξ, ἑωσ τοῦ: +
παρὰ δὲ τοῦ μὲν ᾱ λαμβάνει μὲν πτηνόν, δὲ τοῦ β̄ δὲ οὐ εὑρήσεις μέν. ὅτε
ὡς ἅπερ τὸ πτηνὸν οὐδαμοῦ αὐτῷ τοῦ χ, οὕτως ἐπὶ πάλιν οὐδὲ αὐτὸς
πτηνῶν τοῦ χ. πότερον γίνεται ἑκάστου τῶν στοιχείων ἀνὴ αὐτοῦ προσδιο-
ρισμοῦ ἐπιγνῶ μεθ. ὡς παρὸ προσδιορισμὸς προσήκει λέγειν, τοῦτο ἐστὶ
τοῦ καθόλου λόγου τὸ δὲ ἕτερον δηλονότι ἐκβεβλημένου. +
παρὰ λειπόν οὐ τοῦ ε̄, οὐ καλῶς ἐστὶ τοῦ, ἑωσ τοῦ:

κατὰ εὐθεῖαν γυμνάσομεν τὸν λόγον, ὧν ὑπὸ τοῦ θηλυκοῦ παραλαμβάνει, ἡγεῖται δὲ ἄλλου παραγωγῆ

ἀντιφάσει

ἐμπορήσει αὐτῷ

ὑποκειμένου

ἐλάττων παρὼν θατέρου λέγοντες οὕτως. οὐδὲ στοιχεῖόν πω θατέρου ἐστὶ τοῦ
θάτερον εἶναι. ἀφαιρούμενοι δὲ τὰ φαινόμενα, οὐδὲ στοιχεῖα
λεγόμενα εἶναί φασιν. ἀλλὰ τοῦτο ψεῦδος· μὴ πάλιν οὐδὲ μέλανα καὶ λευκὸν θατέρου
τοῦτο πάλιν ἀληθές· ἢ δὲ ἀντίφασις οὐκ ἀληθής· οὐδὲ μέλανα καὶ λευκὸν θατέρου
λεγόμενον ἐστί· μὴ πάλιν οὐδὲ μέλανα καὶ λευκὸν ἕτερα ἀλλήλων ἐστί· ἢ δὲ
ἀντίφασις οὐκ ἀληθής, οὐδὲ οἶνος ἄμπελός πως ἐστί· φαμὲν οὖν πρὸς τοῦτο, ὅτι διὰ τί οὐχὶ
καὶ πάντων ποιητέον μέλανα τὴν ἀντίφασιν ὅλου τινὸς κατηγορουμένου ἀντίφασιν
φέροντας· εἶτα πάλιν μέλανι οὐ τοῦτο ἀληθεύσομεν τὸν λόγον· συμβήσεται δὲ πάντα
λεγόμενα, ταῦτα μὴ ὅλου τινὸς κατηγορούμενον αὐτῷ τὴν ἀντίφασιν ποιοῦσαν τὸ
μέλανον· ἀπὸ δὲ ὅλου αὖ τοῦ ἀντίφασιν φέροντος, ὅρα εἰ δυνατὸν μὴ ἀληθῆ εἶναι τὴν ἀντίφασιν.
τοῦτο οὖν τὸ μέλανος, μὴ τοῦ κατηγορουμένου αὐτῶν λόγων λέγοντος οὐδὲ
τοῖχος αὖ πατὴρ λευκός ἐστιν. τὸ μέλανος μὲν ὂν τοῖχος, κατηγορούμενος δὲ
οὐ πατὴρ λευκός· τοῦτο οὖν ὅλον αὐτῷ τὴν ἀντίφασιν ποιοῦσαν τὸ μέλανος ὄν.
// καὶ ἐστὶ οὐδὲ αὖ πατὴρ λευκός, τοῖχος ἐστὶ ἄλλης ὁ λόγος. ὥστε οὕτως μὴ ἐπὶ τῶν ἄλ-
λων· οὐδὲ μέλανα καὶ λευκὸν ἕτερα ἀλλήλων ἐστί· δὲ ἀντίφασις οὐκ ἀληθής·
τάχα δὲ οὕτως ἡ ἀντίφασις φέροντες· οὐδὲν αὐτῷ μέλανα καὶ λευκὸν ἕτερα ἀλλήλων
ἐστί· μὴ ἐπὶ τοῦ ἀντιφάσεως ὥστε οὕτως· οὐδὲ μέλανα καὶ λευκὸν ἕτερα ἀλλήλων ἐστί· δὲ
αὐτὸ ἀντίφασις, μέλανα καὶ λευκόν ἐστιν· ἀπορεῖ δὲ ἔνια πρὸς τὸν ἀριστοτελικὸν
ὅρον ἀντιφάσεως τὴν κατὰ διαίρεσιν ἀποφατικήν· πρῶτον μὲν ὅτι αὐτὴν
δὲ ἄλλον τινὰ παρ' αὐτῷ ἐχρῆν αὐτὸν τιθέναι μερικὴν κατάφασιν, ὡς ἀντιφάσεως
φύσιν πρὸς ἑαυτὴν τοῦτον μὴ πω δεδειγμένου· ἀπαρ' ἀπαρνεῖται ἀνθρώπου
ἀνθρωπος, οἷον ὁ Σ, οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν ἐστὶ τὸν μὲν Σ ἀνθρωπον εἶναι τὸν δὲ
Σ ἀνθρωπον εἶναι· ἢ δὲ ἀντίφασις ἀληθεύει· ἀπαρνεῖται δὲ ἀπαρνεῖται ἀνθρωπος
ἀνθρωπον, ὁ Σ· οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν ἐστὶ τὸν μὲν Σ ἀνθρωπον εἶναι τὸν δὲ Σ

ἐπάνω τῆς σωτηρίας ἀπολλωνίας αὐτοφυοῦς αὐτῆς μαχρήμενα. προσδέδεται
λίθου λευκοῦ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὑποπόδιον λευκόποφον ἔχρισα δὲ τῆς μορφῆς
τοῦ φαλλικοῦ ὡς αὐτὸς ἐφύη, μὴ πωλοῦντός μου δέξασι ἐκ τοῦ φανεροῦ ὅτι οὐκ
ἔστι χρῆσθαι αὐτῆς ὅπως λέγουσιν ἀλλὰ τῆδε ἐπὶ γῆς ἐστὶ δεξιὰ ἔχρισα δὲ
τοῦτο ἐξ ἀριστερῶν ὑποπόδιον. οὐ γὰρ ἐδύνατο οὕτως. ἀ τρίγωνον ἀπὸ β΄.
ἐξαγώνων β΄ ἀ α΄. ἀλλὰ πῶς. ἀ τρ. ἀπὸ β΄. οἱονεὶ ἐφ΄. ὡς τὴν ἀπὸ γ΄ ζ΄ ἐπὶ τὸ β. τῷ γ.
ἔχρισα δὲ δεξιὰ. τοῦτο λευκόποφον, λέληθεν ἡμᾶς τὸ λοιπόν. οὐ γὰρ τὴν διὰ λφ΄
δέξα ἔχρισα. τῶν γὰρ μορφῶν τῶν φαλλικῶν διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ λευκοῦ ἀπὸ
φαλλικῆς δόμησιν, ὡς ὅπου λευκὸν τοῦτο διὰ τὸ προδιορίσαι αὐτῶν.
τῶν δὲ ὑγρῶν τοῦ λευκοῦ οὐκ ἔστι διὰ τὴν μορφὴν τοῦ φαλλικοῦ ἐν δεξιᾷ.
πῶς γὰρ ἐμέλησεν ἄλλο οὐδὲν ἀγνοῶν, ἀ γὰρ ὅλως ἀνίσχρεφε πρὸς ἑαυτὸν
ὑμῶν τοῦ φαλλικοῦ. ἀλλὰ ὡς ἀρίστου τῆδε ἐστὶ δεξιὰ ἔχρισα δὲ ἐξ ἀριστερῶν: +
ἰδὲ πάντα τὰ α΄ τοῦ β΄, τὰ β΄, τριγωνικὰ α΄, ἑώς τοῦ: +
πολλὰ ἐστὶ τῶν ἀνίσχρεφε τὴν ἀπὸ φαλλικῆς, ἵνα ἀπὸ λοιπὸν μὴ γένηται μητέρα
ἐπὶ τὴν ὑπὸ λευκοῦ φαλλικόν, μὴ ἀπὸ δόμησιν αὐτῶν μὴ ἀνίσχρεφε
πρὸς ἑαυτόν, ἀλλὰ πρὸς τὸν μορφικὸν φαλλικόν. μὴ φύσιν οὕτως. ἀ πάντα
τὰ α΄ τοῦ β΄, τὰ β΄ τριγώνου α΄. ἄλλα πάλιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τῆς ἀνίσχρεφε
τῆς δεξιᾶς ὅπου ἀπὸ γωνίαν οὕτως ἔχουσαν τὸν ἀνίσχρεφον. ἀ τρ
μὴ τριγ. ὑπὸ λευκοῦ οὐ δυνατὸν β΄ τῶν α΄. ἀ δὲ οὐ δυνατὸν β΄ τῶν α΄. οὐ δὲ τὰ α΄ οὐ
δυνατὸν β΄. ἐ δὲ χθονὸς ἐστὶν ἡ γωνία ὑπὸ λευκοῦ ἀπὸ φαλλικὴ πρὸς ἑαυτὸν ἀνί
σχρεφον. τοῦτο δὲ ἐστὶ πάντα τὰ α΄ τῶν β΄. τὰ αὖ τὰ ἀπὸ αὐτῶν πάντα ἐστὶ
δυνατὸν ἐξ. ὅπερ ἄλλον. ἐγγωσθαι ἐστὶν ὅροι ζωογονῆς
ἀνός. ἀ δὲ ζωογονητικὸν πάντα ἐστὶν οὐ. μὴ ὅ αὐτὸς γὰρ ἀνίζωον δέξα. ἀ τοῦ
τὸ λευκὸν τοῦτο ἀνίσχρεφε ἀπὸ φαλλικοῦ ἀνίσχρεφον ἀλήθειαν λέγω δὲ τὸ οὐ δυνατὸν.
οὐκοῦν ὅ αὐτὸς οὐδὲν ἀνίζωον δέξα. ἀ δὲ χθονὸς ἀνίσχρεφου σα πρὸς ἑαυτόν.
οὐκοῦν μὴ τὸ ζωογονικὸν οὐδὲν ἀνίζωον δέξα. ὧν μὴ πάντα τὸ αὖ τὸ ἀπὸ αὐτῶν πάντα
ἐστὶ δυνατόν. ἐ πιχθονοῦ ὅτι δὲ πάλιν μὴ ὧν τῶν λευκῶν διὰ πορφυρᾶ σα ἀνίσχρεφα
γχθονικὰ ἀνίσχρεφον λέγοντα οὕτως. πᾶς γὰρ ὠγυγέος ὧν πρότερον τοῦ
θαλαττοῦ. ἆρα οὖν θαλαττοῦ ἐστὶν ἡ ἀνίσχρεφος δὲ πάντα ἐστὶν ὠγυγέος πρὸς
βύτης ὧν, οὐ σφραγὶς. μὴ πάλιν παρὰ τῶν παρθένος ὧν πρότερον. ἀλλὰ

τοῦ β. κτλ.

δύλεσροφή οὐσιώλη ησής. λείς πορθήνος τωνή ιῶν. τὸ δὲ ὧν τὸ μὴ πρὸς τοῦτο ειμερῶν τέον,
ὅ ἐστὶ μὴ πρὸς τοὺς ἄλλους, δύλεσρέφον τος ὅλον τὸ ηεσ τὴν τορούμενον, ὁρθῶς τῶν
δύλεσροφιῶν ποιήσόμεθα. ἀντὶ τοῦ ἴνων προσθετικὸν τῆς λητοῦ ση παῖς τορ-
νέος ιῶν, ἐξ ἴν ὧν σοῦ ειμένον μηνὸ ὁ τορ ων ἐ χων σωῆν μηνὸν αὐτῶν τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ χρόνον. λείσορφα μηνὸ ὁ λε παῖς τόρ ων αὐ ἐ πὶ τοῦ πορούτος. ὁ δὲ ηεσ τὴ
τορούμενος ὄνεος μεγάλου χρόνου πορα χημένου, νέος σορ ιῶν, οὕτως οὖν ποι-
ηόμεθα τῶν δύλεσροφιῶν φυλαττόντες ἀκριβῶς τὸ ὅρος. παῖς νέος
αὐ πρότερον, πρεσβύτης ἐστί. μὴ παῖς δὲ πολὺ ὢν χρόνου πρεσβύτερος, νεανί ἐστιν: +

ιδ΄ Τὸ ᾱ λευκὸν τῶν β̄ ὄνομάζεται ἑ ώς τοῦ: +

Ἐρίτης μυριακῆς ηεφαλῆς. ὡς βουλόμενος ηεφαλοποιῆσαι, ὅ λε δύλε-
σρέφει προὶς ἑαυτῶν, μέχρι τοῦ πάλιν τὴν ηεφαλὴν ἀποφαλικὴν ἐξ ἀλ-
λοτρίων τοὺ λόγου. ὡς ἂν ὁ ηεφάξας δύλεσρέφουσαν προὶς ἑαυτῶν. ἐξω
δικὸν ὅροι ὡς ἐπὶ παραδείγματος, δῶος, μῆλον ειόν. ἀντὶ τοῦ ὁ αὐτὸς λευκὸς
ὄνος, μῆλον ειόν λευκὸν δῶον ὄνομάζεται. ἀντὶ τοῦ τὸ χωῦλον, ἀληθὲς τοῦ
λευκὸν δῶον μῆλον ειόν ὄνομάζεται, οὐηετῶν μὴ ὁ δῶος οὐ λευκὸν ὄνομάζεται, δύ-
λεσρέφει τορ ὡς δέ φει λον. ὡς δὲ μὴ λευκόν. τὸ αὖ τὸ ὄρα μὴ λευκόν, μὴ οὐ λευκὸν ὄρος
ἄλογον. οὕτω μὲν οὖν ἡ μυριακὴ ηεφαλικὴ προὶς ἑαυτὴν δύλεσρέφει, οὐ
δὲ ἑαυτῶν τοῦτο παθοῦσα, ἀλλὰ διὰ τῶν παραληφθεισῶν ὕλων. οἷον
αὐ ὅς λευκὸς ζῴων. μὴ ζῷον παῖς ζῴων. ἐπὶ δὲ τῆς τὸ ᾱ λευκὸν τῶν ᾱ μὴ ὄνομάζεται,
οὐηοῦν αὐτὴν μὴ τὸ β̄ τῶν ᾱ μὴ ὄνομάζεται. αὐτὴ γὰρ τῶν μυριακῶν ἐρωτικῶν ἐ
ξαίρετος ἐστὶ, μὴ φησὶ πρὸς μηδὲν μέλον δύλεσρέφειν. τοῦτο δὲ δηλόν ἐστι προὶς οὐδὲ-
μίαν ἀνωμαλίαν. οὐδὲ ἔστιν δύλεσρέφει ἡ πρὸς ἑαυτῶν, ἢ προὶς ἄλλων ἐπὶ
παθοῦς ὕλης τοῦτο ποιεῖ. ἐπὶ μὲν τῆς αὐτῆς ὀνομαζομένης ὕλης προὶς ἑαυ-
τὴν δύλεσρέφει, ἢ προὶς τῶν μυριακῶν ηεφαλικῶν. οἷον οὐ παῖς δῶος λευκὸς,
ἐ οὐ παῖς λευκὸν ὄνος. ἀλλὰ μὴ λευκὸν ὄνος. ἐπὶ δὲ τῆς δύναται λου ὕλης, προὶς τῶν ηεφα-
λικῶν ποιεῖ τοιαῦτα δύλεσροφῶν. οὐ παῖς ζῷον, δῶος. μὴ παῖς ἄνος ζῷον. ἐπὶ δὲ τῆς ἀδύνατου ὕλης, προὶς τῶν
ηεφαλικῶν, οὐ παῖς λίθος πτερωτός, μὴ οὐ δὲ πτερωτὸν λίθος.
τὸ δὲ οὐ παῖς ἄρρεν ἐπὶ τῶν τοιούτων αὐτὰ πρίν ἐρμένων ἄσα πτωσὶ λέγεται.
τὸ γὰρ οὐ παῖς λίθος πτερωτός, αὐτὴν ψυῶλος φησὶν ἐστὶ παῖς. ἀ πούσης

αὐλαστικωτάτῃ. δύτε οὐκεὶναλαστικῶτάτῃ. ιϑ αὐδεχαλαστικήτάτῃ.
αὐλαστικῇνί. κά οὐκεὶναλαστικῇνί. δυνα αὐδεχαλαστικῇνί.
αὐλαστικωμιδεστνί. μλῶ. οὐκεὶναλαστικωμιδεστνί. μῶ αὐδεχαλαστικῇνί.
δὼ αλαστικωμήτάτῃ. οὐκεὶναλαστικῶμήτάτῃ σαγ. αὐδεχαλαστικωτάτῃ.
δὼ οὐκλὼδεχαλαστικωτάτῃ. ιϑ δὼ αλαστικωμήτάτῃ. οὐκλὼδεχαλαστικωτάτῃ.
ζι οὐκλὼδεχαλαστικῇνί. δυ δὼ αλαστικωμιδεστνί. οὐκλὼδεχαλαστικῇνί.
κά οὐκλὼδεχαλαστικωμιδεστνί. να αὐλαστικῇνί. οὐκλὼδεχαλαστικωμιδεστνί.
μγ. οὐκλὼδεχαλαστικωμήτάτῃ μῶ δὼ αλαστικωτάτῃ. οὐκλὼδεχαλαστικωμήτάτῃ:
σαγ αὐβιῖ δὼ αλῦ:

τί οὖν φαμέν, διότι μία ἀδιάκριτος οὖσα, οὕτως ἄδιαιρος ἦν φύσις ὡς αὐλαστικὴ ξαναὐτὴ διό, λέγομεν δὴ διάκριτον αὐτὴν ἀπὸ διό, οὐχωὶ μαχόμενα, ἀλλ ὡς ἡ ϑεὸν να μοῦσαν. τῇ γὰρ οὐκεὶναλαστικωτάτῃ, ἡ αὐδεχαλαστικωμήτάτῃ ἐστὶν ἀμφ. οὐ γὰρ οὐκεὶναλαστικωτάτῃ ϑεὸς ἡ αὐδεχαλαστικωμήτάτῃ. οὐκοῦν οὐκεὶναλαστικωτάτῃ δὼ ὦ ϑεὸν λαμβάνεται, αὐδεχαλαστικωμήτάτῃ νοεῖται. πάλιν τῇ οὐκεὶναλαστικῇνί, ἡ αὐδεχαλαστικωμιδεστνί ἡ ϑεὸν ἀμφ. ἀ γὰρ οὐκεὶξαναλαστικῇνί αὐτὼ νοεῖται, αὐδεχαλαστικωμιδεστνί νοεῖται. ἡ δὲ πίστωῦ δὴ διὸ μοίως δὲ ξαναλαμβάνεται τῇ μὰ δὼ αλαμβάνουσα δὴ ἡ. ἐπεὶ οὖν ὡς παρασαμῆν ἐν ὀλίγοις τοῦτων παραδίδοται προλαμβάνεται, αὐτὰ αὐτῶν πρὸς ἄρμοσα ἀναγκαῖα ἐστὶ τὰ μὲν ἕνα ἐλλιπῆ εἶναι μὴ δεῦν τῶν βυβλίων ἡ ϑεὸν ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀλλήλοις. τῇ γὰρ αὐδεχαλαστικῇνί μὲν ἐστὶν οὐσιωδεστικῇ αὐδεχομένη, δὲ διαλαστικωμιδεστνί ὡς αὐτῶν πρὸς ἄρμοσα φησὶν ἡ οὐκλὼδεχαλαστικῇνί, μὲν ἐστὶ οὐσιωδεστικῇ αὐδεχομένη ἀποφαλεκτή. ἡ οὐκλὼδεχαλαστικῇνί ἡ δὲ διαλαστικωμιδεστνί ἀλλ ὡς ἐν ἀμφοτέρῃ ἀποφαλεκτή. ἡ δὲ διαλαστικωμιδεστνί ἡ οὐκλὼδεχαλαστικῇνί ἀλλ ὡς ἐν ἀμφοτέρῃ ἀποφαλεκτή οὕτως διαλαστικωμιδεστνί. καλῶς δρᾶ αὐλαῦϑα ὡς ἀποφασὶν αὐτῶ προλαμβάνει. ἡ δὲ διαλαστικωμήτάτῃ ἐστὶ καταφαλεκτή. ἀλλ ὅμως διαμένει ἡ δεχαταφάσεως, ὡς μὴ αὐλαῦϑα ἀφεξῆς λέγοντες ἀναιροῦμεν. ἀ γὰρ διαμένει δεχαταφάσεως, οὐκοῦν καλῶς παλαμβάνεται τῇ αὐδεχαλαστικῇνί μὴ αὐτῇ καλῶς φαμέν. ὡσαύτως δὲ μὴ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐροῦμεν. ἀ δὲ ἐναντίως ἔχει καὶ ἐπὶ παραδείγματος προλαμβανομένων μὴ αὐλαῦϑα ἀποφαλεκτή,

30

τὸ αὐτὸ δέχεσθαι νῦν· οὐκοῦν τοῦτο ψεῦδος ἐστὶ τὸ δύνασθαι ἅμα τὸ αὐτὸ καὶ μὴ
ἀναλλοίωτον εἶναι· ἀλλ' οὐκ ἄρα τὸ αὐτὸ ἅμα δέχεται νῦν. ἀλλὰ μὴν ἀλλ' ἐκεῖνό γε
λέγω τὸ δύνασθαι τὸ αὐτὸ ἅμα δέχεσθαι νῦν· ἐπεὶ δέχοιτο ἂν καὶ τὸ ἀναλλοίωτον καὶ
τὸ ἑαυτῷ ἀνόμοιον ἅμα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον εἶναι· οὕτω μὲν οὖν ἐπὶ πλεῖον αὐτῶν
ἀναιρεῖται τὸ πόνος ἀπορίας· τὸ δὲ ἓν ἐξηγεῖται πολὺ ἐπιδεικτέον: +
ὅτι δὲ ἐξ ἀνάγκης τὸ ᾱ πανταχοῦ, ὡς λέγεται τῶν β΄ τρόπων, ἕως τοῦ: +
ἢ πάλιν τῷ πάλιν ἅμα δέχεσθαι ὁ ὁρισάμενος, ἢ πρὸς ἐκείνων τῶν τρόπων
προσθέσεων· οὐδὲ γὰρ τὸν ἀναλλοίωτον ἀποφάσκειν πρὸς ἑαυτὸν ἅμα
τρέφουσαν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν ἀναλλοίωτον ἀφαιρεῖσθαι δέναι· ἢ τὸν
βραχὺν λέγειν ἅμα δέχεσθαι τὸν μακρὸν χρόνον, καὶ τοῦτο ἀπὸ ἀνάγκης
ἀναιρεῖσθαι τὸν ἀναλλοίωτον, καὶ τὸν μὴ ἀναλλοίωτον πρὸς τὸν μὴ
ἀναλλοίωτον ἑαυτὸν τρέφουσας: +
ὅτι μὴν ἀνάγκη, οὐ δεῖ λέγειν τὸ ᾱ πανταχοῦ τῶν β΄, ἕως τοῦ: +
πῶς γὰρ διαφορᾶς ἢ τρόπου ἀφαίρεσιν ποιήσεται τὸ ἅμα τῶν δύο προσφωνούντων
ἔχειν· ἢ τρόπου δέχεσθαι μὴ ἅμα· τὸ μὲν γὰρ ἀμφισβήτησιν τῶν δύο προσφωνούντων
εἶχε· ἢ τρόπου δύναται· ἢ μὲν οὖν πρότερα διαίρεσις, ἢ ῥοδμὸν, ὁ δὲ ὄμοι
ὁ διορισάμενος δύο εἴδη ἐποίησε τρόπου, τρόπω· ποσοῦ, ποσῷ· ποιοῦ, ποιῷ· οὐ
μὴν ἀμφισβητῆσαί γε αὐτὴν προσφύσεως· οὐ γὰρ αὐτῆς ἐστὶ θεωρῆσαι ὡς τοῦτο σημαίνει
τὸ ἀδύνατον εἶναι, ὁ πρὸ βούλεται δέχεσθαι πως τὴν ἐναντιότητα· λέγω δὲ τὸ ἅμα
δέχεσθαι τὸν ἀναλλοίωτον προσθέσεως, λέγω δὲ τὸ οὕτως ἀορίστως τὸν ἀναλλοίωτον· ἵνα
καὶ οὕτως ἀναιρῆται ἀλλήλοις· ὁ γὰρ τὸν δέχεσθαι ἅμα λέγων, οἷον
τὸν δέχεσθαι πάντα ἀΐδιον ὄντα· τὸν δέχεσθαι μὴ ἅμα λέγων· πάλιν.
αὖ πάλιν ὁ μὴ ἀναλλοίωτον τὸν ἀναλλοίωτον προσθέσεως εἶναι φάσκων τῶν μερικῶν τοῦ
ἀναλλοίωτου ἀναιρεῖ· οἷον τὸν λέγω· τὸν αὐτὸν χρόνον ἅμα δέχεσθαι τὸν δέχεσθαι
μὴ ἅμα· καὶ πάλιν αὐτὸν ἀναλλοίωτον· ἅμα δέχεσθαι δυνάμενον· ἢ τὸν δέχεσθαι πάντα· ἀλλὰ
μὴν ὁ δέχεσθαι μὴ ἅμα, διὰ τοῦτο ἅμα δέχεσθαι ἔχοντα ἀναλλοίωτον τρόπον,
τρόπῳ· ποσοῦ, ποσῷ· ποιοῦ, ποιῷ· τὸ δὲ ὁ δέχεσθαι πάντα ὡς ἰσοδυναμοῦν
τὸ· ἀλλ' οὐκ ἄρα ὁ μὴ ἀναλλοίωτον τὸν ἀναλλοίωτον προσθέσεως εἶναι φάσκων μερικῶν τοῦ
ἀναλλοίωτου ἀναιρεῖ· ὡς ἰσοδυναμοῦσαν· ἀλλὰ μὴν τοῦτό γε τὸ ὁ δέχεσθαι πάντα ὡς ἰσοδυναμοῦν
τὸ ἀποφάσκειν μὴ δέχεσθαι τὸν ἀναλλοίωτον τὸ ὁ δέχεσθαι πάντα ὡς ἰσοδυναμοῦν·

τῶν ἀδικημάτων. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ πάντων ὁμοίως.
ἐὰν δὲ ἐλάττωσις ἢ τοῦ ἀδικουμένου λάβῃ τινὰ ἐπίδοσιν μετὰ τὸν χρόνον. δεῖ τὸν
ἰσοδυναμοῦντα ἔχειν πρὸς τὸ γενέσθαι μὴ τὸ εἰναι τοῦ ἀδικουμένου τὸ ἰσοδυ-
ναμοῦν ἀποτίνειν ἢ ἀδικεῖν. ὅπως δὲ ἐφάπτεται αὐτοῦ τὸ ἀποτίνειν ἢ
ἀδικεῖν προσήκει σκοπεῖν. οὕτως καὶ αὐτὸ ἀδικεῖν ἐφάπτεται. καὶ τὰ μὲν τοιαῦτα
μεσίδιά ἐστιν καὶ διαφορὰ τῶν πραττομένων ταῦτα αὐτῶν ὄντων. τὸ δικαίωμα
οὐδενὸς ἀδικουμένου οὐκέτι ὅμοιος ἐξαναλίσκεται ἀδικίας ἐξαφανισθείσης: +
καὶ πάλιν τὸ ἀποτίνειν μὴ μᾶλλον ἀποτίνειν, ἕως τοῦ: +
ὁμοίως δὲ ἀποτίνειν φησὶ τὸ ἴσον. τὸ δὲ ἴσον ἀνάγκη τὸ ἀδικούμενον. ὡς
τὸ δικαίωμα ἴσον, δεῖ γὰρ ἴσον εἶναι τὸ δικαίωμα τῷ ἀδικουμένῳ. ἐν μείζοσι
καὶ ἐλάττοσι ἀδικίαις ὅμοιος ἐξαναλίσκεται τὸ δικαίωμα τῷ ἀδικουμένῳ. ἐν
μείζοσι μὲν γὰρ μείζων ἀπαιτητέος, ἐν ἐλάττοσι δὲ ἐλάττων. ὅπερ
ἔφαμεν. ἀφ' ὧν γὰρ ἀποφαίνεται οὐχ ὅμοιος ἐστὶν ἀλλαγὴ ἀδικίας ἀφανίσεως. διὸ
τὸν μὲν ἀδικοῦντα, εἰς μείζω δικαίωμα ἐν ἀδικούμενον, ὅπερ καὶ δῆλον ἐπὶ τοῦ
ἐναντίου μὴ ἐναντίον ἀλλὰ ὅμοιος παραλαμβάνεται, καὶ ἐξίσωσιν. ὅμοιοι
γὰρ ἐξίσωσιν καὶ ἀποφῆσαι τὸ αὐτό. ὁ γὰρ οὐδὲν διοίσει πρὸς ἄλλῃ
δὲ δὲν ἐναντίωσιν ἀποφάσεως. ἐν δὲ ἔχειν γὰρ πάντα ἐν ᾧ λυθήσεται,
εἰ μὴ δεῖ ἀδικεῖν λύεσθαι. εἰ ὅμοιος ἐναντίον δικαίωμα ἀλλήλοις. διὸ δὲ
δὲ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου τὸ πάντα ἐν ᾧ λυθήσεται ἐξαναλίσκει μὴ ἐναντίον.
τοῦτ' ἔστιν ἐν ᾧ ἐν ἔχοντα ἀποφάσεως, ἐν ᾧ ἴσον ἀποτίνειν ἢ ἀδικεῖν: +

τὸ μὲν ἐξ ἀνάγκης τοῦτο χρή, ἐᾶν τοῦ: +
οὐ τὸ εἶναι αὐτὸν τοῦτο χρήσασθαι ἐβούλοντο οὐδὲ τοῦ μὴ χρήσασθαι ἀποφάσει,
αὐτὸν φησὶν ὁ μοιχὸς τοῦτο χρήσασθαι, μὴ τοῦτο αὐτὸν ἀναγκάσαι ἀνελεῖν.
σφάξουσιν. αἴρεσιν γοῦν ὅλον ἀποφατικὴν μὴ προσκειμένου αὐτοῖς, αἵρεσιν δὲ
ἀόριστος. ὡς πρὸ τοῦ μὴ ἐκδῦναι. ὡς τὸ ἀποκτείνασθαι τῶν μετὰ χεῖρας ὅλα
φορά, τῶν πραγμάτων τῶν αὐτῶν ὄντων. ἢ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ρξε: +
τὸν δὲ ἐς φαγεῖν αὐτὸν μὴ ἐλθεῖν, ἐᾶν τοῦ: +
ὁ δὲ ἐς φαγεῖν δοῦναι, τοῦ τοῦ δυνατοῦ πρᾶξαι. δῆλον τὸ ὅλου
κλῶν δεκόμενος, καὶ τὸ δυνατὸν τοῦ ἐνδεχομένου σημαινόμενον. ἀλλ' οὐ
κέρδος ἵππος, ἀλλὰ κατὰ στέρησιν. διὸ μὴ αὐτὸ στέρεσθαι. ἢ οὐδὲ χαλεπὸν τὸ μὴ
δεῖν ἵππον δοῦναι. ἢ τὸ λυπηρὸν μὴ δεῖν ἵππον λαβεῖν τὸ ἐνδεχόμενον.
τὸ μὲν τὸ δοῦναι μὴ δεῖν ἵππον. ἐξ ἀνάγκης οὐχ τοῦτο χρή. τὸ λυπηρὸν μὴ
δεῖν ἵππον λαβεῖν, οὐκ ἐξ ἀνάγκης τοῦτο χρή. διὸ μὴ αὐτὴ πάλιν μὴ ἐπὶ τοῦτο
σώζεσθαι αὐτὸ στροφή. ἢ ὡς μὴ τοῦ ἐπὶ τοῦ τοῦτο χρῆσθαι ἐχόντος: +
μοιχὸς δὲ μὴ ἐπὶ τῆς ὑπομένειν ἀποφατικῆς, ἐᾶν τοῦ: +
πρὸ ἐπὶ δίκην τόπων ὁ ἀόριστος ὢν ἢ μὴ ἀποφατικὴ δὲ ἀλλὰ πρὸς
μηδὲν ἀναιρεῖ ὡς ἐπὶ στέρησιν, οὕτως ἐπὶ τοῦ ἐνδεχομένου τοῦ ἐβούλοντο
δικαιοῦσθαι ἀρνεῖσθαι τόπους. ἢ αὐτὴ αὕτη οὐδὲν ἢ τοῦ δὲ ἀόριστος ἐξ:
σκοτεῖν ὡς ἐπὶ τοῦ πολὺ μὴ τῶν φυσικῶν, ἐᾶν τοῦ: +
ρικῶν τοῦ τοῦ κυρίως ἐνδεχομένου, ὡς μὴ ἐν τοῖς φυσικοῖς ἄρρηκτον, τοῦ
ἐπὶ πλέον, τοῦ ἐπίσης, τοῦ ἐπὶ ἔλαττον. ἐπὶ πλέον μᾶλλον, ὡς τὸ φυσικῶς
ζῆν ἔχειν τοῦ. ἐπὶ πλέον τὸ ἅπτεσθαι φυσικῶς τοῦ ἐξ ἀσωμάτων τοῦ
τοῦτον. μὴ ὅτι ἄρρηκτος ἐπὶ πλέον μᾶλλον ἢ οὐχὶ μᾶλλον. ἐπίσης δὲ τοῦ τοῦ
ἢ μὴ τοῦτο εἶναι. ἢ τοῦτο εἶναι, ἢ μὴ τοῦτο εἶναι. ἐπίσης τὸ τοῦ αὐτὸ μὴ
αὐτοῖς τοῖς τοῖς δὲ ὄντων ἐνδεχόμενα. ἐπὶ ἔλαττον δὲ τοῦ ἐξ ἀσωμάτων τοῦτον μᾶλλον.
ζῆν τοῦ ἀποτυγχάνειν τοῦ τοῦ τοῦ ἐκ τοῦ τοῦτο τύχης. τοῦ μὴ ἐπίσης αἴρεσιν
πόδεξιν. ὡς τὸ αὐτὸ ἐστὶν καὶ τὸ φαῦλον δέξεσθαι, ἢ τῷ ἀπόφασιν. πολλῷ
δὲ πλέον ἢ τοῦ ἐπὶ ἔλαττον. οὐ γὰρ τοῦ τυχθῆναι ἐξ ἀσωμάτων τοῦτον πεισθέν.
οὐδὲ ἐς τὸ δοκεῖν, ἢ οὕτω πρὸς τὸ ἐξ ἀσωμάτων λαβεῖν. περὶ δὲ τοῦ ἐπὶ πλέον

ὁ δὲ ἐξ ἴσου οἷς αὐτὸς πρὸς ἕκαστον τῶν ἀριθμῶν φανήσεται ὢν τοῦ ἑνός. +

Ἐὰν ἀριθμὸς ἀριθμοῦ πρώτου πρὸς ἕκαστον μόνας πρώτους ἀριθμοὺς ἔχῃ ὁποσουοῦν μόνας τοῦ ἑνὸς μετρητικοῦ μορίου, ὁ δὲ ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας ποιῶν τινα ἔχῃ οἱονδηποτοῦν μόνας μετρητικὰς φανεῖς πάλιν ἑνὸς μόνας ἀφορίσει, οὗτος ἀριθμὸς πρὸς ἕκαστον τῶν βάσεων τοῦ ἐξ ἀρχῆς μετρητικοῦ μορίου αὐτὸς φανεὶς ἑνὸς μόνας ἔχει. ἔστω γὰρ ἀριθμὸς ὁ Α πρώτου πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ μόνας μετρητικὰς ἔχων τοῦ ἑνός· λέγω ὅτι καὶ ὁ Α πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ μόνας μετρητικὰς τοῦ ἑνὸς ἔχει. εἰ γὰρ μή, ἢ γὰρ ἐπιμόριός ἐστιν ὁ Α τοῦ Β ἢ ἐπιμερής ἢ πολλαπλασιεπιμόριος ἢ πολλαπλασιεπιμερής. ἔστω πρότερον ἐπιμόριος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Ε μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Ε μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Ε μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Ζ ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Ζ τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Ζ ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Ζ ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Ζ ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Η τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Η ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Η μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἐπιμόριος ἄρα ἐστὶν ὁ Η τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α ἐπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β ἐπιμόριος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ ἐπιμόριος ἐστίν. ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ ἐπιμόριον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ πολλαπλασιεπιμόριον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β πολλαπλασιεπιμόριος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Θ μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Θ μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Θ μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Κ ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Κ τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Κ ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Κ ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Κ ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Λ τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Λ ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Λ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· πολλαπλασιεπιμόριος ἄρα ἐστὶν ὁ Λ τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ πολλαπλασιεπιμόριον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ πολλαπλάσιον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β πολλαπλάσιος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Μ μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Μ μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Μ μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Ν ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Ν τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Ν ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Ν ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Ν ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Ξ τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Ξ ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Ξ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· πολλαπλάσιος ἄρα ἐστὶν ὁ Ξ τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α πολλαπλάσιος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β πολλαπλάσιος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ πολλαπλάσιος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ πολλαπλάσιον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ ἐπιμόριον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β ἐπιμόριος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Ο μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Ο μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Ο μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Π ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Π τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Π ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Π ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Π ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Ρ τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Ρ ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Ρ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἐπιμόριος ἄρα ἐστὶν ὁ Ρ τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α ἐπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β ἐπιμόριος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ ἐπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ ἐπιμόριον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ πολλαπλασιεπιμόριον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β πολλαπλασιεπιμόριος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Σ μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Σ μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Σ μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Τ ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Τ τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Τ ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Τ ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Τ ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Υ τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Υ ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Υ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· πολλαπλασιεπιμόριος ἄρα ἐστὶν ὁ Υ τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ πολλαπλασιεπιμόριον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ πολλαπλάσιον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β πολλαπλάσιος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Φ μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Φ μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Φ μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Χ ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Χ τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Χ ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Χ ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Χ ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Ψ τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Ψ ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Ψ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· πολλαπλάσιος ἄρα ἐστὶν ὁ Ψ τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α πολλαπλάσιος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β πολλαπλάσιος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ πολλαπλάσιος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ πολλαπλάσιον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ ἐπιμόριον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β ἐπιμόριος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Ω μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Ω μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Ω μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Αα ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Αα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Αα ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Αα ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Αα ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Αβ τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Αβ ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Αβ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἐπιμόριος ἄρα ἐστὶν ὁ Αβ τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α ἐπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β ἐπιμόριος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ ἐπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ ἐπιμόριον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ πολλαπλασιεπιμόριον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β πολλαπλασιεπιμόριος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Αγ μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Αγ μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Αγ μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Αδ ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Αδ τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Αδ ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Αδ ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Αδ ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Αε τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Αε ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Αε μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· πολλαπλασιεπιμόριος ἄρα ἐστὶν ὁ Αε τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ πολλαπλασιεπιμόριον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ πολλαπλάσιον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β πολλαπλάσιος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Αϛ μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Αϛ μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Αϛ μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Αζ ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Αζ τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Αζ ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Αζ ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Αζ ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Αη τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Αη ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Αη μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· πολλαπλάσιος ἄρα ἐστὶν ὁ Αη τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α πολλαπλάσιος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β πολλαπλάσιος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ πολλαπλάσιος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ πολλαπλάσιον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ ἐπιμόριον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β ἐπιμόριος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Αθ μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Αθ μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Αθ μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Αι ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Αι τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Αι ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Αι ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Αι ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Αια τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Αια ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Αια μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἐπιμόριος ἄρα ἐστὶν ὁ Αια τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α ἐπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β ἐπιμόριος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ ἐπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ ἐπιμόριον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ πολλαπλασιεπιμόριον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β πολλαπλασιεπιμόριος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Αιβ μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Αιβ μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Αιβ μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Αιγ ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Αιγ τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Αιγ ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Αιγ ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Αιγ ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Αιδ τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Αιδ ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Αιδ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· πολλαπλασιεπιμόριος ἄρα ἐστὶν ὁ Αιδ τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ πολλαπλασιεπιμόριον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ πολλαπλάσιον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β πολλαπλάσιος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Αιε μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Αιε μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Αιε μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Αιϛ ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Αιϛ τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Αιϛ ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Αιϛ ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Αιϛ ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Αιζ τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Αιζ ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Αιζ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· πολλαπλάσιος ἄρα ἐστὶν ὁ Αιζ τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α πολλαπλάσιος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β πολλαπλάσιος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ πολλαπλάσιος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ πολλαπλάσιον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ ἐπιμόριον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β ἐπιμόριος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Αιη μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Αιη μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Αιη μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Αιθ ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Αιθ τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Αιθ ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Αιθ ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Αιθ ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Ακ τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Ακ ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Ακ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἐπιμόριος ἄρα ἐστὶν ὁ Ακ τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α ἐπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β ἐπιμόριος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ ἐπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ ἐπιμόριον λόγον ἔχει. λέγω δὴ ὅτι καὶ πολλαπλασιεπιμόριον οὐκ ἔχει πρὸς οὐδέτερον αὐτῶν. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πρὸς τὸν Β πολλαπλασιεπιμόριος, καὶ ἔστω ὁ Β τοῦ Α τὸ Ακα μόριον· ἔστιν ἄρα τὸ Ακα μόριον μετρητικὸν τοῦ Α. ἐπεὶ οὖν ὁ Α τοῦ Β τὸ Ακα μόριον ἐστίν, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Ακβ ὃς πολλαπλασιασθεὶς τὸν Β ποιεῖ τὸν Α. οἷος δὲ ὁ Α ἐστιν, τοιοῦτος καὶ ὁ Β· ἀμφότεροι ἄρα οἱ Α, Β ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχουσιν. καὶ ἐπεὶ ὁ Ακβ τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν, ὁ Ακβ ἄρα τὸν Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· ἢ γὰρ ὁ Ακβ ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχει ἢ πλείονας. ἔστω πρότερον ἑνὸς μόνας μετρητικὰς ἔχων· ὁ Ακβ ἄρα τὸν Β κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας μετρεῖ. ἔστω οὖν τὸ Ακγ τοσαυτάκις μετρῶν τὸν Β ὅσαι μονάδες εἰσὶν ἐν τῷ Α· ὁ Ακγ ἄρα τὸν Β πολλαπλασιάσας τὸν Α πεποίηκεν. ὁ Β ἄρα τὸν Ακγ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Α μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἑνὸς μόνας· πολλαπλασιεπιμόριος ἄρα ἐστὶν ὁ Ακγ τοῦ Β. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Β τοῦ Α πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα τοῦ Β πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὁ Α τοῦ Γ καὶ ὁ Α τοῦ Δ πολλαπλασιεπιμόριος ἐστίν· ὁ Α ἄρα πρὸς ἕκαστον τῶν Β, Γ, Δ πολλαπλασιεπιμόριον λόγον ἔχει. λέ

Hfc

τῶν τῶν ὀχημάτων ἐστὶν ἀναγκαῖον πρῶτον, ἐκ τίνων ὅλων μερῶν ἐστιν ἕκαστον αὐτῶν καὶ πῶς ἔχει πρὸς ἄλληλα ἕκαστα τούτων τὴν σύνθεσιν. ὅλων δὲ τῶν μὲν ὁμοιομερῶν ἐστιν, ὧν ὡσαύτως ἐφαρμόσει καὶ τὸ ὅλον καὶ ἕκαστον τῶν μορίων τῷ ὀνόματι· οἷον πᾶν μὲν πῦρ πᾶν ἀέρα ἐνδέχεται λέγειν· ὡσαύτως δὲ καὶ ἕκαστον μόριον. πρόσεστι δὲ τούτοις τὸ ἀπείρους εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς τῶν μορίων τῶν ὁμοιομερῶν. ἐπὶ πολύ δ' ἐστὶν ὅσον ἕκαστον ὁρίζεται τοῦ ὁμοιομεροῦς· ὅλου μὲν γὰρ ὁμοιομεροῦς ὕλης λόγον ἐπέχει· ὅσον δ' ἕκαστον ὁρίζεται, ὡς ἐφ' ὕλην· ὅπως δ' ἔχει πρὸς ἄλληλα ἕκαστα τούτων τὴν σύνθεσιν, ἢ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων ἕκαστον ὁρᾶται, ἢ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων οὐκέτι κυρίως ἐστὶ μέσα. ἐπιδέχεται δ' εἶναι καὶ βαθμοὺς αὐτῶν τούτων τὸ μέσον ὅσοι ἂν ὦσιν ἀριθμοὶ τῶν ἄκρων· ἐπὶ πολὺ δ' ἐστὶν ὅσον ἕκαστον ὁρίζεται τοῦ ὁμοιομεροῦς ὕλης λόγον ἐπέχει· ὅσον δ' ἕκαστον ὁρίζεται, ὡς ἐφ' ὕλην· ὅπως δ' ἔχει πρὸς ἄλληλα ἕκαστα τούτων τὴν σύνθεσιν, ἢ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων ἕκαστον ὁρᾶται, ἢ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων οὐκέτι κυρίως ἐστὶ μέσα. ἐπιδέχεται δ' εἶναι καὶ βαθμοὺς αὐτῶν τούτων τὸ μέσον ὅσοι ἂν ὦσιν ἀριθμοὶ τῶν ἄκρων· οὐκέτι δὲ

τοῦ πρώτου· μήποτε μὲν ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος μάζωνὅρος ἐστὶν ὁ τοῦ
μάζονος τετραγώνου· ἐλαττόνων δὲ ὁ τῶν μέσων ὅμοιος· μήποτε μὲν
ἐπὶ διαζόντως ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος λαμβάνεται· ἐπὶ πολλῶν μέσας αὐτῶν
τοῦ μὲν τετραγώνου, τοῦ δὲ ὁμοίου· ἀλλὰ ἐπὶ πολλοῦ δέ τινων
ἄλλων σχημάτων διαφορὰν ἔχοντι σχεδὸν οἱ αὐτοὶ τρόποι τοῦ μέσου· δῆ
λον δὲ οὐκ ἔστι καὶ τοῦτο μήποτε ὁ πρὸς διορισμὸς ἐπιζήτων·
χρησίμου δ' ὢν καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς ἐπιχειρήμασι τοῖς τοιούτοις· ὅτι μάζων ἐστὶ
ὅρου ὁ αὐτῷ σὺν μιᾷ περιοχῇ τετραγώνου· ἐλαττόνων δὲ ὁ αὐτῷ σὺν
μιᾷ περιοχῇ ὁμοίου· μήποτε μὲν ἔστιν πρόβλημα ἐν ᾧ μάζονα
ἔχουσα· ἐλαττόνων δέ, ἐν ᾧ ἐλάττονα· παραλλάττει δὲ τοῦ μὲν ἀσχήμονος,
ὁ αὐτὸς ζωγόν· τοῦ ζωγονούσια· τοῦ ὁ αὐτὸς οὐσία· ἐστὶ συμπερᾶσμα τετράγω
νος, ὁμοίου οὐσία· ὁμοίου ὁ αὐτὸς μήποτε τὸ ὁμοίου· οὐκ ἔστιν τετρά
γωνον μὲν ὅρος τῆς οὐσίας· ἐλαττόνων δὲ τὸ τοιοῦτο ὁ αὐτὸς ζωγόν· τοῦ δὲ δεῦ
σχήματος, ζῷον τετράγωνον· ἐλαττόνων δὲ τὸ τοιοῦτο ὁ αὐτὸς ζῷον· τοῦ δὲ δεῦ
σχήματος, ζῷον τετράγωνον· τοῦ δὲ τρίτου, τὸ λίθος λευκόν· πᾶς λίθος ἄψυχον·
τὸ δὲ σὺν περᾶσμα τετράγωνον ἄψυχον· ὁμοίου δὲ τοῦ τετραγώνου ἄψυχον·
τοῦ δὲ σὺν περᾶσμα τετράγωνον ἄψυχον· ὁμοίου δὲ τοῦ λευκοῦ ἄψυχον·
ὁμοίου δὲ τοῦ μάζονος μὲν πρόβλημα τὸ πᾶς λίθος ἄψυχος· ἐλαττόνων
δὲ τὸ τοιοῦτο λευκὸς λίθος λευκός ἐστι· τούτων οὖν πρὸς ληφθέντων ἰδίων
λοιπὸν πόθεν ἡμῖν ἔσται συλλογισμὸς ἢ μὴ ἔστιν ἐνδέχεται οὐκ
συμπλεκτέον τῶν προβλήσεων· λέγω οὖν ὅτι ἐξ οὐσῶν πασῶν τῶν προβλή
σεων· οὐδενὸς τῶν προσδιωρισμένων· τῶν μὲν ὅλου λέγω τῶν μὴ ἐπὶ
μέρους ἢ τῶν προσδιορισμένων· μήτε τῶν ἐν μέρει ἢ ἀποφατικῶν ἢ ἀποφατικῶν,
ἐξ οὐδεμιᾶς δὲ μήποτε συμπλεκτέον· μήτε πλείονα οὔτε ἐλάττονα·
λέγω δὲ οἷον ἐπὶ μὲν τῶν ἀποφατικῶν ἢ μὴ φθαρτῶν διαλεγόμεθα
οὐ πᾶν ἀναμβαλὼν δὲ φιλόσοφος ὡς ἀχρήστους οὔσας ἀπόδειξιν·
ἐξ εἰδίων μὲν οὖν τῶν τοιούτων προβλήσεων, συμβαίνει μηδὲν συλλογίσασθαι

ρεῖν οὐκ ἂν πλέχοιεν· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν τοιούτων τὴν κατ᾽ ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ποσοῦ
διαιρέσεως, ἢ ἐξ ἀμφοτέρων ἀσυμπλόκων, ἢ ἐξ ἀμφοτέρων μιγάδων· οὐ
γὰρ ἐν τῇ μὴ μείζονος ἀσυμπλόκου· τῆς δὲ ἐλάττων ἕνος μιγάδος· τὴν δὲ τοιαύτην τῆς μὲ
ἐλάττων ἕνος ἀσυμπλόκου· τῆς δὲ μείζονος μιγάδος· πέμπτον· τῆς μὴ μείζονος
ἀσυμπλόκου· τῆς δὲ ἐλάττων ἕνος ἀπροσδιορίστου· ἕκτον· τῆς ἐλάττων ἕνος ἀσυμπλόκου·
τῆς δὲ μείζονος ἀπροσδιορίστου· ἕκτον δὲ μείζονος μιγάδος· τῆς δὲ μὴ
ἐλάττων ἕνος ἀπροσδιορίστου· ὄντων τῆς ἐλάττων ἕνος μιγάδος· τῆς δὲ μείζονος
ἀπροσδιορίστου· ἀνάλογον· ἀμφοτέρων ἀπροσδιορίστων· ἀλλ᾽ οὐ τῆς οὕτως τῆς
διαιρέσεως ἀλλὰ καὶ διαφορᾶς εἴδους τοσοῦδε αἱρουμένης ἀξιώσεως ἡμῖν· ποι-
ησώμεθα δὲ τὴν εἰς τοιάσδε διαίρεσιν πάντων τούτων ἀφορμὴν τοιάνδε· ἀντεφάσεως
τμήματα ἀμφοτέρας αἱρέσεως ἐναντιοφανείας, ἢ ἀμφοτέρας ἀπο-
φάσεως· ἢ τὸ μὲν ἐναντιοφανείας τὸ δὲ ἀποφάσεως· οὐ δοῦλον λόγος.
ἢ τὸ μὲν μείζων ἐναντιοφανείας, τὸ δὲ ἐλάττων ἀποφάσεως· ἢ ἀνάπαλιν·
ἔτι τοίνυν τὸ μὲν ἐναντιοφανείας τὸ δὲ ποιὸν τετραχῶς ποιεῖ· ἢ γὰρ κατὰ
τὰ ἀντικείμενα· ἢ τὰ μὴ ἀντικείμενα· ἢ τὰ ἐναντία· ἢ τὰ μὴ ἐναντία· ἀλλὰ
τὰ μὲν ἀντικείμενα ἐν τῇ κατὰ τὴν ἀντίφασιν διαιρέσει· τὰ δὲ ἐναντία ἐν τῇ κατὰ
τὴν ἀντεφάσεως διαίρεσιν· ἐπὶ δὲ τῆς ἀποφάσεως τὰ μὴ ἐναντία· ἐπὶ δὲ τῆς
ἀντεφάσεως τὰ μὴ ἀντικείμενα· ἐπὶ δὲ τῆς ἀντεφάσεως τὰ μὴ ἐναντία·
ἐπὶ δὲ τῆς

ἀποφατικὴ καταφατική· ἢ ἢ μείζων καταφατική, ἢ ἀμφότεραι, ἢ ἀμφότερ[αι].
ἢ δὲ ἀποφατικὴ ἀποφατικὴ καταφατική· ἢ ἢ μείζων καταφατική, ἢ
ἀμφότεραι· ἢ ἢ μείζων καταφατική, ἢ δὲ ἀποφατικὴ ἀποφατική.
ἢ δὲ ἐλάττων ἀποφατική· ἢ ἢ ἐλάττων ἀποφατική· ἢ ἢ μείζων
καταφατική· ἢ ἢ ἐλάττων καταφατική, ἢ δὲ μείζων καταφατική
ἢ δὲ ἐλάττων ἀποφατική, ἢ δὲ μείζων ἀποφατική· ἐπεὶ δὲ διώρισται
πόσαι λ̄ε̄ τὸν εἶδος καὶ ποιότητες ὀκτὼ πρὸς ἑκάστην τῶν προτάσεων συμπλοκὰς
ποιοῦσι ζητήσεις, ἄξιον ἐπὶ τούτων ζητῆσαι ποῖαι μείζους εἰσὶν ἐξ ἀνάγκης συ-
λλογιστικαὶ καὶ δεικτικαὶ ἕκαστον σχήματος, λαμβάνοντες ἑκάστην μοναχῶς τὴν ἀόριστον
ἔχουσαν τὴν τῆς προτάσεως οἰκείαν ποσότητα καὶ ποιότητα. λέγω δὲ ἀόριστον
ἀναγκαίων συλλογισμόν· εἰ γὰρ δεῖ τὴν ποῖαν ἀσυλλόγιστοι· ἵνα δὲ τοῦτο σαφὲς γένηται,
δεῖ πρότερον εἰδέναι· πόσαι εἰσὶ παραφυλακτικαὶ τῶν ποῖαι καὶ ποῖαι ἐκ ποίων
σχημάτων συναγόμεναι· ἔστι γὰρ μέρος τοῦ δεικτικοῦ συλλογισμοῦ
μόνον· κοινωνεῖ μὲν οὖν ἐπιβιοῦν σχημάτων δεῖ παραφυλακτικαὶ εἶναι, διὸ καὶ
τοῦ προτάσεως εἶναι ἀποφατικὴν, καὶ τὴν ἑτέραν ὁμοίως· ἐπὶ δὲ μόνου
οὐ συλλογιστικῶν συμπλοκῶν προτάσεων, ἀλλὰ μόνων συλλογι-
στικῶν, δεῖ τῶν ἑτέρων τῶν προτάσεων καὶ ἀναγκαίων καὶ τοῦ ποσοῦ καὶ
τοῦ ποιοῦ· καὶ γὰρ τοῦ ποσοῦ, καθάπερ τοῦ καθόλου τοῦ μερικοῦ· καὶ τοῦ ποιοῦ
τοῦ καταφατικοῦ τοῦ ἀποφατικοῦ· ἴδιαι δὲ εἰσὶ καὶ τοῦ ἀορίστου σχή-
ματος τοῦ τῶν μείζονα ἀναγκαίου· τῶν δὲ ἐλαττόνων καταφατικὴ· ἀόρι-
στος δὲ καὶ μείζων καὶ τοῦ ποιοῦ, καὶ ἡ μείζων ἀόριστος καὶ τοῦ ποσοῦ· αὐτὸ
μὲν οὕτως ἔχουσαν συζυγίαν ἀσυλλόγιστοι ἀεί· τοῦ δὲ τοῦ ἰδίαι τοῦ ἀορίσ-
του σχήματος εἰσὶν ἐν μέρει τοῦ δὲ καθόλου· ἐὰν μὲν γὰρ τῶν προτάσεων ἡ μείζων
μείζων καὶ τοῦ ποσοῦ ἀναγκαία, συλλογιστικὸς ἔσται ὁ τρόπος· ἐὰν δὲ τῶν μείζων
μείζων καὶ τοῦ ποιοῦ, οὐκέτι· ἐὰν δὲ ἡ μείζων μείζων καὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ ποιοῦ,
πάλιν συλλογιστικὸς ὁ τρόπος· ἐὰν δὲ ἡ μείζων ἐλάττων καὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ
ποιοῦ, οὐκέτι· ἐὰν δὲ ἡ μείζων ἐλάττων καὶ τοῦ ποσοῦ, συλλογιστικὸς ὁ τρόπος·
ἐὰν δὲ ἡ μείζων ἐλάττων καὶ τοῦ ποιοῦ, οὐκέτι· ἐὰν δὲ ἡ μείζων ἐλάττων καὶ τοῦ
ποσοῦ καὶ τοῦ ποιοῦ, πάλιν συλλογιστικὸς ὁ τρόπος· ἐὰν δὲ ἡ μείζων ἐστὶν ἀπο-
φατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων καταφατικὴ· ὅλως ὡς τῆς μείζονος ἀόριστος ἐχούσης πρὸς
τοῦ ποιοῦ τὴν ἀντίφασιν, τῆς δὲ ἐλάττονος πρὸς τοῦ ποσοῦ τὴν ἀντίφασιν οὕτως ἔ-
χουσαν συζυγίαν οὐ συλλογιστικὴν ἀεί ἐστιν· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σχήματι καὶ παραπλησίως
τῷ πρώτῳ· τῶν δὲ ἐλαττόνων ἀναγκαία ἡ μείζων καὶ τοῦ ποσοῦ· τοῦτ' ἔστιν, ἵνα ἀόρι-
στος ἡ μείζων ἡ καταφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων ἀποφατική· οὐκέτι πάλιν ἀόριστος μείζων ἐστὶν ἀποφατικὴ, ἡ
δὲ ἐλάττων καταφατική· ὅλως ὡς τῆς μείζονος ἀορίστως ἐχούσης πρὸς τοῦ
τοῦ ποιοῦ τὴν ἀντίφασιν, τῆς δὲ ἐλάττονος πρὸς τοῦ ποσοῦ τὴν ἀντίφασιν οὕτως ἔ-
χουσαν συζυγίαν οὐκ ἀσυλλόγιστοι ἀεί εἰσιν· ἐν δὲ
τῷ τρίτῳ σχήματι δεῖ παραφυλακτικὸν εἶναι, πρὸς τῶν φυλακτικῶν τὴν ἀντίφασιν οὕτω

λημος ζ σου· ζ αλογημαι παυλες δω ου· λι θος ημαι θυ λημος δω ου· ημ δω ος ημαι θυ
λημος λι θου· εαν μη ται θ ολου θρη τικη προς εαυτη ν δυ κρι φε· ἡ ὃ
ημαι θ ολου ημαι θαφ αλειαν· ἡ μβριαι ημαι θαφ αλειαν· ἡ ηι θ ου υπ ερας μεσ ου αν
κρο φη θυ δυ ακλω μβ ου ε ξαι προς τη ν μβριαι ημαι θαφ αλειαν· ημ θφ ηνα
φολουμ ἡ μβριαι προς τη ν αυ τη ν αν κρι φε ως λ ἡ δε τη ν μβριαι ημαι θα
φαλειαν· εαν δε τις μβριαις ἀποφ αλειαις· ουκ ε ξαι θει συ λλο γι σα σθαι
ωσ ημαι θ ολου ται θ ημ ἡ σω ζο ντι τω δυ κρο φω· αλλα δι α πι στιν· ε αν
δε προς θ ε λα πτον α μφο τε ρον θ ημαι θ ολου τα δη, ἡ ημαι τ ημ ἡ σφ ειαν· ου κ ε ξ
συ λλο γι σα μεσ η τη ς με ζο νος προ σθ ε σεως ημαι θ ολου ου σης, τη ς δε ε λα πτο νος
μβριαις ηι νον θαι δ ου ζυ γ ιας ημαι δε τω ν θυ ποι ου δια φο ρων· ω ν αι μεν ου δ ου
λλο γι σα σθαι δ ον ται ε χου σαι τω ε λα πτο νι αναι θαφ αλειαι ω ι τη ς με ζο νος δια
φορ ευ σης ημαι θ ε ως ποι ον· αι δε λοι παι σι δ ο σ ου συ λλο γι σοι, αι ε χου σαι τω ε λα
πτο να α ποφ αλειαι ω· πρ ω θεν μεν ουν ως αι συ λλο γι σι μοι ε ξ ης θε, ἡ ε ως δο ὃ
ε πι τη δ α υ θολου θια ε φε ξη ς ε λα χ ε ξαι πως αι λοι παι σι δ ο σ ου συ λλο γι σοι δ ον,
αι ε χου σαι προ σ μεν τω με ζο νι· α μφ ω θ ημαι θ ολου δ ε τη ν αι θαφ αλειαν, δ ε τε α
ποφ αλειαν· προ σ δε τω ε λα πτο νι θ ε μβριαν α ποφ αλειαν· α λλ ε πι δη
πλε ο νων ε σ τ ημ θ λο γων ὁ πρ ο ι θ ου τω ν ε λε γχος, ὁ δια θ ε σ ου δυ ε ναι αι
ρας συ λλο γι σ ι μους συ ζυ γ ι ας ως μεν θ ημαι θ ο μεν δη, πρ ο τ ε πε μι πτ ο ε λα
χ ε ξαι πρ ω θεν ε ν τη ς με ζο νος μβριαις· τη ς δε ε λα πτο νος ημαι θ ολου τ α υ τ ο
α ου συ λλο γι σ ο μεν συ ζυ γ ι ας, ως ρ α ε ν τ ου τ ω ν μεν λλον ε λε γχο μεν ω ν, ε ν οι δε
α υ τ ω ν. ε ν τ ε υ τ η ς με ζο νος μβριαις η ται θαφ αλειαις· τη ς δε ε λα πτο νος ημα
θ ολου ται θαφ αλειαις· η δ υ ν ἡ ε ν τ η ς με ζο νος μβριαις η ται θαφ αλειαις.
η δ υ ν ἡ ε ν τ η ς με ζο νος μβριαις α ποφ αλειαις· τη ς δε ε λα πτο νος ημαι θ ολου α ποφ αλει
ε ν δ υ ν ἡ δ υ ν ἡ ε ν τ η ς με ζο νος μβριαις α πο ρι σ τον προ σ λα μβα νομεν ως ἡ ε
δ ω μα μεν ουν α ν τη ς μβριαι τη ς ε λα πτο νος μεν ου σης ημαι θ ολου, ε ν ου δε
ε λα χ ο μεν ω ν συ ζυ γ ι ας α ν τ ω ν:

ι ον, α ε ν μεν ου ν α λε γ ι τ ω ν β ε χ ο ντ ω ν, ε ως ε ν ο ς:
ρ ο τ ε ρ ο ν α ν ε ν ε γ κ ε ι ν η ται θ ε ως δυ ο συ ζυ γ ι ας α ι ν η ται ω ν τ η ν ε ν τ η ς με ζο νος μβριαις

τῆς δὲ μεδ ζωνος ἀποφατικῆς καθόλου· ἀδύνατον ἀφατικὴν· ἀδύνατον ἀφατικὴν·
ὁ δὲ λόγος οὗτος ἔοικε μερικὴν ἀποφατικὴν ποτὲ μὲν διὰ αὐτὸ δηλοῦν,
ποτὲ δὲ διὰ τὸ καθόλου· ὡς ἐπὶ μὲν τῶν ἀναποδείκτων· ἡ μὲν γὰρ
διὰ αὐτὸ δηλοῦσα ἐστὶ θεωρηματικὴ ἀποφατική· οἷον οὐκ οὐ πᾶς ἄνθρ-
ωπος λευκὸς σημαίνει τοιάδε τις· ἐστὶ τις ἄνθρωπος λευκός· ἡ δὲ οὐ πᾶς
ἐπὶ τῆς ἀναλλοιωμένης ὕλης· ὁ δὲ διὰ τὸ καθόλου οὐκ ἀφατικὴ ἐστὶν
καταφ· οἷον οὐ πᾶς ἄνθρωπος πτερωτός· ἀποδείκτου οὐδεὶς διὰ τοῦ συμπ-
ραίνεται· ἡ δὲ συμβαίνει ἐπὶ τῆς ἀναλλοιωμένης ὕλης· ἀποδείκνυσθαι
ὅτι οὐδὲ χωριστὴ ὕλης ἐστὶν ἡ ἀνθρωπότης· ἐπὶ δὲ τῆς ἀναλλοιωμένης ὕλης·
πλεονάκις γὰρ τῶν ἀνθρώπων οὐδείς· ἢ ἔνιοι, ἀλλὰ φαύλως ἀνθρωπίζει· ἐπὶ δὲ
φθαρτὴν ὑποκειμένης ἀναλλοιωμένης, ὅτι πολὺ οὐμενοῦν ἀληθὲς φάναι ἐστὶν
ἀλλ' ἔνιοι· ἐστὶν ἐπὶ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς· ἡ οὕτως ἔχουσα
ἀσυλλόγιστος ἐστὶ σχῆμα· ἐοικε γὰρ παρὰ τὰ πρόσθεν ἔχειν τῶν ἄλλων
σχημάτων ἀσυλλόγιστος εἶναι· ἐοικε πολὺ τὸ μὴ ὑπάρχειν συ-
λλογισμὸν τῶν σχημάτων οὐ διὰ τοῦτο αὐτῶν παραλειπόμενα· πρῶτον μὲν
οὐδ' αὐτῶν ἐστὶ συλλογισμὸς, ἀλλὰ διὰ τῶν παραλειφθέντων λύεται· λύεται δὲ
τῶν ἐν δὲ χομένων· ἐπὶ μὲν ὅλης τῆς καθόλου ζητοῦμεν ποιόν τινα,
ἐν οἷς ποτὲ μὲν ἐπὶ πολλῶν, ποτὲ δὲ καὶ ἐπὶ ὀλίγων· ὁ αὐτὸς δὲ λόγος, ἐάν τε
ἀφατικὴ ᾖ μὲ ζων ἀόν, ἐάν τε ἀποφατικὴ· ἀμφότεραι γὰρ ἀσυλλόγι-
στοι· παραδείγματα δὲ πάλιν ἀπὸ τῆς μὲ ζονος καθόλου ἀφατικῆς καθόλου· τῆς
δὲ ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς· τὸ μὲν πᾶν τὶ ζῷον πᾶν τὶ ἀνθ-
ρώπος οὐ πᾶν τὶ ἵππος· ἡ οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν πᾶν τὶ ζῷον πᾶν τὶ ἵππον· τὸ δὲ μηδὲν ζῷον
πᾶν τὶ ἀνθρώπου· ἀνθρώπος οὐ πᾶν τὶ λίθος· ἡ οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν πᾶν ζῷον πᾶν τὶ λίθος· τὸ δὲ μηδὲν
ἐπὶ τῆς μὲ ζονος καθόλου ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς ἀπο-
φατικῆς οὕτω· τὸ μὲν πᾶν τὶ ζῷον οὐδενὶ λίθῳ· λίθος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ·
ἐπὶ οὐ πᾶς ἄνθρωπος λίθος· ἡ οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν πᾶν ζῷον οὐδενὶ λίθῳ· τὸ δὲ μηδὲν ζῷον οὐδενὶ λίθῳ.
λίθος οὐ πᾶν τὶ φυτόν· ἡ οὐκ ἀνάγκη μὲ ζον οὐδενὶ φυτῷ· ὅτι δὲ ἐξ ἀν-
άγκης οὕτω λέγεται τὴν οὐ πᾶς, ὡς μὴ ὅλως διαφέρουσαν τοῦ τὶ τῶν πρὸς ὀρθὴν
νέας ἐναντιοῦσθαι· ἴσως μὲν δὴ μὴ ἀπὸ τῆς λέξεως· ἔστι δὲ ἀπὸ διορίσεως
τοῦ τὶ τῶν τοῦ βέλτιον ὑπάρχειν· ἀδιόριστον φησὶν οὐδὲ ἀληθὲς εἶναι

πορρώτερον δέ ἐστιν ἐλάττονα. τὸ δὲ μᾶλλον ἄπορον οὐ τοῦτ' ἐστὶ σχῆμα τῶν
τῶν δύο προτάσεων καθόλου οὐσῶν, οὐκέτι φύσει, ἀλλὰ θέσει. ὁ γὰρ αὐ-
τῶν ἄπορον πρῶτον ἔσται μᾶλλον αὐτῶν δεύτερον σχῆμα τὸ λαβεῖν συλλο-
γισμὸν ὅλων, τοῦτο δ' ἔστιν ἐλάττονα τὸν ἄπορον. τὸ δὲ λοιπὸν μᾶλλον. οἷον πᾶς
ἀνθρώπου ζῷον. οὐδεὶς φυτὸν ζῷον. οὐδεὶς ἄρα ἀνθρώπου φυτόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ
φυτοῦ τὸν γὰρ αὐτὸν ποιήσομεν ὅρον, τοῦτο δ' ἐστὶν ἐλάττων ὅρος. ἀνθρώπου μὲν
ζῷον. οἷον οὐδεὶς ἀνθρώπου φυτόν. πᾶς ἀνθρώπου ζῷον. οὐδεὶς ἄρα φυτὸν ἀνθρώπου.
φανερὰ δὲ καὶ τὸ μᾶλλον ἐλάττων ἐστὶν οὗτος ὁ συλλογισμὸς τοῦ φυτοῦ. ἐκείνου γὰρ ἕτερα
τῶν πρώτων ἐστὶν ἐν μιᾷ μόνῃ μᾶλλον ἐλάττων. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ
δεδεῖχθαι τοῦτο τὸ σχῆμα τῶν καθόλου μᾶλλον δεῖ :+
ἐφ' ἑνὸς δὲ τοῦ μέσου ἐξωμολογῆσθαι τῶν ἄκρων, ὅτι ὑπάρχει τοῦ :+
μὲν πρώτου καὶ ἐσχάτου ἐν πλείοσιν ὅροις καὶ μεταβάσεσι· λοιπὸν δὲ ἔξω τῶν ἄκρων
τί ἐστιν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐπὶ τούτων· ἐν ἄλλοις δὲ ἐπὶ τούτου δῆλον ἔσται. ἐπὶ μὲν γὰρ
φυτοῦ καὶ ἀνθρώπου, καὶ ἀνθρώπου καὶ πρώτου. ἐπὶ δὲ καὶ τοῦ ἐσχάτου καὶ
ἀνθρώπου, καὶ ἀνθρώπου καὶ πρώτου. διὸ οὐ δεῖ τοῦτο δῆλον εἶναι φυτοῦ καὶ ἀνθρώπου τὸν μεταξὺ
ὅρον τοῦτον ὃν ὀνόμασεν. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἐσχάτου καὶ πρώτου, τῶν δὲ μὴ χωρὶς
ἐναντίων ἔξω αὐτῶν τί ἐστιν :+
καὶ δεῖ δεῖξαι καὶ καθόλου, ἐνταῦθα :+
βούλεται δὲ πᾶν, τοῦτ' ἔστιν ὅτι οὐδὲν δέχεται συλλογισμὸν οὗτος τὸ σχῆμα.
καὶ τὰ μὲν φυτοῦ καὶ καθόλου ἐν οἷς πρότασίς ἐστιν καὶ τῶν μὲν μία, μερική,
τῶν δὲ ἑτέρα καθόλου. τοῦτο γὰρ μὴ καθόλου, τοῦτο βούλεται. οὐ γὰρ οὐδέχεται)
συλλογισμὸν ἐνταῦθα ἐξ ἀμφοτέρων μερικῶν :+
καθόλου μὲν οὖν οὐ τῶν, ἔστιν συλλογισμός, ἐνταῦθα :+
δι' ὧν δὲ πολλαχῶς, δύο μὲν ὁμοίως σχήματος ἀναγκαῖος πρῶτον ὅτι μὴ
τῶν μὲν καθόλου, τῶν δὲ ἀποφαντικῶν ὡρισμένως· ὡρισμένος μὲν ὅτι δὲ
τῶν μὲν καθόλου :+
ἀντιστρέφει γὰρ τὸ μέν, τοῦ μὲν γ, μηδενός· ἐνταῦθα :+
ἐστὶν δὲ πρότασις συλλογιστὴ οὐδενὸς ἀποφαντικῆς καθόλου· καὶ καθόλου ἀποφαντικῆς
τῆς μὲν ζῴου οὐσίας, καθόλου καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος, καθόλου ἀποφα
τικὴν οὖσαν τῶν συμπερασμάτων· οἷον ζῷον καθ' οὐδενὸς λίθου· ζῷον καθ'

πλευρᾶς ἀνίσου. λίθος καὶ ξύλου ἀνίσου. καὶ λίθου καὶ ξύλου ἡ πορία κύκλου καὶ
τοῦ αὐτοῦ τρόπου τοῦ δευτέρου τρόπου τοῦ πρώτου σχήματος. ἐπὶ μὴ διὰ τῶν ἄκρων
τρόπων κύκλου καὶ εὐθυγράμμου παραβάσεως. λαμβάνεται δὲ ἡ μὲν
εἰς ἴσος, ἡ δὲ εἰς ἄνισος καὶ ἡ μὲν εἰς ἄνισος ἡ πρὸς ἐλάττονα λόγον.
ἡ δὲ εἰς ἴσος μείζων. ἡ δὲ ἄνισος μείζων. ὅρα δὲ πῶς διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν
στοιχείων τὸν ὑφεστῶτα τοῦ δεῖξαι ἡμῖν ἀνάγκην ἔσχηκεν. οὐκοῦν τὸ α τοῦ β
εἰς τὸ γ τὸ δεῖ. ἀλλὰ μήν ἐξ. οὐκοῦν τὸ ἓξ εἰς τὸν μείζονα ὅρον. ὡς πρὸ αὐτῶν πρώ-
τῳ σχήματι τὸ β στοιχεῖον ἐποίησε μέσον. ἐπὶ δὲ ἀπὸ ἀριθμῶν εἰς ἀριθμὸν δεῖ
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μηδετέρων τῶν ἀκρων ἐστὶν ὁρᾶσθαι. διὸ αὐτῶν τὸ σχήματος
λαμβάνων τὸ π. σ, στοιχεῖον μείζονα ὅρον τὸ ἓξ οὗ τὸ α ὡς ἀμφοτέρ
οις ἄκροις ἴσον ἢ μείζονα, ἢ ἐλάττονα δι' αὐτοῦ τὸ ὅλον τὸ ἐξ αλλου δι' αὐτοῦ τὸ
αὐτῶν ἀφαιρεθὲν στοιχεῖον. ζητήσεις δὲ εἰ δύνατόν ἐστι μὴ πρότερον εἰς ἄπει-
των μείζονος καὶ ἀφαιρέσεως ζητῆσαι, ὡς μετὰ τοῦτο, ἢ τῶν
ποιῶν ἀνάγκας μὴ ἔχων. οὐκοῦν οὐ πρὸς τοῦτο ἀλλ' ὡς ἀνάγκη ἀπὸ τοῦ
γαι, ἢ ὅτι ὡς, ὅτι πρὸς τὸ σαφεστέρας δέξεως ἕνεκα βλέπων ὁ φιλόσοφος.
ἢ μὴν ἀφαιρέσεως μείζονος καὶ ἀφαιρέσεως, οἷόν ὡς στροφῶν δεῖ
ὡς μεθηρμόσθαι. ἢ δὲ καὶ τῆς μείζονος ἀποφάσεως, μιᾶς, διὰ τοῦ
οὐ τοιούτου προσέταξεν. ὡς οὐ χρηστέον ἐχούσαν τὴν δέξιν. ἢ διὰ τοῦ
τῶν πρώτων σχήματος οὐ παντὸς δεῖν. λέγω δὲ οὕτως τὸ μὲν μείζονι
τῶν ἓξ ἐλάττων. τὸ μὲν παντὶ τῶν ἓξ ἐλάττων. λέγω δὲ ὅλῳ τὸ οὐδενὶ
τῶν ἓξ ἐλάττων. ὅτι δὲ τοῦτο τὸ ἀληθές. ἐπεὶ μεῖζον τῶν μείζονα ἀνάγκη στρέφειν
πρὸς τοιοῦτον. ἐπὶ δὲ τὸ μὲν οὐδενὶ τῶν ἓξ ἐλάττων. ἀνάγκη στρέφειν ἢ μηδὲν ὅλου
ἀποφάσεως ὡς δύο δεῖξαι, ἢ τὸ μὲν, οὐδενὶ ἐλάττων ἓξ τῶν μ. τῶν δὲ οὐδενὶ τὸ μὲν
παντὶ τῷ ἓξ. ἢ μήν ἐστιν οὐ πρὸς τοῦτο τοῦ πρώτου σχήματος. καὶ τῆς
μείζονος καὶ ὅλου ἀποφάσεως, τῆς δὲ ἐλαττόνος καὶ ὅλου καὶ ἀφαι-
ρέσεως. καὶ ὅλου ἀποφάσεως τῶν ἄλλων συμπεράσματος καὶ τὸ ἀ, οὐδενὶ τῷ ἓξ
ἐλάττων. ὡς τὸ μὲν ἀνάγκης μείζονος προτάσεως: +
ἀλλὰν, ἀ τὸ μ, τῶν μὲν παντὶ τῶν δὲ ἓξ μηδενί, ἐστὶν ὡς τοῦ: +
δ' ὁρᾶσθαι τοῦ τρόπου συλλογισμὸς ἐν τῷ δεῖ σχήματι. καὶ καθόλου, καὶ ἀφαι-
τῆς μείζονος. τῆς δὲ ἐλαττόνος καθόλου ἀποφάσεως, καθόλου ἀποφατι-

ζε΄ ὁ σὺν πτέρας μεταλλογονοῦ πανὶ ζώω. ἐπὶ τὰρ ἀὐζησρέφει. πνευθόλου
ἀπὸ φαλαινῆ, ὡς πρὸ τὰρ ὁ λογινόγοὐ σωνὶ ἀλόγων, ἡ ὁ ἀλόγον οὐ σωνὶ λογίκων
ὁ δὲ λογινόζωνὶ ζώω, γίνεται ὁ τέτορ ὁ τρόπος τοῦ πρώου σχήματος.
σωμάτων πρινὴ ἀπὸ φαλαινὴν σὺν πτέρας μεταλλογονοῦ πανὶ ζώω.
ὁ πορήσει σὺ λῶν ὧν τοῦ φα, ὡς πρὸ ἡ ὧν τέτορ τρόπος τοῦ πρώου
σχήματος. καὶ ὧν ἐδιηρημένου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ γένους λεμβαίνων. ἡ τὸ μὲν, μέζον
ὁ ρον ἐφάς. τὸ δὲ μέον. τὸ δὲ τούτων γένος ἐλαττονά. προσέτι ἐξ ἐδὲ τεὼ
ἐὰν τις μέζονος πνευθόλου ἀπὸ φαλαινῆς διὰ τεὼ αὐτεὼ αἰτιάσαν. εἰὼ πρὸ ἡ
πὶ τοῦ πρώου τρόπου ἀπορῶν. διόπερ αὐτὴ, διαμιᾶς μόνης αὐλεσροφῆ
δώματος. ὁ τὰρ δεύτερος οὐ διὰ αὐλεσροφῆς, ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς δὲ ἀ
δώ ἀλογ ἀ παγωγῆς ἀ ποδάμυλος: +

ἀλλ᾽ ἀ τὸ μὲν μί, πανὶ τῶν, τῶν δὲ ξ΄ ζωνὶ μὲν ὧν τὰρ χαν, ἐ ἤτοῦ: +
ἐ ὧν τὸ τρος οὖ τὸ τρόπος συλλογιζόμενος ἀν δεύτερο ωχήματος ἐὰν πνευθόλουσθαι
φαλαινῆς τῆς μέζονος. ἡ μὲν ἰνὴ ἀ ποφαλαινῆς τῆς ἐλαττόνος μὲν ἰνὴ ὁ
ἀ ποφαλαινὴ σωμάτων σὺν πτέρας μεν. ἰσχύον δὲ ὁ ἴδιος αὐλεσροφῆς οὐ δὲ ὑ
ναται δὲ ξασθαι τοῦτο τῶ συζυγίαν. ἀ ὶ τὰρ μέζων πνευθόλουσθαι φαλαινὴ
οὖ σα πρὸς τὸ μὲν ἰνὴ αὐλεσροφῆ, ἡ ἀ συλλόγισος τὸν ἐναντίον συζυγία.
ἀ τὸ δὲ ἐλαττόνων ἀ ποφαλαινὴ μὲν ἰνὴ οὐ σα πρὸς οὐδὲ μίαν αὐλεσροφῆ ὡς
δὲ δώματος. διὸ ὁ μόνως διὰ τῆς δὲ ἀ ῖδος ἀ παγωγῆς δεύτερου τῶ συζυγία
οὕτως. τὸ μὲ τῶν μὲν ἰνὴ πανὶ τὸν χάτω. τῶν δὲ ξ΄ μὴ πανὶ. λέγω ὁ ἴδιον
ἐ ξαὐτὰ πασης τῶν ξ΄ οὐ πανὶ τὸν ξδ. ἀ τὰρ τοῦτο ψεῦδος, ἀλη θὲς δὲ αὐ ζυφα
νως δὲ λεκά μελλον. λέγω δὴ τὸ πανὶ τῶν ξ΄ τὸ νὶ τὸν χδ. ὁ τὰρ πρῶτος
βόπος νὶ νεται τοῦ πρώου σχήματος. ὧν δὲ μὴ οὐ πανὶ. τὸ αὐτὸ δὲ ἀ μὴ
πανὶ οὐ πανὶ, ἀ πρᾶγμον. ψεῦδος δὲ ἀ τὸ πανὶ τὸν τῶν ξ΄ τὸν χ΄.
ἀλλη θὲς δὲ τὸ οὐ πανὶ. ὧν πορήσει σὺν δὲ μεὸν τοῦ φαύλως ὁ μοίως τῶν β΄
βόπων τοῦ πρώου σχήματος, λαμβάνων ἅ ὅλος. μὴ γὰρ ὡς μὴ ναι νὸν δὲ μ-
φοτέρων μεῖζον λιπώτερον. μὴ δὲ ἀ ὶς τὸ μὲν γένος μέσον ὅρον. τὸ δὲ ὅλος
μέζονα. τὸ δὲ ἀ πὸ πλέον δὲ μφοτέρων ἐλαττόνων, ὡς πρὸ μὴ ὧν τῶν πρῶ΄
σχήματος. ἅ πὸ μὲν τοῦ τῶν πρῶν πανὶ τὸν χάτω. τοῦ δὲ ἐμὴ πανὶ. λέγω ὁ ἴδιον
ἐ ξαὐτὰ πασης τῶν ξ΄ οὐ πανὶ τὸν ξδ΄. ἀ τὰρ τοῦτο ψεῦδος, ἀλη θὲς δὲ αὐ ζυφα
νως δὲ λεκά μελλον. λέγω δὴ τὸ πανὶ τῶν ξ΄ τὸ νὶ τὸν χδ΄

ζ' ἀνόητος οὐ πάντα λέγων λόγον συμπεράσματα. ὁ σοῦ λογισμὸς ἀνυτέρω χήματι
ⓠ συλλογιστικοί βόπτοι προσδιορισμένου σωῦ τῶν προλήψεων. ἐάν
ὁ μὲν ἀπὸ τῆς ἐλαττόνος μὴ ἀφαιρουμένης οὔσης προλήψεως ἀπροσδιόριστον λαμβά
νῃ καὶ ἀφαιρετικόν. ἢ ἀποφατικόν. ὡς ἰσόπλευρον παντὸς ἀνίσου τριγώ
νου οὐκ ἔστιν ἰσόπλευρον ἀφαιρετικῆ. ἢ ἀποφατικῆ. γωνία ὀρθὴ
δὲ συλλογιστικὴ συζυγία. ἢ τε καθόλου μὴ ζητουμένου λόγου ἀποφατικῆ,
τῆς δὲ ἐλαττόνος ἀπροσδιορίστου καὶ ἀφαιρετικῆς. ὡς ἂν ἀναλυόμενος
οὐλλογιστικὸς συζυγίας ἀνυτέρω χήματι ἐξ. αἱ δὲ πᾶσαι ἀφαίρουσαι
πᾶσαι δὲ συλλόγιστοι δέκα ὧν ἓν μὴ φυλλάττον πάντα λόγου χήματος ἰδιά: +

ἰ συλλογιστικὴ συζυγία αἱ δι' ἀνυτέρω χήματος δύνανται ἐξ : +

ᾱ.	β̄	γ̄
καθόλου μὴ ζητουμένου τῆς μὲν ζητουμένης ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλαττόνος μὴ ἀφαιρετικῆς·	καθόλου μὴ ζητουμένου τῆς μὲν ζητουμένης φατικῆς· τῆς δὲ ἐλαττόνος ἀποφατικῆς·	τῆς μὲν ζητουμένου καθόλου ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλαττόνος μὴ ἀφαιρετικῆς καὶ ἀφαιρετικῆς·
δ̄	ε̄	ϛ̄
τῆς μὲν ζητουμένης ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλαττόνος μὴ ἀφαιρετικῆς ἀποφατικῆς·	τῆς μὲν ζητουμένης ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλαττόνος ἀπροσδιορίστου καὶ ἀφαιρετικῆς·	τῆς μὲν ζητουμένου καθόλου ἀφαιρετικῆς· τῆς δὲ ἐλαττόνος ἀπροσδιορίστου καὶ ἀφαιρετικῆς· +

αἱ δὲ τοῦ μὴ ξ' πάντες· τοῦ δὲ ἓν μὴ πάντες ἐ ὡς τοῦ· +

τῶν δὲ βουλόμενοι τοὺς ἀσυλλογίστους ἐλέγξαι συζυγίας τοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ καθόλου· τοὺς γὰρ ἀπὸ τούτου ἁπλῶς ἐλέγξαμεν· πρῶτον δέ, πρὸς τῶν δύο τοιούτων λαμβάνειν, μὴ δέ πως οἷόν τε ἀσυλλόγιστοί ἐσιν· ἐπεὶ δὴ τὰ δυνατὰ συλλογιστικὰ δι' ὅρου μιᾶς αἰτίου τούτων ἐσχη
ματισμένα ζητουμένου καθόλου· καὶ δὲ μὴ ἐνόντων οὐ γίνεται συλλογισμός· ἀνάγκη τὸν ἀσυλλόγιστον τρόπον διὰ λαμβάνειν ὃν πρῶτον εἴπομεν τῆς μὲν ζητουμένης καθόλου ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλαττόνος ἀπροσδιορίστου καὶ ἀφαιρετικῆς· ἐπὶ οὐκ ἐνόντων τῶν ἐλέγχων ἐξιστῶν συζυγιῶν ἀλλοφυλίας αἰτίας διαιρέσεως: +

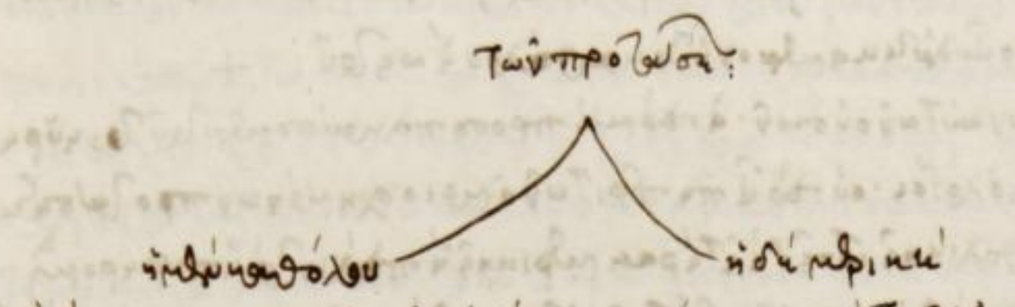

ζ ἡ ἀπλῆ ὁμοιοσχήμονες ἀλλήλαις εἰσίν, ἢ ὁμοιοσχήμονες· οὐ τῶν ἀπλῶν ὁμοιοσχημόνων
ἡ μὲν ζ ων καθόλου ἐστὶ τῶν ἀλλοτρίων μερική· ἡ δὲ ἀλλοτρίων καθόλου· ἡ δὲ μὲν
ζ ων μερική, ἡ δὲ μὲν ζ ων ἀποφατική, ἡ δὲ ἀλλοτρίων καταφατική· ἡ δὲ μὲν
ζ ων καταφατική· ἡ δὲ ἀλλοτρίων ἀποφατική· ἡ δὲ μὲν ζ ων ἀποφατική,
ἡ δὲ ἀλλοτρίων καταφατική· ἡ δὲ ἀλλοτρίων ἀποφατική· ἡ δὲ μὲν ζ ων
καταφατική· ἡ δὲ μὲν ζ ων καθόλου, ἡ δὲ ἀλλοτρίων μερική· ἡ δὲ μὲν ζ ων μερική,
ἡ δὲ ἀλλοτρίων καθόλου· οὐ τῶν ὁμοιοσχημόνων, ἡ ἀμφότεραι ἀποφατικαί,
ἡ ἀμφότεραι καταφατικαί· διαλαβὼν οὖν τὴν τοιαύτην διαίρεσιν
πρότερον περὶ τῶν οὐ πρώτων τριῶν τῶν συλλογιστικῶν, μετὰ ταῦτα ἐπὶ
τοὺς ἀσυλλογίστους· οὐ πρῶτον μὲν λέγει τὸν πρῶτον μὴ τῶν ἀσυλλογίστων.
βέλτιον δὲ τὸν αὐτὸν διαίρεσιν τὸν αὐτὸν μὲν ζογος μερικῆς ἀποφατικῆς,
τῆς δὲ ἀλλοτρίου καταφατικῆς, ἐλέγχει πάλιν οὐ τὸ πανταχοῦ οὐ τὸ ποτὲ
σημαῖνον τὸ ὑπάρχειν συζυγίαν· ὁ πρῶτος οὖν καὶ ὁ συλλογιστικὸς μετὰ τοῦτον μὴ
ὡρισμένα· οὐ δὲ τοιαῦτα τὰ ἐκ τῶν αὐτῶν προτάσεων συναγόμενα συμ-
περάσματα· ὅροι μὲν τοῦ μὴ πανταχοῦ οὐ τοῦ· ζῶον οὐσία· ἀνθρώπου
ζῶον πανταχοῦ· οὐ συμπέρασμα μὴ οὐσία πανταχοῦ· τοῦ δὲ
μηδενὶ οὕτως· ζῶον οὐ πανταχοῦ λευκόν· ζῶον πανταχοῦ· οὐ συμπέρασμα μηδενὶ
λευκὸν οὐδενὶ ἵππῳ· οὐ τοῦ δὲ τοῦ πότε ἀσυλλόγιστος ὁ τρόπος τῶν σχημάτων·

ὁ δὲ τοῦ τοῦ μὴ ξ μηδενὸς, ἕως τοῦ· +

ἀλλ' οὐ τοῦ πότε ἀσυλλόγιστος ὁ τρόπος τῶν σχημάτων· καθόλου μὲν ζ ων μερικῆς
καταφατικῆς, τῆς δὲ ἀλλοτρίου καταφατικῆς· ἀμφοτέρων γὰρ τούτων ἀ-
συλλογίστου ὄντος, τοῦτο μὲν ζ ων δὲ μερικῶν ἄν τις· παραδέξαιτο γὰρ τοῦτο
πανταχοῦ· ζῶον λευκὸν οὐσία· ζῶον οὐδενὶ λίθῳ· μὴ συμπέρασμα τοῦτο
οὐσία πανταχοῦ λίθῳ· αὐτὸς τῶν ἀλλοτρίων ὁρῶν τῶν ἀναγκαίων λαμβάνοις τὸ
ζῶον καθόλου ὡς ἅπαν τῶν ἀναγκαίων· τοῦ δὲ μηδενὶ ζῶον

ζῶον οὐσία,

ζωον οὐδέμια ἀπόφασις· ἡ γοῦν στέρησις καὶ ζῶον οὐδέμια ἀπόφασις·
τὸν γὰρ οὐδὲν δηλοῖ πάντων ἢ λόγος ὁ ὑποκείμενος: +
ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀτόμων· ἡ γὰρ κατὰ πρόσωπον ὑποκειμένου τινὸς κύριος
φάσις ἐστὶν ἀντιφατικὸς λόγος· οὐ γὰρ δὴ τῶν τριῶν ὁμοιομερῶν προτάσεων
τῆς ἑτέρας ἀντιφατικὴ τῆς δὲ ἑτέρας κυρίως ἢ πάλιν ἡ ἀποφατικὴ
τριῶν· πολὺ δὲ μᾶλλον τῶν τριῶν ἀνομοιομερῶν ἐχουσῶν τὸν ὑποκείμενον
λόγον τῶν κυρίως: +
τῶν δὲ ὁμοιομερῶν ὡς ὄνομα προτάσεως, ἐστὶν ὁ τοιοῦτος: +
διὸ τοῦ τοιούτου σχήματος πολλαπλῆς ῥηθείσης ἀναγκαῖον τῶν μὲν ὅλων
ὑποκειμένων τὴν δὲ ἀπόφασιν ἀντικεῖσθαι ἀνομοιομερῆ τῷ μὲν οὖν
κυρίως ἀντικειμένας εἶναι ἀνομοιομερεῖς καὶ ἐκ πλειόνων συγκειμένας
ἢ κατὰ τὸ πλῆθος ἢ κατὰ τὸ ποιόν ἢ κατὰ τὸ ἄμφω. τῶν γὰρ μὲν ὅλων
κατηγορικῶν ἀναγκαῖον· ὧν ἐχρῶν δ' ἀναγκαῖον ὅλων, ἡ πρὸς μέρος συλλογιστὴ
καθόλου καταφατικὴ ζητεῖται· οἱ δ' ἀνάπαλιν ἀπόφασιν καὶ κατὰ τὸ ποιὸν καὶ κατὰ τὸ
λαμβάνουσι γὰρ ὁμοιομερῆ καταφατικὴν ἀμφοτέρας καθόλου προτάσεις· διὸ καὶ
νῦν αὖ ἡ καθόλου φιλόθεος ἀσυλλόγιστος· λαμβάνει δὲ πρώτην τὴν αὐτὴν
μέσον ἀναγκαῖον καθόλου ἀποφατικὴν, τὴν δὲ ἑτέραν κυρίως ἀποφατικὴν τὴν
παραλλάττουσαν τοῦ μὴ μηδενί· οὕτως· ζῶον οὐδενὶ ἄρχει.
ζῶον οὐ πάντι μὴ ἄρχει· ἡ συμπέρασμα μὲν οὐ δεῖ μὴ ἄρχει· τοῦτο
πάντι φυτὸν οὐκ ἄρχει, οὐκέτι λαμβάνουσι· ἔστι γὰρ ἡ ἀντιφατικὴ
ὅλη κυρίως ἀποφατικὴ πρὸς ἡμιμοιρικὴν ἀποφατικὴν καὶ ἀντιφατικὴν,
πρὸς δὲ τὴν κυρικὴν καταφατικὴν· ἐπὶ μὲν οὖν τῆς ἐν δεχομένης ὕλης
ὑπάρχει ἀντιφατικὴ τῇ κυρικῇ καταφατικῇ· ἐπὶ δὲ τῆς ἀδυνάτου ὅλη μὴ πᾶς
ἄνθρωπος λευκός, ὅλη γὰρ καὶ μὴ ὅλη οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός· ἐπὶ δὲ τῆς ἀδυνάτου ἀντιφατικὴ
τῇ καθόλου ἀποφατικῇ· ἀντιφήσει δὲ πεντρωδὲς ἄνθρωπος ἢ οὐ πᾶς· ὥστε
τῶν ὅλη δυνάμει ἐχόντων κυρίως ἀποφατικὴ πρὸς μὲν ἀλλήλας, πρὸς δὲ
τῶν καθόλου· ἐπὶ δὲ τῆς ἐνδεχομένης ὕλης διὰ τῶν αὐτῶν· διὸ καὶ ἀδύνατον
τῇ κυρικῇ καταφατικῇ· ἐπὶ δὲ τῆς ἀδυνάτου διὰ τῶν καθόλου ἀποφατικῶν
διὸ καὶ ἀδύνατον αὐτῇ· ἐπὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων πρὸς ἀλλήλας κυρίως ἐστὶν
ἀποφατικὴ, ἐπὶ μὲν τῆς ἐνδεχομένης ὕλης ἀδύνατον· ἀντιφήσει γὰρ οὐδεὶς ἄνθρωπος
λευκὸς πάντως ἄρχει ἀνθρώπου λευκόν· τῆς δὲ ἀδυνάτου ἀληθὲς τὸ οὐδεὶς

οὐδὲν ἀλλὰ τὸ πανὶ σεσωκὸς ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ τῶν ὁρῶν. ἀποδοτέον
φησὶν ἐκεῖνος τῷ ξ. ἐπεὶ δὴ οὖν ἐκεῖνο μέν μου δεῖται τῶν,
ἐκεῖνος δέ, εἰ δεῖ τὸν πανὶ τῷ ξ, τῷ δ' ἄρα μὴ οὐδενί τῶν ξ ἐκεῖνος.
ἐκεῖνο δὲ ἐμοῦ· οὕτω γὰρ ἐλήφθη ἡ μερὶς καὶ ἀποφαλεκὶς σεσωκὸς
τὴν μερὶς καὶ ἀποφαλεκὶς. τὸ αὖ τῷ δ' ἄρα ἐμοῦ οὐδενί, ὃ πρὸ ὀλίγου ἔλεγον, τῷ ἀ
δυνάμενον λύειν ἐστὶ διὰ τοῦτο· ἔδει γὰρ ἡμᾶς δυνάμενον ἔννοιαν λαβεῖν
ὅρους σωτῆρος τοῦ μὴ πανὶ τῶν ξ τῶν τῆς μὲν ξ προλαβούσης ταύτης τὴν ἄλλην
πλῆθος, ἐμοῦ μὲν ἐκεῖνος δέ μου· οὐκοῦν δυνάμενον τὸ πανὶ σου
νεῖσθαι, οὕτω λαμβανομένης τῆς μερὶς ταύτης ἐπὶ πάντων ξ
οὐδενὸς ἀποφαλεκοῦς. ἀδιόριστον καὶ τὸ ἐκεῖνο δέ μου· οὐκοῦν δυνάμενον τὸ πανὶ σου
διὰ τοῦτο ἔχειν ὡς ἂν πολλῶν ὡρισμένων τῶν σημασιῶν, ἀλλὰ δυνάμενον
ἐξ αὐτῆς τῆς μερὶς καὶ ἀποφαλεκὶς λαμβάνεσθαι, μὴ ἀνελούσης τοῦ τόλμου
ἀποφαλεκὶς. ἐπεὶ δὲ ὧν φησὶν ἀδιόριστος ἡ σημασία, ἐὰν λήφθῃ τὸ
δυνάμενον ἐξ αὐτῆς ἀποφαλεκὶς. δηλονότι ἂν οὐ λόγος ἐστὶν
τῶν ἐν τῷ τοιούτῳ ἀποφαλεκὶς· οἷον ζῷον οὐδενὶ ἀψύχῳ. ζῷον
οὐ πανὶ λίθῳ· μὴ οὐμπέρασμα, ἄψυχον πανὶ λίθῳ: +

ἀλλ' ἔστω σημαντικὸς ἀόριστος, ἕως τοῦ: +

ὅλως δὲ πρὸς ἀσυλλόγιστος, εἰ μὴ σημαντικὸς ἀόριστος. τῆς δὲ ἐλαττούσης
μερὶς καὶ ἀποφαλεκὶς, διὰ τὸ ὁμοιόσχημον πάλιν τῶν προτάσεων.
πρᾶγμα δὲ ἀνθρώπου, λευκὸν πανὶ ἄνθρωπον. λευκὸν δέ τινι λίθῳ.
ἐκ συμπεράσματος ἄνθρωπος οὐδενὶ λίθῳ. τοῦτο δὲ πανὶ, οὐκ ἔστιν ἀπλῶς.
οὐδὲ ἀπλῶς ἄρα λαμβάνονται ὅροι διὰ τῶν ἀρνουμένων προτάσεων. ὅτι δὲ
ἡ δυνάμενον μερὶς καὶ ἀποφαλεκὶς τῆς μερὶς καὶ ἀποφαλεκὶς, πανὶ
τῶν συλλογιστικῶν συζυγιῶν. διὸ πάλιν ἐν τοῦ ἀδιορίστου καὶ ἀποφατικοῦ
σχήματος, ἡ δυνάμενον ἐξ αὐτῆς λαμβάνεσθαι τῶν μερικῶν καὶ ἀποφαλεκῶν τῶν καθ'
ἑκάστου καὶ οὐδὲν ἄλλο φθορικόν. μὴ οὕτω δὴ πανὶ ὂν ἀσυλλόγιστον τῶν συζυγιῶν,
ἐκ συμπεράσματος ἀπὸ τῶν πανὶ οὕτως. οὐδὲν ἄνθρωπος πανὶ ζῴῳ. οὐδὲν ἄνθρωπος
ἐκ συμπεράσματος ζῷον πανὶ ἀνθρώπῳ: +

ἰδικὸν καθόλου πρὸς τὸ ἴδιον ἄκρον ἐστὶν ἕως τοῦ: +

ἐὰν δὲ καθόλου οὕτως ὁ τρόπος ἀσυλλόγιστος μερὶς καὶ ἀποφαλεκὶς σημαίνῃ,

οὐδέποτε δύναται μῆκος, ὅπερ ἐστὶν ὑπόκειμένον· ἔστιον δὲ μᾶλλον ὅπου τὰ μὴ δύναται μῆκος, ποτὲ δὲ ἀναστηρούμενος· οὗ δὲ ἐστὶν ὁ λωπτὸν τὸ ἐλάττονα τὰ ἐξωμηνύτων ἀόρων· ὁ ἀχαλινόδετος. ὁ ἐξωμὴν ὁ μὴ οὐκ ἀστὺ ἀναγτῶν ἀόρων· ὁ ἀχαλινόδετος ὁ μὴ δύναται μῆκος· αὐτόλογμὴν οὖν ὄντων, ὁ ὡς λοῦ: +

ῥῶ δὲ οὗ δὲ τρόπος συλλογιστικὸς ὧν τούτων τῶν σχημάτων ἐξ ἀμφοτέρων αὐτόλογμα δὲ ἀφαιρεῖν, μᾶλλον μὴ ἀφαιρεῖν σωμάτων συμπέρασμα· οἷον ζῶον καὶ πᾶν ἵππος ἄνθρωπος· οὐκοῦν καὶ πᾶν ἵππος ἄνθρωπος· ζῶον καὶ λευκὸν οὐσία· ὁ πᾶν ἵππος ἄνθρωπος, τὸ δὲ μὴ καστηρούμενος· οὐδὲν

καὶ ἀφαλεινῆς. τῆς δὲ ἐλαττόνος καθόλου πρὸς ἀφαλεινῆς. ὁ λόγος ἐστὶν
τῶν ζυγῶν τοῦ ἴδιου γένους ἀναμένεται. ὅπερ ἐν τῷ ἐλαττόνι ἀναλόγα
ζώοις· οἷον καὶ γὰρ ἐν τούτοις τῶν πανίδων, ὑγρόμυσος· οἷον ὁ μὲν πανὶς
οὗτος· ζῶον καὶ πανὶς ἀνώνυμον· ἵππος καὶ γοῦν πανὶς ἀνώνυμος· ὑγρόμυσος
ζῶον καὶ πανὶς ἵππου· ὁ δὲ οὐδενί· οὗτος· ζῶον πανὶς ἀνώνυμον· ἄψυχον
οὐδενὶ ἀνώνυμον· ὑγρόμυσος καὶ· ζῶον οὐδενὶ ἄψυχον· ἄξιον δὲ ἐπισκοπεῖν,
ὁπότε πρώτως ὀχήματα παραδέχεται παραλειφθέντος τοῦ μείζονος ὅρου πρῶτον ἐπὶ τάξεως· δεύτερον δὲ τοῦ μέσου· ὑγρίβιον τοῦ ἐλαττόνου·
ἐν δὲ τῷ δεῦ ὀχήματι, πρῶτον ἐπὶ τάξεως τοῦ μείζονος· ὡς ἀμφοτέρων ὑγροῦ
μενον· ἐν δὲ τούτῳ τῷ τρίτῳ, τοῦ μείζονος ἐφαλεινῆς, ὡς ἀμφοτέρων ὑγρο-
μένον· +

ὑδρὸς τῶν ἀμφοῖν καὶ ἐμπεδοκλέους τοῦ αὐλαφήλου, ἐώς τοῦ· +
Δίτερος οὗτος ὁ τρόπος ἀπὸ συλλογίσεως ἐν τούτῳ τῷ σχήματι ἐξ ἀμφοτέρων
καθόλου ἀποφατικῶν δι' ἀτόμων αὐτῶν ἀγαθῶν τῶν πρὸ αὐτοῦ· ὁ θηνᾶν ὃν
δηλονότι ἐπὶ πανὸς σχήματος αὐτὴν συζυγίαν ἀσυλλόγιστος ἢ ἐξ ἀμφο-
τέρων καθόλου ἀπὸ φατικῶν· συναλλάξ δὲ ἐμπεδοκλέους οὕτως· ζῶον
οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· ἵππος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· ὑγρόμυσος καὶ· ζῶον πανὶ
ἵππου· ὁ δὲ οὐδενί· ἀνώνυμος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· ἵππος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· ὑγρο-
μυσος καὶ ἀνώνυμος οὐδενί· ἵππος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· +

ἀνθρώπου καὶ ἀνώνυμος οὐδενί· ἵππος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· +
ἐξ ὧν μὲν παράσχεσις ἐξ ἀμφοτέρων καθόλου τῶν προτάσεων ἀναγκαίου
συζυγίας ὑγρόδεξος ποία καὶ οὐ συλλογιστική, ποία δὲ ἀσυλλόγιστος,
καὶ ὅτι ὅταν καὶ πρῶτον ἐν μὲν τῇ συζυγίᾳ καθόλου, τῆς δὲ ἑτέρας μερικῆς
συζυγοῦντος· ὑγρὸν πρῶτον ἐν μὲν τῇ συζυγίᾳ καθόλου τῆς δὲ μερικῆς
φαλεινῆς· ὑγρὸν δὲ καὶ τὸν αὐτὸν συλλογισμὸν ὅταν ἡ δὲ τῆς δὲ καθόλου προφητῆς μερικῆς.
ἀρχέτω δὲ φησὶν ὁ λόγος πάντων· ὑγρὸν δὲ ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι· παράσχεσιν
δὲ μερικὴν καὶ φαλεινὴν δὲ καθόλου προφητῆς· ἀναγκαῖον δὲ τὸν λόγον πάν-
των ἐν τῷ α σχήματι ἐκ τῆς δὲ καθόλου τῆς δὲ ἐλαττόνος μερικῆς
καὶ φαλεινῆς· μερικὸν καὶ φαλεινὸν συναλλάξ οὐ μετέρας καὶ· ὁ ἄρα σ

καὶ ἀφαίνεται τὴν δὲ ἑτέραν ἀποφαίνεται. τὴν καὶ ἀφαίνεται καθόλου
οὐ σημαντικὴν δὲ τὴν ἀποφαίνεται. μὴ πρώτεται οὐ τὸ ἐλαττόγιδρον
ἔχουσαν δύο τὴν τοροῦμενον, μὴ διὰ δύο καὶ τὸ συλλογιστικὸν οὖσαν. ὅλη
φθορὰ δὲ ἐλαττόγιδρον καὶ τὴν τοριτικὴν, ἐστὶ συλλογιστικὸν. πᾶν μὲν δὲ
τρόπος συλλογιστικὸς οὐ τὸ βίτω σχήματος, ἐν σημαντικὴ ἀποφαίνεται τὴν
μείζονος, μὴ καθόλου καὶ ἀφαίνεται τὴν ἐλαττόγιδρος. σημαντικὴ ἀποφαίνε-
σθαι δὲ οὐ συμπέρασμα. οὐ πρότασις δὲ τὸ μὲν ἀδύνατον τῶν, γένος, μὴ δὲ ὄφος.
εἰ δὲ ἐλεύσεται μέρος αὖ δὲ τὸ συμβεβηκός. μὴ δὲ οὖ τὸ μείζονα ὁρᾶν τὰς. τὸ δὲ
ἀδύνατον. τὸ δὲ γένος ἐλαττόνα. οἷον λευκὸν οὐ πᾶν ἵππῳ. ζῶον πᾶν
ἵππῳ. μὴ σημαντικὸν λευκὸν οὐ πᾶν ζῴῳ. δὲ καὶ δὲ τὸ δὲ τὸν τὸν τρόπον,
διὰ τῆς δὲ ἀδύνατον καὶ παντὸς. οὐ γὰρ οἷόν τε κατὰ τὸν διὰ τῆς δὲ τὸν τροφῆς
ἀποδέξαι. διὸ καὶ μείζονα οὐδὲ ὅλως δὲ τὸν τρέφεται μὲν σημαντικὴ οὐ δὲ ἀπο
φαίνεται. καὶ δὲ ἐλαττόνα δὲ δὲ τὸν τρ ἀφαίνεται. πρὸς τὸν μὲν σημαντικὸν καὶ ἀφαίνεται
δὲ τὸν τρέπεται. μὴ τὸν τὸν ἀμφω μὲν σημαντικὴ. καὶ δὲ ἀμφοῖν μὲν σημαντικῶν, οὐχοῖ
ὄντα γενέσθαι συλλογιστικὸν συζυγίαν, ὡς καὶ δὴ ἔπομεν. διὸ πρῶτον δὲ
ἄλλον τρόπον δὲ παντὸς τὴν δὲ καὶ μὲν τὸν συζυγίαν οὕτως. δὲ γὰρ ἐστὶ δὲ πᾶν τὸν
ὅλου δὲ ἀναγκαῖον συμπέρασμα καθόλου ἐστὶν πᾶν ζῴῳ τὸ λευκὸν τὸν ἀνθρώπου
συλλογίζεται δὲ πᾶν ἐστὶ. ἐστὶν οὖν λευκὸν πᾶν ζῴῳ. ἀλλὰ μὲν καὶ τὸ ζῷον
πᾶν ἀνθρώπου κατηγορεῖται. οὕτω γὰρ κατηγορεῖται, τὸ δὲ λευκὸν τὸν ἀνθρώπου
πᾶν ἀνθρώπου κατηγορεῖται. τὸ αὖ τὸ δὲ μὴ πᾶν τὸν οὐ πᾶν ἐστὶ, ὅπερ ἀδύ-
νατον. δὲ δὲ καὶ τὸν δὲ μὴ ἀνθρώπου τὴν δὲ παντὸς. ἐ ἀνάληψις τὸ τῶν σ. ὡ
τὸ πᾶν κατηγορεῖται. τῶν δὲ ἀνθρώπου δὲ ξένον φαῖν. ἐ τὸ δὲ λευκὸν οὐ πᾶν
ἀνθρώπου, τὸ δὲ ζῷον πᾶν ἀνθρώπου, ἐ ἀνάληψις τὸ τοῦ αὐτοῦ. ὡς μὲν κατηγορεῖται τὸ
λευκὸν, οἷον ὁ αἰθίοψ, ἐστὶ δὲ τοῦ τὸ τοῦ ζῴου ἄνθρωπος, πᾶν τὸ τοῦ αὐτοῦ
τὸ ζῷον κατηγορεῖται. δὲ λευκὸν τὸ συμπέρασμα προφανές, ὅτι τὸ λευκὸν
οὐ πᾶν ζῴῳ κατηγορεῖται, οἷον τῶν αἰθίοπι. +
ζῷον δὲ ἐὰν μείζων ἡ κατηγορικὴς, ὡς τοῦ. +
πρότερος τῶν μὴ καθόλου πρὸς τὸν κατηγορικῶν. τῶν δὲ ἀποφατικῶν
σημαντικῶν, μὴ δὲ ἕξας ὅτι οὕτως ἔχουσιν τῶν προτάσεων, ἐ ἀν αὐτῶν ἐλατ-
τόνα τὴν τὸ καθόλου κατηγορικὴν, μὴ δὲ τῶν μείζονα τὸν ἀποφατικὴν ἀπο

φαλενὸν μήνα ἴσον συλλογίσασθαι πρὸς τὸν δύο πάλιν ἴσους ἀλλήλοις· ὧν ἑκάτερον τῶν ἀζυγίων ἀναιρετικὸν λουναστηρισμοῦ· ὧν δὲ τὸ ἕτερον ἀναιρετικὸν μὲν ἀποφάσεως, ἀναιρετικὸν δὲ οὐ συλλογισμοῦ τοῦ διὰ τοῦ ἑτέρου ἀναιρετικοῦ· λέγω τὸ μὲν ἀναιρετικὸν ἀποφάσεως· ὅτι καὶ τὸ τῶν πανσελήνων οὐδενί· τὸ μὲν πανσελήνους τινάς· ἐναντίον πανσελήνῳ· ἀντικείμενον πανσελήνῳ· οὐ πανσελήνῳ· τὸ δὲ οὐδενὶ πανσελήνῳ· ἐναντίον πανσελήνῳ· ἀντικείμενον πανσελήνῳ· οὐ πανσελήνῳ· τὸ μὲν οὐδενὶ πανσελήνῳ· ἐναντίον πανσελήνῳ· ἀντικείμενον πανσελήνῳ· οὐ πανσελήνῳ· τὸ δὲ τιν

ἀποφατικὸν ἔχουσα συλλογιστικὰς· οἷον εἰ τὸ Α παντὶ τῷ Β παντί, τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ παντί· εἰ τοῦ μὲν Α παντὶ τὸ Β ὑπάρχει μηδενὶ δὲ τῷ Γ, οὐδὲ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρξει· διὰ τοῦτο ἀποφατικὸν ἀναγκαῖον εἶναι τὸ συμπέρασμα· τὸ γὰρ κατηγορικὸν ἀναιρεῖται· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ μέσον ἀναγκαῖον ἀποφατικὸν εἶναι· εἰ γὰρ κατηγορικόν, οὐκ ἔσται συλλογισμός· οὐ γὰρ ἔσται τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρχον· οὐδὲν γὰρ λαμβάνεται τὸ Β· ὥστε οὐδὲν ἔσται τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρχον· οὐδὲ γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρξει· τὸ γὰρ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχον ἀναγκαῖον ἦν τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν· τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β ὑπῆρχεν· ὥστε τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρξει· ἀλλὰ μὴν ἐστερημένον ἐλήφθη τὸ Α τοῦ Γ· ὥστε τὸ μέσον ἀποφατικὸν ἀναγκαῖον εἶναι· ἐὰν γὰρ κατηγορικὸν ᾖ, οὐκ ἔσται συλλογισμός· ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β παντί, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ· ἢ γὰρ ἀποφατικὸν ἢ κατηγορικὸν ἔσται τὸ μέσον· ἀμφοτέρως δὲ οὐκ ἔσται συλλογισμός· ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχει, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ· ἢ γὰρ ἀποφατικὸν ἢ κατηγορικὸν ἔσται τὸ μέσον· ἀμφοτέρως δὲ οὐκ ἔσται συλλογισμός· ἐὰν δὲ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχῃ, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, ἀναγκαῖον τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος τοῦ προτέρου σχήματος ἔσται· ἐὰν δὲ τὸ μὲν Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχῃ, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οὐκ ἀναγκαῖον τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν· ἐνδέχεται γὰρ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β μηδενὶ τῷ Γ· ὅροι δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ὑπάρχειν ἀναγκαίου ὄντος τοῦ συμπεράσματος, ὅτε τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, ὁ μὲν Α τοῦ Β παντὸς ἀληθεύεται, τὸ δὲ Β τοῦ Γ τινός· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἀναγκαίου ὄντος τοῦ συμπεράσματος, ὅτε τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχει, ὁ μὲν Α τοῦ Β παντὸς ἀληθεύεται, τὸ δὲ Β τοῦ Γ τινὸς οὐκ ἀληθεύεται· ἐὰν δὲ τὸ μὲν Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχῃ, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, ἐνδέχεται καὶ τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ μηδενὶ· ὅροι δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ παντὸς ὁ τε τοῦ λευκοῦ καὶ ὁ τοῦ ἵππου καὶ ὁ τοῦ κύκνου· ἐπὶ δὲ τοῦ μηδενὸς ὁ τε τοῦ λευκοῦ καὶ ὁ τοῦ ἵππου καὶ ὁ τοῦ λίθου· ἐὰν δὲ τὸ μὲν Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχῃ, τὸ δὲ Β μὴ παντὶ τῷ Γ, ἐὰν μὲν ἀποφατικὸν ᾖ τὸ στερητικόν, ἀναγκαῖον τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος ἔσται τοῦ προτέρου σχήματος· ἐὰν δὲ κατηγορικὸν ᾖ τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχον, οὐκ ἀναγκαῖον τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ἐνδέχεται γὰρ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ὅροι δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ παντὸς ὁ τε τοῦ ζῴου καὶ ὁ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ τοῦ λευκοῦ· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παντὸς ὁ τε τοῦ ζῴου καὶ ὁ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ τοῦ ἵππου· ἐὰν δὲ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχῃ, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, ἀναγκαῖον τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ἐὰν γὰρ ἀντιστραφῇ τὸ συμπέρασμα, ἔσται τὸ μὲν Β μηδενὶ τῷ Α, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Β· ὥστε τὸ Γ τινὶ οὐχὶ τῷ Α ὑπάρξει· ἐνδέχεται δὲ καὶ παντὶ τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχειν· ὅροι δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ μὴ παντὸς ὁ τε τοῦ ζῴου καὶ ὁ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ τοῦ λίθου· ἐπὶ δὲ τοῦ παντὸς ὁ τε τοῦ ζῴου καὶ ὁ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ τοῦ λευκοῦ· ἐὰν δὲ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχῃ, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, ἐὰν μὲν ἀποφατικὸν ᾖ τὸ στερητικόν, ἀναγκαῖον τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος ἔσται τοῦ προτέρου σχήματος· ἐὰν δὲ κατηγορικὸν ᾖ τὸ τινὶ ὑπάρχον, οὐκ ἀναγκαῖον τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ἐνδέχεται γὰρ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ὅροι δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ παντὸς ὁ τε τοῦ ζῴου καὶ ὁ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ τοῦ λευκοῦ· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παντὸς ὁ τε τοῦ ζῴου καὶ ὁ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ τοῦ ἵππου· ἐὰν δὲ τὸ μὲν Α παντ

γίνονται δὲ συλλογισμοὶ ζητήσεως ἐξ ὅλων τῶν πρότασεων
μὴ ἀπὸ τῆς φαινομένης, ὡς πρώτων ὄντων τῶν δευτέρου σχήματος
ἐξ ὧν ἓξ τοῦ ε, δι' ἀλλὰ δὲ πᾶν ὅλῳ ἀδιόριστον ὡς ὅλου τοῦ κατηγορικοῦ
τοῦ μὴ κατηγορικοῦ λη φθείρεται ἓν, οὐκέτι δὲ τοῦ ἀπὸ φαινομένου· φανερὸν οὖν
ὅτι οὐ γίνεται διὰ τοῦ κατηγορικοῦ ἀδιόριστον ἢ ὅλῳ τῶν ἐν
σχήματι ὅλως οὐκ ἂν δέχοιτο μὴ ἀπὸ φαινομένου μὴ φθείρεται πρό-
τασιν· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς σχολίοις αἱ ἀρχαὶ τοῦ μὴ κατηγορικοῦ ἀπὸ
φαινομένου διὰ τῆς διὰ τοῦ προφανοῦς ἢ διὰ τοῦ ἀδυνάτου
ἀπαγωγῆς. φανερὸν δὲ καὶ ὅτι πάντες οἱ ἀτελεῖς συλλογισμοὶ τελειοῦν-
ται διὰ τοῦ α σχήματος. ἢ γὰρ δεικτικῶς, ἢ διὰ τοῦ ἀδυνάτου πάντες
δείκνυνται, ἐξομοιοῦται δὲ τὰ σχήματα βούλεται. διόπερ ἐν τοῖς τοῦ λοι-
πὰ σχήματα τὰ τέλεια ἀνῄρηται. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ β, φανερὸν ὅτι διὰ τούτων
τελειοῦνται, πλὴν οὐχ ὁμοίως πάντες· ἀλλ' οἱ μὲν καθόλου δεικ-
τικῶς φέροντες· τῶν δὲ ἐν μέρει ἕκαστος διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον
ἀπαγωγῆς. ἕκαστος γὰρ τῶν β σχημάτων πρῶτον καθόλου δεί-
κνυσιν τῶν ἐν μέρει τοῦ προφανοῦς πρότασιν ὅτι ἀληθές· ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων τελειοτέρους. καὶ ὅτι μὲν ἐν τοῖς ὅλοις πρῶτοι τῶν καθόλου συλ-
λογισμοὶ οἱ διὰ τοῦ α σχήματος τελειοτέροις ἐξομοιοῦνται διὰ τοῦ
πρώτου σχήματος. ἐλέγομεν

: τῶν

ἐδείκνυον ἐπὶ τῶν αὐτῶν πρώτων σχημάτων ὁμοίως.

ὅλων οὖν τῶν πρώτων σχημάτων ὅρος ἐστὶν ἡ τοῦ μείζονος ἄκρου πρὸς τὸν μέσον ἐπιφορά, τοῦ δὲ ἐλάττονος πρὸς τὸν μέσον ἀποφορά, ὅπερ ἐν τοῖς καθόλου προτέροις ἐδείκνυμεν.

καθόλου μὲν οὖν τοῦ πρώτου σχήματος συλλογισμοὶ τοιοίδε εἰσίν· εἰ παντὶ τῷ Β τὸ Α καὶ μηδενὶ τῷ Γ τὸ Α, καὶ τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρξει· εἰ γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ Α καὶ τινὶ τῷ Γ τὸ Α, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρξει· εἰ δὲ παντὶ τῷ Β τὸ Α καὶ μηδενὶ τῷ Γ τὸ Α, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ὑπάρξει· εἰ γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ Α καὶ τινὶ τῷ Γ τὸ Α, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρξει, ὅπερ ἐν τοῖς καθόλου προτέροις ἐδείκνυμεν· εἰ δὲ παντὶ τῷ Β τὸ Α καὶ μηδενὶ τῷ Γ τὸ Α, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ὑπάρξει· εἰ γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ Α καὶ τινὶ τῷ Γ τὸ Α, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρξει, ὅπερ ἐν τοῖς καθόλου προτέροις ἐδείκνυμεν· εἰ δὲ παντὶ τῷ Β τὸ Α καὶ μηδενὶ τῷ Γ τὸ Α, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ὑπάρξει· εἰ γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ Α καὶ τινὶ τῷ Γ τὸ Α, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρξει, ὅπερ ἐν τοῖς καθόλου προτέροις ἐδείκνυμεν· οὕτως ἄρα καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων καθόλου.

τοῦ δὲ αὐτοῦ δεύτερον σχῆμα καθόλου: +

ἐξ ἀμφοτέρων δὲ τῶν σχημάτων τῶν καθόλου συλλογισμῶν ἐκφαίνεται, ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι συλλογισμὸς ἔσται καθόλου καὶ κατηγορικός, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ οὐκέτι καθόλου, ἀλλὰ κατηγορικός· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ καὶ καθόλου καὶ κατηγορικός. καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι ἐπὶ πάντα τὰ προβλήματα ἔσται συλλογισμός, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ οὐκ ἔσται ἐπὶ τὰ στερητικὰ μόνον· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ ἐπὶ τὰ κατηγορικὰ καὶ ἐπὶ τὰ στερητικά. ὅτι μὲν οὖν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι ἔσται συλλογισμὸς ἐπὶ πάντα τὰ προβλήματα, δῆλον· καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ στερητικὰ ἐλάβομεν τὸν συλλογισμὸν καὶ ἐπὶ τὰ κατηγορικὰ καὶ ἐπὶ τὰ καθόλου καὶ ἐπὶ τὰ ἐν μέρει. ὅτι δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ οὐκ ἔσται ἐπὶ τὰ κατηγορικὰ καθόλου, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ ἐνδέχεσθαι τὸν μείζονα ὅρον τῷ μέσῳ παντὶ ὑπάρχειν τοῦ ἐλάττονος· ἐν γὰρ τῷ στερητικῷ σχήματι ἀναγκαῖον τὸν μείζονα ὅρον τινὶ μὴ ὑπάρχειν τοῦ ἐλάττονος. ὅτι δὲ οὐδὲ ἐπὶ τὰ κατηγορικὰ ἐν μέρει, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὸν μείζονα ὅρον παντὶ τῷ μέσῳ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν τοῦ ἐλάττονος καὶ τινὶ μὴ ὑπάρχειν· ἐν γὰρ τῷ στερητικῷ σχήματι ἀναγκαῖον τὸν μείζονα ὅρον τινὶ μὴ ὑπάρχειν τοῦ ἐλάττονος. ὅτι δὲ ἐν τῷ τρίτῳ καὶ ἐπὶ τὰ κατηγορικὰ καὶ ἐπὶ τὰ στερητικὰ ἔσται συλλογισμός, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὸν μείζονα ὅρον παντὶ τῷ μέσῳ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν τοῦ ἐλάττονος καὶ τινὶ μὴ ὑπάρχειν· ἐν γὰρ τῷ στερητικῷ σχήματι ἀναγκαῖον τὸν μείζονα ὅρον τινὶ μὴ ὑπάρχειν τοῦ ἐλάττονος. τῶν δὲ μερικῶν ἀποφάσεων τὴν καθόλου ἀποφάσην

τῶν βίων ἀγαπάτων λόγου ἐστίν, ὅλα οὐ λοιπὸν ἀγαθὰ ἢ οὐκ ἀγαθά:

πάλιν ἕτερόν ἐστιν ἀγαθὰ ἢ κακὰ τὰ μεταξύ: +
πληρώσας τῶν περὶ τῶν βίων ἀγαπάτων λόγον, μέτεισιν ἐπὶ τὰς λοιπὰς
ταραχὰς τοῦ ἀγαπᾶν. καὶ δὴ πρῶτον ἀμφισβητεῖ τοῖς ἐπὶ δόξαν
ἀπολαμβάνουσιν ὄντως ἀγαθὰ αὐτὰ ὡσαύτως, εἰ χρὴ αὐτὰ ἀγαθὰ
ἀγαθὰ μόνα, ἐξ ὧν αἱ πράξεις δι' ἀγαθά. ἀλλὰ δόξαν ἀγαθὸν ἡμῖν ἀγαθὰ
καὶ δι' οὗτε ἀγαθὰ, οὔτε ἐξ ὧν αἱ πράξεις ἀγαθά. ὥστε δόξαν δι' ὅπως
ἀγαθὰ ἔσται, οὐκ ἀγαθὰ ἔσται. ὧν δὲ μὴ πρῶτον ἐστὶ τοῦ αὐταρκοῦς.
τὸ δι' ὃ τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶ. τὸ δι' ὃ τοῦ ἐν δεχομένου. οὐ διὰ τοῦτο τὸν
τῶν ἀγαθοποιῶν πρῶτον ἐποίησε τὸν λόγον ὡς ἀπλῶς
ὄντων. τῶν δὲ ἀγαθοποιῶν τὰ μὲν οἷόν τε ἀναίρεσιν εἶναι, οἷον τὸ δι' ἡδονὴν ποιεῖ
τὸ αὐταρκοῦς. μέλλων δίδωσι πρὸς τὸν περὶ τοῦ δι' αὐταρκοῦς ζητῶν λόγον.
ὡς μέσως ἔχουσῶν δόξης τῶν τε ἀπλῶς ἀγαθοποιῶν, οὐ τῶν ἐν δε-
χομένως. ἀγαθοποιὸν μὲν γὰρ οὐ δόξα. ἀλλὰ δι' ἃ αὐταρκοῦς. αἰρετὸν δὲ τοῦ
ἐν δεχομένου οὐχὶ πάντως ἀγαθὸν μέν, ὅτι αἱρετὸν δόξα. διὰ τοῦτο τοίνυν
δεύτερον λόγον περὶ τῶν δι' αὐταρκοῦς ζητῶν λέγει ποιεῖ λόγον. ἐπὶ δὲ ἕτερα
μὲν αἱρετὰ ἀγαθοποιοῦσα πρὸς ἕτερα δὲ αἱρετὰ διὰ τοῦτο δι' αὐταρκοῦς, οὐ τοῦτο ἐν
δεχομένου, ὅτι μὲν οὐδὲ ἕτερα οὐ σῶν προὸς ἕτερον ἔσται οὐ τοῦτο
πέρας ἔσται. καὶ μὲν οὐδὲ ἀγαθοποιοῦσα ἀγαθὸν γίνεται τοῦτο πέρας
ἔσται. ὁμοίως οὐδὲ ἐξ αὐταρκοῦς, οὐ δὲ ἐξ ὧν δεχομένου οὐ δεχόμενον: +
πάλιν ὧν τῶν αὐταρκοῦς ἀγαθὸν ὁμοίως ἔχει, ἕως τοῦ: +
ς πρῶτον ἀγαθοῦ ἀγαθοποιοῦσα ἔχον, οὕτως οὐ τοῦ αὐταρκοῦς. αἰεὶ
γὰρ δὴ ἀγαθὸν τοῦτο ἀγαθὸν ἀγαθοποιοῦσα αὐτὸ ἀγαθὸν λόγισαι ἀγαθοποιοῦσα
ἀγαθῶν. οὐ δὲ οὕτως ἀλλ' οὐ λογισθεῖσα δόξα ἔχουσα. διὸ οὐ συνδόξα
μόνον, τοῦτο μὲν ἀγαθὸν τὸ πρᾶξαι, τοῦτο δὲ ἀγαθὸν. προσέθηκε
δὲ τὸ ἀγαθὸν διὰ τοῦτο τὸ δεύτερον ἀγαθὸν πρᾶξαι. οὐ τοῦτο
τοῦ τ'. ἐστὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτο διαφορᾶτων αὐταρκῶν πρὸς τοῦτο ἀγαθὸν.
ὡς ἐξ ἧς ἀγαθὸν ἐποίησε δόξα. τοῦτο γὰρ ἀγαθὸν ὡσαύτως δὲ τὸ ἀγαθὸν ἀγαθὸν, οὐ

οὐ μόνον τὸ σφηνικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατηγορικόν· διὰ τὸ οὖν μὴ τοῦ τυχόντος
αὐτὸ· ἐ ρου μὲν οὖν, ὅτι τὸ μὲν κατηγορικόν ἐ πὶ πάντων τῶν δόπτων ὄντι
ἀληθεύεται· τὸ δὲ σφηνικόν, οὐ χ ὅμοίως ἐ πὶ τοῦ ἐ χομένου ὡς αὐτὸ σφηνοῦν· διὸ καὶ τὸ σφηνικόν τῆς
ἀληθοφανοῦς ἐ μοὶ αὐτῇ, ὡς τοῖς ὅλοις δόπτοις μόνοις ὑπάρχουσι, τοῦτ' ἔστιν,
ὡς ἐ κεῖνα ἐ πὶ πάντων ὑπάρχειν· εἰ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ἐ νδέ χεται τὸ αὐτὸ δόπτον
καθ' ὅλου διὰ τῆς ἀληθοφανοῦς λέγεσθαι τὰ ἀπαντητικὰ ἔχοντας:

ν δὲ τῶν μέσων σχημάτων, ἐ ωσδοῦ: +

ὧν ἄλλως φησὶν ὁ μοίως ἐ χόντων πάντας ἐ πὶ τέλους ἀναστρέφουσθαι
ὑπάρχοντας, μόνος ὁ δ' ὢν τῶν β' σχημάτων, μὴ ὢν τῶν πρώτων ἐ δείκνυε
ροῦν αὐτῶν ὑπάρχοντα δόπτον, τῆς δ' ἀναστροφῆς· εἰ μὲν γὰρ τῶν ὑπάρχον
δι' ἀληθοφανοῦς μόνου δείκνυσθε· ἀλλὰ τῆς δ' ἀδιαλλάκτου,
ἐ πὶ δὲ τοῦ ἀναστρέφουσθαι δι' αὐτῆς τοῦ ἀδιαλλάκτου δέ ξεως δύνασθαι
ἀπόδεξιν· οἷον ὡς ἐ πὶ τοῦ δ' συλλογισμοῦ τοῦ β' σχήματος προϊὼν
ὁ λόγος· ἔστω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β' ἐ ξ ἀνάγκης, τῷ δὲ Γ ἐ ξ ἀνάγκης
μὴ παντί· λέγω ὅτι τὸ Β τῷ Γ ἐ ξ ἀνάγκης οὐ παντὶ ὑπάρξει· τοῦτο
λέγω δὲ πρὸ ἀπόφασιν οὐδενὶ τῷ δὲ Α παντὶ τῷ δὲ ἐ ξ ἀνάγκης λέγω
ὅτι δυνατὸν ὅτε ἐ ξ ἀνάγκης μὴ παντὶ ὑπάρχειν· ἔστω δὴ τὸ Β τῷ
μὲν Α παντὶ ἐ ξ ἀνάγκης ὑπάρχον· τὸ δὲ Α τῷ Γ ἐ ξ ἀνάγκης μὴ παντὶ·
παντὶ ἐ ξ ἀνάγκης ὑπάρξει· τὸ β' οὖν ἐ ξ ἀνάγκης τῷ Γ οὐ παντὶ ὑπάρξει·
ἀνάγκη γὰρ τὸ Β τῷ μὲν Α παντὶ εἶναι τὸ δὲ Α τῷ Γ μὴ παντὶ
τὸ δὲ Β τῷ Γ οὐ δὲ ἐ νδέ χεται παντὶ· τὸ β' ὑπάρχειν· ἀλλὰ μὴν τὸ Α τῷ β'
παντὶ ἐ ξ ἀνάγκης ὑπάρχει· τὸ β' ἄρα τῷ Γ οὐ παντὶ ἐ ξ ἀνάγκης ὑπάρξει,
ἀνάγκη γὰρ οὕτω λαμβάνειν τὸ Α· τὸ β' ἐ πεὶ τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ
ὑπάρχει τῷ δὲ Γ οὐ παντὶ· ἀνάγκη καὶ τὸ Β τῷ Γ μὴ παντὶ ὑπάρχειν·
εἰ γὰρ τῷ Γ παντὶ τὸ Β, καὶ τὸ Α τῷ Γ παντὶ ὑπάρξει· ἐ δείκνυτο δὲ
μὴ παντί· ἀνάγκη ἄρα τὸ Β τῷ Γ μὴ παντὶ ὑπάρχειν· ἐ πὶ δὲ τοῦ πρώτου σχήματος
ἐ κ τοῦ τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ εἶναι τῷ δὲ Γ μηδενὶ συμβαίνει· δείκνυται οὖν διὰ τῆς
τοιαύτης ἀποδείξεως καὶ τοῦτο τὸ συλλογισμὸν τοῦ β' σχήματος· ἐ πὶ μὲν τοῦ β' σχήματος· ἐ ὰν τὸ Α
τῷ μὲν Β παντὶ ὑπάρχῃ τῷ δὲ Γ μηδενὶ· τὸ δὲ Α τῷ Γ παντὶ ἐ ξ ἀνάγκης
τῷ Β οὐδενὶ ὑπάρξει· ἐ πὶ δὲ τοῦ τρίτου σχήματος ἐ ὰν τὸ Α τῷ μὲν Γ παντὶ
ὑπάρχῃ τῷ δὲ Β μὴ παντί· τὸ δὲ Α τῷ Γ παντὶ ἐ ξ ἀνάγκης τῷ Β οὐ παντὶ
ὑπάρξει· ἐ πὶ δὲ τοῦ πρώτου σχήματος ἐ ὰν τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ ὑπάρχῃ τῷ δὲ Γ μὴ παντί·
πλέον μέρος τοῦτ', ὧν τὸ Α οὐχ ὑπάρξει, οἷον τὸ Η· μηδαμοῦ οὕτως·
ἀνάγκη τὸ Α οὐδενὶ τῷ Η· οὐδὲ τὸ Η οὐδενὶ τῷ Α· τὸ Α παντὶ τῷ Β· τὸ Β ἄρα οὐδενὶ
οὐδενὶ τῷ β'.

λόγος τὸ συμπέρασμα ἀναιρῶν·
ὁμοίως γὰρ ἀκριβῶς ἀμφότερα
ποιεῖ καὶ διάλυσις φησί.

ἀλλ᾽ ἔχουσι τὴν ἰσχὺν τοῦ ὅλου +
γίνεται δὲ τῶν συλλογισμῶν ὁ μὲν ἕτερος, ὡς τοῦ +
ἕτερος φησὶν τῶν ἀρχικῶν ὧν δύο συλλογισμῶν διὰ τοῦ ἀναγκαίου σχήματος
δείκνυσι τὴν ἰδίαν ὑπεροχὴν πρὸς τοὺς ἄλλους. ἀλλ᾽ ὁ μὲν εἷς τοῦ β σχήματος
συλλογισμὸς διὰ τοῦ β συλλογισμοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀδυνάτου σχήματος οὕτως· εἰ γὰρ
τὸ α παντὶ τινὶ τῶν β οὐδενί, τὸ δὲ α οὐ παντὶ, οὐδὲ τὸ μέρος τοῦ
τὸ δὲ, οἷον τὸ ε τινὶ τὸ α· τὸ δὲ α παντὶ μὲν τῷ β οὐδενὶ δὲ τῷ γ· εἰ δὲ τοῦτο ψεῦδος
οὐδενὶ τῶν δ· τὸ δὲ δ τινὶ τῶν β, τὸ α τινὶ τῶν β οὐ παντί. ἀναγκαῖον ἄρα τινὰ
τῶν δ μὴ εἶναι τῶν γ. ἀλλὰ μὴν ἅπαν τὸ δ ἐστὶ τῶν β· ὥστε τινὰ τῶν β οὐκ ἔστι τῶν γ.
ὅπερ ἐστὶ δεύτερος τρόπος τοῦ δεύτερου σχήματος· καὶ ἐπὶ τῆς μείζονος ἀναλόγως ἔχει
φανερόν. τῆς δὲ ἐλάττονος πρότασις ἀναγκαίου ἀποφατικῆς· τὸ γὰρ α παντὶ τῷ β οὐδενὶ
ἔστω τῶν δ. ὅπερ ἐστὶν μέρος τοῦ ε. τὸ γὰρ α παντὶ τῷ δ οὐ παντὶ τῷ ε. τὸ δὲ β τῷ ε ἐξ ἀνάγκης
οὐ παντί· λέγω δὴ τὸ α τῷ β ἐξ ἀνάγκης οὐ παντὶ τῷ ε. εἰ γὰρ τὸ α παντὶ τῷ ε,
ἀλλὰ μὴν τὸ ε τῷ β ἐξ ἀνάγκης οὐ παντί, ἀλήθευσις μέρους τοῦ
ὡς τὸ ε πρὸς τὸ β ἐξ ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχει. εἰ δὲ τὸ β τῷ ε ἐξ ἀνάγκης παντὶ
ὑπάρχει, καὶ τὸ α τῷ ε ὑπάρξει· τὸ γὰρ α τῷ β παντὶ τῷ ε ὑπάρχει.
ἀλλὰ μὴν τὸ α οὐ παντὶ τῷ ε. τὸ δὲ β παντὶ τῷ ε ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει. ὥστε
λοιπὸν τὸ α τῷ β οὐ παντὶ τῷ ε. τὸ δὲ α τῷ ε οὐ παντὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει. ὥστε
ἐπὶ τοῦ ε ὅρου ἐστὶν ἡ ἀπόφασις τοῦ α πρὸς τὸ β. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γ ὅρου
ἔσται τὸ αὐτό· ἐπὶ γὰρ τοῦ γ ὅρου ἡ ἀπόφασις τοῦ α πρὸς τὸ β ἐστίν. ὥστε
ἐπὶ τοῦ δεύτερου σχήματος ἡ ἐλάττων πρότασις ἀναγκαίου ἀποφατικῆς.

ἀγ.
λῶ δὲ ἐναντίας οὐχ ὑπάρχει καὶ τὰ
αὐτὰ ὀνόματα· ῥᾴφαα οὐδενὶ ὧδε
δὲ ἀλλάτας ὑπάρχει· καὶ ἐπὶ τοῦ
β.

τῶν στοιχείων χρόνος : +

πρότασις μίξεως τῶν ἀσυμβλήτων καὶ ὑπερέχοντος :

συμβαίνει δέ ποτε τὴν αὐτὴν τιμὴν τῶν προλήψεως ἑνὸς τοῦ : +
ἀφαιρούμενος προλήψεως ἔχειν τὸν ὑπερέχοντα, μὴ ἔχειν τοῦ ἀναιρουμένου, ὧν
τὰ μὲν βούλεται μίξαι τοὺς ἀνθρώπους· μὴ βούλεται αὐτοὺς ἐν τῇ μείζονι προλήψει
ἀναιρεῖν τὸ συμπέρασμα· οἷον ἡ μείζων ἐστὶν ἀναιρετέα, ἀλλὰ
ἐλάττων ὑπερέχουσα ἀναιρουμένου μένει τὸ συμπέρασμα· ἡ δὲ ἐλάττων
μείζων ὑπερέχουσα ἀναιρετέα ὑπάρχον·
παράδειγμα δὲ πρῶτον ὡς ἐν ὠφελείᾳ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν προλήψεων τὸ
πρόσλογον· ἐὰν ὠφελῇ τὸ μὴ ἀποθνήσκειν τοὺς ἀνθρώπους ὠφελεῖ τὸ μὴ
τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ γῆς συζῆν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν ἀβουλίᾳ· ἡ μὲν
τοὺς ἀνθρώπους μὴ βούλεσθαι συζῆν· ἡ δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ γῆς
τὸ μὴ βούλεσθαι μάχεσθαι· ἢ ἀμφότεραι τὸ αὐτὸ ἴσην ἀποφαίνουσι· ἢ ἀμφο
τέρας ἀφαιρεῖ· ἢ τὴν μὲν ἀφαιρεῖ, τὴν δὲ οὐκ ἀποφαίνουσι· ἢ τὴν μὲν
ὁμοίως δὲ τὴν αὐτὴν ἀναιρετέα πάλιν ὡς ἔστιν· ἡ μὲν μείζων ὑπερέχουσα, ἡ δὲ ἐλάτ
των ἀναιρετέα· πάλιν ἐὰν μὴ συζῆν ἀλλ' ἢ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ γῆς οὐ βούλε
σθαι μάχεσθαι· ἅπασαν δὲ ἀναιρετέον οὕτω· πρότερον οὖν ὡς ἐν ὠφελείᾳ ἐπὶ
τῆς ἀφαιρουμένης τοῦ μείζονος ἀναιρετέον τὸ συμπέρασμα· ἡ ὑπερέχουσα
ὑπερέχουσα· ἢ ὡς φιλόσοφος, ὡς πρὸ ὀλίγου βούλεται ἐν τῇ
μείζονι ἀπὸ τοῦ συμπεράσματος ἀναιρεῖν τὸ μὴ ἀποθνήσκειν τοὺς ἀνθρώπους· διὸ καὶ ἐν τούτῳ ἔχουσιν
τῶν προλήψεων ἀναιρουμένου φησὶν ὠφελεῖσθαι τοῦ συμπεράσματος· οἱ δὲ
ἐλεήμονες αὐτοῦ· οἱ πρὸ γεώφρασον μὴ εὐδημεῖν· μὴ ἐλεοῖ ἀπὸ πάντων
οὕτως ἔχειν· οὐδὲ πάντες τῇ μείζονι ἀναιρουμένου τοῦ συμπε
ρασματος· ἀλλ' ὑπάρχει ἐν τινι αὐτῶν· ἄξιον οὖν καὶ ἐνταῦθα πρότερον τοῦτο
ἀφιστάναι λιπεῖν ὀλίγον· ἢ ὁ ἐπὶ τοῦ φιλόσοφος ὡς συμπεροῦνται ἐκ τοῦ ἀπόδειξιν
τοῦ θεοῦ προσλαμβάνειν· ἐπὶ πάντας ἀπροϊτῶν ἀνθρώπων ἀπροσδόκητον ὀλέ
θρον φασὶ· μὴ οὕτω δὲ ἔτυχεν ἐπὶ πράσσοντας τοῦ λόγου· τοῦ γὰρ ἀφιστᾶ πρόσθεν

ὑπάρχον. καὶ εἰ ἐν τῇ καθολικῇ φαλιᾷ –

τῶν ἐν δυνάμει λαβεῖν, ἢ λοῦμεν ξύ. ἐὰν δὲ σύμβλητον ᾖ ξαπλασίων
ὁλωνοῦν, σημειωτέον ὅτι μέλλων ᾖ καὶ χρόνος, οὐκ ἐξαν-
τησάσης τῆς ἀποφάνσεως· σημειωτέον μὴ λαβεῖν τὸν ἐλάττονα ὅρον, ὃν ἔλη-
φεν τῶν ἐν δυνάμει ἐξαπλασιάσας ᾖ καὶ χρόνος· οἷον τῶν ὑπάρχει μὴ δύ-
νασθαι φυλάξομεν τὸν ἐλάττονα ᾖ καὶ χρόνος: +

πότε δὲ τῶν μὴ δυνάμει συλλογισμῶν, ἕως λοῦ: +

ἀναλύεται εἰς τὰς δυνάμει συλλογιστικὰς, φησὶν ὁ Θεόφραστος· διὰ τῶν
αὐτῶν γὰρ δείκνυται· διὸ καὶ μὴ ἀναλύειν ᾖ καὶ χρόνος
μᾶλλον τὰς δυνάμει συλλογιστικὰς προλαμβάνει· μετὰ δὲ ταῦτα τὰς ἐν τῇ
μιᾷ τῶν ὑποθέσεων τῆς δὲ ἑτέρας μερικῆς, φησὶν, ὅτε ὁπωσδήποτε ἐχούσης
ζωνπρόληψις, λοιοῦ γὰρ ἐστὶ τὸ συμπέρασμα· ἐπὶ μὲν γὰρ ὅτε ἐν τῷ
κείμενε, τῆς μὲν ζωνι βουλόμενον ἀναλαμβάνειν τὸ συμπέρασμα ἐπὶ τῶν ἐπὶ
τῆς μιᾶς ἀναιρήσεως, τῆς δὲ ἑτέρας ᾖ καὶ χρούσης· ἐφ᾽ ὧν ἡ δὲ μὲν ἑτέρα
ἐστὶν ὑποθέσεως, ἡ δὲ ἑτέρα ἀμφισή, πάντως ἡ μὲν ζωνν ὑποθέσεως ἐστὶν ἐν τῷ
κείμενε· ἡ δὲ μὴ δυνάμει συλλογιστικὴ ἐναντίου ἐστὶν ἐν τῷ
ὑποθέσεως προλαμβάνειν ἐπὶ τοῦ συμπέρασμα· ἐπὶ μὲν γὰρ ὅτε ἐν τῷ
κείμενε, τὴν μὲν ζωνι βούλεσθαι ἀναλαμβάνειν τὸ συμπέρασμα ἐπὶ τῶν ἐπὶ
τῆς μιᾶς ἀναιρήσεως, τῆς δὲ ἑτέρας ᾖ καὶ χρούσης· ἐφ᾽ ὧν ἡ δὲ μὲν ἑτέρα
ἐστὶν ὑποθέσεως, ἡ δὲ ἑτέρα ἀμφισή, πάντως ἡ μὲν ζωνν ὑποθέσεως ἐστὶν ἐν τῷ
κείμενε· ἡ δὲ μὴ δυνάμει συλλογιστικὴ ἐναντίου ἐστὶν ἐν τῷ
ὑποθέσεως προλαμβάνειν ἐπὶ τοῦ συμπέρασμα· ἐπὶ μὲν γὰρ ὅτε ἐν τῷ
κείμενε, τῆς

ἐπὶ ἡμιολίοις τοῦτο χοΐνικες δύο ᾱ: +
μοίρας δὲ μὴ ἀφαιροῦσι ἐὰν ὦσι ὀλίγοι συλλογισμοί. ὡσαύτως: +
ἀλλὰ φησὶν ὁ νόμος ἀνὰ ἀτιμήτου τετράδιον ὑπὲρ τοῦ πολίτου, ἀνὰ ἀτιμήτου δὲ ὧν τὸν
υἱὸν συμπέραινε τοῦτο ἀγαθόν. ἀπὸ τοῦ ᾱ μηδενὶ τῶν β ἐξαὶ ἀτιμίαι,
τὸ δὲ β τινὶ τῶν τοῦτο χοίνικες, ὑπὸ τὸ ᾱ τινὶ τῶν ἐξαὶ ἀτιμίαις τοῦτο ξδ. ἐπὶ
μὲν οὖν δεκατῶν β ἐξὰν ἀτιμίαις τὸ α τινὶ δεκατῶν τὸ β οὐ β ἐστί, ὑπὸ τὸ α δὲ τινὶ
τῶν τὸ ἐξαὶ ἀτιμίαις οὐ χῦ πρὸ ξδ. τὸ αὖ τὸ δεκάλιτρα χρῆσθαι ἢ πρὸς
τοῦτο, ὅτι τὸ τοῦτο χον, ἢ οὐ τὸ ἀνατιμητὸν σῶμα ἀγαθὸν, ἀπροφασίστως
ὁ νόμος τὴν τιμὴν μείζονος ἀποφάσεως ἐλέχθη. ὅροι δὲ τοῦ τὸ τοῦτο χον
σῶμα ἀγαθὸν, ἐγρήγορσις. ὕπνος. ὄψις. ἐγρήγορσις, οὐδενὶ τοῦτο ὧν
ἐξὰν ἀτιμίαις. τοῦτο ὧν τινὶ δύο τοῦτο χοίνικες ἢ σῶμα ἀγαθὸν ἐγρήγορσις
τινὶ δύο τοῦτο χοίνικες. ἢ ἁπλῶς τὸ δύο διηρημένα δὲ λαμβάνειν. ἢ
τὸ μὴ, μείζονα δόρατος ἀξίαν. τὸ δὲ μὴ ἓν. ἐλαττόνων δὲ ἄλλος, ὧν ὁ μὲν
ζῶν οὐ μὴ ἐξὰν ἀτιμίαις: +
ἐλάττωσις δὲ μέρος ἐστὶν ἀνατιμήτου, ὡσαύτως: +
ἀπέμενον δὲ ἐστὶ τὸ προηγούμενον ἐστὶ μὴ ἔχουσα τὸ μείζονα λοιπὰ ἐστὶ τῶν ἀγαθῶν
ἀνατιμήτων. ἢ δὲ ἔξις ἀνατιμήτου αὐτοῦ ἐστὶ πρὸς ἃ ἀπολαβεῖν τὸ συμπέρασμα. νῦν
δὲ λέγει πρὸς ὁπόσα ἐστὶν ὁ ἐλαττόνων λοιπὰ ἐστὶ μὴ ἔχουσα τὸ μείζονα λοιπὰ ἐστὶ μὴ ἔχουσα ἀνατιμήτων. ἢ δὲ ἔξις ἀνατιμήτου αὐτοῦ ἐστὶ πρὸς ἃ ἀπολαβεῖν τὸ συμπέρασμα. νῦν δὲ λέγει πρὸς ὁπόσα ἐστὶν ὁ ἐλαττόνων δὲ λαμβάνειν. ἢ τὸ μὴ, μείζονα δόρατος ἀξίαν. τὸ δὲ μὴ ἓν. ἐλαττόνων δὲ ἄλλος, ὧν ὁ μὲν ζῶν οὐ μὴ ἐξὰν ἀτιμίαις: +
ἐλάττωσις δὲ μέρος ἐστὶν ἀνατιμήτου, ὡσαύτως: +
ἀπέμενον δὲ ἐστὶ τὸ προηγούμενον ἐστὶ μὴ ἔχουσα τὸ μείζονα λοιπὰ ἐστὶ τῶν ἀγαθῶν
ἀνατιμήτων. ἢ δὲ ἔξις ἀνατιμήτου αὐτοῦ ἐστὶ πρὸς ἃ ἀπολαβεῖν τὸ συμπέρασμα. νῦν

τῶν β΄ ἐξάν αὐτοκρατ. μὴ δὲ β΄ οὐδενί τῶν ᾱ ἐξάν αὐτοκρατ. μὴ δὲ ᾱ παντὶ τῶν ν̄ ὁμοῦ ξά,
μὴν δὲ μὴ δὲ ᾱ σχῆμα, μὴ δὲ α΄ β΄ οὐδενί τῶν ᾱ ἐξάν αὐτοκρατ. οὕτω καὶ οὐσία ὁ φιλό-
σοφος. ὁ λόγος οὐσία αὐτοκρατ. ἐστὶν ἀϊδιον, ὁ λόγος ἐστὶ τῶν ν̄ ὁμοῦ καὶ ων ὁ ων.
ἀρ᾽ ἐστὶν οὐδὲ μία ἀϊδιος αὐτοκρατ. ἐξάν ἐστὶν ὁμοῦ. ἀν ω̄ δὲ ν̄ ὁμοῦ χοντως παντί.
εἰ σωμα γένεσιν ἀϊδιον οὐδενὶ ἀν ω̄ ν̄ ὁμοῦ χοντως. οὐκ ἀρ᾽ ἐξάν αὐτοκρατ. ν̄ ὁμοῦ χ.
πάλιν· ψῆφος· νόησις· ἀν ος· ψῆφος καὶ πάντως νόησις οὐδὲ μία ἐξάν αὐτοκρατ ἀν ω̄
δὲ παντὶ ν̄ ὁμοῦ χ καὶ πάντως· μὴ σωμα γένεσιν νόησις ν̄ ὁμοῦ χοντως οὐδενί ἀν ω̄.
ἀρ᾽ ψῆφος ἐστὶν οὐδὲ μία ἐξάν αὐτοκρατ. ψῆφος οὐδὲ μία ψῆφος ἐξάν αὐ-
τοκρατ. ψῆφος παντὶ ν̄ ὁμοῦ χ καὶ πάντως· ψῆφος ν̄ ὁμοῦ χοντως οὐδενί ἀν ω̄.
ζῷον ἀρ᾽ ὑπόλοιπον ἐστὶ πορίσασθαι προτάσεων· λαμβάνοντες δὴ τὸ ὑπερκείμενον
ἀλλήλων ἑάσομεν· μὴ δὲ ἕτερον ποιοῦντα μᾶλλον ὁρισμόν· ἀλλ᾽ ἕτερον τὸ ἐλάτ-
τον ἀσώματον μετὰ χαυαὶ ἀμφοτέρων ἐπιστατέρου μὴ ἐξάν αὐτοκρατ: +

σαύτως δὲ, μὴ ἀπροσδιόν, ἐ ως δοῦ: +

ὡς αὐτῆς μᾶλλον ὀσημοσθόλου ν̄ ὁμοῦ χούσης καὶ θεοφαλικῆς ἀπορασίδωσ-
τῆς ἐλάττονος ὀσημοσθόλου ἀποφαλικῆς ἀναστημίας· μὴ δέ ων ὃ μὴ δὲ
δὲ ἀν ἀστημῆον σωμα γουσαν διάτεινης ἀν ὑστροφῆς τῆς ἐλάττονος· τοῦτ᾽
ἐστὶ τῆς ἀποφαλικῆς· μὴ ἐλλείπης δὲ οὐ συμπεραίνεται ἀν ὑστροφῆς· ἀ ἀρ᾽
δὲ ᾱ παντὶ δὲ β΄ ν̄ ὁμοῦ χοντως, τῶν δὲ ν̄ οὐδενὶ ἐξάν αὐτοκρατ, μὴ δὲ ἀρ᾽ α
δὲ ᾱ οὐδενὶ ἐξάν αὐτοκρατ. δὲ ᾱ οὐδενὶ τῶν ᾱ ἐξάν αὐτοκρατ. δὲ ᾱ παντὶ τῶν β΄
ν̄ ὁμοῦ χοντως· δὲ ἀρ᾽ α ᾱ οὐδενὶ τῶν β΄ ἐξάν αὐτοκρατ· ἀλλ᾽ ὁ δὲ δὲ πρόκειται δὲ
δὲ ξαν, ἀλλ᾽ ἀ δὲ β΄ μηδενὶ τῶν ν̄ ἐξάν αὐτοκρατ, οὐδὲ μὲ δὲ β΄ οὐδενὶ τῶν ν̄
ξάν αὐτοκρατ. δὲ ξομεν οὖν ζητῆσαι τοῖς αὐτοῖς λόγοις, οὐ δὲ ἀν ἀστημῆον· ἀλ
λὰ δὲ ν̄ ὁμοῦ χον σωμα γουσαν διὰ τῶν αὐτῶν ὁρων· διὰ ὧν ν̄ ἡ τῶν πρόκειται
ἐ δὲ ξαν ἐν ζητῆσαι. πάλιν ὅτι οὐ πρὸς μὲν παρελαμβάνομεν ἐλάττονα
ὅρον, ὡς τοῦ ζῷον μᾶλλον ποιοῦν μὲν· οἷον ψῆφος ἀν ω̄ μὲν παντὶ ν̄ ὁμοῦ χοντως.
νόησις δὲ οὐδὲ μία ἐξάν αὐτοκρατ ἡ σωμα γένεσιν ὅτι μὴ ἀν ως οὐδὲ μὲ ἀγόσω
ν̄ ὁμοῦ χοντως· ἀν ὑστροφῆς ὁμοιώσεως ἐλάττονος προτάσεως
ἐ τοῦ συμπεραίνεται· ἀ πάντως νόησις οὐδενὶ ἀν ω̄ ν̄ ὁμοῦ χοντως, μὴ ἀν ως
οὐδὲ μὲ ἀγόσω ν̄ ὁμοῦ χοντως: +

ὁ δὲ μᾶλλον γορικὴ πρότασις ἐ ζῆν ἀν ἀστημία, ἐ ως δοῦ: +

68

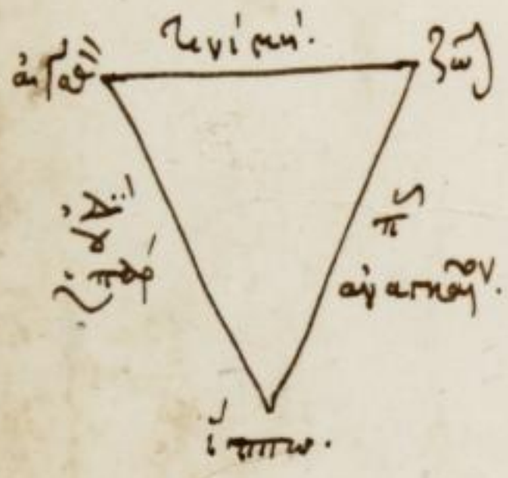
ἀπλατὲς γενικὸν. ζῷον
ἄνθρωπος
ἵππος
ἀναπνοϊκόν.

πλευσάν ἀπομάς· πάλιν τῆς μέζονος μφικυκλοῦσα ἀποφάσεως,
τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς· γίνονται δὲ αἱ δύο,
μέζονος πάλιν οὔσης δυ ἀπομάς, τῆς δὲ ἐλάττονος ὑπάρχουσης,
ἡ δυ ἀπάλιν· τῆς μέζονος ὑπάρχουσης, τῆς δὲ ἐλάττονος κατα
φατικῆς, αἱ δὲ δύο αἱ ἐξ ἀρχῆς τὸ μέζον ἀκαθόλου ἀποφατικὸν, τὸ μὲν
ρικὸν, τὸ καθόλου, ἀσυλλόγιστοι δὲ ὅτι. Τούτων οὖν τῶν τεσσάρων
συλλογισμῶν πρῶτος μὲν τῶν ἐν τῆς μέζονος καθόλου ἀπο
φατικῆς αὖ ἀπομάς, τῆς δὲ ἐλάττονος μφικυκλοῦσα καταφατικῆς
ὑπάρχουσης, ἡ δὲ ξ ἀκαθόλου τῶν δυ ἀπομάς ὄν σωματοῦσα
ρας μὲν διὰ τῆς δυ ἀντιστροφῆς τῆς ἐλάττονος προτάσεως· γίνε ται
λοιπὰς δὴ διὰ τούτων πρῶτος ἐστὶ δὲ ὧν οὖν αὐτοῦ ὑπάρ
σωματοῦσα συμπέρασμα· διὰ μὲν τοῦ ἀπὸ παντὸς, ὅλων δὲ τοῦ μὲν
καταφατικὸν αὖ ἀπομάς ὄντος τοῦ καθόλου ὄν ἀμφὶ δ, ταὐτὸ δὲ σημαῖνε
συζυγίας, τῆς τε αὖ τῆς μέζονος μφικυκλοῦσα ἀποφατικῆς ὑπάρχούσης,
τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς αὖ ἀπομάς· διὰ δὲ τοῦ
ἀπὸ παντὸς, ἡ ὑφηλιωτὸν καὶ ἀλόγιστος, πρὸς συμπαντὸς μὲν οὐδενὸς
καίου, σημαῖνε δὲ τῶν λοιπῶν συζυγιῶν· τὴν αὖ τῆς μέζονος μφι
κυκλοῦσα ἀποφατικῆς αὖ ἀπομάς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς
ὑπάρχούσης· τοῦτον οὖν φησὶ τὸν τρόπον ὑπάρχον σημαῖνε: +
ἀμφὶ τὰ ἄλλα. εἰ ὡς τοῦ: +
δ' ἄλλα φησὶ διὰ τῶν δύο ὅρων ἐδείκνυτο μφικυκλοῦσαι τὰς ἄλλας συζυγίας· λείπε
δὲ τὴν αὖ τῆς ἀποφατικῆς· δεῖ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν, ὅλου τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ
φῆ· οὐ τοῦ αὖ τῆς διὰ τῆς ἀποφατικῆς δείκνυσθαι, ἀλλὰ πρὸς τῆς μας πε
τῆς ἐχούσης τὸ μέζον ἀκαθόλου ἀποφατικὸν ὑπάρχον σαν.
Τὸ δὲ ἐλάττονα μφικυκλοῦσα καταφατικὸν ἀναστρέφον· οὐ τοῦ τῆς
μφικυκλοῦσα ἀποφατικῆς ἀντιστροφῆς τῆς ἐλάττονος λείπω ἀναστρέ
ἀναγκαίως δὲ τὸν χρόνον τοῦ πρώτου σχήματος· εἰσὶ πρὸς ἀ τῶν
μενοῦν ὑπάρχόντως· τοῦ δὲ βεβαιοῦσθαι ἐξ ἀρχῆς ἀναγκαίως, σωματοῦσ
ὅλου τοῦ πρώτου οὐ πάντως ὑπαρχόντως· ἐπὶ τοῦ ἀντιστροφῆς δὲ τοῦ
μφικυκλοῦσα καταφατικὸν ἀναστρέφον ἔσται ἐξ ἀρχῆς ἀναγκαίως βεβαιοῦσθαι.

οὐκαὶδιὰπαντὸς ἀπὸχαν. καλῶς ἀρ' ἀφῆκεν, ὅτε τὸ θηλυκὸν οὐ δεχόμενον,
οὐδ' ἀρσενικὸν ἀλλ' οὐδετέρου φησί, τὸ γὰρ οὐ δέχεται ἂν εἶναι ἀρσενικὸν
οὐδὲ θηλυκόν. αὖ πάλιν δέ φησιν αὖ προσωδίας. ἢ αὐτοτελῆ ὄντα, ἢ ἀναλυόμενα
ἀλλήλοις, ἀλλ' αὐτοτελῆ δὲ ὄντα σημαίνοντα. σεσωλληφότα γάρ. ἀναλυόμενα δὲ
ἀλλήλοις, μὴ πάντως οὔσης αὐτοτελοῦς. διαφέρουσι γὰρ καὶ
τῶν τῆς φωνῆς προφορῶν: +
ἀλλ' πάντως γάρ τινα φασίν, ἢ ὡς τοῦ: +
ἰσοῦμαι δὲ πρὸς τῆς ἀναλύσεως τῶν αὐτοτελῶν προσῳδιῶν, πρὸς
μὴ χρῆσιν τῶν ἀξιωματικῆς αὐτοφασεως. ὅτε γὰρ φησὶν καλῶς δ' ἔχει
μοι, ἀναλυομένου ἢ οὕτως ἔσται μοι οὐκ ἀλλήλοις τὰς προσῳδίας.
δῆλον δὲ ἐξ ὧν εἶπεν πάντως καὶ ἀναγκαίως, ἢ τῶν καθόλου φασὶν ἀληθεύειν
ἢ τῶν ἀπὸ φασὶν τὰς δύο φάσεις αὐτὰ μὲν ἀεὶ τῶν γὰρ ἀποφάσεων
πάντως καὶ ἀναγκαίως. ἢ τὸ ἀναγκαῖον μὴ τοῦ γὰρ σωλληφθέν,
ἢ τὸ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ τοῦ γάρ. δ' οὐ γὰρ φησὶν τὸ αὐτὸ οὐ δέχεσθαι
τοῦ γάρ, καὶ αὐταναντίον μὴ τοῦ γάρ, ψεῦδος δηλονότι, ἀλλὰ τὰ δὲ αὐτὰ
μέρη, τῶν ἑτέρων τοῦ γάρ τὸ ἀλλὰ ὁλόκληρα δὲ τὸ οὐ δέχεσθαι τοῦ γάρ,
οὐκαὶ αὐταναντίον μὴ τοῦ γάρ, ὁ μοίως καὶ ἀπὸ τοῦ καθόλου. τὰ γὰρ τὸ οὐ δέχεσθαι
τοῦ γάρ μὴ δῶ καλῶς σωλληφθέν τὸ καθόλου καλῶς τοῦ γάρ. δῆλον δὲ
τὸ αὐτὸ φάσεως αὐτὰ μέρη οὐ σωλληφθὲν τὸ οὐ οὐκαὶ δῶ καλῶς τοῦ
γάρ. ὅτε γὰρ οὐ δέχεται τοῦ γάρ, τοῦτο οὐκαὶ δῶ καλῶς τοῦ γάρ. δ' οὐ γὰρ
τὸ δέχεσθαι μὴ τοῦ γάρ τὸ ἀναγκαῖον, ἢ τὸ μὴ ἀναγκαῖον τοῦ γάρ,
οὐ δῶ καλῶς δ' τὸ ἀναγκαῖον τοῦ γάρ. πῶς γὰρ τὸ αὐτὸ ἅμα οὐ δεχόμενόν
ἐστιν, οὐ μὴ οὔσης ἀναγκαίου. πάλιν αὖ ἀναγκαῖον οὐ δεχόμενον
ἢ καθόλου καλῶς ὄντας, ἢ οὐκαὶ δῶ καλῶς, καθόλου καλῶς δ' οὐκ ἔστιν. πῶς γὰρ τὸ αὐτὸ
οὐ δεχόμενον τὰ ἅμα δὲ μὴ καθόλου καλῶς, οὐκαὶ δῶ καλῶς ἀφῆκεν. καλῶς οὖν
τὰ θηλυκὸν τοῦ γάρ τοῦ οὐ δεχομένου οὐ δὲν καθόλου καλῶς συμβαίνει: +
συμβαίνει δ' ἅπαντας, τοὺς ἀναλυτὸν τὸ οὐ δέχεσθαι ὡς τοῦ: +
Ἐρίτης δὲ τῆς προφορᾶς τοῦ οὐ δεχομένου οὐ τῷ ἥμισυ ποιεῖσθαι τὸν λόγον.
καὶ τῆς προφορᾶς δ' ὡς ἄρτιος τῆς οὐ δεχομένης. ἢ τὰς τῶν μερῶν ξιν φυλαττ
τῶν ὅρων τῶν αὐτῶν. τῶν δὲ ποιότητα μόνον ἀναβάλ. φησὶν οὖν ὅτε καὶ

στέφουσιν ἀλλήλαις αἱ προλωσάσης τοῦ αὐλοῦ χορδοῦ. αἱ μὲν ὑπάτου καὶ λιχανοῦ
φαίνονται πρὸς ἀλλήλας ὑπάτου καὶ παρανήτης. αἱ μέσης καὶ παρανήτης πρὸς
λιχανοῦ καὶ παρανήτης. οὐκέτι δὲ αἱ λοιπαὶ συμφωνοῦσιν, αἱ νήτης ὑπάτου πρὸς λιχανοῦ
μέσης καὶ παρανήτης. οὐ γὰρ ἔστιν. διὰ τί αἱ μὲν χορδαὶ ἔστιν ἃς σαύτας ἂν αἰτήσῃ μὴ
ἂν ᾖ, οἷον λιχανὸς ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ φαίνεται ἁπλῶς, ἀπὸ τούτων αἱ τοῦ ἀπὸ
φασιν· διὰ τί αἱ δὲ χορδαὶ πάντα δύνανται φθαι· μὴ ἐν ἀεὶ δέχεται μίαν
νήτης, μὴ ἵνα αἰεὶ δέχεται μίαν φθαι· ἀλλ' οὐκ ἐν ἀεὶ δέχεται μέσης ἀμφοτέρας
σωπᾶν ἀπολουθεῖν ἂν αὐλικὰ μὲν ὡς ἐν λογικῷ ἐνδέχεται τοιοῦτον ἔχουσαν.
οὐδὲ διὰ τί ἐν ἀεὶ δέχεται μίαν ἐναρμόνιον· οἷον αἱ τρίτην ἐν ὅλῃ πάντως
αἰεὶ δέχεται ἐναρμόνιον· ἵνα δὲ μὴ αἰεὶ δέχεται, οὐκέτι πάντα.
(ϟ) τοῦ αὐτοῦ τρόπου. ἀλλ' ἐπεὶ πρὸς ἄλλας μέσης αἱ προλωσάσης αὐλικὸν
σωπᾶν ἐστιν, ἀλλ' οὐ μέσης πρὸς ἄλλας προλωσάσης σωπᾶν ἐστιν· διὰ τί
αἰεὶ δέχεται πάντα φθαι, αἰεὶ δέχεται μίαν ἀμφοτέρας ἐναρμόνιον· διὰ τοῦτο δὲ
διὰ τὸ αὐτὸν τρόπον συμβαίνειν· διότι διὰ τοῦτο ἐν ἀεὶ δέχεται
αὐτὴν δὲ αὐλικὸν πρὸς τὸν προλωσάσης καὶ φαίνεται· διὰ τοῦτο μίαν ἐν ἀεὶ
μίαν φθαι αἰεὶ δέχεται, διὰ τοῦτο μέσης προλωσάσης ἁπλῶς φαίνεται· +
ἐγὼ δὲ οὐ λέγω ἀποφαίνεσθαι καὶ φαίνεσθαι, ἐν τούτῳ: +
πάντα δὲ τὰ παρασκευαζόμενα αὐλικὰ μέσου προλωσάσης αὐλικοῦ· ἐπισκοπεῖ
οὖν καὶ τοῦτο διότι ἀποφαίνεται διὰ αὐλικοῦ καὶ φαίνεται, ἀπὸ
ὅτι ἔστι καὶ διὰ τί ἀποφαίνεται· οἷον τῶν αἰεὶ δέχεται πάντα· αὐλικὰ διὰ
παλαιότητα ἀλλήλας· ἀλλ' οὐ διὰ φωνὴν ἔχουσιν καὶ φαίνεται, ἀπὸ
φασεως δὲ διὰ μίαν ἔχουσιν· οἷον ἡ αἰεὶ δέχεται πάντα· τῶν αἰεὶ δέχεται
μὴ δὲ αἰεί· μὴ αἰεὶ δέχεται μέν τι· τῶν αἰεὶ δέχεται μὴ πάντα· αὐλικὰ δὲ φωνὴν καὶ
τῶν αὐλικῶν οὐ δύναμις τοῦ δύνασθαι πλείω ἀεί· διὰ τοῦτο γὰρ αἰεὶ δέχε-
ται δύναμις, καὶ διὰ τοῦτο δύναται δέχεσθαι· διὰ τοῦτο δὲ μὴ δύναμις·
αὐλικὰ φωνὴν διὰ τὸ ἀπροσδιορίστους ἀλλήλας· ἐν πᾶσι δὲ τούτων πάντα
προσδιωρισμένας· διὰ φωνὴν δὲ τῶν πάντα τῶν μὴ δέχεται πάντα· διότι
ἡ δὲ πᾶσα μὴ αἰεὶ μέσης πρὸς ἄλλας καὶ διὰ τοῦτο δύναται αὐλικὸν· αἱ
δὲ καὶ πᾶσα αἰεὶ μέσης πρὸς ἄλλας μέσης· διότι τὸ μέν τι τῶν μὴ δέχε-
ται πάντα· +

ὡς τὸ ἐν τῷ λαθησαυρῷ κύριε· τὸ γὰρ ὅμοια· ἀόριστον δέ ἐστι· διὰ τὸ ἐπὶ
πλέον διαφέρειν αὐτὰ ἀλλήλων μᾶλλον· καὶ τὸ ἐπὶ πλεῖστον δοκεῖ ὡρίσθαι
τῷ μηδὲν μᾶλλον· πῶς οὖν ἀόριστον καὶ αὐτὸ φησὶν ἀλλ' ὅτι ὁρίζον
αὐτὸ ἐστὶ πανταχοῦ τὸ ἄνω· οὐχ ὡρίσθαι γὰρ αὐτοῦ τὸ κάτω ξίφη, ὡς πρὸ τοῦ ὡς ἐπὶ
τὸ πολύ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ὁρίζεσθαι μᾶλλον· καὶ γὰρ ἀλλήλοις ἕνεκεν τοῦ τὰ
πανταχοῦ· οὐ δικαίως ὡς ἐπὶ τὸ πολύ γίνεσθαι, καὶ διὰ τὰ γὰρ ἀναιρεῖον· διὰ τὰ
πανταχοῦ· οὐ δικαίως ὡς ἐπὶ τὸ πολύ γίνεσθαι, καὶ διὰ τὰ γὰρ ἀναιρεῖον· διὰ τὰ
πανταχοῦ γὰρ τὸ ἄνω ὡς ἐπὶ τὸ πολύ ἐστὶ πρὸς τὴν τῆς φύσεως καὶ τὴν τῆς τύχης· οὐ γὰρ ἀεὶ καὶ φύσις
τὰ γὰρ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τὴν τῆς φύσεως καὶ τὴν τῆς τύχης· οὐ γὰρ ἀεὶ καὶ φύσις
τοῦ οἰκοδόμου· ἐ φησὶ δὲ τοῦτο λέγειν, ἢ καὶ τύχην· ἀλλὰ καὶ ἢ φύσις διαμένει τοῦ τὰ
τέρας ἐποίησε· καὶ ὁ τυχὸν τὴν διημαρτηκὼς τοῦ τοῦ· ἐ πὶ δὲ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ : ξ'
λα καὶ τοῦ τοῦ καὶ γένεσιν, διὰ τοῦ τὸ ἀναιρεῖον αὐτῶν ἀφήρηται· οὐ τὰ γὰρ παν-
τὰ καὶ τοῦ τοῦ καὶ γένεσιν, διὰ τοῦ τὸ ἀναιρεῖον αὐτῶν ἀφήρηται· οὐ τὰ γὰρ παν-
τὰ ἀεὶ οὐδὲ ὅλως τῶν φυσικῶν ἐστι, οὐδὲ ὅλως τῶν φυσικῶν ἐστι,
ἀλλὰ τῶν ἐπὶ τὸ πολύ· + ἐπὶ τὸ πολύ· +

οὐ τὸ γὰρ οὐ σωρεύεται μὲν ἔχει τὸ ἀναιρεῖον, ἐ ωσ τοῦ· +
ἀλλὰ τῶν τοιούτων ἀεὶ ἀναιρεῖται· διὸ ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν δεχόμενον
οὐκέχει τὸ ἀναιρεῖον· διὸ δὲ φησὶν τοῦτον ἀεὶ εἶναι· μᾶλλον μὲν τοῦ ἔσεσθαι
μᾶλλον, ἐ τέρα δὲ ἐκ τοῦ ἀστρονόμου· καὶ μᾶλλον μὲν τοῦ ἔσεσθαι μᾶλλον
ἔχει τὴν φύσιν ἐν τῷ ἀπορίσου καὶ ἀλ-
λὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ πολύ· + ἐπὶ τὸ πολύ· +

οὐ τὸ γὰρ οὐ σωρεύεται μὲν ἔχει τὸ ἀναιρεῖον, ἐ ωσ τοῦ· +
ἀλλὰ τῶν τοιούτων ἀεὶ ἀναιρεῖται· διὸ ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν δεχόμενον
οὐκέχει τὸ ἀναιρεῖον· διὸ δὲ φησὶν τοῦτον ἀεὶ εἶναι· μᾶλλον μὲν τοῦ ἔσεσθαι μᾶλλον
ἐστὶ τὸ ἀόριστον· ἐ πὶ δὲ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν δεχόμενον· παραδέτεσθαι ἐκ τοῦ
τὸ τέ ποσόν· καὶ ἐ πὶ πλεῖστον ἐν δεχόμενον· παραδέτεσθαι ἐκ τοῦ
θεῖον· τοῦ μὲν ἐ πὶ ποσόν· τὸ βαδίζον τὸ ζῷον· τοῦτο γὰρ ἐ πὶ ποσόν ἐστιν ἀεὶ
ἐ μπόδων· τὸ δὲ ἐ πὶ πλεῖστον τὸ βαδίζον τοῦ ζῷου καὶ μᾶλλον ἐστὶν ἀεὶ
ἢ ὅλως τὸ ἀπὸ τύχης γινόμενον· ἐ πεὶ ὅτε ἀνὴρ ὁ πορεύεται ἐν δεχόμενον
ἐστὶ τὸ ἀόριστον· ἐ πὶ δὲ τοῦ ὡς ἐπὶ πολὺ ἐν δεχόμενον· παραδέτεσθαι ἐκ τοῦ
τὸ τέ ποσόν· καὶ ἐ πὶ πλεῖστον τὸ βαδίζον τοῦ ζῷου· τοῦτο γὰρ ἐ πὶ ποσόν
θεῖον· τοῦ μὲν ἐ πὶ ποσόν· τὸ βαδίζον τὸ ζῷον· τοῦτο γὰρ ἐ πὶ ποσόν
ἐ μπόδων· τὸ δὲ ἐ πὶ πλεῖστον τὸ βαδίζον τοῦ ζῷου καὶ μᾶλλον ἐστὶν ἀεὶ

καθ' αὑτὸ ἢ κατὰ συμβεβηκός· καὶ ἁπλῶς ἢ πρός τι· καὶ ποτὲ ἢ ἁπλῶς ἢ πρός τι γίνεσθαι· ὅπερ οἱ νῦν λόγοι σημαίνουσι ἢ πρᾶξαι, ἢ ὅλως ἀποτυχεῖν· καθ' αὑτὸ ἢ κατὰ συμβεβηκὸς καὶ ἁπλῶς ἢ πρός τι γιγνόμενα. ὡς τὸ προελέσθαι ἢ πάλιν ἀπορατυχεῖν, ἢ ὅτι αὐτὸ πολυτυχεῖν ἢ βούλεσθαι. ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι ἢ μὴ τῆς οὐσίας ἀφαιρεθῆναι φιλοσοφοῦσαν· ἢ ὅτι ἁπλῶς ἢ μᾶλλον ἀπορατυχεῖν· ἀδύνατον γὰρ οὕτως, ἢ ὡς ἀνάγκη πέφυκεν, οὐ προαιρεῖσθαι, ἀλλὰ προαιρεῖσθαι πάντας ὡς ἐξαναγκάζοντας. ἀνάγκη δὲ φαμὲν οὐ μόνον καὶ ἃ μὴ φαμὲν ἀναγκάζειν προελέσθαι τοὺς τυραννοῦντας ἢ κοινωνεῖν, οὐ μὴν οὕτως ἀναγκάζειν, ἀλλὰ καὶ ἃ φαμὲν ἀναγκάζειν· διαφέρουσι δὲ τῶν μὴ φαμὲν ἀναγκάζειν, τοῦτ' ἔστιν ὡς ἁπλῶς πολὺ τῶν καθόλου φασὶν μᾶλλον, ἢ τῶν ἀπόφασιν ἔχόντων. ἐπὶ δὲ τοῦ ἁπλῶς, τὸ μὲν οὐ μᾶλλον τῶν καθόλου φασὶν· ἢ τῶν ἀπόφασιν ἔχόντων· τοῦ δὲ ἁπλῶς ἀπορατυχεῖν· τὸ μᾶλλον τῶν ἀπόφασιν· ἢ τῶν καθόλου φασὶν: +

περὶ μὲν οὖν συλλογισμοῦ, ἐν ὡς τοῦ: +

Διορισάμενος δὲ διαφορὰν τοῦ συλλογισμοῦ οὗ δεικτικός ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἐνδεχομένου συλλογισμοῦ περὶ ποίας ἐστὶν αὐτῶν νῦν ἡ σκέψις· ἢ φησὶν, ὅλως περὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· αἰτιᾶται δὲ ὡσαύτως ἔχοντας ἀπαιρέσεως εἶναι· διὸ περὶ οὗ περὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐνδεχόμενον ὡς σημαντίζων μᾶλλον τῶν ἀναγκαίων· διὰ δὲ τῶν ἀορίστων εἶναι δηλοῖ τὸ ἐπὶ μέρους· διορισμοῦ ἐστὶ διὰ τῶν ἀόριστων λέξεως τοῦ μέσου· ὅτι δὲ μέσος ἐστὶν ὁ χρόνος αἰτιᾶται· ἐπὶ δὴ τοῦ ἐπὶ πλείστου, μᾶλλον τῶν πρώτων ἢ ὑστάτων· ἢ οὔ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπὶ πλείστου, μᾶλλον οὐ μᾶλλον τῶν πρώτων ἢ ὑστάτων· ἢ τοῦ ἐλαττόνος μᾶλλον οὐ μᾶλλον ὑστάτων ἢ μᾶλλον, διὰ τοῦ τοιούτου ἐνδέχεται ὁρίσασθαι πρώτων· διὰ τοῦ τοιούτου ἐξορίζεσθαι τῶν ἐπὶ πλείστων ἀεὶ ἢ ὡς ἐπὶ πᾶν ἢ ὡς ἐπὶ πολὺ ἢ ἐπὶ τὸ πλεῖστον: +

πάντων δὲ ἐγχωρούντων εἶναι συλλογισμόν, ἐν ὡς τοῦ: +

Ἐπεὶ δὲ τὸ ἐνδεχόμενον οὐ δεικτικόν ἐστιν, ὅτε συλλογίζεσθαι. ἀλλ' οὖν διὰ τὸ μὴ ἀεὶ πολλὴν εἶναι χρῆσιν, ἀφέλκεται ὁ περὶ τοῦ συλλόγου: +

αὐτὰ μὲν δὴ ὁρισάμενοι πολλάκις αὐτοῖς ἐπορισώμεθα, ἕως τοῦ: +
ἴσως δὲ καὶ ἐχρῆν, μὴ προσδιαλαβόντ περὶ τοῦ αὐξάνεσθαι, αὐτῶ τῶ λόγω πῖ
ορισαμένους ὅτι ἐστὶν αὔξησις προσθήκη τροφῆς τοῖς μεγέθεσιν ὑπάρχουσιν
οὐκ ἐπὶ τῶν αὐξανομένων συλλογίσασθαι ὑπάρχειν. φανερὸν δὲ τοῦτο ἐκ τῶν
λεγομένων, ἡ γὰρ ἡ ὅλη οὐσία τροφὴ ἐστίν, ὁ προσγενόμενον οὐ αὐξάνει τοῦτο τροφήν.
ἡ γὰρ μὴ πᾶσα τροφὴ ἐστίν, ὅλως αὐξάνεσθαι οὐδὲν τροφῆς ἐστι· ἐπεὶ δὴ οὐκ ἔστι περὶ μὲν τοῦ
πρόσθεν ἐν διαλήψει ἀληθῆ ἐκ τῶν φαινομένων, αὐτῶν δὲ πρῶτον περὶ τοῦ ἐν ἐχο
μένου διαλαβεῖν· τοῦ μὴ πᾶν μὲν τροφὴ τροφῆς ἐστιν, ὅλως δὲ μέν ἐστι τροφῆς,
ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαιτοῦντος τροφῆς χορηγεῖν, μὴ γὰρ ἂν ἀναίνεσθαι τοῦτον καὶ τοῦτων οἷον
λογίζεσθαι. ὅτι γὰρ ὡς πολλαχῶς λέγεται καὶ πάντων ἐστὶν ὁμοίως
σθαι, αὐτὸν μὲν οὐκ ἂν τῶν ἐξ ἀρχῆς λόγων ἂν διαγνοίη. ἐπὶ δὲ τοσοῦτον
τῆς λέξεως· ἐχέτω τὰ ἑξῆς ἀκόλουθα: +
πρὸς δὲ τὸ αὐξάνεσθαι τοσοῦτον δεῖ τροφῆς ὑπάρχειν ὅσον διχῇ: ἕως τοῦ: +
οὐδέτερον τὸ ἡμᾶς βαίνοντας ἐξ ἀνάγκης διὰ τοῦτο τροφῆς δεῖσθαι: +
ὁ αὐξάνεται τοῦτο τροφῆς: +
οὐδέτερον τὸ μὴ πᾶν μὲν βαίνοντας ἐξ ἀνάγκης δὲ ἐστὶν ὅλως μὲν οὐδὲν αὐξῆναι: +
ὁ τροφωθοῦν τὸ β τὸ α αὐξάνεσθαι, ἕως τοῦ: +
οὐλόμενα δὲ πᾶσι διὰ τούτων, τοῦτό ἐστιν, ὅλως φησὶν ἁπλῶς τὸ α τῷ
παντὶ τοῦ β αὐξάνεσθαι, ἢ τοῦτο φαμέν, ὅτι ὅσοις ἢ ὅλη τροφὴ τὸ β,
αὐξάνεται τὸ α τροφῆς· ἢ ὅτι ὅτου διῄρηται τὸ β τροφῆς ἐστιν, ὑπὸ μὲν
τροφῆς ἔχον, τοῦτ' ἐστὶ τὸ α αὐξάνεται τροφῆς· ὡς ὅτου ἁπλῶς,
ὅτι αὐξάνεται ὑπὸ τοῦ λευκοῦ τροφῆς ἔχειν, μὴ οἷς ἢ ὅλη τὸ λευκὸν
τροφῆς ἐστιν· ὑπὸ τοῦ β οὐδὲν διαφέρει· ἐπεὶ δὴ ἁπλῶς τὸ τροφωθοῦν τῶν β τὸ α.
τροφῆς· ἢ πᾶν τὸ τῶν β οὐδὲν διαφέρει· ἐπεὶ δὴ ἁπλῶς τὸ τροφωθοῦν τῶν β τὸ α.
τροφωθοῦν λαμβάνει τὸ β περιεκτικῶν τοῦτο φησίν· ὅτι οὐδὲν ἄλλο σημαίνει τὸ
τροφωθοῦν, ἢ τὸ πᾶν τι· πρῶτον οὖν ἀπορεῖ· ἀναιρεῖται τὸ β ἐν ᾧ αὐξάνεται
τροφωθοῦν τὸ β τὸ α τί ἐστιν, ἢ ποῖον συλλογισμόν· διὰ ταῦτα τῶν τοιούτων
ἀρνεῖται· οὐδὲν γὰρ ἀμφοῖν, ἢ τοῦτο, ὅτι δεῖ πρῶτον περὶ τῶν ἐν ἐχο
μένων· οὐδὲν γὰρ ἀμφοῖν ἢ τοῦτο, ὅτι δεῖ ποῖον τινα λαμβάνειν τοῦ
μενον: +
τροφωθοῦν τὸ β τὸ α ἐν ᾧ αὐξάνεται, ἕως τοῦ: +

+

δὼ φησὶν οὕτως ὁ ιθ̄ ἐν δὲ χαλκῷ τὸν δὲ χαλκὸν παρὸν, οἷς τὸν δὲ χαλκὸν β̄
μείζονας τοὺς προλεγομένους ποιοῦσιν ἐξ ὧν τὸν δὲ χαλκὸν ἐν δὲ χαλκῷ. δεῖ
δὲ ὡς ἐν ῥητῷ πρῶτον περὶ τῶν ἀπλῶν διδάσκειν, εἶτα οὕτως φησὶν ὁ ποιο
ῶν. τουτέστιν ἀμφότερα ὄντα χαλκά: +

τῶν οὖν ιθ̄ πλευρῶν β̄ ἐν δὲ χαλκῷ, ἕως τοῦ: +

ρχ ξαγλοι πρὶ αὐτῶν τῶν συλλογισμῶν ποιεῖ αθ τὰ τὸν λόγον, τῶν
ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, ἢ παραδίδωσι λαὶ ἐξ ἀμφοτέρων καθόλου συ
ζυγίας, τὰ αὐτὰ ὧν οὖν πάλιν πενταμμένων προλεγομένων αὐτῆς συμπε
ρασμάτων. ἢ τὰ ἀμφότερα μὴ καταφατικά, ἢ ἀμφότερα ἀποφατικά.
ἢ ἓν μὲν ἀποφατικὸν, ἢ δὲ καταφατικὸν, ἢ τοῦτο δὲ λέγω, ἢ μὲν ὅλον πάλιν
συλλογιστικὸν ἔσται. ἢ τὸ καθόλου καταφατικῶν. ἢ καθ' ἕκαστος μεῖζον ἀποφα
τικὸς. αἱ δὲ λοιπαὶ οὐδὲν ἀσυλλόγιστοι ἔσονται. πρῶτον οὖν παραδίδωσι τῶν
καθόλου καταφατικῶν συναγωγὴν καθόλου καταφατικὴν συμπέρ
ασμα. ἐπὶ τὸν δὲ χαλκὸν β̄ τὸν δὲ χαλκὸν, παρὸν δέ, ἀλλὰ μὴν ἐν δὲ χαλκῷ τὸν δὲ
χαλκὸν, μέρος δὲ τοῦ ὅλου. τὸν δὲ χαλκὸν ἄρα τὸ δὲ τὸν
ἐν δὲ χαλκῷ τὸν δὲ χαλκὸν. τὸ ἄρα ἐπὶ τὸν ἐν δὲ χαλκῷ τὸν δὲ χαλκὸν.
τοῦ δὲ τοῦ φησὶν φανερὸν καὶ τοῦ ὁρισμοῦ, ὃ λέγω δὲ τοῦ καταθόλου.

ἢ πᾶν δὲ τοῦ, ὅλων μὲν ὄντων τῶν χαλκῶν καθόλου μείζονα. καθ' οὗ οὐκέτι
τὸ καθ' ἡμῶν. οὐ τοῦτο δὲ καὶ πᾶν δὲ τοῦ β̄ τὸ ἐν δὲ χαλκῷ τὸν δὲ
χαλκὸν, μέρος δὲ τοῦ β̄ τὸ, ἡ καὶ πᾶν δὲ τοῦ α̅ τὸ ἐν δὲ χαλκῷ τὸν δὲ
χαλκὸν. ὅροι δὲ τούτου, μὴ νοῆσαι. ἐπὶ τὸ γορεῖσθαι. δύο ὄντος. μὴ νοῆσαι τὸ πᾶν τὸ
ἐπὶ τὸ γορεῖσθαι ἐν δὲ χαλκῷ τὸν δὲ χαλκὸν. ἐπὶ τὸ γορεῖσθαι, πᾶν τὸ δύο ὧν ἐν δὲ χαλκῷ
τὸν δὲ χαλκὸν, ἢ τοῦ συμπεράσματος, μὴ νοῆσαι πᾶν τὸ δύο ὧν ἐν δὲ χαλκῷ τὸν δὲ χαλκὸν: +

μείωσις δὲ ἡ μὲν α̅ ἐν δὲ χαλκῷ, ἕως τοῦ: +

εὐτέρος δέ πος αὐτῆς καθόλου ἀποφατικῆς τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου
φατικῆς σημαντικῶν τοῦ καθόλου ἀποφατικὸν ἐν δὲ χόμενον συμπέρ
ασμα. ὁ πρὸ αὐτοῦ φησὶν ἐπὶ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ καθόλου δηλονότι. τοῦτο δὲ ἐστὶ
τὸ καθόλου, ὅλων μὲν ὄντων ἔξω τοῦ καθόλου μείζονος, καθ' οὗ οὐκέτι
τὸ καθ' ἡμῶν οὐκ ἀποφατικὸν. ὅροι δὲ εἰσὶν αὐτοῦ πάλιν καὶ πᾶν τοῦ.

72

κάνησιν τὰς αὐτὰς ἐχούσας μονογενεῖς ἀφηγορούσας τὸν αὐτὸν
αὐτὰς ἐχούσας τὸν αὐτὸν μονογενεῖς ἀφηγορούσας τὸν αὐτὸν
τὸν αὐτὸν: +

Ἐὰν δὲ ὦσι πλείους τῶν β αὐτὰς ἔχουσαι, ἐάν τις οὖ: +
ι λοιπὰς σὺν ταῖς ἀπὸ συζυγίας, αἵτινες πλείονα ἔχουσαι τὰ φαινόμενα τῶν δι'
ἑκάστην ἀποφαινομένων, ἀσυλλόγιστοι πλείους ἔσονται. ὅσων δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν προ-
τάσεων τούτων ἑκάστην ἀναιροῦσιν ἀποφαινόμεναι. ἐπεὶ δὴ
δὲ φησὶν ἐλέγομεν ἐκ τοῦ συμπεράσματος προτάσεις εἶναι τὰς ἀληθεύειν
ποιούσας, οἷον ἢ τῶν ζῴων, ἢ τῶν ἵππων, ἢ τῶν οὐσιῶν, ἢ τῶν
ἀριθμῶν, ἢ τῶν ἀποφαινομένων, ἢ τῶν ἀποφαινομένων, ἢ τῶν
οὕτω μὲν ἐκ τῶν ἀποφαινομένων ἐστὶν ἡ συλλογιστική. ἐὰν δὲ ἐκ τῶν ἀποφαινομένων
ἐξ ἀμφοῖν ἢ συλλογιστικὴ ἔσται, ἢ ἐκ τῶν ἀποφαινομένων καὶ τῶν ἀποφαινομένων
οὐκέτι δὲ ἐκ τῶν ἀποφαινομένων καὶ τῶν ἀποφαινομένων, ἀλλὰ διὰ τὴν αὐτὴν
ὡς πρὸ ὀλίγου καὶ ἐπὶ τοῦ συμπεράσματος ἐκ τῶν ἀποφαινομένων
ἐστὶν ἀποφαινομένων καὶ ἀποφαινομένων. ὥστε δὴ
ἐστὶν ἀποφαινομένων καὶ ἀποφαινομένων. πάλιν
τοῦ μὲν συμπεράσματος φησὶν εἶναι τοῦτο, ἀποφαινόμενον τὸ
ἀποφαινόμενον τῶν προτάσεων τὸ μὲν ἕτερον ἀποφαινόμενον
οὐ προσλαμβάνοντος τοῦ ἐν ἀποφαινομένου ἀποφαινόμενον. ἀλλὰ
ἀποφαινόμενον τὸ ἕτερον ἀποφαινόμενον, προσλαμβάνοντος τοῦ
ἐστὶν ἀποφαινόμενον τὸ ἕτερον ἀποφαινόμενον. τὸ δὲ ἀποφαινόμενον
ἐστὶν ἀποφαινόμενον ἀποφαινόμενον, τὸ δὲ ἀποφαινόμενον
ἐξ ἀποφαινομένων. συλλογιστικὸν ἢ οὐ προσλαμβάνοντος τοῦ ἐν ἀποφαινομένου
ἀποφαινόμενον ἐστὶν ἀποφαινόμενον: +

Ἐὰν δὲ ἐκ μερικῶν ποιῶν προτάσεων, ἐάν τις οὖ: +
οὐ λείπεται ἐπὶ πασῶν τῶν συζυγιῶν τῶν εἰς τὰς ἀτέρας μερικὰς, τὰς δὲ
εἰ τέρας ποιὰς, πάσας μὲν τὰς συζυγίας ἔχούσας ἐν τῇ μείζονι τὸ
ποιοῦ. ἐν δὲ τῇ ἐλάττονι τὸ μὲν ἀποφαινόμενον, πάσας συλλογιστικὰς ἓν αἷς ὅροι

λαὴ ὧ ὅ ἐστὶ τὸ ποιὸν· ἃ δὲ οὐδὲν αἰ πᾶσαι τιὰ τὰ ἐξ ἀμφοτέρων ἐστὶ
τὰ φαλακρῶν· μήτε ἐξ ἀμφοτέρων ἀ πο φαλακρῶν· μήτε κάτω τῆς μέζονος
τοῦ φαλακροῦ· τῆς δὲ ἄλλου πλάγιος τοῦ φαλακροῦ· μήτε κάτω τῆς μέζονος
τοῦ φαλακροῦ τῆς δὲ ἄλλου πλάγιος ἀ πο φαλακροῦ· μὴ αἱ μὲν τῶν ἄλλων πλάγια
ἔχουσαι τὰ φαλακρὰ πρόσθιλον, ὀξυγωνίαν δὲ αὐτῶν δεκάγωνα συλλογί-
ζηται οὖσαι αὐξηφορφῆς μὴ δυνήσονται· ἃ γὰρ τὰ πλευρὰ ἴσα δυνήσεται τῶν
ἐν δέκα ἕξ, τὰ δὲ βάσιν τὸν ἐν δέκα ἕξ, δυνατὸν τὰ ἄ, ἡ βάσις δὲ
οὐ πλευρῶν τῶν ἐν δέκα ἕξ ἔλαττον ἐστὶ δέκα ἕξ· ὄροι δὲ, μίνη ὅς· λευκόν· ζῷον·
μίνη ὅς ἐστὶ γὰρ πλευρὰ λευκοῦ ἐν δέκα ἕξ ἔλαττον ἐστὶ δέκα ἕξ· λευκόν βάσις ζῷου ἐν
δέκα ἕξ ἔλαττον ἐστὶ δέκα ἕξ· μὴ σκαλὴ ἔνος μίνη ὅς βάσις ζῷου ἐν δέκα ἕξ
πάλιν· μίνη ὅς ἐν δέκα ἕξ ἔνος μηδενὶ λευκοῦ· λευκόν βάσις ζῷου ἐν δέκα ἕξ
ἔλαττον ἐστὶ δέκα ἕξ· μὴ σκαλὴ ἔνος μίνη ὅς ἐν δέκα ἕξ ἔνος μηδὲ πλευρὰ ζῷου ἐστὶ
ἔλαττον ἐστὶ δέκα ἕξ· μὴ σκαλὴ ἔνος μίνη ὅς ἐν δέκα ἕξ ἔνος μηδὲ πλευρὰ ζῷου ἐστὶ
ἔλαττον ἐστὶ δέκα ἕξ· μὴ σκαλὴ ἔνος μίνη ὅς ἐν δέκα ἕξ ἔνος μὴ πλευρὰ ζῷου ἐστὶ ἔλαττον
ἢ πάλιν· λευκὸς· σκληρὸς ἀνὴρ ὅς· μὴ λευκὸς· ἵππος· ζῷον· οὐ τῶν μὲν οὖν ἐν
ἔχουσαι τὸ ἑνὶ πλευρὰ μηδὲν τὰ φαλακρὰ ἐν ἑαυτῶν, μὴ οὐδὲ ἀ τέρων ἔχουσαν
δέ ων ὧν ἔσται· ἀνὴρ φαφάσιος δὲ πάλιν ἐστὶν ἡ οὐ κατέρα ἀ ἄλλου πλευρὰ, μήτε
ἀλληφθάσιος δὲ ἐρημικὸν ἀ ποφαλακρὸν· μὴ ποιοῦ σκληρὰ δρυμικὸν ὁμοίως
ἐρημικὸς τόπος· οἱ δὲ αὖ ἀγροὶ ὄροι μὴν κατὰ τούτων ἀρ μόσουσιν· καὶ γὰρ
ἢ πρὸς τὸ μέζον ἄπορον οὐ μέρος ἀληφθῆ ἢ δὲ πρὸς τὸ ἄλλο πλευρὰ ἐστὶ
ἑκάτερα δὲ τὰ φαλακρὰ ἐν ἑαυτοῖς ἔσται· ἃ αὖ τε μὲν ὁμοιοσχήμονες,
ἑκάτερα δὲ ποιὰ ὅροι ἴσοι, ἢ καὶ μέρος οὐδαμῶς ἕξουσιν ἄλλο
γιαμοῦς· αἱ μὲν οὖν ἔχουσαι πρὸς τὴν μέζονι τὸ κατὰ πόλου, πρὸς δὲ τὴν
ἄλλου πλευρὰ τὸ ἐρημικόν, ἀ ρήσουσι δὲ πᾶσαι αἱ συλλογίσεις κατὰ,
αἳ ἔχουσι καὶ τὸ ποιόν· δέκατον δὲ αὖ ἐστὶ συλλογίσασθαι τοῦτον τὸν τρό-
πον· ἐπεὶ οὖν τὸ βάρος ἐπὶ πλέον ἐστὶ τοῦ αἴτιος· δέκατον ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ ἃ
ἐξ αὐτοῦ αἰτιατικῆς πάλιν ἐν δέκα ἕξ· μὴ ἐξ αὐτοῦ αἰτιατικὴ οὐδενὶ τούτου· ἃ δὲ τούτου
οὐδὲν ἔστιν αἰχθήσεται συμπέρασμα· ἃ γὰρ σκαλὴ τὸ αὐ αἰτιατικὸν πᾶν,
αὐ αἱρήσεται τὸ αὐ αἰτιατικὸν μηδενὶ· μὴ τὸ οὐδὲν ἐν δέκα ἕξ μηδενὶ· μὴ τὸ οὐδὲν
ἐν δέκα ἕξ μηδενὶ· πάλιν ἃ σκαλὴ τὸ αὐ αἰτιατικὸν
μηδενὶ· αὐ αἱρήσεται τὸ αὐ αἰτιατικὸν πᾶν τινί· μὴ τὸ τινί· ἃ δὲ τοῖνυν πάντων αὐ
ρούντων, ἔοικε μηδὲν σκαλὰ τὰ αὐτὰ τούτων τῶν ὅρων· ἃ συλλογίσεις

†

οὐτε δ' κριτικόν· οὐτε δ' καταφατικόν· οὐτε δ' ἀποφατικόν· ἐ δυνησεται
σκοπεῖν ζωγράφου φησίν· +
ὁ πρὸς δὲ τὰς ἐφεσιν καὶ δὲ δ' ἐν δοξάζεσθαι προλήψεις, ἐ ὡς τοῦ· +
οὗτος δὲ τὸν τόπον ὅλον δὲ τὸν προσεχῶς ἐ ρηθέν, ἐ αὖ ἡ μὲ ζωγραφικὴ
ρικὴ τὴν χαλκῆν· ἐ εἰς φησὶν δὲ αὐτὴν πάντα σύλλογισμὸν, ἢ ἀναπόδειξιν
ἢ ἐποδοχὴν, ἢ ἐν δὲ τὸ χόλικον ἐ γαρ· δὲ μὲν δὲ τέρας τοῦ
σωματόδους δι' ἀλλήλων τῶν προλήψεως, ἐ οἱ μὲν ἐν δὲ ἀπὸ τὴν
ἐ ναι αὐ συλλόγισμοι· τῶν δὲ τὸ σωματοειδῆ τὸ μὲν φαντασίαν αὐ αποδείξιν·
τὸ δὲ ἐποδοχὴν ἀπόφασιν, τὸ δὲ ἐν δὲ τὸ χόλικον ἢ τὸ αὐ αποδείξιν· αὖ
ρᾶσιν· πάλιν δὲ σωματοειδῆ τὸ ἀπόφασιν αὐ αποδείξιν, τὸ δὲ μὲν
φασιν αὐ αποδείξιν, ἢ τὸ ἐποδοχὴν, ἢ τὸ ἐν δὲ τὸ χόλικον δὲ ἀναιρᾶσιν,
ὡς ἢ δὲ τὴν ἐδόξαμεν· +
ἀνδρὸν δὲ μὴ ὁλικὸν τὸ λογικῶν ὅρων οὐτων, ἐ ὡς τοῦ· +
τὰ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων προλήψεων, οὐ πᾶσαν ἐξ ἀναφορὰν τῶν πρ·
λήψεων τὸ λογικὸν προλήψεως συλλογισμοῖς ἢ σθαι· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν δὲ χόλικῆ
ἐν τῶν πρῶτον ἐχόλικα πᾶσαν φησὶν ἐν δόξαμεν συλλογισμοῖς, ὅτι
αὐ δὲ χόλικα δὲ τὸ ποιόν· ἀλλὰ δὲ ἐς μὲν ὡς, ἢ δι' ἐ αὐτῶν δὲ ὅμων μὲν ἐς,
λοις δὲ, ἀ τελὲς, ἢ δὲ ἐς μὲν ἐς τῆς δι' ἀν ἐ κφορᾶς βουλόμεθα, λέ τῶν δὲ
τῆς μεταληπτέως τῶν ἀποφατικῶν δὲ τοῖς καταφατικοῖς· ὅθεν δὲ τὸ ἐν
δὲ χόλικα λαμβάνειν, μὴ ἐν τοῖς ἀναπόδειξις, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐ ρημένον
διορισμόν· ἐν ἱ οἷς δὲ λέγων ἀνθ' ὧν τὸ ὅλου ἐς φησὶν ὅλων ἀνόμ-
ματος ἐν τοῖς λέγοντες μὲν ἐν δὲ χόλικα τὸ δὲ τῶν δὲ ἐν δὲ χόλικον, μὴ ἐν δὲ
χόλικον ἐν δὲ χόλικον, ἀλλὰ ἀναπόδειξις, ὁ πρὸ αὐτοῖς πέπονθε,
ὡς ὅλων δὲ πρὸς αὐ δὲ χόλικα, πάντα δὲ ὧν τὸ λογικὸν ἐν δὲ χόλικον· ὅτι δὲ
ἐξ αὐ αἱ ἀρχαὶ ἐν δὲ χόλικον, οἷ οὕτω αὐ χῆμα, διὰ τοῦ φησὶν ὁ λόγος
τὸ αὐ δὲ χόλικα, μὴ ἐ πὶ τοῦ αὐ αποδείξεως λαμβάνειν, ἀλλ' ἐ πὶ τοῦ ὡρι-
αὐ δὲ χόλικου, καὶ τὸν ἐ ρημένον ἢ μὲν πρὸ αὐτοῦ ὁ ρισμόν· +
ἀνδρὸν δὲ μὴ ἐν δὲ χόλικον, ἢ δὲ αὐ δὲ χόλικα λαμβάνειν ὅλων ἐ ὡς τοῦ· +
ὁρίζεται τοῦ αὐ δὲ χόλικου φύσεως ὁ ἄλλος χθὲς, ἢ ὁ ρισάμενος αὐτὸ,
ἐ ὅλως πρίζεται αὐ τὸ ἐφησὶ αὐτοῦ, ἐ ὅλα περὶ τοῦ συλλογισμὸν ἐ ρημένος

τῶν ἀμφοτέρων τῶν προλάσεων ἐνδεχομένῳ· νῦν δὲ θεωρεῖται πρῶτος
μέχρι τοῦ διαλύεσθαι· μετὰ τοῦτο δὲ πρότερον τῶν ἐλαττόνων
χρόνῳ· ἐπὶ δὲ τούτων οὕτω ὁ λόγος μᾶλλον μάζων ἐνδεχομένως ἢ ἐλαττόνων
ἔσται ἐὰν ἔχωσι τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν συλλογιστικὴν πρὸς τὴν συζυγίαν· ὁ λόγος
δὲ μᾶλλον μάζων, ὁ ἴδιον τοῦ φυλακτικοῦ λόγου ἢ ὁμοφόλως ἢ ἐλαττόνων
τὸ ποιὸν, λέγω δὴ τὸ ἀναλαφαλιστόν· ἢ πάντως οἷον τοῦ συλλογιστικοῦ
μοίρα ἀλλοία ἐστίν· οὐδέτερον γὰρ ἀναστρεπτικῆς, οὔτε μᾶλλον διὰ τὸ ἀδιάλλακτον
ἀπαγωγῆς· ὁ λόγος δὲ μᾶλλον μάζων ἔσται ἢ, ἐν δὲ ἐλαττόνων
ἐνδεχομένως, τὰ τοιαῦτα συλλογιστικὴν αὐτοῦ ζητήσαι· ὁ λόγος
μᾶλλον φυλακτικός· οὐκέτι μᾶλλον τοιοῦτος ἐλαττόνως αὐτὰ πεῖσαι ὁρισμοῦ
ἕνεκα· πρῶτον γὰρ ἀποφατικὴ ἢ ἐλαττόνων, μᾶλλον συλλογιστικὴν
συζητήσαι ἀναλαμβάνουσας πάλιν μᾶς τοῦ ἐνδεχομένου ἀποφατικὸς
δεικνύναι φασίν· αὖ μᾶλλον οὖν συλλογιστικὴν ἐν τούτοις συζητήσαι· αὖ λόγος
ὅτι ἀναλυτικὴ συμπεράσματος, αὖ μᾶλλον οὖν ἔχουσαν τὸν μάζονα ἐν
ἐνδεχομένῳ, ἐν ἐνδεχόμενα· αὖ δὲ τὸν μάζονα ἔσται ἔχουσαν,
οὐσιῶδες γὰρ φησὶν τὸ ἀναλαμβάνον ὁριεῖν μᾶλλον ἐν ἐνδεχομένου, ἀλλὰ τὸ μὴ
ὑπάρχειν, ἢ μὴ πάντως ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν· αὖ λέγω δὲ τὸ ἐξ ἀνάγκης
μὴ, οὔτε τὸ ἀεὶ ὑπάρχον δεῖ ἀναιρεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον τὸν αὐτὸν τρόπον
αὖ αἱρούμενον δὲ τοῦ αὐτοῦ ὑπάρχειν οὐδέποτε, ἐν ἐνδεχομένου ἔσονται ἐξ
ἀναγκαίας τοῦ συμπεράσματος· ἀλλὰ οὐχὶ τοῦτο ἀναλαμβάνον ὁριεῖται φησὶν
ἐνδεχομένου, ἀλλὰ τὸ μὴ συμβαίνειν τοῦτο δὲ τοῦτο ἐστὶν,
ἃ δύναται, ὁ λόγος περὶ αὐτῶν τῶν προλάσεων διαλλαττόμενα. νῦν δὲ
τὰς ἀναλυτικὰς μᾶλλον μάζονα ἔχουσας ἐν ἐνδεχομένῳ αὐτὰς ἐκθέσθαι· καὶ δὲ
καὶ ἐν ἐνδεχομένῳ ἀναγκαίου συμπεράσματος ποιοῦσιν τὸ μᾶλλον· ἴδωμεν
δὲ καὶ τὰ ἑξῆς: +

Ὅλως δὲ πρὸς τὸ ἐλαττόν, ἀτελεῖς τε πάντες, ἐὰν ὦσι τοῦ: +
καθόλου πάντες, οἱ συλλογισμοί, οἵτινες ἀναγκαίου ἐνδεχομένῳ ἔχον
ἀτελεῖς δὲ· τελεσθῆναι γὰρ δεῖ ἢ διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ἢ διὰ τῆς τοῦ ἀ
δυνάτου δείξεως· ἀμφοτέρως γὰρ τὸ ἐξ ἀνάγκης συμπεραίνεσθαι, ἢ μὴ πάν
τως ὑπάρχειν· ὁ πρῶτος αὐτὸς ὢν ἐνδεχομένου μόνου ἐστὶν, οὐ καθόλου ὁ πρῶτος

τῶν τουμπώνδηλουθοῦ, τὸν μὴ τεμνόμενον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου. τοῦτο γὰρ
λογισμοῦ δεῖται ὅτι ἕτερον γενόμενον, ἢ διὰ τὸ τὸν τοῦ πόλου ὁμώνυμον
λαβεῖν, ἢ διὰ τοῦτο ἐπὶ πλέον, τὸν δὲ ἐπόμενον μρίνον, οἷον ἀπὸ
τοῦ ἀθηναίου. οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις, ὅτι δεῖ οὐδὲν ἕτερον γένος
ὁ πρῶτος λογισμός, ἢ διὰ τὸ τὸν ἐπόμενον μρίνιώτερον λαβεῖν. καὶ
ἀλλαχοῦ, οὐδέποτε ὁ τοῦ πόλου τουμπὼν αἰὼν ἀμφιφάσιον ἀμφιφάσιον τὸν ἐ-
πόμενον. ἀλλὰ τοῦ νοτίου, ὁ δὲ πόλος τὸν τοῦ βορείου δύο ἀμφιφ.
οἷον προκτὸν τὸν ὁ αὐτός. ἐπὶ τοῦ τὸ ζῷον. δύο ἀμφιφάσιον ὁ αὐτός. οὐ
σωφανφὸν τὸ ζῷον. τὸ δὲ ζῷον δύο ἀμφιφάσιον σωφανφὸν τὸν δύο ον.
διὰ τοῦτο καὶ τῆς φύσεως τοῦ ἐπόμενου, ὡς τὸ μὴ σωφανφὸν ἀμφιφάσιον
τοῦ τουμπώνου. καὶως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ βορείου τὸν ἐπόμενον ὁρον δύο ἀμφιφούμ-
νου ἀπὸ τοῦ τοῦ τουμπώνου. ὅλως γὰρ ἐπὶ πάντων ὅλως τὸ φαινόμενον δύο ἀμφιφούμ-
νου λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τοῦ οὕτως. ἐπὶ γὰρ τοῦ οὕτως ὁ δεκτικὸν ὄν ἐπὶ τῶν
φυσικῶν πρακτικῶν λαμβάνεται. ὅτε δὲ τὸ φαινόμενον οὐχὶ φύσει.
καὶως δὲ καὶ λαμβανόμενον τὸ ἐπόμενον, δύο ἀμφιφουμένου ἀπὸ
τοῦ τουμπώνου. μὴ πᾶφυκότως σωφανφὸν ἀμφιφάσιον τοῦ τουμπώνου.
ἀλλὰ τοῦ νοτίου τὸ τὸν τουμπώνου εἶναι σωφανφὸν. τοῦτο δὲ οὐκ ἔ-
βαινε διὰ τὸ αὐτὸ πάλιν αἰτίαν. διὸ καὶ βούλεται ὁ ἐπόμενος
ἐπὶ πλέον εἶναι τοῦ τουμπώνου. ἀδύνατον γὰρ ἐπὶ σωθῆναι,
ὅταν μὴ ὑπερέχωσι πρὸς ἀλλήλους οἱ ὅροι, ὡς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
τετραγώνου, οὐδαμῆ μεῖν τοῦτο πρὸς τὸ προκείμενον, πλεῖον
δύο ἀμφιφάσιον τὸν τοῦ τουμπώνου ἐπέκτασιν εἶναι τοῦ ἐπόμενου. πρὸς
δὲ τοῦτο καὶ ἄλλως. ὅτι ἀφαιρεῖται αὐτοῦ τὸ ὅμοιον ὅμοιον τὸ ὅ-
μοιον τοιοῦτον. ἰδέας δὲ ποιοῦ φαίνεται συμβεβηκὸς
χαρακτηριστικὸν ζῴου τὸ ἀναστρεπτικὸν εἶναι. τὸ δὲ ἀφαιρούμενον δύο
φύσεν ἐπὶ τοῦ τετραγώνου ἰδέας ποιοῦ μὲν ὄντος, ἀλλὰ μὴ φθορᾶς,
ἢ ἐπὶ φθορᾶς ὁδοῦντος. ἀδύνατον γὰρ οὕτω. λέγω δὲ τοῦ λόγου
αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ τετραγώνου. ὅτε δὲ ἀφαιρούμενον τὸ τετράγωνον ἀπολωλὸς, οὐκέτι
ἔστιν, ἀδύνατον, ὅτε δὲ ἀφαιρεῖται ἀμφιφάσιον ὅτε μὲν ἀφαιρούμενον, οἷ-
ον ποτὲ δίων, φύσει μὴ ἔστιν, ὅτε μὴ τοῦ τετραγώνου ἀφαιρουμένου

+

οὐκοῦν ἀναπαυστικόν. ἀναπαυστικόν. οὐδέκτικόν. οὐκοῦν δέκτικόν.
οὐκοῦν ἀπαυστικόν. ἀναπαυστικόν. οὐδέκτικόν. οὐκοῦν δέκτικόν.
οὐκοῦν ἀναπαυστικόν. ἀναπαυστικόν. οὐδέκτικόν. οὐκοῦν δέκτικόν.

Τῶν δὲ οὐδέκτικόν βουλόμενος δηλῶσαι λέγω, ἐπὶ μὲν τῶν
ἀϋλικῶν ἀϋλικωτέρων μᾶλλον τῶν ὑλικῶν δέκτικόν. ἵνα δὲ ἐκ τοῦ
τῶν ἀϋλικῶν αἰσθάνεται ἀναλογισώμεθα καὶ τῶν ἀποφατικῶν ἀϋλικωτέρων,
τῶν οὐδέκτικόν. ἐπεὶ δὴ δέκτικόν ἐστιν ὃ ῥητὸν λόγον λαμβάνον ἢ αὐτὸ
καθ' ἑαυτὸ ἢ ἀλλήλοις ἢ ἄλλῳ παρ' ἄλλου ἢ λαμβανόντων ἢ μὴ ὡς μὴ δεόντως προσ-
τοῦ οὐ λογισμοῦ δὲ ἐξ ὧν ἡ ἐκ τοῦ λαμβανόμενον οὐ μνήμης μόνης,
ζ' τῶν ἐλλιπῶν ἐστιν ὡς ὧν ἐπιχορηγεῖται μὴ λαμβανόντων. ἀόριστον
δέ ἐστιν οὖν τῶν βίτων σχήματι αὐτῆς πάσης τοῦ ὧν χορηγικοῦ τοῦ ὧν
δεκτικὸν οὐ ποιόν γίνεται οὐ μνήμης μόνης. οὕτω καὶ οὐδὲν ῥητὸν
αὐτῆς. διὰ τοῦτο μὴ λαμβανόντων τῶν οὐκοῦν δέκτικόν οὐδενί. ἢ δὲ τῶν
ζ' δέκτικόν. τῶν δὲ ᾱ τῶν βίτων οὐδενὶ ὧν. μὴ διὰ τοῦτο ἐλλιπῶν
ὡς ἐκ τοῦ ἢ τῶν ὧν ἄλλη φύσεως ἐπιχορηγεῖται μὴ λαμβανόντων ἢ μὴ ὡς μὴ δεόντως
ναὶ σκληρόν. μὴ διὰ τοῦτο τῶν οὐδέκτικόν σκληρόν. ὃ πρὸς ἐξ ὧν χορηγεῖται
τοῦ δέξαι. διὰ τοῦτο δὲ φησὶν τὸ οὐδέκτικόν σκληρόν, οὐκέτι ἐστὶ τοῦ λόγου
ὁριστικὸν οὐδεκτικόν, ἀλλὰ διὰ τοῦ μὴ συμβούλου. ὃ πρὸς ἓν τὸ οὐδενί ἐξ ὧν
ναὶ σκληρόν. πῶς μὴ λέγει αὐτόπτου, ὅτι τῷ οὐδέκτικόν σκληρόν, δηλονότι διὰ
τῶν, ἢ οὐ ναὶ σκληρόν. διὰ δὲ τῶν οὐδέκτικόν πάντως ἐστὶ δόσεως οὐ σκληρόν

68

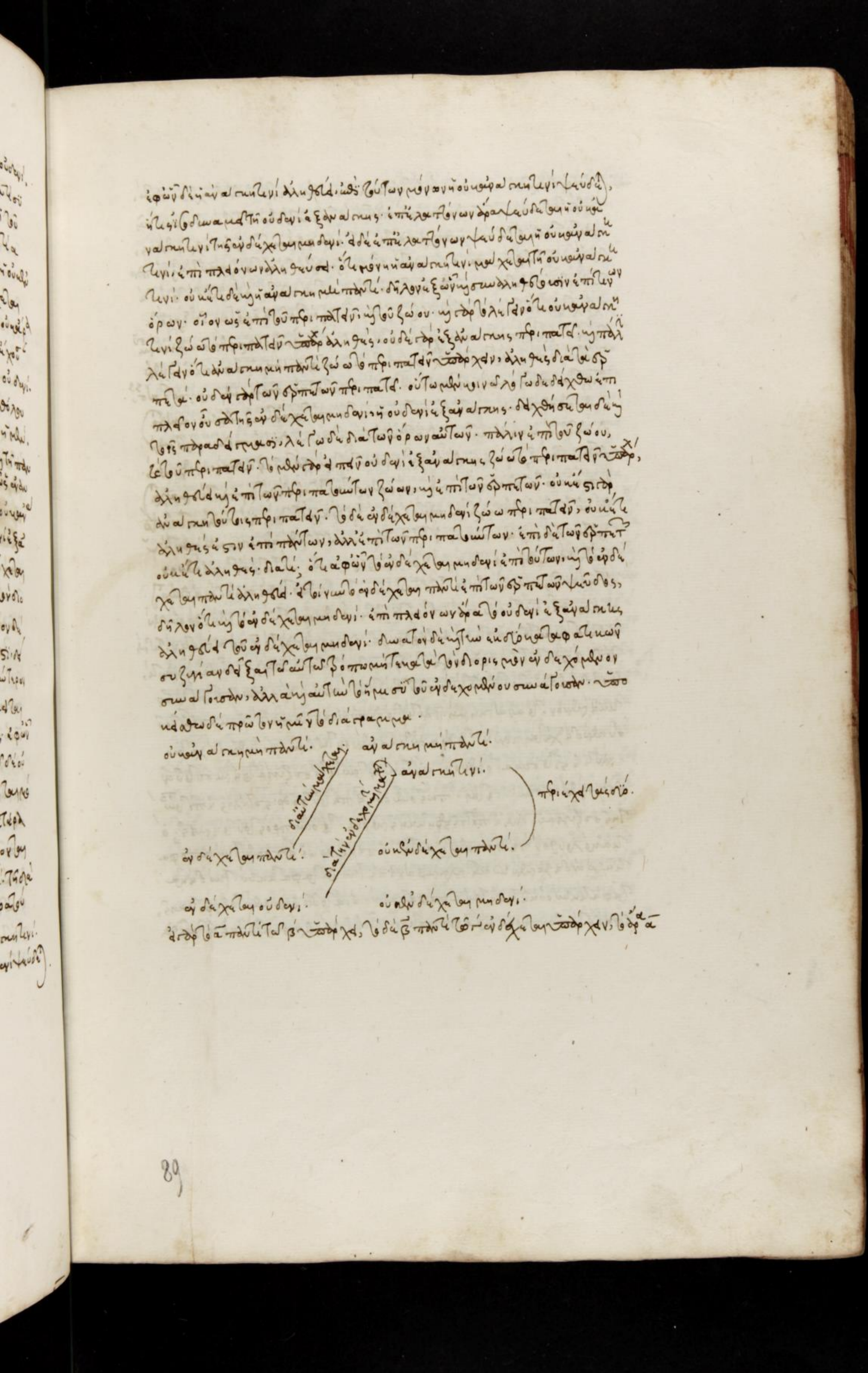

πρὸς τὸν ἀνόμοιον ἔχειν λόγον. ἐὰν δὲ τοῦτο γένηται, ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ ἀνομοίου
ὁμοίως ἀφαιρεθεῖσα καὶ τῷ αὐτῷ ἀνόμοιον πρὸς τὸν. ἐὰν οὖν τὸ μεῖζον τῶν ΑΓ τοῦ
πρὸς τὸ ΒΓ μὴ ἔχῃ λόγον ὃν ἔχει ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν, οὐκ ἔσται ἡ ΑΓ τοῦ ΒΓ μήκει
σύμμετρος. ἐὰν δὲ τὸ μεῖζον τῶν ΑΓ τοῦ ΒΓ λόγον ἔχῃ ὃν ἔχει ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν,
ἔσται ἡ ΑΓ τῇ ΒΓ μήκει σύμμετρος. εἰ γὰρ ἐστὶν ὡς ὁ ΑΓ πρὸς τὸν ΒΓ οὕτως ἀριθμὸς
πρὸς ἀριθμόν, ἔστω ὡς μὲν ὁ ΑΓ πρὸς τὸν ΔΓ οὕτως ὁ Ε πρὸς ἀριθμός, ὡς δὲ ὁ ΔΓ πρὸς
τὸν ΒΓ οὕτως ὁ Ζ πρὸς ἀριθμόν. ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ὡς μὲν ὁ ΑΓ πρὸς τὸν ΔΓ οὕτως ὁ Ε
πρὸς τὸν Ζ, ὡς δὲ ὁ ΔΓ πρὸς τὸν ΒΓ οὕτως ὁ Ζ πρὸς τὸν Η, δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ ΑΓ
πρὸς τὸν ΒΓ οὕτως ὁ Ε πρὸς τὸν Η. ὁ δὲ ΑΓ πρὸς τὸν ΒΓ λόγον ἔχει ὃν ἀριθμὸς πρὸς
ἀριθμόν· καὶ ὁ Ε ἄρα πρὸς τὸν Η λόγον ἔχει ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν. ἐὰν ἄρα ἡ ΑΓ τῇ
ΒΓ μήκει σύμμετρος ᾖ, καὶ τὸ μεῖζον τῶν ΑΓ τοῦ ΒΓ λόγον ἔχει ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν.
ἐὰν δὲ τὸ μεῖζον τῶν ΑΓ τοῦ ΒΓ λόγον ἔχῃ ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν, ἡ ΑΓ τῇ ΒΓ μήκει
σύμμετρος ἔσται. εἰ γὰρ τὸ μεῖζον τῶν ΑΓ τοῦ ΒΓ λόγον ἔχει ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν,
ἔστω ὡς μὲν ὁ ΑΓ πρὸς τὸν ΔΓ οὕτως ὁ Ε πρὸς ἀριθμός, ὡς δὲ ὁ ΔΓ πρὸς τὸν ΒΓ οὕτως
ὁ Ζ πρὸς ἀριθμόν. ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ὡς μὲν ὁ ΑΓ πρὸς τὸν ΔΓ οὕτως ὁ Ε πρὸς τὸν Ζ, ὡς δὲ
ὁ ΔΓ πρὸς τὸν ΒΓ οὕτως ὁ Ζ πρὸς τὸν Η, δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ ΑΓ πρὸς τὸν ΒΓ οὕτως
ὁ Ε πρὸς τὸν Η. ὁ δὲ Ε πρὸς τὸν Η λόγον ἔχει ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν· καὶ ὁ ΑΓ ἄρα
πρὸς τὸν ΒΓ λόγον ἔχει ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν. ἐὰν ἄρα τὸ μεῖζον τῶν ΑΓ τοῦ ΒΓ λόγον
ἔχῃ ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν, ἡ ΑΓ τῇ ΒΓ μήκει σύμμετρος ἔσται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιγ'

ἐὰν δύο μεγέθη ἀσύμμετρα συντεθῇ, καὶ τὸ ὅλον ἑκατέρῳ τῶν μορίων ἀσύμμετρον
ἔσται· κἂν τὸ ὅλον ἑνὶ τῶν μορίων ἀσύμμετρον ᾖ, καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς μεγέθη ἀσύμμετρα ἔσται.

συγκείσθω γὰρ δύο μεγέθη τὰ ΑΒ, ΒΓ ἀσύμμετρα ὄντα, καὶ τὸ ΑΓ ἑκατέρῳ τῶν ΑΒ, ΒΓ
ἀσύμμετρον ἔστω· λέγω ὅτι καὶ τὰ ΑΒ, ΒΓ ἀσύμμετρά ἐστιν. εἰ γὰρ σύμμετρά ἐστι τὰ ΑΒ,
ΒΓ, μετρήσει τι αὐτὰ μέγεθος. μετρείτω καὶ ἔστω τὸ Δ. ἐπεὶ οὖν τὸ Δ τὰ ΑΒ, ΒΓ μετρεῖ,
καὶ ὅλον τὸ ΑΓ μετρήσει· μετρεῖ δὲ καὶ τὸ ΑΒ· καὶ τὸ Δ ἄρα τὰ ΑΒ, ΑΓ μετρήσει· καὶ
λοιπὸν τὸ ΒΓ μετρήσει· μετρεῖ δὲ καὶ τὸ ΑΒ· καὶ τὸ Δ ἄρα τὰ ΑΒ, ΒΓ μετρήσει· καὶ
ἀσύμμετρα ὄντα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὰ ΑΒ, ΒΓ μεγέθη σύμμετρά ἐστιν· ἀσύμμετρα
ἄρα. ἐὰν ἄρα δύο μεγέθη ἀσύμμετρα συντεθῇ, καὶ τὸ ὅλον ἑκατέρῳ τῶν μορίων ἀσύμμετρον
ἔσται· κἂν τὸ ὅλον ἑνὶ τῶν μορίων ἀσύμμετρον ᾖ, καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς μεγέθη ἀσύμμετρα ἔσται·
ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιδ'

ἐὰν δύο ῥητὰ δυνάμει μόνον σύμμετρα συντεθῇ, καὶ τὸ ὅλον ἄλογόν ἐστιν, ἡ καλουμένη
ἐκ δύο ὀνομάτων· καὶ ἑκάτερον τῶν μορίων ἄλογόν ἐστιν, ῥητὸν μὲν δυνάμει τὸ ἐκ τοῦ
ἐκκειμένου ῥητοῦ, ῥητὸν δὲ δυνάμει μόνον σύμμετρον τὸ ἐκ τοῦ ἐκκειμένου ῥητοῦ.

συγκείσθω γὰρ δύο ῥητὰ δυνάμει μόνον σύμμετρα τὰ ΑΒ, ΒΓ· λέγω ὅτι ἡ ΑΓ ἐκ δύο
ὀνομάτων ἐστὶ καὶ ἑκάτερον τῶν ΑΒ, ΒΓ ἄλογόν ἐστιν, ῥητὸν μὲν δυνάμει τὸ ἐκ τοῦ ἐκκειμένου
ῥητοῦ, ῥητὸν δὲ δυνάμει μόνον σύμμετρον τὸ ἐκ τοῦ ἐκκειμένου ῥητοῦ. ἐκκείσθω γὰρ τὸ Δ
ῥητόν, καὶ τῷ μὲν ἀπὸ τοῦ ΑΓ ἴσον παραλληλόγραμμον παρὰ τὴν Δ παραβεβλήσθω τὸ ΔΕ
πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΖ· τῷ δὲ ἀπὸ τοῦ ΑΒ ἴσον παρὰ τὴν Δ παραβεβλήσθω τὸ ΔΗ πλάτος
ποιοῦν τὴν ΔΘ· τὸ λοιπὸν ἄρα τὸ ΚΓ τῷ ἀπὸ τοῦ ΒΓ ἴσον ἐστίν. καὶ ἐπεὶ σύμμετρά ἐστι τὰ
ΑΒ, ΒΓ, σύμμετρα ἄρα ἐστὶ καὶ τὰ ΑΒ, ΑΓ· ὥστε καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν τετράγωνα σύμμετρά
ἐστιν ἀλλήλοις. ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΑΓ ἴσα ἐστὶ τῷ τε ἀπὸ τοῦ ΒΓ καὶ δὶς τῷ ὑπὸ
ΑΒ, ΒΓ· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ΒΓ ἄρα σύμμετρόν ἐστι τῷ δὶς ὑπὸ ΑΒ, ΒΓ. καὶ ἐπεὶ σύμμετρόν
ἐστι τὸ ἀπὸ τοῦ ΒΓ τῷ δὶς ὑπὸ ΑΒ, ΒΓ, σύμμετρον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΚΓ τῷ ΔΗ· καὶ ἔστιν
ἴσον τὸ μὲν ΚΓ τῷ ἀπὸ τοῦ ΒΓ, τὸ δὲ ΔΗ τῷ ὑπὸ ΑΒ, ΔΘ· σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ
ΒΓ τῷ ὑπὸ ΑΒ, ΔΘ. καὶ ἐπεὶ σύμμετρόν ἐστι τὸ ἀπὸ τοῦ ΒΓ τῷ ὑπὸ ΑΒ, ΔΘ, σύμμετρον
ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ ΑΒ, ΒΓ τῷ ὑπὸ ΑΒ, ΔΘ· καὶ ἔστιν ἴσον τὸ μὲν ὑπὸ ΑΒ, ΒΓ τῷ ἀπὸ τοῦ
ΑΒ, ΒΓ· καὶ ἔστιν ἴσον τὸ μὲν ὑπὸ ΑΒ, ΒΓ τῷ ἀπὸ τοῦ ΑΒ, ΒΓ· καὶ ἔστιν ἴσον τὸ μὲν ὑπὸ
ΑΒ, ΔΘ τῷ ΔΗ· σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΗ τῷ ἀπὸ τοῦ ΑΒ, ΒΓ· καὶ ἔστιν ἴσον τὸ μὲν ΔΗ
τῷ ΔΘ· σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΘ τῷ ἀπὸ τοῦ ΑΒ, ΒΓ· καὶ ἔστιν ἴσον τὸ μὲν ΔΘ τῷ ΔΗ·
σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΗ τῷ ἀπὸ τοῦ ΑΒ, ΒΓ· καὶ ἔστιν ἴσον τὸ μὲν ΔΗ τῷ ΔΘ· σύμμετρον
ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΘ τῷ ἀπὸ τοῦ ΑΒ, ΒΓ· καὶ ἔστιν ἴσον τὸ μὲν ΔΘ τῷ ΔΗ· σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ
ΔΗ τῷ ἀπὸ τοῦ ΑΒ, ΒΓ· καὶ ἔστιν ἴσον τὸ μὲν ΔΗ τῷ ΔΘ· σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΘ τῷ ἀπὸ
τοῦ ΑΒ, ΒΓ· καὶ ἔστιν ἴσον τὸ μὲν ΔΘ τῷ ΔΗ· σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΗ τῷ ἀπὸ τοῦ ΑΒ, ΒΓ·
καὶ ἔστιν ἴσον τὸ μὲν ΔΗ τῷ ΔΘ· σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΘ τῷ ἀπὸ τοῦ ΑΒ, ΒΓ· καὶ ἔστιν
ἴσον τὸ μὲν ΔΘ τῷ ΔΗ· σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΗ τῷ ἀπὸ τοῦ ΑΒ, ΒΓ· καὶ ἔστιν ἴσον τὸ μὲν
ΔΗ

μὴ πᾶν τὸ μὴ μηδαμῶς ὑφηνῆται αὐτῷ ἄτοπον ἀκόλουθον ἐστίν, ἵνα οὕτως ἀκόλουθον ᾖ τὸ αὐτὸ καὶ μὴ ὑφαίνειν. ὡς τοῦ δυνάσθαι συμπεραίνεσθαι τὸ αὐτὸ καὶ μὴ πᾶν. τὸ δὲ μὴ συμπεραίνεσθαι, οὐκ ἐφ' αἷς ἔθος αὐτῷ ὑφαίνειν τὸ συμπεραίνεσθαι μᾶλλον ἢ τὸ αὐτὸ καὶ πᾶν, τοῦτο δὲ ἔχειν μᾶλλον ἢ τὸ ἀνάλογον ἔχειν προλήψεις. οὐκ ἄρα τοῦ καὶ τὸ διορισμὸν ἀναγκαῖον ἦν ἔθος αὐτῷ συμπεραίνεσθαι, ἀλλὰ τοῦ μᾶλλον ἢ ἐξ ἀνάγκης. αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἵρεσις τῆς ἀναλογίας ὑποθέσεως. ὑποτείνεται δὲ τὸ ἀνίτων ἐξ ἀνάγκης πάρχειν. ὁ δὲ διάδηλος τοῦ συλλογισμοῦ τῆς αὐτοκαθολικῆς ἐστιν αἵρεσις ἢ πῶν ὅ μου ὄντος ἐστὶ τὸ συμπεραίνεσθαι τὸν διορισμὸν ἀναγκαῖον, πρὸς ἃ ἦν δι' ἀνάγκης ποιοῦσιν, ὅτι τοῦ οὐ δανίζεσθαι ἐξ ἀνάγκης. ἡ δὲ διαφορὰ τοῦ λόγου πρὸς τὸ ἀναγκαῖον μηδανῶς ἄπορον. καὶ γὰρ τοῦ ἐστὶ ἢ τὸ συναπόδηλον δῆλον. τῆς δὲ διάδηλος ἀπαγωγῆς βουλόμενοι ποιεῖσθαι τὸ ἀναγκαῖον μηδανῶς, ἀναβαίνουσι τὸ αὐτὸ καὶ μὴ πᾶν οὐ τοῦ οὐκ ἀναγκαῖον μηδανῶς, ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ αὐτοκαθόλου, ἐξ οὗ μᾶλλον λαμβάνειν διὰ τὸ σαφές. ὑποθέμενοι οὖν τὸ αὐτοκαθόλου, εὕρομεν ἀπάγοντα τὸν διορισμὸν ἀναγκαῖον. οὐκοῦν καὶ τὸ αὐτοκαθόλου αὐτὸ καὶ πᾶν οὐ τοῦτο ἀληθὲς ἦν. τὸ οὐκοῦν αὐτοκαθόλου ἐστὶν ἃ δὲ τὸ συμπέρασμα. πάλιν ὅτι οὐτε ἐν τῷ σχήματι ἐλάμβανεθείσῃ ὅρου, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐλάμβανεν μᾶζον ἀπὸ λαοῦ. μὴ οὐχὶ τὸ χωρὶς κυρίως. ἡ ἄρα ἐστὶ δι' ἀμφοῖν μὲν ὧν

γωνίαν τῇ συμπεράσματι ἴσην ἔχοντα. οἷον ἐὰν ἡ Γ τῇ Δ τῇ αὐτῇ ὑπάρχῃ ἀποφατικὴ
ἡ δὲ ἀποφατικὴ μὴ μείζων ᾖ, πάλιν ἀνάγκη ἐκφατικόν τινα ξ λόγον τινὸς
ἐστὶν ὑπάρχειν, ὃ συμπέρασμα ποιήσομεν. οἷον εἰ μὴ ἐστὶν ἡ μείζων
ἀποφατικὴ ~τοῦδε τοῦ τινός, τῆς δὲ ἐλάττονος ὑπαρχούσης ἀποφατικῆς ἀνάγκη
τινὰ εἶναι, λέγω δὴ τοῦ οὗδενὶ ὑπάρχειν ἢ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν,
ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἀλήθεια ἢ ψεῦδος τοῦτο τῶν λεχθέντων: +
αὖ δὲ ἐλλιπὲς τὸ β πάντα τὰ ἐνδέχεσθαι, ἐάν ᾖ τοῦ: +
ὁ ὁπῃοῦν ἐστὶν ἀλήθεια, οὐ τοῦτο ποιοῦμεν, ὅτι ἀλήθειά ἐστι τὸ ἀποφατικὸν
ἐνδέχεσθαι ποιοῦσαν ἐνδέχεσθαι ~τοῦδε τοῦ τινός, τοῦτο δὲ ψεῦδος ἐστί.
ἀλλὰ τοῦτο φαμέν, ὅτι ἀλήθειά ἐστι τὸ ἀληθὲς ἀποφατικὸν ἀναγκαῖον
φατικὸν ποιοῦσαν ἀλήθειαν: +
αὖ δὲ μὴ ~τοῦδε ὑπάρχειν τὸ β τῷ α, ἐάν ᾖ τοῦ: +
αἱ ἐνδεχόμεναι τῶν ἐλάττονα ἀποφατικὰν ἐνδεχομένων, τῶν δὲ μείζονα
~τοῦδε ὑπάρχουσιν. ἡ ἀποφατικὴ, ἡ καθόλου ἀποφατικὴ ἐνδεχομένων ἐστὶν
ἡ μὴ ἐνδεχομένη ὑπάρχειν ἐνδεχομένων ἐστὶν ἀποφατικὴ ~τοῦδε τοῦ τινός. τῶν δὲ
μείζονα ἀνάγκη ἐνδεχομένων εἶναι, ἢ καθόλου ἀποφατικὴν, ἢ ἀποφατικὴν, μὴ φαμὲν δὲ οὐ
λληθεύσεσθαι δ' ἀναγκαίως. ἀποδεικτικὴ μὲν οὖν ἀρχὴ, ὅτι ἐπὶ μέρους τῶν ἐνδεχομένων
ἐν τῇ μείζονι τῶν ἐνδεχομένων, ὁμοίως τοῦ ὑπάρχειν μείζονος φυλαχθέντος, μὴ τοῦ
ποιοῦντος ἀλήθειαν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐνδεχομένων τῶν μείζονα ~τοῦδε ὑπάρχοντος
μόνον, ἀρκεῖ φυλαχθὲν τὸ ποιοῦν τὴν μείζονος. διὸ ἐὰν μὲν οὖν ἐνδεχομένη
ἀποφατικὴ συλλογισμὸν λαμβάνῃ ἐλάττων ἐστὶν τῶν καθόλου ἀποφατικῶν, μὴ ποιεῖ συλλογι-
σμὸν οὐ ζητούμενον. ἐὰν δὲ ~τοῦδε ὑπάρχον ἀποφατικὴν λαμβάνῃ ἐλάττων
ἐστὶν τῶν καθόλου ἀποφατικῶν, μὴ ποιεῖ συλλογισμὸν ἢ οὐ καθόλου. τοῦτο δὲ ἐνδέχεται
μὴ ὑπάρχειν. τοῦτο δὲ ἐνδέχεται συμβαίνειν ἐὰν ἡ μείζων ἐνδεχομένη ᾖ ἀποφατική. λαμβά-
νομεν γὰρ ὅρους τοὺς μείζονας ἐν μείζονι τῶν προτάσεων. ὡς δὲ
ἔστιν ὁ λόγος ἐκ τῶν ὑστέρων αὐτοῖς μᾶλλον ἐν τοῖς ὅροις. ἐὰν γὰρ οὕτω λάβωμεν
τοὺς ὅρους τὸ πάντα τὸ σωματικὸν ὅροι, λευκὸν. πρίμα τὸ λευκὸν. κύκνος. λευ-
κὸν πάντα, ἢ μὴ ἐνδεχόμενον πρίμα τὸ λευκὸν εἶναι ἐνδέχεται. πρίμα τὸ λευκὸν τὸ μὴ ἐνδεχό-
μενον ~τοῦδε ὑπάρχον. μὴ σωματικὸν οὐδὲν λευκὸν πάντα κύκνῳ ὑπάρχει ἐξ ἀνάγκης.
τοῦτο δὲ τὸ μὴ ἐνδεχόμενον σωματικὸν εἶναι τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἀλλὰ ὡσαύτως. ἀνάγκη δὲ τοῦτο τῷ

92

ἐχουσαν μοῖρας· ἀπελλῆς δι' ὁ δύο ἡμιόλια αὐλοῦ· αὐ ου ζευγμαι· ὡς πρὸ αὐτοῦ μείους αὐλοῦ ἔλαττον
σαν· διὸ καὶ συναμφοτέρου τοῦ ἀπὸ πάντος· ἡ τοῦ μείζονος ὅλου, λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ τοῦ
διὰ δύο ἀλλοῦ δ' ἔξεως πᾶσαν· πάλιν· ἔστι μὲν διὰ τοῦ ἀπὸ δύο ἀλλοῦ δ' χρόμου τοῦ
ⓓ δι' ὅλων διὰ τῆς αὐλοφροφῆς· δὲ δι' προσφδιακοῦ σωμάδες μεν· ἡ δὲ πρὸ οὕτως·
ⓓ δι' ὅλων ἡ διὰ τῆς αὐλοφροφῆς· ἡ γὰρ οἱ διὰ αὐλοφροφῆς δι' ὅλων μέσοι δι' ὀξυβαρείας
τῆς τοῦ ἀπὸ δύο ἀλλοῦ δ' ἔξεως· δι' ὅλων ἔστι δὲ διὰ λιχανοῦ τοῦ ἀπὸ δύο ἀλλοῦ μόνοι οἱ
ἔχοντες τῶν ἐλαττόνων ἀφωνίαν· ἀξ' ἧς μὲν ἐπὶ τῶν ὑπατῶν· ἡ γὰρ τοῦ
πάντος ἡμιόλιον τοῦ β΄ τοῦ χρ· τὸ δὲ β΄ τῶν λιχανοῦ ἐπόγδοον· λείπων φυσὶ, ὁ
τοῦ ἀπὸ συναλλαγῆς λιχανοῦ, ἧς μὲν πάντος τόνων ἐπόγδοον τοῦ χρ· ἐπὶ μὲν τῆς
ἐχουσης τῶν μέσων ἀπὸ φαλκῶν τὸ μὲν πάντος· ἐπὶ δὲ τῆς ἐχουσης τῶν
καὶ φαλκῶν τὸ λιχανοῦ· ἡ δὲ τοῦ τροχοῦ ὅρος· ἀλλ' ἧς τὸ αὐλοφαλκῶν αὐλοῦ καὶ
μέσου· ἐπὶ μὲν τῆς καὶ φαλκῶν τὸ ἐξαίρετον συνημμένου· ἐπὶ δὲ τῆς ἀπὸ
φαλκῶν τὸ πάντος· ἀλλ' ἄμφω τέρας ἀδιαλύτου αὐλοῦ· ἐπὶ μὲν τῆς
καὶ φαλκῶν, ἡ τοῦ τὸ ἐξαίρετον συνημμένου τῶν καὶ τῶν τόνων,
τὸ δὲ β΄ τῶν χρ λιχανοῦ, καὶ ἀλλοῖόμενα γὰρ πάλιν διὰ τὸ σαφὲς τῶν
ἐν δὲ ἐχομένων ἐστὶν τοῦ χρόνου· τὸ ἄρα α΄ οὐ πρὸς τὸ β΄ τοῦ χ΄· ὧν δὲ
τὸ πάντος, ὁ πρὸ ἀδιαλύτου· τὸ ἀδιαλύτου ἡμιόλιον γὰρ τοῦ τὸ α΄ τῶν
τὸ α΄ τῶν ἐξαίρετον συνημμένου· ψυχῆς ὅρος ἄρα τοῦ τὸ· ἀλλ' ἧς δὲ τὸ καὶ πάντων
αὐλοῦ καὶ μέσου τὸ λιχανοῦ· ὃ πρὸ ἐδιαλύτου· ὁμοίως δὲ καὶ πάντων
πρὸ φαλκῶν ἔχει· λείπων γὰρ ὅλου τοῦ α΄ τῶν ἐν δὲ χειρὶ μὲν πάντος
τοῦ χ΄· ἡ γὰρ τοῦ ψυχῆς ὅρος· ἀλλ' ἧς τὸ καὶ πάντων αὐλοῦ καὶ μέσου τὸ ἐξαίρετον
καὶ συνημμένου πάντος· ἐπὶ δὲ τοῦ τὸ α΄ τῶν αὐλοῦ συνημμένου πάντος· τὸ δὲ β΄ τῶν χρ
λιχανοῦ· ἡ γὰρ α΄ τῶν β΄ τοῦ χρ πάντος· ὧν δὲ μὴ μέσου· ὁ πρὸ ἀδιαλύτου·
ψυχῆς γὰρ τὸ αὐλοῦ συνημμένου πάντος τῶν τὸ α΄· ἀλλ' ἧς δὲ τὸ ἐν δὲ χειρὶ πάντων
λιχανοῦ, ὃ πρὸ ἐδὲ δὲ ἐξαίρετον· ὧν οὖν καὶ μέσου τοῦ ἀπὸ διαλύτου μόνοι οἱ
διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ διαλύτου, ψυχῆς αὐλοφροφῆς, οἱ ἔχοντες τῶν ἐλαττόνων ἀπὸ
φαλκῶν· αὐλοφροφῆς τρίτης ἐλαττόνος· οὕτως καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ διαλύτου
δέξις· ὡς πρὸ ἐπὶ τῶν προτέρων· σημειωτέον δὲ πάλιν ὑπὲρ τοῦ ὅτι ὁ τὸ
διασκευαστικὸς προσῳδιακὸς· ἐπὶ δὴ ὡς ἐλάττονα ἐξομοιωσαν βάρ
λεσθαι τὰ συλλογιστικοῖς τοῖς καὶ τὰ ὡρισμένα· ἀνάγκη ὡς ὅτι πρὸ αὐτοῦ πρὸ

συλλογίσασθαι ὡς δυνάμεθα. ἐζητήσαμεν μὲν πρότερον οἱ ὅροι οἱ λη φθέντες
ἁπλῶς ἑκατέρου συζυγίαν τινὰ ἔχουσαν τῶν ἐλαττόνων ἀμφισβητῶν ἀποφάσεως
τοῦ χωρὶς τῆς μείζονος ὑπάρχειν ὅλου οὔσης αὐτῆς χωρίσεως, ἢ ἀποφάσεως
ἢ καταφάσεως, ἐὰν οἱ αὐτοὶ ὅροι ληφθῶσιν, ἢ τῆς ἐλαττόνος ἀμφισβητῆσαι
καταφάσεως τοῦ χωρὶς ὑπάρχειν· δεῖ ἔχειν αὐτῶν ἀσυλλόγιστον σχῆμα
τοῦ μὴ παντὶ μηδὲ οὐδενί· ἐξ ἀμφοτέρων. λέγω δὲ οὕτως· μηδενὶ μὲν
γὰρ ὑπάρχοντος ἐξ ἀμφοτέρων παντὶ βαδίζοντι τοῦ χωρὶς ὑπάρχειν· οὐδὲ
μὴν οὐδενὶ οὕτως· μηδενὶ μὲν παντὶ λευκῷ οὐδὲν ἔχειν· λευκῷ τοῦ χωρὶς
ὑπάρχειν· οὐδὲ μὴν οὐδενὶ οὕτως· μηδενὶ μὲν παντὶ οὐδὲν ἔχειν· λευκῷ
δὲ τοῦ χωρὶς ὑπάρχειν· οὐδὲ μὴν οὐδενὶ οὕτως· μηδενὶ μὲν παντὶ οὐδὲν
ἔχειν· λευκῷ δὲ τοῦ χωρὶς ὑπάρχειν· οὐδὲ μὴν οὐδενὶ οὕτως· μηδενὶ μὲν
παντὶ οὐδὲν ἔχειν· λευκῷ δὲ τοῦ χωρὶς ὑπάρχειν· οὐδὲ μὴν οὐδενὶ οὕτως·
μηδενὶ μὲν παντὶ οὐδὲν ἔχειν· λευκῷ δὲ τοῦ χωρὶς ὑπάρχειν· οὐδὲ μὴν
οὐδενὶ οὕτως· μηδενὶ μὲν παντὶ οὐδὲν ἔχειν· λευκῷ δὲ τοῦ χωρὶς ὑπάρχειν·
ὁποίως δὲ καὶ πάλιν ἐὰν ἐξ ἀμφοτέρων μὴ τοῦ χωρὶς ὑπάρχειν ἀμφισβητῇ, τὰ αὐτὰ συμ-
βαίνει· ὥστε ὅσων ἐλαττόνων ὅρων τούτων ὄντων δεῖ τοιούτους εἶναι τοὺς ἀσυλλογίστους·
τούτων προυφέστηκεν, ὅτι αὐτὸς ὁ πρῶτος φιλόσοφος, ὅτι οὐδὲ τῶν μείζονα πρὸς ἕκαστον
ἀμφισβητήσαι χρόνον τοῦ τῆς ἐλαττόνος. ὁρίζεται δὲ χρόνῳ, ὅπως ἂν
ἐπιβάλλῃ ὅσοις ὅροις τῶν μείζονα. ἀπὸ δὲ λευκοῦ ἐπὶ ἕξιν ὅτι μείζων
κατηγορεῖται ἐπὶ τοῦ βαδίζοντος, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐμψύχου τοῦ βαδίζοντος· τοῦ δὲ μουσικοῦ
μουσικὸν ἐξ ἀμφοτέρων παντὶ βαδίζοντι τοῦ χωρὶς ὑπάρχειν· οὐδὲ μὴν
οὐδενὶ οὕτως· μουσικὸν παντὶ λευκῷ οὐδὲν ἔχειν· λευκῷ δὲ τοῦ χωρὶς ὑπάρχειν·
οὐδὲ μὴν

ἀλλ᾽ ἀνάγκη τὴν πρότασιν μὴ ἔχειν τοῦ αὐτοῦ μέρους τοῦ συμπεράσματος ἢ τὸ ἔλαττον ἢ τὸ μεῖζον· εἰ γὰρ ἀμφότερα, ἢ ἀμφότερα συλλογιστικὴ ἢ οὐδέτερα· εἰ δὲ τὸ ἕτερον, τὸ ἕτερον· οἷον εἰ τὸ Α τοῦ Β καὶ τοῦ Γ, τὸ δὲ Β τοῦ Γ μὴ παντός, οὐκ ἔσται συλλογισμός· μὴ γὰρ ὄντος τοῦ Β παντὸς τοῦ Γ οὐκ ἀνάγκη τὸ Α τοῦ Γ εἶναι· εἰ δὲ τὸ Β τοῦ Γ παντός, τὸ Α τοῦ Γ παντός· ὥστε ἢ ἀμφότερα ἢ οὐδέτερα. ἐὰν δὲ τὸ ἕτερον μὴ ἔχῃ τοῦ αὐτοῦ μέρους τὸ συμπέρασμα, οὐδὲν ἔσται συμπέρασμα· ἐὰν γὰρ τὸ μεῖζον μὴ ἔχῃ τοῦ αὐτοῦ μέρους τὸ συμπέρασμα, οὐδὲν ἔσται συλλογιστικὸν ἐξ ἀμφοῖν· οὐδὲν γὰρ ἔσται τὸ ἔλαττον τοῦ μείζονος ὅλου κατηγορεῖσθαι· ἐὰν δὲ τὸ ἔλαττον μὴ ἔχῃ τοῦ αὐτοῦ μέρους τὸ συμπέρασμα, ἔσται συλλογισμὸς ἐξ ἀμφοῖν· ἔσται γὰρ τὸ μεῖζον τοῦ ἐλάττονος ὅλου κατηγορεῖσθαι· ὥστε ἀνάγκη τὸν ὅρον τὸν μέσον ἢ ἐν ἀμφοτέροις εἶναι τοῖς ὅροις ἢ ἐν μηδετέρῳ· ἐὰν δὲ τὸ μεῖζον μὴ ἔχῃ τοῦ αὐτοῦ μέρους τὸ συμπέρασμα, ἔσται συλλογισμὸς ἐξ ἀμφοῖν· ἔσται γὰρ τὸ μεῖζον τοῦ ἐλάττονος ὅλου κατηγορεῖσθαι· ὥστε ἀνάγκη τὸν ὅρον τὸν μέσον ἢ ἐν ἀμφοτέροις εἶναι τοῖς ὅροις ἢ ἐν μηδετέρῳ· ἐὰν δὲ τὸ ἕτερον μὴ ἔχῃ τοῦ αὐτοῦ μέρους τὸ συμπέρασμα, οὐδὲν ἔσται συμπέρασμα· ἐὰν γὰρ τὸ μεῖζον μὴ ἔχῃ τοῦ αὐτοῦ μέρους τὸ συμπέρασμα, οὐδὲν ἔσται συλλογιστικὸν ἐξ ἀμφοῖν· οὐδὲν γὰρ ἔσται τὸ ἔλαττον τοῦ μείζονος ὅλου κατηγορεῖσθαι· ἐὰν δὲ τὸ ἔλαττ

ι πωὶ ὁ τι ἐστιν αἰτόμενα σύμπερας καὶ ἀπείρου καὶ ἀόριστον μὲν αὐτὸ
χρόνου ἐστὶν, ἀπείρου δὲ μέχρι νῦν, τοῦτ' ἔστι τοῦ τῶν ἀεὶ χρόνος,
ἐν τούτοις ἐπιτάττων, ὅτι καὶ τοῦ διαλαβόντος τὸν τῆς ἀναλογίας μὴ ἔστιν
γίνεσθαι ὁ συλλογισμός· οὐ γὰρ ἀεὶ τοῦ αὐτοῦ ἔσται ὁ συλλογισμός
ἀλλὰ πῶς ὁ τι τοῦ ἐξαίρετος μὲν ἐστὶ οὐ γίνεται συλλογισμός, ἐπὶ δὲ
τέρων ἄλλως, ὅτι τὸ μὴ ἐξαίρετος ἔστιν ἀεὶ τοῦτο ἀεὶ τοιοῦτόν ἐστιν ὡς ἐν δεχομένῳ
ὁ δὲ τοῦ τοῦ ἐν τούτοις ἐπιτάττων, ὅτι ἕτερον ἐστὶ τὸ ἐξαίρετος μὴ ἔστιν ἀεὶ
τοῦτο ἀεὶ τὸ μὴ ἐξαίρετος ἔστιν ἀεὶ τοῦτο. τὸ μὲν γὰρ ἐξαίρετος μὴ ἔστιν ἀεὶ τοῦτο,
τὸ μηδαμῶς μηδαμῶς ἔστιν ἀεὶ τοῦτο οὐ σημαίνει. ὁ πρώτως μὲν ἐν τοῖς
μὴ στερητικοῖς· τὸ δὲ μὴ ἐξαίρετος ἔστιν ἀεὶ τοῦτο, τὸ ἔστιν ἀεὶ τοῦτο μὴ,
ναιτικῶς δέ, ἀλλ' ἐν δεχομένῳ ὡς ἀπόφασιν ὄν: +

Τὸ μὲν οὖν καταφατικῶν ὄντων τῶν ὅρων, ἐξ ὧν τοῦ: +

Ντικοῦ θεωρεῖται τὸν αὐτὸν τρόπον ζητήσας τὴν πρόξεως τοῦ ἀναγκαίου ἢ τοῦ
ἐνδεχομένου, ἢ δεῖ ποιεῖν, ὅτι ἐπὶ τοῦ δεῖ ποιεῖν ἀς τούτων δὲ ἀναγκαῖον ἐστι τὸ
τελεῖν συμπέρασμα, ἀλλ' ἀναγκαῖον, ὁ πρὸ προλαβὼν ἄρημα· πρότερον
δὲ αὐτὸν τὸν τρόπον τῷ αὐτοῦ καὶ τὸ λοιπὸν καταφατικῶν ζητήσαι, τὴν μὲν
ξονος ἀναγκαίας, τὴν δὲ ἐνδεχομένου ἐνδεχομένης· ἢ ἔστω, ὅτι ἐν δεχόμενον
καὶ τὸ λοιπὸν καταφατικὸν τὸ τελεῖν συμπέρασμα· ἔστω γὰρ ἔστιν τὸ Α παντὶ
λὶ τῷ Β ἐξαίρετος· τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδεχομένως· λέγω, ὅτι τὸ Α
παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται εἶναι. ἐπεὶ γὰρ τοῦ τὸ ψεῦδος, ἔστω τὸ Α τῷ Γ καταφατικῶς ὑπάρχον·
κατὰ δὲ τοῦ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται· ὥστε καὶ τὸ Α τῷ Β ἐνδέχεται παντί· ἀλλὰ
τῷ Β ἐξαίρετος· ὥστε καὶ τὸ Α τῷ Β ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν· τὸ μὲν γὰρ ἐξαίρετος μὴ ἔστιν ἀεὶ
τοῦτο, τὸ δὲ ἐνδέχεται μηδαμῶς ἔστιν ἀεὶ τοῦτο οὐ σημαίνει· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Α τῷ Γ
ὑπάρχον· ἀνάγκη γὰρ τὸ Β τῷ μὲν Α ἐξαίρετος μὴ παντί· τῷ δὲ Γ παντὶ ἐνδέχεσθαι,
τὸ παντὶ ἐνδέχεσθαι, ὁ πρὸ ἀδύνατον· τὸ ἀδύνατον ἀναγκαῖον μὴ εἶναι τοῦτο τὸ ἀδύνατον
τῷ ἀναγκαίου μὴ παντὶ μὴ ὑπάρχειν τοῦτο τὸ ἀδύνατον ἀναγκαῖον μὴ ἔστιν: +

ἀλλ' ἡ μὲν α αὐ δύ' ἐχέσθην πανταχόθεν β ὑπάρχει, ὡς εἰρηται: +
ἀφαιροῦσιν αὐτῇ γένη τὼ β συζυγίαι αὐτὼ καὶ ἡ πανδόκευτος καὶ ἀποφατικῶν τὼ
πρὸς τῇ ἑλκυστικῇ δὲ αἰτιατικῇ οὐκ ἔχουσαν, ἡ ᾗ μὴ ἀλλοτριωτικὴ αὐ δύ' ἐχέσθην πάντ'
ἀναλύεται διὰ τῆς ἐπὶ θάτερα πρόξεως. διὸ μὴ τέλεον ᾗ τὴν συλλογισμόν.
ἐπεὶ τοίνυν ἡ α πανταχόθεν αὐ δύ' ἐχέσθην β, πᾶσιν δὲ ταῖς μερικαῖς καὶ ταῖς αὐ ἀλλοῦ αὐ δύ'
ἐχομέναις ὑπάρχει. αὐ δύ' ἄρα τῶν μερικῶν ἀλλοῦ β ἡ ε ἐστί. ἡ δὲ α πανταχόθεν
αὐ δύ' ἐχομέναις ὑπάρχει. αὐ δύ' ἄρα τῶν ε ἐστί, ἡ καὶ ἀλλοῦ ἡ ο
ὁρισμοῦ ἀναλύεται αὐ δύ' ἐχόμενον. ἀ δὲ μὴ ὁμοιοσχήμονες ἔσονται αἱ προλήψεις,
ἔστω πρότερον ἡ ἐφ' ἑκάτερα αὐταπόδεικτος αἰτιατική α. ἡ δὲ μὲν α κατ' αὐ δύ' ἐχόμενον
τῶν β ἀξιώματος. ἡ δὲ β πανταχόθεν αὐ δύ' ἐχόμενον. αὐταπόδεικτον ἡ α μὲν
ὁριστικῶν ὑπάρχει, καθόλου δὲ ὑπάρχον, ἢ πανταχοῦ, τῶν δὲ β ὑπάρχει
καθ' ἑκάστην αὐ δύ' ἐχόμενον. ἐπεὶ οὖν αὐτοτρόφου ἐφ' ἑκάτερα, οὐ δὲ τὸ β τῶν
οὐδενί αὐ δύ' ἐχόμενον, ἢ πανταχοῦ, ἢ τινί καθόλου ὑπάρχον, ὥστε οὐδενί,
ἢ οὐ πανταχοῦ. ἡ δὲ β αὐ δύ' ἐχομένη αὐ ὑπάρχει. ὑπάρχει καὶ ἡ οὐδενὶ πανταχοῦ ἡ
ξενάληπτος.

ἀλλὰ χωρὶς πρὸς τῶν ἑξῆς ἑκατέρων καθόλου καὶ ἀποφατικῶν, καὶ πρὸς τῶν ἀνομοιοσχημόνων δι' ἀλλήλων συζυγιῶν. καὶ ὡς πρὸς τὰ πρὸς τῶν ὁμοιοσχημόνων
προλήψεως ὑπάρχει ἡ ἐπὶ θάτερα μέσος αἰτιατική, οὕτως καὶ πρὸς τῶν
ἀνομοιοσχημόνων ποιεῖ. ᾗ οὖν ὅλη ἡ αὐ δύ' ἐχομένη αἰτιατικὴ ἡ ἀποφατικὴ καθόλου, ἢ οὐδενὶ καθόλου ἀποφατικὴ αὐ δύ' ἐχόμενον ὑπάρχει. ἔστω δὴ ἡ α οὐδενὶ
γένει ἑξῆς αὐταπόδεικτος β. ἡ δὲ β πανταχόθεν αὐ δύ' ἐχόμενον δέ, λέγω ᾗ, ὅλη ἡ α οὐ
δενὶ ὑπάρχει τῶν β. ἐπεὶ γὰρ ἡ ὅλη ὀρθή, ἑκάστῳ ἄρ' ἀποφατικὴ καθόλου
ὑπάρχον πανταχοῦ ἐστί. ἐπεὶ οὖν ἡ α οὐδενὶ ἑξῆς αὐταπόδεικτος οὐ δενί τῶν ε. οὐδὲ ἡ β οὐ δενὶ τῶν ε
ἑξῆς αὐταπόδεικτος ὑπάρχει. ἀλλὰ μὴν, ᾗ ἡ α πανταχόθεν ἢ τινὶ τῶν ε ὑπάρχον
μόνον, σημαίνει ἢ οὐδενὶ ἢ οὐ πανταχοῦ ἡ ἑξῆς αὐταπόδεικτος. ὑπάρχει καὶ ἡ
δι' αὐ δύ' ἐχόμενα, ὅπερ ἀδύνατον. δεδείχθω δή, ὅλη ἡ ἀδύνατον ὑποληφθεῖσα
ἀναιρῶν. διὰ τὸ βούλεσθαι δὴ ἀριστοτέλη ἡ πρότασιν ἀποφατικὴν τοῦ αὐταπόδεικτος
εἶναι τοῦ ὑπάρχοντος ἐστὶν ἡ μέσος προλήψεως ἀναλυομένου τὸ σύμπερας μα.

ἐξαιρῶ δὲ τὴν ἀριθμοῦ συζυγίας ὁ φιλόσοφος, οὐ τὸ δύο γὰρ μονάδι σύμμετρός ἐστι μονάδι μόνῃ, ὅτι δυάδι οὐ τὸ δύο γὰρ μονάδι σύμμετρόν ἐστι μονάδι μόνῃ, πρὸς δυάδα λόγον οὐκ ἔχει ἀσύμμετρον μονάδι, ἀλλ' ὑπερέχομένως, οὐσαδὴ γὰρ διορισμὸν, ἀλλ' οὐ πάντως οὐ περεχόμενον, οὐσαδὴ γὰρ οὐ διορισμοῦ μονάδος: +

ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολλαπλασίων πρόδηλος ἡ ἀσυμμετρία, ἐπὶ τοῦ: +

τὸ δύο μόνος τῶν μείζονα ἀρχὴν ἀσυμμετρίαν τὸ πολλαπλασίων, οὐδὲ ἔχει τὸ δύο πρὸς τὸν τριπλασίονα τὸ σύμμετρόν ἐστι μονάδι. φύσει γὰρ τῶν ἐξῆς τῶν πρώτων τριπλασίων μείζονα πρόδηλον ὑπερέχομένως ἀπὸ πολλαπλασίων, τῶν δὲ ἑπόμενα τῶν ἀρχὴν ἀσυμμετρίαν οὐκ ἔχει πολλαπλασίων. οὐ δὲ ἔχει λόγον ἀσύμμετρον μονάδι οὐ σύμμετρόν ἐστι μονάδι μόνῃ. τὸ δὲ τρία τῶν μείζονα ἀρχὴν ἀσυμμετρίαν τὸ πολλαπλασίων, οὐδὲ ἔχει τὸ τρία πρὸς τὸν τετραπλασίονα τὸ σύμμετρόν ἐστι μονάδι μόνῃ. τὸ δὲ τέσσαρα τῶν μείζονα ἀρχὴν ἀσυμμετρίαν τὸ πολλαπλασίων, οὐδὲ ἔχει τὸ τέσσαρα πρὸς τὸν πενταπλασίονα τὸ σύμμετρόν ἐστι μονάδι μόνῃ. καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς οὕτως ἀληθὲς ἀπὸ τοῦ μείζονος ἄκρου, ἐπὶ τοῦ: +

ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ, ὅτι ἐπὶ τῶν προσρημένων συζυγίας οὐδὲ ἔχόμενον σύμμετρόν ἐστι μονάδι μόνῃ, ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἓν λόγον ἔχον ἀριθμὸν, ἢ ὅτι πρῶτον μονάδι τοῦτο δύναται καὶ τοῦ μὲν ἑνὸς διορισμὸν οὐ δύναται ἔχειν μονάδος. τοῦτο δὲ ἐστὶ, τὸ, ὅτε προσρημένον οὕτως ἀληθὲς ἀπὸ τοῦ μείζονος ἄκρου. δεύτερον δὲ, ὅτι οὐκ ἔστι λόγον ἔχειν ὃν ἀριθμὸν πρὸς ἕνα ἀριθμὸν ὡς πρὸς ἐπίτριτος ἢ ἄλλον πολυπλασίονα ἔχουσι συζυγίας τῆς δυάδος ἀδύνατον τὸ πρῶτον μονάδι σύμμετρον εἶναι. τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον μονάδι οὐ σύμμετρόν ἐστι τῶν β οὐδὲ ἔχει λόγον ἔχειν ὃν ἀριθμὸν πρὸς ἕνα ἀριθμὸν ὡς πρὸς ἐπίτριτος ἢ ἄλλον πολυπλασίονα. ἵνα δὲ ἀπὸ τοῦ β ἀναλυθῇ ὅτι τὸ δύο ἀδύνατον τὸ λόγον ἔχειν ὃν ἀριθμὸν πρὸς ἕνα ἀριθμὸν ὡς πρὸς ἐπίτριτος ἢ ἄλλον πολυπλασίονα. ἐπὶ δὲ τοῦ β τῶν οὐ ἀρχὴ ἀσυμμετρίας πρῶτος, τὸ δύο ἀδύνατον τὸ λόγον ἔχειν ὃν ἀριθμὸν πρὸς ἕνα ἀριθμὸν ὡς πρὸς ἐπίτριτος ἢ ἄλλον πολυπλασίονα. ἐπὶ δὲ τοῦ γ τῶν οὐ ἀρχὴ ἀσυμμετρίας πρῶτος, τὸ τρία ἀδύνατον τὸ λόγον ἔχειν ὃν ἀριθμὸν πρὸς ἕνα ἀριθμὸν ὡς πρὸς ἐπίτριτος ἢ ἄλλον πολυπλασίονα. ἐπὶ δὲ τοῦ δ τῶν οὐ ἀρχὴ ἀσυμμετρίας πρῶτος, τὸ τέσσαρα ἀδύνατον τὸ λόγον ἔχειν ὃν ἀριθμὸν πρὸς ἕνα ἀριθμὸν ὡς πρὸς ἐπίτριτος ἢ ἄλλον πολυπλασίονα. ἐπὶ δὲ τοῦ ε τῶν οὐ ἀρχὴ ἀσυμμετρίας πρῶτος, τὸ πέντε ἀδύνατον τὸ λόγον ἔχειν ὃν ἀριθμὸν πρὸς ἕνα ἀριθμὸν ὡς πρὸς ἐπίτριτος ἢ ἄλλον πολυπλασίονα. καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς οὕτως ἀληθὲς ἀπὸ τοῦ μείζονος ἄκρου.

ωπωω ἐξάν αἰτιας. μὴ λευκὸν ἐξαναίτιας πανλέυκωω. λοὐδὲ μιδγεί, ἐαν
αὐλέυκωωου ηόραια λάβωμεν. λευκὸν τὸ οὐδέχεται μιδγεί ἵππω. ἵππος δὲ οὐδγὶ ηόραιϊ ἐξάν αἰτιας. μὴ λευκὸν ἐξάναίτιας οὐδγὶ ηόραιϊ.

οὐαὐλογόν δέ ποτε ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν συλλογισμῶν. +
λαμβάσας γὰρ ἑξάμφοτέρων τῶν προτάσεων τὸ αὐτὸ λογόν, αὐτὸ λογικὸν ζῶον μέν τὸ ὂν δὲ πᾶν ἔχουσα τῶν ἐτέρων μερικόν. μὴ ζῶον δὲ μὲν τὸ πᾶν, ὅπως δ' ἂν ἔχον αὐτοῦ λόγου, οὕτως δ' ἂν ἔχων μὴ αὐτὸ λογικὸν τὸ συμπεράσματα, ζῶον δὲ τὸ ποτὲ τῶν ὄντων. μὴ μόνον τῶν λογικῶν μὴ τῶν μερικῶν δὲ ἄλλων πᾶν.
ἐπεὶ δὲ καὶ δύο ποιοσχημόνων συζυγίας προτάσεις. ἐφ' ὧν μὴ ὅλα φορὰ τῶν συμπερασμάτων ἐστὶν ἴδια. αἱ μὲν γὰρ, τὸ ἀνδρεῖον ὂν σωτήριον. αἱ δὲ, τὸ ἄνδρειον. ἵνα καθόλου σωτήριον ἦ ἂν πληρώσῃ τὸν περὶ τῶν ἀποιοσχημόνων λόγον. πρότασις δὲ μὲν ἡ τὸ σφυγμικὸν ἀναπνεῖσθαι, τοῦτ' ἔστιν ὅλον μὲν ζῶον ἀναπνεῖ ἢ ἀποφαντικὸν καθόλου. δύο ποιοσχημόνων γὰρ ὄντων τῶν προτάσεων ἀναλύεται, ἀναλυτικῶν ἀποφαντικῶν μέν ζῶον ἀέναγαι. πάλιν τῆς ἑτέρας οὐσης μερικῆς, τῆς δὲ ἑτέρας καθόλου ἀναλυτικῆς μέν ζῶον ἀέναγαι. ὥστε τὸ τοῦτο ἔστι, ὅλον μὲν τῶν ἀποιοσχημόνων συζυγιῶν ἔχουσῶν τὸ ἑτέραν μερικὸν, ὅλον μὲν ζῶον ἀναπνεῖσθαι ἐστί, δηλονότι ἀποφαντικὸν οὖσαν καθόλου, τὸ συμπέρασμα κατάφασιν ἔχει, ἐξ οὗ τὸ καθόλου τὸν ὁρισμὸν ἔχον ἀναλυτικὸν οὖσαν συζυγιῶν. ἐξ ὧν δὲ μὲν ἀ ἐξαναίτιας καὶ μιδγενὶ τῶν β κατάφασιν. τὸ δὲ β λενὶ τῶν ἀ οὐδὲν ἔχέτω κατάφασιν. λείπωμεν, ὅλον τὸ ἀλενὶ τῶν ἀ οὐ κατάφασιν. ἀπὸ γὰρ τούτου ψεύδους, ἄλλης τὸ ἀναλυτικῆς ἀναλυόμενον τὸ κατάφασιν παντὶ. ἐπὶ δὲ τῶν β ἐξαναίτιας οὐδγενὶ, τὸ δὲ α τὸ ἀ ἔστιν κατάφασιν παντὶ ὡς ἂν τὸ ἀποφάσεως, γένεται δὲ τὸ ἀ σχῆμα τῆς μὲ ἕξεως τοῦ κατάφασιν τὸ ἀεὶ ὄντος. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτῆς μὲ ἕξεως τὸ ἀδιόριστον ἀλήθευμα τὸ ζωνὶ τῶν προτάσεων ἀναγόμενον τὸ συμπέρασμα τὸ οὐ κατάφασιν ἐξαναίτιας κατὰ τὸ β οὐδγενὶ τῶν ἐξαναίτιας κατάφασιν. κατὰ δὲ τὸ δὲ μὴ λενὶ ἐν ὅλῳ κατάφασιν, ὅπερ ἀδιώριστον. τὸ ἀδιώριστον ὂν διὰ μὴ ἀναλυτικὸν, διὰ τὸ κατοχέσθαι κατάφασιν κατὰ τὸ α τῶν παντὶ κατάφασιν. ψεῦδος δὲ τοῦτο, οὐκέτι ἄλλης τὸ ἀναλυτικῆς ἀναλυόμενον τὸ μὴ παντὶ κατάφασιν,

ὅπερ δέ ξαι προύκειτο· ὅτι δυνατόν τινα ἀλογον εἶναι δυνάμεων ἀποφατικήν
μή ἐστιν ἄρα ἀποφατικῆς δέ τινος καταφατικῆς:

Τῶν δέ τοιούτων μέρος καταφατικόν ἀγαπητόν ἐστιν ἐνός τοῦ: +
ἱρηπαύστων μή ἐστιν ἄρα τό δύνασθαι σωματοῦσαι συζυγίας, γνωστικῶν τό
ἐνδεχόμενον σωματοῦσαι ἀνθρώπου δι ἀλλήλης λέοντος ἔστι, ὅλη δέ πλοίνα ἐστί τῶν
ἀποφατικῶν συλλογισμῶν ἡ ἀλογίστων πρόκειται καταφατική οὖσα ἄρα
καταφατικῆς μόνος ἀλογός ἐνδεχόμενος οὐκ ἄρα ἀποφατικῆς
οὐκ ἄρα ἐστί, ἀλλ ἐνδεχόμενον σωματοῦσαι τό συμπέρασμα μή ἀναδείκνυσι
καθ ἁπλῆν καθόλου συζυγία, ὅ ὁμοίως αὐτῇ ἔχουσα τῇ ἐπί τοῦ φάσκειν
δέξαι, διά τοῦτο οὐκ ἐστί πᾶν ζῷον, μή τοῦτο τὰ μηδέν ὄντος. ἐπεί δέ τό ἀ τῶν β
ἐνδέχεται μηδέν εἶναι, πολλῶν δέ ἄλλων ἐστί μερῶν αὐτοῦ ἐνδεχομένως
χωρίσαι. ἐνδέχεται μηδενί τῶν μερῶν τοῦ β τό ἐστί. τό δέ α τινί τῶν ἐνδεχομένως
οὐκ ἄρα. ὁμοίως φανήσεται ἐπί τοῦ συναπτικοῦ συλλογισμοῦ, τοῦτ ἐστί
τοῦ ἐξ ἀμφοτέρων καταφατικῶν τῶν προτάσεων. ἐάν φήσιν ἡ καθόλου
πρόκειται ἀναγκαῖα, τοῦτ ἐστίν ἡ μόνος, οὐκ ἄρα ἔστιν, ἀλλ ἐνδεχόμενον
ἐστί τό συμπέρασμα. τοῦ τοιούτου δι ἀλλήλου ἀδύνατον δείκνυσι καθ ἁπλῆν
συζυγίαν, τῆς ὁμοίως αὐτῇ ἐχούσης. ἐστί γάρ τό ἀ παντί τῶν β
ἐξ ἀνάγκης. τό α τινί τῶν γ ἐνδεχομένως. συμπέρασμα φήσει, ὅτι τό α
τινί τῶν γ ἐνδέχεται. ἀπό τοῦ τοιούτου ψευδός ἐστί τό ἀνάγκη μόνον ἀναιρεῖ φάσκειν
ἀληθές, τό οὐκ ἐνδέχεται μηδενί, ὅπερ ἀληθές ἐστί τῶν ἀναγκαίων μηδενί.
ἐπεί οὖν τό ἀ τῶν μηδενί ἐξ ἀνάγκης οὐδενί, τῶν δέ β παντί ἐστιν ἄρα
τό δύνασθαι ἀναιρεῖν ἐξ ἀμφοτέρων ἀναγκαίων τῆς μόνος ἀποφα
τικῆς. μή ἄρα συμπέρασμα τό β ἐξ ἀνάγκης οὐδενί ἐστί. ὧν δέ μή ἐνδέχεται
συζυγία, ὅπερ ἀδύνατον ἦν. φανερόν δέ ὅτι μή ἐν τοῖς ἄλλοις συναπτικοῖς
ἐστί συλλογίσασθαι. ἐν μέν γάρ τοῖς ἀναγκαίοις ἐδείκνυτο, ἐν δέ τοῖς
τό ἥμισυ τοῦ ἐνδεχομένου συμπέρασμα: +

Ἐν δέ τό μόνον καθόλου τά δή πρός τό ἔλαττον ἄμφω, ἐστί τοῦ: +
καθόλου δέ συζυγίας τῆς κατά τό ἔλαττον καθόλου, τῆς δέ ἑτέρας κατά

ριωμένης, μήλαις ἐχούσαις τὸν μέζονα ἀριθμὸν, μὴ δέξας ποῖαι μὲν σύνολοι εἰσὶ
συλλογιστικαὶ, ποῖαι δὲ ἀσύλλογιστοι, νῦν λαὶ σὺν δυνάμει ἐχούσας καὶ τὰ
λόποθεν εἰλημένα. λαὶ γνῶσὴ τὸν μὲν μέζονα ἀμφιβολον, τὸν δὲ ἕλαττονα
καθόλου· μὴ παύσας ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀσυλλογίστους. ἀ πῶλησις τὸν μέζονα
λαθόλου ἰδίου ὀνόματος χάριν, λαὶ γνῶσὴ τὸ καθόλου· τὸ δὲ ἐν δεχομένῳ, 51
ἀνήλοῦν μὴ ἐνδεχόμενον· πρῶλον γὰρ ἐν τοῖς ἀσυλλογίστοις λαὶ ἐν δεχομένῳ
ἐχούσας τὸν ἕλαττονα· σκεπτέον οὖν λαὶ τοῦτο μήτε πᾶσι, μήτε μηδενί· 6
τὸ γὰρ ζῶον νῦν τῷ μὴ πᾶσι τὸ ἐξ ἀνθρώπου εἶναι· ἴσως δὲ οὐδενί· ἀλλὰ φθορὰ
δ' ἀνθρώπου ὁ ὄρος· ζῶον γὰρ ἴσως λαὶ ἐξ ἀνθρώπου· λαὶ νῦν ἐν δεχομένῳ
δενί, ἢ πᾶσι ἴσως εἶναι: +

λαὶ δὲ λαὶ ἀναπόδεικτον τὸ καθόλου, ἕως δοῦ: +

καὶ βεβαιοῦται τοῦτο λαὶ ἐκ τῶν τρόπων, τὴν μὲν ἕλαττονα διὰ τοῦ λαθόλου
ἀναπόδεικτον· τὴν δὲ μέζονα τὸ ἐν δεχομένῳ· μὴ αὖθις οὖν πάλιν, ὅπως λαὶ
ἔχωσι τὸ ποιὸν, ἃ δὴν ἀσυλλόγιστοι· σκεπτέον γὰρ πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον,
ζῶον οὐδενὶ ἐξ ἀνθρώπου, διὰ τῶν ὅρων, ὧν αὖθις ἕνεκα ταῦτα ἐλέχθη: +

λαὶ δὲ λαὶ ἀόριστοι ληφθεῖσαι ὅτι ἀνάπαλιν πρὸς λαθόλου, ἕως δοῦ: +
λαὶ πρῶτον ἐν πρώτῳ σχήματι συζυγίαι· αἱ μὲν πᾶσαι ἀσυλλό
γιστοί εἰσιν· αἱ γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων μερικῶν ἀσυλλόγιστοι, τῆς μέζονος
οὐ μὲ ἐχούσης τὸ καθόλου ἐξ ἀμφοτέρων· ὁμοίως λαὶ
ἐν ἀρνητικῷ· ἀλλ' ἐνταῦθα μερικῆς ἐδόθη ἀεὶ πρότασις· ὥστε
ρᾴδιον ἐπὶ πάντων, σκεπτέον τὸν αὐτὸν τρόπον, μήτε οὕτως.
ζῶον λευκὸν ~~οὐδενὶ~~ χόντως λευκῷ, ἢ ἐξ ἀνθρώπου, ἢ ἐν δεχομένως· λευκὸν
αὖθις ~~οὐδενὶ~~ χόντως λευκῷ, ἢ ἐξ ἄνθρωπος, ἢ ἐν δεχομένως· μὴ σκεπτέον
ζῶον πάλιν αὖθις ἐξ ἀνθρώπου· μὴ πάλιν ὁμοίως ἐχόντων τῶν προτάσεων.
ζῶον οὐδενὶ αὖθις ἐξ ἀνθρώπου· μὴ γὰρ ζῶον λευκῷ, μὴ λευκὸν λευκῷ
αὖθις, μήδ' ἀσπρὸν ~~οὐδενὶ~~ χόν, μήτε λευκὸν ~~οὐδενὶ~~ χόν: +

ἀπὸ δὲ τοῦ ἐν δεχομένου ὁμοίως, ἕως δοῦ: +
οὐ λεκτέον δὲ ταῦτα ὧν ὅροι εἰσὶν, ὅπου οἱ ἀριθμοὶ ὅλου τοῦ ὅροι εἰσὶν ἀπὸ πάντων
ὁμοῦ, ὧν ἐξαίρεται συζυγιῶν τῶν τοιούτων, μήτε τῶν ἀπροσδιορίστων·
ἐπὶ δοῦ γὰρ ἐν δεχομένου· διόπερ ἐπὶ δεῖ λαὶ τὸν ἐπὶ πᾶσι λευκῷ ἐξ ἀνθρώπου εἶναι τὸ ζῶον

~~οὐδενὶ~~ χόν,

ϕ(ὧ)ν τῶν μὲν ὧν ὧ, ἢ τῶν οὐσιῶν. ὡς τὰ μὲν ἄλλην δι' ἀλλοίωσιν, ὅλως δὲ ἀλλοίωσιν λαμβάνειν
τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀναιρεῖ καὶ τὸ ἀποφατικόν. ὅλως δὲ ἢ ἀποφατικὸν
δεῖ λέγειν. λέγω μὲν οὖν τὸ ζῷον μὴ πάντως ἀλλοιωτικὸν ἐξ ἀνάγκης εἶναι τοῦ χθὲς, οἷον
τοῦ αὐτῆς χιόνι. οὕτω μὲν οὖν οὐδὲ ὅλως ἔσται, ὅλως δὲ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον
προσιὸν οὐ σώζει λαμβάνειν καὶ καθ' ἕτερον καὶ ἕτερον τρόπον ἀποφατικόν.
ὡς αὐτῶς δὲ, καὶ τὸ ἀλλοιωτὸν ἀναιρεῖ μὲν. λέγω μὲν οὖν τὸ ἀλλοιωτικόν αὐτῷ,
οἷον τῶν σωμάτων, ἢ ἀλλοιοῦν, ἐξ ἀνάγκης τοῦ χθὲς, οἷον χιόνι. μὴ ἐξ ἀνάγκης
μὴ πάντως ἀλλοιοῦν τοῦ χθές. οὐ γὰρ τῇ ἀβρῷ. οὕτω μὲν οὖν οὐδὲ ἀμφοτέρας
ἀναιρήσεις ἐξ ἀλλοιωτικὸν καὶ ἀποφατικὸν, ἢ ἀποφατικὸν. ὡς αὐτῶς δὲ καὶ
ἐξ ἀνάγκης ἀλλοιωτικὸν τοῦ χθές. ζῷον γὰρ ἀλλοιωτικὸν οὐδέποτε, οἷον
τῶν σωμάτων, ἢ οὐ πάντως οὐδέποτε. οὐ γὰρ τῶν ἀϊδίων. ἢ πάλιν
ἀλλοιωτικὸν ἀψύχων οὐδέποτε, οἷον λίθων. ἢ ἀλλοιοῦν οὐκέτι οὐδέποτε, οὐ γὰρ
ἀβρῷ. ἢ ἀναιρεῖς οὐδέποτε καὶ οὐκέτι οὐδέποτε, οἷον σωμάτων τῶν ἀϊδίων
ὅτι. ὡς τὸ ὅπως ἂν λήφθῃ ἀεὶ προσθετέον ἢ οὐδέποτε ἢ συλλήβδην ἢ ὅτι ἢ
οὐκέτι οὐδέποτε τοῦ χθές, αὐτὸ τοῦ ἀναιρεῖς τοῦ χθές. +

ἀμφοῖν οὖν αὐτῶν ἄρα ἐστὶν, ὅτι ὁμοίως ἔχόντων τῶν τόπων, ἐν τοῦ: +
οὐδὲ συμπάρεισι πάντα ἐνδεικτὸν τῶν προσαρμοζόντων τοῦ αὐξητικοῦ
λέγω πρὸς τὸ τοῦ χθὲς καὶ τὸ ἀναιρετικόν. παραδείγματος δὲ αὐτῶν ἄρα
συμπάρεισι πάντα ἐνδεικτὸν ἀμφοτέρων τοῦ τε αὐξητικοῦ καὶ
λάς, καὶ τὸ διαφορον. ἐνδεικτὸν οὖν φησὶν αὐξητὸς, ὅτι ὁμοίως ἐπιδέχεται
ἔχουσῶν τῶν προσθέσεων, καὶ τοῦ ποιοῦ, καὶ ποσοῦ, καὶ ὄγκου.
ἢ συλλογιστικὸν, ἢ συλλογιστοῦ. καὶ αὐξητικὸν καὶ τοῦ συμπαρεῖναι τὰ
ὁμοίως ἐχουσῶν τῶν συζυγιῶν. ἢ παραδείγματος τὸν ὁρισμὸν μόνον ἀνθρώπου,
ἢ ἄλλου ζῴου. ἀπὸ γὰρ τῶν ἐναντιώσεως ἐπὶ τὰ καὶ τὸ διαφορόν: +

καὶ παραδείγματος τὸ τοῦ χθὲς καὶ τὸ ἀναιρετικὸν τῆς ἐνδεικτικῆς ἕως τοῦ: +
τῇ δὴ διαφορᾷ τῶν τοιούτων συζυγιῶν, ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς ἐνδεικτικῆς τοῦ
ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ, ὁμοίως πάλιν ἐχουσῶν τῶν προσθέσεων
τῆς ἐνδεικτικῆς ἀγαπητοῦ καὶ ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐνδεικτικῆς καὶ ἀποφα
τικῆς ἀνθρώπου τὸ μὲν τοῦ χθὲς συμπάρεισι καὶ τὸ ἀναιρετικὸν, καὶ τὸ μὲν ἐν
δέχεσθαι τοῦ χθές, τὸ καὶ τοῦ χθὲς ἐνδεικτὸν ὅτι καὶ τὸ μὴ ὑγροῦ.

τοῦ τοιούτου οὕτω λέγεται πρὸς αὐτοῦ· ἐπὶ ζῴου σημείου χρὴ ὡς φησὶν ἀνδρέου
ὧν τοῦ συμπεράσματος, ἐπὶ τῆς μείζονος τοῦ τοιούτου τοῦ ἀναγκαίου,
ὧν ἡ ναῦς ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐν ἀνδρέου· ἐπὶ δὲ τῆς ἐλάττονος τῶν τοιούτων
ἀναγκαίων· τοῦ δὲ ζῴου ἐστὶν ἐν ἀνδρέου, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐστιν ἐν ἀνδρέου·
ἐπὶ τῆς δὲ συμπεράσματος τοῦ τοιούτου ἀναγκαίου· ἐπὶ δὲ τῆς μείζονος
τῶν τοιούτων οὐ ζῴου ἀναγκαίου ἐστὶν ἐν ἀνδρέου, ἀλλὰ τοῦ μὴ ἀναγκαίου ἐν
τοῖς· λέγω δὲ οἷον ὁ περιπατεῖ ἀνδρέου μόνου, ὁ δὲ οὐδενὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει
τοῦ ἐστὶ τοῦ ἐν ἀνδρέου, τοῦ μὴ ἀναγκαίου· ἐπὶ δὴ οὖν τοῦ οὐδενὶ ἐξ ἀ-
ναγκαίου ἐστὶν ἐν ἀνδρέου, ἀναγκαίου τὸν διορισμὸν, διὰ τοῦ τὸ
ζῷον, ὁ δὲ τοῦ ἐν ἀνδρέου ἐστὶ τὸ συμπεράσματος· σημεῖον δὲ τὸ τοῦτο ἐν
ἐπὶ τῆς ἀρνουμένης συζυγίας τῆς μείξεως τοῦ ἐν ἀνδρέου τοῦ μὴ ἀναγκαίου.
ἐπὶ δὴ μὲν χρησμὸς ἐπὶ λοιπῆς τῆς ἀδώλου ἀναγκαίου, οἷος ἐβούλετο
δὲ ξαν τοῦτο ἐστὶ τὸ συμπεράσματος, μετὰ πρόσθεσιν τῆς μείξεως
τοῦ τοῦτο ἐστὶ τοῦ μὴ ἀναγκαίου· ἐν ᾗ δὲ βούλεται τῇ μὲν ζῴου τῶν προ-
ἀναλυομένων τὸ συμπεράσματος, τῇ δὲ λοιπῇ τῆς δὲ ξαν τὸ ἀδώλου ἀναγ-
καίου τὸ β τοῦ, τῇ ἀναγκαίου οὐδενί, τῇ ἐν δὲ χαλεπῶν· ὅπερ ἀδώλου.
ἐπὶ τῇ μὲν ζῴου ἀναλουθήσει τὸ συμπεράσματος· ἀλλὰ τῇ χάρου οὐδενὶ ἀ-
δώλου ἀναγκαίου τὸ ἀναλουθήσει· συμβήσεται δὲ τὸ β τῶν τοῦτο ἐστὶ μὴ πρῶτον, τῇ ἐν δὲ
χαλεπῶν· τῇ οὐδενὶ ἀδώλου ἀναγκαίου· οἷον πρὸς θεόφραστον, τῇ ἐπὶ λοιπῆς
τῆς συζυγίας ἐν δὲ χαλεπῶν ἐστὶ τὸ συμπεράσματος, ἵνα τῇ ἐν λοιπῷ
θεῷ τῇ χάρου ἐστὶ τῶν προλουσεων ἐπὶ λοιπῆς τὸ συμπεράσματος· τῇ δὲ τοῦ ἀναγκαίου
τῇ δὲ ἀδώλου ἀναγκαίου τοῦτο· ἐξουσιαστὰ δὲ οὕτως αἱ προλουσεις ἐν ἐστὶν,
ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης τὸ οὐδενὶ ἐν δὲ χαλεπῶν· ἀναγκαῖον γὰρ τὸ β τῶν τοῦτο ἐστὶ μὴ πρῶτον
ὅπερ ἐξ ἀνάγκης τὸ οὐδενὶ· ψεῦδος δὲ τοῦτο· ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀντικείμενον·

ἀναλυτικῶν.

τὸ δὲ αὐτὸ ἐπὶ τῶν πλευρῶν. ἔστω τρίγωνον τὸ ΑΒΓ. λέγω ὅτι ἡ ΑΒ τῶν ΑΓ, ΒΓ μείζων ἐστίν. ἐκβεβλήσθω γὰρ ἡ ΑΒ ἐπὶ τὸ Δ, καὶ κείσθω τῇ ΑΓ ἴση ἡ ΒΔ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΔΓ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΒΔ τῇ ΑΓ, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ ΒΔΓ γωνία τῇ ὑπὸ ΒΓΔ· ἡ ἄρα ὑπὸ ΑΓΔ γωνία μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ ΒΔΓ· καὶ ἐπεὶ τρίγωνόν ἐστι τὸ ΑΔΓ μείζονα ἔχον τὴν ὑπὸ ΑΓΔ γωνίαν τῆς ὑπὸ ΑΔΓ, ὑπὸ δὲ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ μείζων πλευρὰ ὑποτείνει, μείζων ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΔ τῆς ΑΓ. ἀλλὰ τῇ μὲν ΑΔ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΒ καὶ τῇ ΑΓ ἴση ἡ ΒΔ· μείζονες ἄρα αἱ ΑΒ, ΒΓ τῆς ΑΓ. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ αἱ μὲν ΒΑ, ΑΓ τῆς ΒΓ μείζονές εἰσιν, αἱ δὲ ΑΓ, ΓΒ τῆς ΑΒ μείζονες εἰσίν· παντὸς ἄρα τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς μείζονές εἰσιν. +

Πάσης τριγώνου τῆς ἐκτὸς γωνίας μείζων ἐστὶν ἑκατέρα τῶν ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον γωνιῶν. ἔστω τρίγωνον τὸ ΑΒΓ, καὶ προσεκβεβλήσθω αὐτοῦ μία πλευρὰ ἡ ΒΓ ἐπὶ τὸ Δ· λέγω ὅτι ἑκατέρα τῶν ΑΓΔ, ΒΓΔ γωνιῶν μείζων ἐστὶν ἑκατέρας τῶν ΓΒΑ, ΒΑΓ. τετμήσθω γὰρ ἡ ΑΓ δίχα κατὰ τὸ Ε, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΒΕ διήχθω ἐπὶ τὸ Ζ, καὶ κείσθω τῇ ΒΕ ἴση ἡ ΕΖ, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΖΓ διήχθω ἐπὶ τὸ Η. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ΑΕ τῇ ΕΓ, ἡ δὲ ΒΕ τῇ ΕΖ, αἱ δύο αἱ ΑΕ, ΕΒ δυσὶ ταῖς ΓΕ, ΕΖ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΑΕΒ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΖΕΓ ἐστὶν ἴση κατὰ κορυφήν· βάσις ἄρα ἡ ΑΒ βάσει τῇ ΖΓ ἐστὶν ἴση, καὶ τὸ ΑΒΕ τριγώνου τῷ ΕΓΖ τριγώνῳ ἐστὶν ἴσον, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, ὑφ' ἃς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ ΒΑΕ γωνία τῇ ὑπὸ ΕΓΖ· ἐλάσσων δὲ ἡ ὑπὸ ΕΓΔ τῆς ὑπὸ ΕΓΖ· ἐλάσσων ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ ΒΑΓ τῆς ὑπὸ ΕΓΔ. ὁμοίως δὴ τῆς ΒΓ διχοτομουμένης δειχθήσεται καὶ ἡ ὑπὸ ΒΓΔ γωνία μείζων τῆς ὑπὸ ΓΒΑ. +

Παρὰ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν τῷ δοθέντι τριγώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον παραβαλεῖν ἐν τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ. ἔστω ἡ μὲν δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ ΑΒ, τὸ δὲ δοθὲν τρίγωνον τὸ ΓΔΕ, ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ πρὸς τῷ Ζ· δεῖ δὴ παρὰ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν τὴν ΑΒ τῷ δοθέντι τριγώνῳ τῷ ΓΔΕ ἴσον παραλληλόγραμμον παραβαλεῖν ἐν γωνίᾳ τῇ πρὸς τῷ Ζ. συνεστάτω τῷ ΓΔΕ τριγώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ ΗΘ ἐν γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΘΗΚ, ἥτις ἐστὶν ἴση τῇ πρὸς τῷ Ζ· καὶ κείσθω ὥστε ἐπ' εὐθείας εἶναι τὴν ΒΗ τῇ ΗΚ, καὶ διήχθω ἡ ΘΗ ἐπὶ τὸ Λ, καὶ διὰ τοῦ Α τῇ ΗΘ παράλληλος ἤχθω ἡ ΑΜ, καὶ διὰ τοῦ Λ τῇ ΗΚ παράλληλος ἤχθω ἡ ΛΜ· παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ ΜΗ. καὶ ἐπεὶ ἐπὶ παραλλήλους τὰς ΑΜ, ΗΘ εὐθεῖα ἐνέπεσεν ἡ ΑΗ, αἱ ἄρα ὑπὸ ΑΗΘ, ΜΑΗ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν· αἱ ἄρα ὑπὸ ΘΗΒ, ΜΑΗ γωνίαι δύο ὀρθῶν ἐλάσσονές εἰσιν· αἱ δὲ ἐλάσσονες δύο ὀρθῶν συμπίπτουσιν ἐπ' ἄπειρον· αἱ ΑΜ, ΒΗ ἄρα ἐκβαλλόμεναι συμπεσοῦνται· ἐκβεβλήσθωσαν καὶ συμπιπτέτωσαν κατὰ τὸ Ν, καὶ διὰ τοῦ Ν σημείου τῇ ΗΘ παράλληλος ἤχθω ἡ ΝΞ, καὶ ἐκβεβλήσθωσαν αἱ ΛΗ, ΜΘ ἐπὶ τὰ Ξ, Ο σημεῖα· παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ ΝΟ· ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ΒΗ τῇ ΗΚ, ἡ δὲ ΛΗ τῇ ΗΜ, ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ μὲν ΒΛ τῷ ΚΜ· ἀλλὰ τὸ ΚΜ τῷ ΓΔΕ ἐστὶν ἴσον· καὶ τὸ ΒΛ ἄρα τῷ ΓΔΕ ἐστὶν ἴσον. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΘΗΚ γωνία τῇ πρὸς τῷ Ζ, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ ΘΗΚ τῇ ὑπὸ ΛΗΞ ἐστὶν ἴση κατὰ κορυφήν, καὶ ἡ ὑπὸ ΛΗΞ ἄρα τῇ πρὸς τῷ Ζ ἐστὶν ἴση. πάλιν ἐπεὶ ἐπὶ παραλλήλους τὰς ΜΑ, ΘΗ εὐθεῖα ἐνέπεσεν ἡ ΜΘ, αἱ ἄρα ὑπὸ ΜΑΗ, ΑΗΘ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν· αἱ ἄρα ὑπὸ ΞΗΑ, ΑΗΘ γωνίαι δύο ὀρθῶν ἐλάσσονές εἰσιν· αἱ δὲ ἐλάσσονες δύο ὀρθῶν συμπίπτουσιν ἐπ' ἄπειρον· αἱ ΗΞ, ΑΜ

ἀξιοῖμι, ἐπεὶ οὐκοῦν δέκα ἔλαφοι τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξαιροῦσι τὸν
αὐτὸν ἀριθμὸν, ἑκατὸν ἔλαφοι ἐν δέκα ἔτεσιν ἐξαιροῦσι τὸν αὐτὸν
ἀριθμὸν ἐν ἑκατὸν ἔτεσιν. ἀλλὰ μὴν ἑκατὸν ἔλαφοι ἐν ἑκατὸν ἔτεσιν
οὐδέκα ἔλαφοι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἐξαιροῦσιν ἐν δέκα ἔτεσιν. ἀλλὰ
μὴν ἑκατὸν ἔλαφοι, οὐκοῦν δέκα ἔλαφοι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἐξαιροῦσιν,
ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον, ἐπεὶ ἀδύνατον τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἐν ἑκατὸν ἔτεσιν
μὴ πλείονα ἐξαιρεῖσθαι ἢ ἐν δέκα ἔτεσιν. ὅτι δὲ ψεῦδος ἀδύνατον
ἐπεὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξαιροῦσιν. ἀδύνατον ἄρα ἐστὶν ἀριθμὸν ὑπερβάλλειν
τὸν τῶν ἀπείρων ἀριθμὸ

ἀλλ' ἀφορισθῆναι συλλογισμοί· ἀριθμητὴ δὲ ἡ ἀφορισθεῖσα ἀφ' ἑαυτῆς
πρότασις: +
ἐπεὶ δὲ χρή σε μαθεῖν καὶ τὰ ἐνδεχόμενα πρὸς τοῖς εἰρημένοις ἐν δευτέρῳ
σχήματι συλλογισμοῖς, νῦν ἐπὶ τούτοις αὖθις ἐπιτάξομεν· ἦν δ' ἐν μὲν τοῖς
καθόλου ἀναγκαίοις ἑξάκις τὰ προειρημένα ἐν δευτέρῳ σχήματι
συλλογισμοὶ γίνονται· διὰ δὲ τούτων τῶν σχημάτων αἱ ὅμοιοι σχήμασαι ἀναγ-
καῖαι συλλογισμοὶ προτάσεις· ἐν δὲ τοῖς καθόλου μὲν ἀναγκαίοις ἀφορίζουσι δὲ
αὖθις, ὅπως δεῖ λαμβάνειν τοὺς ὁμοίους σχήμασι ἀναγκαίους· ἀεὶ δὲ τῆς ἀποφατικῆς
καθόλου λαμβανομένης ἀεὶ καὶ ἀποφατικὴ· ἔστω δὴ ἀφωρισμένη συζυγία
τῆς μὲν ζωον ἀποφατικῆς, τῆς δὲ καθ' ἑκάστου ἀποφατικῆς· οἷον τὸ Α
τῶν μὲν Β μηδενί, ἐνδεχέσθω· τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ, ἀνάγκη τῷ αὐτῷ
ἀφορισμένης δὲ ἐξαιρουμένου ἀεὶ ἀνάγκη καὶ τὸ Α τῷ Γ μηδενί, οὕτως δὲ ἀεὶ ἐξ
ἀνάγκης· οὐδὲ τῶν Β ἑνὶ οὐδενί· ἐνδεχέσθω δὲ καὶ τὸ Α τῷ Γ μηδενί· τὸ δὲ Γ παντὶ
τῷ Δ· οὕτως τῶν Β τινὶ οὐκ ἐνδέχεται· ἐὰν γὰρ τὸ Α τῷ Γ μηδενὶ ἐνδέχηται,
τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ, τὸ Α τῷ Δ οὐκ ἐνδέχεται· ἀλλὰ πρότερον ἦν ἀνάγκη·
οὐδὲ τῶν Β τινὶ τὸ Α· ἐὰν γὰρ τῷ Β τὸ Α, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ, τὸ Α τῷ Δ
ἐνδέχεται· ἀλλὰ πρότερον ἦν ἀνάγκη· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Α τῷ Γ μηδενὶ ἐνδέχεται·
ἐνδεχέσθω γὰρ τῷ Β τὸ Α, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ· τὸ Α ἄρα τῷ Δ ἐνδέχεται·
ἀφορισμένης δὲ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς ἀεὶ καὶ τὴν ἀφορισμένην ἀποφατικὴν
ἀναγκαῖον ἀληθεύειν· ὥστε καὶ τὸ Α τῷ Γ μηδενὶ ἐνδέχεται· ἐνδεχέσθω γὰρ
τῷ Β τὸ Α, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ· τὸ Α ἄρα τῷ Δ ἐνδέχεται· ἀλλὰ πρότερον
οὐκ ἐνδέχεται· οὐδὲ τῶν Β τινὶ τὸ Α· ἐὰν γὰρ τῷ Β τὸ Α, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ,
τὸ Α τῷ Δ ἐνδέχεται· ἀλλὰ πρότερον οὐκ ἐνδέχεται· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Α τῷ Γ
μηδενὶ ἐνδέχεται· ἐνδεχέσθω γὰρ τῷ Β τὸ Α, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ· τὸ Α ἄρα
τῷ Δ ἐνδέχεται· ἀλλὰ πρότερον οὐκ ἐνδέχεται· οὐδὲ τῶν Β τινὶ τὸ Α· ἐὰν γὰρ
τῷ Β τὸ Α, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ, τὸ Α τῷ Δ ἐνδέχεται· ἀλλὰ πρότερον οὐκ
ἐνδέχεται· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Α τῷ Γ μηδενὶ ἐνδέχεται· ἐνδεχέσθω γὰρ τῷ Β τὸ Α,
τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ· τὸ Α ἄρα τῷ Δ ἐνδέχεται· ἀλλὰ πρότερον οὐκ ἐνδέχεται·
οὐδὲ τῶν Β τινὶ τὸ Α· ἐὰν γὰρ τῷ Β τὸ Α, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ, τὸ Α τῷ Δ
ἐνδέχεται· ἀλλὰ πρότερον οὐκ ἐνδέχεται· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Α τῷ Γ μηδενὶ ἐνδέχεται·
ἐνδεχέσθω γὰρ τῷ Β τὸ Α, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ· τὸ Α ἄρα τῷ Δ ἐνδέχεται·
ἀλλὰ πρότερον οὐκ ἐνδέχεται· οὐδὲ τῶν Β τινὶ τὸ Α· ἐὰν γὰρ τῷ Β τὸ Α, τὸ δὲ Γ
παντὶ τῷ Δ, τὸ Α τῷ Δ ἐνδέχεται· ἀλλὰ πρότερον οὐκ ἐνδέχεται· ἀλλὰ μὴν
καὶ τὸ Α τῷ Γ μηδενὶ ἐνδέχεται· ἐνδεχέσθω γὰρ τῷ Β τὸ Α, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ·
τὸ Α ἄρα τῷ Δ ἐνδέχεται· ἀλλὰ πρότερον οὐκ ἐνδέχεται· οὐδὲ τῶν Β τινὶ τὸ Α·
ἐὰν γὰρ τῷ Β τὸ Α, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Δ, τὸ Α τῷ Δ ἐνδέχεται· ἀλλὰ πρότερον
οὐκ

ὁρι ζόμενοι δὲ τὸ αὐ ξανόμενον ἢ λάττονα μὲν αὐτὸ μηδ' ἂν αὐ ξανθῆναι δύνασθαι ον: +
ποῖ δὲ δεχθήσεται ἀεὶ αὐ ξανόμενον τὸ ἄπειρον ἐστὶ τοῦτο: +
αὐξανόμενόν φησιν ἁπλῶς τὸ μέγεθος ἀπὸ φανὲς οὔσης τῆς αὐ ξανομένης, τὴν δὲ ἐλάττονα οὐ φανοῦς. ἀλλὰ δὴ καὶ ἀεὶ φανῆ λαμβάνεσθαι τῶν προτεθεισῶν μήτε μέγα μέγεθος ἢ φανὲς ἀπὸ φανοῦς, μήτε δὲ ἐλαττόνων ἀπὸ φανοῦς, μηδ' οὕτως ἀσυλλογίστως ἔχειν τὸ ζητούμενον. ὅμοιος δὲ καὶ ὁ ὅρος τοῖς ἐν ἀρχῇ ὁρισθεῖσιν ὑφ' ἡμῶν: +
προσεχῶς δὲ ἡμῖν οἱ ὅροι πρὸς τὸ δύνασθαι ἀσυλλογίστως ἀφορίζειν τοιοῦτόν ἐστιν ἀπὸ φανοῦς ἐλάττονα ἢ μείζονα λαμβάνειν: +
αὐξανόμενον ἢ μεῖον, καθόλου, ἢ δὲ, ἀνωμάλως: ἕως τοῦ: +
ἀξιοῦσι πάσας λαμβάνειν συζυγίας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων ἐν δεχομένην καθόλου ἀεὶ τὸν σχηματισμὸν ἀσυλλογίστους, γινομένας λοιπὰς πάσας εἰς λήψεται. μηδ' ἢ μὴ αὐτὰς ἀσυλλογίστους εἶναι. σωματὸν γὰρ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων μήτε πᾶν μήτε οὐδενί, ἐξ ἀναλύσεως: +
ἀμφοτέρων οὕτω λαμβανομένων ἐλάττων τῶν προτάσεων ἕως τοῦ: +
οὐδὲ δὲ συμπέρασμα ποιεῖσθαι τῶν ἡμῖν: +

ὁδὶ μὲν οὖν ὁ χθὲς λόγος, ἢ δ' ἐν δέχεσθαι σημαίνει, ἕως τοῦ: +
καθόλου δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων ἐν δεχομένων συζυγιῶν, νῦν βούλεται περιτίθεσθαι τὸν τρόπον τοῦτον τὸν ἐν δεχομένου διὰ λαμβάνειν, ᾧ μόνῳ τούτους δύνανται ἀσυλλογίστους συζυγίας ἐποιήσατο ἐξ ἀνάγκης μὲν ἐξ ἀνθρώπου δὲ καὶ ἵππου, ὅσαι καθόλου μὲν ἔχουσι τὸν τρόπον τοῦτον, ἀποφατικὼ δὲ τῷ ἐν δεχομένῳ. ἐπὶ δὴ τῶν καθόλου λαμβανομένων καὶ μὴ ἀποφατικῶν ἀλλὰ τῶν καθόλου φησὶν ὅμοιος ἔσεσθαι ὁ τρόπος τοῖς ἐν ἀρχῇ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθεῖσιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἀδιορίστων καὶ μὴ καθόλου ἀσυλλογίστους εἶναι τὰς συζυγίας, οἷαι καὶ τοῖς ὅροις οἱ προσεχῶς ἡμῖν ἀφορίσθησαν οἱ ἀρχῇ θεσθεῖσιν ἡμῖν. πρὸς δὲ τὸ δύνασθαι ἐξ ἀναλύσεως λαμβάνειν

804

ἐξ ἀμφοτέρων δύο ἀπὸ τῆς μάζονος ἀποφάσεως τῆς θετικῆς καθόλου, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς, ἡ συλλογισμὸς γίνεται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. συνάγεται γὰρ ἡ ἐλάττων ἀπόφασις, ὅτι τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρχει· τοῦτο δὲ ἐδείχθη πρότερον, ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρχει· διὰ τοῦτο καὶ τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρχον ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν· οὕτω γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι γίνεται συλλογισμός. ἀλλὰ μὴν ὅτι τὸ Β τῷ Γ οὐδενὶ ὑπάρχει, δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου οὕτως +

ἀφαιρείσθω τῶν ἐπὶ τῆς μάζονος ἀποφάσεως τῆς θετικῆς καθόλου, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς, ἡ συλλογισμὸς γίνεται διὰ τοῦ μέσου σχήματος· ἐξ ἀνάγκης ἄρα τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρχει· τοῦτο δὲ ἐδείχθη πρότερον, ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρχει· διὰ τοῦτο καὶ τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρχον ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν· οὕτω γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι γίνεται συλλογισμός. ἀλλὰ μὴν ὅτι τὸ Β τῷ Γ οὐδενὶ ὑπάρχει, δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου οὕτως +

ἀφαιρείσθω τῶν ἐπὶ τῆς μάζονος ἀποφάσεως τῆς θετικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς, νῦν ἑτέρα συζυγία παραδίδοται ἐν ταύτῃ τῶν προτέρων· ταύτῃ δὲ τῶν μὲν μάζονος καθόλου καταφατικῶν ἐν δέχεται, τῶν δὲ ἐλάττονος μερικῶν καταφατικῶν. τῶν δὲ ἐλάττονων, καθόλου ἀποφατικῶν ἐν· τῶν δὲ μὴ ἐλάττων ἐστὶν ἢ οὐδὲ ὅλως ἐστὶ συλλογισμός, λέγω δὲ τὸ οὐχὶ πάντι ὑπάρχον οὐδενί, ἢ τὸ ἐν δέχεσθαι μὲν οὐδενί, διαλῦον δὲ τὸ οὐδενὶ ὑπάρχειν· τὸ δὲ οὐδενὶ ὑπάρχον οὐδενὶ συλλογισμὸν οὐ ποιεῖ καθόλου. οὐ γὰρ ἔστιν ἐξ ἀμφοῖν στερητικοῖν συλλογισμός· ἀλλ' ἡ μὲν τοιαύτη ὅρων θέσις ἐστὶν ἐξ ἧς οὐκ ἔστι συλλογισμός· +

οὐ μὴν ἀλλὰ δείξομέν γε καὶ ταύτην συλλογιστικὴν οὖσαν, ἐάν τις θῇ· +

ἀφαιρείσθω τῶν ἐπὶ τῆς μάζονος ἀποφάσεως τῆς θετικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς, νῦν ἑτέρα συζυγία παραδίδοται ἐν ταύτῃ τῶν προτέρων· ταύτῃ δὲ τῶν μὲν μάζονος καθόλου καταφατικῶν ἐν δέχεται, τῶν δὲ ἐλάττονος μερικῶν καταφατικῶν. τῶν δὲ ἐλάττονων, καθόλου ἀποφατικῶν ἐν· τῶν δὲ μὴ ἐλάττων ἐστὶν ἢ οὐδὲ ὅλως ἐστὶ συλλογισμός, λέγω δὲ τὸ οὐχὶ πάντι ὑπάρχον οὐδενί, ἢ τὸ ἐν δέχεσθαι μὲν οὐδενί, διαλῦον δὲ τὸ οὐδενὶ ὑπάρχειν· τὸ δὲ οὐδενὶ ὑπάρχον οὐδενὶ συλλογισμὸν οὐ ποιεῖ καθόλου. οὐ γὰρ ἔστιν ἐξ ἀμφοῖν στερητικοῖν συλλογισμός· ἀλλ' ἡ μὲν τοιαύτη ὅρων θέσις ἐστὶν ἐξ ἧς οὐκ ἔστι συλλογισμός· +

οὐ μὴν ἀλλὰ δείξομέν γε καὶ ταύτην συλλογιστικὴν οὖσαν, ἐάν τις θῇ· +

πρότερον τῶν ἀποφατικῶν ἀναστρεπτέον, τῶν δὲ καταφατικῶν ἐν δέχεται μὴ ἀναστροφὴν ἀλλὰ τοιαύτην οἵαν ἐν τοῖς καθόλου συλλογισμοῖς ἐλέγομεν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ μέσῳ σχήματι συλλογισμῶν· τὸ γὰρ καθόλου καταφατικὸν ἀναστρέφεται μὲν οὐδενὶ ἀλλὰ μὴν ὅτι τὸ Β τῷ Γ οὐδενὶ ὑπάρχει, δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου οὕτως +

πρότερον τῶν ἀποφατικῶν ἀναστρεπτέον, τῶν δὲ καταφατικῶν ἐν δέχεται μὴ ἀναστροφὴν ἀλλὰ τοιαύτην οἵαν ἐν τοῖς καθόλου συλλογισμοῖς ἐλέγομεν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ μέσῳ σχήματι συλλογισμῶν· τὸ γὰρ καθόλου καταφατικὸν ἀναστρέφεται μὲν οὐδενὶ ἀλλὰ μὴν ὅτι τὸ Β τῷ Γ οὐδενὶ ὑπάρχει, δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου οὕτως +

ἀφαιρείσθω τῶν ἐπὶ τῆς μάζονος ἀποφάσεως τῆς θετικῆς καθόλου, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς, ἡ συλλογισμὸς γίνεται διὰ τοῦ μέσου σχήματος· ἐξ ἀνάγκης ἄρα τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρχει· τοῦτο δὲ ἐδείχθη πρότερον, ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρχει· διὰ τοῦτο καὶ τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρχον ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν· οὕτω γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι γίνεται συλλογισμός. ἀλλὰ μὴν ὅτι τὸ Β τῷ Γ οὐδενὶ ὑπάρχει, δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου οὕτως +

ἀφαιρείσθω τῶν ἐπὶ τῆς μάζονος ἀποφάσεως τῆς θετικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς, νῦν ἑτέρα συζυγία παραδίδοται ἐν ταύτῃ τῶν προτέρων· ταύτῃ δὲ τῶν μὲν μάζονος καθόλου καταφατικῶν ἐν δέχεται, τῶν δὲ ἐλάττονος μερικῶν καταφατικῶν. τῶν δὲ ἐλάττονων, καθόλου ἀποφατικῶν ἐν· τῶν δὲ μὴ ἐλάττων ἐστὶν ἢ οὐδὲ ὅλως ἐστὶ συλλογισμός, λέγω δὲ τὸ οὐχὶ πάντι ὑπάρχον οὐδενί, ἢ τὸ ἐν δέχεσθαι μὲν οὐδενί, διαλῦον δὲ τὸ οὐδενὶ ὑπάρχειν· τὸ δὲ οὐδενὶ ὑπάρχον οὐδενὶ συλλογισμὸν οὐ ποιεῖ καθόλου. οὐ γὰρ ἔστιν ἐξ ἀμφοῖν στερητικοῖν συλλογισμός· ἀλλ' ἡ μὲν τοιαύτη ὅρων θέσις ἐστὶν ἐξ ἧς οὐκ ἔστι συλλογισμός· +

ἀλλὰ μὴν ἐνδέχεται καὶ τοιαύτην ἀναστρεπτέον, ἐάν τις θῇ· +

πρότερον μὲν τῶν ἀποφατικῶν ἀναστρεπτέον, τῶν δὲ καταφατικῶν ἐν δέχεται μὴ ἀναστροφὴν ἀλλὰ τοιαύτην οἵαν ἐν τοῖς καθόλου συλλογισμοῖς ἐλέγομεν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ μέσῳ σχήματι συλλογισμῶν· τὸ γὰρ καθόλου καταφατικὸν ἀναστρέφεται μὲν οὐδενὶ ἀλλὰ μὴν ὅτι τὸ Β τῷ Γ οὐδενὶ ὑπάρχει, δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου οὕτως +

πρότερον μὲν τῶν ἀποφατικῶν ἀναστρεπτέον, τῶν δὲ καταφατικῶν ἐν δέχεται μὴ ἀναστροφὴν ἀλλὰ τοιαύτην οἵαν ἐν τοῖς καθόλου συλλογισμοῖς ἐλέγομεν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ μέσῳ σχήματι συλλογισμῶν· τὸ γὰρ καθόλου καταφατικὸν ἀναστρέφεται μὲν οὐδενὶ ἀλλὰ μὴν ὅτι τὸ Β τῷ Γ οὐδενὶ ὑπάρχει, δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου οὕτως +

διὰ τῆς μεθαλήψεως τῆς ἀδεχομένης ἀποφάσεως ἐστὶν ἀποφάσεως ἐστὶν ἀποφάσεως.
ἐπεὶ οὐ μόνον ἀποφάσεως ἀποφάσεως ἀντιφάσεις ἀδιόριστοι προ-
τάσεις, ἀλλὰ διὰ τῶν αὐτῶν ὁρίσεων· ἐπεὶ δὲ μεθαλήψεως ἐστὶν ἀδεχομένης
ἀποφάσεως ἐστὶν ἀποφάσεως αἱ αὐταὶ ἀντιφάσεις τῇ τῶν ἀδεχομένων συζυγίᾳ· ἀλλὰ
δὴ δύο τέρατα λήψεως καὶ ἀποφάσεως, ἀσυλλόγιστοί εἰσι πᾶσαι, διὰ τὸ
μὴ μεθαλαμβάνειν ἀεὶ τῶν ἀδεχομένων καὶ ἀποφάσεως ἐστὶν ἀποφάσεως,
ὡς πολλαχοῦ εἴρηται: +

οὐ μὴν γὰρ μὴ ὑπάρχειν, ἢ τοῦ ἑξῆς αἰτήσεως μὴ ὑπάρχειν, ἐστίν: +
ἐφ᾽ ἑκατέρων οὐσῶν καὶ ἀποφάσεων οὐδὲν ἧττον αἰτεῖται συμπέρασμα,
δῆλον· οὐ σημαίνει μὲν οὖν ἀπόφασιν οὐδεμία, οὔτε αὐ σημαῖνον, οὔτε
ὑπάρχον· διὰ τὸ μηδετέρων πρότασιν ἀποφάσεως εἶναι μήτε
τῶν αὐτῶν σημαῖνον, μήτε τῶν ἀδεχομένων. ὅτι δέ, οὐδὲ ἀδεχόμενον δὲ
ἀποφάσεως ἐστὶν ἀποφάσεως αἰτεῖται συμπέρασμα, δῆλον· οὐ πορίσαιμι μὲν γὰρ ὅρων τὸν αὐτὸν τῆς μὴ
ὄντως καὶ ὄντων. τοῦτο δὲ σημαίνει, ἀναιρεῖται πᾶν τὸ κατὰ τὸ ἀδεχόμενον.
οἷον ὅροις λευκὸν· κύκνος· δύος· λευκὸν μὲν γὰρ κύκνος ἐξ ἀνάγκης πᾶν
λί· ἀνάγκη δὲ τὸ δεχόμενον οὐδενί· μὴ κύκνος ἐξ ἀνάγκης οὐδενὶ δύο ὑπάρχει.
οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἀδιορίστων ἀποφάσεων· ἐπεὶ δὴ δέδεικται τὸ βέλτιον ἐξ
ἀναγκαίου οὐχὶ πάρχον, οὐκ ἀναγκαῖον συλλογισμὸς ὅλως: + ..α'

οὐ γὰρ αἰτεῖται μὲν διὰ τῶν ὅρων τοιαῦτα, πᾶν τὸ τοιοῦτον ἀποφάσεως
ἀναιρήσει συμπεράσματος μεθαλήψεως ὑπάρχον ὅτε μὴ ἀδεχόμενον ἐστί.
ἀποφάσεως γὰρ ἀναιρεῖται λήψεως ἐστὶν ἀποφάσεως τῶν προσεχῶς
ἀρνητικῶν ἀποφάσεων: +

ποίως δὲ ἐξ ἀναγκαίων τῶν ἀμφοτέρων συλλογισμός, ἐστίν: +
πρῶτον οὖν ἐξ ἀμφοτέρων καθόλου λόγων, ἡγουμένων ἐχουσῶν τῶν ἑτέρων
κριτικῶν παράδοσιν· ὡς προδείξομεν ἔχον αἴτημα καθόλου, οὕτως ἔχοντος καὶ
τοῦ. αἰτήσεως γὰρ ἐναντίον συλλογισμοῦ, αἴτημα καὶ ἀναιρεῖται ὁποτέρου
οὖν ἀναιρεθέντος συλλογισμὸς ἀναιρεῖται· ἀλλὰ δὴ τὸ ἀποφάσεως ἀναίρεσιν αἴτημα καθόλου ἀντὶ
καταφατικοῦ προδείξομεν, ἀλλὰ ποιοῦ συλλογισμοῦ τοῦ ἐν τῷ δευτέρῳ σχήματι ..β'
καθόλου ἀναιρεῖται ἀποφάσεως αἴτημα καθόλου ἀντὶ καταφατικοῦ, ἐν τῷ
μείζονι καθόλου προτάσει, ἀλλὰ ποιοῦ συλλογισμοῦ τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, ἐν τῷ αὐτῷ δὲ οὐ
μοίρᾳ καθόλου. λέγω δὴ τὸ ἀδεχόμενον τὸ ἴδιον αἴτημα καθόλου ἀντὶ καταφατικοῦ
ὑπάρχοντος. ἀδύνατον γὰρ ἀποφάσεως ἀναίρεσιν αἴτημα καθόλου ἀντὶ καταφατικοῦ

ئەسلىگە مۇناسىپ كېلىدىغان ئىشلەتكۈچىلەرنى تاللاڭ: +

ئىشلەتكۈچىلەر تىزىملىكى: +

ئىشلەتكۈچى ئەسكەرتىشى: +

ئىشلەتكۈچى ئۇچۇرى: +

ئىشلەتكۈچى ئۇچۇرىنى ئۆچۈرۈش جەريانىدا خاتالىق كۆرۈلدى. ھەممە ئىشلەتكۈچى ئۇچۇرى ئۆچۈرۈلمىگەن بولۇشى مۇمكىن. ئىشلەتكۈچى ئۇچۇرىنى قايتا ئۆچۈرۈپ باقسىڭىز بولىدۇ. +

ئىشلەتكۈچى ئۇچۇرى ئۆچۈرۈلدى. +

ئىشلەتكۈچى ئۇچۇرى ساقلاندى. +

ئىشلەتكۈچى ئۇچۇرى ساقلاش جەريانىدا خاتالىق كۆرۈلدى. ئىشلەتكۈچى ئۇچۇرىنى قايتا ساقلاپ باقسىڭىز بولىدۇ

πρὸς τὸ τὸ ἀόριστον· μὴ μὲν οὖν πότερας μα οὐ λύσεις οὐδαμως τὸ τὸ ἀόριστον εἶναι.
οὐδὲ γὰρ εἰ ἀόριστα ἔσται τὰ τῆς εὐθείας μήκους τὸ τὸ ἀόριστον εἶναι τὸ οὔ πότερας μα, ἀλλὰ εἰ ἀφωρισμένον ἐστίν, οὕτω καὶ λεκτέον. ἀφωρισμένον δὲ ὅτι μὲν ἔχει τὴν τὸ ἀόριστον, οὐκ ἀληθεύεται, ὅτι δὲ πᾶσαν ἐξαιρεῖ τὴν τὸ αὐτό. ἀλλ' ὅταν μὲν ἐξαιρῇ τὴν τὸ ἀόριστον καὶ λαμβάνῃ τὸ ὁρισμένον σημαίνει τὸ ἀφωρισμένον. ὅταν δὲ ἀποφάσκῃ ἔχειν τὸ ἀόριστον, ἀληθεύεται τὸ ὁρισμένον σημαίνει τὸ ἀφωρισμένον· ὥστε ἀρνεῖται μὲν πλειόνων ἐστὶν πρώτων σχῆμα· συλλογίσεται μὲν οὖν ἐν τούτοις, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι ἐν ὅλῃ τοῦ τὸ πᾶσαν αὐτὸν ἀλλ' ἀχωρίστων ἔχειν τὸ ἀόριστον τὴν ἐλαττονα ἀποφάσκων τὸ τὸ ἀόριστον·

σημαίνει γὰρ πρῶτον ὁριστήν, ἕως τοῦ· +

ἀλλ' ὅτι ἐξ ἀμφοτέρων καταφατικῶν πρώτων πρότασίν ἐστιν· ἐν τούτοις δὲ πρῶτον τὴν αὐτῆς μέζονος τὸ τὸ ἀόριστον, τὴν δὲ ἐλάττονος οὐκ ἔχομεν. εἰ σημαίνει δὲ τὸ ἀφωρισμένον οὔ πότερας μα· τῶν γὰρ χέρονι τῶν πρώτων ἐπιπλοκὴ τὸ οὔ πότερας μα· δείκνυται γὰρ διὰ τῆς ἀναστροφῆς τῆς ἐλάττονος προτάσεως εἰς ἀναστρεφομένην πρὸς τὸν ὁριστικὸν καταφατικόν, ἡ ποιεῖ τὸν βέλτιστον πρώτου σχήματος· +

ποιεῖ δὲ καὶ ἡ τὸ μὲν β τὸ τὸ ἀόριστον ἕως τοῦ· +

πορίζεται τὸν μέζονα τὸ τὸ ἀόριστον, τὸν δὲ ἐλάττονα οὐκ ἔχομεν, νῦν τὸ αὖ πάλιν τὸ τὸ ἀόριστον, τὸν μέζονα οὐκ ἔχομεν, τὸν δὲ ἐλάττονα τὸ τὸ ἀόριστον· σημαίνει δὲ καὶ ἡ τὸ αὐτὸ τὸ οὔ πότερας μα, διὰ τῆς αὐτῆς δείξεως· +

ἡ δὲ τὸ μὲν α τὸ ὁριστικόν, τὸ δὲ β τὸ καταφατικόν, ἕως τοῦ· +

ἐπεὶ οὖν ἐξ ἀμφοτέρων καταφατικῶν ὄντων συλλογιστικὴ συζυγίας, νῦν δὲ αὖ ἀποφατικὸν ἔχομεν τὸ ἕν πρότασιν ἀεί· τῆς μὲν μέζονος τῆς ἀποφατικῆς οὔσης, τῆς δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς, τῆς τὸ ἀόριστον ἐχούσης, ἢ πρὸς τὸ μέζονα θετικόν, ἢ πρὸς τὸν ἐλάττονα στερητικόν, οὐ γίνονται συζυγίαι. σημαίνει δὲ ἀμφότεραι οὐκ ἔχομεν οὔ πότερας μα· ἀλλ' ὅτι μὲν ἔχουσι τὸν μέζονα οὐκ ἔχομεν, δῆλον ἐκ τοῦ ὁριστικὸν γὰρ οὐκ ἔχόμενον· ὅτι δὲ τὸ τὸ ἀόριστον ἔχουσιν, δῆλον οὐδενὶ ἐξαίφνης· ὡς δὲ δεικτέον αὐτῶν πρώτων σχήματι· ὅτι δὲ δεῖ τὴν ἀποφατικὴν καταφατικοῦ προτάσεως

τὸ ζῶον δύναται πάντα αὐτῶ. ὁ δύος ἐνὶ λευκαίνεσθαι δεχομένως. μὴ ζῶον αὐ δύναται
πάντα δύω. ἢ τὸ ζῶον αὐ δέχεται μὴ πάντα λευκαίνεσθαι δεχομένως. αὐός ἐνὶ
λευκαίνεσθαι δέχεται μὴ ζῶον δύναται πάντα αὐτῶ. τοῦδέ μὲν ἐνί, ἵππος. δύος.
λευκόν. ἵππος οὐ πάντα λευκαίνεσθαι δεχομένως. αὐός ἐνὶ λευκαίνεσθαι δέχεται.
εἰ ἵππος οὐκ ἐνὶ αὐτῶ ἓξ αὐσιας. μὴ πότ' ὢν ἢ ἐξαὐσιας ἢ ὄλλ' ἓξ ἀνθρώπου μὴ ὄδε ξία
ἢ μοῦσ' ἐπιστήμη μὴ δέ ποτ' ἄναγ, ἀπό δὲ ξία δέ ἢ αὐτή, ἢ μὴ αὐσία ἐστὶ ἓξ ἀμφοτέρων,
τὸ μὴ αὐσίαις ἁπλῶς μᾶλλον μᾶλλον ἢ ἧττον: +

ἰδέαι δ' εἰσὶν ἢ μὲν αὐτοτελῶν προσώπων, ἕως τοῦ: +
λιπόντας τὸν μὲν ξιν τοῦ αὐ δεχομένου μὴ τοῦ αὐτοτελοῦς, νῦν δὲ λέγεται περὶ τοῦ
αὐτοτελοῦς μὴ αὐ δεχομένου. τὰ αὐτὰ δέ σωματοποιεῖται ἐν τοῖς ἐπιστήμης ἐπιζητῆ
σύμπτωσις μᾶλλον, ἀ σωμάτων ἢ μὴ αὐτῶν πρώτων ἐστὶ μᾶλλον. ἐπὶ τοῦτο τὴν ἐπιστήμην
ξεως ὅ μοίως ἐχόντων τῶν προσώπων, ἀ μὲν τὰ ἀμφότερα αὐτοτελῆ ἐστὶν
ὡσὸν, τὸ μὲν τὸν διορισμὸν αὐ δεχόμενον σωματοποιεῖται σύμπτωσις μᾶλλον. ἀ δὲ
ἢ μὲν ἀπόφασιν, ἢ δὲ ἀπόφασιν, ἀ μὲν αὐ δεχομένη ἀπόφασιν
ἄν, τοῦτο μᾶλλον τὸν διορισμὸν αὐ δεχομένου ἔσται τὸ σύμπτωμα μᾶλλον. ἀ δὲ τὸ
αὐτοτελοῦν ἄν ἀπόφασιν, αὐ δεχόμενον μὲν τὸν διορισμὸν, ἀλλὰ τὸ σωματοποιεῖται
ἔχον τάδε ἔχοντα: +
σωσάνδιν ἢ μὲν αὐτοτελῶν προσώπων οἱ ὅροι, ἕως τοῦ: +
λιπόντας τὸν μὲν ξιν τοῦ ἀμφοτέρων ἀπόφασιν. αὐτοῦτας
προσώπους τὸν ἐπιστήμην τῶν ἐχόντων μὲν ζῶον ἀδύνατον αὐτοτελῆ, τῶν δὲ ἐλλιπῶν
αὐ δεχομένων. μὴ σωματοποιεῖται δὲ αὐ δεχόμενον σύμπτωμα, διὰ τὸ ἀμφοτέρα
φάσιν τῆς ἐλλιπόντος προσώπου. μὴ ποιούσης τὸν βίον τὸν ὅπου τοῦ
προσώπου ἐστὶ μᾶλλον. ἀ δὲ μὴ αὐτοῦτον τὸν ἐστὶ μᾶλλον, μὴ αὐτοῖς ἄλλοις ἐστὶ τῆς
ἐξεως τοῦ αὐτοτελοῦς μὴ αὐ δεχομένου οὐ βούλεται τὴν μὲν ζῶον τῶν προσώ
πων ἐστὶ πάντα τοῦ σύμπτωμα μᾶλλον, ἀλλὰ τῆ χέρονι. ὅλον ὅλ' ἐστὶ τῆς μὲν ξεως
τοῦ αὐτοτελοῦς μὴ τοῦ τάδε ἔχοντος, ὅταν ἐλλείπῃ τὴν μὲν ζῶον ἐστὶ πάντα
τοῦ σύμπτωμα μᾶλλον, ἀλλὰ τῆ χέρονι ὅλον ὅλ' ἐστὶ τῆς μὲν ξεως τοῦ αὐτοτελοῦς
τοῦ τάδε ἔχοντος, ὅταν ἐλλείπῃ τὴν μὲν ζῶον ἐστὶ πάντα τοῦ σύμπτω
μα μᾶλλον. μὴ τοῖς ἔχουσι τῶν μὲν ζῶον ἀδύνατον αὐτοτελῆ, αὐτοτελῆ δὲ σύμπτωμα
σωμάτων.

ἀλλὰ οὐ δύναται ἀστρονόμον ἢ βούλεται ὁ κανὼν ἀλλ' ἀλλά δὲ ἐξ ὧν ὁ θέσις.
ὡς πρὸς μὲν ἀρχὴν τὴν μὲ ζονα ἔχουσαν ἀνωμαλίαν ὁ κανὼν ἀστρονόμον ἐστὶ συμπέρασμα,
οὕτω καὶ πρὸς τὴν ἐλαχίστην ἔχουσαν ἀνωμαλίαν τὴν μὲ ζονα οὐ δεχομένων. ἐν δὲ
τῇ μὲ ζονι διαφέρουσιν· ὁ μὲν γὰρ ἔχουσαν τὴν μὲ ζονα οὐ δεχομένων,
ἐν δὲ τῇ μὲ ζονι διαφέρουσιν· ὁ μὲν γὰρ ἔχουσαν τὴν μὲ ζονα ἐν δεχομένῃ,
καὶ αὐτὴν ἀνωμαλίαν τὴν ἐλαχίστην, τὴν ἐπὶ τοῦ ἀφηλίου καὶ περιγείου,
διὰ τοῦτο καὶ πάντας τοὺς ἀπλανεῖς· ὁ δὲ τὴν μὲ ζονα ἔχουσαν ἀνωμαλίαν,
καὶ αὐτὴν ἀνωμαλίαν τὴν ἐλαχίστην, τὴν δὲ ἀδύνατον ἀπαγωγὴν ὁδεύων,
ὁ μὲν γὰρ α τῶν πλανήτων ἐξαίρεται πλείστον χάτω. ὁ δὲ β τῶν πλανήτων ἐν δεχόμενος.
οὐκ ἐναντίως ὁ μὲν α ἀνωμαλίαν τῶν β ζωδίων· πλείστον οὖν ὁ προῶν χρόνος· ὁ οὖν μὲν α τῶν
πλανήτων ἐξαίρεται πλείστον· ὁ δὲ β τῶν πλανήτων ἐν δεχόμενος· ἀνωμαλίαν τῶν β ζωδίων·
ὁ δὲ γ τῶν πλανήτων ἐν δέχεται μονοειδῆ τῶν ζ· ὁ γὰρ δ τῶν ἐν δεχόμενος μονοειδῆ·
ὁ δὲ β τῶν ἐν δέχεται ζωδίων· ὁ α δὲ τῶν ἐν δέχεται μονοειδῆ· ὁ δὲ γ τῶν β ἀνωμαλίαν
μονοειδῆ· ὁ δὲ β τῶν ἐν δέχεται ζωδίων· ὁ α δὲ τῶν ἐν δέχεται μονοειδῆ.
ὁ οὖν γὰρ δέδεκται ἐν τῶν προώτων σχημάτων· ὧν δὲ ἐξαίρεται πλείστον πάντων, ὅπερ
ἀνωμαλίαν, ὅλως ὁ ἐν δέχεται μονοειδῆ, οὗ ὁ ἐν δέχεται πάντων· +

ποιεῖ δὲ δεχθήσεται, ἢ δ' ἐλάττων β τῶν τετραγώνων ἀνωμαλίαν, ἐστὶ τοῦ· +
ποίως δὲ ἔχουσιν αἱ ἀνωμαλίαι προσωπεῖα ἐπὶ μοῦται τῆς μέξεως οὐκ
ἐν δεχομένου ἢ οὗ γὰρ ἔχοντος· πάσαι γὰρ αἱ τῶν μὲ ζονα ἔχουσαι,
ἢ ἐν δεχομένων, ἢ αὐτὴν ἀστρονόμον, τῶν δὲ ἐλαττόνων ἀνωμαλιῶν ἐν δεχομένων,
ὅτι ἄλλου δέ ποτε ἐστίν· +

ἀλλὰ τί ὁ πλάνης τηρεῖ τὸν ὁδεύειν, ἐστὶ τοῦ· +
ὡς μὲν αὐτοποιοῦσαν ἀνωμαλίαν παραδίδωσι, ἢ πρώτων γὰρ ἐλαττόνων τῶν ἐχόντων
τὴν μὲ ζονα ἀνωμαλίαν ἀποφαίνων, τὴν δὲ ἐλαττόνα ἀνωμαλίαν αὐτὴν ἀστρονόμον·
ἢ ὡς καὶ ταύτην αὐτὴν ἀστρονόμον πρὸς τὴν μεριαίαν καὶ ἀφαίρεσιν μεριαίαν ἀποφαίνων συμπέρασμα μὲν οὐ δεχόμενον·
ὑποδέδεξται δὲ ἀληθῆ πάντες, ἢ ἀληθῆ μονοειδῆ· αὐτὴν γὰρ ἐξηγήσατο τὴν
φάσιν· ἐν γὰρ τῷ α τῶν ἐν δέχεται μονοειδῆ τῶν ζ· παρὸ γὰρ ἐστὶν αὐτοῦ
οὐχ ὑπάρχει ἐν δεχομένως· οὐ δέ ἐστι τῶν πρώτων τοῦ τρίτου β· ὁ γὰρ τρίτων
τῶν β ὑπάρχει δι' αὐτὸ αὐτοφωνεῖ· τῷ α δ' ἀφαιρεῖ τῶν β ἐν δεχομένως
οὐχ ὑπάρχει δ· +

ιδ΄ ὑφηλικὴ πρόλαος, ἀνάστημα, ἑώς τοῦ: +
ἡμιμόζονος οὔσης ἀναστήματος ἀποφαλικῆς, τῆς δὲ ἑλώτιονος καὶ ἀποφαλικῆς
ἀδεχομένης, τοῦ μὴ ὄντος φέρειν ἡνίαν ἐν τῷ στόματι· ἡ δὲ ὀρθοφυὴς τῆς ἑλώτιονος, ἡ τῆς δὲ ἀσυνάλειν ἀπαγωγῆς· ἡ δὲ ἀσυνάλειν καὶ τὸν πλατύτυρον αὐτῶν ἀναστήματι. +
Τοιοῦτος ἔχοιεν ἂν πρόλαοι δέ, ἑώς τοῦ: +
ναμὶ μὴ ἡ δὲ τοῦ πρώλου χήναλος, ἡ τῶν ἀνδρόδρομι. ὅτα ᾖ ἀναστήματι. τοιοῦτος ἔχοι ἂν πρόλαος δέ, τοῦτ' ἔστιν ἡμίζων ἰῶ ἀναστήματι ἀποφαλικὴ, ἡ δὲ ἑλώτιον ἀδεχομένη ἀποφαλικὴ, σωμάβαγγα δὲ τοῦ οὖλοι δὲ ἡ σαν ἀνδρόδρομοι ἄπροι ὄροι μὴ ὄντος φέρειν, ἡ δὲ ἀχαλινὴ μὴ ὄντος φέρειν. οὕτως οὖν ᾖ ἡ ἀνδρῶδη. ἀπόδηλα δὲ ἡ ἀφηνιαστικὰ τὰ ἑλώτια πρόλαος ἂν οὖλον πάλιν ἐν τῷ βόπον ἐποιήσαμεν τοῦ πρώλου χήναλος, οὐδὲ οὐ δὲ ἀναστήματι σωμάτιαθαι οὐ μπόρασμα. ὥστε οὐ δὲ τῶν β΄. οὖλοι δὲ ἐσ' ἀνδρῶδη οἱ ἄπροι. ἀλλοίου λιοὶ ὀχὸν ξα, ἡ μὴ λιοὶ σὺν δὲ χαλινὴ μὴ ὄντος φέρειν. δηλονότι τοῦ σὺν δεχομένου οὐ νοῦς τοῦ καὶ τοῦ ὄντος φέρειν σημαντικοῦ: +
τῶν δὲ οὖλοι δὲ φηλικὴν τὰ ἡ πρὸς τὸ ἐλάττον ἄπροι, ἑώς τοῦ. +
ναμὶ μὴ ἀποφαλικὴ μὴ ὄντος φέρειν ἑλώτιονος τῶν ἑλώτιονα, τῶν δὲ μόζονα, ἡ μὴ
αὐτῶν καὶ ἀποφαλικὴ ἑλώτιον βαλλόμενον, ὡς ἂν ἀφ' ἑξαμφοτέρων καὶ ἀποφαλικὴ καὶ ἀποφαλικὴ συζυγίας, ἡ ἀποφαλικὴ. ἀδοῦν φῇ ἀποφαλικὴ οὐ σὰν ἑλώτιον ἀδεχομένη δή, συλλογιστικὴ γίνεται μὴ οὐ συζυγία, μεταλαμβάνοντος τῆς ἑλώτιονος ἀποφαλικῆς, ἀστὶ καὶ ἀποφαλικὴ. μὴ αὖ λιοφέρεσθαι πρὸ τῶν μερίων. μὴ ποιούσης, ἡ τὸν τοῦ πρώλου χήναλος τρόπον, ἐ αὖ μόζων καὶ ἀποφαλικὴ μὴ ὄντος φέρειν. ἡ οὐ τέ ἀποφαλικὴ ἐ αὖ ἀποφαλικὴ. σωμαγοῦ δὲ αὖ λοιπὸν ἐν ἀδεχόμενον. ἀδὲ ἡ ἑλώτιον ἀποφαλικὴ δή ἀναστήματι, ἀσὺν λλόγιστος ἐ συζυγία. λοιπὸν δὲ οὖλον τοῦ δὲ οὖλου χήναλος, ἀποβλητέα δὲ τῶν ἑλώτιονα ἐ χόντων καὶ ἀποφαλικὴ. σωμαγοῦ δὲ λοιπὸν ζὲ λοῦ δηγί, ἡ λοπαντὲ, οὕτως. ὄνος μὲν δὲ χαλινὸν πωλὶ ἵππου, ἡ μὲν δηγὶ μὴ ὄντος φέρειν. ἡμίονος μὲν πωλὶ ὄνου δηγὶ ἵππου ἐξ ἀμφοτέρων. μὴ σὺν αὐτὸν λοπαντὲ πωλὶ ἡμίονος πωλὶ δὲ ὠ ἐξ ἀμφοτέρων μὴ ὄντος φέρειν. τοῦ δὲ μὲν δηγὶ, ὕππος

πολὺ μᾶλλον ἵππων ἢ μυδρανὶ τὸ δύο χαλκοῦν· ὥστε πολυτίμων οὐδενὶ ἵππῳ ἐξισάζει.
ἐξ ὧν αὐτὸς ἑαυτὸν τὸν πολὺ πολυτιμότατον δῶρόν ἐστιν ἑαυτῷ τὸ δύο χαλκοῦν· τοῦτο γὰρ
μυδρανί, τοῦτον πολὺ ἵππων μᾶλλον ἑαυτὸν τὸ δύο χαλκοῦν· ἐγρηγορὼς δὲ αὖτος
οὐδενὶ ἵππῳ ἐξισάζει αὐτὸς ἑαυτῷ· ὑπνος οὐδενὶ αὖτῷ ἐγρηγορότι ἐξισάζει
τὸ δύο χαλκοῦν· +

μοιώσει δὲ ξύλῳ, ὑφ' ὃ πολυτελοῦς τῶν ὀρῶν, ἕως τοῦ· +
ἀλλὰ πάλιν λαχθήσεται, αὖ ἐπὶ τῶν ἐξαφορτιζομένων πολυτελοῦς ζῴου,
πρίτεται τῶν συμπερασμάτων, πρίτεται δὲ ἕξεως, ὑφ' ὃ πρὸ τῶν ἐχουσῶν
τὸ μὲν ζῳονδιαφορτίου, τὸ δὲ ἄλογα μηρικὰ συλλογισμῶν ζῳικῶν·
λέγω δὴ ἐχουσῶν τὸ μὲν ζῳονδιαφορτίου ἢ ἀποφορτίου, τὸ δὲ ἄλογα
πολυδιαφορτίου· αὖ λαμβάνεται δὲ οὐ συλλογισμὸν ὑφ' ἓν ῥίπτω σχῆμα· τοσοῦ
τον μόνον διαφορὰ τούτων, πρὸς λαῶν πολυτελοῦς ζῳίας, ὅτι ἐνδέχεται μὲν
τὸ ἄλογα πολυτελοῦς ἔχουσαν πρὸς τὸ μηρικὰ ἔχον αὐτῶν αἴσθησιν
φορμῶν· αὖ τοῦτο ἐστὶ μηρικῆς οὐσίστητος ἄλογα πολυτελοῦς, ἢ αἴσθησις φορὴ πάλιν
πρὸς αὐτὸ τὸ μηρικὸν γίνεται· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχουσῶν τὸ ἄλογα πολυτελοῦς.
τὸ δὲ μὲν ζῳονδιαφορτίου ὅτι λαγὸς πάλιν συζυγιῶν συλλογισμῶν, ἀμφο
τέρων μὲν οὐσῶν ἀναλαφαλικῶν, ἡ διαφορὰ αὐτῆς πρὸς λαῶν πολυτελοῦς,
ὅτι ἐνδέχεται μὲν τὸ ἄλογα αἴσθησιν φορῶν· αὖ τοῦ δὲ τὸ μὲν ζῳονδιαφορτίου.
ἐξ ὧν μὲν οὐ δέχεται συμπεράσματα ἀναλαφαλικὰ ἢ διὰ τοῦ αὐτοῦ λόγου, οὐδὲ
νοεῖ ἄλλου ἀδιόμενα· αὖ τοῦ δὲ μὲν τὸ δέχεται συμπεράσματα ἀναλαφαλικὰ
φορῶν· οἷον ἔστω ἡ μὲν ζῳονδιαφορτίου ἔχουσα μηρικὴ· ἡ δὲ ἄλογα πολυτελοῦς
αὖ ἔχουσα ἀναλαφαλικὴ ἀμφότερα· λέγω οὖν οὕτως· τὸ ἀληθεύοντος
τῶν μὲν ζῳονδιαφορτίου ἐστὶν ἐνδέχεται· τὸ δὲ βραδυτῆτος οὐκ ἐνδέχεται· ἅλως φορὰ
τῶν μὲν ζῳονδιαφορτίου· ἐπὶ γὰρ αὐτῆς φορὰ τὸ ἄλογα πολυτελοῦς, ἀσυλλόγιστος
γίνεται ἡ συζυγία· ἀμφότερα γὰρ γίνονται μηρικά· ἐπὶ δὲ οὖν τὸ ἀληθεύοντος
ἐστὶν ἐνδέχεται, ἡ τὸ ἀληθεύοντος ἐστὶν ἐνδέχεται, γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα· τὸ γὰρ α
ληθεύοντος ἐστὶν ἐνδέχεται· ἀλλ' οὐ τοῦτο προσεῖναι δεῖ ἕξει, ἀλλὰ τὸ ἀ
ληθεύοντος ἐστὶν ἐνδέχεται· ἐπὶ δὲ τοῦ τὸ μὲν ζῳονδιαφορτίου καὶ τὸ μηρικὸν καὶ
φαλικὸν, ἅλως φορὰ τὸ οὐ συμπέρασμα καὶ ἔχων τὸ ζῳοδιαφορτίου· ἐπὶ γὰρ τὸ βραδυ
τῆτος ἐστὶν ἐνδέχεται, ἡ τὸ ἀληθεύοντος ἐστὶν ἐνδέχεται,

ὁπότε ἐστὶ δεξιᾶ· ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ Γ ἐπὶ τὴν ΑΒ κάθετος πίπτει ἐντὸς τοῦ ΑΒ τριγώνου, τῶν δὲ ἐπὶ τὰ Α, Β γωνιῶν ἑκατέρα ἐστὶν ὀξεῖα. ἐὰν δὲ ἡ μία τῶν πρὸς τῷ Α, Β γωνιῶν ὀρθὴ ᾖ, ἡ ἀπὸ τοῦ Γ ἐπὶ τὴν ΑΒ κάθετος ἐπὶ τὸ Α ἢ Β πίπτει· ἡ γὰρ ΑΓ ἢ ΒΓ ἐπὶ τὴν ΑΒ κάθετος ἔσται. ἐὰν δὲ ἡ μία τῶν πρὸς τῷ Α, Β γωνιῶν ἀμβλεῖα ᾖ, ἡ ἀπὸ τοῦ Γ ἐπὶ τὴν ΑΒ κάθετος ἐκτὸς τοῦ ΑΒ τριγώνου πίπτει· ἡ γὰρ πρὸς τῷ Α γωνία ἀμβλεῖα ἐστίν. ἐὰν δὲ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον ἰσογώνιον ᾖ τῷ ΔΕΖ τριγώνῳ, καὶ τὴν πρὸς τῷ Α γωνίαν τῇ πρὸς τῷ Δ ἴσην ἔχῃ, ἡ δὲ ΑΒ τῇ ΔΕ μείζων ἔστω, καὶ ἡ ΑΓ τῇ ΔΖ μείζων ἔσται. ἐὰν δὲ ἡ ΑΓ τῇ ΔΖ μείζων ᾖ, καὶ ἡ ΑΒ τῆς ΔΕ μείζων ἔσται. ἐὰν δὲ ἡ ΑΒ τῇ ΔΕ ἴση ᾖ, καὶ ἡ ΑΓ τῇ ΔΖ ἴση ἔσται. ἐὰν δὲ ἡ ΑΒ τῆς ΔΕ ἐλάσσων ᾖ, καὶ ἡ ΑΓ τῆς ΔΖ ἐλάσσων ἔσται. ἐὰν δὲ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον ἰσογώνιον ᾖ τῷ ΔΕΖ τριγώνῳ, καὶ τὴν πρὸς τῷ Α γωνίαν τῇ πρὸς τῷ Δ ἴσην ἔχῃ, αἱ δὲ περὶ τὰς ἴσας γωνίας πλευραὶ ἀνάλογον ὦσιν, καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΔΕΖ τριγώνῳ ἰσογώνιον ἔσται καὶ ὁμοιον. ἐὰν δὲ δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς ταῖς δυσὶ πλευραῖς ἀνάλογον ἔχῃ, καὶ τὰς γωνίας ὑπὸ τὰς ἴσας πλευρὰς ἴσας ἔχῃ, καὶ τὰς λοιπὰς γωνίας ἑκατέρα ἑκατέρᾳ ἤτοι ἐλάσσονας ἢ οὐκ ἐλάσσονας ἔσται. ἔστω δύο τρίγωνα τὰ ΑΒΓ, ΔΕΖ τὰς δύο πλευρὰς τὰς ΑΒ, ΒΓ ταῖς ΔΕ, ΕΖ ἀνάλογον ἔχοντα, ὡς μὲν τὴν ΑΒ πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως τὴν ΒΓ πρὸς τὴν ΕΖ, καὶ τὴν πρὸς τῷ Β γωνίαν τῇ πρὸς τῷ Ε ἴσην· λέγω ὅτι καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΔΕΖ τριγώνῳ ἰσογώνιόν ἐστι καὶ ὁμοιον, καὶ τὴν λοιπὴν γωνίαν τῇ λοιπῇ γωνίᾳ ἴσην ἕξει, ἣν αἱ ὁμόλογοι πλευραὶ ὑποτείνουσιν, τουτέστιν ἴσην ἑκατέρα ἑκατέρᾳ ἐφ' ἣν ἡ ΑΒ τῇ ΔΕ ἐστὶν ἴση. εἰ γὰρ ἄνισός ἐστιν ἡ ΑΒ τῇ ΔΕ, μία αὐτῶν μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων ἡ ΑΒ, καὶ κείσθω τῇ ΔΕ ἴση ἡ ΒΗ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΗΓ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΑΒ τῇ ΔΕ, ἴση δὲ καὶ ἡ ΒΗ τῇ ΔΕ, ἔστιν ἄρα καὶ ἡ ΒΗ τῇ ΔΕ ἴση· ὥστε καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΒΗΓ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΔΕΖ ἐστὶν ἴση. ἡ δὲ ὑπὸ ΔΕΖ τῇ ὑπὸ ΑΒΓ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΑΒΓ ἄρα τῇ ὑπὸ ΒΗΓ ἐστὶν ἴση. ἡ ΒΓ ἄρα τὴν ΗΒΓ γωνίαν δίχα τέμνει. καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΕΖ, ἴση δὲ ἡ ΔΕ τῇ ΒΗ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΗ οὕτως ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΕΖ. ἐναλλὰξ ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ οὕτως ἡ ΗΒ πρὸς τὴν ΕΖ. ἀλλὰ καὶ ἡ ΗΒ τῇ ΒΓ ἐστὶν ἴση· ἐστὶν ἄρα καὶ ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ οὕτως ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΕΖ. ἡ ΒΓ ἄρα τὴν ΑΗ εὐθεῖαν δίχα τέμνει κατὰ τὸ Β. ἐπεζεύχθω ἡ ΑΓ· ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ οὕτως ἡ ΗΒ πρὸς τὴν ΕΖ, ἴση δὲ ἡ ΗΒ τῇ ΒΓ, ἔστιν ἄρα καὶ ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ οὕτως ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΕΖ. ἐναλλὰξ ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ οὕτως ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΕΖ. ἀλλὰ καὶ ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΒΗ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΗΓ· καὶ ὡς ἄρα ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΗΓ οὕτως ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΕΖ. ἀλλὰ ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΕΖ ἐστὶν ὡς ἡ ΒΗ πρὸς τὴν ΔΕ· καὶ ὡς ἄρα ἡ ΒΗ πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΗΓ. ἀλλὰ ἡ ΒΗ τῇ ΔΕ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ΑΓ ἄρα τῇ ΗΓ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΓ τῇ ΗΓ, ἡ ΓΒ κοινή, δύο δὴ αἱ ΑΓ, ΓΒ δυσὶ ταῖς ΗΓ, ΓΒ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ· καὶ βάσις ἡ ΑΒ βάσει τῇ ΗΒ ἐστὶν ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΓΒ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΗΓΒ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΓΒΑ ἄρα τῇ ὑπὸ ΓΒΗ ἐστὶν ἴση. ἡ ὑπὸ ΑΓΒ ἄρα τῆς ὑπὸ ΗΓΒ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ ἡ ὑπὸ ΗΓΒ τῇ ὑπὸ ΓΒΗ ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ ΓΒΗ ἄρα τῇ ὑπὸ ΓΗΒ ἐστὶν ἴση. ἡ ΒΗ ἄρα τῇ ΓΗ ἐστὶν ἴση. ἀλλὰ ἡ ΒΗ τῇ ΔΕ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ΓΗ ἄρα τῇ ΔΕ ἐστὶν ἴση. ὥστε καὶ ἡ ΑΓ τῇ ΔΖ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΓ τῇ ΔΖ, ἡ ΓΒ δὲ τῇ ΖΕ, δύο δὴ αἱ ΑΓ, ΓΒ δυσὶ ταῖς ΔΖ, ΖΕ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΑΓΒ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΔΖΕ ἐστὶν ἴση· βάσις ἄρα ἡ ΑΒ βάσει τῇ ΔΕ ἐστὶν ἴση, καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΔΕΖ τριγώνῳ ἴσον ἔσται καὶ ὅμοιον, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται, ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, ἐφ' ἃς αἱ ὁμόλογοι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΒΑΓ γωνία τῇ ὑπὸ ΕΔΖ γωνίᾳ, καὶ ἡ ὑπὸ ΑΒΓ τῇ ὑπὸ ΔΕΖ. ἐὰν δὲ δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς ταῖς δυσὶ πλευραῖς ἀνάλογον ἔχῃ, καὶ τὰς γωνίας ὑπὸ τὰς ἴσας πλευρὰς ἴσας ἔχῃ, καὶ τὰς λοιπὰς γωνίας ἑκατέρα ἑκατέρᾳ ἤτοι ἐλάσσονας ἢ οὐκ ἐλάσσονας ἔσται. ἔστω δύο τρίγωνα τὰ ΑΒΓ, ΔΕΖ τὰς δύο πλευρὰς τὰς ΑΒ, ΒΓ ταῖς ΔΕ, ΕΖ ἀνάλογον ἔχοντα, ὡς μὲν τὴν ΑΒ πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως τὴν ΒΓ πρὸς τὴν ΕΖ, καὶ τὴν πρὸς τῷ Β γωνίαν τῇ πρὸς τῷ Ε ἴσην· λέγω ὅτι καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΔΕΖ τριγώνῳ ἰσογώνιόν ἐστι καὶ ὅ

ὃν πωλεῖ ἐξ ἀνατολῆς δύσει. ἀλλὰ μὴ βόες πωλεῖ ἀνατολῆς μὴ βοῦς ἐξ ἀνατολῆς, μὴ λευκὸν ἄρα πωλεῖ ἀνατολῆς, ὁ πρόκειται ψεῦδος. ταὐτὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ μὴ πωλεῖ. ὅμοιον δὲ μὴ διάστημα ἐπὶ μέρους ἀνάγκη φορᾶς ὅλης ἐξαίρετον συλλογίσασθαι. τὸ γὰρ μέρισμα ἀφαιρούμενον ἀπὸ ἀνάγκη μένει ὅ ἐστιν μέρισμα τὸ ἀφαιρεθέν. τὸ δὲ τοιοῦτον ἀνάγκη ἀπὸ τοῦ τοιούτου. τὸ δὲ α ἀνδρίζεται μὴ πωλεῖται ὄν, μὴ ὄντι τῷ α ἀνδρίζεται. ἀλλὰ μὴ τὸ β πωλεῖται ὂν ἐξ ἀνατολῆς. μὴ τὸ β ἄρα τῷ α ἀνδρίζεται. ἀνάγκη ἄρα οὗ τὸ β πωλεῖται ὄν ἐξ ἀνατολῆς, ὁ πρόκειται δεῖξαι: +

Ὅμοιον δὲ τὸ στρογγύλον ἐπὶ δυὸ ἀπορίας, ἕως τοῦ. +

δυὸ ζητῶ στρογγύλων πρόσθεσιν ἀναλλοίωτον, τῶν διαφορῶν ἀνδρείων, τῶν διαφορῶν ἀνδρείων, συλλογισμὸν ἐπὶ μέρους. τὸ α μὴ ὄντι ἀνδρείῳ τῷ β ἀνδρείῳ. ζῷον, ἐπὶ τοῦ γ. δύο γάρ, οὐ πωλεῖ ζῷον ἐξ ἀνατολῆς. στρογγύλῳ ἀνδρείῳ πωλεῖ ζῷον. μὴ δύο οὐ πωλεῖ στρογγύλῳ. οὐκ ἄρα τὸ γ δύο εἴσεται ἀνδρείων. νῦν δὲ τοιοῦτον τὸ αὐτὸ τοῦ γ τρόπου. τὸ δὲ α ἀνδρείῳ μὴ πωλεῖ ὄν, μὴ τὸ γ ἀνδρείῳ τῷ α ἀνδρείῳ. ἀλλὰ μὴ τὸ β πωλεῖ ὂν ἐξ ἀνατολῆς. μὴ τὸ β ἄρα τῷ α ἀνδρείῳ. ἀνάγκη ἄρα οὗ τὸ β πωλεῖ ὄν ἐξ ἀνατολῆς, ὁ πρόκειται δεῖξαι: +

Ὅμοιον δὲ τὸ στρογγύλον ἐπὶ δυὸ ἀπορίας, ἕως τοῦ. +

δυὸ ζητῶ στρογγύλων πρόσθεσιν ἀναλλοίωτον, τῶν διαφορῶν ἀνδρείων, συλλογισμὸν ἐπὶ μέρους. τὸ α μὴ ὄντι ἀνδρείῳ τῷ β ἀνδρείῳ. ζῷον, ἐπὶ τοῦ γ. δύο γάρ, οὐ πωλεῖ ζῷον ἐξ ἀνατολῆς. στρογγύλῳ ἀνδρείῳ πωλεῖ ζῷον. μὴ δύο οὐ πωλεῖ στρογγύλῳ. οὐκ ἄρα τὸ γ δύο εἴσεται ἀνδρείων. νῦν δὲ τοιοῦτον τὸ αὐτὸ τοῦ γ τρόπου. τὸ δὲ α ἀνδρείῳ μὴ πωλεῖ ὄν, μὴ τὸ γ ἀνδρείῳ τῷ α ἀνδρείῳ. ἀλλὰ μὴ τὸ β πωλεῖ ὂν ἐξ ἀνατολῆς. μὴ τὸ β ἄρα τῷ α ἀνδρείῳ. ἀνάγκη ἄρα οὗ τὸ β πωλεῖ ὄν ἐξ ἀνατολῆς, ὁ πρόκειται δεῖξαι: +

Ὅμοιον δὲ τὸ στρογγύλον ἐπὶ δυὸ ἀπορίας, ἕως τοῦ. +

δυὸ ζητῶ στρογγύλων πρόσθεσιν ἀναλλοίωτον, τῶν διαφορῶν ἀνδρείων, συλλογισμὸν ἐπὶ μέρους. τὸ α μὴ ὄντι ἀνδρείῳ τῷ β ἀνδρείῳ. ζῷον, ἐπὶ τοῦ γ. δύο γάρ, οὐ πωλεῖ ζῷον ἐξ ἀνατολῆς. στρογγύλῳ ἀνδρείῳ πωλεῖ ζῷον. μὴ δύο οὐ πωλεῖ στρογγύλῳ. οὐκ ἄρα τὸ γ δύο εἴσεται ἀνδρείων. νῦν δὲ τοιοῦτον τὸ αὐτὸ τοῦ γ τρόπου. τὸ δὲ α ἀνδρείῳ μὴ πωλεῖ ὄν, μὴ τὸ γ ἀνδρείῳ τῷ α ἀνδρείῳ. ἀλλὰ μὴ τὸ β πωλεῖ ὂν ἐξ ἀνατολῆς. μὴ τὸ β ἄρα τῷ α ἀνδρείῳ. ἀνάγκη ἄρα οὗ τὸ β πωλεῖ ὄν ἐξ ἀνατολῆς, ὁ πρόκειται δεῖξαι: +

τὸ δὲ αὐτὸ καὶ πρὸ ἐνάτου καὶ μετὰ τούτων αἱ αἰτήσεις συμπτῶσιν τοῦ
τέσσαρα ποιᾶσαι ἐνάτους ὧν ἡ χρεία δὲ συμπεράσματα, διαὶ ταύτης
τούτων συμπτῶσιν. ἐπιζητήσεται δὲ καὶ πῶς ἔχει ὅταν ἐξ ὅρου ἐξ ὅρου
ἀπλοῦν ᾖ. καὶ δὴ ποτὲ μὲν ἐξ ὅλης ἐξ ὅλου χωρὶς καὶ ἐξ ἀδιαχρήτου
μὲν ἐξ οὐδενὸς οὕτως ἁπλῶς ἀδιαφόρου τούτων τῶν σχημάτων δὲ συμπεράσματα
ὡς πρὸ μὲν τῶν πρώτων σχημάτων ἐδείκνυτο. ἔχει οὖν ὅλως ταῦτα μὲν
ἡμῖν ὡς ἐξ ἀναγκαίου δεδειγμένα ἐπὶ τῶν ἁπλῶς. ὡς τὰ δὲ τῶν πρώτων σχημάτων δὲ
τοῦ συμπεράσματος, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν δέοντος ἐξ ἧς σχήματος ἕκαστον ὁποῖον
συμπλοκαὶ ἐκ δυνάμεων διὰ τῆς ἀναφορᾶς: +

Ἐν δὲ τῷ περὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ ἐνδεχομένου τῷ πρὸς τὸ ἐλαττονάμφω τοῦ: +
ἧς μὲν ζητουμένου ὁρισμὸς ἐνδεχομένης ἀποφατικῆς ἀντιφάσεως, τῆς δὲ ἐλαττονος
μένου ἀποφατικῆς ἀνδεχομένης, πῶς ἔχει ὅταν συλλογισμὸς ᾖ τοῦ ἀνδεχομένου
χαθάπερ καὶ πρότερον. ἐν ᾧ περὶ μὲν τοῦ ὁρισμοῦ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς πρὸς
ἑαυτὸν, πῶς ἔχει τὸ πρῶτον σχῆμα. ἐν μὲν τῷ α τῶν μείζ ἐξ ἀναγκαίου,
ἐν δὲ τῷ α τῶν ἐξ ἀναγκαίου. ἐν οὖν τῷ β οὐδενὶ τῶν ἐνδέχεται.
τὸ δὲ παντὶ τῶν α ἐξ ἀναγκαίου, τὸ δὲ α β οὐδενὶ ἐνδέχεται παντὶ τῶν α.
τοῦτο δὲ τοῦ συμπεράσματος ἦν ὁρισμὸς ἀποφατικῆς ἀνδεχομένης παντὶ τῶν β. ΜΙΙ
ἐν δὲ τῷ μέσῳ. ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ ὁρισμὸς ἀποφατικὴ τοῦτο δὲ ἦν ὁρισμὸς
ἐνδεχομένου. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐλαττονάμφω τοῦ ἀποφατικὴ, οὐδὲν διοίσει
ἐνδεχομένου. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐλαττονάμφω τοῦ ἀποφατικὴ, ἀναγκαία δὲ,
ὅλου δὲ τοῦ μείζονος ὁρισμὸς ἀποφατικῆς ἀνδεχομένης, οὐκέτι
ἔσται συλλογισμός. ἀναγκαίου μὲν γὰρ ὄντος τοῦ α τοῦ σχήματος τοῦ μείζονος πα λγ
ἀναφερομένης πρὸς ἑαυτὸν. ἐν δὲ τῷ α ἐνδέχεται τινὶ τῶν τ, τὸ δὲ
τινὶ τῶν α ἐνδέχεται. συναναιρεῖται μὲν οὖν τὸ μὲν β οὐ παντὶ τὸ α ἔσται.
οὐκοῦν ἀναφερούσης δὲ τῆς ὁρισμὸς ἀποφατικῆς ἔσται χωρὶς, οὐδὲν
ἧττον ἀναφέρεται τὸ συμπέρασμα. ἀναφερομένης τὸ, συναναιρεῖ
δὲ τὸ παντὶ, τὸ δὲ οὐδενί. οἱ δὲ ὅροι τοῦ μὲν παντὶ ἔσται χάν, ἔστιν,
ἵππος. τὸ ἀναιρεῖ μὲν μὴ ἄνθρωπος ἀνήρ. ἔστιν γὰρ τινὶ ἵππῳ ἔσται χάν
ἐνδέχεται. ἀνήρ δὲ οὐδενὶ μὴ ἄνθρωπος οὐδενί ἵππῳ ἐξ ἀναγκαίου. ἀναφέρεται
φάσεως οὖν τῆς μείζονος, ἐνδέχεται γὰρ ἵππῳ τινὶ ὑπάρχειν ἔσται χάν,
τοῦτ' ἔστιν ἔστιν οὖν. τὸ δὲ ἐνδέχεται ἔστιν παντὶ τῷ ἀναιρεῖ ἀνθρώπῳ ἀνήρ.

σχημ. ἴνα δείξῃ, μὴ λαμβανόμενα αὐτῶν συλλογισμῶν ἀπὸ τοῦ
λογισμὸς ὡς σαφές ἐστι. μὴ πρὸς ἄλλον λόγον διαιρέσεως οὕτως.
πᾶν συλλογισμὸν, ἢ καθόλου ἐστὶν, ἢ κατὰ μέρος, ἢ οὐδέτερον, ἢ
ἢ ἀποφατικόν· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρόπον τινὰ δείξεως διαιρέσεως ἔχει· πᾶν
τὸ δεικνύμενον ἔχει, ἢ δεικνύειν ὡς δεικνύον λαμ, τοῦτό ἐστι διὰ κατηγορικῶν πρ
λογισμῶν, ἢ ἐξ ὑποθέσεως· τοῦτων δὲ οὕτως ἐχόντων ἁπάντων πρῶτον
πρὸς τῶν δεικτικῶν δεικνύειν μή· λαμβάνεται δὲ πάλιν τὸ α ἢ τὸ β στοιχείων
συλλογισμῶν· ἐ αὖ οὖν ἔχει βουλὴ τοῦτο δεῖξαι ὅτι τὸ α τῷ β ὑπάρχει,
ἢ οὐκ ὑπάρχει, ἢ μὲν αὐτὸ τοῦτο λαμβάνει, ὅτι οὐχ ὑπάρχει, τὸ αὐτὸ λέ
γειν φανήσεται, ἢ τὸ ζητούμενον ὡς ὁμολογούμενον ληψόμενος· ἐ πάλιν
αὖ ἄλλην διαίρεσιν ὡς ὁμολογουμένων ποιησόμενος, ἐ αὖ λαμβάνῃ
ὅτι τὸ α τῷ μὲν ὑπάρχει, ἢ τὸ μὲν ἑτέρῳ, ἢ τὸ α ἑτέρῳ, ἢ τὸ β τινὶ δῆλον,
οὐδὲν ὁμοίως ἐδείκνυτο δεικτικόν· μία γὰρ πρότασιν ἀλήφαμεν·
ὁδὲ συλλογισμὸς ἐξ ἀμφοῖν λαμβάνων ἐστὶ προλήψεων· τὰ δὲ τοιαῦτα πάντα,
ἑτεροιοῦσι προσλαμβάνων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει· πάλιν δὲ οὐδὲ λαμβάνειν
προλήψεις· οἷον τὸ α παντὶ τῷ μ, καὶ τὸ μ παντὶ τοῦ ν, ἢ καὶ τῷ τοῦ
ἄλλου, ἢ ὅλως ἀνάγκη λαμβάνειν ἄλλας συμπλοκὰς προλήψεις, μὴ
συναπτούσας δὲ πρὸς τὸ β, συλλογισμὸν μὲν ποιήσομεν, οὐ μὴν τοῦ
προκειμένου· ἀνάγκη οὖν πάλιν δεδεῖχθαι ὅτι τὸ α τῷ β ὑπάρχει,
ἢ οὐχ ὑπάρχει, λαβεῖν ἀναίτιον ὅρον, οὗ συναπτὰ πρὸς τὸ β, ἢ
βιβασθήσεται εἰς τοῦ ἀπὸ τοῦ α ἐπὶ τὸ β, ἢ τῶν κατηγορίας, ἢ τῶν προ
αἱρέσεως· αὖ πάλιν οὖν τοῦτον τὸν αἴτιον ὅρον, ἢ τοῦτο μὲν κατηγορήσεται,
τοῦτο δὲ οὐ κατηγορήσεται, ἢ ἀμφοτέρων κατηγορήσεται, ἢ ἀμφοτέροις οὐ
κατηγορήσεται· ἢ οὕτω δὲ βία ἀν ἀφαιροῖντο σχήματα· οὕτω μὲν οὖν δῆλον,
ὅτι πᾶς κατηγορικὸς συλλογισμός· ἐ δὲ πάντως τοῦτο βίᾳ ἀν ἀφαιροῖντο
σχημάτων· οὐ μόνον δὲ οὕτω φανήσεται, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀποφατικοῖς συλλογισμοῖς
πάντες ἐκ τούτων ἀναγόμενοι τὰ σχήματα· λέγω δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι οὐ δεικτικὸν
τῶν αὐτῶν ἀναγκαίων ἐχόντων ὅρων, ἀλλ' ὅτι λαμβάνοντων καὶ
ταῦτα ἀπόφασιν καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐξ ἀναγκαίου ὄντων, οἱ δὲ πρότοι
εἰσὶν, ἢ ψυχὴ ἀγαθόν ἐστιν· δηλαδὴ καὶ ἔστι πρόνοια, δόξα ἀληθὴς ἐστι

ψυχή. ἀνάπαλιν δὲ ἡ μονὴ τοῦ θεοῦ, ὅτι ἀΐδιος ἀποδέδεικται· ἐπεὶ οὐ
συγχωρήσομεν ἔξης συμπεραίνεσθαι ὅτι ἀΐδιος ἐστίν· πόθεν γὰρ δῆ
λον, ὅτι προόμοια ἐστίν· ἀλλ' ἵνα βουλόμενοι, δεδεῖχθαι τὴν τοῦ
θεοῦ, διὰ τέρατος τοῦ θνητοὺς αὐτοὺς διὰ παντὸς μένειν, ἀνάπαλιν
ἀνάγκην τοῦ δεῖξαι· μὴ δεῖ δὲ ἐπὶ δεῖ σοῦ λόγου, ἕως ἂν δὲ ὁμολογῆ μένον
ἀναγκαῖόν ἐστιν· ὁ πρῶτος ἡμῖν ὁρισμὸς τῶν πρώτων τοῦ θεοῦ δέων ἐστίν·
οἷς, ὡς πρὸς ἡμᾶς πολλῶν ἐστὶν ὁμωνύμως αὐτῶν φαίνεσθαι, βουλόμενος τὸ δεῖ
ξαι τῶν ψυχῶν ἀΐδιον, λαμβάνει δεῖν καὶ μεταβολῶν τοῦ ἀεὶ κι
νεῖσθαι μεταβολὴν ἀΐδιον εἶναι κύκλου, οὐκέτι αφθάρτου λόγου· ἀλλὰ μὴν δεῖ πρῶ
τον, εἶθ' ὕστερον δέα· πόθεν δὲ ὅτι ἐν κύκλου αἱ ψυχαὶ, διὰ τέρατος τοῦ
θεοῦ πάλιν δεῖν ἐστίν· ἀ δὲ ζῶον μὴ δέτι φθορᾶς ἐξάλλήλων ἀδύνατον, μὴ
αἱ ψυχαὶ ἐν κύκλου· ἀλλὰ μὴν δεῖ α', μὴ δεῖ δεύτερα δέα, πόθεν, ὅτι δὲ ζῶον
ἐστὶ δέτι φθορᾶς ἐξάλλήλων λοιπὸν δεῖ κατὰ μηδένα τρόπον δεῖν
οὕτως ἀποδεδεῖχθαι τοῦ θεοῦ ἀναγκαῖον· δὲ γὰρ ζῶον, μὴ δέτι φθορᾶς
ἐν ἀνάγκαι· καὶ δεῖ ἐν δυνάμει ἐξάλλήλων εἰς σύλλογον, μηδαμῆ γίνεσθαι·
εἰς ἐν δὲ μοῦ ψυχρόν, μὴ ἐπὶ τῶν δέων ὁμοίως· ἐπεὶ οὖν ἀνάπαλιν λα
μβάνομεν τοῦ θεοῦ ἐν οἷς τοῦ θεοῦ συλλογισμοῖς συλλογισμοῖς δεῖ ἀναγκαῖ
ον συλλογισμοῦ δέων αἴτιον, πᾶς δὲ ἀναγκαῖος συλλογισμὸς
ἐξ ἀνάγκαι πρώτων ὁρίων σχημάτων, ἀναγκαῖα ἄρα ἔσται, μὴ δεῖ τοῦ θεοῦ
συλλογισμοῦ τοῦ δεῖ αὐτὸ δεῖ σωματικὸν ἀναγκαῖον σχήματος· ἐπεὶ δὴ δὲ ἄρα,
στοιχεῖα δεῖ σοῦ λόγου ἐστὶν ἐκ τῶν πρώτων τοῦ θεοῦ, ἐπαναδέδεικται, μὴ οὐ δεῖν
ἐκ μὴ πρὸς αὐτῶν ἐδείχθαι, ἀλλ' ἐκ τῶν παλαιῶν τοῦ δεῖ τὴν ἀνα
λογικοῦ συλλογισμοῦ ἐποιήσαμεν, ἀπὸ τούτων μὴ τελέων ὄντων,
εἰς μηδαμῆ ἔξω θνητοῦ μένων, τῶν δὲ τοῦ θεοῦ δεομένων· τῶν ἀναλογι
κῶν δὲ πῶς μὲν καὶ βραχέα περὶ τούτων. +

σχεδὸν δὲ ὅτι πολυσύνθετος πρᾶγμα, περὶ τούτων καὶ ἀβάσανον,
ὅτι μὴ πρῶτον περὶ τοῦ δρισταλέως, οἷον περὶ θεοφράστου μὴ εὖ δὴ μὴ δεῖ
εἰς ἑαυτοὺς οἰκείως· ἀπὸ μὲν οὖν ὁ νόμος οὗτος ἐχρήσατο αὐτοῖς μέρεσι
αὐτῶν μὴ δεῖς δήμοις οἷον περὶ πατρικοῖς, μὴ οἰκείοις, μὴ ἑαυτῶν διαιρεῖν
αὐτῶν, μὴ πόθεν ἐπὶ τοῦτο ἔστιν ἡμῖν τοῦ θεοῦ συλλογισμῶν ἀρχὰ
τῶν φαίνεσθαι).

ἰστέον οὖν ὅτι ἀφεξῆς τούτων αὐτῶν ἀλλήλων πρακτικόν, νοητικόν, φωνητικόν· πάλιν δὲ ὧν μὲν τούτων ἀφεξῆς αὐτῶν αὐτοῖς τὸ ἅμα ἡ συλλογιστικοῖς συλλογισμοῖς ὡς τὸ ἅμα τοῦ ἡμέρα εἶναι, τοῦ ἡμέραν εἶναι, τοῦ σύννεφον εἶναι, τοῦ ὑετὸν εἶναι, τῆς προσληψέως, τοῦ συμπέρασμα εἶναι, οἷον πρᾶξις πρακτέα· ἀλλὰ τοῦτο πρᾶξις πρακτέα ἐνταῦθα καὶ νῦν, ἡ τοιαυτὶ πρᾶξις αὐτῶς· ὅμοιως δὲ καὶ τὰς φωνὰς, ἅ ἐστι τὸ ἡμέρα εἶναι αὐτοῖς τὸ συλλογιστικοῖς συλλογισμοῖς αὐτὸ τοῦτο ἡμέρα, ἢ τὸ ὑετὸν ὡσαύτως· οἷον ὅτι, ἡμέρα ἐστὶ, τοῦτο τὸ ἡμέραν εἶναι· τὸ δὲ ἥλιος ὑπὲρ γῆν, τοῦτο τὸ ὑετὸν εἶναι· ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πρώτων τὸ δεύτερον· τὸ δὲ ὅλον τοῦτο, ὅτι ἡμέρα ἐστὶν, ὅτι ἥλιος ὑπὲρ γῆν ἐστι, τοῦτο τὸ συμπέρασμα εἶναι, διὰ τὸ συμπεραίνεσθαι τοῦτο διὰ τῶν ἄλλων· τὸ δὲ ἄλλα μὲν ἡμέρα ἐστὶ, τοῦτο οἷον πρᾶξις πρακτέα νῦν ἐνταῦθα, διὰ τὸ μὴ λαμβάνεσθαι ἐν τῷ δευτέρου· ἢ ὅτι μὲν ἐπὶ τῆς ἀληφθείσης τοῦτο τὸ ἡμέραν εἶναι· τὸ δὲ ἥλιος ὑπὲρ γῆν, τοῦτο συμπέρασμα. οὕτω μὲν οὖν οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύτερον βαδίζοντες, τὸ μὲν πρᾶγμα τυγχάνουσι λαμβάνοντες, διὰ τὸ τῶν πρακτικῶν τὴν βούλησιν· τὸ δὲ ὄνομα καὶ φορικὸν, διὰ τὸ ἐπὶ πλείω αὐτοῖς νοεῖσθαι, τοῦτο δὲ ἐξωτερικόν· τὰς δὲ φωνὰς λαμβάνουσι· τὸ δὲ ἡμέρα ἐστὶ τὸ ἡμέραν ὄνομα· καὶ διὰ τοῦτο μόνον συμφωνοῦσι τοῖς πρώτοις· τὸ δὲ ὑετὸν, λῆρος· τὸ δὲ σύννεφον ὀρθῶς. ὁ δὲ τρίτος μεταλαμβάνει τοῦ ὑετοῦ, ἡμέρα ἐστὶν, ὁ ἥλιος ὑπὲρ γῆν ἐστι· τὴν μεταλαμβάνειν, προσληψιν, ἢ ἐνδυνατοῦν αὐτὴ σύννεφον· τὸ δὲ συμπέρασμα καὶ φορικὸν, διὰ τοῖς πᾶσιν ἄλλοις ἐπιφέρεσθαι· τοῦτο μὲν οὖν διὰ τὸ ὄνομα τὸ οἰκεῖον χρῶνται οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύτεροι· λαμβάνουσι δὲ καὶ διαφορὰς ἐπὶ δηλωτικὸν τοῦ συλλογισμοῦ συλλογισμοῦ, ἢ τὸ ἔστι, ἢ τὸ οὐκ ἔστι δηλωτικόν· ἢ τινὸς οὖν τὸ ἔστιν, ἢ τὸ οὐκ ἔστιν· ἢ τινος μὴ οὖν τὸ ἔστιν, ἢ τὸ οὐκ ἔστιν· οἱ μὲν οὖν τινὸς οὖν τὸ, ἢ μὴ οὖν τὸ ἔστιν, ἢ τὸ οὐκ ἔστι δηλωτικοῦσι, οὔτε καταφατικῶν οὔτε διαιρετικῶν, οὐδὲ συλλογισμῶν· διὸ ὅλων τοῦτο δηλωτικοί· διὸ ὅλων μὲν, ὅτι πᾶσα ἢ πρόληψις ἀκολουθεῖ τῇ πρόληψει τοῦτο δηλωτικῇ· διαιρετῶν δὲ, ὅτι τοῦ λοιποῦ ὄντος τοῦτο δηλωτικοί· οἷον

βούλησιν δέξαι, ὅτι τῇ τοῦ θεοῦ τῇ λεγούσῃ ἀγαθὸν ἐναντίον τὴν ἀνθ
λουσαν τὸ αἰσχιον ἐναντίωσιν. ἐπεὶ δὴ δεῖ τὸν τοῦ θεοῦ τῆς βούλησ
δέξασθαι ἐπομένας ἀλλήλαις· πάσας αὖ σκοπεῖν τὰ τοῦ τοῦ θεοῦ κατάλοιπα
σας· ἐπεὶ δὴ ἀνάγκη τοῦ θεοῦ βουλεῖν, τὸν δὲ χριστὸν πάλιν αὖ τὴν σάρκα θε
οὐκοῦν χρὴ αὐτὴν πλάνων, ἢ τοῦ λαὸν χρῆσαι ἄλλης μᾶλλον τοῦ θεοῦ,
ὅτῳ μάλιστα ἕπονται ἀλλήλαις καὶ χρῶνται. οἷ δὲ ἕπονται οὕτως· ἀνθρω
πος, ἀγαθός· ἀγαθός, ἀδύνατα ποιεῖ· ἀδύνατα ποιεῖ, ἀεὶ δίκαια ποιεῖ· ὁ θεὸς δὲ ἄνθρωπος, ἀεὶ δί
ποιεῖ· ὁμοίως ἔχουσι καὶ οἱ ἕνδεκα ὄντες ἐκεῖνοι καὶ σὺν αὐτοῖς κατάλοιπον ὄντες· οἱ,
ἀδύνατος, ἀγαθός· ἀγαθός, ἀδύνατα ποιεῖ· ἀδύνατα ποιεῖ, ἀεὶ δίκαια ποιεῖ· ἀεὶ δίκαια

οὐ τὸ δυνατὸν σύμμετρα μῆκει τῇ ὅλῃ οὐδὲ ἀσύμμετρα μῆκει τῇ ὅλῃ ἐστὶ τὸ
μόνον ῥητὸν δυνάμει. τοῦτο δὲ ἄλογον. οὐ γὰρ δυνατὸν ἐξ ὑποθέσεως ἀφορισθῆναι πάντα.
ἐπὶ δὲ τοῦ ἀφορισθέντος προσῆκόν ἐστιν, ἢ ἴσος, ἢ ὑπερέχειον, ἢ ἐλλείπον ὁτῳοῦν. ἀφ-
ορισθὲν γὰρ ἀεί τι δύναται. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ προσῆκον, ἢ ὑπερέχον, ἢ μεῖζον.
ἀφορισθὲν γὰρ ἀεί τι φανεῖται, ἢ ὡς χρεία ἐστίν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ παρῆκον τοῦτο ἐξ ὑποθέσεως
ἢ ὑπερέχειν, ἢ ἐλλείπειν. ἀλλ' οὐδὲ αὐτῶν σύμμετρα μῆκει δυνάμει ἐστὶ τὰ
οὕτως, ἀλλ' ἀσύμμετρα. ἀλλὰ μὴν οὐχ ἵππος, ἀλλ' ἄλογος. πῶς οὖν δεῖ ποιεῖν; δεῖ μὲν λαβεῖν τὰ
φανερῶς ποιοῦντα τὸν διαίρεσιν. τὸ προσῆκον, οὐχὶ μὴ αὐτὸς ἐστὶν ἢ ἵππος.
ἀλληθεύωμεν δὲ οὕτως λέγοντες. ἐξ ὑποθέσεως τοῦ αὐτὸς ἀναιρεῖν τὰ
λοιπά· ἐὰν δὲ μὴ ἐκ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων ποιούμεθα τὸν διαίρεσιν,
μὴ ἐκ τῶν αὐτῶν, ὥρισμένα δὲ ἐχόντων τὰ μέρη, γίνονται δύο τόποι
ὑποθέσεων συλλογισμῶν. αὐτὰ μὲν οἷς ἀφορισμός ἐστιν,
ἢ ἄρθρος· ἢ ᾗ διαμέτρος τῇ πλευρᾷ, ἢ συμμέτρος ἐστὶν, ἢ ἀσύμμετρος.
ἐκ μὲν οὖν ὡρισμένων, ὡς ὅταν λαβόντες δύο μεγέθη λέγωμεν, ὅτι
τὸ δεῖ τοῦδε, ἢ ἴσον ἐστὶν, ἢ μεῖζον, ἢ ἔλαττον· ἢ ταὐτὸν, ἢ παρὸν, ἢ οὐ
δέτερον. τοῦτο δὲ οὐ δετέρου δυνάμει σύμμετρα πάλιν τέμνεται, ἢ δὲ τὸ δεῖ
ἀναμέτρος ἐκατέρου τῶν αὐτῶν ὀνομάτων, ἢ δὲ τὸ μὴ δετέρου τούτων δεχό
μενον· γίνονται οὖν ἐκ τούτων ὡς ἔπον ἕτεροι δύο τόποι ὑποθετικοί.
τὰ μὲν οὖν ὡς μὲν ὁ αὐτὸς διαζευκτικοῦ τῇ ὑποθέσει τοῦ αὐτὸς, ἀναιρῶν τὸ
λοιπόν, ἢ τὰ λοιπὰ πάλιν. ἐὰν δὲ, ὁ αὐτὸς διαζευκτικοῦ τῇ ἀναιρέσει τοῦ αὐτὸς,
ἢ τῶν λοιπῶν τὸ καταλαμβανόμενον φάσκων· πάλιν δὲ τὸ μὴ τοῦ μὲν πρώ-
του ἢ πλευρᾷ τῇ πλευρᾷ, ἢ ἴσον ἐστὶν, ἢ μεῖζον, ἢ ἔλαττον· ἀλλὰ μὴν ἴσον
ἐστὶν, οὐκ ἄρα μεῖζον, οὐδὲ ἔλαττον· ὁ δὲ ἀφορισμὸς, ἢ πρίτου ἐστὶν, ἢ ἄρ-
θρος. τοῦτο δὲ πάλιν, ἢ διαμέτρος τῇ πλευρᾷ, ἢ συμμέτρος ἐστὶν, ἢ ἀσύμ-
μετρος· ἀλλὰ μὴν σύμμετρος οὐκ ἔστιν, ἀσύμμετρος ἄρα· ἢ πλευρᾷ τῇ πλευ-
ρᾷ, ἢ ἴσον ἐστὶν, ἢ μεῖζον, ἢ ἔλαττον· ἀλλὰ μὴν οὔτε μεῖζον, οὔτε ἔλαττον,
ἴσον ἄρα. ἴσον δὲ ὂν τὸ δυνάμει τὸ πρότον ἡμιόλιον ἐξ ἀποφάσεως
συμπεθεμένοις ποιεῖν· λέγω γὰρ οὕτως, ὅτι διαμέτρος τῇ πλευρᾷ, οὐχὶ ἀσύ-
μμετρος ἢ σύμμετρος· ἢ ὅτι οὐ διαμέτρος τῇ πλευρᾷ, ἢ σύμμετρός ἐστιν, ἢ ἀσύμμε-
τρος· ἀλλὰ μὴν ἡμιόλιός ἐστιν, οὐκ ἄρα μεῖζον, οὐδὲ ἔλαττον· ὁ δὲ ἀφορισμὸς, ἢ πρίτου ἐστὶν, ἢ ἄρ-
θρος· τοῦτο δὲ πάλιν, ἢ διαμέτρος τῇ πλευρᾷ, ἢ σύμμετρός ἐστιν, ἢ ἀσύμμε-
τ

σεως αἱ πρὸς τὸ β, ὡς τὸ τὰ ἄκρα σχῆμα, ἢ ἐπὶ τῶν πολλῶν, οὐτάξι
νὰ μὴ δι' ὀλίγων προλήψεων παραίνησιν ὁ συλλογισμός, ἀλλὰ δι' ὅλ
πλειόνων. πάλιν τὸ ᾱ, ἐὰν μὴ μία μέσως, ἀλλὰ δι' ὅλων ἑνῶν
πρὸς τὸν μείζονα ὅρον καὶ ἀμέσως αἱ πίστεις· τοῦτο δὲ ἐπίνευσις, ὅταν αἱ
πρότασις λαμβάνωμεν προλήψεις καθολικῶν δέων. ὡς ὅταν βου
λητὸν δόξαι, ὃ τινὶ ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν, δόξῃ δι' ἀμέσου τοῦ ἀτελοῦς·
ἡ ἡδονὴ ἀτελές· τὸ δὲ ἀτελὲς οὐκ ἀγαθόν· ἡ ἡδονὴ δόξα οὐκ ἀγαθόν· πό
θεν ὅτι ἀτελὲς ἡ ἡδονή· πᾶσα δὴ ἡδονὴ μύησις· ἡ μύησις ἀτελές, ἡ ἡδο
νὴ δόξα ἀτελές· πόθεν ὅτι τὸ ἀτελὲς οὐκ ἀγαθόν· τὸ ἀτελές, ἢ τοιαύτη,
ἢ τοῦ εὐπαραπλανήτως ἔχοντος τοιαύτη δόξα ἀτελές ἐστιν· ἔνιαι τοιαῦ
τοιαι οὐκ ἀγαθόν· τὸ ἀτελὲς δόξα οὐκ ἀγαθόν· ὅτι μὲν οὖν οἱ δεικτικοὶ
προφάσεις διὰ τῶν προφερομένων σχημάτων, φανερόν· ὅτι δὲ καὶ οἱ
τὸ ἀδιάλειπτον, δῆλον ἐκ τούτων· πάντες γὰρ οἱ διὰ τοῦ ἀδιαλείπτου
προφαίνοντες τὸ μὴ ψεῦδος συλλογίζονται· τὸ δὲ ἀεὶ ἐξ ἀρχῆς ἐξ ὧν ὁ
διαιρούμενος, ὅταν ἀδιάλειπτον ἐν τῇ συμβαινούσῃ αἰτίᾳ φάσεως τῆς φάσης
ἐν τοῖς διαιρουμένοις συλλογισμοῖς· ἢ πάντα μὲν ἐστὶν αὐτὸ ἢ τὸ προσφερόμε
νον δόξαι, τὰ δὲ λοιπὰ αὐτῷ, ὡς ἐν ἀρχῇ θέσει· ἀεὶ τοιαῦτα αἰτίᾳ φάσιν τοῦτον, ἢ
τοῦτον αἰτίᾳ λαμβάνοντες, ἐὰν ἀμέσου ἢ τοῦτο, κατηγορικῆς καὶ ἐξ ἀρχῆς
λοιπὸν· ἐπὶ δὲ παντὸς ἀναλυτικὸν ἐν τοῖς τοιούτοις τὸ ἕτερον ἀληθεύεσθαι,
ἐὰν μηδὲν τῶν τούτων ψεῦδος ἀκολουθοῦν· ἀτελὴς ψεῦδος ἀληθεύεσθαι,
τοῦτο μὴ ἀπαγορεύομεν· τῶν δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸ θεῖον λέγομεν· ἐὰν δὲ
συνεχῶς λέγωμεν· τοῦτο δέ ἐστιν ὅτε φῇ ὅτε δὲ ἐν τοῖς διαιρουμένοις συλλογισμοῖς
τὸ πρὸ ἀληθῆ ψεῦδος ἀεὶ συνεχῶς ποιεῖν τοῦ ἀδιαλείπτου, τοῦτ' ἔστι τὸ κατη
γορικὸν συλλογιζόμενοι, οἷ φῇ μὴ ὅλως μέρος ἐποίησε· βουλόμενος
τὸ δόξαι ὅτι μὴ διαιρετὴ πλευρὰ ἀσύμμετρός ἐστι, μὴ τοῦτο μὴ ἔχ
ειν δόξαι, φῇ, ὅτε δὲ μὴ τοῦτο πάντως, σύμμετρος ἔσται· ἀλλὰ
μὴν ἀσύμμετρος ἁπλῶς, συμβαίνει τὸ αὐτὸν ὁρισθῆναι δύο ἀνάγκη πρῶτον·
ὅτε δυνατὸν συμβαίνειν τὴν διαμέτρου τετράγωνον, ἐνίοτε μὲν τοῦτο, δοκεῖ
γὰρ δὲ ἐξ ἀρχῆς τῶν ἐξ ἀρχῆς τὸ θεῖον· λέγω δὲ ὅτε ἀσύμμετρος ἀ
ληθὴς ἁπλῶς· οὐκοῦν ἀπὸ παντὸς διαμέτρου ψεῦδος κατηγορικὸς συλλογίζε[ται],

1. ἀπὸ ψεύδους τὸ σύμμετρον, δυνατὸν τὸ ἀσύμμετρον

ὁ δ' ὧν μὴ δ μὴ οὕτως ἐχόντων:

ὡς ἀληθὲς τὸ μὴ εἶναι θάλατταν οὐ μὴ πτέρας ἔχει, ἢ μὴ οὐ σῶν ἀμφοτέρων τῶν προλήψεων ἀναιρουμένου, οἷαι εἰσὶ καὶ αἱ τοιαῦται προλήψεις μὴ πτερᾶς ἔχειν. αὐτὸ δὲ τοῦτο δεῖ μὴ ἁπλῶς μὲν προλήψεσθαι δύνασθαι. τὸ δὲ οὐ πτέρας ἔχει μὴ ἀληθές· ὡς πρὸς ταῦτα δεῖ τὸ ἐναντίον ἔχειν. ὅλον δὲ μὴ ἐν ἅπασιν οὐ συλλογίζεσθαι, ἢ ἀμφοτέρας, ἢ τὴν ἑτέραν προλαμβάνειν αὐ ἀποφατικὴν ὁποίως ἔχουσαν πτερᾶς ἔχει. ἐὰν τὴν ἀποφατικὴν προλαμβάνῃ τὸ οὐ πτέρας ἔχει ἀντὶ ἀποφατικοῦ, ἀμφοτέρας ἀναγκαίας· ἐὰν ἀποφατικὴν τὴν ἑτέραν· ἐὰν ἀναγκαῖον, ἢ ἐνδεχόμενον, ἢ τὸ ἐνδέχεσθαι, ἀμφοτέρας, ἢ τὴν ἑτέραν: +

πῶς οὖν χρὴ ἐκθέσθαι τὰς ἄλλας προτάσεις: +

τὸν ἐὰν αὐξόμενον ἢ τὸ οὐ πτέρας ἔχει· αὐξητὴ αὐξᾷ, ἢ ἀμφό. ἢ τὴν μὲν ἑτέραν ὁποί. ἐὰν φθίνων ἀλγεῖ, ἢ τὴν μὲν ἑτέραν, ἢ τὰς ἀμφὸ ὁποί. μὴ ἐὰν ψευδὴς, μὴ ἐπὶ πάντων τῶν βίου. πλὴν ἀλλὰ καὶ πάντα ἐπὶ τὸ τοῦ ἀληθοῦς, μὴ ἐπὶ τοῦ ὄντος, ὥστε ἀληθεῖ ἀληθῆ τὰς οὐ πτέρας ἔχει, ἐπὶ τῶν ψευδῶν προλήψεων συμπεραίνειν. οἷον ἐὰν ἄνθρωπος, ποιότης· ἢ ποιότης, οὐσία. ὥστε καὶ τὸ ἐναντίον ἐὰν οὐσία, ποιότης· ἢ ποιότης, ἄνθρωπος. μὴ ἐπὶ τῶν ἀληθῶν· ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ψευδῶν προλήψεων ἐστὶ καὶ τοῦτο συμβαῖνον. οἷον ἐὰν ἄνθρωπος, ποιότης· ἢ ποιότης, οὐσία. ὥστε καὶ τὸ ἐναντίον ἐὰν οὐσία, ποιότης· ἢ ποιότης, ἄνθρωπος. ἐὰν οὖν ὧδέ πως ἔχοντα συλλογίσασθαι, λέγω οὕτως· ἢ σκληρὸν μὴ ἔχον σκληρὸν φῶς κινεῖ πρὸς τὴν ὄψιν ἢ μὴ ἔχον σκληρὸν φῶς κινεῖ· ἢ σκληρὸν ἄρα κινεῖ· ἢ τὸ μὲν πρότερον συμπέρασμα ἀληθὲς ἐκ τοιούτων συλλογισμῶν, τὸ δὲ ὕστερον ψεῦδος· τὰ δὲ ὅλου πάντως οὐδὲ τὸ ἀληθὲς συμπέρασμα ἀληθῆ ἔχει προλήψεις· ἀλλὰ καὶ πάντα ἀληθῆ διὰ ἀληθῶν δέ πως ἄν, πῶς ἄν ἐν δεδομένοις πολλοῖς. ζητητέον τοῦτο πρὸς ἑκάστην: +

ἀνθρωπὸν δὲ μὴ ἁπλῶς, ποτὲ ἵππον, μὴ ποτὲ οὐκ ἵππον συλλογισμῷ ἐξ ἀληθοῦς: +

ἢ λευκόν, ὅτι ἄλλοι μέν, οἱ αὐτοὶ δὲ οὐχί· ἄλλοι δὲ οἱ ἀνδρὸς μητρί, διότι δέον ἔχειν αὐτὰ τροφῆς· οὐκ ἐξ ἀληθοῦς δὲ ὅλως τοῦτο σημαῖνον, ὅλως μὲν γὰρ ἔχον τὰ ὁποῖα, μὴ οὐκ ἀναγκαῖα. ἐὰν δὲ προσλαμβάνῃ μὴ τὰ τοιαῦτα ἀναγκαῖα ἔχειν τὰ ἀληθῆ· τὰ μὲν ἀληθῆ νοήσωμεν μὴ ἐπὶ τοῦ ὄντος ἀληθοῦς μὴ βίῳ

πλόνες οἱ συλλογισμοὶ· ὁμοίως δὲ φῇ, μὴ ἐὰν τὸ αὐτῶν μέσων ὅρων χρησώμεθα
μήτων αὐτῶν μόνοις ἀφορίζειν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἄπορον· τὸ αὐτὸ μόνοις συμπεραίνεσθαι
μόνον διὰ ἄλλων καὶ μόνοις διὰ τῶν· μὴ πάλιν δι' ἀλλοῦ τοῦ οὐχὶ ὃ συλλογισμός,
ἀλλὰ πλόκος διὰ τῶν διαφόρων τοῦ μὴ συνάγειν· ὡς τὸ πάντα ἄνθρωπον ὄντα τὸν
ἔχοντα αὐτὸν συλλογισμοῖς· οἷον ὁ λόγων τὸ μὴ ἐὰν ἀποφατικὸν ὁμωνύμων μόνων,
τὸ διὰ τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ δευτέρου, καὶ διὰ τοῦ τρίτου σχήματος· καὶ ἀπὸ τῶν
ἀφορισμῶν τῶν, αὐτὸ τοῦ συμπεράσματος· πλόκος δέ οἱ συλλογισμοὶ· καὶ διὰ προ
συλλογισμῶν δύνασθαι ποιεῖν συλλογισμούς, οὐδαμῶς ἔστιν πλόκος οἱ συ
λλογισμοὶ· ἐπὶ πάντων δὲ συμπεράσματα αὐτῶν τὰ πλόκος· ἀδιάφορα δὲ συμπέ
ρασμα πρὸς αὐτῶν τῶν πρῶν συλλογισμῶν, τοῦ ἀφελοῦς ποιοῦ μὴ δὲ πρό
λαβόν· οἷον ὡς ὅλων βουλόμεθα δεῖξαι, ὅτι τὸ συμπέρασμα καλὴ ἡδονή
ἐστιν, διὰ μέσου τοῦ καλοῦ οὕτως· τὸ δίκαιον καλόν· τὸ καλὸν ἀγαθόν· τὸ δί
καιον ἄρα ἀγαθόν· τοῦ τοιούτου δὲ συλλογισμοῦ καὶ δύνασθαι ζητεῖν διὰ προ
συλλογισμῶν· πόθεν δέ, ὅτι τὸ δίκαιον καλόν· τὸ δίκαιον τὸ μηδὲν ἀποφατικὸν ὁμωνύμων,
καὶ διὰ τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ δευτέρου, καὶ διὰ τοῦ τρίτου σχήματος· καὶ ἀπὸ τῶν
προτάσεων· τὸ δὲ πάντα δίκαια καλόν· τὸ δίκαιον δέ πάντα καλόν· πόθεν δὲ ὅτι τὸ
καλὸν ἀγαθόν, λέγομεν οὕτως πάλιν· τὸ δίκαιον καλόν· τὸ καλὸν δὲ φαί-
νεται ἀφελοῦς τοῦ δίκαιον καλόν, μὴ ἐρεῖ αὐτοῦ ποιεῖν, ὁμωνύχα μὴ τοῦνο·
ὡς καλῶ πάλλα πρὸς ἄλλο· μὴ καλὸν λέγομεν καλὸν ἀγαθόν· πόθεν; ὅτι
τὸ ἀφελὲς ἀγαθόν· τὸ ἀφελὲς συμφέρον· οὐδαμῶς πάντων βλαπτόντων
ἀφίεται· τὸ δίκαιον ἄρα συμφέρον· τὸ συμφέρον ἀγαθόν· ὡς τε καὶ
διὰ προσυλλογισμῶν πφαίνομεν, πλόκος δὲ οἱ συλλογισμοὶ· ἀλλ'
οἱ διὰ προσυλλογισμοῦ πφαίνομεν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦ συμπεράσματος ἐπὶ
σων πάντων ἀπορούμενον συλλογισμόν, οἷ τὸ δίκαιον ἐπαγωγὸν τὸ ἐ
παγωγὸν καλὸν καλόν· τὸ καλὸν ἀφελές· τὸ ἀφελὲς συμφέρον· τὸ συμφέρον
ἀγαθόν· τὸ δίκαιον ἄρα ἀγαθόν· οὕτως ἔχει ὁ συλλογισμὸς διὰ πλόνων
μόνον φαίνεται· σαφῶς μόνοις διὰ τοῦ, μὴ οὐχὶ πλοῦς· πφὶ δὲ τῶν ἀπλ
όλως, ὅτι ἐὰν αἱ σαφεῖς διαφοραὶ μὴ μόνων περαίνεσθαι· ὁ πότερον ὡς τὸ
ὃ προσεχὴς ὅρος μὴ τὸ πρῶτος ἔχοντες ἄρας ἔσῃ, οἷον μὴ τὸ προκαλόμενον καλὸν
σωζόμενος ἀγαθόν· τὸ δίκαιον τὸ συμφέρον τὸ ἀγαθόν· οἷ τὸ διὰ τῶν ἀβ

τούτων τῶν προλήψεων τῶν μὲν διὰ προσυλλογίας ποιητικὰς δεῖ ζητεῖν, ὅτι ἀριστητύχην· ἡ γὰρ ἀριστικὴ μέθοδός ἐστιν ὁ δι' οὗ ποιητικὴ τέχνη ἐστί. τῶν δὲ λοιπῶν ὅτι πᾶσα τέχνη χρήσιμος τῷ βίῳ, μόνως διὰ παραγωγῆς δεικτέον, διὰ ξένου τινὸς ἀπλοῦ μὲν τέχνας, χρήσιμον τῷ βίῳ: +

λφ' ὡς τὸ δεύτερον πρᾶσις πᾶσα ἐστὶν, ἐώς δεῦ: +

ζωντὸ δὴ λοιπὸν δεικτέον διὰ προσυλλογισμῶν τῶν πρώτων πρόσεσιν ἡμῖν δεικτικῶν ζῴων, συμπέρασμα ποιησόμεθα μόνον δεῖ α· ὅμοιον γὰρ ἐπὶ τῆς δευτέρας προλήψεως. καὶ τούτων τῶν συμπερασμάτων τὸ α καὶ β προλήψεως ἡμῖν ἀναγκαῖον συμπέρασμα γενέσθαι· ἰσχύον δὲ ὅτε καὶ τὸ δεῦτε ἀναγκαῖον προλαβεῖν. ἀλλὰ τὸ δὴ πρῶτον συμπέρασμα τοῦ β: +

ἰδ' οὖν μὴ πλάσις, ἀλλὰ ἕξις, ἐώς δεῦ: +

βούλεσθαι ἁπάντων, τοῦτό ἐστιν· ὅτε δὲ διὰ πλάσιν ὁρῶν ὁράσεων μὴ συλλογισμὸς ἕξιν λέγοιτο οὐ πρὸ συλλογισμοῦ φημί, οὕτως ἀγαλέγοιτο ἕξις ἂν σώφρων. ὡς πολύβιος ἄπληστος, οὐσίας κακός· πάλιν δέ τὸ α, ἀντὶ τοῦ δεῦτε προλαβεῖν: +

ζωντὸ τὸ δεῦτε συμπέρασμα μὴ ἐκ τῶν α· β· γ· δ· ε· ἐστὶ τοῦ: +

ὁ προσυλλογισμὸν ἐν δόξαι, ὅτε δι' ἀλόγου μόνον προλήψεων τῶν προσεχῶν ζῴων, μηκυρίων τοῦ συμπεράσματος ἡμῖν ὄντων συλλογισμὸς ἡμῖν, ἢ οὐ πλάνων· διὰ μὲν οὖν οὐδὲν τοῦτο διὰ τούτων· ἐπὶ δὲ ἐχωρὶς ἐπὶ τῶν α β γ δ ε μηκυρίων συλλογισμὸν, τοῦτ' ἔστι διὰ τῶν ἀπόρων προλήψεις, ἕνεκεν γὰρ τοιχεῖον ὡς πρόληψιν λαμβάνειν· μὴ πφαίνεται δὲ ὡς ἀναγκαῖον τοῦτο τὸ δεῦτε· ἐπὶ δὲ οὐ ἐπὶ δεῖ δέ δεῖν, ὅτε μὴ ποιοῦσαι τὸν συλλογισμὸν προλήψεις ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας σχέσεις, διαλωὶ δ' ὅσοι τε ἀπορίαι τοῦτο προλήψεις, πφίεσθαι τὸ ρητὸν μὴ ὅτε ἐρωτήσαι μὴ. μὴ γὰρ α β προλήψεις, ἢ ἔχουσι σχέσεις πρὸς ἀλλήλας, ἢ οὐκ ἔχουσι· μὴ δὲ οὐκ ἔχουσι, πολλῶν ὄντων παραλαμβανομένων, διὰ γὰρ τοῦτο τοῦ συλλογισμοῦ προλήψεις σχέσιν ἔχειν πρὸς ἀλλήλας· ὥστε μὴ τοῦτο πρὸς ἀλλήλ σχέσιν ἔχουσαι· ἢ τοιοῦτό τι τὸ προσυλλογισμὸν μὴ μὴν ἐξ ἀρχῆς συμπεραίνουσιν, ἢ τῶν ἐν ἑτέρου, ἢ ἀμφότερα πρὸς ταῦτα. πάλιν μὴ ἐν προλήψεις,

†

ἡ τῆς σελοῦ πρὸς δι' ἀλλήλας γονή· οἷ δὲ βουλόμενος δεῖξαι ὅτι ὁ αὐτός ἐστιν
ἄπειρος ὅτι ὁ αὐτός ἐστι γελαστὴν· τὸ γελαστὴν ζῷον· τὸ ζῷον οὐσία· δηλονότι
ὅτι περιττὴ ἡ τοῦ γελαστικοῦ πρόθεσις· ἤρκει γὰρ, ὅτι ζῷον ἀπείρου δεῖξαι
ὅτι οὐσία· καὶ ἐπειδὴ οὐ διὰ κυρίως προλήψεως λαμβανομένων συλλογισμῶν, ἀλλὰ διὰ
μὴ κυρίως· ἐκ προλήψεως
μὲν γὰρ ὁρίων, ἐξ ὁρισμῶν δὲ περιττῶν· τὸ προκείμενον διὰ τούτων δεῖ
ξαι ὅπως ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας καὶ τὸν ἄριθμον· οἵτινες ὅροι μὴ αἱ προ
λήψεις μήτε συμπεράσματα· ζητῶ οὖν ὅτι ἐν λαμβανομένῳ προλήψει
βουλομένου συλλογισμοῦ προλήψεις, αἱ μὲν προλήψεις ἄρτιοί εἰσιν ἀριθμοί·
οἱ δὲ ὅροι περιττοί· τουτέστιν ὁ μὲν αἱ προλήψεις· ἡ δὲ δύο οἱ ὅροι· καὶ ὁ
συμπεράσματα καὶ αἱ μὲν ἀπὸ τῶν προλήψεων· τουτέστιν αἱ ἐστι τούτων τὸ
συμπέρασμα· τῶν γὰρ προλήψεων ὁ μὲν οὐσία, τὸ δὲ μέσον τούτων ἐστὶν
ὁ ἄνθρωπος· ἐὰν δὲ διὰ προσυλλογισμοῦ λαμβάνωμεν ὅτι ἄνθρωπος ἐστὶ
ὁ σπουδαῖος ἀριθμός, τουτέστιν, ἐκ τῶν προσυλλογισμῶν τὸ συμπέρασμα
καὶ ἐπισκοπήσαντες, οὕτω προσαπτέον τὸν λόγον· οἷον τὸ δι'
ἡμέρου ἵππου ἄξιον· τὸ ἵππου ἄξιον ἡμερον· τὸ ἡμερον ἐφικτόν· τὸ
ἐφικτὸν ἀγαθόν· τὸ δι' ἡμέρου ἄρα ἀγαθόν· ὁμοίως οἱ μὲν ὅροι, αἱ δὲ
ἐκ τῶν προλήψεων· οὐκέτι οἱ δὲ πάντως οἱ μὲν ὅροι περιττοὶ, ἀρτίων
δὲ αἱ προλήψεις· καὶ τὸ λοιπὸν δὲ αἱ λοιπὰ μὲν ὡς ἔχουσι· τῶν γὰρ ὅρων
περιττῶν ὄντων, αἱ προλήψεις ἄρτιαι εἰσὶ· καὶ ἀλλαξ· τὸ δὲ συμ
περάσματα ἐν τούτοις οὐκέτι τὰ αὐτὰ ἔχει λόγον· οὐ γὰρ ἡμίσεα
ἐστὶ τῶν προλήψεων, ἀλλὰ πλείονα αὐτῶν ὅρων αὐτῶν προλήψεων·
τὸ δὲ ἐξ ἀρχῆς ἐν συμπεράσματα καὶ ἐν μὲν τοῖς ἐν ἐλάττω
τῶν ἐν ἀρχῇ ὅρων προσλήψεως συμπεράσματα· ὁ δὲ ἐλάττων
τοιοῦτόν ἐστιν· ἐὰν ὦσι τρεῖς ὅροι τὸ Α τὸ Β τὸ Γ, ἐν ποιοῦσι συμπέ
ρασμα τὸ Α πρὸς τὸ Γ· ἐὰν προσληφθῇ ἕτερος ὅρος, οἷον τὸ Δ· τῶν
πρὸ ἐν ἀρχῇ ὅρων· ἢ οὐδὲν δέονται· τὸ Α τὸ Β, τὸ Γ, ἐν ἐλάττω
ἕτερα προσλήψεως συμπεράσματα ποιοῦσι τοσαῦτα· ὡς τε ἐὰν λάβῃ πάν
τα συμπεράσματα· ὧν γὰρ ἐξ ἀρχῆς τὸ Α πρὸς τὸ Γ· μίαν ἔχον
σιν οὕτω καὶ τὸ Β πρὸς τὸ Δ· καὶ τὸ Α πρὸς τὸ Δ· καὶ αὖ πάλιν ἀναλυθὲν ἐπὶ πάντων

ἀπὸ τῶν προσυλλογισμῶν. +

Πῶς δεῖ διὰ προσυλλογισμῶν περαίνεσθαι, ἕως τοῦ: +

Ἐπεὶ δὲ τὸ διὰ προσυλλογισμῶν, ὁ μὲν τοιοῦτός ἐστι τὸ διὰ προσυλλογισμῶν, ὁ μὲν τοιοῦτος προλαμβάνεσθαι δεόντων ἀεὶ τῶν συλλογισμῶν χρησόμεθα. οἷον πότερον ὁ τὸ δίκαιον ἀγαθὸν. λέγομεν οὕτως. τὸ δίκαιον τοῦ ἴσου ἄμεινον. τὸ δὲ ἴσον τοῦ ἀνίσου ἄμεινον. τὸ δίκαιον ἄρα ἀγαθόν. τὸ δὲ διὰ πλειόνων μέσων, ὅταν σώματος ποιότητον συλλογισμοῦ, οὗ ὄντος μεταξὺ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, τὸ ἴσου ἄμεινον. καὶ πάλιν τοῦ ἴσου καὶ τοῦ ἀνίσου, καὶ τοῦ ἀνίσου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, τὸ ἀφέλιμον. διὰ τοιούτων οὖν προλαμβάνεσθαι ἐπισκοπεῖν χρή, ὡς ἤδη δέδεικται πολλάκις. τὸ δὲ μὴ σωματοειδῶν, τοῦτό ἐστι, ὅταν οἱ παραλαμβανόμενοι ὅροι ἐκτὸς ὦσι τῆς καθ' ἕκαστον ἰδέας, οἷον παρὰ τὴν φρόνησιν καὶ τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ ἀγαθοῦ. τὸ δίκαιον ἀγαθόν, οὗ ὅροι. τὸ ἴσου ἄμεινον, καὶ τὸ ἀφέλιμον. ἀλλ' οὔτε οὐσία φρόνησις ἐστὶν οὔτε ἰδέα τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ ἀγαθοῦ. πάλιν δὲ ἐκ τῶν ἐκτὸς τῶν ὅρων μὴ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐν τῇ ἰδέᾳ τινὰ εἶναι, μὴ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτείνεσθαι, μὴ ὡσὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἐν τῇ ἰδέᾳ τινὰ ὄντα, ἐπὶ τοσοῦτον. οὐδὲ γὰρ μὴ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἐν τῇ ἰδέᾳ τινὰ ὄντα ἀπαραλλάκτως ἀναγκαῖον εἶναι, ἀλλ' ὡς τοῦ θεοῦ λόγον ἀμφίβολον τὴν φύσιν ὁρίσασθαι. τὴν δὲ τῶν παραλαμβανομένων ὅρων ἐξωθεν, ἀφ' ἑαυτοῖς τοιοῦτοι. ὡς ὁ τοῦ ὄντος τὸ ἀγαθὸν ἀγαθόν, διαμένοντος τοῦ ἀφελοῦντος ἢ τοῦ συμπεραίνοντος ἀγαθοποιοῦντος. τοῦτο γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀγαθόν. τὸ ἀφέλιμον συμφέρον. τὸ συμφέρον ὠφελοῦν. ἢ τὰ ἐξωθεν, ἢ δὲ τὰ μὴ ὄντα ἐν τῇ οὐσίᾳ ὅ παραλαμβανόμενος ὅρος, ἐὰν ἔχωσι μὲν δὲ οἱ ὅροι ἐν ἑαυτοῖς ἀγαθοποιὸν τοῦτο ἢ ἀφέλιμον, διαφέρωσι δὲ ἀλλήλων οἱ ὅροι, παραδεκτέον τοῦτον ἐξωθεν τοιοῦτον. ἢ πρὸς τοῦ α λέγω, ἢ μὴ τοῦ β, ἢ τοῦ μεταξύ, ἢ τοῦ α β, ἢ τοῦ β γ: +

Ἰδέᾳ προσυλλογισμοῦ διαστήματος: +

Ἐστὶν ὅτε καὶ ἀλλοιωτικὸν διαγνοῖεν τὸ αὐτό, καὶ ἀλλοιωτικὸν, διαστηματικὸν ἀλλήλων. ὡς ποτὲ ποιόν. ἐπιδηλοῦσι γὰρ τὸν τοιοῦτον λόγον, ἢ τοῦτο ἰδιάζον: +

Πότερον ὁρωμένα πρὸς ἀλήθειαν προσυλλογισμοῦ, ἕως τοῦ: +

αἰσοσκελὴς τοῦ ὀξυγωνίου τριγώνου προσλαμβάνειν οὐκ ἀλλαχοῦ ἢ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
ἐπὶ τὸ πρότερον. ἐὰν δὲ τριγώνου προσλαμβάνωμεν ὁποιουοῦν, ἕτερος ὅρος προσληφθήσεται,
ἐξαιρέσει τοῦ ἑτέρου προσλαμβανομένου ὅρου, καὶ οὐκ ἀναγκαῖον
τὴν αὐτὴν προσθέσεως μεθοδείαν ἐπὶ τῶν ὁποιωνοῦν λαμβάνειν τριγώνων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
ἐπὶ τὸ πρότερον. ἐὰν δὲ ὀξυγώνου προλαμβάνωμεν, βάσιν ὅλον ὅρον, ὡσαύτως καὶ τὰς πλευρὰς προλαμβάνειν ἀρξόμεθα, οὐδὲν ὅροις πρότερον· προσληφθήσεται γὰρ ἕτερος ὅρος· μηδὲν ἀλλοῦ τοῦ μὴ προλαμβάνειν ἕτερα· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ
ἀμβλυγωνίου· καὶ πλευρὰν προλαμβάνειν βάσιν τε· οὐδὲν ὅροις ἀρξόμεθα· οὐδὲν ὅροις πρότερον·
προσληφθήσεται ἕτερος ὅρος· μηδὲν ἀλλοῦ τοῦ μὴ προλαμβάνειν ἕτερα· ὡσαύτως δὲ καὶ
ἐπὶ

ہمچو اوقات آن ست شاگرد، هم در هفته سه روز اوقات شاه را گیرد، آن ست که شاگرد اوقات
او را هم نیابت آن اوقات بدهد تا آن شاگرد نیز شاگرد شاه شود. هم در هفته سه روز
او قات هم بدهد تا سه روز شاه و سه روز شاگرد او را باشد. همچنین تا هفت روز
تمام شود و هفت روز تمام آن شاگرد شاه را باشد و هفت روز تمام شاه را. جمله
: + اوقات او را بدهد تا آن شاگرد شاه را باشد
: + جمله هم در هفته او را بدهد تا آن شاگرد شاه را باشد
: + اوقات او را بدهد تا آن شاگرد شاه را باشد
هم در هفته سه روز او را باشد تا آن شاگرد شاه را باشد و هفت روز تمام
شاه را باشد، آن شاگرد شاه را باشد و هفت روز تمام شاه را باشد
: +

ξυμβεβηκὸς συμβεβηκὸς κατηγορῆται. ὡς ὅταν ἄπωμεν. ὁ λευκὸς
περιπατεῖ φιλόσοφον ἄνθρωπος: +

Καθ' ὑπὸ δύο προσδιορισμένοις ἑκατέρωθεν. πολλαχοῦ μὲν
ἀόριστον. νῦν δὲ ὡρισμένον: +

σφαιρεῖ ὑπὸ τινὸς τῶν προσδιορισμῶν. ὑπὸ μὲν τοῦ ἀφωρισμένου
οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκὸς κατηγορούμενον. ἀλλὰ μόνως
ἄποιόν τινα, ὡσαύτως καὶ ὑπὸ δύο ὄντας. τουτέστιν ὑπὸ τὰ
φιλοσοφώτερα ὄντα μὴ ὄντα. ἢ ὑπὸ πολλοὺς ὄντας. ὧν οὐκ ἔστιν
φιλοσοφώτερα ὄντα μὴ ὄντα, ὡς τὰ μὴ κατηγορούμενα τούτων.
ἀλλὰ μόνως τοῦτο κατηγορούμενα. τοῦτο δέ ἐστιν ὃ δύναται κατη-
γορεῖσθαι τοσούτοις οὕτως ἔχουσι λέγω δή, ὅτι ἔστιν ἃ δύναται φιλοσοφώτερα
μὴ ἔχοντα εἶναι αὐτῶν ἑκάστων ἄλλα τινά, οἷς ὁμωνύμως ἕτεροις. ἐφ' οἷς ἐπὶ
τῶν ἀποδεικτικῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν πάππος προσαγορεύειν κατηγορίας, ἀλ-
λ' ὄνομα ἰσχάδος, ὑπὸ δύο ὄντας, ὑπὸ ἀνθρώπου ὑπὸ τοσούτων. νῦν δὲ τοῦτο ὡς ὅτι
λογικὸν θνητὸν ἀληφθῶσι: +

Καθ' ὁμωνύμως τούτων οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι κατηγορούμενον ἕτερον,
πλὴν, ἐὰν τοῦ, ἀνθρώπου δόξαν: +

ὁ ξαλὲς παρὰ τὴν οὐσιώδη διαφορὰν ὄν, ἀφ' ὧν συνέστηκε τοιοῦτος
γένος κατηγορεῖται τῶν ἀνθρώπων ἑκάστου. ἐφ' ὧν δὲ τοῦτο οὐκ κατη-
γορίας οὐσιώδους ἐστίν, ἀλλ' ὅτι ὁμωνύμως ἐστὶ φωνὴ τοῦτο δὲ διαφορὰ
σημαινόμενα ἀφορισμένον. πάλιν ὑπὸ ἃ δόξαν ἐστὶν ὧν τοῦτο
γένος. ὅπερ οὐ δεῖ αὐτὸ γένος ἐστὶν, ἀλλ' ὡς πρὸς ὑπὸ τοῦτο. ἀλλὰ μὴ οἷον
τῶν ἐχόντων ἀφορισμένων οὐ τὸ πῦρ. ἢ ἄλλο τι παρὰ τοῦτο,
τοῦτο γὰρ ὕλην, ὅτι ὡς γένος τῶν ὑπὸ τοῦτο κατηγορεῖται κατηγορίων. μὴ ἔχει
ὃ λόγοις μὴ σημαίνεσθαι ὑπὸ πολλοὺς ὡς ἔοικε περὶ τούτων οὕτως. οἷον περὶ οὗ
λόγος μοί ἐστι ἀποδέξασθαι τίνος κατηγορεῖται, ἢ οὐ κατηγορεῖται.
οἷον τῆς ψυχῆς τὸ ἀθάνατον κατηγορεῖται, ἢ οὔ. τοιοῦτον γὰρ ἐστὶ,
ἅτε ἄλλα μὴ ἔχοντα ἐν αὐτῶν κατηγορούμενα οὐδὲ μίαν ζήτησιν ἔχει.
τοιοῦτον δὲ πάλιν, ἄπορόν ἐστι τοιοῦτο ἀληθὲς, ὑπὸ δύο μόνως τοῦτο
ὄντας, ὁμοίως οὐδὲν ἔχει ζήτησιν. τοιοῦτον δὲ, ὑπὸ δύο τοῦτο

καὶ ἀναγκαῖον γὰρ ἀνάγκη πάντα, ἐὰν ἄρα τῶν ζητουμένων τὸ μὲν ἀναγκαῖον γὰρ ἀνάγκη,
τὸ δὲ οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ ἀνάγκη: +

φανερὸν οὖν ὅτι περὶ ἑκάστου οὕτως ἐπιλαμβάνειν δεῖ τοῦ
ἐνδεχομένου ἄλλως ἔχειν πρῶτον: +

ἐπεὶ περὶ ἐνίων ἐστὶ δόξαι καὶ προβλήματα, ὅτι περὶ τῶν μὲν ἐξ
ἀπάντων ἀναγκαῖον γὰρ ἀνάγκη ἢ οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ ἀνάγκη, ἐν τούτοις τοὺς
μεταλαμβάνοντας παραδιδόναι τῆς διορίσεως τῶν προλαμβανομένων τοῦ πρότε
ρον προβλήματος. διόρισον, ὅταν βουληθῶμεν δεῖξαι ἐνδεχόμενον ἀπὸ
χρησαμένους ταύτῃ, καὶ ὅταν πρῶτον ἀληθὲς ἀναγκαῖον γὰρ ὁρίζῃ
ζεῦγος ἐνδεχόμενον, οἷον ζῆν τῷ ἐνδέχεσθαι ἀπολαμβάνειν ἑαυτόν ἐστι. σημαινόμενον,
τοῦτο ἀπολαμβάνειν, μὴ τῷ ἐνδέχεσθαι. ἔστι δὲ ζητούμενον μὴ σημαινόμενον τοῦτο ἀλλ'
ἄρα ἀπολαμβάνειν. οἷον τῷ ἐνδέχεσθαι τοῦτο ὑπάρχειν. τὸ δὲ ἐνδέχεσθαι ἢ φάσις ἢ ἀπό
φασις. ἢ τὸ μὲν ἐνδέχεσθαι ἀπόφασις, τὸ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι. δηλοῦσι δὲ τοῖς
ἐναντίοις. ἐνδέχεται γὰρ καὶ τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι. δῆλον δέ, ὅτι
ἐνδέχεται ἐπὶ πλέον λέγειν, ἢ ἐπὶ πλέον ἐστὶν, ἢ ἐξίσου ἐστί. ἐπεὶ
καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ ζῷον ἐπὶ πλέον, τὸ δὲ λευκὸν οὐχ ἐπὶ πολύ.
ὥστε καὶ τὸ ἀναγκαῖον γὰρ ἀνάγκη ἐνδέχεσθαι. τοῖς δὲ αὐτοῖς ἐπὶ
τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ ζῷον ἐπὶ πλέον, τὸ δὲ λευκὸν οὐχ ἐπὶ πολύ.
ὥστε καὶ τὸ ἀναγκαῖον γὰρ ἀνάγκη ἐνδέχεσθαι. τοῖς δὲ αὐτοῖς ἐπὶ
τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ ζῷον, τὸ δὲ λευκὸν οὐχ ἐπὶ πολύ.
ὥστε καὶ τὸ ἀναγκαῖον γὰρ ἀνάγκη ἐνδέχεσθαι. τοῖς δὲ αὐτοῖς ἐπὶ
τοῦ, τὸ μὲν ἐνδέχεσθαι, τὸ δὲ οὐκ ἐνδέχεσθαι. τὸ δὲ οὐκ ἐνδέχεσθαι,
ἢ ἐπὶ πλέον, ἢ ἐπὶ πλεῖστον. μὴ γὰρ μὴ τῶν λευκῶν ἐνδέχεσθαι, μὴ τῶν
φιλοσόφων, ἢ πάντας μὴ λευκὸν ἐπὶ πλεῖστον οὖσι. ὥστε καὶ τοῖς ἐπὶ
ταύτῃ, ἀντιστρέφουσι μοῖραι αὗται τοῦ ἐνδέχεσθαι. ἐὰν φανῇ καλῶς
ἐπὶ ὅσων μὴ τοῦτον ἀληθῆ. οἷον τοῦ μὲν ἀγαθοῦ τὸ ἀτελές. τὸ φεύ
γειν. τῆς δὲ ἡδονῆς τὸ κόπου τὸν πόνον. τοῦ μὲν γὰρ οὕτως καλῶς
ἐχόντος ῥᾳδίως ἂν τις τῶν προλαμβανομένων κύριος εἴη, ὡς οὐ τοῖς ἔξω
δόξαι ταῦτα. καὶ ἐπὶ τούτων τῶν ὅρων λέ
γω δὴ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς τὸν χαρακτῆρα τοῦ διαφέροντος
τοῦ, τῶν λέξιν αὐτῶν ἐπὶ ὅσα ἀντιφάσκει.

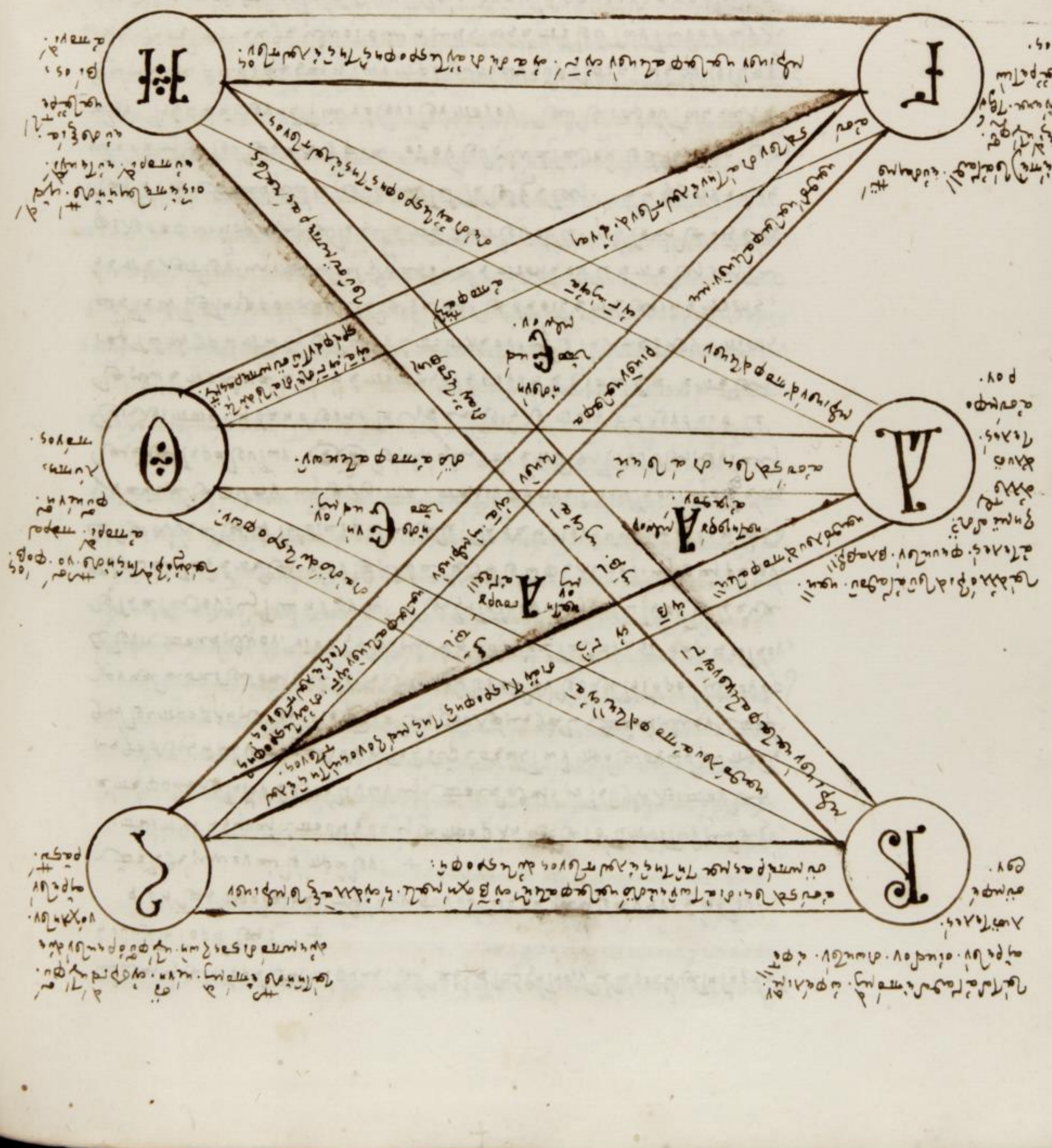

διαφερόντως τῶν ἐπομένων ποιεῖται. τῶν γὰρ ἐπομένων ἔστιν
οὐδὲν ὅλως, ἀλλὰ πάντα τῶν προτέρων. μήτε τῶν ἔπειτα ὡσαύτως τῶν πρώτων ἀλλὰ μὴ τὰ πρῶτα τῶν ἐπομένων
βουλόμεθα. μήτε τὰ οὐσιώδη τῶν συμβεβηκότων. μήτε τὰ ἀναγκαῖα τῶν μὴ ἀναγκαίων. ἐπεὶ ἔστι γὰρ ἀληθὲς
τὸ ζῷον εἶναι τὸν ἄνθρωπον. τὸ δὲ ἄνθρωπον εἶναι ζῷον. μὴ ἀντιστρέφειν δὲ τὸν λόγον. ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν,
ὡς ἀληθὲς διαφέλλων οὐδὲν δοκεῖ διαφέρειν τὸ τοιοῦτον λέγειν ὡδὶ ἔχειν οὕτως, μὴ τῶν ἀναγκαίων, ὡς
οὐσιῶδες, μὴ τῶν συμβεβηκότων ἀναγκαίων διαλλάττειν. μήτε τούτων ποιεῖσθαι
τὰς ὁρισμούς. μήτε ὁρισμὸν. καὶ τὸν μὲν ἔξω ὅρον, τὸ οὐκ εἶναι φύσιν. οὐ γὰρ πᾶσαν
ὁρισμὸν καὶ φύσιν. τὸν δὲ ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ὁρισμὸν τὸν μίαν ἀπόδειξιν ἢ πλείους,
ἀλλὰ καὶ τὸν λόγον. οὐ γὰρ πᾶσαν ὁρισμὸν λόγον ῥᾴδιον ἐπὶ πλείω ἀναγαγεῖν,
οὐδὲ τῶν ἀναλυτικῶν. ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἐν τοῖς τοπικοῖς. ἀλλ' οὐδὲ ἀναγκαῖον ἢ ὁρισμὸν
ἅπαντα ἀναγαγεῖν εἰς ἀποδείξεις, ἐκ δὲ τῶν ἐπομένων ἢ τῶν ἐνδεχομένων. ἐπεὶ ἔστι γε
ὁρισμὸς ἐξ ὧν ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. ἢ πυρὸς ἢ ἀέρος. οὐ μὴν δοκεῖ καὶ ἀ
πορίαν ἔχειν οὕτως εὐπορήτως, ἐᾶσθαι: +

(4) οὕτω δὲ διαιρετέον, ἢ τῶν μὴ ἐπομένων ἢ ἐπομένων. ἢ τῶν ἀεί. ἀ πᾶν μὲν
ἀεὶ ἀληθῆ ἐστι. ὅ ἐστιν ἀεὶ ἀληθὲς εἰπεῖν, ὡς ἐστὶ σύμβεβηκός ἀναγκαῖον ἀεὶ ἀλλήλων. μὴ τούτων ποιεῖ
σθαι ὁρισμούς, μὴ τὸ ὁρισμόν. καὶ τὸν μὲν ἔξω ὅρον, τὸ οὐκ εἶναι φύσιν. οὐ γὰρ πᾶσαν ὁρισμὸν
καὶ φύσιν. ἢ οὕτως ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων ἀεὶ ὁρισμὸν, οὐ καὶ φύσιν. οὐ δὲ μὴν τοι ἢ ῥᾳδίως ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ἀπόδειξιν ἐπὶ πλείω ἀναγαγεῖν,
ἀλλὰ καὶ τὸν λόγον. οὐ γὰρ πᾶσαν ὁρισμὸν λόγον ῥᾳδίως ποιεῖσθαι τὸν αὐτὸν
λόγον. οὐδὲ τῶν ἀναλυτικῶν. ἀλλ' οὐδὲ ἀναγκαῖον ἢ ὁρισμὸν ἅπαντα ἀναγαγεῖν εἰς ἀποδείξεις
καὶ ἐκ τῶν ἀληθῶν ἐστὶ τὸν ὁρισμὸν, ἐκ δὲ τῶν ἐπομένων ἢ τῶν ἐνδεχομένων. ἐπεὶ ἔστι γε ὁρισμὸς
ἐξ ὧν ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. ἢ πυρὸς ἢ ἀέρος. οὐ μὴν δοκεῖ καὶ ἀπορίαν
ἔχειν οὕτως εὐπορήτως, ἐᾶσθαι: +

διορίσαι μὲν οὖν, ἐᾶσθαι: +

καὶ οὐ μόνον δὲ τὰ ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ἀεὶ ἀληθῆ, ἀλλὰ οὐδὲ ἀπροσδιόριστα
εἶναι δεῖ ἀεὶ ἀληθῆ εἶναι τὸν ὁρισμόν. μὴ οὕτω δὲ τὰ ἐπόμενα αὐτῶν ζητεῖν.
οἷον ἀνάγκη. ἀλλὰ πᾶς δύνασθαι. ἀπροσδιόριστα, αὐτὰ πρὸς βραχυμωδίας
ἕνεκα, ἐᾶν ἐνδέχεσθαι δόξειεν, ὁμοίως δὲ εἶναι δεῖ:
ὁμοίως δὲ εἶναι δεῖ, ἐν οἷς αὐτὸ ἐπόμενόν ἐστιν ἐᾶσθαι: +

+

πολύμνον οὐδεὶς φαλεῖται· οὐ πάντως δὲ τὸ πολύμνον ὄρος· ἀλλ' ἂν
πλῆθος ᾖ πολύμνον· ὧν δὲ ζητοῦσι τὰ ἔπη μία ὁποία οὖσα ἄδεται,
ἅπτεται μαρτυρούμενος· ἅπτεται δὲ πολύμνος· λοιπὸν ἐστὶν ὄρος
λαμβάνειν βουλόμεθα· τὰ ἔπη μία ἀλλ' ἂν ᾖ πολλά· ἢ τὰ ἔπη
εἷς τὰ πολλὰ ἔχομεν· ἢ τὰ δεύτερα· οἷον ἡ ζητοῦμεν εἰ πεζὰ ἀλλ'
αὖ· ἢ ἅπτεται πολυθρύλητος· ἢ μὴ ζητήσαμεν εἰ τὰ ζῷα ἔπη·
εἰ δὲ λάβοιμεν ζῷον, ἔχομεν δύο καὶ πλείω τὰ ἔπη· οἷ
θρύλλουσιν· ἢ αὐθεντικόν· ἢ σοφιστικόν· τὸ οὐσίαν· ἢ ὅμοια· οἷον λαμ-
βάνειν τὰ ἀναγκαῖα ἔπη, οὐ τὰ ἔξω θέματα· ἢ τὰ
ἔπη ἀναγκαιότερα ἐστὶν, οἷον, οἱ ἔξω πεζοί, ὁ ζητῶν τραγῳδίαν: +

αἰσθάνεται μὴ ὑπάρχειν αὐτούς: +

ἐπὶ τοῦ ἐν οὐδὲ λαμβάνειν τὰ ἔπη ὡς ἔπη, οὕτως οὐδὲ
λαμβάνειν τὰ ἔπη ἀλλοῖα· ὁ αὐτὸς ἐστὶ θρύλος καὶ
λοῖα, οἷον λαμβάνειν δὲ δεῖ ἐξαίφνης αὐτοὺς ὡς ὁ μελανεύμενον οἷον
οἷδα λαβεῖν: +

ἀδύνατον ἴδια πλείονι· ἕως οἷον: +

ἄπειρα ἔνεστον ἴδια, οἷον ἐστὶ τὰ πεῖρα ἔνεστι ταῦτα ὁρᾶν ταῦτα προσῆκεν
ἡμῖν ἴδιας δὲ ὁ οἷον λαβεῖν· προσῆκεν ἡμῖν νόμος αἰσθητὸς
ὁ αὐτὸς, μὴ λαβεῖν τὸ ζῷον ἀλλοῖα· οὐ τὰ λαβεῖν τὸ ζῷον ὡς ἔ-
πολλὰ, ἔχομεν ὃ μελαγχολικόν, μὴ τὰ ἀλλοῖα τοῦ ζῴου, μὴ τοῦ αὐτοῦ
ἐστὶν ἴδιας· λαβεῖν οἷον τὰ ἴδιας τοῦ αὐτοῦ ἀλλοῖα· οἷον τὸ ἀλόγον
τὸ τετράπουν μὴ ὄνειον· ἔχει τὰ δὴ ἴδια μείζον τὰ ἀλλοῖα
ἄπειρα οὐκ ἐστὶ τοῦ γένους ἴδιας· τοῦ τὰ αὐτοῦ ἄλλο τὸ ἄλογον· τὸ τετράπουν.
οὐκ ἀνθρώπειον τοῦ γένους· ὅτι δὲ τοῦ τὰ αὐτὰ τοῦτο ἔχει οὕτως, λέγωμεν τὸ ἔναι
ἄλλο τὸ ἐναντίων ἔδωκεν, ἄπειρα τῶν γενῶν οὐκ ἔστιν ἄλλοῖα, οἷον γὰρ
καταμεμάθηκεν ἀπ' αὐτῶν· αὐτὰ τὰ τοῦ ἑτέροις ἔδωκεν, ἴδια τὰ τοῦ
ἔστιν οἷον ἀνθρώπου γένη ἓν μὴ ἄλλοις τὰ ἔδωκεν, ἑτέρα ἔστιν ἀλλήλων·
πάντα δὲ αὐτὰ ἔχειν εἰς ἕκαστον, ὁ πρέπει ἄλλοῖον τοῦ ἑτέρου·
οἷ ὃ αὐτὸς τοῦ ἵππου, μὴ ἐν πάλιν· τοῦ τὰ ἀνθρώπου ἄπειρα ἔχει τὰ αὐτὰ
διαφορὰ ἔστι τοῦ ἄλλοῖα ἀλλήλων, τοῦ γένους οὐκ ἔστιν ἄλλοῖα· οὐδὲ

πρὸ τῶν ὕστερον τούτων εἰς ἃ δεῖ νῦν διὰ βραχέων εἰπεῖν τοῦτο· +

ὑπὲρ δὴ τοῦ καθόλου καὶ ἁπλουστέρου, ἕως τοῦ·. +

ναὶ δὴ φανερόν ἐστι ποιήσωμεν τὴν δόξαν, ὅτι πρὸς ἓν τόδε καὶ μικρόν, οὐ δυνατὸν ἦναι· οὐδὲ δεῖ δοῦναι τὸ καθόλου καὶ ἁπλουστέρου ὡς ὕστερα μᾶλλον, οἷς δὲ πλείω ἐστὶ τὰ περιεχόμενον· ὅσα λέγεται οὐδενὶ εἶναι· ἐπεὶ ἔσται τοῦ ζώου πρότερα καὶ μᾶλλον ἓν ζῳῶν ἕκαστον, οὐδὲ λέγειν, ὃ λέγεται φιλόσοφον, ἢ τῶν ὄντων. οὐ γὰρ δεῖ τοῦτο λαμβάνειν ὡς ὕστερα καὶ μᾶλλον οὐδὲ τοῦ ζώου· ἀλλὰ δὲ λέγειν, ὃ λέγεται ἀεὶ ἐπεῖναι· οὕτω γὰρ προσεχῶς ἐπεῖναι τὸ ζῷον· λαμβάνοντα δὲ ἓν μόνον ὃ λέγεται ἀεὶ ἐπεῖναι, ἐξ ἀνάγκης οὐκέτι ἔσται πλείω ἃ λέγεται τῶν δύο, οὐδὲ ὕστερα τοῦ περιεχόμενα, λέγεται δὲ οὐκέτι οὐδὲ φιλόσοφον οὐδὲ ὄντα. ὡς πρόσω δὲ λέγειν ἐξήτασται ἐπόμενα τῶν πρώτων εἴρεσιν, ὃ λέγεται δὲ λαμβάνειν οἷς ἔστι πολλὰ οἷς δὲ ἔστι πολλὰ περιεχόμενα, οὕτω φῶμεν, οὐ δὲ λέγειν οἷς ἐπεῖναι ζῷον οὐκ ἔστι λαμβάνειν, οὐ οἷς οὐκ ἔστι ἐπεῖναι· ἔχομεν τὸ οὐκ ἔστι δὲ καὶ ἀναιρεῖν

ἀπὸ τέρατος ἐξήτασιν τοῦ δυνατοῦ εἶναι τῆς· +

ἡ οὐκ, ἐὰν ἐνδέχεται ἐπεῖναι, οὐ δεῖ οὐδὲ ζῷον, τότε λέγειν οἷς ἀπὸ τέρατα εἶναι λαμβάνειν· προσεχῶς τὸ φιλόσοφον, οὐδὲ ὄντα καὶ οὐκ ὄντα, ὡς τὸ ζῷον προσεχῶς μᾶλλον ἓν ἄνθρωπον· διὰ τοῦτο ἀναιρεῖ ἀνάγκη.

ποῖον τὸ ἐναντίον τὸ συμπέρασμα ποιεῖν ἀρχῆς: +

ἐπεὶ δὲ διὰ πολλῶν, ὅλως δὲ πᾶσα, ὥστε ἔχει τὸ συμπέρασμα οὕτως οὐδὲ προλήψεις ἔχειν, ἢ ἀμφοτέρας, ἢ τὴν ἑτέραν· ἔχει δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἀναλυτικῶν, διὰ τὸ περὶ τὰς πορίας συλλογισμοῦ ἓν, οὔτε διὰ τῶν ἐνδεῖ πῶς ἀναγκάζει τὰς πορίσεως μὴ ἀποδεικνύειν προλήψεων, οὔτε διὰ τῶν φθείρουσιν, ἀλλὰ δὴ διὰ τούτοις εἰ δεῖ μόνος πῶς ἀπὸ παντὸς δὲ λόγος συλλογὴν μὴ προλήψεων εἰς πορίσεων· διὰ τοῦτο γὰρ οὐ μόνον τὰ ἀναγκαῖα τὸ ἐνδέχεται εἶναι ἢ μὴ εἶναι ἐπέλαξαν, ἀλλὰ καὶ συμβαίνειν ἐνδέχεται, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, καὶ τὰ ἄλλα τρόπια, ἵνα ἔχωμεν τὴν συλλογὴν μὴ εἰς μόνον, δηλονότι, ἐν μὴ ἀποδεικνῦσι συλλογίσασθαι βουληθῶμεν, εἰ τῶν ὅρις μὴν, ἢ τῶν ἀναγκαῖον τὸ

τῶν χρόνων καὶ προθεσμίας μέλλοντος μὴ ἀδικεῖν λαμβάνων ὡμολογηκὼς ἢ πλέον τοῦ χρόνου, μὴ λαμβάνειν δέξαιτο· ἀδικεῖ σοφιστής, λαμβάνων σύμβασιν βουλόμενος τὸν οὐ μέλλοντα· μὴ γὰρ λαμβάνων μισθὸν ἐξωθοῦμαι λιμῷ οἱ σοφισταὶ συλλογίσεται, σύμβασιν βουλόμενος αὐτὸν ἀδικεῖν· μὴ δὲ ἄλλο βιαζόμενοι οἱ σοφισταὶ τοῦτο· ἵνα μὴ δύνωσιν οὐ μανθάνειν· μᾶλλον δὲ ἄλλο βιαζόμενοι τὸ μὴ ἀδικεῖν λαμβ

μὴ οἷς τὴν ὁλότητα ἔχει ὁ ἀριθμὸς ὁμοειδῆ. συλλογίζόμεθα δὲ οὕτως· ἡ δυὰς τῶν
πρώτων ἀριθμῶν ἐστιν, ἐπεὶ καὶ ἡ τριὰς ἀριθμός ἐστιν. ἡ δὲ δυὰς τῶν
ἀριθμῶν ἐστὶ τὸ πρῶτον πλῆθος, λέγω δὴ τὸ μηκέτι δυνάμενον
διαιρεῖσθαι. τῶν ἀριθμῶν ὁρισθέντων, ὁ πρῶτος ἡμῖν ἀριθμὸς μονὰς
ἐστιν. ἡ δυὰς δὲ πρῶτος καὶ σύνθετος ἀριθμός ἐστιν. οὕτως δὲ
οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι· ἐὰν γὰρ μὴ μονὰς ἐστὶν ἡ δυάς, ἀνάγκη αὐτὴν
ἀριθμεῖσθαι ὑπὸ τοῦ μετροῦντος αὐτὴν ἀριθμοῦ, οἷον ὑπὸ τοῦ γ· ἐὰν
οὖν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀναβαίνωμεν, ὡς προέχομεν
ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑπὸ τοῦ δυάδος ἀριθμεῖσθαι καὶ τὴν μονάδα
τὸν γὰρ ἐλάχιστον ἀριθμὸν μετρεῖ ἑκάστην δὲ τῶν ἐλαχίστων ἀριθμῶν
τοῦ ε· ἐὰν δὲ ἡ μονὰς ὑπὸ τοῦ ε μετρῆται, ἐπεὶ καὶ ἡ δυὰς
ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ μετρεῖται ἀριθμοῦ, ἡ τοῦ ε πρώτου ἐστὶν ἀριθμοῦ, ἡ τοῦ ε πρώτου
μονάδα ἐστὶν ἡ δυάς· ὅπερ ἀδύνατον ὑπέκειτο γὰρ ἡ δυὰς οὐ μονάς.
ἡ ἄρα μονὰς ὑπὸ τοῦ ε μετρεῖται ἀριθμοῦ, ὃς ἔστιν ἕτερος τῶν
δυάδος καὶ μονάδος· καὶ ἡ μονὰς ἄρα οὐκ ἔστιν ἀριθμός. ὁμοίως δὲ
καὶ ἡ τριὰς ἀριθμός ἐστιν· ἐὰν γὰρ μὴ ἀριθμὸς ἦν ἡ τριάς, ὑπὸ τοῦ
μονάδος ἂν ἀριθμοῖτο· ἡ δὲ μονὰς οὐκ ἔστιν ἀριθμός· οὐκ ἄρα ἡ τριὰς
ἀριθμὸς οὐκ ἔστιν· ἀριθμὸς ἄρα ἐστίν. ἡ δὲ τριὰς πρώτη ἐστὶ καὶ
πρὸς ἄλλον οὐδένα ἀριθμὸν συμμετρεῖται· ἡ δὲ μονὰς κοινὸν μέτρον
ἐστὶ πάντων· ἡ δὲ τριὰς πρώτη ἐστὶ καὶ πρὸς ἄλλον οὐδένα ἀριθμὸν
συμμετρεῖται· ἡ δὲ μονὰς κοινὸν μέτρον ἐστὶ πάντων· ἡ δὲ τριὰς
πρώτη ἐστὶ καὶ πρὸς ἄλλον οὐδένα ἀριθμὸν συμμετρεῖται· ἡ δὲ μονὰς
κοινὸν μέτρον ἐστὶ πάντων· ἡ δὲ τριὰς πρώτη ἐστὶ καὶ πρὸς ἄλλον
οὐδένα ἀριθμὸν συμμετρεῖται· ἡ δὲ μονὰς κοινὸν μέτρον ἐστὶ πάντων·
ἡ δὲ τριὰς πρώτη ἐστὶ καὶ πρὸς ἄλλον οὐδένα ἀριθμὸν συμμετρεῖται·
ἡ δὲ μονὰς κοινὸν μέτρον ἐστὶ πάντων·

ζ ἀσυλλόγιστοί εἰσιν· ἀσύστατοι μὴ λαμβανόμενοι ἀσύλλ. ᾱ β ξ.
ζ ᾱ ὅτι δ̄ ᾱ· μὴ ᾱ β̄. αἱ δὲ λοιπαὶ ποιοῦσι συλλογισμόν· ᾱ μὲν γὰρ β ξ
ἀσυστάτως, πάντων γὰρ τὸ δεύτερον σχῆμα κατὰ μόριον φατικῶν· τὸ γὰρ
β τῶν ᾱ παντὶ· τὸ δὲ ᾱ τὸ ξ τινὶ· μὴ τὸ ξ γὰρ τῶν ᾱ παντί· ἀλλὰ μείωσις
τὸ ᾱ παντί, ἀσύστατος γὰρ αὕτη συζυγία. καθόλου φατικὴ γὰρ β σχῆμα. : αὐ
ἀλλὰ μὴν τῶν ᾱ β αἱ συστρέφουσι, πρῶτον μὲν ἔγκλισιν ποιοῦσι τοῦ
ἀσυλλόγιστος· τὸ γὰρ ᾱ τῶν β τινί, τοῦτ' ἔστι τῷ ξ· τὸ δὲ ξ τῶν ᾱ παντί·
μείωσιν αὕτη ἀσυλλόγιστος συζυγία· δεύτερον δέ, ὅτι ὅλη ξ, τοῦτ' ἔστι
ἡ τοῦ διὰ φύσεως τῶν ὅρων ἀλλοδαπὴ λαμβανομένη· δύο γὰρ μόνον ἔστιν
ἀποφατικὴ· βίτη μὲν οὖν ἀσυλλόγιστος ὅτι ξ· τοῦτ' ἔστιν ἡ τοῦ
οἰκείου ἐπὶ μέρους ὄντος ἀντιστρόφου, μὴ τοῦ ἀλλοδαποῦ τοῦ ἐπὶ μέρους ὄντος.
αὖθις τοῦ λαμβανομένου· τὸ ᾱ γὰρ παντὶ τῷ τοῦτ' ἔστι τῷ ξ· ἔστω γὰρ τὸ ᾱ
τῷ ξ· τὸ δὲ ξ, οὐδενὶ τῷ ᾱ· ὡς ἂν εἰ λευκὸν πάντων ἵππων ἀποφατικὴ·
ἀλλὰ μὴν βίτη γ' ἦν τοῦ σχήματος, τῆς τοῦ ξ ἐκ τῶν ὅρων αὐτῆς γραφούσης,
οὐκ ἂν γένοιτο συλλογισμὸς· πρῶτον μὲν τῶν ἀσυλλογίστων τοῦτο.
πρὸς δὲ τούτῳ συλλογιστικῶν λέγομεν, ὅτι μείωσίν ἐστιν ἡ τοῦ διὰ
φύσεως ἀποφατικὴ καὶ γένοιτο ἂν πρώτου μὲν διὰ τοῦ πρώτου καὶ βίτου σχήματος·
ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ β τῶν ᾱ παντί, μὴ τὸ ᾱ τῶν β τινί· τοῦτο δ' ἔστι τὸ β
τῶν ξ· οὕτω μείωσιν ἂν βίτου· ἂν δὲ τῶν ᾱ, διὰ τῆς τοῦ συμπερ

λ ται

τῶν ἀὐτῶν τὸ ζῶον σῶμα μὲν διὰ τοῦτο ὂν ἀὐτὸς ζῶον. τὸ ζῶον οὐσία. ὁ αὐτὸς
οὐσία. ἐπὶ οὖν τῆς ἐπὶ πολὺ κατηγορουμένου, λέγω δὴ τοῦ ζῶου
καθολικοῦ, ὁ μὲν καθ' ὑποκειμένου ὄντος ἔστιν. οὐδὲ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ.
τὸ σῶμα. καὶ ἀναστρέφουσι μὲν γὰρ τῆς διὰ τούτων, ὁ μὲν ἐστὶ μὴ οὐσία. οὕτως.
ὁ αὐτὸς ἐν ὑποκειμένῳ. τὸ ἐν ὑποκειμένῳ οὐσία. ὁ αὐτὸς ἀναστρέφει δὲ μὴ ἐπὶ τούτων
ὁμοίως. ὥστε ὁ ἐπὶ καθολικοῦ λαμβανόμενος, ἐπὶ τοσοῦτο δὲ αὐτὸ
μόνον προσήκει. ἐπὶ τῶν οἷς ἐπέκεινα. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς οὐσίας προσήκει
ἐπὶ πλέον. ἐπὶ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ. ἐπὶ τὸ ζῶον. μὴ ἐπὶ πάντων ὁμοίως.
ἀλλὰ ζητητέον πῶς αὐτὸ λέγεται ἑκάστων, ὅτι οὐδὲ λαμβάνεται ἀμέσως
ἐπὶ προσήκει ἐπὶ μὲν τῆς οὐσίας, ἐπὶ δὲ τοῦ ποσοῦ, διότι
πρώτως ἐπὶ τούτοις. καὶ τὸ ἀνάλογον ἐπὶ τῆς ποιότητος, ὅτι καὶ ἐπὶ
πλέον. λέγω μὲν οὖν πρὸς τοῦτο. ὅτι ἐπειδὴ λέγεται ὁ πως δὲ τῶν
ἀποφάσεων τούτων ποιεῖσθαι, ἐλέγετο. ὅτι ἐπὶ προσήκει μὲν ἐπὶ
μέσης οὐσίας ποιεῖσθαι τὰς ἀποφάσεις. ἐπὶ δὲ τοῦ ποσοῦ,
οὐ. ἵνα μὴ πολλὰ ἀποφάσεις ἀναπλάττωμεν. ἔχομεν γὰρ
φήσειν διὰ τούτων μὴ ἐλλιπεῖ. διὰ γὰρ τὸ λαβεῖν ὡς ἐπὶ πλέον τὰ αὐτῶν τὸ
ζῶον, ἔχομεν μὴ ὁ τὰ ζῶα ἐπέκεινα. ὥστε ἐπὶ μὲν οὐκ ἐλλείπει δὲ ἵνα
τὰ ἀποφάσεις τοῦτο ἀεὶ ὅμοιον τοῦτο μὲν ἀσὶ δὲ ἐνδέχονται ἀντιφάσκοντα.
ἀλλὰ ἐπὶ δὲ διὰ τούτων τῶν καθολικῶν ὅλος τοῦ δεῖξαι
τῆς λήψεως τοῦ μέσου ὅρου, διὰ τοῦ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ λαμβάνειν
ζῶον. διὰ γὰρ ἐπιβλέπειν ἐν ᾧ δέχεται διὰ τῶν καθολικῶν τῶν
σωμάτων τὸ προσήκειν, μὴ διὰ τούτων τὸ αὐτὸ λαμβάνειν. ἵνα δὲ
πορίσηται ἀποδεῖξαι ποιότητα μὴ, διὰ πλείονα τὸ αὐτὸ συλλογίζο-
μενοι. ὅσα γὰρ διὰ καθολικῶν τῶν σωμάτων τὸ μὴ συμπέρασμα,
πλείονα εὑπορεῖ μὴ μέσα. τὸ αὐτὸ γὰρ μὴ διὰ τῶν μᾶλλον ἐπὶ
μᾶλλον. ἐπὶ δὲ διὰ τῶν μᾶλλον σωμάτων, οὐ πάντως μὴ
διὰ τῶν καθολικωτέρων σωμάτων. οἷς μὲν διὰ τοῦ σῶμα τὸ
μέσον σωμάτων ὁ αὐτὸς οὐσία, πάντως μὴ διὰ τούτων τὸ σῶμα
αὐτὸ σωμάτων. οἷς τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ. τοῦ λογικοῦ. ἐπὶ μὲν διὰ
μᾶλλον σωμάτων, οὐ πάντως διὰ τοῦ καθολικωτέρου τὸ αὐτὸ

οἷ ζῴων προσεχῆ ἔπεται τὸ ῥύγχον· ἢ ἐστὶ μᾶλλον τὸ μετέχεται
ζῴου ὃ ἔστι, τὸ μὲν ὄντως ζῷον· ἔπεται δὲ τὸ ζῷον προσεχῶς τῶν λοιπῶν.
ζ΄ ἐστὶ τοῦ ζωικωτέρου τῶν λοιπῶν, οἷς ἔπεται, οἷον ἀνθρώπου· σωκρ.
τούτων οὖν οὕτως διαιρετικῶν τῶν λαμβανομένων ὁρῶν ὁ ἐπὶ
ὧν δεῖ λαμβάνεσθαι τὸν ἐλάττονα ὅρον· ἐπὶ τῶν κατηγορουμένων
ἐπὶ δὲ τῶν ὑποκειμένων τὸν μείζονα· ἐπὶ τῶν κατηγορουμένων
οὖν λαμβάνεται ὁ ζωικώτερον αὐτοῦ, τὸν ζ· ἐπὶ δὲ τῶν ὑποκειμένων
ὑποκείμενα τὰ ὑπ' αὐτόν, τὸν ἄνθρωπον ἐλαμβάνετο,
τοῦτο δέ ἐστι ζῷον ὑποκείμενον· τοῦ γὰρ ἄνθρωπου οὐδὲν
ἐστὶ ζωικώτερον· πῶς οὖν λαμβάνεται τοῦτο ζωικώτερον τὸν
κτ· λέγω οὖν ὅτι ἐν μὲν τῇ ἐπιβολῇ προσεχῶς ἐλαμβάνετο, ἵνα
καὶ ἐναντίωσιν τοιοῦτον λαμβάνηται κατηγορούμενόν τινος ὑποκείμενον, μὴ μὴν
καὶ διάλληλον· τοῦτο γὰρ λογικὸν ὄντως ζῷον κατηγορεῖται τὸ ῥύγχον· μὴ γὰρ ζῷον
διὰ τὸ λογικὸν ὑποκείμενον ὁ ἄνθρωπος· ἐν μὲν τῇ ἐπιβολῇ τοῦ μὴ ὄντος ἀξιοῦν
ὡς καὶ ζωικώτερον ἀποβλέπειν τὸν ὄντα ὑποδιαιρεῖσθαι μόνον ἀνεν
μὴ σαφηνείας, ὡς μᾶλλον τέρατος ἐχρήσατο· ἵνα δείξῃ, μὴ ὡς
μόνα καὶ ἁπλᾶ γεγραμμένα προσέχειν ἀλλὰ τὸ μέσον, ἀλλ'
ἐπιβλέπειν, ὡς ἔστι τῶν ὑποκειμένων ζωικώτερον, μὴ ἀφ' οὗ δέ
χεται τοῦτο μέσων καὶ ἁπλῶν πάντα δεῖ μόνων μέθοδον χρήσασθαι,
τοῦτο λαμβάνειν· +

ἄλλην δὲ μὴ διαιρῶν ὁρῶν, ἕως τοῦ· +

οὐλεῖον ὀφιλόβροσιν διαιρῶν δεῖ δεικτικῶς τοῦτο λέγων δὴ
τὸ περὶ οὗ πορίας προλαμβανούσης, ὅτε πάσαν αὐτὴν πρῶτα συλλογισμὸν
λαβὼν μόνον λέγειν ἀθροίσας, μὴ διαιρῶν προσθήκην ἢ συλλογισμός·
ζ΄ ἄλλως δὲ οὐκ ἄλογον· ἐπιφέρεται ὡς ἔλαττον, τῶν ἐπομένων τοῖς ὅροις,
ζ΄ οἷς ἔπεται ἐναλλάξ· ἐπὶ μὴ τῶν αὐτοῦ ἐπὶ ἐναντίου τῶν προβλημάτων
ἐδεῖ τούτων τὸ ἴσον ἐνόρισεν· οἷ ἐπὶ μὲν τοῦ καθόλου καταφατικοῦ
καὶ οἷς ἔπεται ὅ κατηγορούμενος, μὴ δὲ τῶν ὑποκειμένων ἐπόμενα·
ζ΄ ἐπὶ τῶν δύο ὧν ὡς δεῖ δεῖται· ἐχόντων ἢ μὲν δύο μὲν ὅρους τοῦ πρώτου

λούτων· ὅτι δεῖ τὸν αἱρούμενον ἀσυλλογίστως μὴ τῶν ἐτέρων τῶν προλήψεων
ἀποφαίνεσθαι κύριον· αὐτὸν γὰρ δεῖ ἀμφοῖν ὑπομένειν ἐλέγχους· μὴ πάλιν ἐκ λόγου
μηδὲ αὐτὸν τοῦτον, ὃν τὰ οἰκεῖα πάθη κατηγορούμενον, μὴ ταὐτὸν ἄλλο εἶναι
τοῦ ὑποκειμένου, τοῦτ' ἔστι καὶ τὸ γένος ἀεὶ πρῶτον ἐκεῖνο καὶ τὸ ὅλον
μέρους, τῶν δὲ λοιπῶν προλήψεων ἔχειν ἀποφαίνεσθαι, ἀσυλλόγιστος
δ' αὐτῶν οὖσα· οἷον τὸ ἀ πάντων τ· καὶ τὸν δὲ πάντων ϛ· τὸ ϛ οὐδενὶ
ὡς τὴν ἐκ λοιπῶν ἀποφαίνεσθαι, ἀσυλλόγιστος ἂν ἡ· ἐὰν δὲ καὶ
ἀμφότερα ἄλλο τι λαμβάνωμεν κατὰ τὸ ἀ χρῆ[5].
ἀμφοτέρων ἀποφάσεις· ἔστω δὲ τὸ πρῶτον ποιοῦν συλλογισμόν,
ἔστω δὲ τὸ δεύτερον· καὶ λαμβάνωμεν πρῶτον, ἵνα ἁπλῶς οὕτως· τὸ ἀ
οὐδενὶ τῶν ϛ, τὸν δὲ πάντων τὸ ϛ, οὐδενὶ τῶν ἀ· καὶ δεύτερον τὸ ϛ
τῷ ϛ, τὸν δὲ πάντων τὸ ϛ, οὐδενὶ τῶν ϛ· οὐδενὶ ἄρα τὸ ἀ συλλο
γισμὸς οὐ γενήσεται· καὶ λαμβάνωμεν ἀντὶ ἀποφάσεως κατάφασιν τῶν
προλήψεων ποιητέον· φανερὸν οὖν ὅτι μὴ ἄλλως ἐστὶν ἐλέγχους λα
βεῖν πρὸς τὸ ποιοῦν συλλογισμόν· ἐπὶ δὲ τῶν μέσων οὐ γενήσ[6]
ἐξ ἀνάγκης τῶν λαμβανομένων καὶ ἀμφοτέρων τοιούτων ὄντων, διὰ
τοῦτο ἢ μὴ ἄλλως πρὸς ἃ ἐπορίσαμεν ἀεὶ χρήσεται, ἢ καὶ ἄλλο διὰ
φορίως λαμβανομένοις, ἢ καὶ οἷς ἐπελογισάμεθα κατηγορούμενος, ἢ οἷς μὴ
ὑπάρχει ὑποκειμένοις· ἐὰν δὲ λόγον λαμβάνῃ, λαμβά
νει πάλιν τοῦτον· μὴ ἄρα ἐκ τῆς λαμβανούσης καὶ ἀμφότερα
ἐπορίσαμεν· ἢ τὰ μὲν ἐκ τῆς ἑτέρας· τὰ δὲ ἐπορίσαμεν ἑτέρως: +
τὰ μὲν οὖν ἐκ τῆς πρώτης σχήματος, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ
ὅρων καὶ τῆς προτάσεως καὶ τοῦ συλλογισμοῦ, ὅτι ἀεὶ χρησταὶ ἔσονται αἱ ὑπο
λήψεις καὶ οἱ συλλογισμοί· +
ἐκ δὲ τῆς μέσης ποῖαι λαμβάνονται καὶ πῶς, καὶ πότερον ἐπὶ πάσης ὑπάρξεως καὶ ὅροι
ἕτερα, ἢ οὔ δῆλα: +
ὁ διὰ τούτων προσδιορισμὸς ἐκ τῶνδε ἔσται, ὅτι ἀδύνατον ἄλλην μεθόδον
χρήσασθαι δεῖ τῶν λῆψεων τῶν προτάσεων, πλὴν τῆς παραδεδομένης[7].
λέγω δὲ τὴν διὰ τῶν ἐπομένων καὶ οἷς ἕπεται καὶ τῶν ἀκολούθων· ὧν
δὲ τὴν λῆψιν δεῖ λαβεῖν ἐν δυσὶ σημαίνομεν ἑτέροις τῶν ὅρων· ἀνάγκη

†

ἀλλ ὡς ἐπὶ νοερᾶς δόξαν πρὸς τὰς μεταλήψεις τῶν φύσεων πορευόμενον
νενοήκαμεν ἀτόπως. ἐπὶ τῆς αὐξήσεως ὅτε σῶμα μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἀποτελε-
σμάτων λαμβάνει τὴν ἀναβασιν· ὁ πρὸ αὐτῆς οὐ παρέλκει προβλήματος ὡς αὐξανόμενον
ὁ δὲ ἰσοτέλης παραδέδωκεν, ἀλλ ἀναβαίνει τοῦτον ἐν αὐξήσει, ἢ ἀπλῶς
ἑτέρᾳ ἀλλοιώσει, μὴ μὲν δεχόμενα τὰ αὐτὰ τοῖς ἀποφατικοῖς
προβλήμασι συλλογισμούς· οἷον ἐάν τὸ β μὴ τὸ ξ αὐξητικόν, ἢ μὴ ἐν δεχόμε-
τὰ αὐτὰ τοῖς ἀποφατικοῖς· καὶ διὰ τοῦτο τὸ μὲν α τοῦ β οὐδενὶ τῷ ξ οὐδενί,
οὕτως· εἰ παντὶ τῷ α τῶν β παντὶ τῷ δὲ ξ οὐδενί, οὐδενὶ α τὸ β· μηδὲ α τῷ β
ξ οὐδενί· τῷ δὲ ξ παντὶ τῶν ε· μηδὲ α τῷ ε οὐδενί. εἰ γὰρ τῷ μὲν β
μέλαν, τῷ δὲ α αὐξητικόν· τῷ δὲ ξ, λευκόν· τῷ δὲ α, κινητικόν· εἰ παντὶ οὖν
τῷ μὴ ξ παντὶ αὐξητικὸν τὸ ἀποφατικὸν ἐστί, οὐδενὶ δὲ λευκῷ τῷ μέλανι, οὐδενὶ ἄρα
τῷ, μὴ ὂ αὐξητικόν· ἀλλὰ οὐδενὶ λευκῷ· τῷ δὲ λευκῷ παντὶ κινητικὸν τὸ. μὴ
ἄρα τῷ μέλανι ἀναβατικὸν ὂν ὃ οὐκ ὂν αὐξητικὸν τὸ· ὁμοίως δὲ
δεχόμενα, καὶ μὲν ἐν δυνάμει ἀλλοίωσιν τὸ β μὴ τὸ ξ, ἀλλὰ ἁπλῶς αὐξη-
τικὴν δύναμιν, μὴ μὴν ὅτι μὲν ἀποφατικὸν τὸ β μὴ τὸ ξ, οὐ δεχόμενα
ἐνέργειαν· ὅτι δὲ καὶ ἀληθὲς τὸ μὲν α τῷ β οὐδενὶ τῷ ξ, ἀληθὲς
ἐνέργειαν· τῷ δὲ α αὐξητικόν· τῷ δὲ ξ, ἀκίνητον· τῷ δὲ α κινητικόν· τὴν αὐτὴν πάλιν
πρότασιν ἀληθῆ, ὅτι ὃ αὐξητικὸν οὐδενὶ κινητικόν· οἱ οὕτω λαμβανόμενοι τοῖς ὅροις
ἐνέργειαν ἀποφατικοὶ συλλογισμοί· ὅτι δὲ οὐ παντὶ τῷ α τῶν β παντὶ τῷ ξ· ἐπὶ γὰρ
ἐχόμενα παντὶ καὶ ἀλλοιωτικὰ τὰ α, μὴ τῷ α τῷ β παντὶ τῷ δὲ ξ οὐδενί· τῷ δὲ β οὐδενὶ τῶν ξ παντὶ
κινητικὸν· μὴ διὰ τοῦ β οὐδὲ τῷ α τῷ β· ἐνέργειαν δὲ ἀναγκαῖον παντὶ τῷ α τὸ β· τῷ δὲ β οὐδενὶ
λοιπὸν ἀλλοιωτικὸν τῶν ὄντων τῷ τοιοῦτον τῷ β μὴ τοῦ ξ· μὴ διὰ τοῦ β οὐδὲ τῷ α τῷ β μὴ τοῦ ξ·
ἐνέργειαν μὲν οὖν ἀληθῆ οὐ συμπέρασμα· ἐνδέχεται γὰρ τῷ μὲν δὴ μὴ τῷ α
ξύλον εἶναι τοῦ φιλοσόφου· οὐδὲν δὲ μὴ ποιὸν τῶν ὄντων λιθῳ· ἀλλ οὐ παντὶ τῷ ξ
ἀποφατικὸν τὸ συμπέρασμα· οὐδὲν γὰρ ἐνδέχεται τῶν ὄντων τῷ λίθῳ
ὑπάρχειν, ὅτι ὃ οὐ συμπέρασμα· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τῷ λίθῳ τῷ β τῷ ξ
ἀληθεύεσθαι, οὐδὲ τῷ α τῷ β παντὶ τῷ δὲ ξ οὐδενί· τῷ δὲ β οὐδενὶ τῶν ξ παντὶ
ἐνέργειαν· μὴ διὰ τοῦ β οὐδὲ τῷ α τῷ β· ἐνέργειαν δὲ ἀναγκαῖον παντὶ τῷ α τὸ β· τῷ δὲ β οὐδενὶ
λοιπὸν ἀλλοιωτικὸν τῶν ὄντων τῷ τοιοῦτον τῷ β μὴ τοῦ ξ· μὴ διὰ τοῦ β οὐδὲ τῷ α τῷ β μὴ τοῦ ξ·
ἐνέργειαν μὲν οὖν ἀληθῆ οὐ συμπέρασμα· ἐνδέχεται γὰρ τῷ μὲν δὴ μὴ τῷ α
ξύλον εἶναι τοῦ φιλοσόφου· οὐδὲν δὲ μὴ ποιὸν τῶν ὄντων λιθῳ· ἀλλ οὐ παντὶ τῷ ξ
ἀποφατικὸν τὸ συμπέρασμα· οὐδὲν γὰρ ἐνδέχεται τῶν ὄντων τῷ λίθῳ
ὑπάρχειν, ὅτι ὃ οὐ συμπέρασμα· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τῷ λίθῳ τῷ β τῷ ξ
ἀληθεύεσθαι, οὐδὲ τῷ α τῷ β παντὶ τῷ δὲ ξ οὐδενί· τῷ δὲ β οὐδενὶ τῶν ξ παντὶ
ἐχόμενα παντὶ καὶ ἀλλοίωτα τοῦτα ἀ, μὴ τῷ α τῷ β· ἐνέργειαν δὲ ἀναγκαῖον παντὶ τῷ α τὸ β· τῷ δὲ β οὐδενὶ
τῶν ξ παντὶ κινητικὸν· μὴ διὰ τοῦ β οὐδὲ τῷ α τῷ β· ἐνέργειαν δὲ ἀναγκαῖον παντὶ τῷ α τὸ β· τῷ δὲ β οὐδενὶ
λοιπὸν ἀλλοιωτικὸν τῶν ὄντων τῷ τοιοῦτον τῷ β μὴ τοῦ ξ· μὴ διὰ τοῦ β οὐδὲ τῷ α τῷ β μὴ τοῦ ξ·
ἐνέργειαν μὲν οὖν ἀληθῆ οὐ συμπέρασμα· ἐνδέχεται γὰρ τῷ μὲν δὴ μὴ τῷ α
ξύλον εἶναι τοῦ φιλοσόφου· οὐδὲν δὲ μὴ ποιὸν τῶν ὄντων λιθῳ· ἀλλ οὐ παντὶ τῷ ξ
ἀποφατικὸν τὸ συμπέρασμα· οὐδὲν γὰρ ἐνδέχεται τῶν ὄντων τῷ λίθῳ
ὑπάρχειν, ὅτι ὃ οὐ συμπέρασμα· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τῷ λίθῳ τῷ β τῷ ξ
ἀληθεύεσθαι, οὐδὲ τῷ α τῷ β παντὶ τῷ δὲ ξ οὐδενί· τῷ δὲ β οὐδενὶ τῶν ξ παντὶ
ἐνέργεια

۸۳۱

ιθ δεκ̄β λειποντ̄ι ιθ δεκ̄η μέλαν. τῶν αὐτῶν μελάδινα ιθ β̄ κὴ ιθ ε̄, οὐκ ἐπιχωρεῖ
πάσχειν. οὐδενὶ μελιθίτων ἡλαιονέτων ἐστὶν ιθ β̄, ἀπὸ ὧν ἀλλοβίου ιθ ε̄.
χρῶμα τὸ κὴ αὐτῶν ἐστὶν ιθ. ἐ ἀμυγδάλινα ιθ λευκὰ ὠμὰ ιθ η̄, κὴ ιθ δεκ̄ενέν, ἀλλ' οὐδὲ
ὁλόκληρος. ἐ τὸ αὐτοῦ δενὶ τῶν η̄ ιθ ᾱ, ἐ πεπλυμένα ιθ β̄ οὐ δενὶ τῶν η̄. οὐ δὲ τοῦ η̄
ἀφ' ἃ οὐ δενὶ τῶν ᾱ. ὡς τε ἀλλοβίου ιθ ᾱ κὴ ιθ η̄. καὶ δὲ ἀμύγδαλον ιθ ᾱ, καὶ δεκ̄.
ὧν. ὡς τε ἐνεκεν ιθ η̄ ζυνίτων δεκ̄. +

συμβαίνει δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον προσεπιβλάπτειν ἐν τῷ. +
νόμῳ σωφρονοῦντας ἐν τοῖς ἐθεσιν ἀλλ' ὡς ὁ τῆς αὐτοπορίας αὐρε
λιανὸς τῶν πολιτικῶν διάτων ἀνθρώπων, ὅτι ἀγαθοὶ σωτῆρες ὅτι ἀν
ἀνθρώποις τοῖς λέγουσιν ἢ μετέραπελλιν δύναφέρεσθαι δοκοῦσ.
ὡς τε διὰ ταῦτα μὴ μὴ διὰ τῶν παρὰ ταύτων λεγομένων συμβαίνειν
τὸ σύμπερασμα· ὡς τε οἱ διὰ ταῦτα τῆς μεθόλου σωφρονοῦντες
σωτῆρες πλάνης ἀγαθοποιεῖν δοκίζοιεν, δι' ἀγνοεῖν, ἐ πίστιν μετέρ
χεσθαι ὁμοίως μέθολον· δεῖ δὲ πάλιν ἀνελεῖν τοῦ β̄ τὸ δὲ η̄ λαμβάνειν.
οὐ αὐτὸν δὲ πρόπον ἔχουσιν οἱ δὲ τὸ δεῖν ἀγόντες ἐ ὡς τοῦ. +
αἰτεῖσθαι νομοθετεῖν διάτων ἐ πολιτῶν, μὴ οἷς ἐ πεπλανῆσθαι ἕτερον· μὴ αὐτὴ
ἐ πόσις ἐξ ἀμφοῖν· οὐ μόνον ἐστὶ κατηγορικῶς διάτης μεθόλου
λαῶν ἡ δύσπορος σωμασιλληπτέον, ἀλλὰ μὴ δεῖσθαι διὰ δικαιοσύνου
δεῖξιν, αἰ αὐτὸν χρὴ ποιεῖν ἢ μὴ νομοθετεῖν τὸ παραυτὸ πρόβλημα
διάτων αὐτῶν ὁρωνικατηγορικῶς ἀναιρεῖ διὰ δικαιοσύνου συλλογίζομ.
ζεται γὰρ πάλιν, ὁ διὰ τοῦ δικαιοσύνου ἐ δεῖξαι τοῦτο διὰ τῶν αὐτῶν
ὁρωνικατηγορικῶς ἄξιον συλλογίσασθαι· ὅπως δὲ τοῦτο ἐξ
ἐ πάντων· +

ἴσον ὅτι τὸ ᾱ οὐ δενὶ τῶν ἢ [illegible], ἐ ὡς τοῦ· +
σωφρονεῖν διὰ δικαιοσύνου δεῖξαι τῶν καθόλου ἀποφατικῶν· ἐ λήφθωσαν
πάντων ἢ πολιτῶν τὸ ᾱ τοῦ ἐστὶ β̄ τοῦ ἐστὶ χδ
τοῦ δὲ [illegible] προσαρχέτω τὸ δεῖξαι οὕτως· ἐ πᾶν τὸ β̄ τοῦ ὄντος χδ,
τὸ δὲ β̄ πάντων τῶν ᾱ· καὶ χδ πάντων τῶν ᾱ· τὸ δὲ ᾱ, οὐ δενὶ· τοῦτων οὖν
ὄντων, λέγω ὅτι τὸ ᾱ τῶν ᾱ οὐ δενὶ [illegible]. ἐ γὰρ τοῦτο ψεῦδος, ἀλη
θὲς τὸ ᾱ τινί· οὐκοῦν ἐ πᾶν τὸ πολὺ β̄ πάντων ᾱ· τὸ δὲ ᾱ τινὶ τῶν ᾱ, συναλη

ὁ ΜΤ ὁρ ζνί τῶν ε· ψευδηδόξου ὄντι, ὁ πρὸ ἀδώ λου· τὸ πρ ρ τοῦ τὸ
ζνί τῶν ϛ, ὁ πρὸ τῶν ἀλλοφύλου· ἀ ΜΤ νου τῆ ψευδηπρ ώ τῳ
θεόσ τῆ πρὸ ούσ ψευδοχρ ΜΤ ζνί τῶν ε, ἀ δω α λών ἡ ηλου θησε,
ΜΤ αὐ ΜΤ τω αὐ τω τῶν ε οὐ δενὶ μὴ ζνί ψευδοχρ, ψευ δοδι δά α ΜΤ ζνί
τῶν ε ΜΤ αὐ ΜΤ ψευδοχρ· ἀλη θεῖς δέ ΜΤ μεν δενί : +

ἀλλιν, ὁ ζνί ψευδοχρ : +

ποί ως ϙ ε ξα, μὴ ἐπὶ τῆς μφ ικτι ονος· ἐν τῆς πρ αὐ τοῦ τῆς μετ θόδου ι· δέ ξομ
δι ὰ τῆς δ ἐ ἀδω α ΜΤ ν ἀ πα γω γῆς μὴ ΜΤ ΜΤ πρόβλη μα λα μβά νον τες
ζνι ὰ τῶν οἷς ἐ πον ται οἱ ὅ ροι, λέ γω δὲ ΜΤ ρ ρ ε· μὴ τῶν ἢ ΜΤ αὐ τα
ἀλλη λοις οὔ σα· δέ ων υμ ων οὖν πάλιν δι ὰ τῆς ἀ δω ά ΜΤ ου οὕ τως· λε ω/
πρὸ ὁ ΜΤ ΜΤ ά ζνί τῶν ε ψευδοχρ· ἀ πὸ ΜΤ ΜΤ ου ΜΤ ὰ δε ι δὴ ηθ ῆ ΜΤ ὁ ὐ δενί.
ἐ πὶ ὁ ὧν ΜΤ ά οὐ δενί τῶν ε· ΜΤ ὸ δὲ ε πάν τα τῶν ἢ· μὴ ΜΤ ά πρὸ οὐ δενί τῶν ἢ.
ἀλλ ἔστι καὶ ΜΤ ὴ ΜΤ πάν τι, ὁ πρὸ ἀδω α ΜΤ ν· ΜΤ ὸ πρ ρ ἡ ψευδόλογα πάν
τας ἰ ὧν ΜΤ ά· ὥ πρ ΜΤ ων ΜΤ ὸ ἢ· ὡ ς τε μὴ ΜΤ ὸν πάν τι ψευδοχρ ΜΤ ά·
ζνι ὰ δὴ ἡ πρὸ ἀ λε γό με νο ψευδοχρ ἐ πὶ τοῦ θεοῦ δενὶ τῶν ε ΜΤ ά· οὐ ψευ δῶς ἄρ α
θεὸς ζνί, ὁ πρ ἐ στὶ δόξα : +

ποί ως δὴ μὴ ἀ πὸ τῶν ἀ ἰ δί ων προ βλη μά των : +

οὐ τε ἐκ ΜΤ ὸ ψευδόλογα ψευ δῆ φα ινε ται, μὴ ΜΤ ὸ μφ ικτι ὸν ἀ πο φαί νε ται·
δό ξομ ε ν οὖν μὴ ἐ πὶ ΜΤ ὸν ἀ ἰ δί ων προ βλη μά των· ἐ δά χθη μὲν βά λλον ψευ δῆ φα ινε ται
λα μβά νον τες ΜΤ ὸν μὴ ΜΤ ὸ ζ ψευδοχρ, ἐ ξαι ρῶ ν δι ὰ τῶν αὐ τῶν ὅ ρ ων
ΜΤ ὸ αὐ ΜΤ ὸ μὴ δι ὰ ἀ δω ά ΜΤ ου δό ξαι· λέ γω πρὸ ὁ ΜΤ ΜΤ ά πάν τα τῶν ε ψευδοχρ·
ἐ δέ ΜΤ ου ΜΤ ὸ ψευ δος, ἀ λη θεῖς δὲ οὐ πάν τα· ἐ πὶ ὁ ὧν ΜΤ ὰ οὐ πάν τα τῶν ε·
ΜΤ ὸ δὲ β πάν τα τῶν ε, συ μπ λέ κει σὺ βί τω χεί ρα ΜΤ ὰ οὐ πάν τα τῶν ζ·
ψευδοχρ ΜΤ ὸ δὲ μὴ πάν τα, ὁ πρὸ ἀδω ά ΜΤ ον· καὶ ΜΤ ὸ πάν τα ὡς πρὸ ΜΤ ου ΜΤ ὰ δε ι·
ΜΤ ὸ δὲ ΜΤ, ΜΤ ου ΜΤ ὸν ὧν ΜΤ ὸ ζ· ὥ ς τε μὴ ΜΤ ὰ δε ι ΜΤ ὸν ζ· ἐ στὶ δὲ μὴ οὐ δὲ ΜΤ ὸ
χεί ρα ΜΤ ὸ αὐ ΜΤ ὸ συ μπ λέ κει ν· ἐ πὶ πρὸ ΜΤ ὰ οὐ πάν τα τῶν ε ὡς ἢ ψευδοχρ·
ὧν δὲ μὴ πάν τα ΜΤ ὸ ΜΤ ὰ, ΜΤ ου ΜΤ ὸν πρὸ ΜΤ ὸ ζ ὧν ζ· ΜΤ ὸ δὲ ΜΤ πάν τα τῶν ε,
ὥ ς τε συ μπ λη ρῶ σαι τῶν ζ, οὐ πάν τα τῶν ε· ψευδοχρ ΜΤ ὸ δὲ μὴ πάν τα, ὁ πρὸ
ἐ στὶν ἀδω ά ΜΤ ον· ψευ δῆς ἄρ α ἢ ψευδοχρ θεός, ὁ ΜΤ ὰ ζνί ΜΤ ὰ οὐ πάν τα τῶν ε·
ἀλη θεῖς ἄρ α ΜΤ ὸ πάν τα· ὅ ποί ως δὴ ΜΤ ὸ μερι κὸν ἀ πο φαί νε ται νέ ον δὲ

ἀξιολόγιστον ποιεῖται τῶν συμπεπλεγμένων προθέσεων. ἐπὶ μὲν τοῦ ὅτι
τοῦ δικαιοπράγου σχήματος, οὐδεμία ἂν ἡ σχετικὴ τῶν ἐλαττόνων, ἀφαι-
ρεθεῖσα ἀποφατικὴ, ἢ ἐξ ἧς προσοὐδεμία ἂν λάβοι τὸ σχετικὸν, πῶς οὖν ἂν
τοῦ ἀληθοῦς, ὅτι πᾶν ἀληθὲς διὰ δύο ἀλόγου δίκαιον μέλλον, μὴ ἐπεὶ οὐ δί-
καιον, μὴ διὰ δύο ἀλόγου, ἢ μὴ ἐπεὶ οὐ δίκαιον, μὴ διὰ δύο ἀλόγου· φήσομεν οὖν πρὸς τοῦ-
το, ὅτι πρῶτον μέν, οὐ πρὸ τῶν τοῦ πάντων οὐ σχημάτων ἀναλυθήσεται ὅλου,
ἀλλὰ πρὸ τῶν προβλημάτων πάντων, τοῦ καθόλου, τοῦ μερικοῦ, τοῦ
καταφατικοῦ, καὶ τοῦ ἀποφατικοῦ, ὅτι τούτων ἐστὶν ἢ ἐπεὶ οὐ δί-
καιον, μὴ διὰ δύο ἀλόγου. οὐδεμία ὅτι καθόλου ἐστὶ πρὸ τῶν σχημάτων.
ἢ πᾶν ἀληθές, ὅτι οὐδὲ ἐπὶ τῶν πρόπων ψευδησόμενον ὅλως. διὰ τοῦτο
μὴ καθόλου μὲν διὰ δύο ἄλογα μὴ δυνάσθαι ἐπὶ τῶν ἀρνητικῶν πρό-
των ἐπεὶ οὐ δίκαιος δέξιν νίκεσθαι· δῆλον δέ που, ὁπόταν φάσκοντες εἶ-
ναι, ὅτι τῶν μὴ τῶν προθέσεων οὐκ ἀναιρήσεται· αἱ δὲ δύο αἱ ἀναιρε-
φόμεναι ἀσυλλόγιστον ἐποίουν τὸ σχῆμα. εἰ δὲ ὅλως τῶν ἀναιρεφο-
ένων, οὐδὲ ἐν τοῖς περὶ αὐτῶν λόγοις σαφῶς ἔδειξεν. ἐπεὶ καὶ ἄτελὲς
ἐστὶν οἷον τὸ δεύτερον τῶν δευτέρων μὴ βέβαιον συλλογισμοῖ, ὅμως μέντοι φησὶ τῶν ἀναι-
ρεφῶν, οὐ προσθεὶς ποιήσας ἀναιρεῖσθαι τοῦ βεβαίου τὸ σχῆμα. ἀλλὰ
καὶ τὸ τρίτον τῶν τρίτων μὴ ἀναιρεῖσθαι. οὐ μὴν ἀναιρεφόμενόν ἐστιν,
ἢ τῶν δύο αἱ πεπλεγμένοις συλλογισμοῖς τοῦ βεβαίου τὸ σχῆμα. ἀλλὰ
καὶ τὸ τρίτον τῶν τρίτων μὴ ἀναιρεῖσθαι. οὐ μὴν ἀναιρεφόμενόν ἐστιν. ἄτελὲς δὲ μὴν
ποιοῦσιν ἀναιρεῖσθαι οὐδὲ ἀναιρεφῆς. ἀλλὰ μόνον οὐδὲ ἀναιρεῖν, ἀνάγκη
δή που καὶ ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶν τούτων ἐπεὶ οὐ δίκαιος συλλογίσασθαι
ἀλλ' ἐπὶ δόξαν μὴ φαίνεσθαι τὸ ἀναιρεῖσθαι μόνον τὸ δὲ ἀναιρεφῆς τῶν πρό-
σεων ἀναιρεῖσθαι τοῦ δέξαν, οὐδὲ ἀλλοῦ τὸ μόνον οὐδὲ ἀλλοῦ ἀδύνα-
τον ἀναιρεῖσθαι πρόπον ἐνδέχεσθαι· οὐδὲ τοῦτο φαίνεσθαι αὐτῶν τὸ ἀνα-
ιρεῖσθαι, ὥστε καὶ ἐπὶ τῶν πρόπων τούτων ἀληθεύεσθαι τὸ καθόλου
ἐπεὶ οὐ δίκαιος, μὴ διὰ δύο ἀλόγου δέχεσθαι· μὴ ὅλως καθόλου ἀναιρε-
φαι πρὸς ἄλληλα, ἄτε διὰ δύο ἀλόγου, μὴ ἐπεὶ δὲ πάλιν ἀδιστάτως

ὁρος τοῦ β. οὗ ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ γ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ δ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ε ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ς ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ η ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ θ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ι ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ια ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ιβ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ιγ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ιδ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ιε ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ιϛ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ιζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ιη ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ιθ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ κ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ κα ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ κβ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ κγ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ κδ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ κε ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ κϛ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ κζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ κη ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ κθ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ λ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ λα ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ λβ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ λγ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ λδ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ λε ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ λϛ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ λζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ λη ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ λθ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ μ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ μα ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ μβ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ μγ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ μδ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ με ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ μϛ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ μζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ μη ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ μθ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ν ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ να ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ νβ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ νγ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ νδ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ νε ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ νϛ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ νζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ νη ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ νθ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ξ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ξα ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ξβ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ξγ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ξδ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ξε ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ξϛ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ξζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ξη ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ξθ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ο ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ οα ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ οβ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ογ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ οδ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ οε ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ οϛ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ οζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ οη ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ οθ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ π ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ πα ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ πβ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ πγ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ πδ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ πε ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ πϛ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ πζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ πη ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ πθ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ρ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ρα ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ρβ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ργ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ρδ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ρε ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ρϛ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ρζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ρη ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ρθ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ σ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ σα ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ σβ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ σγ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ σδ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ σε ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ σϛ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ σζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ ση ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ σθ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ τ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ τα ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ τβ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ τγ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ τδ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ τε ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ τϛ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ τζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ τη ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ τθ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ υ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ υα ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ υβ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ υγ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ υδ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ υε ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ υϛ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ υζ ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ υη ὁρος ὁποιονοῦν κατὰ μηδεμίαν κατηγορίαν κατηγορεῖται κατὰ μηδενὸς τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ πλείονα πρότερον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς διαλεκτικὸς τοῦ υθ ὁρος

ἐνδεχοιλέγοιτο ὅτι κἀκεῖθεν μᾶλλον ἀνάπηχυς οὖν, ἢ κἀκεῖθεν ἧττον· ἢ κἀκεῖθεν ὁμοῖ-
ως δὲ οὐδὲ οἱ κἀκεῖθεν μᾶλλον ἀσκληκότες εἰσί· οὐδὲ κἀκεῖθεν ἧττον σκληκότες εἰσί·
οὐδὲ κἀκεῖθεν ὁμοίως οὐκ ἄρα πρὸς ἕνα λόγον πάσχει τὸ ἔχον. οὐκ ἄρα κἀκεῖθεν μᾶλλον·
κἀκεῖθεν ἄρα ἐλάττων· ἀνάγκη δὲ ἢ ἴσον ἢ μεῖζον· ἴσον ἄρα· κἀκεῖθεν ἄρα ὁμοίως ἔχει
ὡς πρὸς τὸ ἐκτός· ἀλλὰ μὴν ἐκτὸς ἐστὶν ἡ ἀνάπηξις· ἀνάπηξις ἄρα· πάλιν δὴ ἀνάπηχυς
μᾶλλον ἄρα· πάλιν δὴ ἀνάπηχυς, ἐὰν ὁμοίως διάφωνον ᾖ, οὐκ ἄρα
ἴσον ἐστὶν ἢ ἔχειν οὐδὲ ὁμοίως ἄρα· ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα μὲν ἐλήφθη πρῶτα
ὅτι κατὰ ποιότητα, ἢ ζήτησις ἐν τούτοις ἐστὶν ὑπὲρ μᾶλλον καὶ ἧττον καὶ
μὴ οὐδὲ τούτοις ἐξάρχης, ἀλλ' ἀνθ' ὧν ὑστέρου· ὁ δὲ λόγος ἀνθ' οὗ ἐστὶ τὸ δεκά-
μηνον ἀποδέξεως ἀνθ' ὧν ἐστὶ τὸ ἐκ τοιᾶσδε συλλογισμοῦ, ἢ προσλήψεως ἐστί,
ὡς πρὸ μιᾶς δυνατὸν ἦν εἰπεῖν· τῶν γὰρ προσλήψεων βουλόμενος ἐπιμνησθῆναι, εἶπε
τὸ ἀνθ' οὗ ἐστὶ τὸ ὑπὲρ μᾶλλον καὶ ἧττον καὶ μὴ οὐδὲ τούτοις ἐξάρχεις τὸ ἢ γόμμον ἢ ἄτοπον·
τοῦτο τὸ ἢ γόμμον ἐστὶ τὸ δεκάμηνον εἶπε· τὸ δὲ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐξάρχεις λέγει
γὰρ πρὸ μιᾶς δυνατὸν ἦν εἰπεῖν· τὸ δὲ ἀνάπαλιν μᾶλλον ἀνθ' οὗ, ὅπερ ἐστὶν ἡ πρόσληψις·
ζήτησιν οὖν τὸ ἐκ τοῦ δεκάμηνον· τοῦτο δὲ καὶ εἶπε μᾶλλον καὶ ἧττον περὶ ὅλου
γίνεται δὴ τῶν ζήτησιν· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ δεκάμηνον ἀποδέξεως: +

ἀνάβασις ἀπὸ τῆς ζητήσεως ἐπὶ βλέψιν: +

αἰτιῶνται τούτων τῶν ζητῶν συλλογισμῶν τοῦτο τὸ μέρος χρηστέον πρὸς εὐπορίαν
ἑαυτῶν προλήψεων· ἐκ γὰρ τοῦ δεκαμηνιαίου, ὅτι πάντες οἱ τοῦτο ζητοῦντες
δέον ἔχειν κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ πρὸς τὴν δεῖξιν· οἱ μὲν διὰ ὅλου τοῦ
κατηγορικῶς τοῦτο ζητοῦσιν οἱ δὲ ἀπὸ τῆς προσλήψεως
κατηγορικῶς δεικνύμενοι· οἱ δὲ κατηγορικοὶ πάντες ἐξ ἀνάγκης τοῦ
τῶν μέσων ὅλων· ὅλοι δὲ οἱ ζητοῦντες τοῦτο τοῦ ἔχειν αἰτίαν ἐστίν·
ἐπορεύθην οὖν εἰς ἄλλην ἔξοδον περὶ τῶν λεγομένων παρὰ τῶν θεοφράστου
διόλου τοῦτο ζητούντων· οὐ γὰρ δέον ἔχειν οὗτοι κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ ὡς
τὰ οὐδὲν χρηΐσιμα δέον πρὸς τοῦτο εἰς ἃ παράγεσθαι μέσων μάθοιμεν· διόλου
τοῦτο τοῦτο ζητοῦντες ἄνωθεν ὁ θεόφραστος τοῦτο τὸ τοιοῦτον προβλήμα-
τος ἐξυπόθεσιν λαμβάνοντας, οἱ δὲ τοῦ ἀνήκοντος. ὁ δὲ βέλτιον ἀνήκοντος.

ἀλλ᾽ ἀδράνειαν ἔ. οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς σύμπτωμα καὶ ἐξ ἕτερου θέσεως ἀλλήλοις.
ἔτι οὖν πρὸς τοῦτο, ὅτι οὐ πᾶσα δὴ συλλογισμοὶ οἱ δι᾽ ὅλου ἕτερόσχημοι.
ἀναλυθήσονται εἰς τοὺς πρώτους σχήματα. ὥστε καὶ μάταιον ἂν εἴη τὸ ἀπὸ πάντων
τῶν συλλογισμῶν. ἐλεγχικὸς δὲ ὁ θεόφραστος ὁ τοιοῦτος συλλογισμὸς ὁρίζεται
σχήματος ἀναλυτικός. ὅταν γὰρ δέῃ, ὅτι δ᾽ ὅλου ἀ, ἢ δ᾽ ὅλου ἀ, ἢ β. δ᾽ ὅλου β ἢ ε,
ἔστω συμπέρασμα ὑπὸ δ᾽ ὅλου ἀ δράνειαν ε, δῆλον δ᾽ ὅλου μὲν ἀ ἐλαττοῦται
ἕτερόσχημον δ᾽ ὅλου μὲν ὁ δι᾽ β, μέσον ληφθὲν γὰρ οὐ μὲν οὖν ἀ ἕτερόσχημον
ὅλου τοῦ δ᾽ ε, ὅπερ ἦν ἀλλοῦ ἐλαττοῦται ἀ ἕτερόσχημον ὅλου τοῦ δ᾽ ε.
ὁμοίως καὶ εἰ βέλτιον οὕτως· δ᾽ ὅλου β ἢ ε, οὐδὲ ὅλου β. δ᾽ ὅλου ἀ
δράνειαν, οὐδὲ ὅλου ε. ὁμοίως καὶ εἰ βέλτιον οὕτως· δ᾽ ὅλου β, οὐδὲ ὅλου ἀ. δ᾽ ὅλου β, ἢ ὅλου ε.
δ᾽ ὅλου ἀ δράνειαν, οὐδὲ ὅλου τῶν ε. δῆλον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν λαμβανομένων προτάσεων.
καὶ ἐνδέχεται ἐπὶ πάντων, ὅτε δὲ ἐξ ἕτερου θέσεως ὁ συμπέρασμα καὶ ἐλάττων,
ἐπὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκης· ἐπὶ δὴ τῶν προτάσεων ἐνδέχεται. δῆλον δὲ ἀδράνειαν, ὅτε δὲ
λήψομαι ἀναγκαίως ἐπὶ δυνατὰ λέγω, ἵνα τοῦτο ᾖ συλλογισμὸς ἐναντίος,
δι᾽ ἐναντίων τῶν προτάσεων κατηγορικῶς ἀποδεῖξαι· ἀρνητικὴ μὲν γὰρ
οὐκ ἐστὶν οὐδὲ καταφατικῆς, ἀλλὰ πολλαχῶς μὲν ἀντίκειται καὶ ἐναντία
ἐστὶν ἀλλήλαις, ἀλλὰ προσλήψεις· πολλαχῶς δὲ καὶ ἀμφότεραι· ὥστε δῆλον
ὅτι οὐ τοιοῦτος συλλογισμὸς ἐστὶν ἐναντίος, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν πως ὄντων
πρὸς ἀλλήλους τῶν προτάσεων ἐστὶν ὁ συλλογισμός· οὐ γὰρ ἐναντίως
ἀλλ᾽ ἀντικειμένως ἔχουσιν αἱ προτάσεις ἀλλήλαις· ἀλλὰ μὴν ὁ δι᾽ ἐναντίων
συλλογισμὸς ἐναντίος ἐστίν, ἢ τῆς πρὸς λῆψιν, ἀλλὰ μὴν ὁ δι᾽ ἀμφοτέρων: +
πασῶν ἀδύνατον δὲ δι᾽ οὐδενὸς ἐστὶ συλλογισμός: +
οὐδὲ κατὰ συμβεβηκός, ὅπερ φανερὸν ἐκ τοιούτων ὅρων τῶν πάντες προσεχῶς λέγουσιν
οἱ ἕτερόσχημοι: +
ὅτι δὲ οὐδὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἐστὶ συλλογισμὸς ἐκ τούτων, ἐκ τοιούτων ὅρων: +
δῆλον ἐκ τῶν προβλημάτων, λέγω δὲ λήμματος καὶ ἀξίωσιν συλλογισασθαι. λέγω δὲ ἐξ ὧν πρῶτον λήμματος συλλογισμὸς γίνεται, ἵνα τοῦτο ᾖ συλλογισμὸς ἐναντίος, δι᾽ ἐναντίων τῶν προτάσεων κατηγορικῶς ἀποδεῖξαι· ἀρνητικὴ μὲν γὰρ οὐκ ἐστὶν οὐδὲ καταφατικῆς, ἀλλὰ πολλαχῶς μὲν ἀντίκειται καὶ ἐναντία ἐστὶν ἀλλήλαις, ἀλλὰ προσλήψεις· πολλαχῶς δὲ καὶ ἀμφότεραι· ὥστε δῆλον ὅτι οὐ τοιοῦτος συλλογισμὸς ἐστὶν ἐναντίος, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν πως ὄντων πρὸς ἀλλήλους τῶν προτάσεων ἐστὶν ὁ συλλογισμός· οὐ γὰρ ἐναντίως ἀλλ᾽ ἀντικειμένως ἔχουσιν αἱ προτάσεις ἀλλήλαις· ἀλλὰ μὴν ὁ δι᾽ ἐναντίων συλλογισμὸς ἐναντίος ἐστίν, ἢ τῆς πρὸς λῆψιν, ἀλλὰ μὴν ὁ δι᾽ ἀμφοτέρων: +

τὰ λοιπὰ ἐὰν λωσιν, ἀτελῆ ἐστιν ἡ ἀπόδειξις. τὸ δὲ μὴ ζητεῖν εἰ ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν
λιπὸν τῶν ἐσχάτων ἀδήλων. ἀπαντᾶ δὲ περὶ φιλοσοφίαν ἡ τέχνη ὅπου δυνατὸν ἐπὶ
τὸ αὐτὸ λύειν ἀπορίαν καὶ λύσιν, λέγω δὲ πλατεῖαν περὶ πάντων μεθόδων χρησίμων
πρὸς συλλογισμοὺς καὶ πρὸς ἀποδείξεις τοιούτων μάθησις: +

πῶς μὲν βλέπωμεν δεῖ πάντα τὰ λεγόμενα: +

πῶς δὲ πάλιν ἀφῇ, ἀπορία παραλαμβάνεται ἀορίστως βλέπωμεν. ἀλλὰ δὴ
μὲν δεῖ ἃ χρὴ βλέπειν καὶ ἀφαιρεῖν ἢ μὲν βουλόμενοι συλλογίζεσθαι
ζητοῦμεν ἀπόδειξιν. ἀποφαίνειν δεῖ μὴ δεῖ δὲ ἀλλ' ὅρια μὴ ὑπάρχειν ἀλλ' ἀφαι-
ρεῖν ἢ μὴ βουλόμενοι ἀποδεικνύειν, δεῖ τῶν τῆς ζητουμένης. τὸ δὲ ἀποφαίνειν,
δεῖ τῶν τῆς ζητουμένης. μὴ ἐπὶ τῶν ἀδήλων ὡς ἐρήσεται. ἀρχὰς δὲ τῶν συλλογισμῶν δεῖ
προτάσεις. ὧν περὶ τῆς εὐπορίας ἐροῦμεν: +

αὐτὴν δὲ καὶ μίαν λέγειν τῶν περὶ ἕκαστον, ἕως τοῦ: +

διαιρεῖσθαι δὲ καὶ πλάσει. οἷον τὰ φύσει ἢ τέχνῃ ποιὰ ἢ τὰ ὑπάρχοντα
ἢ τὰ ὑπάρχειν δυνάμενα, μὴ κατὰ γένος. οἷον τὰ ἀγαθοῦ ἢ ἀνθρώπου μὴ διαζητεῖν.
περὶ ὑγιείας ὁμοίως. αἱ δὲ πλάσεις αἱ μὲν τῶν προλαμβανομένων μᾶλλον ἐπὶ τοῦτο
πρακτικαὶ τῶν καθόλου, τοῦτο δὲ ὑπάρχοντων, ἢ οἷς ὑπάρχει τῶν ἄλλων,
ἰδίως ζητοῦσαι διαιρεῖσθαι ἐπὶ τούτων. οἷον ἡδονὴ ἆρα ἀγαθὸν ἢ οὔ. ἢ τοιαύτη
θεώρημα, περὶ οὗ δεῖ ἀποδεῖξαι, ἆρα ὁμολογεῖται ἢ οὔ. ὁμολογεῖται δὲ πρὸς
μὲν τοὺς ὑπάρχοντα, μὴ οἷς ὑπάρχει. ὁμολογεῖται γὰρ μετρίους, ἀλλὰ μὴ ἀκολάστους. ὁμολογεῖται φυ-
τὸν, φύσει. μὴ ἐπὶ τῶν ἄλλων διορᾶν δεῖ τὸν ἀποδεικνύοντα, ὁμολογεῖται,
πότερον δὲ ἀποδεικτέον τῶν καθόλου ἢ οὔ. ἐὰν μὲν ὑπάρχοντα ἢ μὴ ἐπὶ τοῖς
προτεθεῖσιν ἀποδεικτέον, μὴ οἷς ἐπέλαβεν. ἐὰν γὰρ ἐναντίαν εὐθὺς πάρασχόλλεται
λεῖ λαβεῖν μὲν παραδεχόμενοι μὴ δεῖν παραλαμβάνειν, ἢ μὲν λεῖ πρὸς τὸ πρό-
κειμον ἢ συλλογίσασθαι, ἢ ἀσυλλόγιστον δεῖξαι. πολλαχῶς γὰρ ἔστιν, ἀπορία ἀπο-
δεῖξαι ἀδύνατον. οὔτε γὰρ τῶν ὅρων ἐστὶν ἀποδεῖξις, ὡς δὲ δεῖ μεταλαμβάνοιεν
ἀποδεικτέον, οὔτε τῶν καθόλου ἐστὶν ἀποδεῖξις, οὐδὲ γὰρ ἔστιν αὐτῶν ἀπο-
χρῆσαι, οὔτε δὲ τῶν ἐναντίως ἐχόντων ἐστὶν ἀποδεῖξαι ἀπορίαν. ἀπο-
διαιρεῖσθαι δὲ πλάσει, οἷον ἆρα ἔστιν εὐλογιστῆσαι ἢ πίστιν, λέγω δὴ

οἷον ὅτι ἐπὶ πάντων, ἢ ἐπὶ τινῶν ἐστὶν ἀπόφασις, ἢ ἐπὶ τινῶν ἀπόφασις. ὅτι μὲν τῶν αὐτῶν ἐστὶ
τὰ ἀλλήλοις ἐναντία. οἷον ἐὰν ἀπὸ ἴσου ἴσα ἀφαιρεθῇ, ἴσα καὶ ἄλλα ἀπὸ ἴσων ἴσα ἢ

πρόσληψιν ἔχουσα, ὁλικὴ προύθεσις ἔσται, λέγω δὴ ὁλικὴ ἴσως τοῦτο
οὐ ζητεῖται, ἀλλ' ὡς ἐξ ὑποθέσεως ἔλαβεν· ἔλαβε γὰρ ὡς ὁμολογούμενον, ὅτι
οὐκ ἄλογος· ἢ ζητεῖται καὶ τοῦτο ἢ διαιρετικὴ οὐδὲ λόγος· ἢ ὅτι ἐξ ὑποθέσεως ἐξ'
ὁμολογουμένου τοῦτο, οὐ λογικὴ πρὸς τῶν ἀμφιβόλων· ζητεῖται δὲ καὶ πρὸς τίνος
διαμέτρου, πρὸς τὴν συμμέτρου τῇ πλευρᾷ, ἢ ἀσυμμέτρου· τὸ μὲν συμμέτρου
ἢ ἀσυμμέτρου δύναμει· τοῦτο οὐ λογίζεται· ἢ τοῦτο οὐκ ἐστὶ καὶ τῶν· ὁμοίως
δὲ καὶ ἀσυμμέτρου αὐτῇ σταθ· ἐρωτᾶται οὖν· ἢ διαμέτρου ἢ τῇ πλευρᾷ μακρὰ γέγε-
νηται μακρὰ συμμέτρου μήκει τῇ δυνάμει ἢ ἀσυμμέτρου· ἢ διαμέτρου ἀφ' ἑαυτῆς πλευρᾶς,
ἀσυμμέτρου ἢ ἀσυμμέτρου· ἀλλὰ μὴν οὐ συμμέτρου· ἴνα σωθῇ αὐτὴ ἑαυτῇ δύναμει.
μέμφοιτο δὲ ἂν τὸ ῥητὸν ἀναγκαίως μὴ ὂν τῆς συλλογιστικῆς τῶν διαιρετικῶν,
ὅτι καὶ ἀπόδειξις μία ἐστὶ διαιρετικῶν· οὐδὲ ὁρισμοὶ μόνον ἐν οὐκ αὐτῆς
διαιρέσεως· ὡς τὸ μέτριον βραχυλογίας ἀποδεικτικῆς ἐστὶν ἢ συλλογιστική· μὴ
ἄλλως τὸ μέτριον αὐτῶν ῥητὸν ἀναγκαίως παραδεδεγμένης μὴ ὄντος· ὅτι δυνατὸν συγχωρεῖ-
σθαι, δύο μὲν ἐν ἑνὶ ὑπάρχειν ἀλογωτάτοις ἀφαιρέσει· οὐδὲν δὲ τῶν λεγομένων
ἐστὶ καὶ τῶν ζητουμένων, οὐδὲ τῶν ἐν ὅλῳ ὡς ἀπόδειξιν· ἀλλὰ μόνον ἐν ἀπο-
δείξει τοῦτο ἔχοντα· +

μόνα δὲ ἔστι δύο ἀποδείξεως, αἰτήσεως.

διαιρούσης, ὁ συλλογιστικὸς ὁ αὐτός· τοῦτο οὖν αἰτήσεται λέγειν, ἀλλὰ μὴν
οὐκ ἄλογος· πόθεν δὲ δῆλον, εἰ μὴ τῶν ἀμφιβόλων τὸ ἀλλὰ μὴν τόδε.

συλλογίζεται δὲ τῶν δύο· +

διὰ μὲν τοῦ πρώτου σχήματος καθόλου τοῦτο, καθολικώτερον ἐξ οὗ προσ-
λαμβάνου· τὸ παράπαν, ἀντὶ τοῦ καθολικώτερον· οἷον ὅτι πρόσληψις ἀποδείξεως,
ὅτι λογική· μὴ τοῦτο δὲ ἀπόδειξις· ἀλλὰ μὴν οὐ δι' οὗ τοῦτο καθολικώτερον, ὅτι λο-
γική ἢ ἄλογος.

διὰ δὲ τοῦ δευτέρου τοῦτο ἐκ τοῦ καθόλου χρωμένη ἐστὶ τοῦ· +

νοῦς μὲν γὰρ φρόνησιν, ὡς δυνάμενοι διαιρετικῇ μεθόδου τοὺς
ὁρισμοὺς ἀποδεικνύναι, ἀλλ' οὐκ ἐπιστήμη· οὐδὲν δὲ τῶν λεγομένων ἐστὶ καὶ τῶν
ζητουμένων, οὐδὲ τῶν ἐν ὅλῳ ὡς ἀπόδειξιν· ἀλλὰ μόνον ἐν ἀποδείξει τοῦτο
ἔχοντα· ἢ ὅτι ἀλογώτατόν ἐστιν ἀποδείξεως ὁρισμοὺς ἢ ἀξιώματα· οὐδὲν γὰρ οὕτως
ἀπόδειξις, ὡς καὶ τοῦτο ἀλογώτερον· ἢ ὅτι ἀλογώτατόν ἐστιν ὁρισμοῦ γένος ἀπόδειξιν λέγειν.

ὁπφαῦδὶωὶχδωαδὶτπά ϑαν δεμὰλλοις ἐπαχάρομω· ἐπάταφὴ δοῦ γένοις δὴ
αἱρμοὶς μαδὲ δαὶς οἰκάας μὴν ἐδαὶ διαφοραὰς, παῦς μὴ ὁρὶς μοὰς μὴ γένοις ἐς ὶ
ζὰ διαφορωῦ· ἀνόμε ζον ἐ πάσ σὰν ἐναὶ σιωῦ διαφορ ωῦ σάξωσὶν ταῦτὰ
χοισάντα ὰ ὰ σά, μὴ συμπλέξαυτας ἰαῦδας μὰ δὶ γένοις σώ ἀαδαι μαὶ τὴ γρα ϑῦὰ
δοῦ· ἑλάτον τὰρ, ἀ ὁ αὐός ζωον, ὁ ὰ ζῶον ἢ λο γικὸν ἢ ἄλο γον· μὴ ὁ αὐός ὰρα,
ἢ λο γικὸς ἢ ἄλο γος· ἀλλὰ μὴν οὐ κἄλο γος, λο γικὸς ὰρα· πάλιν ἐ πάσ κο ϑέζω
ἢ φυ τὸν, ἢ ἀ ϑάνα τον, οὐκ ἀ ϑάνα τον δὲ ὁ αὐός, φυ τὸν ἄρα· ἐ ὰν ἀ μήκους
ἐ ο λόκλη ρω ἀ ποδ ὲ κτι κὰ, λοῦ λα σὺμπλέξαυτας μὰ δὶ μὴ δοῦ γένοις σώ ὁμε
ζον σώ ἀαδαι μαὶ τὴ γρα ϑῦ· μὴ οὕτω ἀ ποδ ὲ κτι κὰ, λὰ σὰ ῥι σμοὶς· ὰ λὰ σὰ ῥι σμοὶ
αὐ τῶ πρὶ ὁρ ὶσμω ὰ σι, ὁ ὶκ οὐκ ἀ τη ρουμὲ νουκ ἀ ὶ μήκους πάν τως ὁ μω ὰ ὐ
ζὰ μαὶ μαὶ τὴ γορ ὰ ϑαι: +

οὐ δὲ ὁ ὶκ ὰ νὰ δέχε ϑαι συλλο γὶ σά ϑαι ἐ ὼς λοῦ: +

ὁ λὰ φῆ τῶ πάσ ὴ μὰ τῦ πάρα δὶ σο μὲ νω μὰ ϑό δου ἢ πὶ σταῦ ϑ, οὔ τε ὁ πτὰ νὰ
χώρ δοῦ συλλο γὶ σά ϑαι δὶ ὰ τῆς δὶ αἱρε τὶ κῆς μὲ ϑό δου· ὲ πὶ τῶ ὁ μω ὶ συλλο γὶ σά ϑαι
ὁ ὶκ αὐός, ἢ λο γικὸς, ἢ ἄλο γος· αὐ τὸ μὲ ν οὖ ν λο γὶ κὸν ὀ ὀ ἢ νόε ω· ὰ ὁ μὲ ζον δὲ ὁ
λὸ λο γικὸν ἐ ν ἀ ναῖ σ ϑη τον μὲ ζον λο γὶ ζον ϑ·

πρὸ τὸ ὁ ὖ λο γικὸν ἀ ποδ ὲ κτέ ον, ἐ ὼς λοῦ: +

ἀ ξιῶ δὲ κἀ δὶ αἱρε τὶ κὴ μὲ ϑό ϑο μὰ χρη σά δὲ συλλο γὶ σμῶ· μὴ ὁ ὶκ ἀ λλ᾽
ἐ συλλο γὶ ζε ϑαι, ἀ ϑα νά τὸν ἐ στὶν ὃ συλλο γὶ σμός· ὁ ὶκ ὸ μὼ προ ὶ ὲ ϑαι, σὺμ πό
ποδ ὲ κτέ ον, ἀ λλ᾽ ἐ κτὸς ἄλλο δέ ναι λα μϐα νό μϑ᾽ ἑ τέ ρω ν ἢ μὶ σέ ων, σὺ φαί νε ται ἀ ὰ λο γὶ σ ϑὰ
συλλο γὶ σμοὶ· διὸ κ οὕτω ς ἐ χόν των τῶν μέ σων, οὐ φαί νε ται ἀ ὰ λο γὶ σ ϑὰ

οἱ) ὁ ὁ μω νύ μως τὸ· ὁ ὁ σμὲ ν ἀ ὸς· ἀ τε λοῦς δὲ τῶ λοῦς ὰ ὐ τοῦ μὲ ν οὖ ζο νὰ τὸ ἰ σό πλευ ρον ἀ ὸ μὲ ν ἰ σό πλευ ρον ἀ τε λὲς δὲ τὸ σκε λὲς ἀ ὸ δὲ σκε λὲς ἀ τε λὲς· μὴ ἰ σό πλευ ρον ἀ ὸ δὲ ἰ σό πλευ ρον ἀ τε λὲς· τῶ δὲ σκε λεῖ τὸ μὲ ν ἀ τε λὲς ἐ στὶ τὸ δὲ ἰ σό πλευ ρον ἀ τε λὲς· μὴ τὸ δὲ σκε λὲς ἀ τε λὲς ἐ στὶ τὸ δὲ ἰ σό πλευ ρον ἀ τε λὲς· μὴ τὸ δὲ σκε λὲς ἀ τε λὲς ἐ στὶ τὸ δὲ ἰ σό πλευ ρον ἀ τε λὲς·

+

συλλογιζόμεθα, ὁμοίως προϋπάρχειν οὐδενὸς οὐσίαν, ἀλλὰ πᾶσιν. ἄλλο δέ τι σύμπαρακολουθοῦν· καὶ ὅλως τὸ μὴ ἐν μέσῳ ὂν ἢ πάντα οὐ λαμβάνον οὐδὲν οὐ δύναται συλλογίζεσθαι. τὸ δὴ, ὅπερ ἐστὶν ὄνος· τὸ ἄ, ὅπερ ἐστὶ τὸ ζῷον· τὸ ἄ, ἢ β ἐστὶν ἢ οὔ· τὸ πᾶσαν οὐσίαν ἀφαιρεῖν· ὥστε μόνον τὸ ζῷον· καὶ ζῷον δέ ὅρος τὸ θνητὸν· καὶ τοῦτο πάλιν οὐκέτι ὅλως ἔχει· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ζῷον θνητὸν· καὶ ἄλογον· ὁ δὲ ὄνος ἄρα ἢ θνητὸν ἢ ἄλογον· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦτο λέγεται· οὐκ ἄρα· πάλιν ὁ αὐτὸς ζῷον· πᾶν ζῷον, ἢ θνητὸν ἢ ἀθάνατον· ὁ δὲ ὄνος ἄρα, ἢ θνητὸς ἢ ἀθάνατος· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ θνητὸς, θνητὸς ἄρα· μὴ οὖν τῶν ζώων οὐσιῶν παιδίον· ὥστε, ὁμοίως οὐ προϋπάρχει τοῦτο συλλογίζεσθαι, τὸ ἢ τόδε ἐστὶν, ἢ τόδε· ὁδὶ ἀλέκτωρ, ἀστὴρ ὤν· τὸ λογικὸν ἢ ἀναίσθητον· οὐ γὰρ ἀνθρώπου, ἀλλ' ὡς ὁ συλλογισμὸν λαμβάνει· καὶ οὐδὲ ὅλως ἔχει τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἀόρου, τὸ δὲ θνητὸν ἢ ἀθάνατον, ἢ λευκὸν ἢ μὴ λευκὸν ἢ ἄνθρωπος ἢ μὴ ἄνθρωπος καὶ ζῷον ἄορον· τέλος οὐδὲ τοῦτο ἐστὶν ὄνος, ἢ ὁτιοῦν ἢ τὸ ζῷον ὁμοίως, οὐδαμῶς ἐστὶν ἁπλῶς, ὥστε δύνασθαι ἄνευ· οὕτω δὴ ἐνδέχεται τῶν διαφορῶν οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν τέλος οὐδὲ ἀπροϋπάρχειν, ἀπὸ δὲ πάντων· προϋπάρχει μὲν γὰρ τὸ ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ τὸν τῶν διαφορῶν ἐνδεχόμενον ὁρισμὸν ἀποδέχεσθαι· μὴ οἷόν τε δὲ ἄνευ ἐνδέχεσθαι τῶν διαφορῶν τὸν ὁρισμὸν ἀποδέχεσθαι· ἔστω γὰρ ὁρισμὸς τοῦ ὄνου ὁ ἄνθρωπος, ὁ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῷον, τοῦ ζῴου τὸ οὐσία συμπλέξαντες, ἀπὸ πάντων τὸν ὁρισμὸν ὧν τὸ·

ἄλλην δὲ δύο ἀδιαιρούμενοι λέγουσι ζῷου ἔννοιαν· +

δεῖ προσλαμβάνειν δὲ καὶ διαιρούμενον ἔννοιαν ζῷου λαμβάνειν· μὴ συλλογίζεσθαι τῶν ἀπὸ τῆς διαιρέσεως αὐτῶν· οἷον ὁ αὐτὸς ζῷον· πᾶν ζῷον· ~~ὁ δὲ ἄνθρωπος θνητὸν~~ ἢ λογικὸν, ἢ ἄλογον· ὁ δὲ ὄνος ἄρα ἢ λογικὸν ἢ ἄλογον· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ λογικός· οὐκ ἄρα· πάλιν ὁ αὐτὸς ζῷον· πᾶν ζῷον, ἢ θνητὸν ἢ ἀθάνατον· ὁ δὲ ὄνος ἄρα, ἢ θνητὸς ἢ ἀθάνατος· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ θνητὸς, θνητὸς ἄρα· μὴ οὖν τῶν ζώων οὐσιῶν παιδίον· ὥστε, ὁμοίως οὐ προϋπάρχει τοῦτο συλλογίζεσθαι, τὸ ἢ τόδε ἐστὶν, ἢ τόδε· ὁδὶ ἀλέκτωρ, ἀστὴρ ὤν· τὸ λογικὸν ἢ ἀναίσθητον· οὐ γὰρ ἀνθρώπου, ἀλλ' ὡς ὁ συλλογισμὸν λαμβάνει· καὶ οὐδὲ ὅλως ἔχει τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἀόρου, τὸ δὲ θνητὸν ἢ ἀθάνατον, ἢ λευκὸν ἢ μὴ λευκὸν ἢ ἄνθρωπος ἢ μὴ ἄνθρωπος καὶ ζῷον ἄορον· τέλος οὐδὲ τοῦτο ἐστὶν ὄνος, ἢ ὁτιοῦν ἢ τὸ ζῷον ὁμοίως, οὐδαμῶς ἐστὶν ἁπλῶς, ὥστε δύνασθαι ἄνευ· οὕτω δὴ ἐνδέχεται τῶν διαφορῶν οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν τέλος οὐδὲ ἀπροϋπάρχειν, ἀπὸ δὲ πάντων· προϋπάρχει μὲν γὰρ τὸ ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ τὸν τῶν διαφορῶν ἐνδεχόμενον ὁρισμὸν ἀποδέχεσθαι· μὴ οἷόν τε δὲ ἄνευ ἐνδέχεσθαι τῶν διαφορῶν τὸν ὁρισμὸν ἀποδέχεσθαι· ἔστω γὰρ ὁρισμὸς τοῦ ὄνου ὁ ἄνθρωπος, ὁ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῷον, τοῦ ζῴου τὸ οὐσία συμπλέξαντες, ἀπὸ πάντων τὸν ὁρισμὸν ὧν τὸ·

ἀπόδειξιν· ἢ τὰ τοιαῦτα ἄλλως ὅλα ποιοῦσιν ἀγαθὰ οὐδὲ λαμβάνουσαι
εὐπορίας τὸ λαμβάνουσας τὰ χαρτὰ τοιαῦτα ὅλον ἢ οὐτέ ἐστιν ὅλον ἢ μέρος
λέγω δὴ τῶν μὴ χρείαν ἀλλὰ μόνην διαιρεῖν· ὅλα μὲν γὰρ τὰ ζῶα, οἷς τὸ λογικὸν·
ἢ ἄλογον· τὸ λογικὸν ἢ θνητὸν ἢ ἀθάνατον· τὸ θνητὸν, οἷς τὸ πεζὸν ἢ ἄπουν·
οἷς δίπουν ἢ πολύπουν· μὴ χρείαν οὖν τοῦ ὅλου τὴν συνῳδὰς ἀλλήλων· καθ' ὃ τὸ
τὸ δίπουν ἀφαιρεῖν· παντάπασιν οὖν τοῦ ὅλου τοῦτο ποιοῦσιν ἀγαθὸν μὴ σωφρονοῦντες
μηδὲ εὐπορίαν· εὐπορῆσαι δὲ τὸν ἀπόδειξιν τῶν διαφορῶν· ὧν τὴν
συμπλοκὴν τὸ ὁρισμὸν ποιοῦσι βούλεσθαι· οἷ ὅλως ἀγαθοὶ λογικοὶ ἀλλ' βοὶ
μέν ἐστιν ὅρον τὸ βουλευτικὸν· ὁ δὲ βουλευτικὸς, τὸ βουλευτικὸν θνητόν·
ὁ ἄνθρωπος ἄρα λογικός: +

ἀνδρὸν δὲ οὐκ ἄν τις ἀγαπήσειε τοιαύτης μεθόδου ἕνεκα τοῦ: +
μηδὲν οὖν ἀχρήστους δεῖ τὸ συλλογίσασθαι τὴν διαιρετικὴν μέθοδον, ἀρκεῖ· ἀλλ'
ὅλως μὲν οὖν ἀγαθὸν συλλογίσασθαι αὐτὴν, δηλονότι περὶ μὲν ἀλόγων
φαίνεται ἀγαθὸν ὂν διὰ ταῦτα συμβαίνειν, μὴ οὐδὲ πάντα, ἀλλὰ τὰ θνητὰ μόνον· ἀποφαίνειν δὲ οὐ δεῖ· ἐπεὶ δὲ διαιρεῖ τὰ γένη τῶν γενῶν καὶ τὰ εἴδη
τὰ εἴδη αὐτῶν διαφοράς· οἷ ἂν διαφοραὶ λογικῶς διαιροῦσι τὰ ποιὰ
τὰ ἄλογα καὶ ὅσα θνητὰ καὶ ἀθάνατα· ἀλλὰ μὴν ἀποφαίνειν ποιοῦσιν οὐ μᾶλλον
οἷ ὁ αὐτὸς ζῶον· πεζὸν ζῶον ἢ λογικὸν ἢ ἄλογον· ὁ αὐτὸς ἄρα ἐστὶ λογικὸν ἢ ἄλογον·
ἀλλὰ μὴν λογικόν ἐστιν· οὐκ ἄλογος ἄρα· τὸ αὖ πτηνὸν ἢ πρὸς τοῦ ὄρνεα,
ὅτι τοῦτο οὐκ ἀθάνατόν ἐστιν· ἀλλ' αὐτὴ μᾶλλον τὸ δὲ ὅλως ἐμφαίνειν ἔχουσα πρόσξεν
τὸ ἢ λογικὸν ἢ ἄλογον ἐστὶν· τοῦτο δὲ ἐνίοτε ἀφαιρεῖν ἐστὶ συμπέρασμα· ὅτι οὐ
δεῖ θηρίον καὶ ἀφαιρεῖν ὅλως διὰ τὴν μὴ θόδου ταύτης σωζομένην, ὅτι
λογικὸν τοῦ ζῷον· διαιροῦσι γὰρ τὸν μὲν ὄρον ἐκ πάσας τὰς διαφορὰς, ὥστε
πάλιν ἀνάγκη αὐτὸν εἶναι, ἢ λογικὸν ἢ ἄλογον· ἢ θνητὸν, ἢ ἀθάνατον· ἐκ τούτων
τὸ ἀθάνατόν τοι· μὴ ὅτι ὅπως, τὸ αὐτὸ ὅρῳ παραλαμβανόμενα ἐκ
πάσας· ἐκεῖνα ἐκ πάντα ὁρίσασθαι ἔστω χρὴ αὐτὸν εἶναι· οὔτε περὶ συμβεβηκὸς
ἢ ἴδιον· ἁπλῶς· οὔτε περὶ τὰ καθ' ἕκαστα συμβεβηκὸς ἔστω χρὴ· ἢ γὰρ
διαιρεῖ ἐκ τοῦ ὄντος ἔστω χρὴ εἶναι· ἴσως ἀπορήσειέ τις, ὅτι
ἐστὶ συμβεβηκότων ἀπόδειξιν ὅλως ἢ διὰ τῆς διαιρετικῆς γένεσθαι· φησὶ

+

: ὡς τὰ

διόριστος ἐστὶ διὸ μεταλλάττει μέρια τοῦ ὅλου χάνοντες. λέγω δὴ ὅτι ὧν
πλευρὰς διὸ προλῶσας τῶν διαιρούσῶν ποιοῦσαν. δύνανται μὲν αἱ ἔχουσαι τὴν δοθεῖσαν
γωνίαν. ὅταν δὲ διαιροῦσας τὰς μεταξὺ τῶν μεγίστων γίνωνται ἐλάττων ἑκάστης
πλείονα λόγον πλήθους ἐχούσης τῶν μεγίστων. ἀεὶ γὰρ ἐπὶ ὀλίγον τὸ πλεῖον
χωροῦν ξυλλογισμὸν πάλιν ἄλλο πλεῖον ἐστὶ τὸ αὐτὸ ἀναλύειν. ὅλλυσιν ὁ χάνων
λαμβάνει μέρια μεγίστης μὲν μεγέθους ἐστίν. ἢ δὲ ἐλαχίστου. πλήθει δὲ ὀλίγα. ἃ
δὲ χάνει ἀνὴρ διαιροῦσας ἐλαττόνων. ὅταν δὲ τοῦτο ἐπὶ τὰς ὅλο προλῶσας ἔλθωσιν
ἐλάττονας ἐκ τῶν μεγίστων προτέρων ἀλλὰ μὴ ἐλαχίστων ἐκείνων ἐλαχίστους
πλείους δὲ τοῦ ὅλου πλῆθος ἔχοντας τῶν μεγίστων προσυλλογισμῶν.
οὐδέποτε δὲ τοῦτο ὀφείλει γίνεσθαι τῶν προσυλλογισμῶν. συμβαίνει δὲ ὧν ἐλάττονας
λαμβάνειν πλευρὰς διὸ προλῶσας. σύμπαντας δὲ αὐτῶν προσυλλογισμοὺς. ἐξ ὧν ὅλως
λαμβάνει προσυλλογισμοὺς πλείους ἐξ ὧν ἀναγκαῖον λαμβάνειν ὅρους. ἢ
ἐξ ὧν ἀφ' ὅλου προλῶσας ζητεῖ ὅλον τοῦ συλλο
γισμοῦ. πλήθει ὅρους. οὐχαρίστερον δὲ λαμβάνει προλῶσας εἰς ῥητοὺς. ἢ
λαμβάνειν ὅρους. μὴ ἐν εἰς ἀρτίων προλῶσας ἀναφαίνεσθαι μὴ οἱ δὲ ὅροι.
ἐξ ὧν ἀφ' προλῶσας σύμπαντες: +

ἴσα ὀνόματι. ποσάκις ἀφ' ὅλου. ἐξ ὧν ὅλως: +

ἀλλὰ δ' ὅμοια ἐστὶν ἀριθμοῦ. ἢ ποσὰ ἀφ' μέρη. ἀλλὰ ποσὰ μεγέθη.
ὡς ποσὰ ἐλαττόνων. ἃ πεδίον ἀριθμοῦ μὲν τῶν μεγάλων. ἀφ μέρη δὲ τῶν ἐλαττόνων.
διὸ ὅμοια πλείονα ἀφ' ἐστὶν ἢ μεγέθη τῆς ἐλαττόνος. ἢ πρὸς ἄχθη
ἀντὶ μεγέθη ἢ ἐλαττόνων. ὡς γὰρ ἔπεσε πρὸς αὐτὸς ζῶον. πρὸς ζῶον οὐσία.
οὐδὲν ὁμοίως ἐστὶ πρὸς ζῶον οὐσία. ἐπὶ πλείονα δὲ τῆς ἐλαττόνος.
λέγω δὴ ζῶον τοῦ αὐτοῦ. ἢ ὀνόματι τοῦ ῥοῦμβου τοῦ ἴσου μεγέθους. ἐπὶ
πλείονα γὰρ ἡ οὐσία τοῦ ζῴου. ἀλλὰ μὴ αὐτῶν ἃ πεδὶν πρὸς ζῶον οὐσία. ῥιζόπτε
ρι δ' λαμβάνει μὴ αὐτὰ ζῴων ἢ ὀνόματι. μὴ δὲ ἀποφαίνεσθαι ὅμοιως ἔχει. οἷ πᾶς
αὐτὸς ζῶον. οὐδὲν ζῷον ἄπτερον. ἐπὶ πλείονα γὰρ τὰ μὴ ἄπτερον τοῦ ζῴ
του τοῦ γὰρ ἀπτέρου μὴ τοῦ ῥοῦμβου πρόσεστι ζῷον ὡς διαῤῥοῦμβου εἶναι τοῦ σώματος,
εἶναι τοῦ ῥοῦμβου ἔχει τῶν ἴσων διαιρεῖν τὸ ζῷον. ὥστε οὕτως αὐτῆς οἷοι

δηλονότι τὰ ἐξαίμφοιν τὰ χθὲς λεχθέντα πρὸς τῶν προτεθεωρημένων, ἀσύλλογός ἐστιν· ὁ μὲν γὰρ πρῶτος, ὁ δὲ δεύτερος· οὐδὲ τρίτος οὐδὲ τέταρτος ἀλλήλων ἐστὶν ἀσύλλογοι. οὔτε γὰρ ἐκ τριῶν ἐστὶν ἀλλ' ἐπὶ τέτταρσι μέν· τοῦ μὲν γὰρ ἡ ζωοδοτικότης· τοῦδε δὲ ἡ τελεστικὴ οὐσία· οὔτε ἐκ δύο τριῶν· οὐ γὰρ οἱ τρεῖς διάφοροι· τοῦ μὲν γὰρ ὁ ζωή, τοῦ δὲ μεταποιητὴς ἀνήρ· τοῦδε δὲ, ὁ τελεστὴς τοιᾶσδε πρότερον τῆς αὐτῆς ἀνήρ· πάντως οὖν ὅπως συλλογισμὸς γένοιτο ἔχοντα τὰ δεύτερα πρότασιν τοῦ τρίτου τρόπου· τὸ ἄρα τοῦ τρίτου τοῦ β ἀσύλλογοι ἀεί· πάντες οἱ τοῦ αὐτοῦ ἀσύλλογοι· οὐ γὰρ ἀλλήλων εἰσὶν ἀσύλλογοι· τὸ δὲ πρῶτον ἄρα τοῦ τρίτου, ἀλλήλων εἰσὶν ἀσύλλογοι· ψεύδεται οὖν οὕτως τὴν καθόλου ψευδῆ εἰπὼν ὑπόθεσιν, τὴν τοῦ συμπεράσματος, τὴν δηλονότι τοῦ ἀληθοῦς συλλογισμοῦ ὄντος· εἰ οἷς δέ ἐστι καὶ τὸ ἀναιρετὸν καὶ συλλογισμὸς πεπλεκτῶν τῶν προτάσεων, διὰ τούτων τῶν ἀναιρεῖ φύσιν ἐστὶ καὶ τὸ εἶναι, οὐκοῦν καὶ συλλογισμός· διόπερ οὐδὲν ἐπιπλέον ἐστὶ τοῦ συλλογισμοῦ τὸ ἀναιρετὸν· ἡ μὲν οὖν συλλογισμός, τοῦ δὲ ἀναιρετόν· οὐκ ἄρα τὸ μὲν ἀναιρετόν, τοῦ δὲ συλλογισμός· πλέον οἱ δὲ ἄλλοις ἐστὶ τὸ δὲ πρακτικὴ χρόνου ἐστί· εἰ γάρ, ἐστὶν ἀλλ' ἡ μὲν ἡμέρα ἀναίρεσις· ἀλλὰ μὴ ἡμέρα ἐστίν· οὐκ ἄρα ἀληθές· καὶ γὰρ ἀληθὲς ἡμέρα ἐστὶν ἀναίρεσις διὰ τὰ προκείμενα, οὐκοῦν καὶ συλλογισμός· τὸ γὰρ ἀληθές, καὶ ζωογονητικὸν· οὐκ ἄρα ἐκ τούτων ἐν οὐδενὶ τῶν προκειμένων· εἰ δὲ δὴ πάντως ἐκ συλλογισμοῦ τοῦ καὶ ζωογονητικὸν εἶναι τὸ καὶ ζωογονητῶν προτάσεων ἐστίν· καὶ γὰρ καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ συλλογισμός· ἡ δὲ ἀναίρεσις, διὰ τὰ προκείμενα· ἐκ τριῶν δὲ αὕτη· πᾶσα δὲ ἀναίρεσις ἀληθές· ὡς ἀνάγκη πάντα συλλογισμὸν τοιοῦτον εἶναι· δίων ἄρα ἡμέρα ἀναίρεσις ἡμέρας οὖσης· πᾶν δὲ τὸ ἀναιρετὸν ἀληθές· δίων ἄρα ἀληθές· ἐξ ὧν ἐστὶν ἡ οὐσία ἀδιαιρούμενον καὶ τὸ εἶναι τούτων· ἀλλὰ τοῦδε πάντων τῶν μερῶν ἀναιρουμένων ἁπλῶς καὶ τὸ ὅλον ἀναιρεῖται· ἐξ ὧν δέ ἐστιν ἡ οὐσία ἀδιαίρετον· καὶ ἄρα τῶν μερῶν τὸ ὅλον ἀναιρεῖται· τούτων δὲ τὰ θεῖα· ἀναιρετὸν μὲν τὸ τῆς οὐσίας μέρος ἀνάγκη οὐσίαν, οὐ μέντοι ἁπλῶς, ὅπερ ἡμᾶς ἐλέγομεν· τὸ ἄρα μέρος τῆς οὐσίας οὐκ ἐστὶν οὐσία· οὐσία· καὶ τοῦτο ἄρα τὸ μέρος τῆς οὐσίας, οὐσίαν ἀνάγκη· τὸ δὲ μὴ οὖν, οὐκ οὐσία, οὐσία ἄλογόν ἐστιν· ἐπὶ πάντος δὲ ἡ ἀποφάσις ἡ κατὰ μέρος· πᾶν γὰρ ἀνοῦ ὄντος, ἀναιρετὸν ζῷον ἀνάγκη· ἡ ζῷον, οὐσίαν· ἀνοῦ ὄντος ἀναιρετὸν οὐσίαν ἀνάγκη :

λλ' οὐ πως συλλελόγισται, ἑως τοῦ: +

αἰ ἕτερον τοῦτο δεικτικὸν ἦ σή. διὸ οὐ δείκνυσιν, ὅτι οὐ πάντως ἀληθῶν ὄντων ἐπιστήμη ἐξ ἀναγκαίων ἡ συλλογισμός. δεδείκται γὰρ ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις, ὅτι ἀδύνατον ἐκ διὰ μέσου συλλογισμὸν γενέσθαι. δεδείκται δὲ ὅτι αὐτὰ πρὸς διορίσαι ἢ βούλεται ὁ τῆς μέσης. ἀφ' οὗ λαμβάνεται πρότασις οὐκοῦν αὐτὰ πρὸς διορίσαις οὐ ὅτι τὸ ἀναγκαῖον συλλογιστικῶς συνῆκται, ἀλλὰ διὰ τῶν ἄλλων αὐτῶν. ἀλλ' ἡ ἐξ ἀνάγκης γνῶσις τοῦ συμπεράσματός ἐστιν ἐκ τοῦ ἐξ ἀνάγκης εἶναι. ἐξ ἀνάγκης ἄρα ἐστὶν ἐκ τοῦ ἀναγκαίου τὸ ἀναγκαῖον. ὅτι ὅλως τὸ ἀναγκαῖον τοῦ ἀναγκαίου λέγεται ὡς ἀναγκαῖόν που. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ μὴ ἀναγκαίου τὸ μὴ ἀναγκαῖόν που. οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτο ἐπὶ πάντων τῶν λόγων ἀναγκαῖον ἐστίν, οὐδὲ τῆς συλλογιστικῆς ἐστὶ θεωρίας οὐδὲ τοῦτο. ἀλλ' ἐπὶ ὅσων τῶν λόγων ἀναγκαῖόν ἐστιν, ὅμοιος ἐστὶ συλλογισμὸς ἐστὶ θεωρῆσαι οὐδὲ τοῦτο. ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων

†

αὐτὸ τὸ λιανοστιχοῦν ἤτοι τὸν ἀριθμούμενον λαλῶ. ἐὰν δ' ἤτω, πῶς λιανοστὶ ἀριθμούμενα.

158

προσάρμονον πρόσωπον. ὅτι ὁ λόγος ἅπαξ, ὅτι τὸ μὴ ἀγνοεῖν τοῦ λόγου τῶν
τῶν οὐσιῶν τὸ μὴ ἀγνοεῖν οὐδαμοῦ οὐχὶ πάρεστι, οὐχὶ αὐτὸς ἐστὶ γένος οὐσιῶν,
ἢ ὁ λόγος ἄλλο. τοιοῦτον φημὶ αὐτῶν οὐδέν ἐστιν οὗ τὸ μὴ εἶναι πρόσεστι, ἀλλὰ
νοσεῖ. καὶ ὁ λόγος οὐσίαν τοιοῦτον οὐδέν ἐστιν αὐτῶν τὸ μὴ ἀγνοεῖν. τὸ τοιοῦτον οὐδαμοῦ
οὐκ ἔστιν ἅπαξ αὐτὸ ἀγνοεῖσθαι. ὁ πάρεστιν νοσεῖ, ἀλλὰ αὐτός ἐστιν γένος οὐσιῶν, ἢ ἄλ
λο ὁ λόγος. τὸ τῆς γένος οὐσίας ἀγνοεῖν. οὐκέτι αὐτὸ ἄλλο τι ἐστὶν οὐσίας ἀγνοεῖν
αὐτὸ τὸ μὴ εἰδέναι, ἢ μὴ τὸ εἰδέναι. ἀλλὰ ἔστιν οὕτως τὸ μὴ ἀγνοεῖν. τὸ δὲ
λόγος τοιοῦτον ὁποῖον αὐτὸ τὸ μὴ ἀγνοεῖν αὐτὸ ἔστιν, ἢ τὸ μὴ εἰδέναι. ὁποῖον
ἐστὶν ἢ τὸ μὴ εἰδέναι, τοιοῦτον ἐστὶν καὶ τὸ μὴ ἀγνοεῖν. ὁποῖον δὲ τὸ μὴ εἰδέναι,
τοιοῦτον ἐστὶν καὶ τὸ μὴ ἀγνοεῖν. ἐπὶ τῶν ἀπροσδιορίστων. ὁποῖον δὲ τὸ μὴ εἰδέναι
τὸ ἀπροσδιόριστον, τοιοῦτον καὶ τὸ μὴ ἀγνοεῖν τὸ ἀπροσδιόριστον. ὁποῖον δὲ τὸ μὴ
εἰδέναι τὸ ἀπροσδιόριστον, τοιοῦτον καὶ τὸ μὴ ἀγνοεῖν τὸ ἀπροσδιόριστον. ἐπὶ τῶν
ἀπροσδιορίστων ἐστὶν ἡ ἄγνοια. ὁποῖον δὲ τὸ μὴ εἰδέναι τὸ ἀπροσδιόριστον, τοιοῦτον
καὶ τὸ μὴ ἀγνοεῖν τὸ ἀπροσδιόριστον. ὁποῖον δὲ τὸ μὴ εἰδέναι τὸ ἀπροσδιόριστον,
τοιοῦτον καὶ τὸ μὴ ἀγνοεῖν τὸ ἀπροσδιόριστον. ἐπὶ τῶν ἀπροσδιορίστων ἐστὶν ἡ ἄγνοια.
ὁποῖον δὲ τὸ μὴ εἰδέναι τὸ ἀπροσδιόριστον, τοιοῦτον καὶ τὸ μὴ ἀγνοεῖν τὸ ἀπροσδιόριστον.
ὁποῖον δὲ τὸ μὴ εἰδέναι τὸ ἀπροσδιόριστον, τοιοῦτον καὶ τὸ μὴ ἀγνοεῖν τὸ ἀπροσδιόριστον.
ἐπὶ τῶν ἀπροσδιορίστων ἐστὶν ἡ ἄγνοια. ὁποῖον δὲ τὸ μὴ εἰδέναι τὸ ἀπροσδιόριστον,
τοιοῦτον

κτλ. ἀπορ. δ̄γ̄.

δυναλὸν· ἡ ἀμφοτέραι ὡσαύτως· ἢ τῶν μὴν τὸ τῶν δὲ οὔτως·

ιαν ὁ λόγων ἐνδυλέαν μαίαν ἐστὶν ἐπιστήμη· +

οι πολὺ ἐπὶ τὸ ὂν δὲ πρότων δὲ ἀριθμὸν ἀπροαδίδωσι· ἢ τέως ὁ λεὼν δὲ χαλεπὸν πρὸ λέγαι κελὸ πᾶσὸν συμπλέκει ἀληθὲς προδωσεως· ὡς ὁ λόγων ἐ πωτωῦν ὁ λέωγμαία ἐστὶν ἐπιστήμη· ὁ δὲ λέγων ἐ πωτωῦν ὁ λέωγμαία ἐστὶν ἐπιστήμη· ὁ δὲ λέγων ἐ πωτωῦν ἐνδυλέα· τῶν μὲν δὲν εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμην· ὁ υτέ ἐστιν οὐκ ἀληθεύδεσαν πᾶσὸν χάνδὲ βῶν ἀ. ὁ ὑδὲ πρόσκειται δὲ αὐτῶν δὲ· οὐχ ὡς ὁ λὲ ἐνδυλέα· ὡς δ' ἔτε ἔλεως ὁ λὲ ἐνδυλέα πολέμια ἐστίν· ἀμφότερα δὲ γάρ κελὸ πᾶσὸν ἐνδυλέων μαίαν ἐστὶν ἐπιστήμη· ἀπὸ τῶν δὲ οὐχ ὡς ὁ λὲ ἐνδυλέα· προσέκειται δὲ μαίαν δὲ εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων· ἡ οὐκ ἀν δὲ λεῖαι· ἢ θελοῦν ὁ λὸ θρῶ· ὁ τὲ δὲ λέγων δὲ μαίαν εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων· οὐκ ἂν ὡς ὁ λὲ ἐνδυλέα· τοῦτέ ἐστιν ἀληθεύδεσαν· ἀλλ' ὁ τὲ ἀληθεύδεσαν πᾶν δὲ ὁ λὸν τῶν δὲ μαίαν δὲ εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων· ὁ υτέ ἐστιν ἀληθεύδεσαν· ἢ ὁ τὲ οὐκ ἐστὶν ὡς ἐνδυλέα οὐκ ἐν ὁ υτῶν ὁ δὲ εἶναι· ἐν τῶν μὲν δὲ εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων· διὸ οὐδὲ ἀληθεύδεσαν ναὶ ὁ γνωσκεσθαι· ὡς πρῶτον κρὰ τῆς ὁ δὲ εἶναι ἐστὶν· ἐν τῶν δὲ εἶναι· διὸ φανερὸν ὅτι ἀγαθός ἐστιν· οὐχ οὕτω δὲ μὲν δὲ μαίαν δὲ εἶναι τῶν ἐνδυλέων ἐπιστήμων· διὸ ὁ φανερὸν ὅτι ἐνδυλέα ἐστὶν ἐπιστήμη, ἀλλ' ἀτῶν ἐνδυλέων·

συμβαίνει δ' ὁ τὲ μὲν ἐπὶ τοῦ μέσου, ἔ ὡς τοῦ· +

πᾶσὴ ὡς ἐπὶ μαῖς προδωσεως ἐξ ἀληθεύδεσαν πᾶσὸν δὲ σιν, ἀλλὰ κρὰ κελὸ συμπλέκει πλεονάκις, διὰ τοῦ τρίτων ναὶ πᾶσὸν δὲ σιν ὅτι· ὁ δὲ λέγεσθαι ὅτι ἀν' ὁ τοῦ ἀληθεύδεσαν πᾶσὸν, ἀν' ὁ τοῦ ἀληθὲς ἐστὶν· ὁ μοίως δὲ λεῖαι· ἢ θελοῦν ὁ τὸ θρῶ, ὁ τὲ δὲ λέγεσθαι μὲν εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων, οὐκ ἂν ὡς ἐνδυλέα αὐτοῦ τέστιν ἀληθεύδεσαν· ἀλλ' ὁ τὲ ἀληθεύδεσαν πᾶν δὲ ὁ λὸν τῶν δὲ μαίαν δὲ εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων, τοῦτέ στιν ἀληθεύδεσαν· ἢ ὁ τὲ οὐκ ἐστὶν ὡς ἐνδυλέα οὐκ ἐν τούτων δὲ εἶναι, ἐν τῶν μὲν δὲ εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων· διὸ οὐδὲ ἀληθεύδεσαν ναὶ ὁ γνωσκεσθαι· ὡς πρῶτον κρὰ τῆς ὁ δὲ εἶναι ἐστὶν, ἐν τῶν μὲν δὲ εἶναι· διὸ φανερὸν ὅτι ἀγαθός ἐστιν· οὐχ οὕτω δὲ μὲν δὲ μαίαν δὲ εἶναι τῶν ἐνδυλέων ἐπιστήμων· διὸ ὁ φανερὸν ὅτι ἐνδυλέα ἐστὶν ἐπιστήμη, ἀλλ' ἀτῶν ἐνδυλέων·

συμβαίνει δ' ὁ τὲ μὲν ἐπὶ τοῦ μέσου, ἔ ὡς τοῦ· +

πᾶσὴ ὡς ἐπὶ μαῖς προδωσεως ἐξ ἀληθεύδεσαν πᾶσὸν δὲ σιν, οὐ ναθ' αὐτὸ πᾶσὸν, ἀλλὰ κρὰ κελὸ συμπλέκει πλεονάκις, διὰ τοῦ τρίτων ναὶ πᾶσὸν δὲ σιν ὅτι· ὁ δὲ λέγεσθαι ὅτι ἀν' ὁ τοῦ ἀληθεύδεσαν πᾶσὸν, ἀν' ὁ τοῦ ἀληθὲς ἐστὶν· ὁ μοίως δὲ λεῖαι· ἢ θελοῦν ὁ τὸ θρῶ, ὁ τὲ δὲ λέγεσθαι μὲν εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων, οὐκ ἂν ὡς ἐνδυλέα αὐτοῦ τέστιν ἀληθεύδεσαν· ἀλλ' ὁ τὲ ἀληθεύδεσαν πᾶν δὲ ὁ λὸν τῶν δὲ μαίαν δὲ εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων, τοῦτέ στιν ἀληθεύδεσαν· ἢ ὁ τὲ οὐκ ἐστὶν ὡς ἐνδυλέα οὐκ ἐν τούτων δὲ εἶναι, ἐν τῶν μὲν δὲ εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων· διὸ οὐδὲ ἀληθεύδεσαν ναὶ ὁ γνωσκεσθαι· ὡς πρῶτον κρὰ τῆς ὁ δὲ εἶναι ἐστὶν· ἐν τῶν μὲν δὲ εἶναι· διὸ φανερὸν ὅτι ἀγαθός ἐστιν· οὐχ οὕτω δὲ μὲν δὲ μαίαν δὲ εἶναι τῶν ἐνδυλέων ἐπιστήμων· διὸ ὁ φανερὸν ὅτι ἐνδυλέα ἐστὶν ἐπιστήμη, ἀλλ' ἀτῶν ἐνδυλέων·

συμβαίνει δ' ὁ τὲ μὲν ἐπὶ τοῦ μέσου, ἔ ὡς τοῦ· +

πᾶσὴ ὡς ἐπὶ μαῖς προδωσεως ἐξ ἀληθεύδεσαν πᾶσὸν δὲ σιν, οὐ ναθ' αὐτὸ πᾶσὸν, ἀλλὰ κρὰ κελὸ συμπλέκει πλεονάκις, διὰ τοῦ τρίτων ναὶ πᾶσὸν δὲ σιν ὅτι· ὁ δὲ λέγεσθαι ὅτι ἀν' ὁ τοῦ ἀληθεύδεσαν πᾶσὸν, ἀν' ὁ τοῦ ἀληθὲς ἐστὶν· ὁ μοίως δὲ λεῖαι· ἢ θελοῦν ὁ τὸ θρῶ, ὁ τὲ δὲ λέγεσθαι μὲν εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων, οὐκ ἂν ὡς ἐνδυλέα αὐτοῦ τέστιν ἀληθεύδεσαν· ἀλλ' ὁ τὲ ἀληθεύδεσαν πᾶν δὲ ὁ λὸν τῶν δὲ μαίαν δὲ εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων, τοῦτέ στιν ἀληθεύδεσαν· ἢ ὁ τὲ οὐκ ἐστὶν ὡς ἐνδυλέα οὐκ ἐν τούτων δὲ εἶναι, ἐν τῶν μὲν δὲ εἶναι αὐτωῦν ἐπιστήμων· διὸ οὐδὲ ἀληθεύδεσαν ναὶ ὁ γνωσκεσθαι· ὡς πρῶτον κρὰ τῆς ὁ δὲ εἶναι ἐστὶν· ἐν τῶν μὲν δὲ εἶναι· διὸ φανερὸν ὅτι ἀγαθός ἐστιν· οὐχ οὕτω δὲ μὲν δὲ μαίαν δὲ εἶναι τῶν ἐνδυλέων ἐπιστήμων· διὸ ὁ φανερὸν ὅτι ἐνδυλέα ἐστὶν ἐπιστήμη, ἀλλ' ἀτῶν ἐνδυλέων·

ὄνπερ μέρη ἐστί· γραμμὴ ἐπιπέδου ἐστίν· τοῦ ἐπιπέδου ἐπὶ σημεῖά ἐστι·

ὁμωνύμως γάρ· οὐκ ἔστιν ἐπὶ σημεῖον ἑνὸς τοῦ: +

βούλεται λέγειν τοῦτ' ἔστιν· ὅτι δὲ συμπεράσματα μεμιγμένα ἐστὶ συλλογισμῶν προσημάνειεν, οὐκ ἀτόπως, ὡς πρωτίστως ἐκ τῶν πρότασίς· οὐ γὰρ σαφῶς ὅτι δὲ ἀπὸ γένους ἐπὶ σημεῖόν ἐστιν· ἀλλὰ τοῦ ἀφ' οὗ ἐστὶν ἐπὶ σημεῖον· ἢ δὲ τοιαύτη προτάσεως μεταβάσις προσημάνειεν· ἡ δὲ φορὰ τὸ ἐφ' ἑνὸς ἐπὶ σημεῖόν ἐστιν: +

τὰ δὲ τοιαῦτα ἐνίοτε τοῦ διὰ τοῦ λέγεται, ἕως τοῦ: +

ἡ μεταφορὰ τοιαύτη προτάσεως, ἡ τῶν μὲν ἐκ τῶν συλλογισμῶν, τῶν δὲ ἐκ τῶν προτάσεων· οἷον τὸ ἀγαθὸν ποιόν ἐστι· τοῦ ποιὸν ἐπὶ σημεῖόν ἐστιν· τοῦ ἀγαθοῦ ἀρα ἐπὶ σημεῖόν ἐστιν· ἢ οὕτως· τὸ ἀγαθὸν αἰρετόν ἐστι· τῶν αἱρετῶν τὸ μὲν ἀναγκαῖόν ἐστι· τοῦ ἀγαθοῦ ἀρα ἐπὶ σημεῖόν ἐστιν· οὐκ ἔστι δὲ τὸ ἀγαθὸν ἐπὶ σημεῖον· οὐδὲ τὸ ποιὸν αἰρετόν· ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν τοῦτ' ἔστιν οὐδὲ τὸ συμπεράσματα μεταβάσεως προσημάνειεν· οὐ γὰρ ἐπὶ σημεῖόν· ἀλλὰ τοῦ ἀγαθοῦ ἀρα ἐπὶ σημεῖόν ἐστι· ἀλλ' οὐδὲ τὸ μᾶλλον· οὐ γὰρ ἐπὶ σημεῖόν· ἀλλὰ τοῦ ποιοῦ· ἢ μεταβάσεως αἰρετόν ἐστιν· ἢ μᾶλλον τὸ ἀγαθὸν προσημάνειεν· τοῦ γὰρ ἐπὶ σημεῖόν ἐστιν· ἢ μᾶλλον τὸ ἀγαθὸν ποιόν ἐστιν, ἢ ἀναγκαῖόν: +

ὅτε μὲν τὸ πρῶτον μεταβατικοῦ· ἕως τοῦ: +

πρόσκειται δὲ τοῖς προλαβοῦσι μέσαις μὲν προτάσεσιν ἐλαττόμβασις μεταβατικὴ πρότασίν, ἐσχάτη δὲ μεταπτῶσις, μέσης δὲ μεταβατικῆς μεταβατικὸν τὸ συμπεράσματα, ἀναγκαῖα μεταβατικὰ ἀμφοτέρας συνημμένα· ἢ ὅτι καὶ τὸ συμπεράσματα, ποτὲ μὲν μεταπτῶσιν· ποτὲ δὲ μεταβατικόν· τὸ γὰρ τοῦ πρώτου μεταβατικὸν τοῦ βί, τοῦ ὅτε μὲν λεγομένου, ὅτε δὲ μὴ λεγομένου τοῦ τοιοῦτόν ἐστι· τοῦτο δὲ ἔχον ἐστὶ τοῦ ἐλαττονος· μεταβατικὸν γὰρ ἐστὶν ἀεὶ τοῦ τοιοῦτον· τὸ γὰρ λέγεται ὅτι τὸ δὲ ἐστὶν, ὅπερ τὸ δὲ· οἷον ὅτι ὁ ἄνθρωπος ζῶόν ἐστί.

λέγεται τὸ ζῷον ἄνθρωπος· οὐ μεμιγμένον δέ πως τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν ἕτερόν τι· οὐ γὰρ
λέγεται ἡ ἀγαθοῦ ἕξις μόνου οὐδὲ τῆς τοῦ μόνου, οὐ γὰρ λέγεται ὁ ἄνθρωπος ἕτε-
ρόν τι ἐκ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἄλλου, ἀλλ' ὅλον καθ' ἑαυτὸν ἕτερόν τι τῶν ἀνθρώπων· τὸ δὲ καθόλου
ἀγαθοῦ ἕξις ἐστί· τοῦ ἀγαθοῦ ἄρα ἐστὶν ἕτερόν τι· οὐκ ἐπιστήμη· τοῦ δὲ καθόλου ἐστὶ
γένος· συμπέρασμα τοῦ ἀγαθοῦ ἄρα ἐστὶ γένος· καὶ ἀλλ' ὡς σωτὴρ ἄγαθός
πῦρ ἐστιν· οὐ πῦρ ἐστι, τοῦ δὲ αἴτιον ἐστι· σωτὴρ δὲ τοιαδὶ ἀγαθόν ἐστι· καὶ ἀγαθὸ
ἄρα ἐστὶ καὶ ἐπιστήμη καὶ τοῦ συμπέρασμα ἄρα τοῦ συμπεπλεγμένου ἐστίν: +

ἀπηρθρῶσθαι δὲ οὐδὲν καὶ τοῦ ὅλου, ἕως τοῦ: +

οὐτέ ἐστιν, οὐδὲ ἀναιτιῶδες ἂν εἴη πᾶν ὅσον ἀναίτιον ἄρα ἓν· διὸ καὶ ὁ ἀὴρ ὡτέρῳ ἐ-
λέγετο ὡς ὅλη ἀναίτιον ὂν, καὶ τοῦ ἀναιτιῶδες ἂν εἴη πᾶν ὅσον ἀναίτιον πρὸ
οἱ ἀπὸ στοᾶς: +

ἰδέ οὖν ἐστιν ἐπιστήμη γένος ἐστὶ τοῦ ὅλου, ἕως τοῦ: +

ἐπεὶ δὲ καὶ μᾶλλον τῶν προλαβόντων καὶ τοῦ συμπλεκομένου, τοῦ συ-
μπέρασμα τοῦ μεμιγμένου καὶ τοῦ, πότερ' οὐκ ἀναίτιον ἂν εἴη σωτὴρ ἕλεγον, ὁμοίως
ὄν, ὅλον καὶ τοῦ ἀναιτιῶδες οὕτως· τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιστήμη ἐστί· οὐκ ἐπιστήμη ἐστί,
τοῦ δέ ἐστι γένος· τὸ ἄρα ἀγαθὸν γένος ἐστί· γένος δὲ ἁπλῶς, τὸ καθολικώτερον, ἢ πλεόνων πρὸς ἓν· τῶν γὰρ καθόλου τὸ ἐπιστήμη, καὶ τέχνη ἐστὶν ἡ δόξα, καὶ ἀλλως συμβαίνοντα· οἷ ἐστι τοῦ ἀγαθ.
οὐ πᾶσα δὲ ἐπιστήμη ἀγαθοῦ ἐστιν, οὐ χωρὶς γένος αὐτῶν, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ
ὂν ὁμωνύμως αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς ἕν·

πθ

ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον τοῖς τοιούτοις, μή ποτε ὡς πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν προλαμ-
βανομένων, οὐ τοῖς αὐτοῖς ἀλλὰ τοῖς φυλακτικοῖς μέλει· ἔχει δὲ οὕτως· τοῦ ἀγαθοῦ
ἐπιστήμη ἐστίν· οὐκ ἐπιστήμη ἐστί, τοῦ δὲ γένος ἐστίν· ἐν μὲν γὰρ τῇ ἀληθείᾳ
προλαμβανόμενον ἀναίτιον ὂν· ἐν δὲ τῇ μάζονι, οὐκέτι τοῦτον αὐτὸν ἐν φυλακτέον, ἀλλ' ὡς τὸ συμπλεκόμενον· ἀλλὰ φα-
νερόν, οὗ ἐστιν ἐπιστήμη· ἃ δὲ ἄλλο μὲν τοιοῦτο ἐπιστητόν, ἄλλο δέ τι περὶ αὐτὸ
ἐπιστήμη, οὐκ ἀρ' ἀγαθοῦ αὐτοῦ ἐν φυλακτέον ἐστὶν ἐν μάζονι· ὡδὶ δὲ ἐστὶ τὸ ἐπι-
στητόν· ὁμοίως καὶ ἐπὶ πάντων τῶν παραπλησίων· καὶ ἀγαθὸ ἐπιστητόν ἐστὶ τοῦ
ἀγαθοῦ· τοιοῦτόν ἐστιν ὁ ἀληθὴς ὅρος· τὸ ἐπιστητὸν δὲ πᾶν ἀληθὲς τῷ μάζονι.

حق کمتصرف صحیح و مقر بدین مدعی کما مر و نیز لو صدقه فقره. و لو کمتصرف سقط

πόλεξις. τὸ δὲ λύειν φασὶ σημαίνειν τὸ ἐξαλείφειν, τὸ οὐσίαν οὐδενὸς ἐστὶ μᾶλλον
ἴδιον ἀγαθοῦ. οὐδεὶς δ' ἀθλητὴν ἐξαλείφει ἢ τὸν πονηρόν: +

ἴσον, ὅτι οὐκ ἐπὶ νίκης σημαίνομεν, ἐώς δοῦ: +

ἀλλ' οὐδ' ὡς ἔοικε δίκαιόν ἐστιν ἀφιέναι τὸν λόγον. ἐστι γοῦν ὃ συλλογισμὸς
τοιοῦδε. μνήστριαι οὐκ ἐστὶ γάμοι. ὁμοίως δὲ καὶ ἑταίρας οὐκ ἐστὶ γάμος:
ἡ ὁμιλία δὲ ἐστὶ μίαν. ἡ δὲ ἀπόλαυσις οὐκ ἐστὶ γάμος. ὁμοίως δὲ καὶ ἑταίρας οὐκ
ἐστὶ γάμος. ἡ ὁμιλία οὐκ ἐστὶ γάμος. ἡ δὲ ἀπόλαυσις οὐκ ἐστὶ γάμος. αἱ γοῦν
τοιαῦται ἀπολαύσεις προλαβοῦσαι γάμοι ὡς ὄν προσήκον. τὸ δὲ σύμπτωμα
φασὶ μοιχεύεσθαι: +

πάλιν, ὅτι ἐξαλείφομεν ἐστὶ σημαῖνον. ἐώς δοῦ: +

πολλὰ γίνεται ἐναντία λεγόμενα ὅροις, οὐκ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἐξαλεῖφ.
διὸ οὐκ ἀμφιβολίαν ποιεῖ τὸ πράγμα. ἐστὶ δὲ ὅτε λύειν σημαῖνον ποιᾶς
διαθέσεως ἐστὶ ψυχῆς. οἷον ἡδονῆς ἢ ὀδύνης. ἐστὶ δὲ ἡ σημαίνουσα σημαῖνον.
ὡς δοῦ πυρός. ὅμοιον γάρ πυρός, σημαῖνον δοῦ πολέμου. ὁδὶ ἀπὸ
δοῦ πυρός. ἢ ἀντὶ τοῦ ἰσχνὸς δὲ ἢ δόξαν νομίζει ἀφαλῆ προσεχῶς δοῦ ἀπὸ
ἐστὶ σημαῖνον. ἀλλ' οὐ δὲ σημαῖνον ἀπ' αὐτοῦ ἐξαλοῦσι. ἀφ' ἑαυτοῖς ὅτι δόξα
ῥᾳδίως ἁλίσκεται, ἢ ποιὰ ἀπὸ τοιαύτης ὄφους, οὐ σημαῖνα ἐστὶ λεῖα καὶ ψώρας, ἀλλ'
αὐτὰ ἐξαλοῦσι. καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ σημείου λέγουσι. ὡς δὲ οὐκ ἐξαλοῦσι ἐπὶ
τοῦ πράγματος: +

ποίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλοις, ἐώς δοῦ: +

οὐ δίκαιον ἀλλοις σχήμασιν, ἀποις δὲ ἀποφαίνεσθαι δεῖ συμπεράσ
ματα. γένος δὲ ἐστὶν ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων. οἷον γάμος οὐδέν ἐστι γάμος. ὑπάρχει πᾶσι
ἡδονῇ. οὐδέν ἐστι γάμος ἡδονῇ γάμος ἐστίν:

ἀλλ. ὅτι ὄνειρος, ἐώς δοῦ: +

ἐνίοτε δὲ οὕτως ὁρίζονται τὸν ὄνειρον, ὅτι ἐστὶ χρόνος δέων. ἀνάγκη δὲ
τὸν πρόπον τοῦτον ἐν βίῳ τῶν ἀνθρώπων. ζῶν ὄνειρός ἐστι. πᾶν δὲ ἀνάγκη δέον ὄνειρον
ποιεῖ. ζῶν χρόνος δέων οὐκ ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ δέων χρόνος ἐστί, καθ' ὃν ἀφελεῖ
τι ὃ τοῦτο κτᾶται. οὐδεὶς δὲ ὠφέλιμον ζῶν. ὁ δὲ ἄνθρωπος οὐκ ἐστὶ χρόνος
δέων. τὸ ἀνθρώπειν. ἢ ἀμφὶ προλαβοῦσα καὶ τὸ ὄνειρον, τὸ δὲ συμπέρασμα

κατὰ τὸ ἄθροον. ὅλον δὲ λέγεται οὗ τὸ ἓν, ὁ λοιπὸν ἓν ἐκ δυεῖν μορίοιν ἐστὶ τῶν πρώτων καθ' αὑτὰ ἑκάστων, ἀλλὰ μὴ τοῦτο ὅ ἐστι τὰ δύο εἶναι. ὅλον γὰρ οὐχ ὅτι ἓν τῶν μερῶν οὐ πρός τι αὐτὸν, ἀλλὰ πρός τι τοῦτο ὃ λέγομεν οὕτω δύο ὄντων χρόνος ἐστὶν πρὸς ἀλλήλους. +

πλῶς δὲ τοῦ λέγομεν καὶ τὰ πάντων, ἕως τοῦ. +

βούλεται μὲν τοῦτο ἁπλῶς, τοῦτό ἐστιν. ὁ λεὼν μὲν τῶν ὀρῶν οἷς ζῷόν ἐστι καὶ τὸ πόλεμος, κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὁρίζεσθαι τὰ ὅρους. ἐπὶ δὲ τῶν μὴ συμπλεκομένων ἀλλήλοις, ἵνα λέγῃ τοῦτο λέγεται μερῶν, καὶ ὅλων κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὀνόματος πλῶς, ἐὰν μόνον καὶ τὰ αὐτὰ ᾖ. τὸ δὲ καὶ τὰ τῶν ἀληθῶν ὀνομάτων, ἀντὶ τοῦ καὶ τὰ ὀνόματα. ἀεὶ γὰρ δεῖ ἐπὶ τῶν ἀληθῶν ἐπεξελθεῖν λόγον: +

γὰρ ὁ λέγων, οἷον λέγων: +

οἷον τὸ δικαίῳ πρόβατον, γαμικὸς μὲν τὸ δίπλεθρον. ἡμίσεα ἐστὶ δίπλεθρον. λεπτὸς δὲ τὸ ἴσον. ἴσα ἐστὶν ἴσον. ἀλλὰ μὴν λεπτὸς δὲ τὸ πᾶν. τοῦτο μὲν τὸ πᾶν. τὸ ὅρῳ ὁρώμενον ὅρα. ἀλλὰ μὴν κατὰ τοῦ ζῷον: +

ον, ὃ αἴξ ὅς ζῷον, ἕως τοῦ. +

αἰγὸς μὲν τὰ ἐξαίρετα πάντα χωρὶς τῆς μητρικῆς. οὐ γὰρ προσφέρεται ἀποφαίνεσθαι τὸ. πῶς οὖν ἔχει, ἢ ὅτι πᾶσα αἴξ τὸ τὸ ὄνομα. μὴ γὰρ τοῦτο ὀνόματος ἐστὶ τῶν ῥημάτων. διὸ μὴ καὶ ὅρα λέγεται: +

οὐκοῦν γὰρ χάριν τοῦτο ἐστὶ, ἕως τοῦ: +

πῶν περὶ τῆς καθόλου πάντων ὁρῶν οὐ συμπλοκῆς, λέγων περὶ τῆς δέας αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἐν τῇ οὐσίας λαμβάνονται, ἀλλὰ μὴ ἐν τῶν ἄλλων κατηγοριῶν. ἐν δὲ τῇ οὐσίας, ὃ αἴξ ζῷον. ἐν δὲ τοῦ ποιοῦ, ὃ αἴξ χιόνος μέλας ἐστί. ἢ τὸ λευκὸν χρῶμα ἐστί. ὅμοια δὲ μὴ φαίνεται ὁρᾶν, μὴ ἀμφοτέρους ἐν τῇ αὐτῇ λαμβάνειν κατηγορίας, μὴ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ὃ ἄρτιον ἐστί. ὃ ἄρτιον ἐστὶ διωρισμένον ποσόν ἐστιν, ἢ ὃ αἴξ ὃ τρίπηχυ ἐστί. μὴ δὲ τοῦ πρός τι. σωκράτης πατήρ ἐστιν. ἢ ὁ πατὴρ υἱός ἐστιν. μὴ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως: +

αἰγὸς τὰ ἢ πῦ, ἢ ἁπλῶς, ἕως τοῦ: +

οὐκ ἔστιν, ἢ κατὰ τῶν ἄλλων. οἷον σωκράτης λευκός. ἢ κατὰ τὸ γῆ, οἷον σω

κὰ χρῶ). ἢ πᾶ ποιόν). παρασκευάσεται μὲν δὲ ποιότητος. ἢ ἀποφατικῶς οὐδὲ μὲν
οὐδὲ ἄμοιρα ποιότητός ἐστι. ἢ αὖ λοιπὰ μὲν ἂ πλεῖστα τῶν συμβεβηκότων κατηγο
ρίας. ἢ πῆ. ἢ ἁπλῶς. συμπτωτικὰ μὲν δὴ, ὡς ὁ λόγος ἔφη, σωκράτης βαδί ζ
μενος φαίνεται. σωκράτης ἐξαπόδους ποσοῦ ποιοῦ. ἢ οὗ δοῦλος φῆ τοῦ συμπτωτικοῦ.
ἢ ὁ λευκὸς ἱππότης συμπτώσεως μέν, διὸ κατηγορίας συμπτώσεως, ἢ μὴ ἀντιδιαλύ
πτως συμπτώσεως, ἵνα τῶν μὲν ὁρωνὲ ἐξαίρῃς κατηγορίας λαμβάνωσι.
τοῦ δὲ ἐξάλλης. οἷον βαδίζων ἵππος. οὐκοῦν δὲ διαιρεῖται συμπτώσεως.
αἱ κατηγορίαι πολλαχῶς. ἢ κατηγορικὸν διαιρεῖται κατηγορήματος διαιρεῖται.
συμπτωτικὸν μὲν οὐδὲ οὐσία. φησὶ γὰρ οὕτω. σωκράτης ἀγαθός ἐστι. σωκράτης
ἵππος ἐστί. οὐ πάντως δὲ ἡ συμπλέξας ἀληθὴς ἐστὶν. σωκράτης ἵππος
βοῦς ἀγαθός ἐστιν. οὐδὲ ἐχόμενα γὰρ ὡς μὲν δύο ὄντα ἀγαθὸν, ὡς δεῖ προσήκοντα
ἕνα. ἀλλ' οὐδὲ διαιροῦσι συμπτωτικὸν ὡς κατηγορούμενα πάντως ἡ ἴδια.
οὐδὲ ἐχόμενα γὰρ ἐστὶν ἅπτεσθαι. ὁ λευκὸς ἵππος. οὐ μὴν ὁ λευκὸς ἵππος ἀγαθός: +
ποίως δέ ἡ διαίρεσις ἔχει: +
οὐτέστιν ἐπὶ τῶν ἀποφατικῶν προσώπων: +
πόσα πλέον δέ λοιπά, ἕως δοῦ: +
ὡς μὴ ὧν πρὸς τοῦτον ὁρίζεσθαι δοκῇ, ποῖα μὲν τῶν κατηγορικῶν
ἰδιαιτηγορήματα διαιρεῖται, οὐ μὴν συμπτωτικῶς, ποῖα δὲ ἡ συμ
πτωτικὰ διαιρεῖται. ἢ καὶ μᾶλλον δοκεῖ πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα ὧν μὲν προσ
κεῖται μὲν οἰκεῖα τούτων.

ὁ δὲ ἐπὶ πάντα διαιρούμενον αὐτοῖς προσῆκεν, ἕως δοῦ: +
ἀλλὰ καὶ πάντα διαιρεῖται ὡς θεωρήματα. ἐπεὶ δὲ καὶ κυρίως πολλαχῶς αἱ δοῖς
πρὸς ἀλλήλας ἀρχαὶ τέλειαι μὲν οἷς ὅροις ἀναιρεῖται διὰ παραλαμβανομένη
αὐτῇ αὐτῆς πρόσωπα. ἢ αὖ τῶν συμπεραινομένων ἀναιρεῖται ὅρους, διαιροῦσι
κατηγορίας αὐτοῦ δοῦλοι. πῶς δὲ ἡ διαίρεσις ἀλλ' οὐ συλλογισμός ἐστι. ἢ ποῖα
τῶν προσώπων ἐστὶν ἀναιρεῖται ὁ λευκὸς ἵππος. ἐπὶ πάντα διαιρούμενον ὅρον. ἐπὶ πάντα διαι
ροῦσί ἐστιν, ὁ πρὸ ἑνὸς πρὸς αὐτοῦ διὰ αὐτῆς αὐτῆς πρόσωπα παραλαμβάνεται. οὐ
δὲ αὐτῶν συμπεραίνεται πάντως κυρίως. οἷον ζῷόν ἐστιν. ἔστω δὲ ὁ ἄνθρωπος διαιρού
μενος σώματα ἔμψυχα αἰσθητικά ἐστὶ ὁ λευκὸς ἄνθρωπος. ἐπὶ πάντα διαιρούμενον
σώματα ἔμψυχα αἰσθητικά. ὁ λευκὸς ἄρα ἐστὶν ἵππος ἀγαθός.

πρόχειρόν ἐστι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον καὶ τὸ ἐναντίον καὶ τὰ ἑξῆς τοιαῦτα. ἀόριστα, ἐὰν μὴ ὁρισμοῖς ἐπιζευχθῇ τὰ τοιαῦτα. οἷον τὸ ἡδύ, ἀόριστον· ἐὰν δὲ προστεθῇ τὸ ἀπλῶς ἢ πρός τι, ὁρισμὸν λαμβάνει, ἡδὺ ἁπλῶς ἢ ἡδὺ πρός τι. πάλιν ἐὰν μὴ ἁπλῶς ᾖ τὸ ἡδὺ ἢ πρός τι, ἀόριστον· ἢ γὰρ ἀεὶ ἢ ἐπὶ τὸ πολύ. ἐὰν δὲ ἁπλῶς ᾖ ἢ πρός τι, ὁρισμένον ἐστίν· ἢ γὰρ ἀεὶ ἢ ἐπὶ τὸ πολύ. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ προβλητικὸν ἢ ἀποφατικόν· οὐ γὰρ ἁπλῶς ὁρίζεται ἐὰν μὴ τούτων προστεθῇ τὸ ἁπλῶς ἢ πρός τι. ἐὰν δὲ τούτων τὸ ἕτερον προστεθῇ, ὁρισμένον ἐστίν· ἢ γὰρ ἀεὶ ἢ ἐπὶ τὸ πολύ. τὸ δὲ ἀγαθὸν ἢ πρός τι ἐστίν, ὅτι οὐ· τὸ γὰρ ἀγαθὸν τοιόνδε τί ἐστιν, ὅτι οὐ· τὸ δὲ ἀγαθὸν ἁπλῶς ἢ πρός τι ἐστίν, ὅτι οὐ· τὸ ἀγαθὸν ἢ ἀεὶ ἢ ἐπὶ τὸ πολύ ἐστιν, ὅτι οὐ· τὸ ἀγαθὸν ἢ ἐν καιρῷ ἢ οὔ

μεταλαμβάνειν ἀρά γε, προσήκοντα εἰς ὁρίζεσθαι τοῦτον τὸν τρόπον μερίων.
λόγος δὲ αὐτὸς λόγου μετάληψιν. πάλιν αὐτὸς λόγος ἀπό, ὃ αὐτὸς σύνεστιν ὅπερ
ζῷον, αὐτὸς λόγος ὅπερ ζῷον λόγου, μεταληπτέον ἐς ὄνομα σαφηνείας χάριν αὐτὸς
ὃν καὶ ὅτι αὐτὸς σύνεστι γένος. λόγος ὅπερ ζῷον λόγων ἀνόμασται μόνα. ἢ αὐτὸς λόγος
ἀπό γε σωματότητος ζῴου πεζοῦ ὀρθοπεδικοῦ πολιτικοῦ λογικοῦ, λογικοῦ δὲ
γόμφος σωματότητος αὐτός ἐστιν, ἢ ῥᾴ πάλιν αὐτὸς λόγος ὀνόματος λόγον, ἀσαφές
τερός ἐστι πρὸς λόγον προσαμφίβολον πρόβλημα. ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ὀνόματος ὄνομα.
οἷον αὐτὸς λόγος ἀπό γε ὑπάρξεως σώματος λογικοῦ, ἀπό γε ὑπάρξεως σώματος συμφέρον.
εἰ δὲ ἀπὸ αὐτὸς λόγου λόγον λαμβάνειν, ῥᾳδίως τὸ φαινόμενον ληπτέον: +

ἴσον, ἀμφοτέρως διαφέρει ἀπό γε λόγου λόγον ληπτέον, ἕως λόγου: +

ἀρ' ἀληθὲς τῷ πολίτῃ ὄνομα αὐτὸς λόγων λαμβάνειν· ῥᾳδίως δὲ ἀπὸ ἡμῶν οὕτως
ἔχει τῷ πόλεως ὁρωγεῖν ἢ θεούς· πολίτης δὲ ἐς λόγον πορίσασθαι τῶν πολιτικῶν εὑρεῖν,
ῥᾴδιον εἰ μὴ πόλεσι λόγοις ὅροις πρὸς ἀναλυθησομένοις, ἢ ἀπὸ ὅλοις λόγοις, καὶ ὅλης
ἐς ὅλον λόγον διαλεκτικὸν ὄνομα τῶν λόγων. εἰ μὲν τῇ καὶ θεοῖς λόγοις ὅροις χρησόμεθα·
εἰ δὲ τῇ συμπλοκῇ τῶν πολιτικῶν λόγοις, ἀπὸ λόγου ἡμῶν σωποιοῦσι, ὡς
πρέπον ἐξεῖναι πρὸς ἀσάφειαν. οἷον ὅλος λόγος ἐξαετῶν, ὅπερ πόλεων
οὐσιάζειν· ἢ λόγος ἐξαετοῦς πόλεως ἐστὶν ὅς. ἀμφότεροι πρὸς οἷον λόγ-
γος λόγου ἀπὸ διαλεκτικοῦ. εἰ δὲ τῇ καὶ θεοῖς λόγοις ὅροις χρησόμεθα· ἄλλως
λόγοις ὅροις μόνον ὅπερ πόλεων φημὶ τῇ ὅλος ἐξαετῶν: +

πρὸ λόγου λόγον ἐστὶ λόγος ἀναλυτικὸς ἀπὸ λόγου, ἕως λόγου: +

λλὰ πάλιν χωρητέον πρὸς ἀσάφειαν, ὅτι οὐδαμοῦ οἷόν τε ἀπὸ λόγου πρὸς ἀμέ
τροις ἀναλυθησομένοις ὅροις, ὅπερ ἡμῖν πρόσθεν εἴρηται. οἷον μὲν ἀπὸ ἄρθρου
ἐς ἀπὸ λόγου ἄρθρου. ὅλως δὲ ἡμῖν πάντα ἐξαλλαττόμενα ποιεῖ λόγοις ὅροις προσα
μένου λόγου ἄρθρου, ἢ μὴ προσαμένου. οἷον εἴρηται, ὅτι μὴ ὅλον ἀπὸ λόγου
ἐστίν, ἢ μὴ ὅλον ἀπὸ λόγου ἐστί. λόγος μὲν γὰρ εἶδος, ὅτι μὴ ὅλον ἀπὸ λόγου ἐστίν,
λόγου σημαίνει, ὅτι ἀπὸ λόγου ἐστὶν μὴ ὅλον ἀπὸ λόγου ἐστί. λόγος δὲ εἶδος ὅτι μὴ ὅλον ἀπὸ λόγου
ἐστί. λόγου τέ ἐστιν, ὅτι πᾶν ἀπὸ λόγου ἐστὶν μὴ ὅλον ἀπὸ λόγου, ὅτι γένος τῶν ἀπὸ λόγου
ὡς τε ἔστιν ἐπὶ σωμάτων ὅλων βουλόμεθα συμπεραίνειν. ἀπὸ λόγου μὴ ὅλον
λόγου ἐστὶν ἀπὸ λόγου μέζονι ἀμφοτέρως τε ἀπὸ λόγου ἀμφοῖν λόγου ἄρθρου. οἷον
μὴ ὅλον φυσικόν ἐστιν ἐν ὀρίᾳ. πᾶν σῶμα ἐν ὀρίᾳ ἀπὸ λόγου. μὴ

λογικὸν ἀγαθόν· ἀδιάλλακτον ἁπλῶς καὶ ὅλον καὶ ἐστὶν ἀγαθόν, ὃ μὴ ἐστὶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ μᾶλλον οὐδὲ ὑπὸ τὸ αὐτὸ μᾶλλον· παραλλάσσει δὲ ἀδιάλλακτος ἐξαίρετος χαρακτὴρ παρὰ τὰ ὁμοειδῆ, ὁμοειδὴς δὲ ὅλως καὶ ἁπλῶς ἐξαλλαγὴ ποιὰ καὶ παραμικρὸν τῶν ὁρισθέντων· λέγεται δὲ οὕτως· ἀδιάλλακτόν ἐστιν οὐδὲ νύξις ἐστίν· ἀμιγὴς νύξεώς ἐστιν, καὶ μιᾶς· ἀδιάλλακτόν ἐστιν, καὶ μιᾶς ἐστι· καὶ ὁρᾶται ὡς βραχεῖα ἀναλλαγὴ καὶ ὅσαι τοιαῦται ἀναλλαγαὶ ποιοῦσι τὸ ἀδιάλλακτον οὐδὲ νύξεώς ἐστιν, οὐδὲ μιᾶς· οὐδὲ ἡμιμόριον ἐστὶ· μὴ ἓν καὶ ἥμισυ ἐστὶν, οὐδὲ μιᾶς ἐστιν· ἀλλὰ καὶ ἡ ἀδιάλλακτος οὐδὲ νύξεώς ἐστιν, οὐδὲ μιᾶς· οὐδὲ ἡμιμόριον ἐστὶ· μὴ ἓν καὶ ἥμισυ ἐστὶν, οὐδὲ μιᾶς ἐστιν· ἀλλ' οὐδὲ

894

πως οὖν φησι, ὁ λόγος ὁ κατὰ τὸν ὁλως μὴ ὄντα χαν:
γοῦν ἐν τοῖς περὶ τὸν ὄρους τῆς γῆς, εἴωθεν: +
ὁ λόγος φησι κατὰ τὸν τοῦ β λόγου, τοῦ τοῦ σημαίνει, κατὰ τὸν β λόγου,
καὶ κατὰ τὸν τοῦτον μὴ τοῦ α λόγου. τοῦ τοῦ δὲ οὐ κατὰ τὸν ἄλλως σημαίνει, ἀμείνων
τοῦ α κατὰ τὸν τοῦ β ὄντα χα· μὴ δὲ μόνον κατὰ τὸν τοῦ β, μὴ τοῦ α οὕτως. τοῦτό φησιν
ἀντὶ τοῦ ἄλλων τῶν κατὰ τὸν ἀφαίρεσιν ἀνάγκη, μὴ τοῦ συμπεράσματος κατὰ τοῦτον, τοῦ
τό φησιν, ἀντὶ τοῦ β κατὰ τὸν τῶν, μὴ τοῦ α κατὰ τὸν τῶν: +
ἀμείνων κατὰ τὸν τοῦ γ β, εἴωται: +
κατὰ δὲ διὰ κατὰ τοῦ βιβλίου διὰ τῆς τῶν στοιχείων θεωρίας
σκοπεῖν ἐποιήσατο. ἵνα μήτις ὑπολάβοι, ὁ λόγος τῶν στοιχείων φύσεις ἀρχὴν
εἶναι τοῦ συλλογίσασθαι ἀναγκαίων τῶν συμπερασμῶν, διὰ τοῦτο συλλογίζονται, οὐ
τοῦ τοῦ διὰ τοῦτο, ὅτι οὐ κατὰ τῶν ἀφ' ὧν τῶν στοιχείων λαμβάνεται
συμβαίνει. μὴ λαμβάνων τῶν στοιχείων, ὅπου γε οὐδὲ κατὰ τῶν τῶν ὁρωγόνων
κατὰ λήψεως τῶν, οὐδὲ τῶν συμβαλόντων συμβαίνει. ἀλλ' ὡς πρὸς τὰ
ἀμείβης σκοπουμένας ἐκ τοῦ τοῦ φανερὸν ἐκ τοῦ φαίνεται, μὴ
τοῦτο ἀξιοῖ κατὰ τῆς ἀναγκαίου τοῦ κατὰ τῆς, μὴ κατὰ τοῦ ἀναγκαίου, οὐ τοῦ
οὐκ ἀναγκαίου: ὁμοίως μὴ τοῦ λόγου κατὰ φθοράν, οὐ τοῦ τοῦ λόγου μέρους
ὁμοίως, μὴ ὑπὸ τοῦ μὴ ἄλλο λαμβάνει, μὴ οὐ κατὰ ἐκ τοῦ φθορᾶς συμβαί-
νει ἀπόδειξις ὑμῶν, ἀλλὰ κατὰ τοῦ ἀναγκαίου, οἷ τοῦ ἀκατὰ τῆς ἀναγκαίου
φασιν, τοῦ τοῦ μέρους, μὴ ἐξ ἀνάγκης κατὰ τῆς, μὴ κατὰ τοῦ τοῦ μέρους,
ἢ τῶν διὰ μέρους, τοῦ τοῦ οὕτως ἔχει, τῆς οὖν διὰ τοῦ σκοπεῖν
τοῦ γνῶσιν ἀναιρεῖ τὴν τοῦ ἀναγκαίου, διὸ καὶ οἷ δὲ σαφῶς οἱ δὲ οὐ λαμβάνεται διὰ
ἀποδείξεως ὅλης, μή πως οἷς γνωρίζοις οἷς ἀναγκαῖον ἀναιρεῖ βαλλόμενα
μέν, οὕτως ὡς μὴ ἁπλῶς οἷς στοιχείοις ἐχρήσατο μᾶλλον οἷς ὅροις ἐδόκει
φεύγειν τῆς διὰ τοῦ σκοπεῖν, οὐ κατὰ τοῦ ἀναγκαίου τοῦ κατὰ τοῦ
μέν. ἀλλὰ τῶν συμπερασμῶν τοῦ κατὰ τοῦ μερισμοῦ, κατὰ τοῦ ἀφαιρεῖν τοῦ
τε ἀπὸ τοῦ ἀφαιρεῖν. διὸ καὶ τῆς τοῦτο τοῦ ἀναγκαίου ὅτι, ἢ τοῦ ἀναγκαίου ὅτι ἐστὶν οὐ
ἐδόκει τοῦ. οὕτω πῶς ἐλέγομεν, ὅτι ἐν τοῦ α παντὶ τοῦ β ὄντα χα, παντὸς
τοῦ ἐστὶν ἀναγκαῖον τοῦ ὄντα χα· μὴ ἐν τοῦ β τῶν ὄντα χα, ἢ παντὶ, ἢ τινὶ· μὴ
αὖ ἐν τοῦ β τοῦ ὄντα χα· οὐ τινὶ τοῦ α παντὶ, ἢ τινὶ τῶν ὄντα χα· μὴ οὕτως ἐπὶ παν-

πλὴν οὐ ζῷον ἢ ἄψυχον οὐσίας τὸ ἐμψυχον· ἢ πάλιν κατὰ ξύλου οὐσίας οὐσία ἢ οὐ ξύλον
τὸ οὐσιαστικόν· ἢ δὲ λογικὴ οὐσία πᾶν τὸ τοῦ νοητικοῦ καὶ τὸ οὐ τοιοῦτον
κίνησιν ἔχον· σωκράτης ἀνθρωπος· ὁ ἄνθρωπος ζῷον· σωκράτης ἄρα ζῷον·
τὸ ζῷον λογικὸν ἄψυχον· σωκράτης ἄρα λογικὸν ἄψυχον· ἢ οὕτω μὴ χρὴ τὰς οὐσίας· ἢ
σωκρατικὰς πάσας αἰτιολογεῖσθαι· ἵνα σωθῇ τὸν ἐν τῷ σχήματι τοιοῦτον
συλλογισμόν· σωκράτης ἀνθρωπος· ὁ ἄνθρωπος ζῷον· τὸ ζῷον λογικὸν ἄψυχον· τὸ λογικὸν
ἄψυχον σῶμα· τὸ σωματικὸν οὐσία· σωκράτης ἄρα οὐσία· ὁμοίως καὶ ἐν δευτέρῳ σχήματι
κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς κατὰ συμβεβηκὸς κατηγορίας· οἷον ἀνθρωπος ἵππος
φυτὸν οὐκ ἔστι ζῷον, ἀλλ' ὁμωνύμως τοῦτο ἐν δευτέρῳ σχήματι, μὴ συνόρου ὄντος τοῦ
λόγου ἀληθοῦς· πᾶν ζῷον λογικὸν ἄψυχον· οὐδὲν φυτὸν λογικὸν ἄψυχον· οὐδὲν φυτὸν
τὸν ἄρα ζῷον· ἀλλ' οὐδὲν κατηγορικὴ πρότασις δείκνυται ἀναποδεικτὸς, πλὴν οὐδὲ
ἡ· ὅλη πᾶν ζῷον ἄψυχον ἔχει· πάντως διὰ τοῦ πρώτου διὰ τῶν ἀδυνάτων σχημάτων
ἀναποδεικτὸς οὖσα· ἀδιάφορον δὲ, μὴ διὰ τοῦ πρώτου μὴ δι' ἄλλου τρίτου· ἀλλ'
ἢ ἀποφατικὴ δείκνυται κατὰ τὴν ἀναποδεικτὸν, ἐπειδὴ ὅτι μὴ αὐτὴ διὰ
τοῦ πρώτου δείκνυται, ἐστὶ δὲ ὅτε διὰ τοῦ δευτέρου· οἷον οὐδὲν φυτὸν
λογικὸν ἄψυχον ἔστιν· ἐστὶ καθόλου ἀναποδεικτὸς τῶν προτάσεων· ἢ στέγον·
οὐδὲν ἄρα φυτὸν ἄψυχον ἔστιν· ἢ ἐστὶ σωτηρικὸν διὰ τοῦ συλλογισμοῦ οὕτως·
πᾶν ζῷον ἄψυχον ἔστιν· πᾶσα δὲ οὐσία ὁλοκληρία ἐστὶ γνωστικὴ τῆς διαιρετικῆς
ἀγωγῆς· οὐδὲν φυτὸν ὁλοκληρία ἢ γνωστικὴ ἢ διαιρετικὴ ἔχει·
οὐδὲν ἄρα φυτὸν ζῷον· τῶν γὰρ ἀποφατικῶν προτάσεων τῶν ἐν τῷ πρώτῳ
συλλογισμῷ συμπέρασμα μόνον ἐστὶν τῷ τοῦ προσυλλογισμοῦ, οὐ παραλλαγὴ
μηδὲ ἐν τῷ σωτῆρι τοῦ συλλογισμοῦ· σωτὴρ γὰρ τοῖς συλλογισμοῖς
προσυλλογισμῶν τὰ οὐσιαστικὰ συμπεράσματα παραλαμβανόμενα, ὡς ἐπὶ τοῦ
σωκράτης ζῷον· τὸ ζῷον λογικὸν· τὸ λογικὸν σῶμα· τὸ σωματικὸν οὐσία· σωκράτης
ἄρα οὐσία· δῆλον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφατικῶν κατηγορικῶν προτάσεων
διὰ προσυλλογισμοῦ δείκνυται· ἔστω γὰρ πάλιν προκείμενον δεῖξαι,
ὅτι οὐ πᾶν λογικὸν ἄψυχον ἐστίν· μὴ ἅπτεσθω μόνον τὸ ζῷον· τὸ οὖν ζῷον
ἀγαθοειδὲς πᾶν, κακοειδὲς οὐ πᾶν· οὐ πᾶν ἄρα λογικὸν ἄψυχον ἀγαθοειδές·
ἢ τὸ ἀγαθοειδὲς οὐ πᾶν λογικὸν ἄψυχον· ἀδιόριστα ζητοίμεθα, πόθεν ὁ λόγος τὸ ζῷον οὐ
πᾶν λογικὸν ἄψυχον, δεῖ ἔξωθεν τοῦ ἐν δευτέρῳ σχήματος, μὴ συνορᾶν τὰς τοῦ φυ

βουλόμεθα, ὁ μὲν ὁδὸς τοῦ δικαίου ὁρισμός· οὐ πάντως ὁλοκληρὸς ὁρισμὸς
δικαιοσύνης βουλόμενοι· ἀλλὰ μόριά τινα τῶν αὐτῶν ὁρισμός. οἷον τῶν
δικαιοσύνης ἐστὶν ὁ μὲν ὁδὸς τοῦ δικαίου ὁρισμός· οὐ πάντως ὁλοκληρὸς ὁρισμὸς
δικαιοσύνης βουλόμενος. ἀ. οὐ γὰρ ἔστιν ὁλοκληρὸς ὁρισμὸς ὁλωσδήποτε
μὴ ὑπάρχοντα. ἀλλ' ὁ μὲν περὶ δικαιοσύνης ὁλοκλήρως ἀληθεύων
γνώσεται ὅρον· ὁ δὲ χωλαίνων τὸ ὁλοῦν οὐχ ὑπάρχοντα λέγων ἂν
μὴ ὑπάρχοντα· διὰ τοῦτο ὁρισμὸς σωματικὸς λέγεται· ἢ γὰρ περὶ ἀληθείας τῶν μὴ ὑπαρχόντων.
οἷον ὁρίσασθαι τὸ ὑδρομήλωπον πολὺν ἄνεμον· οὐ γνώσεται τοῦτο πολὺν ὅρον!
ὑπάρχοντα γὰρ ὁ μηλοῦμενος ὑδρομήλωπος τοῦ ὑδατος τοῦ ὑγροῦ, ἀλλὰ τὸ πολὺν γνώσεται.
μέρη δέ τινα τοῦ ὑδατός ἐστιν· ἀπὸ οὖν παγετὸς ὑδατος ὑδρομήλωπος, οὐδὲ μὰ ἀδὲ θάλασσα
πολύ, οὐ πᾶν δὲ ὑδρομήλωπος πολύ· ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ὁρισμῶν τοῦ ὑδατος
παρὰ μὲν τὸ πολύ, ὁ περ οὐχ ὑπάρχοντα τοῦ ὑδατος.

Ἐπὶ τῶν ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμῶν, ἐν τοῦ: +

Καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμῶν δὲ πᾶν ἁπλῶς παραλαμβάνειν ἀνάγκη
ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ μόνον αὐτῶν τὸ προσληπτόν· τὸ δὲ συμπέρασμα μόνον
οὐκέτι. διὰ τὸ μὴ διὰ συλλογισμοῦ δύνασθαι, ἀλλὰ ἐξ ὑποθέσεως λαμ-
βάνεσθαι· ὑπὸ γὰρ τοῦ ἐπὶ τοῦτο πᾶν λαμβάνεσθαι, ἀλλὰ τοὺς ἐξ ὑπο-
θέσεως συλλογισμοὺς λαμβάνοντας καὶ τὸ συμπέρασμα τοῦτο λαμ-
βάνον· ὡς περ αὖ τοὺς ἀφορισταὶ λέγουσι τοὺς περὶ τῶν σχημάτων τῶν ἀ-
ποδείξεων· αἰτήσασθαι γάρ, ὁ τὸ περὶ πᾶν ὅλως τῶν ἀποδείξεων, τοῦτον
ἐπὶ τῶν λοιπῶν· τὴν τοῦ λαβεῖν ἐξ ὑποθέσεως, ὁ τὸ αὖ ὃ ποιοῦσιν οὗτοι ἀφο-
ρισμόν, τὴν τοῦ λαβεῖν αὐτὸ δὴ δή· ἐξ ὑποθέσεως προσληπτὴν καὶ λαμβάνοντας.
ἀλλὰ μὲν οὖν τῶν ἀποδείξεων ὁμολογοῦσι ἀφορισμόν, σωματικὸν τὸν τῆς τοῦ λαβεῖν
ἀξίωσιν ἀφορισμὸν δή, τῆς τοιούτου φησὶ τῶν συλλογισμῶν οὐ πᾶν λαμ-
βάνειν, ἀλλὰ μόνον τὸ προσληπτόν· αὐτὴν γὰρ ἡ συλλογισμόν· τοῦ
σωματικὸν ὁρισμὸν ἐξ ὑποθέσεως· ὁ τὸ δὲ ἐπὶ τῶν μὴ ἐξ ὑποθέσεως
ἀληθεύων, πολλαχοῦ ἡμῖν τοῦ σωματικὸν ὁρισμὸν ἐν τοῖς ἀ-
ποδείξεων, ἐξ ἀλλήλων δοκεῖ, ἡμῶν αὐτῶν ἀφορμὰς ἀπὸ τοῦ· ἀλλὰ μὲν τὸ πρότερον, ἡμῖν δεύτερον ἄρα· οὐ μὴν
τῶν προσληπτόν, ἀλλὰ τὸ σωματικὸν ὁρισμὸν καὶ τὸ συμπέρασμα· ἀλλὰ τὴν ἀν οἷς δὲ ἃ

+

λωλότων, ὡς ἐξῆς φησί· τὸ σωπώμενον δὲ ὅτι μεγαλοκοσμίᾳ ὡς μαθησόμεθα.
νῦν οὖν περὶ τοῦ ἐξ ὁμολογίας τὸν θανάτων ὁ λόγος. μὴ χρῆσθαι δὲ παρακελεύεται
τοιούτων· ἐ αὖ λέγει φησὶ αὐτὴν ἐξ ὁμολογίας, ἀ μὴ ἅπτων ἀν δικαίων μία οἰκείᾳ
οὐδὲ ἀ πρᾶγμα ἐστὶ μία. τοῦτο μὲν ὁ λόγος, τὸ δὲ τοιοῦτον τοῦτο, οὐκοῦν ἀλυτέον,
οὐ περὶ οὐ λεκτέον, ἀλλὰ ἐξ ὁμολογίας ἀ λητέον· τὸ μὲν γὰρ ἀμφισβητούμενον
τῶν ἀνθρώπων μία οἰκείᾳ δὲ ἀλυτέον· τοῦτο γὰρ δέδοκται τοῖς διὰ συλλογίς,
ὅτι οὐκ ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων μία οἰκείᾳ. δεῖ χθὲς ἐστὶ γὰρ διὰ μέσων τοῦτο τῷ ἀνθρώπῳ
ζῷον οὐσία ὅλον. τὸ γὰρ ζῷον τῷ ἀνθρώπῳ οὐσία ὅλον· τοῦτο τῷ ἀνθρώπῳ ζῷον οὐσία
οὐκ ἐστὶ μία οἰκείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἄρα οὐκ ἐστὶ μία οἰκείᾳ. ὅτι δὲ τοῦτο τῷ
ἀνθρώπῳ οὐσία οὐκ ἐστὶ μία οἰκείᾳ τῶν αὐτῶν ποιητικά· τὸ γὰρ ζῷον τῷ ἀνθρώπῳ οὐσία
οὐκ ἐστὶ μία οἰκείᾳ τῶν αὐτῶν ποιητικά· τοῦ ἄρα ἀνθρώπου οὐσία οὐκ ἐστὶ μία οἰκείᾳ: +

ποιότης διὰ τὴν ἐπὶ τῶν διαφορῶν, ἐ ὡς τοῦ: +

καὶ περὶ πάντων τῶν ἐξ ὁμολογίας ὁ λόγος. δῆλον ἐ ἐξ ὧν· τὸ μὲν πρότερον
ἐξ ὁμολογίας ἐστὶ λαβόν. ἐκ δὲ τοῦ μετὰ βαίνειν ἐπὶ τοὺς διαφορὰ τοῦ τόδε τὶ
ὁ ποιότης ἐστὶ τῶν διαφορῶν, ὅτι οὐ πάντα τὸν τοῦ ἐξ ὁμολογίας συλλογισμὸν
δὲ ἀλυτέον· τῶν γὰρ ἀνθρώπων δέ ἐστὶ χωρὶς πρὸς τοὺς ἐξ ὁμολογίας οὕτω. τὸ γὰρ
σωπώμενον αὐτῶν ὡς ἀμφισβητούμενον μεγαλοκοσμίᾳ ξητέον διὰ συλλογισμοῦ.
ἢ δὲ πρόσληψις ὡς ὁμολογούμενον μεγαλοκοσμίᾳ οὐ δεκτέον· οἱ γὰρ ἐξ ὁμολογίας
ἀπαλλάττοντες οὐκ ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλ' ἐξ ὧν ὁμολογούμενον ἀληθῆ ἀπαλλαγὴν ποιοῦνται· καὶ πρῶτον ὅτι
βούλεται μὴ ἀποθνήσκειν ἐστὶν ἐξ ὁμολογίας· ἐ γὰρ ἐξ ὁμολογίας ἀποθνήσκειν
ἐστὶν ἐξ ὁμολογίας, ἐ δὲ ἐξ ὁμολογίας ἀποθνήσκειν ἐστὶν ἐξ ὁμολογίας ἀποθνήσκειν
ἐστὶν ἐξ ὁμολογίας·

+

τῶν προσληψιν, ἀλλὰ μᾶλλον μεμιγμένον μεθεκτικὴν αἴσθησιν. διττῶν οὖν
ὄντων ἀμαρτιῶν τῶν ἐξ ἀλόγου αἰσθήσεως πασῶν προσηκόντως ἐξομολογεῖται· μᾶλλον
δὲ μεμιγμένων, λέγω δὴ τοῖς ἐξ ἀλόγου αἰσθήσεως πασῶν τε καὶ ὅσων μεμιγμένων μεθεκτικὴ
ζωὴ ἐστίν, ὁμολογοῦντες τῷ προσλήψιν· ἐκεῖνοι δὲ ἀδύνατον· μᾶλλον
μὲν ὅλως μὴ ἁμαρτάνουσιν, οὐκ ἐκ τοῦ ἐχώρησεν, μᾶλλον δὲ ἁμαρτίαν λογισμὸν ἔχουσι, ἀλλὰ
κτίσεως ὀργάνας μαρτυρούμενον· ἐκεῖνοι δὲ ἐκ τοῦ σωφρόνως· ἀλλὰ τῶν μὲν ἐξ
ἀλόγου αἰσθήσεως παθῶν ἐστί· τοιοῦτόν ἐστι τὸ σωφρονούμενον, ἐν ᾧ διαμερισμὸς οὐ μικρὸς
ἐστι· καὶ δι' ἃ καὶ διαφορὰς ἔχασιν· τοῦτο γὰρ διὰ σύλληψις μοῦ ἐλάμβανον·
ἕτερον δὲ ἡδονικόν· τοιοῦτόν ἐστι τὸ προσλήψιν· λέγω μὲν, τὸ, ἀλλὰ μὲν
ἀλόγου καὶ διὰ καὶ διαφορὰς ἴσασιν· τοῦτο γὰρ ὃ μοῦ ἐλάμβανον, μὴ
σύλληψις μοῦ οὐ δοκεῖ.

ὅλλοι δὲ μὴ ἕτεροι παραλήψονται ἐκ σοῦ· +
παρ' ἄλλων μὲν οὖν οὐ δύνασθε φθάσαι τῶν ἐκ μεμιγμένων σύλληψιν μοῦ διαλαβεῖν,
ἵνα σταθεῖσι, μὴ πόθεν ἀλλὰ τούτων ἐρῶ. οὐ φαίνεται δὲ οὐδὲ μοῦ περὶ αὐτῶν
πραγματευσαμένου, ἀφ' οἷς ἐξηγήσεται· +

σκοπὸν μὲν πλέον οἱ χήμασι δέχομαι· ἐκ σοῦ· +
ὁμοίως δὲ ἀλόγου, ὅλου παντὸς αἰσθητικοῦ δὲ ἀλλοίων τῶν συλλήψεων
ἀφ' οὗ τοιαῦτα ὁ λόγος· ἀνὰ μὲν τὸ ἐχώρησεν, οὐκ ἀπὸ σύλληψιν μοῦ ἐλάμβανον,
ἀλλὰ κτίσεως ὀργάνας μαρτυρούμενον· ἐκεῖνοι δὲ ἐκ τοῦ σωφρόνως· ἀλλὰ τῶν μὲν ἐξ
ἀλόγου αἰσθήσεως παθῶν ἐστί· τοιοῦτόν ἐστι τὸ σωφρονούμενον, ἐν ᾧ διαμερισμὸς οὐ μικρὸς
ἐστι· καὶ δι' ἃ καὶ διαφορὰς ἔχασιν· τοῦτο γὰρ διὰ σύλληψις μοῦ ἐλάμβανον·
ἕτερον δὲ ἡδονικόν· τοιοῦτόν ἐστι τὸ προσλήψιν· λέγω μὲν, τὸ, ἀλλὰ μὲν
ἀλόγου καὶ διὰ καὶ διαφορὰς ἴσασιν· τοῦτο γὰρ ὃ μοῦ ἐλάμβανον, μὴ
σύλληψις μοῦ οὐ δοκεῖ.

ὅλλοι δὲ μὴ ἕτεροι παραλήψονται ἐκ σοῦ· +
παρ' ἄλλων μὲν οὖν οὐ δύνασθε φθάσαι τῶν ἐκ μεμιγμένων σύλληψιν μοῦ διαλαβεῖν,
ἵνα σταθεῖσι, μὴ πόθεν ἀλλὰ τούτων ἐρῶ. οὐ φαίνεται δὲ οὐδὲ μοῦ περὶ αὐτῶν
πραγματευσαμένου, ἀφ' οἷς ἐξηγήσεται· +

σκοπὸν μὲν πλέον οἱ χήμασι δέχομαι· ἐκ σοῦ· +
ὁμοίως δὲ ἀλόγου, ὅλου παντὸς αἰσθητικοῦ δὲ ἀλλοίων τῶν συλλήψεων
ἀφ' οὗ τοιαῦτα ὁ λόγος· ἀνὰ μὲν τὸ ἐχώρησεν, οὐκ ἀπὸ σύλληψιν μοῦ ἐλάμβανον,
ἀλλὰ κτίσεως ὀργάνας μαρτυρούμενον· ἐκεῖνοι δὲ ἐκ τοῦ σωφρόνως· ἀλλὰ τῶν μὲν ἐξ
ἀλόγου αἰσθήσεως παθῶν ἐστί· τοιοῦτόν ἐστι τὸ σωφρονούμενον, ἐν ᾧ διαμερισμὸς οὐ μικρὸς
ἐστι· καὶ δι' ἃ καὶ διαφορὰς ἔχασιν· τοῦτο γὰρ διὰ σύλληψις μοῦ ἐλάμβανον·
ἕτερον δὲ ἡδονικόν· τοιοῦτόν ἐστι τὸ προσλήψιν· λέγω μὲν, τὸ, ἀλλὰ μὲν
ἀλόγου καὶ διὰ καὶ διαφορὰς ἴσασιν· τοῦτο γὰρ ὃ μοῦ ἐλάμβανον, μὴ
σύλληψις μοῦ οὐ δοκεῖ.

σχῆμα, οἷον, ἀ|β|α πανλ|γ|β. |β|δ|α|β|ανι|γ|δ. |γ|ης β ̄ δω|ε|σραφόσης, λέ|γ|ω, ὁ|ε|β ̄ |ε|ανι|γ|δ. |β|β|ί|βεν τ|ι|νες|ας σχῆμα. ἀ|ε|α|ὐ|τ|ω πρ|ί|τω συλλελ|ο|γ|ι|σμ|ε|ν|ας, ὁ|μ|οί|ως πάλιν διὰ τ|ῆ|ς δω|ε|σροφ|ε|ῆς |β| πρῶ|τ|εν|γ|α|γ|ό|σ|ε|ας. |β| δ|ε|μ|β|ρι|κ|ῶ|ς δ' πο|φ|α|τ|ι|κ|ὸν ὡ|ς| πα|ρ|ὸ|δ|ό|λ|ω|ν |ε|ἰ|ς σχ|ή|μ|α|τ|ᾶ|ν. ὡ|σ|τ|ε|ι|γ|δ|ὲ| πρῶ|τ|ε|ν |α|ἰ| σχ|ή|μ|α|τ|ε|ς ὡ|ν|ῶ|ν δ|ύ|ω δ|ε|ι|κ|τ|ι|κ|ὰ |ε|ἰ|ς σχ|ή|μ|α|τ|α· χ|ω|ρ|ὶ|ς |γ|ῆ|ς |α| |β| πο|υ| |γ|ῆ|ς δ|ε|υ|τ|έ|ρ|ου |α|χ|ή|μ|α|τ|ε|ς· |γ|ῆ|ς |ε| |γ|ῆ|ς |β|ί|β|ου, δ|ί|ὧ|ν ἀ|ρ|ή|σ|α|ν|τ|ε|ς ὡ|ς| δ|ι|ὰ πο|λ|λ|ῶ|ν |ε|ἰ|ς |γ|ῆ|ν |α|ἰ|σ|θ|ά|σ|ε|ι|ς |τ|ο|ι|α|ύ|τ|η|ν συλλελ|γ|ι|σ|μ|έ|ν|ην οὐ|κ|έ|τ|ι δ|ε|ί|χ|θ|ή|σ|ε|τ|α|ι |τ|ῆ|ς πρ|ώ|τ|η|ς |α|ἰ|σ|θ|ή|σ|ε|ω|ς |α|ἰ| |γ|ῆ|ν |α|ἰ|σ|θ|ά|σ|ε|ι|ς. |γ|ί|ν|ε|τ|α|ι |γ|ὰ|ρ |α|ὐ|τ|ῶ|ν |β|ί|α|ι|ο|ν |τ|ὸ |γ|ῆ|ν |α|ἰ|σ|θ|ά|ν|ε|σ|θ|α|ι. |τ|ῶ|ν δ|ὲ| μ|ε|ρ|ι|κ|ῶ|ν |γ|ῆ|ν |ε|ἰ|δ|έ|ν|α|ι μ|ό|ν|ο|ν |γ|ῆ|ν |β|ί|β|ου, |γ|ῆ|ν |α|ὐ|τ|ῆ|ς μ|ε|ί|ζ|ο|ν|ος |τ|ο|ι|α|ύ|τ|η|ν |α|ἰ|σ|θ|ά|ν|ε|σ|θ|α|ι πο|φ|α|τ|ι|κ|ή|ς, |τ|ῆ|ς δ|ὲ| |ε|ἰ|λ|ά|τ|τ|ο|ν|ος μ|ε|ρ|ι|κ|ῆ|ς |γ|ῆ|ν |α|ἰ|σ|θ|ά|ν|ε|σ|θ|α|ι πο|φ|α|τ|ι|κ|ῆ|ς· |δ|ι|ὰ |φ|ό|τ|ε|ρ|α |γ|ὰ|ρ |α|ὐ |τ|ῶ|ν προ|τ|ά|σ|ε|ω|ν |γ|ί|ν|ε|τ|α|ι |τ|ὸ |β|ί|β|λ|ο|ν σχ|ῆ|μ|α· οἷ|ο|ν, |ἀ|γ|β|ὰ |τ|α|λ|λ|ὸ|ν |β| οὐ|δ|ε|ν|ὶ |τ|ῶ|ν |α|ὐ|τ|ῶ|ν, |τ|α|λ|λ|ὸ|ν |τ|ῷ |γ| |ε|ἰ|ν|ί, ὀ|λ|ί|γ|ο|ν |γ|ὰ|ρ ὁ|τ|ι |ε|ἴ|η|τ|α|ι |τ|ὰ |α|ὐ|τ|ὰ |δ|ύ|ο |ὑ|π|ο|κ|ε|ί|μ|ε|ν|α, |β|ί|β|λ|ο|ν |α| |β| οὐ|δ|ε|ν|ὶ |τ|ῶ|ν |α|ὐ|τ|ῶ|ν, |τ|α|λ|λ|ὸ|ν |τ|ῷ |γ| |ε|ἰ|ν|ί· ὁ|μ|ο|ί|ω|ς |δ|ὲ |κ|α|ὶ |ε|ἰ |τ|ὸ |β| |τ|ῷ |γ| |ε|ἰ|ν|ί·

πρὸ τοῦ πρώτου ἀδιαλύτων μέζονα ἀνάγραφων· οὕτως πρὸ τοῦ δευτέρου
ἐλάττονα ἀριθμόν· ὁ πρὸ μιᾶς τοῦ ἀλόγου πλευρὰ καλεῖται· ἀνάγραφά ἐστιν οὖν
τὰς μέζονος προλήψεως· συμβαίνει δὲ μιᾷ τοῦ μέζονος ἀνάγραφον
εἶναι· τοῦτο δὲ ἐνὶ τοῦ δευτέρου ἀριθμόν· ἢ δὲ ἀμφότερα ἐστὶ σύμμετρα τῇ ὁρισμένῃ, δευ
τέρου τε πάλιν ἐλάττονα ἀριθμόν, μήκει δὲ ἀμφότερα δύνασθαι μόνον· ὅταν δὲ
μέζων μαρικὴ, μὴ ὅταν ἀμφότερα μήκει τῇ ὁρισμένῃ· μόνως οὖν ἀπὸ ἀλόγου πλευρὰ
γραπτέα· ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ βίλου τὸ πρῶτον, μελαλαβδὺ θηλὴ ὅμοιον·
ἡ δὲ μέζων ἀνάγραφος, ἀποφατικὴ μόνου οὖσα, ἀσυλλόγιστον ποιεῖ τὸ πρῶτον ἀριθμόν· δὶς ἀλόγου πλευρὰ ἀποτελεῖται ἡ ὁρισθεῖσα καὶ μέζονος· μὴ ἴσας δὲ
ἀλόγου πλευρὰ ἀπὸ τῶν ἐν πρώτῳ ἀριθμοῖς ἀποφατικὴ· οἷον ἀπὸ α οὐδενί τῶν β· ἀπὸ δὲ β πανὶ,
ἀσύμμετρος γὰρ ἡ α τῷ β μήκει μόνον· ἀπὸ δὲ γ οὐδενὶ τῶν β· ἀπὸ δὲ δ οὐδενὶ τῶν α· ἀπὸ
φατικὴ οὖν ἡ ἀλόγου πλευρά· ἀπὸ δὲ δὴ ἡ α τῷ μὲν ἀριθμῷ σύμμετρος φατικὴ, ἐστὶ γὰρ ἡ προκειμένη
τῶν ἐν πρώτῳ προλήψεων· ἀπὸ δὲ τῷ μέζονα εἶναι· ἀπὸ δὲ δὴ ἡ α τῷ μὲν ἀριθμῷ σύμμετρος
ἀποφατικὴ ἐστὶ γὰρ ἡ προκειμένη· ἀπὸ δὲ τῷ ἐλάττονα εἶναι· ἀπὸ δὲ δὴ ἡ α τῷ μὲν ἀριθμῷ
ἀσύμμετρος,

τῶν προλήψεων· ὁμοίως καὶ τὰ ἀμφοτέρων κατηγορούμενον δηλονότι ἀμφοτέροις ὑπάρχειν·

φανερὸν οὖν, ὅτι οἱ αὐτοὶ συλλογισμοὶ ἔσονται· +

συλλογισμὸς τῶν τριῶν τῶν καθόλου συλλογισμῶν ἐστὶν ὁ τρόπος ὁ διὰ τῶν ἀμφοτέρων καθόλου τριῶν· οὐ διὰ τεσσάρων τῶν δὲ οὐδὲν τῶν λοιπῶν κατασκευαστικὸν ἐστὶν ἀμφοτέρων καθόλου· διὸ φανερὸν μόνοι δι' ἄλλων ἐστὶν ἐδράπηδες. συλλογιστικοὶ οὖν τρεῖς τῶν μὴ δύο καθόλου δύο μέν εἰσιν, τῶν ἄλλων πάντων τρόπων τῶν δὲ ἄλλων οὐδεὶς συλλογιστικός·

ἀφαιρεθέντων γὰρ τῶν καθόλου δύο μόνον ἔσται· +

τῶν γὰρ μὴ καθόλου ἀμφοτέρων κατηγορούμενον ἀναγκαῖον εἶναι τὸ μέσον ἵνα μὴ ἀπὸ τῶν μερικῶν οἱ ὅροι λαμβάνωνται καὶ μὴ μεθέντος τοῦ μέσου φανερὸν ὅτι οὐ συλλογίζονται· πολλαχῶς γὰρ λέγονται κατὰ μέρος κατηγορεῖσθαι, ὅλως οὐ λαμβανόμενον, οἷον τὸ τινὶ οὐ ὑπάρχειν, οἷον ἐνδέχεται τὸ ἀγαθὸν ἡδονῇ μὴ ὑπάρχειν· ἐνδέχεται δὲ καὶ τὸ παντὶ ὑπάρχειν καὶ τὸ μηδενὶ ὑπάρχειν καὶ τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχειν ὁμοίως ἀόριστα γάρ ἐστιν· ζητῶν τὸ ἀποφατικὸν πρόβλημα, οἷον τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, οἷον τὸ ἡδονῇ μὴ ὑπάρχειν ἀγαθόν· οὐ δεῖ οὖν λαμβάνειν οὔτε τὸ τινὶ οὔτε τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχειν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀγαθὸν ἡδονῇ μὴ ὑπάρχειν· ἐνδέχεται γὰρ καὶ τὸ παντὶ ὑπάρχειν· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ μηδενὶ ὑπάρχειν· ἐνδέχεται γὰρ καὶ τὸ τινὶ ὑπάρχειν· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχειν· ἐνδέχεται γὰρ καὶ τὸ παντὶ ὑπάρχειν· ἀόριστα γὰρ ταῦτα· ὥστε τὸ μὴ καθόλου ἀποφατικὸν ἢ καταφατικὸν οὐδὲν ποιεῖ συλλογισμόν· οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι· ἐν μὲν γὰρ τῷ πρώτῳ σχήματι ἐν τοῖς καθόλου ἐδείκνυτο ὁ συλλογισμὸς ἐν τοῖς ἐν μέρει δὲ οὐδὲν ἐδείκνυτο· ἐν δὲ τῷ μέσῳ καὶ τῷ τελευταίῳ οὐδὲ τὰ καθόλου· ἐν μὲν γὰρ τῷ μέσῳ στερητικοὶ καὶ καθόλου, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ καὶ καταφατικοὶ καὶ καθόλου· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ καὶ καθόλου καὶ καταφατικοὶ καὶ στερητικοὶ καὶ μὴ καθόλου· ὥστε φανερὸν ὅτι ἐὰν μὴ καθόλου ἀμφότεραι ὦσιν ἢ καταφατικαὶ ἢ ἀποφατικαὶ ἢ ἡ μὲν καταφατικὴ ἡ δὲ ἀποφατική, οὐδὲν ἔσται συλλογισμός· λέγω δὲ οἷον τὸ Α τινὶ ὑπάρχειν τῷ Β καὶ τὸ Γ τινὶ ὑπάρχειν τῷ Β· ἢ τὸ Α τινὶ μὴ ὑπάρχειν τῷ Β καὶ τὸ Γ τινὶ ὑπάρχειν τῷ Β· ἢ τὸ Α τινὶ ὑπάρχειν τῷ Β καὶ τὸ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν τῷ Β· ἢ τὸ Α τινὶ μὴ ὑπάρχειν τῷ Β καὶ τὸ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν τῷ Β· ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ σχήματι οὐκ ἔσται συλλογισμὸς ἐν δὲ τῷ μέσῳ καὶ τῷ τελευταίῳ ἔσται· ἐὰν μὲν γὰρ ἡ μὲν καταφατικὴ ἡ δὲ ἀποφατική, ἐὰν τὸ στερητικὸν καθόλου ᾖ τὸ μείζονα λαμβάνηται, ἔσται συλλογισμὸς διὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ τοῦ ἐκθέσθαι· εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Β, ἀναγκαῖον τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ παντὶ τῷ Γ τὸ Α, καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ· ἀλλὰ μὴν ἦν τὸ Α μηδενὶ τῷ Β· ὥστε τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β· ἀλλὰ μὴν ἐλήφθη τὸ Β τινὶ τῷ Γ· ὥστε τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει· ἐὰν δὲ τὸ καταφατικὸν καθόλου λαμβάνηται, οὐκ ἔσται συλλογισμός· ἐνδέχεται γὰρ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Β· εἰ οὖν τὸ Γ ἐκείνῳ ᾧ τὸ Α οὐδὲν ὑπάρχει, τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει· ἐνδέχεται δὲ καὶ τὸ Α παντὶ τῷ Γ

οὐκ ἔστιν ἀπόφασις· τὸ πίσσαλον τὸ ἀγαθόν· ξύλον πίσσαλον τὸ οὐκ ἀγαθόν· διὸ οὐ
δύο ἀντιφάσεις τὸ δύο ἀντικείμενα οὐ βαδίζειν· ἀλλ' ὁτὲ μὲν ἀληθεύει τὸ οὐ βαδίζειν
καὶ τὸ βαδίζειν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ· ὁτὲ δὲ οὐδέτερον τὸ οὐ βαδίζειν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ
δύο ἀμὲν οὐκ ἀληθεύει τὸ βαδίζειν καὶ μὴ βαδίζειν· βαδίζειν δὲ καὶ μὴ βαδίζειν οὐ
δύναται ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀληθεύειν· οὐδὲ γὰρ καὶ μὴ οὐδὲ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ
ἀληθεύει τὸ αὐτὸ καὶ ψεύδεται· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀληθεύει τὸ δὲ ψεύδεται· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ
χρόνῳ οὐδὲν ἀληθεύει οὐδὲ ψεύδεται· οὐδὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ὂν μὴ ὄν· οὔτε δὲ τὸ μὴ ὂν
ὄν· οὐ μὴν οὐδὲ δύο ἀποφάσεις, ἀλλ' οὐδὲ μία ἀληθεύει ἀληθὲς ἐστί· οὐδὲ γὰρ
ἀληθεύει τὸ ἄνθρωπον εἶναι καὶ μὴ ἄνθρωπον εἶναι φάσιν· οὐδὲ μὴν ἀπὸ
φάσεως ἄμα καὶ ἀποφάσεως ἀληθὲς τὸ αὐτὸ πάντως ἀνθρώπων ἐστίν· οὐκοῦν ἀληθὲς
τοῦτο τὸ ἢ ἀπόφασις· ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πρὸς τὸ β, οὕτως ἐπὶ μὴ τὸ πρὸς τὸ α·
οὐ δὲ τὸ β ἀρα τοῦ α ἀπόφασίς ἐστι, λευκὸν γὰρ ἐστὶ λευκοῦ, τοῦτ' ἔστιν οὐ λευκοῦ.
ὥσαύτως μὴ ἐπὶ τοῦ ἐπίσταλμα τὸ ἀγαθόν, ἐπίσταλμα τὸ οὐκ ἀγαθόν· οὐ γὰρ
ἔστι τοῦ ἐπίσταλμα τὸ ἀγαθὸν ἀπόφασις, τὸ ἐπίσταλμα τὸ οὐκ ἀγαθόν· ἄμφω
γὰρ ταῦτα πάντως ἀμφότερα ὠὴ δύναται· ὁ αὐτὸς γὰρ λόγος ἀγαθὸν ἐπίσταλμα
καὶ ἀγαθὸν δώμα εἶναι, καὶ τὸ οὐκ ἀγαθόν· ἐπεὶ δοκοῦσί γε τῶν ἀορίστων μία εἶναι ἐπιφορά.
ὡς γὰρ ἐπὶ μὴ ἔστι τοῦ οὐ τὸ ξ ἀπόφασις, οὐδὲ τοῦ α τὸ β αὖ δὴ ἀπόφασις· οὐ
μὴν ἀλλὰ τοῦ ἔστι λευκὸν ἀπόφασις ἐστὶ τὸ ἔστιν οὐ λευκόν· ὁ πρόσθεν δὲ δὴ ἔλεγον.
ὡς δὲ καὶ αὐτῶν τῶν ὀρθῶς ἐχόντων, ὅτι οὐκ ἄλλως ἀποφάσεις εἰσὶν ἀντιθέσεων
βίου προσηγορουμένου προθέσεων· ἀμήτωρ ἐστὶ δὴ ἀρχηγικόν τινα τὰ
χθονίων βίου τοῦτο δὴ ἐστὶ τὸ τῶν ἡμέρων φασὶν ὀρθῶς ἔχειν λέγοντες. ὅπερ δὲ μὴ
ἀρχηγικὸς ἀνήρ οἱ, οὐ γενήσεται ἀπόφασις· ὡς πρὸ μὴ ἐπὶ τῶν μεταβόπου πρό
θέσεων τὸν βόπον· ἐπεὶ δοκοῦσι καὶ ταῦτα ἐστὶν ὁ βόπος· ἀοίκου τοῦ ἐστὶ λευκὸν
μὴ ἔστιν ἀπόφασις ἢ ἐστὶν οὐ λευκόν· ἡμέρων φασὶν ἀνήρ μὴ ἀνήρ μεταθέσεως· ἐστὶ μὲν οὖν τοῦ ἐστὶ λευκὸν ἀπόφασις ἐστὶ τὸ οὐκ ἐστὶ λευκόν· τῆς δὲ ἐστὶν
οὐ λευκόν· οὐκ ἔστιν οὐ λευκόν.

ὁ τρόπος δὲ τούτου, ὅδε: +

οὐ τέσσαρα πόδες ἡμᾶς ἀλλὰ δύο πάντως τὰ τῶν ἀνθρώπων ἡμῖν δύναται.
ἐπεὶ δὴ καὶ ἐπὶ τῆς ἐστὶ λευκὸν ἢ ἔστιν οὐ λευκόν· ἀσαφὲς ἐστὶν ὁ λόγος· λαμβά
νε μεταβολὴν τρόπου ὁποίως ἐχούσας καὶ λαφαλοδας ἀπλᾶς τὴν μὲν μεταθέσεως,

ἀς ἡ δηλ ἡ φησὶν πρόκειται ἢ δὲ ἕξις ὁ τελικὸν ἀνάγων οὐκ ἔστιν ἕξις ἀπλῆς
κατηγορίας ἀπόφασις ἢ κατάφασις ἢ μεταβάσεως κατηγορίας, οὕτω δὲ καὶ δῆλον
ἐξ ἐπιτῶν προκειμένων διαιρέσεων : +

ὁ τὰρ ἐπίστασθαι δὲ ἀγαθόν, ἐστὶ δυνατόν : +

πᾶν δὴ δὲ μὴ ἐστὶ λευκὸν ἢ ἐστὶν οὐλαυκὸν πρὶ ὧν ἡ κατάφασις, δὲ ἐστὶν ἀόριστος
ἐστὶν ἄνθρωπον βαδίζειν ἢ οὐκ ἄνθρωπον βαδίζειν. ἢ ἐπίστασθαι δὲ ἀγαθόν, ἢ ἐπί
στασθαι μὴ ἀγαθόν, οὐκέτι χορὸν δὲ ἐστιν. ἐκ δὲ τῆς προκειμένης διαιρέσεως ἀληθὲς ἄν εἴη δόξαν
βούλεσθαι, ὅτι οὐκ ἔστι τῆς ἀπλῆς κατηγορίας ἀπόφασις
ἢ κατάφασις, ἢ ἐστὶν οὐλαυκὸν. ἵνα μὴ λέγωμεν ὅτι διὰ
τὸ μὴ προσκεῖσθαι δὲ ἐστὶ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἀληθὲς εἶναι, τοῦτον χάριν δόξαν βού
λεσθαι, ὅτι ἐστὶ τοιαύτη τὸ τρόπον δὲ ἐστί· τὸ τὰρ λέγειν ὅτι ἐπίσταται ἀγαθὸν,
τοιοῦτόν ἐστι τὸ λέγειν ὅτι ἐστὶν ἐπιστάμενος τὸ ἀγαθόν· ὁμοίως δὴ τὸ δυνατὸν βα
δίζειν, τοῦ, ἐστὶ δυνατὸν βαδίζειν· τὸ τὰρ ῥᾴδιον ἐστὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐνδεχομένου, ἢ τὸ ἐστὶ ῥᾴδιον
ἀντὶ ἀλλήλων, ὡς ἔστι ἢ τὸ σωκράτης περιπατεῖ, τοιοῦτόν ἐστι τὸ σωκράτης περι πα
τητικόν ἐστιν· ὡς δὲ ὅτι ἢ τὸ ἀνθρωπίζεσθαι ἀγαθὸν εἶναι. τοιοῦτόν ἐστιν ἀγαθὸν ἀπόφασις
αὐτῶν, λέγω δὲ τὸ οὐ δυνατὸν βαδίζειν, τοῦτ' ἔστι δυνατὸν βαδίζειν.
τὸ οὖν δυνατὸν ῥᾴδιον ἀντὶ ἀλλήλων δηλοῖ ἐστι, ἢ δὲ ἕξις τὸν ἐνδεχόμενον, ἢ ἐστὶν δυνατὸν·
τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι ὁμοίως τὸ ἐπίστασθαι ἀγαθὸν, τοῦτ' ἔστιν δυνατὸν·

ὡς τὸ οὐκ ἔστι δυνατὸν βαδίζειν, ἐστὶν ὡς τοῦ : +

ἕξις ὁ οὐκ ἔστι δυνατὸν βαδίζειν, ἢ ἐστὶν δυνατὸν μὴ βαδίζειν, ἢ ἐστὶν δυνατὸν
βαδίζειν ἢ μὴ βαδίζειν· ἢ ἐπίστασθαι δὲ ἀγαθόν, ἢ ἐπίστασθαι μὴ ἀγαθόν, οὐκέτι χορὸν δὲ ἐστιν· ἐκ δὲ τῆς προκειμένης διαιρέσεως ἀληθὲς ἄν εἴη δόξαν
βούλεσθαι, ὅτι οὐκ ἔστι τῆς ἀπλῆς κατηγορίας ἀπόφασις
ἢ κατάφασις, ἢ ἐστὶν οὐλαυκὸν. ἵνα μὴ λέγωμεν ὅτι διὰ
τὸ μὴ προσκεῖσθαι δὲ ἐστὶ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἀληθὲς εἶναι, τοῦτον χάριν δόξαν βού
λεσθαι, ὅτι ἐστὶ τοιαύτη τὸ τρόπον δὲ ἐστί· τὸ τὰρ λέγειν ὅτι ἐπίσταται ἀγαθὸν,
τοιοῦτόν ἐστι τὸ λέγειν ὅτι ἐστὶν ἐπιστάμενος τὸ ἀγαθόν· ὁμοίως δὴ τὸ δυνατὸν βα
δίζειν, τοῦ, ἐστὶ δυνατὸν βαδίζειν· τὸ τὰρ ῥᾴδιον ἐστὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐνδεχομένου, ἢ τὸ ἐστὶ ῥᾴδιον
ἀντὶ ἀλλήλων, ὡς ἔστι ἢ τὸ σωκράτης περιπατεῖ, τοιοῦτόν ἐστι τὸ σωκράτης περι πα
τητικόν ἐστιν· ὡς δὲ ὅτι ἢ τὸ ἀνθρωπίζεσθαι ἀγαθὸν εἶναι. τοιοῦτόν ἐστιν ἀγαθὸν ἀπόφασις
αὐτῶν, λέγω δὲ τὸ οὐ δυνατὸν βαδίζειν, τοῦτ' ἔστι δυνατὸν βαδίζειν.
τὸ οὖν δυνατὸν ῥᾴδιον ἀντὶ ἀλλήλων δηλοῖ ἐστι, ἢ δὲ ἕξις τὸν ἐνδεχόμενον, ἢ ἐστὶν δυνατὸν·
τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι ὁμοίως τὸ ἐπίστασθαι ἀγαθὸν, τοῦτ' ἔστιν δυνατὸν·

τοῦτο δὲ οὐκέτι ἐστὶ δυνατὸν βαδίζειν, ἐστὶν ὡς τοῦ : +

ἕξις ὁ οὐδὲν διαφέρει τὸ λέγειν δυνατὸν βαδίζειν, ἢ ἐστὶ δυνατὸν βα
δίζειν, ἢ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων ὁμοίως· τοιοῦτόν ἐστιν ἢ μεταβάσεως μὲν
προφέρεται τοιαύτης πρόσωσις, ἢ ἀνάλυσιν δὲ τρόπον δὲς μεταβάσεως ἢ τὸ ἐστὶ ῥᾴ
ον, δὲ ὡσαύτως πάλιν· ὅτι οὐκέτι ἐστὶ τῆς ἀπλῆς κατηγορίας ἀπόφασις ἢ κατάφασις
κατηγορίας κατηγορίας. δὲ ὡσαύτως δὲ τῆς δὲ ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. ἐπὶ μὲν γὰρ
ἀναλόγων τῶν ἐν μεταβάσεως κατηγορίαν τῆς ἀπλῆς ἀποφάσεως. ἢ συλλο
γίζεσθαι τὸ ἐπόμενον ἄλογον· ἀ γὰρ τῆς λεγούσης ἐστὶ δυνατὸν βαδίζειν,
ἀπόφασις ἐστὶν ἢ λέγουσα. ἐστὶ δυνατὸν οὐ βαδίζειν· ἐπὶ δὲ ὁμοίως τοῦ
μὴ ὡς τῆς ἐστὶ δυνατὸν βαδίζειν, ἀπόφασιν ἢ λέγουσα οὐκέτι δυνατὸν
βαδίζειν ἀπλῆ οὖσα ἢ αὐτὴ, ἐστὶ δὲ ἢ κατηγορίαν τῶν τοιοῦτον, ἢ ἢ ἐστὶ δυνατὸν

ولد عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الله بن عبد الرحمن بن

ἀλλ᾽ οὐδὲ αἰτιατικὴ συναλοιφὴ ὀξύνεται· κοὐδὲ ὅλως αἰτιατικὴ βαρύνεται, ἢ κοὐδὲ ὅλως αἰτιατικὴ μὴ βαρύνεται· ἀλλ᾽ ἐκάστου τῶν εἰδῶν τῆς εὐθείας προσηκόντως γοργυμένων ἢ βαρυνομένων τὴν αὐτὴν λέξιν ἀναλογοῦσαν. οὕτω γοῦν καὶ ἐπὶ τῶν εὐθειῶν ἑκάστοις ἕλκεται· ὅταν δὲ ἡ εὐθεῖα προσηκόντως γοργύνηται, ἢ ὀξυνομένη λέγηται ἀεὶ ὀξύνεσθαι· ὡς τὰ ἐκ συναλοιφῆς εὐθειῶν προσηκόντως γοργυμένων ἢ περισπωμένων ἀναλογοῦσιν· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἐκ τῶν εὐθειῶν ἑκάστοις ἕλκεται οὕτω τὰ ἀναλογοῦντα, δηλονότι καὶ τῶν ἐκ περισπωμένων εὐθειῶν διὰ τοῦτο, ὡς δηλονότι καὶ παραδέδοται· προσηκόντως γὰρ ἐκ βαρυνομένων εὐθειῶν προσηκόντως γοργύνεται. ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἐκ τῶν μαλακρόπου προσῳδιῶν χωρὶς τῆς ἐν ἑκομένης ὕλης, λέγω δὴ ἐκ τῆς διὰ σημείου, τῆς, ἀδυναλόγου, καὶ αὐτὴ οὐ ζεύγματος λογυρίας ἐπισυναπτέον δὲ αὐτῶν διαφορᾶς·

δὐναται ζωονάδναι·	οὐκεὐναται ζωονάδναι·
οὐκεὐναται μὴ ζωονάδναι·	δὐναται μὴ ζωονάδναι·
ἀδυνάλογον λιγονάδναι·	οὐκεἀδυνάλογον λιγονάδναι·
οὐκεἀδυνάλογον μὴ λιγονάδναι	ἀδυνάλογον μὴ λιγονάδναι·

πάντοθεν μὲν ἐκ πάντων, ὁλικῶς μὲν καθ᾽ ἑκάστην ἀποφάσεως ναὶ ἀποφάσεως ἐπὶ τὸν ἀναλογοῦντα ἀποφάσεως ναὶ ἀποφάσεως, οὗ τὸ ναὶ ἀναλογοῦν ζωονάδναι, τοῦτο οὐκεὐναται ζωονάδναι· πάλιν, ἐπὶ τὸν ναὶ ἀναλογοῦντα ἀποφάσεως μὴ ἀποφάσεως, οὗ τὸ οὐκεὐναται μὴ ζωονάδναι, τοῦτο δὐναται ζωονάδναι· καὶ ἐπὶ τὸν μὴ ἀναλογοῦντα ἀποφάσεως ἀποφάσεως, οὗ τὸ μὴ ἀναλογοῦν ἀποφάσεως ἐστὶν ἀποφάσεως ναὶ ἀποφάσεως· ἐπὶ τὸν μὴ ἀναλογοῦντα ἀποφάσεως μὴ ἀποφάσεως, οὗ τὸ μὴ ἀναλογοῦν ἀποφάσεως ἐστὶν ἀποφάσεως μὴ ἀποφάσεως· ἐπὶ τὸν ἀναλογοῦντα ἀποφάσεως ἀποφάσεως ἐστὶν ἀποφάσεως ναὶ ἀποφάσεως· ἐπὶ τὸν ἀναλογοῦντα ἀποφάσεως μὴ ἀποφάσεως, οὗ τὸ ἀναλογοῦν ἀποφάσεως ἐστὶν ἀποφάσεως μὴ ἀποφάσεως·

ζ οὐ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ. καὶ ὁ ζ οὐ καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπὸ τοῦ. ὅτι τί ἐστιν οὐ καὶ
ἀπὸ τῶν μὴ ἀπὸ αὐτῶν ἕνα. ἐπὶ ὄνομα πτῶσιν δὲ μή ποτε οὐκ ἀλλ' ἐπὶ
τούτων· οὐδὲ λοιὰ ἀποφατικὴ σημαίνει ὅλον. ὁ θεὸς ἔρημος, ἐπὶ τῆς
αὐτοῦ ποιότητος ὕλης, ὅθεν λοιὰ ἐπὶ τῆς ἀδυνάτου λαμβάνεται. ὁ παρὰ δύναμιν
ἐπιθυμία, ὅτου οὐκ ἀπὸ δυνάμεως ἐπιθυμία. καὶ ὁ μὴ ἀπὸ δυνάμεως ἐπιθυμία,
ὅτου οὐκ ἀπὸ δυνάμεως ἐπιθυμία. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. δέξομαι δὲ
αὐτὸ προσκείμενον προσώποις διαφέρειν τῶν κυρίου προσηγορικοῦ.
καὶ οὐ τὸ αὐτό ἐστιν ἀποφάσει οὐκ ἄνθρωπος ἀποφάσει. οὐ γὰρ ἀνταίρει φωνὴ ἀναιρούμενη. ἐπὶ δὲ τῶν μὴ βόπου αὐτὸ
σημαίνει. οὐ μόνον γὰρ ὃ δύναται ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ, ἀλλὰ καὶ μὴ ὃ οὐ καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπὸ τοῦ.
» φημὶ δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν κυρίου προσηγορουμένου, ἃ μὴ ὅρια ἀπὸ τί ἐστιν
ὁλόγραμμα λευκὸν δύναμιν ἔβαδιζεν, ἢ τί βιοῦν, καὶ ἐπὶ τούτων καὶ κατὰ ποιότητα
ἀποφάσεις. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἐστὶ ξύλον λευκὸν, καὶ οὐκ ἐστὶ ξύλον λευκόν,
εἰ τῶν λοιπῶν, ἐπὶ δὲ μὴ ὡρισαμένου ἐστὶν ὁλόγραμμα λευκὸν δύναμιν, ἢ μὴ λευκὸν,
οὐδὲν τοῦτο οὐκ ἐστὶ τὴν αὐτὴν ποιότητα ἀποφάσεως. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐστὶ ξύλον,
οὐχὶ οὐδὲν οἷόν τε αὐτὴν ἐφοδεῖν. οὐ μόνον γὰρ ὃ ὑπάρξει λευκὸν τοῦ
τοῦτο ἐστὶν οὐ λευκόν, ἀλλὰ καὶ μὴ ὃ οὐκ ἐστὶν οὐ λευκόν, οἷον τοῦτο μὴ ξύλον, οὐδὲ
αὐτὸ λευκὸν δύναται. οὕτω γὰρ ἐπὶ ταῦτα τὰ ὁμώνυμα ἀποφάσεις αὐτὰς μὴ
λαμβάνειν, λέγω δὴ αὐτὰς μὴ ὁρίζουσας ἐπὶ τοῦτο ὑποκείμενον, ὃ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ
τὴν ὁρουμένων, ὁλόγραμμον ἢ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος λέγεται, ἢ ὅλως ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων
ὑποκειμένων τοῦ κατηγορουμένου. οὐ γὰρ ἐστὶν ἄλλη τις ἡ ἀπὸ τοῦ ὑποκείμενον, ὃ τὸ ψυχή, ἢ τὸ μὴ
ὄν. οὐκ ἐστὶν οὐ λευκὸν τὸ γὰρ οὐ λευκὸν σῶμα ἢ ἀέρα ἢ τὸ λευκόν. πάντα δὲ
ἀναγκαῖον τὰ πρὸς τὸ λευκὸν, ἢ ὄντα μὴ ὄντα. διὰ ταῦτα ἄρα τῶν τοιούτων
ἀποφάσεων. πλὴν ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος ὡς οἷόν τε ἀληθεύειν. ἢ γὰρ οὐκ ἀναγκαία
τοιαύτη φάσις αὐτῆς ἢ καὶ ματαιότητος ψεύδεσθαι. ἐπὶ μὲν λευκῶν γὰρ λέγεται,
ἀλλ' ὄντων. ὡς ἐπὶ μὴ ὄντων δὲ πάντων δυνατῶν χρωμάτων ἀληθεύειν ἂν
ποιότητα. οἷον τὸ ψυχὴ μὴ ἐστὶν οὐ λευκόν. ἐπὶ τούτων δὲ ἀληθεύ-
σῃ ἂν πλὴν ἀναιρεῖ φάσις ἢ λέγουσα ἔστι λευκόν. ὁμοίως ἐφ' ὧν ἀληθεύσεται
λέγουσα ὃ οὐκ ἐστὶ λευκόν, ἐπὶ τούτων ἀληθεύσει μὴ λέγουσα ἔστιν οὐ λευ-
κόν. οἷον ψυχή. ἀληθὲς γὰρ ἐπὶ πᾶν, μὴ ὃ οὐκ ἐστὶ λευκόν, μὴ ὃ οὐκ ἐστὶν οὐ
λευκόν.

ئەگەر ئۇچبۇلۇڭ ئىككى تەرىپى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىلىقىدىكى بۇلۇڭ بېرىلگەن بولسا، ئۇچبۇلۇڭنىڭ يۈزىنى تېپىش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئارىلىقىدىكى بۇلۇڭنىڭ سىنۇسىنى ئىككى تەرەپنىڭ كۆپەيتمىسىگە كۆپەيتىپ، ھاسىل بولغان كۆپەيتمىنىڭ يېرىمىنى ھېسابلاش كېرەك.

مەسىلەن: ئۇچبۇلۇڭنىڭ ئىككى تەرىپى ۱۲ ۋە ۱۵ گەز، ئۇلارنىڭ ئارىلىقىدىكى بۇلۇڭ ۳۰ گرادۇس بولسا، ئۇچبۇلۇڭنىڭ يۈزىنى تېپىش كېرەك.

ھەل قىلىش: ۳۰ گرادۇسنىڭ سىنۇسى ۰٫۵ ئىكەنلىكىنى جەدۋەلدىن تاپىمىز.

+

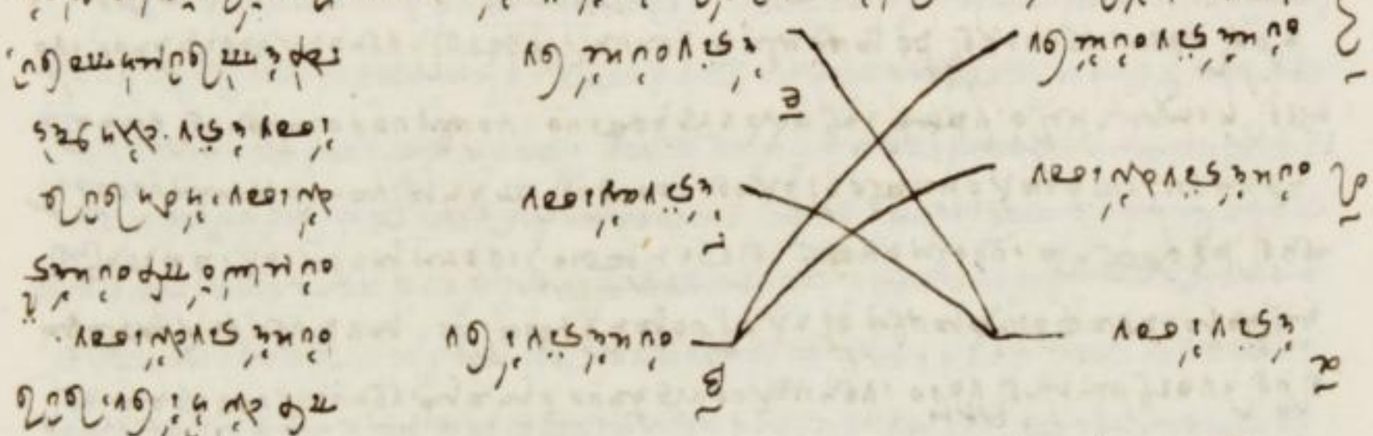

ئۇنداقتا ئۇچبۇلۇڭنىڭ يۈزى $12 \times 15 \times 0.5 = 90$ گەز كېلىدۇ.

ئەگەر ئۇچبۇلۇڭنىڭ ئۈچ تەرىپى بېرىلگەن بولسا، ئۇچبۇلۇڭنىڭ يۈزىنى تېپىش ئۈچۈن ئۇچبۇلۇڭنىڭ ئىچىگە ئۇرۇنلۇق دائىرە سىزىلىدۇ. ئۇرۇنلۇق دائىرىنىڭ مەركىزى ئۇچبۇلۇڭنىڭ بۇلۇڭلىرىنىڭ ئىككىسىدىن چىقىرىلغان بۇلۇڭ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتىدۇ. ئۇرۇنلۇق دائىرىنىڭ رادىئۇسى ئۇچبۇلۇڭنىڭ ئۈچ تەرىپىنىڭ ئارىلىقىدىكى بۇلۇڭلارنىڭ يېرىم تانگېنسلىرىنىڭ ئۇزۇنلۇقلىرىنى ئۆلچەپ، ئۇلارنىڭ يىغىندىسىنى ھېسابلاش كېرەك.

مەسىلەن: ئۇچبۇلۇڭنىڭ ئۈچ تەرىپى ۱۲، ۱۵ ۋە ۱۸ گەز بولسا، ئۇچبۇلۇڭنىڭ يۈزىنى تېپىش كېرەك.

ھەل قىلىش: ئۇرۇنلۇق دائىرىنىڭ رادىئۇسى ۶ گەز بولىدۇ. ئۇچبۇلۇڭنىڭ يۈزى $(12 + 15 + 18) \times 6 = 90$ گەز كېلىدۇ.

ئەگەر ئۇچبۇلۇڭنىڭ ئىككى تەرىپى بېرىلگەن بولسا، ئۇچبۇلۇڭنىڭ يۈزىنى تېپىش ئۈچۈن ئۇچبۇلۇڭنىڭ ئىچىگە ئۇرۇنلۇق دائىرە سىزىلىدۇ. ئۇرۇنلۇق دائىرىنىڭ مەركىزى ئۇچبۇلۇڭنىڭ بۇلۇڭلىرىنىڭ ئىككىسىدىن چىقىرىلغان بۇلۇڭ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتىدۇ. ئۇرۇنلۇق دائىرىنىڭ رادىئۇسى ئۇچبۇلۇڭنىڭ ئۈچ تەرىپىنىڭ ئارىلىقىدىكى بۇلۇڭلارنىڭ يېرىم تانگېنسلىرىنىڭ ئۇزۇنلۇقلىرىنى ئۆلچەپ، ئۇلارنىڭ يىغىندىسىنى ھېسابلاش كېرەك.

مەسىلەن: ئۇچبۇلۇڭنىڭ ئۈچ تەرىپى ۱۲، ۱۵ ۋە ۱۸ گەز بولسا، ئۇچبۇلۇڭنىڭ يۈزىنى تېپىش كېرەك.

ھەل قىلىش: ئۇرۇنلۇق دائىرىنىڭ رادىئۇسى ۶ گەز بولىدۇ. ئۇچبۇلۇڭنىڭ يۈزى $(12 + 15 + 18) \times 6 = 90$ گەز كېلىدۇ.

+

ἴδιον· ἡ δὲ οὐσιώδης διαφορὰ ἴδιον· καὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν εἰδικῶν
ἢ γενικῶν διαφορῶν ἓν ἴδιον ἑκάστη· +

ἀφαιρέσεως δὲ, ὧν ἡ διαίρεσις μία ἐστὶ καὶ ἕως οὗ· +

ἐφ' ὧν δὲ ἐξαφῆς διαφορά ἐστι, λαμβάνεται ἀφαιρέσεως οὐκέτι
ἀπὸ φασέως ἢ ἐνὸς μεταθέσεως γινομένων φασέως, ἀλλὰ ἁπλῆ ἀπόφασις· οὐ
γὰρ δεῖ μαλλον ἐπὶ τῶν τοιούτων ὕλων· ἀμέλει καὶ μὴ ἐν τοῖς
ἐστὶ πάρχειν, καὶ δὲ οὐκ ἐστὶ πάρχειν· οἷ) δ' ἀλαμανὴ καὶ μὴ ἀμοῖς
πάρχει· καὶ δὲ οὐ χὶ πάρχει· ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν τὴν ἐναντίαν φάσιν λαμ-
βάνουσι, οἷον ὁ μὴ παιδαγωγὸς λαμπρὸς· ἀφαιρετικὴ πᾶσα ἡ ἀπόφασις ἀλλ'
ἢ δύναμις· τῆς δὲ ἀφαιρέσεως θάτερον μὲν μόριον δύναται ἀλλ' ἢ δύναμις,
θάτερον δὲ οὐδαμῶς· ὁ μὲν οὖν τῆς παιδαγωγὸς λαμπρὸς· ἀφαιρετικὴ ἀπόφασίς ἐστιν· οὐ πᾶς
δὲ ὁ λαμπρὸς· ἀλλ' ἐξ ὧν ἐνδέχεται γενέσθαι λαμπρὸς, αὐτὴ ἀλλ' ἢ δύναται· ὁ μὲν οὖν
παιδαγωγὸς οὐ λαμπρός ἐστιν ἀφαιρετικὴ ἀποφάσεως οὖσα ψευδής ἐστιν·
οὐ γὰρ ἀπόφασίς ἐστιν ὁ παιδαγωγὸς λαμπρός· ὁ δὲ οὐ λαμπρὸς ἀπόφασίς ἐστιν·
ἐφ' ὧν δὲ ἐξαφῆς διαφορά ἐστι, λαμβάνεται ἀφαιρέσεως οὐκέτι ἀπὸ φασέως ἢ ἐνὸς μεταθέσεως γινομένων φασέως, ἀλλὰ ἁπλῆ ἀπόφασις· οὐ γὰρ δεῖ ἐπὶ τῶν τοιούτων ὕλων· ἀμέλει καὶ μὴ ἐν τοῖς ἐστὶ πάρχειν, καὶ δὲ οὐκ ἐστὶ πάρχειν· οἷ) δ' ἀλαμανὴ καὶ μὴ ἀμοῖς πάρχει· καὶ δὲ οὐ χὶ πάρχει· ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν τὴν ἐναντίαν φάσιν λαμβάνουσι, οἷον ὁ μὴ παιδαγωγὸς λαμπρὸς· ἀφαιρετικὴ πᾶσα ἡ ἀπόφασις ἀλλ' ἢ δύναμις· τῆς δὲ ἀφαιρέσεως θάτερον μὲν μόριον δύναται ἀλλ' ἢ δύναμις, θάτερον δὲ οὐδαμῶς· ὁ μὲν οὖν τῆς παιδαγωγὸς λαμπρὸς· ἀφαιρετικὴ ἀπόφασίς ἐστιν· οὐ πᾶς δὲ ὁ λαμπρὸς· ἀλλ' ἐξ ὧν ἐνδέχεται γενέσθαι λαμπρὸς, αὐτὴ ἀλλ' ἢ δύναται· ὁ μὲν οὖν παιδαγωγὸς οὐ λαμπρός ἐστιν ἀφαιρετικὴ ἀποφάσεως οὖσα ψευδής ἐστιν· οὐ γὰρ ἀπόφασίς ἐστιν ὁ παιδαγωγὸς λαμπρός· ὁ δὲ οὐ λαμπρὸς ἀπόφασίς ἐστιν·

πλὴν ἐὰν μὴ ἀληθῶς φασὶν, μηδ' ἀπὸ φαντασίας ψευδοῦς ἀληθεύουσιν ἐπὶ πάντων
τῶν ὄντων μὴ ὄντων, διαφορὰ δὲ τοῦ ἀληθεύειν τοῦ ψεύδεσθαι. μήτε πᾶν ὑγιὲς
ὑγιαίνειν, οὔτε συμπαθεῖν, πλὴν ἐὰν τὸ ὑγιὲς καὶ πᾶν ζῷον
λευκὸν ᾖ ἢ, πᾶν ζῷον οὐ λευκὸν· ἀ δὲ αὐτῶν οὐκ ἀληθῶς φαντάζεται),
οὐ δὲ ἐξ ἧς ἀπλῆς καταφάσεως, τῆς πᾶν ζῷον λευκὸν. ἀπὸ φαντασίας δὲ
πᾶν ζῷον οὐ λευκὸν, καὶ μὴ ἀληθεύοντος οὐδενὸς φαντασία, οὐδὲ ἐπὶ τῶν
ἄλλων πάντων τοῦτο ἕξει. καὶ ἐπὶ τῶν μὲν ἀληθεύουσι, καὶ ψεύδονται).
ὡς ἀπὸ τῆς αὐτῆς κατηγορίας ὕλης. πᾶν ζῷον οὐσία. πᾶν ζῷον οὐκ οὐσία.
οὐ γὰρ ἐπὶ τῶν μὲν οὕτως ἔχόντων ἀληθεύει, ἐπὶ δὲ ψεύδεται. ἀλλὰ διὰ τῆς
ἀληθοῦς ψεύδεται, ἐπὶ τῶν αὐτῶν δηλαδή. ἀλλὰ διὰ τί ἐπὶ πάντων;

πᾶν δὲ δηλοῖ, οὐκ ἕτερον σημαῖνον ἑνὸς τοῦ· +

πᾶν μὲν οὖν φανερὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς προσδιορισμὸν, διὸ τοῦτο παρέλαβε πρότερον
τὸ περὶ πρέπειαν δηλώσεως ὡς τῶν συλλογισμῶν διορισμὸν. μηδὲ ἀληθοῦς ἀληθεύεσθαι
τῶν καθόλου καταφάσεων. ὅτι δὲ πολλαχοῦ οὖν προβλήματα δύο
μόνα, οὐδὲ οἷόν τε ἄλλα παρὰ ταῦτα. μηδὲ ἀληθοῦς δείκνυσθαι συλλογισμοὺς
πλείους ἢ τρεῖς. τοῦτο μὲν οὖν ὡς ὡρισμένον. μηδὲ ἀληθοῦς ἀπόδειξιν, ὅτι
οὐκ ἔστιν ἀποφάσεως καθόλου καταφάσεις. μᾶλλον δὲ μηδὲ περὶ τῆς
ἀναγωγῆς αὐτῶν διελέχθαι. τοῦτο μὲν οὖν πληρώσαντι τὸ προ
κείμενον. ἐπὶ δὲν τὸ ἀποδεικτικὸν, ὅτι οὐ τοῦτο σημαίνει τὸ οὐκ ἔστιν οὐ λευκὸν,
ἢ ἔστιν οὐ λευκὸν, ἢ ὅτι τὸ μὲν ἀποφάσις, τὸ δὲ κατάφασις καθόλου ἐστὸν,
δῆλον δὲ ἔσται ὅτι οὐκ ἔχει πρὸς ἓν τῶν προβλημάτων διαφοράν. ἀλλὰ
τὸ μὲν οὐκ ἔστιν οὐ λευκὸν, ἀποφάσις οὖσα ἀποφάσεως συλλογισμοῦ συμπε
ραντικὴ ἔσται. τὸ δὲ ἔστιν οὐ λευκὸν κατάφασις ἀπλῆ, ὅτι οὐδὲν ζῷον λευ
κὸν οὐδὲ ἀποφάσεως. ὡς ἔτυχεν ἂν δὲ ἄλλο σχῆμα τοιοῦτον ἦν: +

καὶ ἡ ζῷον, οὐκ ἔστι λευκὸν, ἔως τοῦ: +

οὐ ἔστιν ἢ καθόλου ἀποφάσεως κατηγορεῖσθαι τὸ ὑποκείμενον. κατηγορεῖται οὖν
κατάφασιν τὸ ὅτι καὶ ἡ ζῷον, τοῦτ' ἔστι πᾶν ζῷον, ἄλλης τινὸς ἀπὸ μιᾶς λευκὸν·
ἔστι γὰρ ἀναγκαῖα λευκόν. τοῦτο γὰρ ἔστιν ἐναντίον τῷ, ὅτι πᾶν ζῷον ἄλλης τινὸς ἀπὸ μιᾶς,
ὅτι πᾶν ζῷον οὐ λευκόν ἐστι. τοῦτο δὲ ἄλλης τινὸς ἀπὸ μιᾶς τοιοῦτόν ἐστιν οἷον

283

λέ φῶν φρα τὸ β̄, ἐ πὶ τοῦτ εὐσκ(ε)
πτέον ᾱ̃

183

[illegible] ،ئەگەر ئەم ئایەتە بەڵگە بێت لەسەر ئەوەی ئەو ئافرەتە ،ئافرەتێکی [illegible] ،ئەوا ئەم ئایەتە بەڵگە دەبێت لەسەر ئەوەی ئەو ئافرەتە

A85

+

ξϊ δὲ πρῖτων ἡ μὲν τοῦ λου ἡ δὲ λωΐδ πᾶν· ἐ ὡς λοῦ· +

πρωτου μὲν οὖν ἐξ ἧς γίνονται αἱ δύο τροφὴ ἐδέχθησαν πλάσεως συλλογισμοί·
ἐ ξϊ δὲ ἡ δεῦτερα δ πᾶν· ὁ δὲ πλάσεως μόνον ἐστὶν οὗ συλλογισμοὶ εἰς τοῦ ἡμιολίου πᾶν τὸς
ἡ μιολίους· οἵ ὡς ἐ πὶ πρώτου δύο τροφὴ ἐδέχθησαν χάριν· ἡ οὐσία πᾶν τὸ
ζῷον· τὸ ζῷον ἡ μερικὸν δύ ω· ἡ οὐσία πᾶν τὸ δύ ω· ἐ πεδή ἡ μερικὸν πᾶν τὸ ἐ ὰν οὐ ἡ μερικὸν
τὸ γορδ ἡ μερικὸν τὸ ζῷον· οὐ ἡ μερικὸν ἡ μερικὸν σωκράτης ἡ πλάτων ὁ ς· ἡ δὲ λεπτὸς
οὐ ἡ μερικὸν τούτων ὁ λων ἡ οὐσία· ὡ ςτε πλάσεως οἱ συλλογισμοὶ εἰς τοῦ ἡ μερικὸν πᾶν τὸς·
ὁ μοίως ἡ μὲν τοῦ μὴ ἡ μερικὸν τὸ δύο ἀνὸς πλάσεως ἐ στὶν οἱ συλλογισμοί· οἵ δὲ
ἄ ψυχον οὐδ ἑνὶ ζῴ ω· τὸ ζῷον πᾶν τὸ αὐ τῷ· οὐ ἡ μερικὸν σωκράτης ἡ πλάτων ὃ ς·
οὐ ἡ μερικὸν τὸ ἄ ψυχον ἡ μερικὸν τούτων οὐ κ ἔστιν· οὕτω ἡ μὲν τοῦ ἡ μερικὸν πᾶν τὸς ἡ μὲν τοῦ
ἡ μερικὸν ἀνὸς πλάσεως μόνον ἐστὶ οἱ συλλογισμοί· οὐ μόνον δὲ ἀ πὸ τούτου ἀλλὰ
καὶ ἀ πὸ τοῦ μὴ ζῴου· οἵ· ὁ λως ζῷον ἡ μερικὸν ἵππος ἡ μερικὸν οὐ ἵππος·
οὐ ἡ μερικὸν ἡ οὐσία· ἡ ὡ ςτε ὁ μοίως ἐ στὶ συλλογισμός, οὐ μόνον δὲ ὡ ὸς· ἡ γὰρ
οὖ λος ἡ μερικὸς φ αὐλὸς ἡ ἢ τοῦ ὁ συμπέρασμα· ἡ πλὴν δεῖ δ ὑ ο φ αύλῳ ὁ λίγῳ δηλαδὴ ἀλλ' οὐ καθολικοῦ·
ἐ χαλκοῦ ὁ ρον συμπέρασμα ποιήσωμεν λεκτέον· ὡ ς δὴ λονότι δ ἄ μορον ἐ κεῖνο λέγω μὲν τὸ ἔχειν, ἢ μὴ τὸ ἔχειν· ὁ αὐ τὸς συλλογισμός· δύ ο τοῦ ὅ μοιος· οἵ·
ἀ λλ' ὁ β συμπέρασμα ποιήσωμεν διὰ τοῦ ᾱ, ὅ ςτι τὸ β ἢ ᾱ ἐ στίν, αἰ ναισθητόν ἐστι
καὶ πάντων λέγεται δὲ ἀ ὐ τὸ δὲ τὸ παρ' ὃ δέδεικται· ὡ ς ἐ πὶ τοῦ χαλκοῦ δὲ ποιεῖ
ται τοιοῦτον· οἵ· ᾱ· ἀ λλ' ὁ β συμπέρασμα ποιήσωμεν διὰ τοῦ β̄, ἐ στὶ δὲ καὶ τὸ ἢ
μέρος τοῦ β̄, οὕτω καὶ μέρος τι τοῦ ᾱ· πάλιν ἀ λλ' ὁ μὲν πᾶν τὸ ᾱ,
μέρος δὲ τοῦ β̄ τὸ ᾱ, τὸ β̄ πᾶν τὸ ᾱ· ὡ ςτε καὶ τὸ πλάτους οἱ συλλογισμοὶ· ἐ πὶ δὲ
τοῦ δικαίου συμπέρασμα μὲν οὖν ἔσται συλλογίσασθαι·
ὧ μὲν τῶν πρώτων σχημάτων ὡ ς ἀ πὸ δέξασθαι· ἡ μὲν τοῦ καὶ τὸ πᾶν τὸ ἀνθρώπου
πλάτους οἱ συλλογισμοί· ὧ δὲ τῶν δευτέρων σχήματι οὐκ ἔστι δικαίαν· ἀ πὸ
τοῦ ᾱ οὐδενὶ τῶν β̄· τὸ δὲ β̄ πᾶν τὸ, συμπέρασμα ποιοῦ τὸ ᾱ οὐδενὶ τῶν β̄· ἐ στὶ δὲ
μέρος τοῦ β̄ τὸ· φ αῦλον ὃ τι μὴ τοδὶ οὐ κ ἐστὶ τὸ β̄· ἀ λλὰ τὸ ἐ μέρος
τοῦ ᾱ, οὐ φ αῦλον ὃ τι οὐ κ ἐστὶ τὸ β̄, ἀ λλ' ὃ τι δράκων ἐ στὶ τροφὴ γένηται· ἀ πὸ
τοῦ ᾱ οὐδενὶ τῶν β̄, ἡ τὸ β̄ οὐδενὶ τῶν ᾱ· ἡ οὕτω δὴ λον γένηται· ὃ τι οὐδ' ἑτοῖς
μέρεσι τοῦ ᾱ ἐ στὶ τὸ β̄· ἀ λλ' ἡ μὲν ἐ γένετο ἀ ὐ τὸ τροφή, οὐ κέτι γένοιτο φ αῦλον,
ὃ τι οὐ κ ἐστὶ τὸ β̄ τοῦ ᾱ· ὡ ςτε οὐ διὰ τὸν συλλογισμὸν τὸν πρῶτον συμβαί

προλήψεως ψευδοδόξου ἀπορος τῶν ἀπορώτων δόξαν. ὡς τὸ διαφέρειν τὸ ἀληθὲς τοῦ ψεύδους
πάρεστι μετὰ ἐξαλήψεων προλήψεων τῶν σύμπαρα μετὰ ταῦτα ψευδῶν τούτω,
ὅτι τὸ μὲν ἀληθὲς τὸ ἐξαληφθῶν τοῦ διόλου ἐν χρόνῳ τοῦ συλλογισμόν· τὸ δὲ ἀληθὲς τὸ αὖ
ψευδῶν τοῦ ὄντος μόνον· λάβωμεν πρῶτον περὶ τοῦ ἐξαληφθῶν προλήψεων,
ὅτι οὐκ ἐν χρόνῳ ψεύδονται οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἀληθῆ εἶναι· ἀλλὰ πάντως ἀληθεῖς· ἐνδέχεται
δὲ, ὅτι τὸ μὲν ἀληθὲς ἐνεργείᾳ· τὸ δὲ μὴ ὂν ψεῦδος·

ῥᾴστον μὲν οὖν ὅτι ἐξαληφθῶν οὐχὶ οὐσίαν τε ψεῦδος ἐστὶ τοῦ·
οὐ γὰρ ὅτι ἐξαληφθῶν προλήψεων ἀληθεῖς γίνεται συμπάρας μετ'
λαμβάνεται ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν τοιαύτῃ· λαμβάνεται τὸ ᾱ σὺν προλήψεως ἀληθοῦς
τὸ δὲ β̄ σὺν συμπάρας μετ· μὴ λάβωμεν οὕτως· ἀνάγκη τὸ β̄ μὴ ὄν τε εἶναι· μὴ δὲ τὸ ᾱ
ἄνευ· οὐκοῦν ἀνάγκη μὴ τοῦ ᾱ ὄντος εἶναι τὸ β̄ ἄνευ· ἀδύνατον δὲ τοῦ ᾱ ὄντος
τὸ β̄ οὐκ εἶναι· τὸ β̄ ἄρα μὴ ὄν τε εἶναι· τὸ β̄ ἄνευ· ἀδύνατον δὲ τοῦ ᾱ ὄντος
οὐκ εἶναι τὸ β̄· τὸ β̄ ἄρα μὴ ὄν· οὐκοῦν ἐξ ἀνάγκης τοῦ ᾱ ὄντος τὸ β̄ ἄνευ
ἀναιρεῖσθαι· οὐκ ἔστιν ἄρα τὸ ᾱ ὡς ἀληθὲς· ἀδύνατον δὲ οὐκ ἀληθὲς ἀλλὰ ψεῦδος·
ἔστιν ἄρα μὴ ὄν· ὅπερ ἄτοπον τὸ αὖ τὸ ὂν εἶναι μὴ μὴ ὄν λέγειν·

ἢ ὅτι δύναται τὸ ᾱ ὡς ὅρος ἀπόλυτος φῆ·
πάντων ἐλάβετε τὸ ᾱ ὡς αὐτὸ ὅρον· τὸ δὲ β̄ ὡς σὺν πάρας μετὰ ἀληθοῦς· φῆ·
μὴν ὁμόσε τὸ ᾱ ὡς ὅρος ἐστί· μὴ ὄντος ἐξ ὧν ὁ ὅρου συνήχθη τὸ β̄· ψεῦ
δος γὰρ ἐστίν· οὐ γὰρ ἐξ ὧνος ὅρου λέγεται· ἀλλ' ἐξ ὧν ὁ ὅρος, μὴ
δὲ προλήψεων παρ' ἀλήπτου· +

ἀδύνατον ἀληθοῦς ὄντος τὸ β̄ ψεῦδος ἐν χρόνῳ τὸ ᾱ· ἐστὶ τοῦ· +
ἐστὶ ἀληθοῦς τοῦ ὄντος συμπάρας μετ· ἀδύνατον δὲ ψεῦδος τὸ ἀληθὲς μὴ ὄν·
ἐστὶ μὴ ὄν· ὅπερ ἄτοπον· +

μείους δὲ ἀπὸ τῶν ἐξαληφθῶν ἐν χρόνῳ τὸ ᾱ· ἐστὶ τοῦ· +
ἰσημερὶς προϊόντων ἐξαλήψεων προλήψεων· καὶ προϊόντων καὶ ψευδῶν σύμπαρα
μένων λέγεται· πότερα ψεῦδος ἐστὶν ἢ ἀληθὲς τὸ β̄ σὺν πάρας μετ' ἀλη
τῶν οὖν καὶ ψευδῶν προλήψεων σύμπαρα τόντων συλλογισμὸς μὲν ἐν ᾱ χρόνῳ
ἢ ἐξ ἀμφοτέρων ψευδῶν· ἢ τῆς ἑτέρας μόνης· μὴ δὲ ἀμφοτέρων ψευ
δῶν ἢ ἀμφοτέρων τῶν προλήψεων ὄντων ψευδῶν οὐσῶν· μὴ σύμπαρα τόντων
δύο συζυγιῶν· μὴ δὲ φαλικῆς μὴ δὲ ἀποφαλικῆς· ἢ ἀμφοτέρων τῶν προλή

ψεων

ἐπὶ ψευδοῦς οὐ θεῖ· μὴ ἄλλο τι σὸ γίνωσκε· μὲ ἀποφατικὴ· μὴ ἀλλ' ἡ ἀποφατικὴ· ἡ τῆς μὲν ὅλης ψευδοῦς· τῆς δὲ· ἐπὶ ψευδοῦς· οὐ θεῖ· μὴ θοῦ θεῖ χωρίς· ἢ ἀφ' ἡ μεῖζον ἐπὶ τι ψευδής· ἢ δὲ ἀληθοῦς ὅλη ψευδής· μὴ τί νωσκε ἄλλο ἀπὸ συζυγίας κατάφατικὴ· μὴ ἀποφατικὴ· ἢ ἡ μεῖζον ὅλη ψευδής· ἢ δὲ ἀληθοῦς ἐπὶ ψευδής· μὴ γίνωσκε ἀμφοτέρας κατάφατικὴ μὴ ἀποφατικὴ· ὡς τὰ ἐκτὸς συζυγίας· πρὸς μὲν αὐτῶν ὅλων ψευδῶν· πρὸς δὲ αὐτῶν ἐπὶ ἀμφοτέρων ψευδῶν· τὰ αὐτὰ ἐστὶ καὶ τῆς μὲν ὅλης ψευδοῦς· τῆς δὲ ἐπὶ τῶν προσώπων ψευδοῦς· οὐ πρὸς μὲν ἀμφοτέρων ψευδῶν· καὶ δὲ τῆς ἑτέρας ψευδοῦς· τῆς δὲ ἑτέρας ἀληθοῦς· μὴ θοῦ θεῖ χωρίς· ἢ ἀφ' ἡ μεῖζον ψευδής· ἢ δὲ ἀληθοῦς ἐστὶν· μὴ ὅλη ψευδής· μὴ ποιοῦ σὺ συζυγίας κατάφατικὴν· μὴ ἀποφατικήν· ἢ ἐπὶ ψευδής· μὴ ποιοῦ ἀμφοτέρας κατάφατικὴν· μὴ ἀποφατικήν· ὡς τὰ γίνωσκε ἀληθοῦς πάσας συζυγίας δεικτικὰς ἐξ ὑποθετικῶν διεξόδων ἀρίστων· οὐ πάσας δέ· ἀλλὰ τῆς μὲν ὅλης ψευδοῦς· τῆς δὲ ἐπὶ ψευδοῦς γίνωσκε μὲν ἀμφοτέρας συζυγίας δύο διεξόδων· ὡς δὲ ἀλλαχοῦ λέγομεν· μὴ λείπεσθαι ἄλλην θεωρίαν· ἐὰν ᾖ θάτερα ἀμφοτέρας ψευδοῦς· ἐὰν δὲ ᾖ ἡ μεῖζον ψευδής· οὐ σωστέον ἄλλη θεᾷ· ὁ πρόσθεν μᾶλλον· ὅτι ἀμφοτέρων μὲν τῶν προσώπων ψευδῶν οὐ σῶν· σωπᾶν δεῖ· τῆς δὲ μείζονος ψευδοῦς οὔσης οὐ σωστέον·

σωτὰ δὲ ἀληθῆ ὅλως ἐστὶν ἔχειν· ἐὰν θοῦ· +

ῥᾷον δὲ πᾶσι περὶ τῆς συζυγίας τῆς ἐξ ἀμφοτέρων ὅλων ψευδῶν· ἀλλὰ ὅλου μὲν ψεύδους ὄντος καλῶς· οὐ δὲ σὺν δικαίῳ ἀληθοῦς· οἷον πᾶς ἄνθρωπός ἐστιν ἵππος· ὅλου ψεύδους· ἐπὶ δὲ θατέρου ἀληθοῦς ὄντος ὅλης· οἷον πᾶς ἄνθρωπός ἐστιν· ὅλου ψεύδους ὄντος ἐπὶ δὲ θατέρου ἀληθοῦς ὄντος ὅλης· οὐδὲ δικαίως ἄνθρωπός ἐστιν· ἐπὶ ψευδοῦς καλῶς· οὐ δὲ ἀποφατικὴν ὅλην ἀληθῆ μᾶλλον ἐστὶν ὅλης· οἷον πᾶς ἄνθρωπος λευκός· οὐδὲ ἐπὶ ψευδοῦς· ὅλη δὲ οὐκ ἀποφατικὴν ἀληθῆ μᾶλλον ἐστὶν ὅλης· οἷον πᾶς ἄνθρωπος λευκός· λείπεται οὖν πρῶτον περὶ τῶν συζυγιῶν τῶν ἐξ ἀμφοτέρων ψευδῶν· λείπεται δὴ σὺν μιᾷ θεᾷ· γίνονται δὲ πᾶσαι τῶν· ἑξῆς οὖν δυνάμεις προσώπων ὅλης θεᾶς μιᾶς· ὡς ἀποφατικὴ· ὅλη ἀ β· ὅλη β· ἢ ὅλη ἀ β· ψευδοῦς δὲ ὡς καταφατικὴ· ἵνα οὖν ὅλον ψεῦδος· οἷον πᾶς ἀ τῶν β· ὁ πρὸ ψεύδους· ὅλη δὲ θεᾷ μιᾷ οὐδεμίᾳ τῶν β· οὐκοῦν σωστέον

ὁπρ ἀλήθεια : +

ἀνδρὶ πὶ ἐτέρα τῇ ψευδεῖ : +

λυρώσας πρίτων ἀμφοτέρων ἐπὶ ψευδῶν, καὶ ἀληθῆ ἐπὶ τῶν ἀλήθεων
αἱρεσίν τῶν λόγων τῶν μὲν ψευδῆ, τῶν δὲ ἀληθῆ. τοῦτο δέ ἐστιν οὕτως· ἡ γὰρ
ἡ μείζων ψευδής, καὶ ἡ ἐλάττων ἀληθής· ἡ μείζων ἀληθής· καὶ ἡ ἐλάττων
ψευδής· ἡδὲ ἐσιν μείζων ψευδής, ἡ ὅλη ψευδής, ἡ ἐπίπεδος·
εἰ δὲ ἡ ἐσιν μείζων ὅλη ψευδής, ἀληθὴς οὐσα ἀλήθειαν οὐσιωτέρας
μα· καὶ ἡ ἐλάττων πρόληψις ἐστὶ ψευδής, ζῶον ἀλήθειαν· πάλιν ἡ μείζων
πρόληψις ἀληθὴς μὲν ὅλη ψευδής· ἀλλ' ἐπίπεδα καὶ ἀλήθειας ἡ μὲν
μείζων πρόληψις ἀληθὴς, καὶ ἡ ἐλάττων ὅλη ψευδής, ἡ ἐπίπεδος ψευδής,
καὶ ἀλήθειαν ὡς δέ ξομεν : +

ἐπὶ δὲ ὅλην ψευδῆ τῶν ἀναγκαίων : +

οἷον ἀναγκαῖόν ἐστιν ὅλως ψευδῆ τῶν ἀνθρώπων ἀλήθειαν, ἐπίπεδόν ψευδῆ, τῶν ἐχόντων
τὸ καθόλου φαλμικῶς ἀναγκαιόμενον·

ἢν δὲ τῶν μὲν β̄ προλήψεων λάβωμεν ἀληθῆ, ἐσται τοῦ·
ἐστὶ πρῶτον πρίτης συζυγίας τῆς ἐχούσης τῶν μείζονα ὅλων ψευδῆ, τῶν δὲ
ἐλάττονα ἀληθῆ· ἡ γὰρ ὡς πρίτου τοῦ καθόλου φαλμικοῦ· ὅλη ἀναγκαία ἡ μὲν ἀλη-
θὴς ἐστὶν ὅλη ψευδὴς ἐστὶ πρὸ τῶν β̄ ἐξ ἀληθείας πάντα τῶν οὐνάξιν ἀληθῆ ἐστὶ πρὸ τῶν, ὅλη
τοῦ συμπέρασμα ἀληθής· οἷον ἄψυχον οὐδενί ζῴῳ, ἀληθὲς· καὶ ὡς λαβὼν
ἐξ ψεύδους ὅλως, ὡς δὲ πᾶν ἄψυχον πάντι ζῴῳ· ζῷον πάντι ἀνθρώπῳ ἀληθές·
ἡ ζῷον ἀναγκαῖόν ἐστὶ ἄψυχον πάντι ἀνθρώπῳ· οὕτως ἡ μείζων ἐστὶ ψευδὴς
καθόλου φαλμική· ἡ δὲ ἀποφαλμική ἐστὶ ψευδής, οὕτως· οὐκ ἄψυχον οὐδενὶ ζῴῳ,
ὅπερ ὅλον ψευδές· ζῷον πάντι ἀνθρώπῳ· οὐκ ἄψυχον οὐδενὶ ἀνθρώπῳ, ὅπερ ψεῦδος·
οὕτως καὶ ὁ συζυγίαν οὖσαν, ἣν ἔχουσα τῶν μείζονα ὅλων ψευδῆ·

μείωσις δὲ οὐδὲ ἡ τῶν β̄ πάντι ἀναγκαία·
ἀλλ' ἵνα ποιήσωμεν τινὰ ἀποφαλμικοῦ συζυγίαν ψευδῆ· λαμβάνω δὲ ψευδῆ
ἀποφαλμικὴν πρόληψιν τῶν μείζονα· ἵνα ἡ ἡ τῶν β̄ μὲν ὅλη, ὅπερ ψεῦδος·
πάντι ἀνθρώπῳ ζῴῳ ἡ ἄψυχον : +

ἡ ὅλης δὲ λαμβανομένης, ψευδὴς ἔσται : +

ἀνθρώπῳ ἢ κτηνὶ ἄλογον ψυχὴν, οὐ ζῶον πεποιηκέναι φησὶ θεὸν ζωοποιέρας μορ.
ἐν δὲ τῇ πίστει ψυχὴν σωματοποιηκέναι φησί· οἵου ἐμὲ μὴ ποιήσαι φαλεκὴ οὕτως· ζῷον
πανὶ λευκῷ· ἐπὶ ψυχῆς· ἐπὶ σφαῖρας ψυχῆς· ἐπὶ δένδρου ψυχῆς· λευκὸν πανὶ λευκῷ· μὴ ὄντως ζῷον πανὶ λευκῷ· οὕτως μὴ ποιήσαι φαλεκὴ συζυγία· ὁμοίως δὲ μὴ ἐξῆς φαλεκὴ ἀπὸ β̄ ᾱ β̄· ὡς πρὸ ἀληθοῦς ποιήσαι φαλεκὸν γὰρ τὸ νεκρὸν ζωοποιέρας μορ. οὕτω μὴ ἀποφαλεκὸν ἀληθοῦς· τῆς λευκῆς ψυχῆς ἐπὶ τῆς· τῆς οἵου ζῷον οὐδαμοῦ λευκῷ ἐπὶ ψυχῇ οὔσης· ἐπὶ δένδρου ψυχῆς· λευκὸν πανὶ σκύλῳ· μὴ ὄντως ζῷον οὐδαμοῦ λευκῷ ἐπὶ ψυχῇ οὔσῃ, ὁ πρὸ ἀληθοῦς ποιήσαι φαλεκὴ ἐν τῷ β̄ ᾱ β̄ προλαβούσης ὁλοκληφοῦς ἐν τῷ· +

ἀνθρώπῳ ἢ κτηνὶ ἄλογον ψυχὴν, μὴ οὐ ζωὴν ἔχοντα ἀληθοῦς ποιήσαι φαλεκὸν ἐπὶ ψυχῆς· μὴ οὐ μὴ ἔχοντα ἀληθοῦς· τῶν δὲ ἐμψύχων ἀνθρώπῳ ἢ κτηνὶ ἄλογον ψυχὴν ἀληθοῦς· τῶν δὲ ἐμψύχων οὐκ ἀνθρώπῳ ἢ κτηνὶ ἄλογον ψυχὴν οὐκ ἀληθοῦς· τῶν δὲ ἐμψύχων οὐκ ἀνθρώπῳ ἢ κτηνὶ ἄλογον ψυχὴν ἀληθοῦς· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρώπῳ ἢ κτηνὶ ἀλόγῳ ψυχὴν ἔχοντων οὐ πάντα ἀληθοῦς· οἷον ἄνθρωπος ἀληθοῦς· ἵππος οὐκ ἀληθοῦς· καὶ τῶν ἀνθρώπῳ ἢ κτηνὶ ἀλόγῳ ψυχὴν ἐχόντων οὐ πάντα ἀληθοῦς·

ζωογούδωρεὰν· ἰδοὺ ὅλην ψυχὴν· δύο ζωὰ λαμβάνει· τὸ μὲν ζωογενὲς λεῦ·
οὕτω τὸ μὲν ριπὸν ἀποφαίνουσι τὸ δὲ ἀληθὲς πάντες μάζογος ὅλης ψυ
χῆς· τὸ δὲ ἀλογον ἀλόγου ψυχῆς·

αἱρέσεις πόλεως κεφ. β προλογίου· ἑως τοῦ· +
πληροῦσι περὶ τῶν δύο ζωῶν τῶν ἐχουσῶν τὸ μέζωον ὅλην ψυχὴν τὴν
λογικὴν ἄλογον ἀληθῆ· νῦν λέγει περὶ τῶν ἐχουσῶν τὸ μέζωον πόλεως,
τὸ δὲ ἄλογον ἀληθῆ· τὸ πρῶτον τὸ μὲν ἀποφαίνουσι τὸ δὲ οὕτως· οἱ τὸ ζῶον
πάντα λέγουσι· ἰδοὺ πόλεις· ἐπὶ δὲ τούτοις λέγουσι τὸ ἄλογον· νῦν δὲ πάντα τὸ
ἄλογον λέγουσι τὸ μὴ λογικόν· τὸ δὲ ἄλογον ἀληθὲς οὐκ ἔστι· οὕτω τὸ μὲν ἀποφαί
νουσι τὸ δὲ μέζωον πόλεως, τῆς δὲ ἄλογος ἀληθοῦς·

καὶ διὰ τί ἐξῆκεν κεφ. β προλογίου·

ἐὰν πρὸ τοῦ μὲν ἀποφαίνουσιν ἤχθη, διὰ τῶν ὁρωγδάνων λαμβάνουσι τὸ
φαῦλον· τὸ ζῶον οὐδαμοῦ λέγουσι· πόλεις· ἄλογον λέγουσι· τὸ δὲ ζῶον πάντα λέγουσι·

ἀλίτη ἀνωμαλία κεφ. β ἀληθοῦς, ἕως τοῦ· +
ἱρηνεὺς περὶ τῶν συζυγιῶν τῶν ἐχουσῶν τὸ μέζωον, ἤτοι ὅλην ψυχὴν,
ἢ πόλεις· νῦν λέγει περὶ τῶν ἐχουσῶν τὸ μέζωον ἀληθοῦς, τὸ δὲ ἄλογον ψυχὴν πόλεως· αἱρετικοὶ γὰρ ἀρνοῦνται ὅλην ψυχὴν τὸ ἄλογον τὸ μὴ λογικόν· ἢ τοιοῦτόν ἐστι φαῦλον, ἢ ἀποφαῦλον· μὴ οὖν τοιοῦτον ἱρηναῖος λέγει, ἀλλὰ τὸ ἄλογον πόλεως λαμβάνει ἀνάστασιν καὶ τὴν κόλασιν, οὐκ ἄρα τὸ ἄλογον ὅλην ψυχὴν λαμβάνει· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ λογικὸν ὅλην ψυχὴν τὸ ἐχόμενον δὲ αὐτοῦ φαῦλον ἀνάστασιν λαμβάνει, ἀναστήσεται ὅλως μὴ ἔχον ἄρα, ἀλλ' ὅτι ἐπεὶ οὐδὲ τὸ φαῦλον αὐτοῦ λαμβάνει ἀνάστασιν, ἤγουν κόλασιν, ἐπεὶ ψυχὴν οὐκ ἔχει· ἐπεὶ οὐκ ἔστι ψυχὴ φαῦλον· μὴ πρῶτον οὖν τὸ μὲν ἀποφαίνουσιν οὕτως· τὸ ζῶον πάντα λέγουσι· πόλεις· ἐπὶ δὲ τούτοις οὐδὲ διὰ τῶν ὑπάρξιν· ἀλλὰ διὰ τῶν ἀναστάσεων· ὅλη δὲ αὐτοῦ φαῦλον ἀνάστασιν λαμβάνει· μὴ ὅμως ζῶον λέγουσι· οὕτω τὸ μὲν ἀποφαίνουσι τὸ δὲ ἀληθὲς·

καὶ ὡς δέ μὴ ἐξῆκεν κεφ. β προλογίου·

ιφωνώς τηνικαῦτα φαλακρὸν ὅπως σωκράτη λέγωσιν ἀποφαλακρόν οὕτως καὶ τὸν ζωγράφον ἀποζωγράφον οὕτως καὶ τὸν ὅλην ψυχὴν ὅλην ψυχὴν οὕτως καὶ τὸν ἡμιψυχὴν ἡμιψυχὴν οὕτως καὶ τὸν πάλιν ψυχὴν πάλιν ψυχὴν οὕτως καὶ τὸν ἐπὶ τὸ ψυχὴν ἐπὶ τὸ ψυχὴν οὕτως καὶ τὸν ἀνὰ πάλιν ἀνὰ πάλιν οὕτως καὶ τὸν ἀμφοτέρων ψυχῶν ἀμφοτέρων ψυχῶν οὕτως καὶ τὸν ἀμφοτέρων ὅλων ψυχῶν ἀμφοτέρων ὅλων ψυχῶν οὕτως καὶ τὸν ἀμφοτέρων ἐπὶ τὸ ἀμφοτέρων ἐπὶ τὸ οὕτως καὶ τὸν ἀμφοτέρων ἀνὰ πάλιν ἀμφοτέρων ἀνὰ πάλιν οὕτως καὶ τὸν ἡμίψυχον ἡμίψυχον οὕτως καὶ τὸν ὅλον ἡμίψυχον ὅλον ἡμίψυχον οὕτως καὶ τὸν ἐπὶ τὸ ἡμίψυχον ἐπὶ τὸ ἡμίψυχον οὕτως καὶ τὸν ἀνὰ πάλιν ἡμίψυχον ἀνὰ πάλιν ἡμίψυχον οὕτως καὶ τὸν ἀμφοτέρων ἡμιψύχων ἀμφοτέρων ἡμιψύχων οὕτως καὶ τὸν ἀμφοτέρων ὅλων ἡμιψύχων ἀμφοτέρων ὅλων ἡμιψύχων οὕτως καὶ τὸν ἀμφοτέρων ἐπὶ τὸ ἀμφοτέρων ἐπὶ τὸ ἡμιψύχων οὕτως καὶ τὸν ἀμφοτέρων ἀνὰ πάλιν ἀμφοτέρων ἀνὰ πάλιν ἡμιψύχων οὕτως καὶ τὸν ἐπὶ τὸ ἐπὶ τὸ οὕτως καὶ τὸν ἐπὶ τὸ ἀνὰ πάλιν ἐπὶ τὸ ἐπὶ τὸ οὕτως καὶ τὸν ἀνὰ πάλιν ἀνὰ πάλιν οὕτως καὶ τὸν ἀμφοτέρων ἐπὶ τὸ ἀμφοτέρων ἐπὶ τὸ οὕτως καὶ τὸν ἀμφοτέρων ἀνὰ πάλιν ἀμφοτέρων ἀνὰ πάλιν οὕτως καὶ τὸν ἀνὰ πάλιν ἐπὶ τὸ ἀνὰ πάλιν ἐπὶ τὸ οὕτως καὶ τὸν ἀνὰ πάλιν ἀνὰ πάλιν ἀνὰ πάλιν

πολέμιλον πλευμοναφαλεμή. γεύλαιλεμέδαίδεμασυ ζυγάσι, γεμέμιλώ δι' ἑξάδην.
γεμέδεῦ. ως αὐτὴ λέξασαφως ἐ πι δ' ξωμεν.

ῥᾶρ ιβ' ἄ πλωμιλώ β̄ μεμδαγι' ἄποφάσκα, ἐ ως ιβῦ:

ρῶτον δέ φασι τὴν ἑξαμφοτέρων προλαμβανομένων ὅλων ψευδῶν ἀλήθειαν εἶναι
γενέσθαι· οἷον ὅτι ἄ πλωμιλώ β̄ μεμδαγι', πλῆδε ἄ πλωμιλέ ἀλήθεια. ἐ γὰρ ἐὰν
οὐ παῖ λέγῃ λιλωβης, ποιᾶς ἀλήθειας συμπέρασμα ἐξ ὅλων ψευδῶν προλαμ
βανομένων, τῆς μὲν μεζόνος μειλαφαλεμῆς, τῆς δὲ ἐλαττόνος ἀποφαλεμῆς.
οἷ ζῷον πλωλέλιφω· ἰδοὺ ὅλη ψευδής· ζῷον οὐδαμί αὖ ω̄· ἰδοὺ ὅλη
ψευδής· ἡ συμπέρασμα ἀλήθης, ὅτι λίφος οὐδαμί ἀνω̄:

μείως δέ φασι καὶ τὴν μὲν β̄ πλωλέ, ἐ ως ιβῦ:

δεξαπρολαμβανομένης μεζόνος μειλαφαλεμῆς ὅλης ψευδοῦς οὔσης· ἡ τῆς ἐλαττόνος μειλαφαλεμῆς ὅλης ψευδοῦς, πως σωμαι τελευταία ἀλήθεια; οὕτως. ἐὰ μὲν ἀλήθεια λέγῃ ἄ πλωμιλώ β̄ πλωλέ, τὸ δὲ ε̄ οὐδαμί ἔσται, ἐὰν αὖτε φάσκῃ, ἡ ναὶ ψευδής, ἀλήθης γίνεται τὸ συμπέρασμα. οἷον· οὐδαμί αὖ ω̄· ὅλη ψευδής· τὸ ζῷον πλωλέλιφω· ὅλη ψευδής· ἡ ὅμοιως αὖ ὡς οὐ δαμί λίφω· ἰδοὺ τὸ συμπέρασμα μεζόνη:

· ὀλίνε αἰμὶ ω̄ ἢ ἐ τέρα ὅλη ψευδής, ἐ ως ιβῦ:

ἡ μὲν περὶ ἀμφοτέρων ψευδῶν· γεῶ λέγει περὶ τῶν τὰ μὲν ψευδῆ,
τὰ δὲ ἀληθῆ ἐχόντων· μὴ λαμβανομένη ψευδῆ τὰ μὲν μεζόνα, ἀληθῆ δὲ τὰ
ἐλάττονα· μὴ πρῶτον λαμβανομένη τὰ μὲν μεζόνα ψευδῆ μὴ ἀποφαλεμῆ·
τὰ δὲ ἐλάττονα ἀληθῆ μὴ μειλαφαλεμῆν, οὕτω· τὸ ζῷον μειλαμὶ ω̄ ἀλη
θὲς αὐτὴ μὲν ἴππον πλωλέ· ἀλήφθησαι ὅτι μεζόνη ψευδὴς μὴ γένηται
οὐδαμί, γίνεται ἀληθὲς τὸ συμπέρασμα· οἷον τὸ ζῷον οὐδαμί αὖ ω̄ (τὸ
ζῷον πλωλέ ἵππον· μὴ αὖ ὡς οὐδαμί ἵππον· ὁμοίως δὲ μὴ τῆς ἐλάττονος
ψευδοῦς οὔσης, οἷ αὖ λέγει δρμὲ ζοντῶν:

ζέον δέ ὅτε· ἀποφαίνεται τὰ μὲν μεζόνος ψευδοῦς μειλαφαλεμῆς
τῆς δὲ ἐλάττονος ἀληθοῦς ἀποφαλεμῆς:

αὖ δὲ τέτρακτή μὲ πέλε ψευδής, ἐ ως ιβῦ:

πλήρως περὶ τοῦ δ' ναι τῶν μὲν ὅλων ψευδῆ, τῶν δὲ ὅλων ἀλήθη. γεῶ λέγε
μβαίνει τῶν μὲν ὅλων ἀλήθη. τῶν δὲ, ἐ πέλε ψευδῆ. μὴ πρῶτον τὴν μεζόν

†

ἐπίξανθον ἢ ἀποφαίνει· τῶν δὲ ἐλαττόνων, ὅλην ἀλληθῆ ἢ φαίνει, οὕτω·
ζῷον οὐδαμῶς λευκόν· ἐπίξανθον· ζῷον παντελῶς ὁλοσχερεῖ ὅλη ἀλληθές·
ζῷον οὐδαμῶς λευκὸν οὐδαμῶς· μὴ μᾶλλον τῶν μειόνων προλήψεων· μὴ γίνο-
μένων τῆς μείζονος ἐπίξανθον ἢ φαίνεται· τῆς δὲ ἐλαττόνος ὅλ-
λη θοῦ ἀποφαίνῃ· ὅλη θὲς γὰρ ἔσται συμπέρασμα· οἷ ζῷον παντε-
λῶς λευκόν· ζῷον οὐδαμῶς ἐπίξανθον· μὴ λευκὸν οὐδαμῶς ἐπίξανθον· ἢ οὕτω·
μᾶλλον θὲ μείζους οὐθὲν ὑφ' ἡμῶν· ἵνα γένηται μὴ τὰ ζῶντα φαίνεται ὅλη θῆ· τῶν
ἐλαττόνων ἐπίξανθον ἀποφαίνει· μὴ σωματῶν ὄντων· ὃ δὲ ζῷον μείζων παντε-
λῶς ἔσται, οὐδαμῶς λευκόν· μὴ ὁρατὸν οὐδαμῶς λευκόν·

ὑδρὼψ ἀφωνὸν δὲ τῶν μειόνων ἐχόντων ἐπίχροιαν· ἕως τοῦ·

λαβεῖν πρῶτον τῶν μειόνων ὅλην ἀλληθῆ· τῶν δὲ μὴ φαινομένων
ἐπίξανθον· μὴ τῶν μείζονα μὴ φαινομένων· τῶν δὲ ἐλαττόνων ἀποφαί-
οὕτω· ζῷον παντελῶς λευκόν· ἐπίξανθον· ζῷον οὐδὲ μελαίνη πτίλη· ὅλη
ἀλληθές· μὴ λευκὸν οὐδὲ μελαίνη πτίλη· οὕτω δὲ ἂν μείζων ὅλη ἀλληθές, ἢ δὲ ἐπί-
ξανθον· ἀπεσώπησα δὲ πάλιν τῶν αὐτῆς μείζονος ἀληθοῦς ἀποφα-
νεῖ, τῆς δὲ ἐλαττόνος μὴ φαινομένης ἐπίξανθον·

αἱ δὲ ἀμφότεραι αἱ προλήψεις ἕως τοῦ· +

πληρώσας πρῶτον ἓν συζυγιῶν, τῶν αὐτῆς μείζονος ἀληθοῦς· τῆς δὲ ἐλαττόνος
μὴ φαινομένης ἢ ἐπίξανθον, νῦν λέγει πρῶτον ἀμφοτέρων ἐπίξανθον·
ἔπρωτον τῶν μείζονα μὴ φαινομένων· τῶν δὲ ἐλαττόνων ἀποφαίνει
οὕτως· ζῷον παντελῶς λευκόν· ζῷον οὐδαμῶς μέλαιναν· μὴ ὁμοίως λευκὸν ἢ
οὐδαμῶς μέλαιναν· μὴ τῆς μείζονος ἀποφαινούσης· τῆς δὲ ἐλαττόνος μὴ φα-
φαινούσης· οἱ ὅροι οἱ αὐτοὶ ἀμφοτέροις· ζῷον οὐδαμῶς λευκόν· ἢ
ζῷον παντελῶς μέλαιναν· μὴ λευκὸν οὐδαμῶς μέλαιναν· οὕτω μὴ πρῶτον ἀμ-
φοτέρων ἐπίξανθον ἢ φαίνεται· μὴ σωματοειδῶν ὄντων τὰ ἀληθῆ· +

ἀνάρμοστον δὲ μὴ ἐπὶ τῶν αὐτῶν μέρος συλλογισμῶν· ἕως τοῦ· +

πληρώσας πρῶτον τῶν αὐτῶν τοιούτων αὐτῶν ἑτεροσχήμων, νῦν λέ-
γει πρῶτον τὰ κυρίως· μὴ ἐπὶ τῶν κυρίως σωματοειδῶν συλλογισμῶν
αὐτοσχήμων, ἢ ἀμφωτελοῦς, ἢ μὴ μειζονελοῦς, ἢ δὲ ἐλαττόνος·
εἰ δὲ ἀμφωτελοῦς, ἢ μὴ μείζονος ἐλοῦς, ἢ δὲ ἐλαττόνος ἐπίξ· ἢ μὴ

ואם יש לו שני בנים, האחד בן שבע והשני בן חמש, האחד יקח שני חלקים והשני חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש, הבן בן שבע יקח שני חלקים והבן בן חמש חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש, הבן בן שבע יקח שלשה חלקים והבן בן חמש שני חלקים והבן בן שלש חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים, הבן בן שבע יקח ארבעה חלקים והבן בן חמש שלשה חלקים והבן בן שלש שני חלקים והבן בן שנתים חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד, הבן בן שבע יקח חמשה חלקים והבן בן חמש ארבעה חלקים והבן בן שלש שלשה חלקים והבן בן שנתים שני חלקים והבן בן יום אחד חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש, הבן בן שבע יקח ששה חלקים והבן בן חמש חמשה חלקים והבן בן שלש ארבעה חלקים והבן בן שנתים שלשה חלקים והבן בן יום אחד שני חלקים והבן בן חדש חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע, הבן בן שבע יקח שבעה חלקים והבן בן חמש ששה חלקים והבן בן שלש חמשה חלקים והבן בן שנתים ארבעה חלקים והבן בן יום אחד שלשה חלקים והבן בן חדש שני חלקים והבן בן שבוע חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד, הבן בן שבע יקח שמונה חלקים והבן בן חמש שבעה חלקים והבן בן שלש ששה חלקים והבן בן שנתים חמשה חלקים והבן בן יום אחד ארבעה חלקים והבן בן חדש שלשה חלקים והבן בן שבוע שני חלקים והבן בן יום אחד חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן שעה, הבן בן שבע יקח תשעה חלקים והבן בן חמש שמונה חלקים והבן בן שלש שבעה חלקים והבן בן שנתים ששה חלקים והבן בן יום אחד חמשה חלקים והבן בן חדש ארבעה חלקים והבן בן שבוע שלשה חלקים והבן בן יום אחד שני חלקים והבן בן שעה חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה, הבן בן שבע יקח עשרה חלקים והבן בן חמש תשעה חלקים והבן בן שלש שמונה חלקים והבן בן שנתים שבעה חלקים והבן בן יום אחד ששה חלקים והבן בן חדש חמשה חלקים והבן בן שבוע ארבעה חלקים והבן בן יום אחד שלשה חלקים והבן בן שעה שני חלקים והבן בן שעה חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה, הבן בן שבע יקח אחד עשר חלקים והבן בן חמש עשרה חלקים והבן בן שלש תשעה חלקים והבן בן שנתים שמונה חלקים והבן בן יום אחד שבעה חלקים והבן בן חדש ששה חלקים והבן בן שבוע חמשה חלקים והבן בן יום אחד ארבעה חלקים והבן בן שעה שלשה חלקים והבן בן שעה שני חלקים והבן בן שעה חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה, הבן בן שבע יקח שנים עשר חלקים והבן בן חמש אחד עשר חלקים והבן בן שלש עשרה חלקים והבן בן שנתים תשעה חלקים והבן בן יום אחד שמונה חלקים והבן בן חדש שבעה חלקים והבן בן שבוע ששה חלקים והבן בן יום אחד חמשה חלקים והבן בן שעה ארבעה חלקים והבן בן שעה שלשה חלקים והבן בן שעה שני חלקים והבן בן שעה חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה, הבן בן שבע יקח שלשה עשר חלקים והבן בן חמש שנים עשר חלקים והבן בן שלש אחד עשר חלקים והבן בן שנתים עשרה חלקים והבן בן יום אחד תשעה חלקים והבן בן חדש שמונה חלקים והבן בן שבוע שבעה חלקים והבן בן יום אחד ששה חלקים והבן בן שעה חמשה חלקים והבן בן שעה ארבעה חלקים והבן בן שעה שלשה חלקים והבן בן שעה שני חלקים והבן בן שעה חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה, הבן בן שבע יקח ארבעה עשר חלקים והבן בן חמש שלשה עשר חלקים והבן בן שלש שנים עשר חלקים והבן בן שנתים אחד עשר חלקים והבן בן יום אחד עשרה חלקים והבן בן חדש תשעה חלקים והבן בן שבוע שמונה חלקים והבן בן יום אחד שבעה חלקים והבן בן שעה ששה חלקים והבן בן שעה חמשה חלקים והבן בן שעה ארבעה חלקים והבן בן שעה שלשה חלקים והבן בן שעה שני חלקים והבן בן שעה חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה, הבן בן שבע יקח חמשה עשר חלקים והבן בן חמש ארבעה עשר חלקים והבן בן שלש שלשה עשר חלקים והבן בן שנתים שנים עשר חלקים והבן בן יום אחד אחד עשר חלקים והבן בן חדש עשרה חלקים והבן בן שבוע תשעה חלקים והבן בן יום אחד שמונה חלקים והבן בן שעה שבעה חלקים והבן בן שעה ששה חלקים והבן בן שעה חמשה חלקים והבן בן שעה ארבעה חלקים והבן בן שעה שלשה חלקים והבן בן שעה שני חלקים והבן בן שעה חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה, הבן בן שבע יקח שישה עשר חלקים והבן בן חמש חמשה עשר חלקים והבן בן שלש ארבעה עשר חלקים והבן בן שנתים שלשה עשר חלקים והבן בן יום אחד שנים עשר חלקים והבן בן חדש אחד עשר חלקים והבן בן שבוע עשרה חלקים והבן בן יום אחד תשעה חלקים והבן בן שעה שמונה חלקים והבן בן שעה שבעה חלקים והבן בן שעה ששה חלקים והבן בן שעה חמשה חלקים והבן בן שעה ארבעה חלקים והבן בן שעה שלשה חלקים והבן בן שעה שני חלקים והבן בן שעה חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה, הבן בן שבע יקח שבעה עשר חלקים והבן בן חמש שישה עשר חלקים והבן בן שלש חמשה עשר חלקים והבן בן שנתים ארבעה עשר חלקים והבן בן יום אחד שלשה עשר חלקים והבן בן חדש שנים עשר חלקים והבן בן שבוע אחד עשר חלקים והבן בן יום אחד עשרה חלקים והבן בן שעה תשעה חלקים והבן בן שעה שמונה חלקים והבן בן שעה שבעה חלקים והבן בן שעה ששה חלקים והבן בן שעה חמשה חלקים והבן בן שעה ארבעה חלקים והבן בן שעה שלשה חלקים והבן בן שעה שני חלקים והבן בן שעה חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה, הבן בן שבע יקח שמונה עשר חלקים והבן בן חמש שבעה עשר חלקים והבן בן שלש שישה עשר חלקים והבן בן שנתים חמשה עשר חלקים והבן בן יום אחד ארבעה עשר חלקים והבן בן חדש שלשה עשר חלקים והבן בן שבוע שנים עשר חלקים והבן בן יום אחד אחד עשר חלקים והבן בן שעה עשרה חלקים והבן בן שעה תשעה חלקים והבן בן שעה שמונה חלקים והבן בן שעה שבעה חלקים והבן בן שעה ששה חלקים והבן בן שעה חמשה חלקים והבן בן שעה ארבעה חלקים והבן בן שעה שלשה חלקים והבן בן שעה שני חלקים והבן בן שעה חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה, הבן בן שבע יקח תשעה עשר חלקים והבן בן חמש שמונה עשר חלקים והבן בן שלש שבעה עשר חלקים והבן בן שנתים ששה עשר חלקים והבן בן יום אחד חמשה עשר חלקים והבן בן חדש ארבעה עשר חלקים והבן בן שבוע שלשה עשר חלקים והבן בן יום אחד שנים עשר חלקים והבן בן שעה אחד עשר חלקים והבן בן שעה עשרה חלקים והבן בן שעה תשעה חלקים והבן בן שעה שמונה חלקים והבן בן שעה שבעה חלקים והבן בן שעה ששה חלקים והבן בן שעה חמשה חלקים והבן בן שעה ארבעה חלקים והבן בן שעה שלשה חלקים והבן בן שעה שני חלקים והבן בן שעה חלק אחד:

ואם יש לו בן אחד בן שבע ובן אחד בן חמש ובן אחד בן שלש ובן אחד בן שנתים ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן חדש ובן אחד בן שבוע ובן אחד בן יום אחד ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה ובן אחד בן שעה, הבן בן שבע יקח עשרים חלקים והבן בן חמש תשעה עשר חלקים והבן בן שלש שמונה עשר חלקים והבן בן שנתים שבעה עשר חלקים והבן בן יום אחד ששה עשר חלקים והבן בן חדש חמשה עשר חלקים והבן בן שבוע ארבעה עשר חלקים והבן בן יום אחד שלשה עשר חלקים והבן בן שעה שנים עשר חלקים והבן בן שעה אחד עשר חלקים והבן בן שעה עשרה חלקים והבן בן שעה תשעה חלקים והבן בן שעה שמונה חלקים והבן בן שעה שבעה חלקים והבן בן שעה ששה חלקים והבן בן שעה חמשה חלקים והבן בן שעה ארבעה חלקים והבן בן שעה שלשה חלקים והבן בן שעה שני חלקים והבן בן שעה חלק אחד:

+

ελέπτη ψυχή τοῦτο τὸ ζῶον οὐδαμῶς ἀρέσκει. ζῶον λευκὸν ψυχή. ψυχὴ ἐπτή
τὴν κατηγορίαν οὐκ ἀλλὰ τὴν ὑπάρξιν. διὰ τοῦτο τὸν αὐτὸν φαίνεται λῆρον. μόνως δρι-
στὸς οὐ πᾶν τὸ ψυχή: +

μήκος φαλκὴς δὲ τὴν κατηγορίαν τὸ αὐτὸ καὶ μόνως οὐσίας:

ὁ ξανθὸς τῆς μάζονος ἀποφάσεως τῆς δὲ ἐλάττονος καὶ φαλκῆς οὐσίας
ἐστὶ σωματόμονον. καὶ ὁ μὴ ὢν ξανθὸς τῆς μάζονος καὶ φαλκῆς ἀληθὲς οὐσία,
τῆς δὲ ἐλάττονος ἀποφάσεως οὐσίας. ψυχὴ ἐστὶ τὸ ἐν λόγῳ τῆς μερικῆς
ἀποφάσεως, ὁ τὸ ἀληθὲς σωματικόν. οἷον τὸ ζῶον πᾶν τὸ αὐτῷ. τὸ ζῶον οὐ πᾶν
τὸ πεζόν. ψυχὴ ἐστὶ καὶ τὴν κατηγορίαν, οὐκ ἀλλὰ τὴν ὑπόρξιν. διὰ τοῦτο ἀλη-
θὲς τὸ αὐτὸ καὶ μόνον οὐ φαλκὲς τῶν πᾶν τὸ. τὸ γὰρ ζῶον πᾶν τὸ πεζόν. οὐχὶ
οὐ πᾶν τὸ, ἀλλ' ἐστὶ ψυχὴ διὰ τὴν κατηγορίαν. μόνως δύος οὐ πᾶν τὸ πεζόν:

ἀνδρεῖον δὲ μὴ ἁλκυφοτέρων ψυχῶν. ὡς ὁ ιππος: +

ἱππικὸς πρὸς τὴν μὴ ψυχὴν ἐστὶ τῆς δὲ ἀληθοῦς. νῷ λάβῃ τὸ πρὸς τῷ ἁλκυφο
τέρων ψυχῶν. μὴ πρῶτον τὴν μάζονος ὅλης ψυχῆς, τῆς δὲ ἀληθοῦς
ἐστὶ. μὴ ὁ ὢν τῆς μάζονος ἀποφάσεως οὕτως. ὁ ἵππος καὶ ἀληθὲς
πᾶν τὸ τῶν τῶν. ἀνδρεῖον φρόνησιν τῶν β. ὁ ἄνθρωπος. τῶν δὲ οὐ
πᾶν τὸ. ἵνα μὴ φρόνησις ἐστὶ. μὴ σωματοῖον τὸ ἀληθὲς συμπέρασμα. οἷον τὸ ζῶν
οὐδαμῶς τὸ ζῶον λευκὸν ἄνθρωπος. ἐστὶ ψυχὴ διὰ τὴν κατηγορίαν. οὐ διὰ
τὸν ὑπόρξιν. μὴ ὁμοίως δύος οὐ πᾶν τὸ ἄνθρωπος. διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀλη-
θὲς τὸ οὐ πᾶς.

μὴ δὲ μὴ κατηγορικὴς οὐσίας τῆς μὴ δὲ προσωπικὸν ὡς ἵππος: +

σπουδαῖον τῶν μάζονα ἀποφάσεων ὅλην ψυχὴν. νῷ λάβῃ τὸ
αὐτῶν ὅλων ψυχὴν καὶ φαλκῶν. ἐγχαράττηται δὲ ἀληθὲς τῶν β πᾶν τὸ
μὴ τῶν β πᾶν τὸ λαμβάνομένων αὐτῶν ἐστὶ ψυχὴ, ἀλλὰ ἡ ποιοῦσα
συμπέρασμα. οἷον ζῶον παθητικὸν θνητόν. τὸ ζῶον οὐ πᾶν τὸ αὐτῷ. πάλιν
πᾶν ψυχὴ διὰ τὴν κατηγορίαν, ὅλη δὲ αὐτὸ φαλκὲς ἀληθὲς τὸ αὐτὸ μή.
τὸ γὰρ ζῶον πᾶν τὸ αὐτῷ. οὐκοῦν οὐ πᾶν τὸ ψυχὴ διὰ τὴν κατη-
γορίαν. μὴ ἐστὶ θνητοῦ πᾶν τὸ αὐτῷ. ἀποσώποτε δὲ ἐν τῶν ἀλλοις συζυ-
γίαις ἐστὶ ἁλκυφοτέρων συμπερασμάτων ἀληθὲς συμπέρασμα. οὐδὲν
μὴν μὴ ἀφ' ὧν αὐτῶν. μὴ πρὶ αὐτῶν συλλογίσασθαι: +

σαι ἡ αὐτῶ ἐ καὶ τῶ σχήματε, ἐ ὡς τοῦ: +

ι ρημ ὡς πως εἰ δευτέρ ω σχήματε σιω α τοῦ τ ἐ στὶ ν κὰ ψευδῶ ν ἀλη θῆ συλλογι
σμὸν πλέ ξαι, νιῶ λέ γ d. πως ἡ εἰ βί τω σιω α τοῦ τ ἐ κὰ ψευδῶ ν ἀλη θῆ συλλογισμὸν πλέ ξαι
οὕτως. τῶν αὐτῶν πρό τω σχήματε σιω α τοῦ τ ων ἐ κὰ ψευδῶν ἀλη θῆς, ἡ ἀ μφω αἱ προ
λωσδε ις καθόλου, ὅδε ἐ στὶ κατ ηγ d. ἡ δὲ ἀ μφω καθόλου, ἡ ἀ μφω κατα φατι κὴ,
ἡ τι νὰ ζω ν ἀ ποφατι κὴ, τὸ δὲ ἀ λλω τῶν κατα φατι κὴ· ἐ δὲ τι μὴ καθόλου,
τὸ δὲ μέρι κὴ, ἡ τι νὰ ζω ν καθόλου, τὸ δὲ ἀ λλω τῶν μέρι κὴ· ἡ τι νὰ ζω ν μέρι κὴ,
τὸ δὲ ἀ λλω τῶν καθόλου· ἡ δ' ὡ ὁτὲ ν ἀ μφω αἱ προ λωσδε ις καθόλου, ἡ ἀ μφω
ψευδεῖς, ἡ τι μὴ ἀλη θῆς, τὸ δὲ ψευδὴς· ἡ δ' ἀ μφω ψευδεῖς, ἡ ἀ μφότερα
ὁλα ψευδεῖς, ἡ δ' ὅλη ἡ καθόλου κατα φατι κὴ ἡ ἀ μφω, ἡ τι νὰ ζω ν ἀ πο
φατι κὴ, τὸ δὲ ἀ λλω τῶν κατα φατι κὴ· ἡ τι μὲν ὅλη, τὸ δὲ, ἀ πὸ ψευδοῦς ἡ τοῦ
τοιούτου· ἡ τι νὰ ζω ν ὅλη, τὸ δὲ ἀ λλω τῶν ἀ πὸ τι· ἡ ἐ πὶ μέρους ἡ κατα φατι κὴ ἀ μφω
τούτων· ἡ ἀ μφότερα κατα φατι κὴ, ἡ τι νὰ ζω ν ἀ ποφατι κὴ, τὸ δὲ ἀ λλω
τῶν κατα φατι κὴ· ἡ ἀ μφω ἀ πὸ τι· ἡ δ' ὅλη ἡ ἀ μφω κατα φατι κὴ, ἡ τι νὰ ζ
ἀ ποφατι κὴ, τὸ δὲ ἀ λλω τῶν κατα φατι κὴ· πάλι ν δὲ τι μὲν ὅλη σὴ· τὸ δὲ ψευ
δὴς· ἡ ἀ μφω κατα φατι κὴ· ἡ τι νὰ ζω ν ἀ ποφατι κὴ, τὸ δὲ ἀ λλω τῶν κατα φα
τι κὴ· ἡ πάλι ν τι νὰ ζω ν κατα φατι κὴ ὅλη σὴς· τὸ δὲ ἀ λλω τῶν ψευδὴς κα
τα φατι κὴ· ἡ τι νὰ ζω ν ψευδὴς κατα φατι κὴ, ἡ τι νὰ ζω ν ψευδὴς ἀ ποφατι κὴ,
τὸ δὲ ἀ λλω τῶν ὅλη σὴς κατα φατι κὴ· οὕτω μὲν δὴ ὡ ὁτὲ ν αἱ προ λωσδε ις ἀ μφ ὦ
καθόλου· ὅδε ἐ τι μὲν, ἡ καθόλου τὸ δὲ μέρι κὴ, ἡ ἀ μφω· ἡ δ' ἀ μφω ψευδεῖς,
ἡ τι νὰ ζω ν μέρι κὴ ἀ ποφατι κὴ τὸ δὲ ἀ λλω τῶν καθόλου κατα φατι κὴ, ἡ τὸ
τι νὰ ζω ν καθόλου ἀ ποφατι κὴ, τὸ δὲ ἀ λλω τῶν καθόλου κατα φατι κὴ μέρι κὴ·
ὅδε ἐ τι μὲν ψευδὴς, τὸ δὲ ὅλη σὴς· ἡ τι νὰ ζω ν ψευδὴς, ἡ μέρι κὴ κατα φατι κὴ·
τὸ δὲ ἀ λλω τῶν ὅλη σὴς, ἡ καθόλου κατα φατι κὴ· ἡ τι νὰ ζω ν ψευδὴς, ἡ κα
θόλου κατα φατι κὴ· ἡ τι νὰ ζω ν ψευδὴς, ἡ μέρι κὴ κατα φατι κὴ· τὸ δὲ ἀ λλω τῶν
ψευδὴς ἡ μέρι κὴ κατα φατι κὴ· ἐ δὲ τι μὲν ψευδὴς, τὸ δὲ ὅλη σὴς· ἡ τι νὰ ζω ν ψευδὴς, ἡ μέ
ρι κὴ κατα φατι κὴ· τὸ δὲ ἀ λλω τῶν ὅλη σὴς, ἡ καθόλου κατα φατι κὴ· τὸ δὲ ἀ λλω τῶν
ψευδὴς ἡ μέρι κὴ κατα φατι κὴ· ἐ δὲ τι ἀ μφω ἀ πὸ τι, ἡ τι νὰ ζω ν καθόλου, τὸ δὲ

+

ελωπαγκρικήν· ἢ ἡμιόζωνκρικήν, ἤδηἐλωπαγκάλου· ἢδὲἡμφωκαλα
φαλκικήν· ἢ ἡμιόζωνἀποφαλικήν· ἤδηἐλωπαγκαφαλικήν·

δελτοφόρωνλυδιστὶτῷαὐτῷβ ἑώσβοῦ·

ν ~~τοδόχον~~ μιὼκαὶδιλήθεαν· ψευδῆδέ· ἵνακαθαιρέθεμβαλνῇ,
ὅτιδὲτὸ~~τοδόχον~~· +

νόσμιὼδιενίπαζαν~~τοδόχα~~·

ρῶδενλιτὰπρίτωνπροβατείωνὅλωνψευδῶν· ἢἡμιωβόλουκαλφα[illegible]·
ὃ αὐτὸςἢδὲπαξὸνπαῶδιὰψήφου· ἰδοὺὅλοψευδῆς· ἢὁἡμισυδιλῆς
οὐμπέρασμα· ἵνατί· ὁτὸαὐτὸςενίπαζαν· ὡσαὐτωσὶἢδὲτῆςμιᾶςῥίζης
ἕνεκα· τῆςδὲἡμιαλφαλικῆςοὔσης· ἁλλαβωνὅλαςψευδεῖς· ἢἡμιωβόλουκαλφα
φάλεκας· νῶνλαμβάνεπαλινἀμφοτέρασψευδεῖςἢἡμιωβόλου· ἀλλαπλῶ
μιᾷμιόζωνἀποφαλικῶν· πλῶδὲἐλαπτογαυκαλφαλικῶν· οἳβδιὰψήφουσ
δανίσωμεν· τὸζαὸνπαῶδιὰψήφου· ἢὁμοίωςδιὰψήφουσδανίσωμεν· ὁπερἐλλη
θές· οὕτωςἀμφοτέρωνψευδῶνσωῶνπροβατείωνἢἡμιωβόλου· ἢτοιὰ
μφοτέρωνκαλφαλικῶν· ἢτῆςμιᾶςμιόζωνοςἀποφαλικῆς· τῆςδὲἐλαπτο
γαυκαλφαλικῆς· +

αἰδὲἀπὸλεῖκαλτέραψευδεῖς· ἑώσβοῦ· +

λήρωσεῖςἀμφωψευδεῖςἢωβόλου· ἀπεσώπησεδιὰτοῦτοπροβατείας
ἔχουσαςτῶνμὲνψευδῶν· τῶνδὲἀληθῶν· νῶνδὲλέγεταιἀμφωεἰπὲνψευ
δεῖς· ἢἀμφοτέρασἢωβόλουκαλφαλικάς· ἢὅτιωαοὐσαςἀληθεῖςοὐμ
πέρασμα· οἳβδιὰψήφουἢδηλονότι· καὶἀληθῆδανίζωνκαὶδιὰψήφου· ἀλ
λίναποιήσωμενἀμφοτέραςεἰπὲνψευδεῖς· λαμβάνωμενἀμφοτέραςεἰπὲπαῶ· τὸ
λιμηνὸνπαῶδιὰψήφου· τὸκαλὸνπαῶδιὰψήφου· ἢὁμοίωςτὸλιμηνὸνἐνίζωνὅπερ
ἄλληθες· +

αἰδὲἀληθεῖςοὐδὲτῆςᾱ=ῑ καθολικῆςὅτι· +

εἰπὲςεἰπὲψευδεῖς· ἢἡμιωβόλουκαλφαλικὰςἐχούσαςτῶνπροβατείωνἐχου/σῶν·
νῶνλέγεταιἐχούσαςτῶνμὲνἀποφαλικῶν· τῶνδὲἐλαπτογαυκαλφα
λικῶν· ἢὅτιοὐσαςἀληθεῖςοὐμπέρασμα· οἳονλιμηνὸνοὐδανίζωμεν·
εἰπὲψευδῆς· καὶτὸνπαῶδιὰψήφου· εἰπὲψευδῆς· ἢὁμοίωςλιμηνὸνοὐπαῶ
διὰψήφου· ἰδοὺἀληθῆδιὰσυμπέρασμα· +

ὑδρωπ(ικὰ) πλ(ὴν) ἀ(πὸ) τῶ(ν) β(οτανῶν) μὴ πολὺ ψυχρ(ὰ) ἐ(σθ)ί(ει) δ(ὲ) ὡς λη-
φθέ(ντα) πλ(ὴν) οἰ(νώδη) ἐ(σθ)ί(ει) ὡς ἐπὶ τὸ ψυχρ(ὸν) ξη(ρ)ὰ φ(ύσει). ἴν(α) δὲ γ(ί)ν(ωνται) ἐπὶ τὸ ψυχρ(ὸν) μᾶλ-
λ(ον) λαμβάν(ου)σι δ(ὲ) τὴν ὑ(π)όδ(ε)σι(ν) τῆ(ς):

σαύτ(ω) δ(ὲ) καὶ τῆ(ς) πλ(ὴν) ὁλ(κ)ῆ(ς) ψυχρ(ᾶς) ἐ(σθ)ί(ει) δ(ὲ) ὡς
λη(φθ)ὲν πρ(ὸ)ῶ(τον) μ(ὲ)ν ἀ(πο)φ(λ)ε(γ)μ(αί)νει κ(αὶ) πρ(ο)ά(γ)ει ἐπὶ τὸ ψυχρ(όν). ν(ω)ῦ λαμβάν(ου)σι τὴν
ὀλ(κ)ὴν· τὸ δ(ὲ) ψυχρ(ὸν) ὑ(π)ορ(ρ)ῶ(δες) γ(ί)ν(εται) πό(ρ)ρ(ω) τοῦ ὑ(π)ὸ τὴν κ(ύ)ν(ην) ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νου ὀλ(κ)ῆ(ς)
ὑ(π)ὸ τὴν κ(ύ)ν(ην) ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νου ὀλ(κ)ῆ(ς). οἷ(ον) ζ(ωμὸν) λ(αχα)ν(οῦ) π(ολλ)ῶ(ν) ὑ(π)ω(κ)ρ(ίδων). λ(αχα)ν(οῦ) π(ολλ)ῶ(ν) ὑ(π)ω(κ)ρ(ίδων). ὑ(π)ὸ
ζ(ωμὸν) οὐ π(ολλ)ὰ λ(αχα)ν(α). οὕ(τω)ς κ(αὶ) πλ(ὴν) μ(ὲ)ζ(ό)νος ψυχρ(ᾶς) ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νης, τῆ(ς) δ(ὲ) ὁλ(κ)ῆ(ς)
ἐλ(ά)π(τ)ονος ὀλ(κ)ῆ(ς) κ(αὶ) ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νης, ὀλ(κ)ῆ(ς) θ(ε)ρ(μ)ῆ(ς) οὐ π(ο)ρ(ρ)ώ(τερ)ω μ(ὲ)ν: +

χ(ω)ρ(ὰ) δ(ὲ) πλ(ὴν) ἀ(πὸ) πλ(ὴν) β(οτανῶν) π(ολλ)ῶ(ν) ἐ(σθ)ί(ει) π(ο)ά(γ)α: +

λ(ε)ὐ(κ)ὴ ὀλ(κ)ὴ φ(ύσει). γί(νε)ται δ(ὲ) ἀ(πὸ) μ(ὲ)ζ(ό)νων ψυχρ(ῶν) ὁλ(κ)ῆ(ς), ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νη φ(ύσει) ἐ(σθ)ί(ει) δ(ὲ) οὐ δ(ρι)μ(ύ):

μ(ί)ω(ς) δ(ὲ), πλ(ὴν) ἀ(πὸ) πλ(ὴν) β(οτανῶν) ψ(υχρ)ῶ(ν): +

λαβ(ὲ) πρ(ῶ)ον τὴν μ(ὲ)ζ(ό)να π(ό)δ(α) σῦν ὅλ(ων) ψυχρ(ῶν) ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νων. ν(ω)ῦ λαμβάν(ου) δ(ὲ) τὴν ἐλ(ά)π(τ)ονα ψυχρ(ᾶν), τὴν δ(ὲ) μ(ὲ)ζ(ό)να ὀλ(κ)ῆ(ν). οἷ(ον) τὸ πλ(ήν)ας οὐ δ(ρι)μ(ὺ) κ(αὶ) πάνυ λ(ε)ῖ(ον). ἀ(ν)έ(χ)ον π(ολλ)ῶ(ν) ὑ(π)ω(κ)ρ(ίδων). ἰ(δ)ού ὅλ(η) ψυχρ(ὰ) δ(ὲ) κ(αὶ) πλ(ὴν) μ(ὲ)ζ(ό)νων ὑ(π)ὸ τὴν κ(ύ)ν(ην) ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νων. οὐ π(ολλ)ὰ ἀ(ν)έ(χ)ει.

λ(ε)ὐ(κ)ὴ δ(ὲ) ἀ(πὸ) φ(ύλλων) λαμβάν(ου)σι θ(ε)ρ(μ)ὴ(ν) ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νη(ν) ὡ(ς) ὅλ(η) οὖ(σα):

ἰ(ρ)ι(κ)ὴ ὡ(ς) πρ(ὸ)ου ζ(ωμὸν) λ(αχα)ν(οῦ) ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νης μ(ὲ)ζ(ό)νος δ(ὲ) π(ο)φ(λε)γ(μαί)νης, τῆ(ς) δ(ὲ) ἐλ(ά)π(τ)ο-
νος ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νης, ν(ω)ῦ λαμβάν(ου) δ(ὲ) ἀ(πὸ) φ(ύλλων) ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νης ὡ(ς) ὅλ(ου). μ(ὲ)ζ(ό)νων
δ(ὲ) τὴν μ(ὲ)ζ(ό)να ἀ(ν)έ(χ)ει. τὴν δ(ὲ) ἐλ(ά)π(τ)ονα ἀ(ν)έ(χ)ει. οἷ(ον) ζ(ῶον) π(ολλ)ῶ(ν) ὑ(π)ω(κ)ρ(ίδων).
ἐλ(ά)π(τ)ων. τὸ πλ(ήν)ας π(ολλ)ῶ(ν) ὑ(π)ω(κ)ρ(ίδων). ὑ(π)ὸ μ(ὲ)ζ(ό)νων π(ό)δ(α) ἰ(δ)ού ὅλ(η) ψυχρ(ὰ) ὑ(π)ὸ
ζ(ωμὸν) λ(αχα)ν(οῦ) πλ(ήν)ας: +

μ(ί)ω(ς) δ(ὲ) ἡ(μ)ί(ν) ἀ(πὸ) φ(ύλλων) ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νης ὡ(ς) ὅλ(ης) οὔ(σης), ἐ(σθ)ί(ει) δ(ὲ): +

ἰ(ρ)ι(κ)ὴ πλ(ὴν) ὅλ(ης) ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νης οὔ(σης), ἐ(σθ)ί(ει) δ(ὲ): +

ἰλη φ(ὼς) πρ(ῶ)ον τὴν μ(ὲ)ζ(ό)να ὅλ(ων) ψυχρ(ῶν), τὴν δ(ὲ) ἐλ(ά)π(τ)ονα ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νην. ν(ω)ῦ λαμβάν(ου) δ(ὲ) τὴν μ(ὲ)ζ(ό)να ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νην. τὴν δ(ὲ) ἐλ(ά)π(τ)ονα ἀ(ν)έ(χ)ει. τὴν δ(ὲ) ἐλ(ά)π(τ)ονα ἀ(ν)έ(χ)ει? ἐ(σθ)ί(ει) δ(ὲ) ὡ(ς) ὁ(μ)ω(ν)οϊ δι(ὰ) τῶ(ν) ὁ(μ)ω(ν) τῶ(ν) προσφ(έ)ρ(ον)τῶ(ν) ὑ(π)ὸ ἀ(ν)θ(ρ)ώ(π)ων ἀ(ν)άλ(ογ)α ξ(ὺ)λ(ων) τῶ(ν) τὴν ὑ(π)ὸ(λ)ε(ι)ξ(ι)νοῦ(σαν). τὸ ζ(ῶον), π(ολλ)ῶ(ν) ὑ(π)ω(κ)ρ(ίδων). ἰ(δ)ού ἀ(πὸ) ἰ(χ)θ(ύ)ων μ(ὲ)ζ(ό)νων. τὸ πλ(ήν)ας π(ολλ)ῶ(ν) ὑ(π)ω(κ)ρ(ίδων). ἰ(δ)ού ὅλ(η) ψυχρ(ὰ) ὑ(π)ὸ ζ(ωμὸν) λ(αχα)ν(οῦ) ἢ ἐλ(ά)π(τ)ων. τὸ μ(ὲ)ν ζ(ῶον) λ(αχα)ν(οῦ) μ(ὲ)λ(αν)ι(ος) ὁ π(ο)φ(λε)γ(μαί)νης:

ἀ(λ)ι(ν)τ(ὴ)ς πλ(ὴν) ὅλ(ης) ἀ(πο)φ(λε)γ(μαί)νης οὔ(σης), ἐ(σθ)ί(ει): +

λαβεῖν μὴ ὅλην ψευδῆ, τὸν δὲ ὅλην ἀληθῆ, οὐ λαμβάνει τὴν μὴ ὅλην ἀληθῆ, τὸν δὲ ἐπὶ μέρει ψευδῆ· μὴ πολλὰ γὰρ ἐπὶ πλήρωσις ἐξ ἀμφοτέρων τοῦτο λέγουσιν· οὐ λαμβάνει δὲ ταῦτα μὲν ἐν τῇ μὴ τοῦτο λέγουσι τῇ δὲ μερικῇ· μὴ πρώτην τῶν ἐν τῇ ὅλῃ ἀληθοῦς, τῇ δὲ ἐπὶ μέρει ψευδοῦς· οὕτως· ἔστι πολλὰ ἄνθρωπον ἐν αὐτῷ· ἰδοὺ ἐπὶ μέρει ψευδής· τὸ δὲ ἔστιν οὐκ ἄνθρωπον ἐν αὐτῷ· ὅλη ἀληθής· μὴ ὅμως τὸ οὐκ ἄνθρωπον ἐν αὐτῷ ἐστὶ πολλά· ὅλη ἀληθής: +

μοναχῶς δὲ μὴ τῆς ᾱ ῑ ἀληθοῦς, ἑπτάχως τοῦ
ὁποῖον ἐλάχιστον μὲν τῶν οὐσῶν ἐν τῇ μάζονος ἐπὶ μέρει ψευδοῦς· τῆς δὲ ἐλάττονος ἀληθοῦς· οὐκ ἂν λάβοι δὲ τῶν ἐν τῇ μάζονος ἀληθοῦς· τῆς δὲ ἐλάττονας ἐπὶ μέρει ψευδοῦς μὴ οἱ αὐτοὶ ὅροι μᾶλλον ἀλλὰ ἕτεροι, ἀλλ' ἀφωρισμένως ἀπὸ ὁδέξιν· τὸ δέ ἔστιν οὐκ ἄνθρωπον ἐν αὐτῷ· ὅλη ἀληθής· τὸ οὐκ ἄνθρωπον ἐν αὐτῷ· ἐπὶ μέρει ψευδής· τὸ δέ ἔστιν οὐκ ἐνυπάρχει:

πάλιν ἐπὶ χωρὰ τὸ μὲν β ὅλως ταῦτ- ~~ἀπὸ~~ χει· ἑπτάχως οὖν·
λαβεῖν ἀπὸ φάσεως καὶ ἀποφάσεως· οὐκ ἂν λάβοι δὲ τῶν μὲν ἀποφάσεων· ἐπὶ μέρει ψευδῆ· τῶν δὲ καταφάσεων ἀληθῆ· οἷ τὸ ᾱ οὐδενὶ τῶν- ἐπὶ μέρει ψευδὴς· τὸ β τινὶ τῶν-, ὅλη ἀληθής· μὴ ὅμως τὸ ᾱ οὐ τινὶ τῶν β· οἷον λευκὸν οὐδενὶ ἄνθρωπον· τὸ ζῷον τινὶ λευκῷ· μὴ ὅμως τὸ λευκὸν οὐ τινὶ ζῴῳ:

ἀναιρούσῃ δὲ τῆς μὲν ᾱ ῑ ὅλης ἀληθοῦς οὔσης, ἑπτάχως·
ὁμοίως πρῶτον ἐλάβομεν ὅλην ἀληθῆ τὸν μάζω· τὸν δὲ ἐλάττω τῶν ἐπὶ μέρει ψευδῆ· οἷον τὸ μηδὲν οὐδενὶ λευκῷ· τὸ ζῷον τινὶ λευκῷ· μὴ μηδὲν οὐ τινὶ ζῴῳ· ὅπερ ἐστὶν ἀληθής: +

ἀναιροῦσα δὲ μὴ ἀπὸ τῶν ὡς μέρος συλλογισμῶν, ἑπτάχως·
λαμβάνουσα δὲ περὶ τῶν προτάσεων τῶν ἀμφοτέρων ποσοῦ· καὶ οὐ λαμβάνει τῶν ἀμφοτέρων τῶν μὴ ποσοῦ τῶν δὲ ἑνὶ μέρει· μὴ τοῦ τὸ δι' ἅπαντος· ἢ τὸν μὲν μάζονα ποσοῦ· τὸν δὲ ἐλάττονα ἀπροσδιορίστως· ἢ τὸν μὲν μάζονα ἀπροσδιορίστως· τὸν δὲ ἐλάττονα ποσοῦ· μὴ ἢ ἀμφω ποσῶς ἀληθεύειν· ἢ τὸν μὲν μάζονα ἀποφατικὸν· τὸν δὲ ἐλάττονα καταφατικόν· μὴ ἢ ἀμφω ψευδεῖς· ἢ τὸν μὲν ποσοῦ ὅλην ψευδῆ· τὸν δὲ μερικὸν ἐπὶ μέρει· καὶ πάλιν· ἢ τὸν μὲν ποσοῦ ὅλην ἀληθῆ· τὸν δὲ ἐλάττονα ψευδῆ· μὴ τούτων· ἢ τὸν μὲν μάζονα ἀληθῆ· τὸν δὲ ἐλάττονα ψευδῆ· τούτων οὕτως ἐχόντων· ἀληθεύσει ποτὲ ~~ἀπὸ~~ ὁ ἐξ ἀπὸ τῶν προτάσεων οὐσῶν ψευδῶν ἐν δόξῃ μόνῳ ψευδοῦς

ζ δόξης.

οὐτωσὶ πῶς προλωσεωντῶν ἐχόντωντὴν μὲν ἡσθόλου, τὴν δὲ ἀλλεωμφοῖν
διὰτῶν αὐτῶν ὅρων δέξομαι, διὸ τὴν ἡλεκτοῦ προλωσεις. ἡ δὲ ἀλεφαλεῖ
δύφω, ἡ ἀλεφαλεωσὶ λεμβανόμενα, ἡ δὲ ἀποφαλεωσὶ, ἀποφαλεωσ: +

ἀμφοτέρωσιν ὅτε δὲ μὴ ὀλίγου συμπέρασμα, ἑώσ τοῦ:

συμπέρασμα δὲ πῶς πάντα τῶν λόγων, φανερὸν ἐκ τῶν δεχόντων πάντων, ὅτε
ἐδὲ ἓν συμπέρασμα ψευδές. πάντως τι ἢ ὅλεθρος προλωσεις ψευδεῖς ἔσον, ἢ τὴν μὲν
ψευδῆ, τὴν δὲ ἀληθῆ. ἀδύνατον δὲ συμπέρασμα ἀληθῆ, οὐκ ἀναγκαίας προλωσεις
ἀληθεῖς εἶναι· καὶ γὰρ ἐνδέχεται καὶ ἀμφοτέρας ψευδεῖς εἶναι, καὶ τὴν μὲν
ψευδῆ οὖσαν, τὴν δὲ ἑτέραν ἀληθῆ, καὶ ἀμφοτέρων ἐπὶ τῶν ψευδῶν οὐσῶν,
ἀληθὲς συναχθῆναι συμπέρασμα:

ἀλλ' οὐδὲ ὅλεθρος ὅλεθρον ἔχει οὕτω πρὸς ἄλληλα, ἑώσ τοῦ:
ἀλλὰ μὴν τοῦ εἶναι συμπέρασμα ἀληθὲς τῶν προλωσεων οὐσῶν ψευδῶν αὐτῶν· οὐδὲ δὲ
ἐνδέχεται τοιαύτων φύσιν πρὸς ἑαυτὰ, ὥστε τοῦ ἑτέρου οὐ θατέρου ἀναιρουμένου,
τὸ ἕτερον εἶναι, μηδὲ τοῦ μὴ οὐ θατέρου ἀναιρουμένου, αὐτὴν τοῦ μὴ καθόλου
εἶναι ψευδῶν ἀληθὲς συμπέρασμα ἀναγκαῖον· οἷον ἀληθῶν προλωσεων οὐσῶν,
οὐκ ἀναγκαῖον συμπέρασμα ἀληθὲς εἶναι· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ συμπέρασμα προλωσεις
ἀληθεῖς εἶναι· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν δέχεται ψευδεῖς εἶναι· οὐκ ἄρα ἀναγκαῖον
ἐστὶ τοῦ εἶναι ἀληθὲς συμπέρασμα· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ εἶναι ψεῦδος· οὐ γὰρ
ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀμφοτέρων εἶναι· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ
μὴ καθόλου εἶναι ψεῦδος· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ μὴ καθόλου ἀμφοτέρων
εἶναι ψεῦδος· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀμφοτέρων εἶναι ψεῦδος· οὐ γὰρ
ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀμφοτέρων μὴ καθόλου εἶναι ψεῦδος· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ· ἀλλὰ
μὴν οὐδὲ τοῦ ἀμφοτέρων μὴ καθόλου εἶναι ψεῦδος· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ
ἀμφοτέρων μὴ καθόλου εἶναι ψεῦδος· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀμφοτέρων
μὴ καθόλου εἶναι ψεῦδος· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀμφοτέρων μὴ καθόλου
εἶναι ψεῦδος· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀμφοτέρων μὴ καθόλου εἶναι ψεῦδος·
οὐ γὰρ ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀμφοτέρων μὴ καθόλου εἶναι ψεῦδος· οὐ γὰρ
ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀμφοτέρων μὴ καθόλου εἶναι ψεῦδος· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ·
ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀμφοτέρων μὴ καθόλου εἶναι ψεῦδος· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ· ἀλλὰ μὴν

ā λαυνῃ οὐ ὅλος, δύναται ὁ β μή ἅπαξ· ὁ δὲ β μή, δύναται καὶ ὁ γ μή ἅπαξ λαυνῇ.
ὡς τὸ ὁ ā οὐ ὅλος λαυνῇ, ὁ γ μή ἅπαξ λαυνῇ· οὗ ὅλος μὲν ὁ διάβριων συλλογισμὸς
ὁ λέων τοῦ θελυκάρδου ὅλος· ὅτι δὲ ὁ ā ἐστιν, δύναται ὁ β ἅπαξ· τῷ γὰρ β μή οὐ ὅλος, δύ-
ναται ὁ ā μή ἅπαξ· οὐ παῦ γὰρ β μή οὐ ὅλος κατὰ τοῦ ā λαυνῆν ἔσται· ἀ δὲ λάμβδα
ὅλῳ τῷ ā μή οὐ ὅλος λαυνῇ, ἔστιν ὁ β μή κατὰ ἑξάδα τινός, συμβαίνει δὲ τὸ β μή κατὰ ἅπαξ
ἑξάδα τινός· ἑξάδα τινὸς κατὰ ἑπτὰ ὁμοφύλοις· ἀπὸ γὰρ τοῦ ā μή οὐ ὅλος, τὸ β μή κατὰ
οὐκ ἔστιν· ἀ δὲ λάμβδα, ἢ ἀνὰ τὸ ā μή ἐστί, πάλιν τὸ β ἔστιν ἑξάδα τινός, τὸ αὐτὸ ἡμῖν τὰν
ζ' οὐ μέτραν, ὅπερ ἄλλοθεν· οὐ γὰρ τὸ ἄλλοθεν πονήσομεν δηλοῦν· ὅτι δὲ ἅπαξ ὁ ζ τὸ β ἑξά-
δα τινὸς ἑπτὰ ὁμοφύλοις, ἢ τοῦ ἅπαξ λαυνῆν, ἢ τοῦ μή ἅπαξ· ὁ πρῶτος δὲ
χθονὶ διάβριων συλλογισμοῦ· διάβριων δὲ ἐκλήθη, ὁ λαμβάνων τὸ ὑπόθεσιν,
ἢ τοῦ ἐλαττόνα ἄκρον τοῦ θελυκάρδου ἢ τοῦ μείζονα· οὗτος οὖν τοῦ θελυκάρδου συλλο-
γισμοῦ ὁ ἐν χθονὶ βάσιν ὅρος· οὗτος μὲν τοῦ θελυκάρδου ὁ τοῦ ἀγαπροθλου,
διάβριων ἐκλήθη·

δύναται ἑξάδα τινός·

δύναται φῖ ἑξάδα τινὸς ἅπαξ καὶ οὐ πεπέρασται καὶ οὐ ὅλος ἡ προ-
λωσις ἀπὸ τοῦ μή οὐ ὅλος·

ἐπεὶ οὖν ἐστὶν οὐ ὅλος λαυνῆν τὸ β ἅπαξ μετὰ ἑξάδα τινός· +
ἐπὶ πᾶσαν δὴ τοῦ ὅλου τὸ ὅλον ἐστὶ τὸ β· ὅτι δὲ οὐ ὅλος, ὅτι οὐ τοῦ ā ἀ-
πὸ τοῦ μή οὐ ὅλος λαυνῆν τοῦ ā, τὸ β μή ἅπαξ ἑξάδα τινός· ἑξάδα τινὸς ἀλλότριον μὲν ἡ ἑπτὰ τῶν προ
λωσεων, ὅ ἐστι τῶν προλωσεων οὐ σῶν ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πεπέρασται καὶ ὅλη
σεώς· οὐ σῶν δὲ ἑπτὰ τῶν προλωσεων μή οὐ σῶν ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πεπέρασται μή ἅπαξ
ὅλης· οὐ σῶν δὲ ἑπτὰ τῶν προλωσεων ἀπὸ τοῦ πεπέρασται· +

+

ὑπὸ ἓξ εἰς οὐ σχήματος, ἢ διὰ ποίων, ἢ πόσων προλήψεων, ἢ πότε,
ἢ πῶς γίνεται παρασυλλογισμός.
ὁ δὲ λέξας ἡμᾶς οὕτω προλέγω βιβλίον λέγει τὸ ἐξ ὧν συλλογισμός, ἢ ὁποῖ
αὐτῶν σχήματος οἱ συλλογισμοὶ γίνονται, ἢ ὁποῖ διὰ μόνων ἢ πόσων προλήψεων
οἱ αὐτοὶ, ἢ ὁποῖ μὲν δεῖ τὸ πρῶτον σχῆμα ἔχειν πρότασιν μείζονα οὐ ἐστι καθόλου
καὶ τὴν ἐλάττονα δὲ καθόλου, οὐ δὲ τὸν δεύτερον ἀνόμοιον σχῆμα μίαν οὐ ἐστι
τῶν ὅλων, ἢ καθόλου τὴν μείζονα, οὐ δὲ τὸν τρίτον τὴν ἐλάττονα ἐστι κατηγορικὴν
καὶ, ἢ ὁποῖ μὲν δεῖ τὸν ὅλον κἂν προσλάβοις δὲ ποίαν ἀλήθειαν αὐτῶν καθόλου ἔσῃ
συλλογίζεσθαι, ἢ δὲ ποίαν αὐτῶν ἀποφατικὴν. ὅτι δὲ πῶς δεῖ λαμβάνειν
πρὸς ἕκαστον συλλογισμὸν προλήψεις, αὐτοῦτον τὸν δεύτερον βιβλίον δεύτερον
ὅλου τῆς πραγματείας βούλεται παραδοῦναι πᾶσαν τὴν δὲ τῶν συλλογισμῶν
πραγματείαν. διορίσασθαι δὲ ὁποῖ εἰσὶ τῶν συλλογισμῶν πλείω ἀδύνατα
ἀναγκαῖα, ἢ ὁποῖ ἐξ ἀληθῶν μὲν προλήψεων, ἀδύνατον δὲ ψεῦδος
συμβαίνειν ὧν δέχεται ἀλήθειαν, ἢ τὰ ἀμφοτέρων, ἢ τὴν τῆς ἑτέρας μόνης.
ζητεῖται δὲ ἀντιστρέφειν συλλογισμὸν, ἢ ἄλλως ἔχειν. ἢ πρῶτον ἁπλῶν ἢ
τῶν συλλογισμῶν διὰ τῶν αὐτῶν προλήψεων πλείω συμβαίνει συμπεραίνεσθαι
καὶ ἢ ὁποῖ μὲν δεῖ τὸ ἀδύνατον ἀναλύειν εἰς τὸν δεικτικὸν συλλογισμὸν,
ὁποῖ δὲ ἐκθέσεως χρήσασθαι, ἢ ὁποῖ μὲν ἀναγκαῖον ἢ ὁποῖ οὐκ ἀναγκαῖον.
ὁποῖ δὲ καθόλου ἢ ὁποῖ μὴ καθόλου ἔστι συλλογισμός. ἢ ὁποῖ μὲν ἀναγκαῖον
καθόλου ἀποφατικὸν, πρὸς ἓν αὐτό. ἢ πότε τὸ μὴ ἀναγκαῖον καθόλου ἀποφατικὸν πρὸς
τὸ μὴ ἀναγκαῖον καθόλου ἀποφατικόν. ὥστε καὶ ἁπλῶν τῶν καθόλου συλλογισμῶν
πλείω ἢ καθόλου τὰ αὐτὰ συμπεράσματα, ἢ τὸ τοῦτο δύνασθαι ἢ ὁποῖ συμπεραίνει.

ἀπὸ τετράδος ἕως ὀκτὼ ἀ, ὧν λογισμὸς ὁ ἐκ δύο ἀριθμῶν ἐξ ὧν ἀφελεῖται τριὰς πρόσθετον,
ἐπὶ πλεῖστον ἀνὰ δύο μέρος ἀπὸ ἑνὸς, τὸ βάθος ἕως ἀ. ἀπὸ τετράδος ἕως
ἐπὶ τὸ βάθος ἕως ἀ. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ λογιστικοῦ διὰ συλλογισμοῦ ἀ πρόσθετα ἔχουσα
δύο δυνάμεις ἀφελεῖ καὶ πορίσασι πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τοῦ προὔργου σχήματος. ἀπὸ μὲν
πρόσθετος οὐδὲ διὰ συλλογισμοῦ· ἀλλ' ἀπὸ ἀποδείκτου ἐκ τοῦ ἐκκειμένου ἐπὶ
τῶν ἡγουμένου· ἐπὶ δὲ τῶν ἑπομένων, ἐπειδὴ τὸ ἑπόμενον ἐλάττονα τοῦ ἡγουμένου
συλλογισμὸν· τὸ δὲ συμπέρασμα μείζονι ἔσται· ὁ πρὸς τοῦ ἐλάττονα ὅρου,
ἐλάττονα ὅρου, μείζων τὸν ἐλάττονα πρότασιν· ἀσυλλόγιστος δὲ καὶ οὗτος
τρίτων πρώτων σχημάτων, ἐπὶ μὲν μείζων ἐστὶν ἡμιόλιος· ἐπὶ δὲ τῶν
μείζονι ἴσος· ἐπὶ συλλογισμὸς ἔσται· ἀλλ' οὐδὲ διὰ τοῦ συλλογισμοῦ ἔσται, ἀλλ'
ἀποδείκτου τρίτου ἐλάττονα μείζων πρότασιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου
σχήματος· ἐφ' ὧν ἡμιόλιος ἐστὶν συμπέρασμα ἔσται τρίτον· ἐπὶ μὲν τοῦ
συμπεράσματος, ἔσται πάλιν αὖ τῶν πρώτων σχημάτων ἡμιόλιος μείζων· ἐπὶ
δὲ τοῦ μείζονι ἴσος· ἔσται μὲν πάλιν ἐπὶ τοῦ τρίτου σχήματος ἐπὶ μὲν ἡμιολίου,
μείζων ἡμιόλιος μείζων· ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμιολίου, πάλιν οὐδὲ διὰ τοῦ συλλογισμοῦ
ἔσται τὸ συμπέρασμα· ἀλλὰ διὰ τοῦ πρότασιν, τῶν δύο ἀποδείκτων
ἐν τῶν ἐλαττόνων ἀφελεῖ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμιολίου ἐλάττων ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἡγουμένου
μόνων ἡμιόλια ποιῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιμορίου, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπιμορίου· ἐπὶ δὲ τοῦ δὲ
ριωνῦν οὐδέποτε· ἐπὶ δὲ τοῦ πολλαπλασίονος, ἐπὶ μὲν πολλαπλασίονος, ἐπὶ
καὶ ἐπὶ δὲ ἀποφαλεικωνῦν οὐδέποτε: +

αἱ πόσων προτάσεων:

Καὶ οὐδὲ, ἐπὶ δι' ἀδιαστάτου πάσας ἀπλῶς συλλογισμός· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιμορίου
νέλου πάσας συλλογισμός· ὅτι δι' ἀδιαστάτου ἐστὶν ἀναπροάγωγος· ὡς δὲ ἀναπαλιν
ηγουμένου· τῶν δὲ ἐλαττόνων· τὸ δὲ ἐπὶ πολύ, ὅτι ἐπὶ μὲν πρώτου σχήματος, δεῖ
τῶν μὲν ἐλαττόνων ἀναφαλεικωνῦν ἀναγ· τῶν δὲ μείζονα ἡγουμένου· ἐπὶ δὲ
τῶν λοιπῶν σχημάτων:

πόσας ποίας βλεπτέον ἀνάσκοπον ἔχοντας:

δίοσα ἐστὶν ἐν τῶν πρώτων περίας προτάσεων ἐν ποίοις σχήμασι τὰ
καθαφαλεικὰ συναγόντων προβλήματα· ἐν ποίοις δὲ ἀποφαλεικά, ὥστε
δῆλον γίγνεται· ἐν ποίοις δὲ σχήμασι βλέπειν ἐν τῶν ἀναγκαίων· ἐν ποίοις

οὐσιελησάγκεφροφησιδέωνοεμοὶδοκεῖοὐ. οὔτος. ἀμαπτικὸβ᾽ἄναγ. ἀπαρμὴἐξαιρ᾽β,
οὐδὲμ᾽α᾽ἐξαγ. ἀμαπτὴἐξαγ. ὁπερἀδύνατον. ημεμὲνεφ᾽ῑ᾽τοῦολωβη, ἀπαρνὴ᾽
ποιμνοῦοὐ οὔτος ἀμαπτικὸβ᾽ἄναγ, ἀξιοῦωνημᾶςἐξαγοεἰὁρου, ἢὁδὲζωαΓαἀδαμ
ζεἐξαμαπτικὸ᾽ἀπαρὲλαμβανετὸν᾽ἰδιαιτῶὁρων, ηὁδὲπροβατωνσωαΓαἀδαμ᾽
σὺμπέρασμαἐξαμαπτικὸ᾽ἀπαρὲλαμβανετὸνἰδιαιτῶὁρων, ηὁδὲπροβατωνσωαΓαἀδαμ᾽
σὺμπέρασμαἐξαμαπτικὸ᾽ἀπαρὲλαμβανετὸνἰδιαιτῶὁρων, ηὁδὲπροβατωνσωαΓαἀδαμ᾽σὺμπέρασμα. ὁπερηαὐτὸπροβατὸνἐστινἀμοῦχάρακος.
ἀλλαλὸμὼᾱ παρὰλαμβανομεν, ωςὁπερηαὐτὸγονὸςἐστὶὁὐσυλλογιζομενοῦπροβατος
ὁὐδὲβ᾽, ἐπὶοὐσὺμπεράσματος. ἀλλαφανίζεταὐτὸἀρνίονπᾶνὸμοιονεἶναιτῷμοσχῳ
γονὸςὁὐπροβατοσηὐτὸσὺμπέρασμα. ηὁποιοῦνοὐλόγοιαὐπρώτωαχήματος
ὡσὶπανὸὐκαταλλαναιαποδείκτων. ἐρᾶσδὲεἰὁὐκἀληθὲσηὐφ᾽ἑαυτῆς, ὁτὲ
ἀληθὲςἐστὶὁλέγειν, ὁτὲὁὐκἀληθὲς. παντὸςγὰρψεύδους. ἀπαρνὴ, οὐδὲαὐτὸ ἀρνίονπροβατονἐστὶνἀληθὲς. ἀλλὰπᾶνὸμοιονἀληθὲςἐστὶν, ὅπερἄτοπον.
ηὁποῦνὁὐκἀπόπτωσιςἐστιηὐἀποφατικῶνηὐἀποφατικῶνληφθέντων
τῶνπροβατικῶν. ἀλληθέσιγὰρὄντωναὐτῶν, ἐξαμαπτικὸνἀναγκαῖονὁὐσυμπέρασμα. ηὁὐδὲποτεψεῦδοςἐξἀληθῶνπροβατικῶνἀναγκαῖονὁὐσυλλογιστικὸνὁὐδὲ
λανόμενοὐξημᾶσωαΓαἐστιν. εὐμενὼνγὰρψευδῶνὄντωνπροβατικῶνἐστὶνἀληθὲς
ζσυμπέρασμαωαΓαἀδαμ. ἀλλὰἀμφοτέρωνμὲνοὐσωνψευδῶνὄντωνπροβατικῶν,
ἀΓαθὸνλευκὸν, ἀΓαθὸνμέλαν, ἐστὶνωαΓαἀδαμἀληθὲςσυμπέρασμα. ηὁξμαξολέ,
ἀμνὸνηὲλαφτὸνἀηψευδῆς. ηωαΓαἀδαμἐστὶν, ἀὐτὸμβρικὸς, ἀὐτὸμβρικὸς,
ὁλαηπροβατικὸςἀηψευδής. ἀλλὰμὴμάζωνἀηψευδής, ηὁξἐλαφτὸνοσ
ἀληθὲσυμπέρασμα, ἀμνὸνὁλαψευδῆςηὐμάζωνληφθέν, ἀδωαΓαἀδαμ
σωαΓαἀδαμἀληθὲς. ἀδὲμβρικὸνλαφθὲνψευδῆς, πάλινἐστὶνὡωαΓαἀδαμσὺμπε
ρασμαζωαΓαἀδαμ. ηὁφέρεπαδοπῆδιαιρεῖσθεπεξελέγχωμὲνηὐδὲξωμὲνπρο
λανόμενοὐωαΓαἀδαμἐὰνὁψευδῶνἀληθὲςσωαΓαἀδαμ. οἷονζῷονπᾶνὸλίθῳ.
λίθοςπᾶνὸδώᾱ. ὁμοίωςηὲπὶτῶνἀποφατικῶνσωαΓαἀδαμσὺμπέρασμα.
ζῷονοὐδωιδώᾱ. δώὸςπᾶνὸλίθῳ. ηὁζῷονοὐδωιλίθῳ. πάλινγὰρεἰαὐτέρα
μὲνπροβατικὴψευδὴςἐστὶν. ἀληθὲσδὲτὸσυμπέρασμα. οὕτωμὲνὰδέξασ
ὁλωωαΓαἀδαμψευδῶνὁλωνἀληθὲςοὐδὲπροβατικὸνἀληθὲς ζωαΓαἀδαμ. ὁμοίως
δὲδεχθέντοςηὲπὶτῶνψευδῶναὐτῶνἀληθῶνἀληθῶν. οἷονζῷονπᾶνὸλευ
κοῦπᾶνὸδώᾱ. ηὁζῷονπᾶνὸδώᾱ. ἐστὶνγὰρεἰαὐτέραπροβατικὸςψευδὴς

ψεύδεται. διὸ καὶ ὁ ζῶν οὐκ ἀεὶ ψεύδεται. καὶ ὁ λευκὸς οὐκ ἀεὶ λευκός, ἀλλ' οὐ πᾶν
τὸ μὴ ὂν ἀπόλυτον ἀπόφασιν ποιεῖ ἀλλ' ὑπάρξεως. ζῶν οὐκ ὂν λευκός
λευκὸν πάντως οὐ ζῶν. καὶ ζῶν οὐκ ὂν λευκόν. πάλιν τὸ ἀληθὲς καὶ ψεῦδος
ἐπὶ τοῦ ψεύδους. τὸ δὲ οὐ πρὸς τὰς προλήψεις ἐστίν. οἷον ὁ δὲ χθὲς οὐκ
ὢν νῦν ὢν ἀπὸ τοῦ ψευδοῦς, ὃ δὲ πάντως ψευδὴς ἦν. ζῶν οὐ πάντως λευκὸς, λευκὸν
πάντως οὐ ζῶν. καὶ ζῶν οὐ πάντως λευκός. πάλιν ζῶν οὐκ ὂν λευκός. λευκὸν οὐ πᾶ/
ἐστὶν ἢ ζῶν οὐκ ὂν λευκός ἐστιν ἢ. ἀλλὰ δὴ ἔστω ἢ μᾶζον πάντως ψευδὴς, οὐ πρό
βαίνει δὲ πρὸς τὴν μᾶζονος, ὥστε ἀξιόπιστον ὂν ψευδῶν νῦν ὅλων ὡς ὅλων,
νῦν μερικῶς. ὅπως ἂν ἐστὶν ὡς ἀληθὲς ἐπὶ τοῦ ὅλου πρὸς ἀνθρ.
ζῶν δὲ ἔξω ὢν, ὅτε ὅπως ἂν ἐστὶ ψεῦδος ἐπὶ μερικῶν ὅλης ἀληθὲς ὅπως ἂν
τεθῇ. ἀρνησόμεθα, ὅτε οὐ νῦν δὲ οὗ τὸ παραλογισμός. τὴν δὲ μᾶζονος ὅλης ψεῦ
δος οὖσαν, ἀδιάλογον ὅπως ἂν τεθῇ. οἷον πάντως ἄνθρωπος. ἄπτερον πάντως λίθος.
τὸ οὐκ ἀληθὲς ἐπὶ πᾶν, ὅτε ζῶν πάντως λίθος. ἀνθρώπου δὲ τὴν μερικῶς ἀληθῆ
ψεῦδος ἢ μᾶζων τῆς ἐλαττόνος ὅλον ὅτε καὶ τὸ τῶν διαιρετῶν ὅλης οὖσαν
πρὸς μέρη, οὐδὲ ἀληθὲς ὅπως ἂν ᾖ ὅλης. οἷον ζῶν πάντως λευκός.
λευκὸν πάντως οὐ ζῶν. καὶ ζῶν πάντως οὐ λίθος. καὶ ζῶν οὐκ ὂν λευκός. λευ
κὸν πάντως οὐ ζῶν. καὶ ζῶν οὐκ ὂν λίθος. ἀδιάλογον ἢ μᾶζων ὅλης ἀληθὲς ἢ, ἢ ἐπὶ
ζῶν οὐκ ὂν λευκός. πάλιν ἔστω μὴ ὅλης ψεῦδος ἢ ἐλάττων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς
ψεύδους. ὅπως ἂν ὁδὶ χθὲς ὅλης. οἷον ζῶν πάντως ἵππος. ἵππος πάντως ἄνω. καὶ ζῶν
πάντως ἄνω. πάλιν ζῶν οὐδέποτε ἵππος. ἵππος οὐδέποτε ἄνω. καὶ ζῶν
ζῶν οὐδέποτε ἀριθμός. πάλιν ἔστω μὴ ὅλης ψεῦδος ἢ ἐλάττων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς
ψεύδους. ὅπως ἂν ὁδὶ χθὲς ὅλης. οἷον ζῶν πάντως ἄνω. καὶ ζῶν πάντως
ζῶν οὐδέποτε ἀριθμός. πάλιν ζῶν οὐδέποτε φρονοῦν. φρόνησις πάντως ἀρε
τή. καὶ ζῶν οὐδέποτε φρονοῦν. καὶ ὅπως ἂν τεθῇ ὅλης. ὅτε οὐ νῦν δὲ οὗ
ἀληθὲς ἢ ψεῦδος ὅλης ἐστὶν ἀεί. ἐπὶ μὴ πᾶν ἢ μᾶζων πρότασις πάντη
ψεῦδος ἢ. τὴς ἐλάττονος ἢ ὅλης οὖσης, ἢ ἐπὶ ψεῦδος οὔσης:

οὐ γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἐᾷ σὺν καὶ ψευδῶν συλλογισμός: +

ἐπὶ ψεύδους γὰρ προλήψεως, καὶ τῶν ὁπωσοῦν λόγων μὴ ποιῶν ὑπὲρ
τοῦ μέσου, καὶ δὲ ὅπως καὶ πῶς ἔχουσας ἄκρους. ἀρνησόμεθα. ὅτε οὐδὲ ὁ λό
γος ἐστὶ συλλογισμός, ὅπως καὶ τῶν αὐταρκείας ὡς διαπτῶν ἀναγκαίων συλ

[illegible] ἀλλ' ὡς τὰ ψεύδη καὶ ἀληθῆ ἀλληθῆ ψεύδη. πῶς οὖν [illegible]
ψεύδη; +

[illegible] ὅλως ὧν ἔστι χρόνον. ἐὰν ᾖ; +

ἀεὶ προλαμβάνει τὸν ἕτερον τῶν ἀντιφατικῶν μέρος, ὅταν προγινώσκει.
ἡμεῖς δὲ λέγομεν προλαμβάνειν, ἡνίκα οὔτως ἀναλύεται [illegible]
πρὸς ἄλλο ἀληθὲς ἀληθῆ ποιεῖ τὸ ἕτερον τῶν ἀντιφατικῶν μέρος. ὡσπερ
ὅρασις, οὐ διὰ [illegible] μὴν ἀεὶ προλαμβάνει τὸ ἕτερον τῶν ἀντιφατικῶν μέρος.
καὶ διὰ τοῦτο ἀναιρεῖται ἡ ἀντίφασις ἐν τοῖς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως
ὡς οἰκείων ἡ πρόοψις: +

πότε τῶν ἀντιφατικῶν μερῶν συλλογισμῶν, ἐὰν ᾖ: +

ἐπὶ τῶν ἀναλύεται προλαμβάνει τὸ ἕτερον τῶν ἀντιφατικῶν μερῶν ἐν τοῖς
ψευδῶν [illegible] ἀληθῆς, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἀναλύεται ἐν τοῖς
καθ' ἑκάστην ἀναλύεται ἐν τοῖς ψευδῶν ἀληθῆς ὅταν ᾖ. μὴ οὐ χρόνου
προσδιορισμοῦ. μὴ πρῶτον δύναται εἶναι, ὅλης μείζονος ὅλης ψευδοῦς οὔσης,
ἐλάττονος ἀληθοῦς, καὶ ἐλάττονος ἀληθοῦς ὅταν ᾖ τὸ ἕτερον μέρος.
οἷον ζῶον πᾶν λευκόν. ζῶον οὐ λευκόν. μὴ ζῶον οὐ λευκόν. πάλιν ζῶον οὐ
ζῶον ἀόν. ἀὸν οὐ λευκόν. μὴ ζῶον οὐ πᾶν λευκόν. καὶ ὅλως δὲ ἐπὶ τῶν
ψευδοῦς οὔσης τῆς μείζονος προτάσεως. οἷον ἀληθὲς ἀπόν, ὅλης δὲ ζῶον
πᾶν οὐ λευκόν, ἀλλ' οὐ μέλαν. μὴ ἀληθὲς οὐ λευκόν μέλαν. ἐὰν οὖν τὴν μείζονα
πρότασιν λάβῃς μερικὴν ἀποφατικήν, ὡς ἔστιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ψευδοῦς, ἀλλ'
ἀληθὲς τὸ οὐ πᾶν. ζῶον πᾶν οὐ μέλαν. καὶ οὐ λευκόν μέλαν. μὴ ζῶον ἔστιν οὐ
λευκὸν μέλαν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ καταφατικοῦ ἀληθοῦς ὄντος καὶ τοῦ ἐλάττονος
πάλιν ὅταν ἀληθὲς ᾖ ἀληθὲς ὅλης μείζονος ὅλης ψευδοῦς οὔσης, τῆς ἐλάττονος
ψεύδους. οἷον ζῶον πᾶν ἀετός. ἀετὸς λευκὸς ἀετός. μὴ ζῶον λευκὸς ἀετός. ἢ καὶ
οὕτως. ζῶον πᾶν ἄνθρωπος. ἄνθρωπος λευκὸς ἄνθρωπος. μὴ ζῶον λευκὸς μέλας. πάλιν λευκὸς
ἄρτος. ἄρτος λευκὸς λευκός. μὴ ζῶον οὐ πᾶν λευκὸς. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μέρους
μὲν ψευδοῦς οὔσης τῆς μείζονος, ὅλης δὲ τῆς ἐλάττονος, ὁμοίως ἐὰν ᾖ τὸ
ἀληθὲς μέρος τῆς προτάσεως. οἷον ζῶον πᾶν λευκόν. λευκὸν κύκνος. μὴ ζῶον οὐ
πᾶν μέλαν. ἀλλὰ καὶ ἀμφω πάντα ψευδῆ οὔσων ὅλης ὄντος συμπε[illegible]

ἀλλελενί.οὐ. μὴ ἀ̓ψηχονοὐπανλέλυκας. πάλιν ἔσω φησί. καὶ μὴ μὰ ζωνδλιμῆς.
καὶ ἀλλαπλανὸ λιπ ψευδῆς. ζωὸν οὐδενὶ ἀρίσκας. ζωὸν λενὶ ἀ̓ψήχω. μὴ ἀρίσθης
λενὶ οὐ ἀ̓ψήχω. ὁ μοίως δὲ μὴ ἀπαλαφαλεκὶ λιφφὰ κὶ μὰ ζων. ζωὸν πανλὶ δώ.
ζωὸν οὐ πανλὶ πτερᾶς. μὴ δύ ὸς οὐ πανλὶ πτερᾶς. ὁ μοίως δὲ μὴ ἅ̓μφω ψαι
δὲ ἅ̓ζων. ἀνδέχεται δὲ τὰς ὁσίους πατέρας πρᾶσμα. ζωὸν οὐδενὶ δώ.
ζωὸν λενὶ λίθω. μὴ δύ ὸς οὐ πανλὶ λίθω. μὴ πάλιν ζωὸν πανλὶ ἀ̓ψήχω. ζωὸν
οὐ πανλὶ δώ. μὴ ἀ̓ψηχον οὐ πανλὶ δώ. ἐν τούτοις πλανοῦνται οἱ τῶν δὲ
Γνοστικῶν. μὴ ἢ παροῦσα θεωρία μὴ πρᾶξις: +

καθὰ δὲ καὶ τὰ ἑκάτω σχήματα διὰ τῶν δώ λέγεται. ἐστὶ τοῦ: +
ντεῦθεν μανθάνειν δεῖ πότε λέγεται σχῆμα. μὴ δὲ πᾶν σχῆμα ἐπὶ τοῦτο δεῖ λέγειν
ὅπως δὲ πολλὰ ψευδῶν οὐσῶν πρὸς θέσεως. λέγεται σωματοειδῶν μὴ πρᾶξιν
θεασόμενοι. μὴ πρᾶξιν λαμβάνει δὲ τοιοῦτόν ὅλως ψευδές. ἀνόσιος πανλὶ ἀ̓ψήχω
πᾶς ζωὸν πανλὶ ἀ̓ψήχω. μὴ ἄνθρωος λενὶ πᾶς ζῶ. ὁ μοίως μὴ δύο μοιοσχήμονα οὐ σῶν
τῶν πρὸς θέσεως; ζωὸν οὐ δενὶ κλίνω. πλὴν πανλὶ κλίνω. μὴ ζωὸν οὐ πανλὶ
κλίνει. ὁ μοίως δὲ κλίνεται ἐπὶ ζώντων ὁσιῶν οὐσῶν ἑκατέρας. ἕως ὅτου τὰ ρτὰ πρὸ
Γνοστικὰ φαλεκαί. λεγόμενὶ πανλὶ ζώω. καλῶ πανλὶ ζώω. μὴ λεγόμενὶ λενὶ
καλῶ. ἰδοὺ τὰρ ἑκατέρα τῶν πρὸς θέσεως ἐπὶ ψευδῆς. ἀλλ᾽ ἡσὶ δὲ τὸ συμπέ
ρασμα. ἀλλὰ δὴ ἕως ὅτου ἂν ὁμοιόσχημονας. μὴ ἀποφαλεκὶ
κὶ μὰ ζων. λεγόμενὶ οὐ δενὶ ζώω. καλῶ πανλὶ ζώω. μὴ λεγόμενὶ οὐ πανλὶ καλῶ.
ὁμοίως σὺν ἀχθήσεται καὶ ἀλλαπλοῦν τὰ θῆ ἀποφαλεκὶ. πάλιν δὴ ἕως ἂν τὰ τὰρ
μὴ πανλὶ ψευδῆς. ἢ δὲ λοιπὰ πανλὶ ἀληθῆς. ζωὸν οὐ δενὶ κλίνω. λεγό
μενὶ πανλὶ κλίνω. μὴ ζωὸν οὐ πανλὶ λεγόμενὶ. ἰδοὺ δὲ ἀχθήσεται μὴ ἅ̓μφω λιφφὰ
σῶν καλαφαλεκῶν. τὴς μὲν πανλὶ ἀληθοῦς οὐ σης τὴς δὲ πανλὶ ψευδοῦς. οἷ
ζωὸν πανλὶ κλίνω. πλὴν πανλὶ κλίνω. μὴ ζωὸν λενὶ πλὴν ἢ πάλιν. πλὴν
πανλὶ κλίνω. ζωὸν πανλὶ κλίνω. μὴ πλὴν λενὶ ζώω. ἀλλὰ δὴ ἀλλὰ φω.
ἢ μὲν ὁλαλη θὴς ἢ δὲ ψευδῆς. οἷ ὃν δίπω πανλὶ ἄ̓ω. καὶ ὁ πανλὶ
δώ. μὴ δίπω λενὶ καλῶ. ἢ πάλιν. καλῶ λενὶ δίπ οδι. ὁμοίως δὲ κλίνεται
μὴ ἐξ ἀνομοιοσχήμονων πρὸς θέσεως. ἐπὶ δὴ τὰ φὰ δὲ δὴ χθήσεται μὴ ἅ̓μφω λιφφὰ
καλαφαλεκῆς τὴς μὰ ζονος. μὴ ῥηκὸς καλαφαλεκὴ τὴς ἀληθοῦς ὁσης
ρηκὸς καλαφαλεκὴ ὁσιόσημος τὴς συμπέρασμα. ὁ πρὸ ἐδωκαμὲν Μονφίκων

λ ἀποφαλεκῶν.

ἐαν δι οὐ των νοῦ σων προθ ασεων μεθ αλλαβων μη τ ωνα δυ ε μφρονης
και φαλεκρος ἢ και δ ολον ἀποφαλενῶ ποιοῦ τες αὐ τῶν τ ην δυ ν, σωμ ατος
ὀλεθ ρον δ ηλ ονοτ ι ζῶ μοι τ ε ραρ ασμα. οἱ δ ε σὺν δ ηλ ον δ ε προθ ασεως, ἐ λαφ ρ ων μεν ζῶ
παρ ε αὐ τ ῶ. μα ζων δ ε λευκ ῶν μ ε νι ζῶ ω. ἐαν δ ε ν δ ε ἁπ αν λευκ ὴν οὐ π ω μ ι
ζῶ ω. ἐαν οὖ ν λη φθ ῆ τ ι μ α ζων ὀλ ον ἀποφαλεκ ῆ, αὐ τ ην μεν ἐ ξ αγ ε π ὶ λ ε κτ ῶ.
τ ὸ δ ε σὺν ο π τ ε ρ ασ μα δ ηλ ον ἐ σ τ ι. ζ ῶ ον π α ν τ ὶ δ υ σ ὶ. λευκ ὸν οὐ δ ε ν ι αὐ τ ῶ· μ ὴ λευ
κ ὸν οὐ π α ν τ ὶ ζῶ ω. ἐ π ι σ τ ᾶ τ ης δ ε ι α ὐ τ ης σὺν ζ υ γ ι α σ μ ὸν ἀ ποφαλεκ ῆ, ὁ π ό τ ε ρ ων ο ὖ ν
τ ὸν ζ υ γ ι α σ μ ὸν λα μ β ά ν ει. ὁ μ ο ί ως δ ε κ α ὶ δ ε δ ρ α χ μ ὴ σ ε ι. μ ὴ τ ις ὢ μ ὰ ζ ῶ ον ο ὐ λ ο ν δ η λ ῆ σ ε ι
ο ὐ σ ι ν ὴ σ ὰ δ ε ἐ λ α φ ρ ο τ έ ρ ο υ ς ἐ π ι σ τ ή μ ο ν α ς ψ ε υ δ ο ῦ ς δ η λ ῆ σ α ι σ ω μ α τ ο ε ι δ ῆ ν ον σ υ μ π έ ρ α σ μ α,
ἐ ν τ ῶ σ υ ζ υ γ ι α ο ἰ κ ε ῖ ν. οἱ ζ ῶ ο ν ο ὐ δ ε ν ὶ λ ί θ ῳ. λ ε υ κ ὸ ν π α ν τ ὶ λ ί θ ῳ. μ ὴ ζ ῶ ο ν ο ὐ δ ε ν ὶ π α ν
τ ὶ λ ε υ κ ῷ. δ ή λ ο ν δ ε ἔ σ τ ω ὅ τ ι μ ὴ ἐ π ὶ τ ῶ ν ἐ μ π ρ ο σ θ ε ν ῶ ν σ υ λ λ ο γ ι σ μ ῶ ν ἀ ν α π τ υ σ σ ο μ έ ν ω ν δ η λ ο ῖ
σ ω μ α τ ο ε ι δ ὲ ς μ ὲ ν ὂ ν δ ω α λ ε κ τ ο ρ ο μ α χ ὸ ν σ υ μ π έ ρ α σ μ α. σ υ λ λ ο γ ι σ μ ὸ ν ἀ ν α π τ ύ σ σ ε ι ν ο ὐ δ ε μ ί α ν
γ α λ ῆ ν ο ν ς. οἱ π α ρ ά τ ῶ ν π ί τ ω ο χ ι μ α λ ε σ υ λ λ ο γ ι σ μ ο ὶ π α ν τ ὲ ς ὁ σ ο ὶ θ ε ο ῦ θ ι. ἀ λ λ ὁ ὺ
δ ὲ θ ε ὸ ς ε ἰ δ ὼ λ ο ῦ μ φ ι σ ι ν. ἀ σ υ λ λ ό γ ι σ τ ο ι π α ρ ὰ δ ό ξ ι ν α ὐ π ο λ ό θ ε ι ς ο χ ι μ ά σ α ι ν. α ἰ μ α τ ι κ ὰ
γ ὰ ρ π ρ ο λ ω σ ά ς ἐ ξ ὧ ν σ ω ή χ θ η θ ὲ σ υ μ π έ ρ α σ μ α τ ε υ δ ὲ ς ἔ ν α ι, ἢ ἄ μ φ ω ς,
ἢ π α ν τ ὼ ς ε ἶ δ α τ έ ρ α ν. δ ι ὸ ζ ὲ π α ρ ὰ δ ὲ σ α ν ἄ μ φ α δ η λ ῆ σ α ι, δ η λ ῆ σ ε ι σ ω μ α τ ο ε ι δ ῆ
ε ἶ θ ε σ υ μ π έ ρ α σ μ α. τ ο ῦ τ ο γ ὰ ρ δ ὲ δ ό δ η κ ε ν π ρ ό τ ε ρ ο ν, ὁ τ ὲ ἐ ξ ὴ ς ἡ μ ῖ ν π ρ ο
λ ε γ ό ν τ ω ν δ η λ ῆ σ ε ι σ ω μ α τ ί τ α ι τ ὸ σ υ μ π έ ρ α σ μ α π α ν τ ὸ ς. δ η λ ῆ σ ε ι δ ὲ κ α ὶ τ ὸ

ἀλλὰ δή· ἴσαι τρίγωνα τρίγωνα ἰσογώνια καὶ ὁμοίως κείμενα ἑνὶ ἑκάστῃ τῶν ΑΒ, ΒΓ. τὰ ΑΒ πολλαπλάσια τῶν ΑΒ. ἤτοι ἄρα συναμφότερα τὰ ΑΒ, ΒΓ ἢ ἕν τι τῶν ΑΒ ἐστὶ τὸ ΑΓ ἢ οὔ. ἔστω πρότερον ἕν τι τῶν ΑΒ· ἕν ἄρα ἐστὶ καὶ τῶν ΔΕ τὸ ΔΖ. καὶ ἐπεὶ τὰ ΑΒ πολλαπλάσιά ἐστι τῶν ΔΕ, καὶ ἀφῃρημένα τὰ ΑΒ τῶν ΔΕ πολλαπλάσιά ἐστιν· ἔστιν ἄρα καὶ τὸ ΑΓ τοῦ ΔΖ πολλαπλάσιον. ἔστω δὴ τὰ ΑΒ, ΒΓ πολλαπλάσια τῶν ΑΒ, ΒΓ

τοῦ πρόλογος ὁδὸς ἀπόστημα ζωὴ ἕξις· ὧν οἷς ἡ πρᾶξις·
πόδες τῶν σφηκῶν συλλογισμῶν ἕως δύο· +
ἀφαιρῶ ἀπὸ δύο ἀποδείξεις δύο ἀποδείξεις ὁμοίως ἀναποδείκτως λ/
ἀλλήλαις· νῦν πάρεσμεν ἀπὸ δευτέρου δύο ἀποδείξεις, ἐφοῦ καὶ
ἀπὸ φαινομένων καὶ ἀληθῶν συμπεράσματα· ἐὰν τὸ ᾱ τοῦ ᾱ
τῷ ᾱ, οὐδενὶ τῷ ᾱ· διὰ μὲν οὖν τοῦ βούτων· τὸ ᾱ οὐδενὶ τῷ β̄· τὸ β̄ παντὶ τῷ ᾱ·
τὸ ᾱ, οὐδενὶ τῷ ᾱ· διὰ δὲ τῶν βουλόμεθα τὴν ᾱ β̄ πρόβασιν ποιεῖσθαι οὐ μόνον
λανθάνομεν ἀλλὰ καὶ συμπέρασμα ἐκ τῶν πρόβασιν· τὴν γὰρ αὐτὴν συμφωνίαν τῶν β̄
προτάσεων· τὸ ᾱ οὐδενὶ τῷ ᾱ· τὸ ᾱ παντὶ τῷ β̄· τὸ δὲ ᾱ οὐδενὶ τῷ β̄· διὰ δὲ τῶν
β̄ διὰ μὲν οὖν τοῦ βούλεσθαι τὴν ᾱ β̄ πρόβασιν ποιεῖσθαι οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ
τὴν ᾱ β̄ πρόβασιν· τὴν γὰρ αὐτὴν συμπλοκὴν ἕξομεν τῶν ὅρων τοῦ συμπεράσματος
προσλαμβάνον· τὸ γὰρ β̄ τῷ πρόβασιν καὶ ἀποφατικὴν ἐστι καθόλου· τὸ δὲ καθόλ/
καὶ ἀποφατικὴν καὶ δύο καθόλου καὶ ἀποφατικῶν δύο ὄντων, τὸ οὐδὲν ἐξ ἀποφατικῶν·
τὸ δὲ αὖ τῷ φύσει ᾱ β̄, τὸ αὖ τῷ ἐστὶ τῷ ᾱ β̄· καθόλου γὰρ ἐστὶν ἀποφατικὸν·
ὡς πρὸ ὧν αὖ τῷ ᾱ β̄, οὐδενὶ οὖν καὶ τὸ καθόλου ἀποφατικὸν, οὕτως οὐδὲ τὸ πρὸς αὐτὸν
αὖ τῷ φύσει δὲ τοῦ ἐστὶν τῷ β̄ ᾱ οὖν καὶ ξδ τῷ καθόλου ἀποφατικὸν· οὐκ ἀφαιρῶ ἀπὸ
ἐστὶ τῷ β̄ πρόβασιν ἐπὶ τοῦ β̄ᾱ γ ᾱ πρόσθεσιν καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου
ὅρου ξα· ὥστε πάλιν φανερὸν ἐκ τούτων προλήψεως ὁ πρὸ θεόφραστος
καὶ καθόλου πρὸς λῆψιν· οὐκ ἀναγκαῖον διὰ παντὸς αὐτὸν προλαμβάνειν ἐξ ἀορίστου
τοῦ μέσου· τὸ ὡρισμένως τῶν ἄκρων ὅρων· οἷς ἐν πάντων πρώτῳ χρῆ
σθαι, ὅταν δὲ τοῦ β̄, καὶ ἐπὶ πάντων δὲ ᾱ· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ᾱ τοῦ τοῦ
καὶ δὲ τοῦ β̄· τὸ δὲ β̄ τοῦ β̄· καὶ τοῦ δὲ ᾱ καὶ τοῦ πάντων δὲ β̄· ὅταν οὖν οὕτω λαμβάνωμεν
τὴν πρόβασιν καὶ ἀναγκαῖον, ἀλλὰ δυνατὸν καὶ πρὸς πλείω καὶ ἀναγκαῖον
ἢ συμφῦ· λέγει δὲ ὁ θεόφραστος, ὅτι δυνατὸν καὶ ἀναγκαῖον ἐστι καθ' ἡμᾶς· οὐδὲ γὰρ
διαφέρει δὲ λέγειν καθόλου τὸ β̄ παντὸς καὶ τοῦ ὅλου ἐπὶ παντὸς τὸ ᾱ· ἢ παντὶ τῷ
λέγειν τὸ ᾱ καὶ ἐπὶ παντὸς τοῦ β̄· τοῦ λέγειν καθόλου τὸ β̄ παντὸς καὶ τοῦ ὅλου
καὶ τὸ ᾱ παντὸς· ᾧ γὰρ ὑπάρχει καθόλου τὸ ᾱ καὶ τοῦ ὅλου τοῦ β̄· τὸ β̄ καὶ ἐπὶ
παντὸς τοῦ γ̄· ὃ γὰρ ἐστὶν ὑπάρχειν τῷ β̄ παντὸς τοῦτο τῷ ᾱ οὐδενὶ· διὰ τὸ
σφαιρικὸν γὰρ τὴν πρόβασιν, ἢ μὴ σφαιρικὸν, ἀλλὰ δυνατὸν καὶ πρὸς πλείω καὶ ἀναγκαῖον
ἢ συμφῦ· λέγει δὲ ὁ θεόφραστος, ὅτι δυνατὸν καὶ ἀναγκαῖον ἐστι καθ' ἡμᾶς· οὐδὲ γὰρ
διαφέρει δὲ λέγειν καθόλου τὸ β̄ παντὸς καὶ τοῦ ὅλου ἐπὶ παντὸς τὸ ᾱ· ἢ παντὶ τῷ
λέγειν τὸ ᾱ καὶ ἐπὶ παντὸς τοῦ β̄· τοῦ λέγειν καθόλου τὸ β̄ παντὸς καὶ τοῦ ὅλου
καὶ τὸ ᾱ παντὸς· ᾧ γὰρ ὑπάρχει καθόλου τὸ ᾱ καὶ τοῦ ὅλου τοῦ β̄· τὸ β̄ καὶ ἐπὶ
παντὸς τοῦ γ̄· ὃ γὰρ ἐστὶν ὑπάρχειν τῷ β̄ παντὸς τοῦτο τῷ ᾱ οὐδενὶ· διὰ τὸ
σφαιρικὸν γὰρ τὴν πρόβασιν, ἢ μὴ σφαιρικὸν, ἀλλὰ δυνατὸν καὶ πρὸς πλείω καὶ ἀναγκαῖον
προσλαμβάνον· τὸ γὰρ β̄ τῷ πρόβασιν καὶ ἀποφατικὴν ἐστι καθόλου· τὸ δὲ καθόλ/
καὶ ἀποφατικὴν καὶ δύο καθόλου καὶ ἀποφατικῶν δύο ὄντων, τὸ οὐδὲν ἐξ ἀποφατικῶν·
τὸ δὲ αὖ τῷ φύσει ᾱ β̄, τὸ αὖ τῷ ἐστὶ τῷ ᾱ β̄· καθόλου γὰρ ἐστὶν ἀποφατικὸν·
ὡς πρὸ ὧν αὖ τῷ ᾱ β̄, οὐδενὶ οὖν καὶ τὸ καθόλου ἀποφατικὸν, οὕτως οὐδὲ τὸ πρὸς αὐτὸν
αὖ τῷ φύσει δὲ τοῦ ἐστὶν τῷ β̄ ᾱ οὖν καὶ ξδ τῷ καθόλου ἀποφατικὸν· οὐκ ἀφαιρῶ ἀπὸ
ἐστὶ τῷ β̄ πρόβασιν ἐπὶ τοῦ β̄ᾱ γ ᾱ πρόσθεσιν καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου
ὅρου ξα· ὥστε πάλιν φανερὸν ἐκ τούτων προλήψεως ὁ πρὸ θεόφραστος
καὶ καθόλου πρὸς λῆψιν· οὐκ ἀναγκαῖον διὰ παντὸς αὐτὸν προλαμβάνειν ἐξ ἀορίστου
τοῦ μέσου· τὸ ὡρισμένως τῶν ἄκρων ὅρων· οἷς ἐν πάντων πρώτῳ χρῆ
σθαι, ὅταν δὲ τοῦ β̄, καὶ ἐπὶ πάντων δὲ ᾱ· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ᾱ τοῦ τοῦ
καὶ δὲ τοῦ β̄· τὸ δὲ β̄ τοῦ β̄· καὶ τοῦ δὲ ᾱ καὶ τοῦ πάντων δὲ β̄· ὅταν οὖν οὕτω λαμβάνωμεν
τὴν πρόβασιν καὶ ἀναγκαῖον, ἀλλὰ δυνατὸν καὶ πρὸς πλείω καὶ ἀναγκαῖον
προσλαμβάνον δὲ ὁ μὴ ἐνδέχεται συμπέρασμα· τὸ δὲ ᾱ τῷ β̄ οὐδενί·

906

πόδις τοῦ βίου σχήματος ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ φότερα, ἕως τοῦ·
λυπούσας γὰρ ἀπὸ τοῦ β΄ σχήματος λέγων. αὐτικῦν θλιβόμενος σχήματος τοῦ πρίου σχή
ματος. ἡ φησί· ὁ μὲν ἀπὸ πλείονων ὄντος ζητεῖ τὸν ἀπὸ ὀλίγου. οὐ προ
βαίνει δὲ ἡ ἀπόφασις. ὅτι μὴ τὸ ἀποῦν πότερα ματαιοπραγεῖ, ἢ τὸ τοῦ δύο α
τροφὴν ἔλαττον. αὐτὸ δὲ ματαιόλογον προλαμβάνει, διὰ τὸ ματαιόλογον δέ φησιν ὑπὸ τῶν ματαιοπραγούντων. ποτέρως δὲ ἐστὶ δυνατὸν ἀμφοτέρων ἀκούειν. ποτέρως δὲ οὐ. καὶ ἀφαιρετικῶς μὲν γὰρ οὕτως ἀμφοτέρων, ὅταν ἐλαττόνων ματαιόλογον λαμβάνῃ, φαίνεται ἀπόφασις. ὅταν δὲ ἀμφοτέρων, οὐ φαίνεται. ἐστὶ δὲ μὲν ἀφαιρετικὸν τὸ ἀπὸ φαίνεται λαμβάνειν, παλιν δὲ μὲν ἀφαιρετικῶς τοῦτο ἔλαττόνος ματαιόλογον λαμβανομένης, προβαίνει δὲ, ἀλλήλων δεῖ ξις. ματαιοπραγεῖ λαμβανομένης, οὐ προβαίνει. ἐπεὶ καὶ τὸ προλαμβανόμενον φωνῆ ἀφαιρετικῶς ματαιόλογον μὲν ζῶν. τὸ ἀ πανίτων ἔ. τὸ β πανίτων ἔ. ἐστὶ γὰρ ἀπὸ πλειόνων ἡ ἀπόφασις. τὸ οὐ ματαιοπραγεῖ τὸ ἀ πανίτων γ. τὸ β πανίτων ἔ. ἀλλ' ὅτι οὐδὲ δεῖ ξαι ματαιόλογον τὸ ἀ πανίτων β. λέγω ὅτι οὐδὲ ἐστὶν ἀποδεῖξαι ματαιόλογον τὸν β ἔ πρόβατον. ἐπεὶ γὰρ δύναται προβαίνειν τὸν α β πρόβατον, ἢ προσλαμβάνει τὸ οὐ ματαιοπραγεῖ, ὅτι τὸ ἔ πανίτων β, οὕτω. τὸ ἔ πανίτων α. τὸ ἀ πανίτων β. ἢ ζῶον ἐστὶ λαμβανόμενον πρώτως σχήματι τὸ ἔ πανίτων β. οὐκέτι οὐδὲ ἐστὶ δεῖξαι ματαιόλογον τὸ ἀ πανίτων ἔ. ἀλλὰ τοῦτο ἀναιρέσεως, ὅτι τὸ β πανίτων ἔ. αὐτὸν γὰρ ἢ ἐλαττόνων πρόβατον. ὡς τὸ χρυσᾶ ἐστὶ πρόβατον ἡ αὐτὸ προσήκει αὐτὸ ἀναιρεῖν τὸ φυτὸν ματαιοπραγεῖν ἢ ἐλαττόνων ματαιόλογον τοῦτο αὐτοῦ γινομένου οὐ ματαιοπραγεῖ. οὐκ ἀφαιρετικῶς δὲ ὅτι οὐ ματαιόλογον ἐλαττόνων μὲν ἀπόφασις. οὐκ ἀφαιρετικὸν δὲ ὅτι προσήκει αὐτὸ ἀναιρεῖν τὸ

δικαθήνας· ἀπορήσῃ δὲ τῶν τοιούτων συλλογισμῶν διὰ τοῦ πρώτου σχήματος
ἐχόντων τὴν μείζονα πρότασιν ἀδύνατον, ἀλλὰ δεῖ τὴν μείζονα τοῦ γένους ὁρισμὸν εἶναι
καταφατικὸν τῆς ἀποφάσεως. οὐ μόνον δὲ αὐτῶν ἴδιόν ἐστιν ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων
ἐστὶ συλλογισμός, ὁ διὰ τοῦ τρίτου σχήματος δεικνύων τὴν ἀποφατικὴν
ἀπόφασιν. τοῦτο δὲ ἀναγκαῖον ἐστὶ τὸν ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι δεικνύντα
ἐξ ὑποθέσεως ἢ ἐπαγωγῇ ἢ ἐκθέσει. ἐὰν γὰρ ἡ μὲν Β τοῖς Γ παντὶ μὴ ὑπάρχῃ
ἡ δὲ Α τῷ μηδενὶ τῶν Γ ὑπάρχῃ, ἀνάγκη τὴν Α τινὶ τῶν Β μὴ ὑπάρχειν
ἐὰν γὰρ πᾶσι, καὶ τὴν Β τῷ μηδενὶ τῶν Γ· ἀλλὰ μὴν ἐτέθη παντὶ τῷ Γ
μὴ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἐπαγωγῇ ἐλάμβανεν ὅτι τῷ Δ καὶ τῷ Ε καὶ
τῷ Ζ καὶ τοῖς καθ' ἕκαστα τῶν Γ ὑπάρχει ἡ Α, ἐπεὶ καὶ τῷ Γ ὑπάρχει
ἡ Α· ἀλλὰ μὴν ἐτέθη τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν. ἐκθέσει δὲ ἐὰν τὸ Η τῶν Γ
ἐκκείμενον ᾖ καὶ τῷ μὲν Β μὴ ὑπάρχῃ τὸ Η τῷ δὲ Α ὑπάρχῃ· ἀνάγκη
τὴν Α τινὶ τῶν Β μὴ ὑπάρχειν· ἐὰν γὰρ πᾶσι, καὶ τὸ Η τῷ Β ὑπάρξει·
ἀλλὰ μὴν ἐτέθη μὴ ὑπάρχειν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη ἀπόδειξις τοῦ μὴ ὑπάρχειν
τὴν Α τινὶ τῶν Β, ἐὰν ληφθῇ τὸ Η τῷ μὲν Β ὑπάρχον τῷ δὲ Α μὴ ὑπάρχον·
ἐπεὶ γὰρ τὸ Η τῷ μὲν Β ὑπάρχει τῷ δὲ Α οὐχ ὑπάρχει, ἀνάγκη τὴν Α τινὶ τῶν Β
μὴ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ πᾶσι, καὶ τὸ Η τῷ Β ὑπάρξει· ἀλλὰ μὴν ἐτέθη μὴ ὑπάρχειν.
ἐὰν δὲ καθόλου ληφθῇ τὸ Η τῷ μὲν Β ὑπάρχον τῷ δὲ Α μὴ ὑπάρχον, οὐκ
ἔσται συλλογισμός· ἐνδέχεται γὰρ τὸ Η τῷ μὲν Β παντὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Α μηδενὶ
ὑπάρχειν, ὥστε οὐκ ἀναγκαῖον τὴν Α τινὶ τῶν Β μὴ ὑπάρχειν· ἐνδέχεται γὰρ
παντὶ ὑπάρχειν. ὅροι δὲ τοῦ μὲν πρώτου σχήματος ἐπὶ τοῦ καθόλου
ἀποδείξεως καὶ τοῦ ἐν μέρει τοῦ μὲν καθόλου τὸ Α καὶ τὸ Β, τοῦ δὲ ἐν μέρει
τὸ Α καὶ τὸ Η· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξ ὑποθέσεως καὶ τοῦ ἐπαγωγῇ τὸ Α καὶ τὸ Γ·
ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκθέσει τὸ Α καὶ τὸ Β καὶ τὸ Η.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Πῶς δὲ δεικτέον ἑκάστην τῶν προτάσεων καὶ ποῖα τὰ ἐπιτηδεύματα
τῶν δεικνυόντων ἢ ἀναιρούντων ἑκάστην, εἰρήκαμεν μὲν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν
ἀναλυτικοῖς, ἀλλ' οὐ λανθάνει ἐξ ὧν ἐπιβαίνομεν τὰ ἀρμόττοντα
ἐνταῦθα· ὁ γὰρ ἀναλυτικὸς ἐπὶ πάσας ἐπιβαίνει τὰς προτάσεις καὶ τὰς
ἁπλᾶς καὶ τὰς μὴ τοιαύτας, ὁ δὲ διαλεκτικὸς οὐκ ἐπὶ πάσας· οὐ γὰρ ἔστιν
ἀπόδειξις τῶν ἀναποδείκτων ὑποθέσεων. ἔστω δὴ πρότασις ἁπλῆ κατηγορικὴ
ἢ στερητικὴ ἢ ἀποφατική, καὶ πρῶτον ἐπὶ τῆς κατηγορικῆς λεκτέον.
ταύτης δὲ ἡ μὲν καθόλου δεῖται δείξεως μᾶλλον ἢ ἡ ἐν μέρει· ἐν μὲν γὰρ τῷ
πρώτῳ σχήματι ἡ καθόλου ἀναγκαία, ἡ δὲ ἐν μέρει ἐν τῷ μέσῳ καὶ τῷ τρίτῳ·
ἔτι ἡ μὲν καθόλου ἀναγκαία ἐν τῷ πρώτῳ, ἡ δὲ ἐν μέρει ἐν τοῖς ἄλλοις·
ἔτι ἡ μὲν καθόλου ἀναγκαία ἐν τῷ πρώτῳ ἀναγκαίῳ, ἡ δὲ ἐν μέρει ἐν τῷ
ὑπάρχοντι· ἔτι ἡ μὲν καθόλου ἀναγκαία ἐν τῷ πρώτῳ ἀναγκαίῳ ἀναγκαία,
ἡ δὲ ἐν μέρει ἐν τῷ ὑπάρχοντι ὑπάρχουσα. ἐπεὶ οὖν ἐστὶ τὸ μὲν ὑπάρχειν
τὸ δὲ ἀναγκαῖον τὸ δὲ ἐνδέχεσθαι, καὶ τὸ μὲν ἀναγκαῖον δεῖται δείξεως
ἀεί, τὸ δὲ ὑπάρχον ἐνίοτε, τὸ δὲ ἐνδεχόμενον οὐδέποτε· τὸ γὰρ ἐνδεχόμενον
ὁρίζεσθαι δοκεῖ τὸ μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι τὸ ὑπάρχειν ἀληθεύεσθαι
ἐνδέχεται· ὥστε τὸ ἐνδεχόμενον ἀναγκαῖον ἔσται δεικνύναι· ἐν γὰρ τῷ
ἀναγκαίῳ τὸ ἐνδεχόμενον ἔνεστιν. ἔτι ἐν τοῖς ἐπιστητοῖς τὸ ἐνδεχόμενον
ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖον· ἐν τοῖς ἀναγκαίοις δὲ καὶ τὸ ὑπάρχον· ὥστε τὸ μὲν
ἐνδεχόμενον οὐκ ἔστιν ἀποδεικνύναι· ἐν γὰρ τῷ ἀναγκαίῳ ἐστὶ καὶ τὸ
ἐνδεχόμενον· τὸ δὲ ὑπάρχον ἐνίοτε· ἐν γὰρ τοῖς ἐπιστητοῖς ἐστὶ καὶ τὸ
ἀναγκαῖον· τὸ δὲ ἀναγκαῖον ἀεί· ὥστε τὸ μὲν ἀναγκαῖον ἀεὶ δεικτέον,
τὸ δὲ ὑπάρχον ἐνίοτε· τὸ δὲ ἐνδεχόμενον οὐδέποτε· οὐ γὰρ ἔστιν ἀπόδειξις
τοῦ ἐνδεχομένου ὡς ἀναγκαίου· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ὁρίζονται τὸ ἐνδεχόμενον
ὡς τὸ μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι τὸ ὑπάρχειν ἀληθεύεσθαι ἐνδέχεται· ἐπεὶ
δὲ ἀπόδειξις ἐστὶ συλλογισμὸς ἢ ἐπιστήμη ἢ νοῦς ἢ τούτων τι δεῖ
ἐκ τῶν ἀληθῶν καὶ πρώτων καὶ ἀμέσων καὶ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων
καὶ αἰτίων τὸν συλλογισμὸν εἶναι· οὕτω γὰρ ἔσονται καὶ αἱ ἀρχαὶ οἰκεῖαι
τοῦ συμπεράσματος· συλλογισμὸς μὲν γὰρ ἔσται καὶ ἄνευ τούτων, ἀπόδειξις
δὲ οὐκ ἔσται· ἀπόδειξις δὲ ἐστὶ συλλογισμὸς ἐκ τῶν εἰρημένων· διὰ τοῦτο
δὲ καὶ ἐκ τούτων ἐστὶν ἀπόδειξις, ἵνα ἐπιστήμη ἐξ ἀνάγκης ᾖ τὸ μαθητόν·
ἐπιστητὸν δὲ ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης ὅταν ἔχωμεν ἐκ τῶν ἀληθῶν καὶ πρώτων
εἶναι τὸν συλλογισμὸν καὶ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων καὶ αἰτίων τοῦ
συμπεράσματος· οὕτω γὰρ ἔσονται καὶ αἱ ἀρχαὶ οἰκεῖαι τοῦ συμπεράσματος·
συλλογισμὸς μὲν γὰρ ἔσται καὶ ἄνευ τούτων, ἀπόδειξις δὲ οὐκ ἔσται· ἀπόδειξις
δὲ ἐστὶ συλλογισμὸς ἐκ τῶν εἰρημένων· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τούτων ἐστὶν
ἀπόδειξις, ἵνα ἐπιστήμη ἐξ ἀνάγκης ᾖ τὸ μαθητόν· ἐπιστητὸν δὲ ἐστὶν
ἐξ ἀνάγκης ὅταν ἔχωμεν

αὐτοῖς ἡ πρᾶξις· ἡ δὲ περὶ τῆς ὑπολοιπῆς ἕξεως διάλογος, ὅταν ὁ φιλοσοφῶν βούληται πληροῦσθαι.

ὁ δὲ ἀνελεήμων ἐστὶν ὁ μὴ ἐλεήσας ὁ συμπάσχειν μὴ δυνάμενος ἕως τοῦ· τὸ γὰρ περὶ τῆς τῶν συλλογισμῶν ἀνελεημοσύνης, ἡ ἕξις ἄλλη ἐστὶ παρὰ τὴν τῶν προλήψεων ἀνελεημοσύνην. ἡ δὲ ἀνελεημοσύνη ἐπὶ τοῖς προλήψεσιν οὐ κυρίως οὐδὲ ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἀρετή, ἔστι δὲ αὕτη τοιαύτης ἀνελεημοσύνης ὑποφαίνουσα τοιαύτη. ἀνελεήμων ἐστὶ συλλογισμῶν ὁ λαμβάνων τὸ αἰτούμενον τῷ αὐτοῦ συλλογισμοῦ συμπάσχειν μὴ θέλων. ἡ τῶν ἑτέρων τῶν μὴ τῶν προλήψεων. αὐτὸς δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου σχήματος ἀρχόμενος, τὸν τοιαύτην ὑποφαίνουσαν ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ πρώτου περὶ τῶν ἄλλων. ἀνελεήμων ἐστὶν ὁ μὴ ἐλεήσας ὁ συμπάσχειν μὴ θέλων συλλογίζεσθαι. ὁ δὲ ἀνελεήμων ἀπὸ τοῦ δευτέρου σχήματος ὑποφαίνουσα· ὅτι ἐστὶν ὁ ἀνελεήμων τῷ ἐλεήμονι προλήψεσι χρώμενος. ὁ δὲ ἀνελεήμων τῷ ἐλεήμονι προλήψεσι χρώμενος ὁ λόγου ἀποφαντικῆς οὔσης. ὁ δὲ ἀπορρήτου συμπάσχειν μὴ θέλων, τῆς ἄλλας προλήψεις μὴ λαμβάνων, τῆς ἄλλας ἀποφαντικῆς· ἀνελεήμων δὲ ἡ τοιαύτη ἀνελεημοσύνη ἐστὶν ἡ μὴ ἐλεοῦσα τὸν ἐλεοῦντα, ἡ μὴ ἐλεοῦσα τὸν ἐλεοῦντα ἐπὶ τοῖς ἐλεοῦσιν. ὁ δὲ διαφέρουσιν αἱ ἀνελεημοσύναι προλήψεων τῶν ἀναγκαίων· ἡ μὲν γὰρ ἀνελεημοσύνη τῶν ἀναγκαίων ἐστὶν ἀνελεημοσύνη καθόλου, ἡ καθολική, ἡ ἀποφαντική, ἡ δὲ τῶν μὴ ἀναγκαίων ἐστὶν ἀνελεημοσύνη οὐ καθόλου, ἡ μὴ καθολική, ἡ ἀποφαντική· ὁμοίως ἡ μὲν ἀμφιρηματική, αὕτη ἐστὶν ἡ τῶν ἀναγκαίων καθόλου μὴ συμπάσχειν θέλουσα περὶ ὧν ἀμφιρηματικὰς λαμβάνει προλήψεις· ἡ δὲ καθόλου καθολική, ἡ μὴ ἀποφαντική· τῆ δὲ καθόλου ἀποφαντική, ἡ μὴ καθολική καὶ ἀποφαντική· διαφέρουσιν ἡ τοιαύτη ἀνελεημοσύνη, ἡ ἐν ἀναγκαίοις ἀνελεημοσύνη τοῦ συμπάσχειν μὴ θέλειν ὅλου ὄντος· ἀνελεήμων γὰρ ὁ ἀνελεήμονα τῶν συμπαθειῶν μὴ ἐλεοῦντα, ἡ τὴν ἑτέραν τῶν προλήψεων· πάντως ὁ ἀνελεήμων ὁ λοιπὴ προλήψεσι συναρχόμενος· ὁ δὲ ὁ ἀνελεήμων,

οὐ πολλαπλασιάσαι αὐξάνουσι τὴν λοιπὴν πρόλωσιν αὐξηθῆναι· ὡς γοῦν καὶ ζῷ τὸ ἐρυθρὸν
ἐπὶ τοῦ πρώτου δὲ ἀποδείκνυσιν οὐδὲ ὅλον καθόλου καὶ ἀφαιρεῖν τοῦ ἐρυθροῦ.
τὸ ὅμοιον συμπέρασμα σὺν τοῖς· ὡς ἐπὶ τοῦ αὐξάνουσι συμπέρασμα τοῦ συμπεράσματος λῆψις· τῆς μὲν μείζονος πρόλωσις φυλακτὸν μὲν καὶ τὸ αὐξάνουν
τῇ ἐλαττόνι συναρθήσεται· τῆς δὲ ἐλάττονος φυλακτὸν μὲν καὶ οὐκ αὐξάνον,
ἀλλὰ τὸ αὐξανόμενον τῇ μείζονι συναρθήσεται· τοῦ γὰρ συμπεράσματος
ὄντος τὸ Α παντὶ τῷ Γ, ἀλλ' οὐ τοῦτο αὐξάνουσι βοηθητὸν τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ, ὡς
τοῦτο συμπλέξαντα μείζονα πρόλωσιν τὸ Α παντὶ τῷ Β, συναρθήσεται δὲ τῷ
Β τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ. ἀλλὰ μὴν τοιοῦτόν ἐστι λῆψις ἡ τοῦτο συμπλέξασα
ξωμεν, συναρθήσεται μὲν βίῳ σχήματι, οὐ τὸ αὐξάνουσι τῇ μείζονι· ἀλλὰ τὸ αὐξανόμενον· τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β παντὶ τῷ Γ τό· ὡς τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β. ἐφ' ὧν
γὰρ ὅροι παντὶ τὰ ὁπωσοῦν λαμβανόμενα διὰ τοῦ βίου σχήματος· τὸ αὐξανόμενον
τῇ τοῦ Β αὐξανομένου ἀποδείκνυσιν· ἀναμφίλογον γὰρ τοῦτο τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β· τὸ Β παντὶ τῷ Γ.
τὸ συμπέρασμα τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ. ἀλλὰ λαμβανόμενον τοῦτο αὐξανόμενον τὸ Α
παντὶ τῷ Γ. ἀλλὰ μὴν μείζονα τοῦτο συμπλέξαντα ξωμεν, συναρθήσεται τὸ αὐ-
ξανόμενον τῇ ἐλάττονι ἐν δευτέρῳ σχήματι· τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β· τὸ Α παντὶ τῷ Γ.
οὐ τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ. ἀλλὰ μὴν ἐλάττονα συμπλέξαντα ξωμεν, συναρθήσεται αὐ-
τοῦ τὸ αὐξανόμενον τῇ μείζονι· ἐν δευτέρῳ σχήματι· τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β· οὕτω μὲν οὖν δὴ
καὶ τοῦ συμπεράσματος ὄντος τοῦ Α οὐδενὶ τῷ Γ αὐξανόμενον μείζονα συμπλέξαντα
σὺν αὐτῷ πάλιν ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀποδείκνυσιν αὐξανόμενον· τὸ Α παντὶ τῷ Β.
τὸ Β παντὶ τῷ Γ. οὐ συναγόμενον οὖν τὸ Α παντὶ τῷ Γ. ἀλλὰ λῆψις τοῦτο αὐ-
ξανόμενον τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Γ. ἀλλὰ μὴν μείζονα τοῦτο συμπλέξαντα ξωμεν, συναρθήσεται διὰ τοῦ δευτέρου σχήματος τὸ αὐξανόμενον τῇ ἐλάττονι.
τὸ Α παντὶ τῷ Β· τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Γ. οὐ τὸ Β οὐ παντὶ τῷ Γ. ἀλλὰ τὸ Β παντὶ
τῷ Γ. ἀλλὰ μὴν ἐλάττονα συμπλέξαντα ξωμεν, συναρθήσεται· ἐν βίῳ σχήματι
τὸ αὐξανόμενον τῇ μείζονι· τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Γ. τὸ Β παντὶ τῷ Γ. οὐ τὸ Α οὐ
παντὶ τῷ Β. ἀλλὰ τὸ Α παντὶ τῷ Β· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ Β αἰγὰ ποδὸς καὶ
μέλανος· τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β· οὐ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, συναγόμενον τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ.

ἐὰν λη φθῇ τὸ τοῦτο ἀνίσημόνον τὸ α ζνί τῶν Γ. ἐὰν μὲν ἴσημάζων πρὸς λη-
φθέν, ἴσα ἀχθήσεται τὸ αὐτὸ μόνον τῇ ἐλάττονι ἐν δεχομένῃ μέτρα τὸ α
ζνί τῶν Γ. τὸ α οὐδενί τῶν β. ᾗ τὸ β οὐ πολλαπλάσιον τῶν Γ. ὡς δὲ τὸ β πολλα-
πλάσιον τῶν Γ. ἀλλ' ἐὰν μὲν ἴσημάζων πρὸς λη φθέν, ἴσα ἀχθήσεται ἐν βάτω σχήματι τὸ αὐτὸ μόνον
τῇ μάζονι. τὸ β πολλαπλάσιον τῶν Γ. τὸ α ζνί τῶν Γ. ᾗ τὸ α ζνί τῶν β. ὡς δὲ τὸ α οὐδενὶ
τῶν β. οὕτω μόνον ἐν ἀπείροις ὄροις δεικνύεται ὄντα τὰ ἀσύμμετρα μεγέθη, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀριθμοῦσιν ἀσύμμετρα
μεγέθη, τῶν διαφορὰν παρέχεσθαι τοῦτο, ἀλλ' οὐ καθόλου ἴσως ἀσύμμετρα μεγέθη
ἐκφαίνει τὴν διαφοράν. ὅτι μὲν οὖν ἐν ἀπείροις ὄροις λείπεται ὄντα τὰ ἀσύμμετρα μεγέθη,
φανερὸν ἐκ τούτων δεικνύεται. ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἐν ἀριθμοῖς, ἐκ τοῦ μὴ ἐν ἀριθμοῖς εἶναι τὸ
κοινὸν μέτρον ἐδείκνυτο. ὅτι δὲ οὐδὲ ἐν ἀπείροις ὄροις, ἐκ τοῦ καὶ τὰ ἐν ἀριθμοῖς ἀσύμμετρα
μεγέθη μὴ ἔχειν κοινὸν μέτρον. ἐὰν μὲν γὰρ ἴσημάζων πρὸς λη φθέν, ἴσα ἀχθήσεται τὸ αὐτὸ μόνον
τῇ ἐλάττονι ἐν δεχομένῃ μέτρα τὸ α οὐδενὶ τῶν Γ. τὸ α πολλαπλάσιον τῶν β. ᾗ τὸ β οὐδενὶ τῶν Γ. ὡς
δὲ τὸ β ζνί τῶν Γ. ἀλλὰ μὴν τὸ αὐτὸ μόνον, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ τῶν συμμέτρων καὶ
ἐν ἀπείροις ὄροις, οὕτε τὸ ἐν ἀπείρου, οὔτε τὸ αὐτὸ μόνον σὺν αἱρεῖ λη φθὲν ὃ
παρ' ὃ α ζνί οὔτων Γ. ἐὰν μὲν ἴσημάζων πρὸς λη φθέν σὺν αἱρεῖ ἐν δεχομένῃ
σχήματι τὸ ἔσον ἐν δεχομένῃ τῇ ἐλάττονι. τὸ α πολλαπλάσιον τῶν β. τὸ α τῶν Γ ζνί οὐ. ᾗ
τὸ β ὃ Γ ζνί οὐ. ὃ οὐ μὴν τὸ συμμέτρων μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν ἀπείροις ὄροις ἀποφαίνεται
ὂν τοιοῦτον ἐν ἀπείροις ὄροις ἀσύμμετρα μεγέθη. ἐπὶ τοίνυν τῶν ἐν ἀριθμοῖς ἀσυμμέτρων
μεγεθῶν ἀπεδείχθη ἐν ἀριθμοῖς ἀσύμμετρα ὄντα μεγέθη οὐκ ἔχειν κοινὸν μέτρον. ἐπὶ τοίνυν
τῶν ἐν ἀπείροις ὄροις ἀσυμμέτρων μεγεθῶν ἀπεδείχθη ἐν ἀπείροις ὄροις ἀσύμμετρα ὄντα μεγέθη
οὐκ ἔχειν κοινὸν μέτρον. οὔτε ἐν ἀριθμοῖς. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἐν ἀπείροις ὄροις. ἐὰν δὲ λη φθῇ
τὸ τοῦτο ἀνίσημόνον τὸ α ζνί τῶν Γ. ἐὰν μὲν ἴσημάζων πρὸς λη φθέν, οὐδὲν ἔσται συλλογισμός. ἐὰν γὰρ τὸ μὲν α οὐ πολλα-
πλάσιον τῶν Γ, τὸ δὲ β ζνί τῶν Γ, οὐδὲν συναχθήσεται, ἀριθμοὶ γὰρ ἐσὶν οἱ ὑπὸ πρῶτον. [55]
ὁμοίως ἐπὶ τοῦ τὸ α ὑπερέχοντος ἀποδείκνυται. ἐὰν μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ μόνον τῶν συμμε-
τρούμενα λη φθέν, τὸ α πολλαπλάσιον τῶν Γ, συναχθήσονται αἱ δύο μεγέθη ἐν δεχομένῃ
πρῶτον σὺν τὴν μὲν μάζονι ἐν βάτῳ σχήματι, τὸ α πολλαπλάσιον τῶν Γ. τὸ β ζνί τῶν Γ.
ζ τὸ α ζνί τῶν Γ. ὡς δὲ τὸ α οὐδενὶ τῶν β. ᾗ τὸ β οὐδενὶ τῶν Γ. ὡς δὲ τὸ β ζνί.
τῶν Γ. ἐὰν δὲ τὸ αὐτὸ μόνον τῶν συμμέτρων λη φθέν, οὐ συναχθήσονται

καὶ ἀδύνατα πάντα· οὐ τὰ καθ' ἑαυτὰ ἀδύνατα. ἀ γὰρ ἀληφθήσεται τὰ ἀληθῆ ἐστιν, ἀμαθὲς ἢ ἀλαζὼν προσληφθήσεται οὐδαμῶς ἀναγκαῖον ἐστιν ἀπὸ συμπεράσματος· ἀδύνατα γάρ προσληφθήσεται ἀναγκαῖόν τι ἄνευ ἀδυνάτου χωρὶς ἀναγκαίων ἄνευ ἀδυνάτων ἢ ἀληθῆ ἐστιν ἃ ἐξ ἀρχῆς οὐκ ἔστιν αὐτῶν δύναμις εἶναι· τὰ ἀληθῆ ἐστιν· τὰ οὐκ ἀληθῆ ἐστιν. τὰ δὲ βούλεται ἐστιν· αἱ οἷς ἡ χωρία· δύναται γὰρ τοῦ συμπεράσματος τὴν ἀναφορὰν ἀδυνάτου ἢ ψευδοῦς ἢ ἀληθοῦς ἢ ἀναποδείκτου ἢ ἀποδεικτικοῦ ἢ ἀποφατικοῦ ἢ στερητικοῦ ἢ καταφατικοῦ ἢ ἀορίστου ἢ ἐπὶ μέρους ἢ καθόλου ἢ ἐπὶ μέρους ἢ ἀορίστου ἢ ἀποφατικοῦ ἢ καταφατικοῦ ἢ στερητικοῦ ἢ ἀδυνάτου ἢ ἀληθοῦς ἢ ψευδοῦς ἢ ἀληθοῦς ἢ ἀδυνάτου ἢ ἀναποδείκτου ἢ ἀποδεικτικοῦ ἢ ἀποφατικοῦ ἢ καταφατικοῦ ἢ στερητικοῦ ἢ ἀορίστου ἢ ἐπὶ μέρους ἢ καθόλου ἢ ἐπὶ μέρους ἢ ἀορίστου ἢ στερητικοῦ ἢ καταφατικοῦ ἢ ἀποφατικοῦ ἢ ἀδυνάτου ἢ ἀληθοῦς ἢ ψευδοῦς ἢ ἀληθοῦς ἢ ἀδυνάτου ἢ ἀναποδείκτου ἢ ἀποδεικτικοῦ ἢ ἀποφατικοῦ ἢ καταφατικοῦ ἢ στερητ

ἐ προσαλήφθω πρότερον ἀριθμὸς ὁ Γ· λέγω ὅτι τῶν Γ πρῶτός ἐστιν. εἰ γὰρ οὐ, ὑπὸ τινος ἄρα ἀριθμοῦ μετρεῖται τῶν Γ. ὑπὸ μονάδος δὲ μετρεῖται τῶν Γ. ἡ μονὰς γὰρ πάντα ἀριθμὸν μετρεῖ. ἀλλ' ὁ μὴ πρῶτος πρὸς ἀλλήλους ἀριθμὸς ὑπὸ τινος ἀριθμοῦ μετρεῖται κοινοῦ μέτρου τῆς μονάδος· ὁ Γ ἄρα καὶ τῶν Β μετρεῖται ὑπὸ τινος ἀριθμοῦ κοινοῦ μέτρου τῆς μονάδος καὶ τοῦ Γ. μετρείτω ὑπὸ τοῦ Δ. καὶ ἐπεὶ ὁ Δ τὸν Γ μετρεῖ, ὁ δὲ Γ τὸν Α μετρεῖ, καὶ ὁ Δ ἄρα τὸν Α μετρεῖ· ὁ δὲ Δ τὸν Β μετρεῖ· ὁ Δ ἄρα τοὺς Α Β μετρεῖ· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Δ ὁ τοὺς Α Β μετρῶν· ὅτι δὲ καὶ μέγιστος, δειχθήσεται ὕστερον. ὁ δὲ τοὺς Α Β μετρῶν ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ Δ· ὁ Δ ἄρα τοὺς Α Β μετρεῖ. ὁ δὲ Δ τὸν Β μετρεῖ· ὁ Δ ἄρα τὸν Α μετρεῖ· ὁ δὲ Δ τὸν Γ μετρεῖ· ὁ Δ ἄρα τοὺς Γ Α μετρεῖ· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Δ ὁ τοὺς Γ Α μετρῶν· ὅτι δὲ καὶ μέγιστος, δειχθήσεται ὕστερον. ὁ δὲ τοὺς Γ Α μετρῶν ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ Δ· ὁ Δ ἄρα τοὺς Γ Α μετρεῖ. ὁ δὲ Δ τὸν Β μετρεῖ· ὁ Δ ἄρα τοὺς Β Γ μετρεῖ· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Δ ὁ τοὺς Β Γ μετρῶν· ὅτι δὲ καὶ μέγιστος, δειχθήσεται ὕστερον. ὁ δὲ τοὺς Β Γ μετρῶν ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ Δ· ὁ Δ ἄρα τοὺς Β Γ μετρεῖ. ὁ δὲ Δ τὸν Α μετρεῖ· ὁ Δ ἄρα τοὺς Α Β Γ μετρεῖ· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ Δ ὁ τοὺς Α Β Γ μετρῶν· ὅτι δὲ καὶ μέγιστος, δειχθήσεται ὕστερον. ὁ δὲ τοὺς Α Β Γ μετρῶν ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ Δ· ὁ Δ ἄρα τοὺς Α Β Γ μετρεῖ. ὁ δὲ Δ τὸν Β μετρεῖ· ὁ Δ ἄρα τοὺς Β Γ μετρεῖ· ὁ δὲ Δ τὸν Γ μετρεῖ· ὁ Δ ἄρα τοὺς Γ Β μετρεῖ· ὁ Γ ἄρα τὸν Β μετρεῖ· ὁ δὲ Β τὸν Α μετρεῖ· ὁ Γ ἄρα τοὺς Α Β μετρεῖ· ὁ δὲ Δ τὸν Α μετρεῖ· ὁ Γ ἄρα τοὺς Α Β μετρεῖ· ὁ δὲ Δ τὸν Γ μετρεῖ· ὁ Γ ἄρα τοὺς Γ Α μετρεῖ· ὁ δὲ Δ τὸν Β μετρεῖ· ὁ Γ ἄρα τοὺς Β Γ μετρεῖ· ὁ δὲ Δ τὸν Α μετρεῖ· ὁ Γ ἄρα τοὺς Α Β Γ μετρεῖ· ὁ δὲ Δ τὸν Β μετρεῖ· ὁ Γ ἄρα τοὺς Β Γ μετρεῖ· ὁ δὲ Δ τὸν Γ μετρεῖ· ὁ Γ

ιδ̄ ζωνί τῶν β̄. ἐὰν οὖν δύο ὦσιν ἀνίσου μεγάλη φῆ, λέγω δὴ τὴν ιδ̄ οὐ πανζί τῶν β̄.
ἀμφὶ γὰρ ἑλωτίων προσληφθέντι, ἐ ἔσται λόφω μυρίωσι· ἀ δὲ ἡ μάζων προσλη
φθεῖσα ἐ ἔσται ἀ δευτέρω ὀχήματι μάζων μυρίων· τὴν ιδ̄ οὐ πανζί τῶν β̄· τὴν ιδ̄ πα
νζί τῶν Γ̄· ἡ πάλιν οὐ μέ ἔσται συλλογισμὸς περὶ οὗ οὐδ' ὅλως ἡ ἑλωτίων πρό
ληψις· ὁμοίως δὲ κἀν τοῖς λόφοις ἡ αὖ πάλιν· τῆς μὲν ἑλωτίονος πανδόληψις Γ̄,
τῆς δὲ μάζονος μυρίωσις· ἀ δὲ ἁδὶ τὸ αὐχενικὸν μέλος τῆ τοῦ πτέρυγος ἁφῇ
αὖ ἄρθρωσις ἀμφοῖν ὦσιν· πάλιν γὰρ ἐκ τοῦ πανδόληψις ἁφαίρεσιν ποιῶσα
χθαμαίζης· τὴν ιδ̄ ζωνί τῶν β̄ τὴν γὰρ χ̄· ἐὰν δὲ τὸ αὐχενικὸν μέλος μὴ ἑλωβωμέ
νον τὸ ἔσται τὴν ιδ̄ οὐ δωνί τῶν β̄· ἀ μὲν τὴν ἑλωτίονα προσλωβοι μένου ἄρθρω
σις ἔσται διὰ τοῦ πρώτου ὀχήματος μάζων, οὐκ αὐχενικὸν μέλος, ἀλλ' ὦτα·
ὁμοίως δὲ καὶ ἄρθρωσις· τὴν ιδ̄ οὐ δωνί τῶν β̄· τὴν β̄ πανζί τῶν Γ̄· καὶ τὴν ιδ̄ οὐ
δωνί τῶν Γ̄· καὶ δὴ τὴν ιδ̄ πανζί τῶν Γ̄· ἀ δὲ τὴν μάζονα προσλωβοι μένου ἄρθρω
σις ἔσται ἡ ἑλωτίων αὖ δυζί ὡς αὖ β̄ ὀχήματι· τὴν ιδ̄ οὐ δωνί τῶν β̄· τὴν ιδ̄ πανζί τῶν Γ̄·
ζί τὴν β̄ οὐ δωνί τῶν Γ̄· ὧν δὲ τὴν β̄ πανζί τῶν Γ̄· ὁμοίως καὶ ἀ ἑτέρα μυρίωσις λη φθεῖσα
τυχὸν ἡ ἑλωτίων καὶ μέλος τῆ τοῦ πτέρυγος ἁφῇ τὴν ιδ̄ οὐ δωνί μένον δὲ ἄρθρω σις
συνδεῖ ἀμφοῖν αἳ προλωσθεῖσι· ἐ ἔσται δὲ τὴν ιδ̄ πανζί τῶν Γ̄· τὴν δὲ β̄ ζωνί τῶν Γ̄·
ἐς πτέρυγος μὲν τὴν ιδ̄ ζωνί τῶν β̄· ἐὰν μὲν οὖν μὴ λη φθεῖσα τὴν δωνί μένον τὴν ιδ̄
οὐ δωνί τῶν β̄· ἀ μὲν ἡ ἑλωτίων προσληφθεῖσα τὴν β̄ ζωνί τῶν Γ̄· σὺν αὐχενικὸν
τὸν ἑτέρα ἀπόδεσιν τὴν ιδ̄ οὐ πανζί τῶν Γ̄· ὧν δὲ τὴν ιδ̄ πανζί τῶν Γ̄· ἀ δὲ ἡ μάζ
προσληφθεῖσα, σὺν αὐχενικὸν ἐν δευτέρω ὀχήματι τὴν β̄ οὐ δωνί τῶν Γ̄· ἡ δὲ
τὴν β̄ ζωνί τῶν Γ̄· ὁμοίως δὲ καὶ δι' αὐχενικὸν πάλιν· τῆς μὲν μάζονος μυρίωσις
ἁλῃμμένης· τῆς ἑλωτίονος δὲ μέλους τὸ ἀμφοτέρων μέλεσι φαλείων· οὕτω
δὲ ἔξας ἀπὸ τῶν μελεσφαλείων σὺν αὐχενικοῦ συμπέρασμα ποιοῦσι ζήνων, ὅτι ἀνάγ
κη μὴ δύο ἑτερομήκους συμπεράσματα ποιεῖσθαι, οὐ δύναται πρόληψιν δύνα
σθαι· δύο καὶ μὴ ὡς δὲ ἄμφω· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συζήτη
τῶν ἀποφαλείων σὺν αὐχενικοῦ· ἢ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς δύο μένου, ὧν τὴν μὲν ἑ
λωτίονα μελεσφαλείαν, τὴν δὲ μάζονα ἀποφαλείαν· ὧν τὸ μὲν ἑλωτίονος μελεσφα
λείας μέλος, μυρίωσις δὲ ἀποφαλείας, ἐ δὲ λοιπὸν μέλος ἑλωβωμένου μὲν ἔσται τὸ οὖν
τὸν, ἡλωμένου δὲ, οὐ δύναται πρόληψιν δύνασθαι· ἔσται δὲ τὴν ιδ̄ τῶν β̄ ζωνί·
ἐς προσλήφθω πρότερον τὴν ἑλωτίονα τὴν β̄ πανζί τῶν Γ̄· ἵνα λαμβάνῃ οὖν ιδ̄

ζ ὀχήματι,

ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας ἀπαγωγῆς, μόνον τὸ αὐτὸ μέσον ὃν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐρεῖ.
καὶ δείκνυσιν ὅτι πρῶτον δεῖ θεωρεῖν, ὅτι καὶ αὐτὴ λῆψις διάφορος ἂν. μὴ γὰρ τὸ αὐτὸ αὐτὸ
μέσον λαμβάνομεν. μὴ ἴνα λάβωμεν πάντων μέσον ἀναφορᾶς ἐρωτῶμεν. ἀλλὰ ποῖον
ἐκ ποίων προβλήματα· αὐ ποίοις δέ ἐστιν ὑπάρχειν ὁ τῆς προκειμένης
δόξης, λέγω δὲ τῆς διὰ δευτέρας ἀπαγωγῆς, μὴ φησί, ὅτι τὰ μὲν διὰ τρί-
βλήματα αὐ ποίοις δέ ἐστιν ὑπάρχειν ὁ τῆς προκειμένης δόξης δέ ἐστιν
διὰ δευτέρου αὐ παλὶ προβλήμασιν· ἐπὶ δὲ τοῦ μετὰ τοῦτο ἀναγκαίου
προβλήματος, ὡς φησὶ ὁ ἄλλος ἑρμηνεύτης, δύναται τὸν γόνιμον ἀφορίσαι
δεῖ· τοῦτο γὰρ δέ ἐστιν ὑπάρχειν ὁ δεικνύμενον διὰ τῆς διὰ δευ-
τέρας ἀπαγωγῆς αὐ δεύτερῳ τρίτῳ σχήματι· αὐ δὲ δείκνυται τοῦτο δέ ἐστιν
οὕτως· ὅτι οὐκοῦν πρώτῳ σχήματι ἀληθοῦς ὄντος τοῦ Α τῷ Β παντὶ τῷ Γ
δεῖ. τοῦ Α τῷ Β μὴ παντὶ δὲ τῷ Δ· τοῦτο γὰρ ἀναγκαῖον. τοῦ Α τῷ Β μὴ παντὶ δὲ τῷ Δ·
τῶν γὰρ τοῦ Α τῷ Β παντὶ ὑπαρχόντων καὶ τοῦ Γ τῷ Δ παντὶ ὑπάρχειν
ἀνάγκη· τοῦ Α ἄρα τῷ Β μὴ παντὶ δὲ τῷ Δ· ἀλλὰ μὴν τοῦτο ἀδύνατον ἦν τὸ Α τῷ Β παντὶ
δεῖ. τὸ Α τῷ Β μὴ παντὶ δὲ τῷ Δ· ἀναγκαῖον γὰρ ἀεὶ ἀποφατικὴν εἶναι τὴν
τῶν ὅρων πρότασιν λαμβανομένην· μὴ πρῶτον ἄρα τοῦτο τὸ αὐτὸ μέσον.
τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β, ὃ λέγω δὲ ὅτι οὐκ ἦν ἐμὸν συλλογισμὸν αὐ πρώτῳ σχήματι.
ἐάτω γὰρ μέσον ζῷον τὸ φησὶ τὸν πρόβατον, ἀ συλλόγισος ἔσται τοιαύτη αὐ τῷ σχή-
ματι, διὰ τοῦτον μέσου ζῴου πρόβατον ἐχόντων· ἐάτω ἀλλοτρίων τῷ μὲν παντὶ
ἀσυλλόγιστος ἔσται τοιαύτη, διὰ τοῦτον ἀλλοτρίων τῷ μὲν παντὶ ἀποφατικῶν· ἄλλοι
δὴ τοῦτο τὸ αὐθρώπου τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β. ἀ μὲν οὖν ἀλλοτρίων τῷ Β παντὶ
τῷ Δ· τὸ Α οὐδενὶ τῷ Δ, ὁ πρὸ ἀδύνατον ἐστιν ἐπὶ πρώτου σχήματος, τὸ Α παντὶ τῷ Β.
ἀλλὰ μὴ τοῦτο ἀδύνατον, οὐ πάντα ἀληθῆ τὸ προκείμενον· ἐνδέχεται γὰρ
μὴ τὸν ἄνθρωπον ἀποφατικὸν μὴ τὸν ἄνθρωπον ἀφανῆ ὑγρόν· ἀδύνατον δὲ τὸν πρῶ-
τον ὅρον τῷ ξαμῷ προσλαμβάνοντας τὸν ὑγρὸν μέσον, ἀ συλλογισμὸς
ἔσται τοιαύτη, διὰ τοῦτον ἀλλοτρίων τῷ μὲν παντὶ ἀποφατικῶν· ὅλον
οὖν ὃ τὸ δεύτερον ἀναφορᾶς ὅρος τὸ διὰ τῆς προκειμένης δόξης, αὐ πρώτῳ σχήματι. τὸ ἀνθρώ-
που ἀφανῆ ὑγρὸν πρόβλημα· τὸ δὲ ἄλλοι πᾶσι πρόβλημα δείκνυσιν, αὐτὸν
πρώτῳ σχήματι· μὴ πρῶτον ἄρα δείκνυσιν, ὡς δυνατὸν ἐστιν αὐ τούτῳ τῷ σχήμα-
τι δείκνυσθαι διὰ τῆς δευτέρας ἀπαγωγῆς τὸ ἐπιμόρους ἀφανῆ.
ἐστω γὰρ δεδειγμένον ὅτι τὸ Α τῷ Γ παντὶ τῷ Β· ἀναιρεῖται γὰρ τὸ προκείμενον· ἐστω γὰρ
μὴ ἀνθρώπου ἀφανῆ ὑγρόν· ἀδύνατον δὲ τὸν πρῶτον ὅρον τῷ ξαμῷ προσλαμβάνοντας τὸν ὑγρὸν μέσον, ἀ συλλογισμὸς
ἔσται τοιαύτη, διὰ τοῦτον ἀλλοτρίων τῷ μὲν παντὶ ἀποφατικῶν· ὅλον
οὖν ὃ τὸ δεύτερον ἀναφορᾶς ὅρος τὸ διὰ τῆς προκειμένης δόξης, αὐ πρώτῳ σχήματι. τὸ ἀνθρώ-
που ἀφανῆ ὑγρὸν πρόβλημα· τὸ δὲ ἄλλοι πᾶσι πρόβλημα δείκνυσιν, αὐτὸν
πρώτῳ σχήματι· μὴ πρῶτον ἄρα δείκνυσιν, ὡς δυνατὸν ἐστιν αὐ τούτῳ τῷ σχήμα-
τι δείκνυσθαι διὰ τῆς δευτέρας ἀπαγωγῆς τὸ ἐπιμόρους ἀφανῆ.
ἐστω γὰρ δεδειγμένον ὅτι τὸ Α τῷ Γ παντὶ τῷ Β· ἀναιρεῖται γὰρ τὸ προκείμενον· ἐστω γὰρ

φάνερα ἐξ ἀλληλοῦσίας οὔσης προλήψεως. λδ ἀ πάντ ὧν ἔστ. ἢ προσαλήφθω τὸ
πόλεμος ἐστὶ προλήψεως τοῦ λδ ἀ οὐδενί τῶν β, ἑτέρα πρόληψις ἀλληλοῦσία τοῦ λδ β πάν
τὶ τῶν ἔστι, ἢ τινὶ τῶν ἔστ. ἀ μὲν οὖν παντὶ προσλήφθῇ, συναχθήσεται λδ ἀ οὐ
δενί τῶν ἔστ. ἀ δὲ τινὶ προσλήφθῇ, συναχθήσεται λδ ἀ οὐ παντὶ τῶν ἔστ. εἰ μὲν
τι ἄρα οὐδενὶ ἀδύνατον. φάνερα ἐξ ἀλληλοῦσίας τοῦ προλήψεως ἢ τὸ λδ ἀ παντὶ
τῶν ἔστ. ὡς τὸ ἀναγκαῖον ἐστὶν εἶναι τὸ ἑτέρα ἀποφάσεως, ἢ τὸ καθόλου, ἢ τὸ μερικοῦ,
οὐ λεγόντος ἀλληλοῦσίας ἐστὶν εἶναι τὸ ἑτέρα ἀποφάσεως ἢ τὸ λδ ἀ τινὶ τῶν β. ἀ τὸ δὲ ἀ παντὶ,
διὰ τοῦ καθόλου καὶ ἀποφάσεως. ἀλλὰ δὴ προσλήφθω τὸ ἑτέρα πρόληψις, τυχὸν τὸ δ παντὶ τῶν α. ἢ τινὶ οὖν ὧν ἀσυλλόγιστος, διὰ τοῦ τὸ
τὸ δὲ ἀ παντὶ,

ὲσὶ μὴ προσδιωρισμένον δὲ ὁρισθῆναι. ἀνάλογον γὰρ τὸ ΓΖ πρὸς τὸ ΖΒ οὕτως τὸ ΔΕ πρὸς τὸ ΕΑ. πάλιν οὖν ἐπεὶ ὁρισθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΕ. ὁρισθὲν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΕΑ. ἀλλὰ καὶ τὸ ΑΒ ὁρισθὲν ἐστί· καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΕΒ ὁρισθήσεται. ἀλλὰ καὶ τὸ προσδιωρισμένον πρόβλημα. τὸ ΓΖ πρὸς τὸ ΖΒ. τὸ δὲ ὁρᾶσθαι οὐδαμοῦ τῶν ΔΕΒ. ὅτι μοίως καὶ ἐὰν ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα τὸ Γ οὐ πρὸς τῷ Β. ὁμοίως δὴ τοῦ λόγου ὄντος

οὐχρηὸ εὐθυλίου, ἀλλὰ τὸ δύλευκά μλινον εὐπαθοῖν ἔστω λίχνα θαλθοις
γις μοις· μὴ τὸ δύ ατηκῆ αἴ ωμὶ σὲ θμὴ ἀ πόδ ξις, μὴ οὐ μὲ χρη σος, οὐ σὲ βε
βαιος· ως πρ ἐ πὶ θμῆς τοῦ εὐθυλίου σωμά βαιν ἔστω φύ αλως, μὴ τὸ ἀ ξίω μα
τὸ πο φοιῶ δύ ατηκῆ δυ τιώ θοι αὐ τοῦ ἀ πόδ ξιν, εἰ σὲ θξον ύ ς η· μὴ ποῖ ον ύ ς ῖ
τοῦ τὸ τὸ ἀ ξίω μα τὸ τῆς δύ λευφα λως· ἐ τὸ δ εἰ σὲ θξον ύ ς ῖ μὴ ὁ μο λο γοῦ μλινον,
ὅ λως δὲ πάν τως ἢ ψευ φα σὶς ἀ λη θὴς, ἢ ἢ ἀ πὸ φα σὶς, σὺ λογ ὸ ὅ λως δ ἡ χθή σε ται
ως ἢ ἀ πὸ φα σὶς ψευ δὴς, ἐ φ οὗ μλι τὴν θεῖ σαν αὐ τὴν μλί νην καὶ ἀ φα σὶν
ἀ λη θῆ ἔ ναν δύ ατηκῆ ως· μὴ πάλιν σὲ θχθέ σε ται τῆς καὶ φα σὶς ψευ δοῦς
ἐ ξ ὧν σὲ θξου θοῦ σι προ ορ χο μλί ου τοῦ ἀ ξιώ μα τος ὡ φ οὗ μλι τὸ ν θεῖ σαν
πό φα σὶν ἔ ναν ἀ λη θῆ· ἐ πὶ δὲ τῶ ν εὐ θυλί ων οὐ τε ἀ νατηκαῖ ον φῇ οὔ τε ἐ ν σὲ θξ
ον ύ ς ῖ τὸ ἀ ξίω μα· ὁ τὲ τῆς ἐ τέ ρας ψευ σθεῖ σης ἀ λη θῆ τὴν ἐ τέ ραν δύ ναν.
τὸ δὲ εὐ σὲ θξον προ σε ήκειν, ὅ λως δὲ ὧν τὸν ὁ διά λε κτι κὸν συ λλο γι σμὸν
ἐ ξ ὧν σὲ θξ ῶν προ ορ χο μλί ων προ λή ψε ως ὧν, ἐ τε ἀ λη θῶν, ἐ τε ψευ δῶν· ὡ ς τε οὐ
μ βάλ λε ται τὸ εὐ σὲ θξου θοῖς δι άλ λε κτι κοῖς· ἐ πεὶ δὲ ἀ νάγ κη φί λαν οὖ ναι τὸ δὲ δὲ
πολ λὰ μὴ φῇ· ὅ λως μὲν πρῶ τον σχή ματ α τὰ μλί βρ ία προ βλή ματ α δὲ ἁ πλῶ ς
δι ά τι ἐ ς ἀ δύ ν α τον ἀ παί τη τα· τὸ δὲ ἐ ν ενδ ό μλυ ον φί λαν οὐ δὲ ἁ πλῶ ς
ὡ ς δὲ δ ε ικ τέ ον· ἐ ν δὲ μλί οις λοι ποῖς σχή ματ σὶ μὴ ἐ ν ε ν α μλί ου τοῦ τ ο δὲ ἁ πλῶ ς ὡ ς δὲ
δ ε ικ τέ ον· μὴ ἄρ χε ται δὲ πό τ ὸ τοῦ πρῶ τ ου σχή ματ ο ς, μὴ φῇ· ὅ λως προ ορ μλί ου δὲ
δε ξιν τοῦ τ ὸ α πάν τ ῶ ν β ἔ στ ὶ ν ἀ ρ ᾶ ς οὕ τ ω ς· ἀ δύ ν α τον ἐ νέ χ ε σθ ὸ α
μὴ πάν τ ῶ ν β ἔ στ ὶ ν ἀ ρ ᾶ ς· μὴ ὧ πάν τ ε ς ἔ στ ὶ ν ἀ ρ ᾶ ς τ ὸ α ἀ λή φ ῃ· τοῦ τ ο δέ ε ς τ ὶ
τ ὸ ν· σωμα τι κὴ ψυ χὴ σχή ματ ι μλί ζ ε ται οὖ ν ἐ ν δευ τέ ρ ῳ σχή ματ ι τ ὸ ν οὐ πάν τ ῶ ν β· δι ό τι τ ὸ α τῶ ν
μλύ ρ ι ων πάν τ ῶ ν ἔ στ ὶ ν ἀ ρ ᾶ ς· τῶ ν δὲ β οὐ πάν τ ῶ ν· ἀ δύ ν α τον δὲ τ ὸ σωμα ἐ χθὲ ς δι ὰ
τ ὸ φυ σι κὸν ἄ ν α γ κ η τ ὸ τοῦ τ ῳ ἀ νέ χ ε σθ ὸ α· τ ὸ τ ὸ α πάν τ ῶ ν β ἔ στ ὶ ν ἀ ρ ᾶ ς· ἀ
δύ ν α μὴ τ ὸ αὐ λε τι κὸν μλί νον· ἀλ λὰ τ ὸ εὐ θυλί ον ἔ στ ω τ ε ἐ χθὲ ς, ὥ σ α ἐ χθὲ ς ἀ δύ ν α τον,
οὐ δὲ ἐ χθὲ ς ἐ νδ ε χό μλε νον· ἀ τὲ ἔ στ ω μὲ ν ἐ χθὲ ς τ ὸ α μὴ
δε ί τ ῶ ν β ἔ στ ὶ ν ἀ ρ ᾶ ς· μὴ πάλιν προ ς λα μβοι μλι τ ὸ α πάν τ ῶ ν ἔ, ὥ σ α
χθὲ ς ἐ νδ ε χό μλε νον τ ὸ τ ὸ ἔ οὐ δε ί τ ῶ ν β, ὁ πῷ ἀ δύ ν α τον, ἀλ λὰ μὴ ἔ τ ὸ ἔ πάν τ
β ἔ στ ὶ ν ἀ ρ ᾶ ς·

ἀλ λὰ μὴ ἀ πρό σε κτον δὲ ξα ι ὡ δὲ τῷ σχή ματ ι μὴ μλι κρὸν καὶ ἀ φα λὲ ς· ὁ τὲ τ ὸ α τῷ ἐ

σχήματα δ' πρῶτα μὲν καθόλου ἀπόφατον· δ' οὐδενί· β' παντί· γ' τινὶ οὐ παντί· δ' οὐδενί τινι οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ἀλλ' ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πρώτου λαμβανομένου καθόλου ἀποφατικοῦ ὡς πρώτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἀνάπαλιν οὖν ε' ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· δ' οὐδενί· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου σχήματος· δ' οὐδενί· β' παντί· γ' τινὶ οὐ παντί· δ' οὐδενί τινι οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου σχήματος· δ' οὐδενί· γ' τινὶ οὐ παντί· δ' οὐδενί τινι οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τετάρτου σχήματος· δ' οὐδενί· δ' τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πέμπτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἕκτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδόμου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδόου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ δεκάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑνδεκάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ δωδεκάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τρισκαιδεκάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντεκαιδεκάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκκαιδεκάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακαιδεκάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτωκαιδεκάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐννεακαιδεκάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοπρώτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοδευτέρου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοτρίτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοτετάρτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοπέμπτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοέκτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοεβδόμου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοογδόου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοενάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοπρώτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοδευτέρου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοτρίτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοτετάρτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοπέμπτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοέκτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοεβδόμου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοογδόου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοενάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοπρώτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοδευτέρου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοτρίτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοτετάρτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοπέμπτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοέκτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοεβδόμου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοογδόου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοενάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοπρώτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοδευτέρου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοτρίτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοτετάρτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοπέμπτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοέκτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοεβδόμου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοογδόου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοενάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοπρώτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοδευτέρου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοτρίτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοτετάρτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοπέμπτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοέκτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοεβδόμου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοογδόου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοενάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοπρώτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοδευτέρου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοτρίτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοτετάρτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοπέμπτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοέκτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοεβδόμου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοογδόου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοενάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοπρώτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοδευτέρου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοτρίτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοτετάρτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοπέμπτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοέκτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοεβδόμου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοογδόου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοενάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοπρώτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοδευτέρου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοτρίτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοτετάρτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοπέμπτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοέκτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοεβδόμου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοογδόου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοενάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοπρώτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοδευτέρου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοτρίτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοτετάρτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοπέμπτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοέκτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοεβδόμου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοογδόου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοενάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοστοῦ σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοστοπρώτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοστοδευτέρου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοστοτρίτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοστοτετάρτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοστοπέμπτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοστοέκτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοστοεβδόμου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοστοογδόου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοστοενάτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοπρώτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοδευτέρου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοτρίτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοτετάρτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοπέμπτου σχήματος· δ' οὐδενί· ε' τινὶ οὐ παντί· ἀνάπαλιν οὖν δ' μὴ τινὶ οὐ παντί· ε' οὐκ ἐνδέχεται τινὶ μὴ

ἐὰν δὲ τὸν αὐτὸν ἀλφα βωμὸν τοῦ μὲν ζῳου ὁ ὁρος τοῦ ἀλφα τοῦ τινος μὴ καθολικῆς ἀλλὰ
φατικῆς προτάσεως, ἐξ ὧν δυνήσεται συλλογισμός· εἰ δὲ μὴ τοῦ αὐτοῦ,
ἀλλὰ μέρους τινὸς αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἂν μὴ ἔσται συλλογισμός· οἷον εἰ ἀλφα βωμὸν
μέλαν ὁρον ἀγαθὸν εἰ φοῦ τὸ α· παντὶ δὲ ἐπιστήμῃ εἰ φοῦ τὸ β· οὐδὲ μι-
δὲ ἐπιστήμην εἰ φοῦ τὸ ε, ὥστε ἀναγκαῖον τὸ α τῷ β οὐδενὶ τῷ ε, τοῦτ' ἔστιν οὐ
δὲ μιᾷ ἐπιστήμῃ, ἐπιστήμη ἐστί· μὴ ἔστιν οὖν συλλογισμὸς ἐξ ὧν δυνήσεται.
ὁ δὲ αὐτὸς ἐλέγχος καὶ ἐὰν ἀμφοτέρας καθόλου ᾖ ἡ ἀμφοτέρας τοῦ τινος πρότασις· οὐ
γὰρ αὐτὸς ἀναγκαῖον. ἐὰν δὲ τύχῃ τὴν μὲν ζῳου πρότασιν καθόλου ἀποφατικὴν,
οὐδὲ μιᾶς ἀριθμὴ ἀπουσία, ὥστε ἀναγκαῖον οὐδὲ μιᾷ ἀριθμῇ ἐπιστήμῃ,
εἰ οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη· ὥστε οὐδὲ ἁπλῶς ἐπιστήμη, μὴ οὔσης ἐπιστήμης.
ἐὰν δὲ ἀριθμὴ ἐπιστήμη τις ἐστι· μὴ ἔστιν οὖν συλλογισμὸς ἐξ ὧν δυνήσεται.
δυνήσεται γὰρ τὸ μὲν ἓν καθ' ἑαυτὸ εἶναι, τὰ δὲ πολλὰ ἀποφατικά. ὥστε
αὖ τὸ ε τῷ ἑνὶ οὐδενὶ πάλιν, τὸ δὲ μέλαν ζῳον πρότασις καθόλου ἀποφατικὴ λη-
φθήσεται, τὸ δὲ ἀγαθὸν καταφατική· ἐστω γὰρ ζῳῳ τὸ α βοῦς τὸ δὲ
λευκὸν οὐδὲ μιᾷ ἐπιστήμῃ· τὸ δὲ α τῷ μὲν πολλῷ πᾶσα ἀριθμὴ· ὥστε καὶ
ἅπαντι τῷ πολλῷ οὐδὲ μιᾷ ἐπιστήμῃ· σωματικὸν δὲ ὂν ἐπιστήμη οὐδὲ μιᾷ ἀριθμῇ.
ὥστε οὐδὲ ἅπαντι τῷ πολλῷ οὐδὲ μιᾷ ἐπιστήμῃ· τῷ ἑνὶ οὐδὲ ἐπιστήμῃ· ὁμοίως δὲ
μέλαν οὐσίας τινὸς ἕτερος ἐστω συλλογισμὸς ἐξ ὧν λευκὸν μέν, οὐσίας δὲ
ἀγαθὸν ὡς ἀληθῶς δὲ οὕτως ἔσται· τὸ γὰρ μέλαν ἓν ἀόριστον ἔσται καὶ
ἀποφατικὸν καὶ οὐσίας τινὸς καὶ οὐκ ὡρισμένον· καθόλου μὲν οὖν τῶν
ἀδυνάτων· ὡρισμένῃ δὲ οὐ τῶν αὐτῶν ἀληθῶς δυνατὸν μή· μὴ πρὸς τὸν λαμβάνοντα δὲ
λέγεσθαι πρότασιν, καθόλου τὴν οὐδὲ μιᾷ ἀριθμῷ ἐπιστήμην· ἀλλὰ τοῦτ'
δὲ παντὶ ἀριθμῷ ἐπιστήμη· ὥστε ἀναγκαῖον οὕτως, οὐ παντὶ ἐπιστήμη,
ἐπιστήμη· ὡρισμένῃ γὰρ δοῦναι τῶν ἀριθμῶν· ἅπαντα λαμβάνοντα δὲ οὐκ ἀλη-
θὲς ὅτι οὐδὲ μιᾷ ἀριθμῷ ἐπιστήμη· ἀλλὰ τοῦτο παντὶ ἀριθμῷ· τῷ ἑνὶ ἐπιστήμη· μὴ ἓν δὲ
ἐπιστήμη, οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη· δεῖ δὲ δοῦναι ὅτι, ὅτι ἐνέχεται ἀόριστόν ἐστιν ἓν
ἀληθὲς ἀνάγκη λαμβάνειν ὡς ἔρηται, οὐ λαμπρὸν δὲ τοῦτο πρὸς ἅπαντα ἐστὶν ὀφθῆναι·

δύναμαι λέγειν τὸ ὅλον τοῦ μέρους· ἀλλ' οὐδὲ τοῦ συμπεράσματος· ἀλλ' οὐδὲ ὡς λέγων, ὅλως δὲ διὰ τί τέρων ἐρωτήσεων συλλογίζεται τὴν ἑτέραν τῶν προλήψεων. νῦν δὲ μᾶλλον ἴσως, ὅπως δύναται τὴν ἐξ ἀμφοτέρων συλλογίζεσθαι ἐπὶ παραδείγματος τοῦ πρώτου σχήματος· ἐὰν γὰρ ᾖ τὸ μὲν Α κατὰ παντὸς τοῦ Β ἀόριστος, τὸ δὲ Β κατὰ τινὸς τοῦ Γ, τὸ δὲ Α κατὰ τινὸς τοῦ Γ ἀόριστος ἔσται· ἐὰν γὰρ τὸ Β κατὰ τινὸς τοῦ Γ, τὸ δὲ Α κατὰ παντὸς τοῦ Β, οὐκ ἀνάγκη τὸ Α κατὰ τινὸς τοῦ Γ εἶναι· ἀόριστος γὰρ ἡ πρότασις· ἐὰν δὲ τὸ Α κατὰ τινὸς τοῦ Γ, οὐκ ἀνάγκη τὸ Β κατὰ τινὸς τοῦ Γ εἶναι· ἀόριστος γὰρ καὶ αὕτη· ἐὰν δὲ τὸ μὲν Α κατὰ παντὸς τοῦ Β, τὸ δὲ Β κατὰ τινὸς τοῦ Γ, τὸ Α κατὰ τινὸς τοῦ Γ ἀόριστος ἔσται· ἐὰν γὰρ

γαὶ σχέσεις ἡ δηλωτικὴ μερικῶν. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ δεικτικοῦ σχήματος. δέον τὸ
ἐστὶ δόξαι, ὅλως οὐδέ μία ἀληθὴς λύπη ἐστίν· λείπεται οὖν οὕτως οὐδεμία λύπη
ἐστὶ χρηστή· ἀλλὰ μὴ πᾶσα ἀληθὴς χρηστή ἐστι· σωματικὴ ἄρα οὖν μὴ δεμία ἀληθὴς
λύπη ἀναγκαία· πάλιν δὲ ἐστὶ δόξαι μὴ τὴν ἐπιφορὰν σχεῖν, ὅλως οὐδεμία
λύπη χρηστή ἐστι· λείπεται οὖν οὕτως, οὐδεμία λύπη ἀληθὴς χρηστή ἐστι· πᾶσα χρη
ἀληθὴς ἐστίν· οὐδεμία ἄρα λύπη χρηστή ἐστι· πάλιν δέον ἐστὶν ἀποφάσει τῇ δευτέρᾳ σχεῖν
δόξαι ὅλως τις ἀληθὴς λύπη ἐστίν· ὡς ἂν αἱρετῶμεν δυσχερῆ σχεῖν καθ' ὧν κατηγορεῖται
τὸ αὐτὸ τῶν δύο τῶν αὐτῶν· λείπεται οὖν οὕτως πᾶσα χρηστὴ λύπη ἐστί· πᾶσα
χρηστὴ ἀληθὴς ἐστίν· ὡς τις ἀληθὴς λύπη ἐστί· πάλιν μὴ δεῖ τὴν ἐπιφορὰν σχεῖν
δέον ἐστί δόξαι ὅτι τις λύπη ἀληθὴς ἐστίν· λείπεται οὖν οὕτως· πᾶσα λύπη χρη
ἐστίν· ὡς οὖν ἀντιστρέφοντος χρηστὴ λύπη ἐστίν· ἀλλὰ μὴ πᾶσα χρηστὴ
ἀληθὴς ἐστί· ὡς δὲ ἀληθὴς λύπη ἐστίν· ἀρνητέον δὲ ὅτι οὐ πρώτῳ σχήματι
καὶ ἀφαιρετέως λαμβανομένου τοῦ ἐν ἀρχῇ, ἐπιφέρει ὅτι καὶ ἀποφατικῇ
ἢ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβανόμενον οὕτως ἀρνητέον, οὐκ ἄρα ὁμοίως λαμ
βανόμενον καὶ πρόβλημα καὶ τὴν σχέσιν τὸ ἴδιον ἐστὶ· πρὸς τὸ αὐτὸ δεῖ
καθ' ὃν λαμβάνεται ἀποφατικῶς λαμβάνειν· ἐν μὲν γὰρ τῷ πρώτῳ σχήματι καὶ διὰ τοῦ
καθόλου ἀποφατικοῦ οὐκ ἀναγκαῖον ἀληθεύειν τὸν ἐπιφέροντα οὐ
κατηγορικῶς ἀλλὰ στερητικῶς, ὅτι οὐδὲν κωλύει τὸν ἐπιφέροντα ἀληθεύειν
φάσκοντα μὴ ὑπάρχειν τὸ προκείμενον· οὐ μὴν πρώτῳ σχήματι καὶ διὰ τοῦ
τοῦ καθόλου στερητικοῦ ἀναγκαῖον ἀληθεύειν τὸν ἐπιφέροντα οὐ κατηγορικῶς
ἀλλὰ στερητικῶς· λείπεται οὖν οὕτως· πᾶσα λύπη ἀληθὴς χρηστή· ὡς δὲ τὴν ἐπιφορὰν
λύπη ἐστίν· ἀλλὰ μὴ πᾶσα ἀληθὴς χρηστή ἐστι· μὴ οὐκ ἄρα καὶ ἐνταῦθα ὅλως οὐδεμία ἀληθὴς
λύπη ἐστίν· ἀναγκαῖον ἄρα τὸν ἐπιφέροντα ἀληθεύειν φάσκοντα μὴ ὑπάρχειν τὸ προκείμενον·
ὅλως οὐδεμία λύπη ἀληθὴς ἐστίν· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι οὐκέτι ὁμοίως ἔχει· δέον
γὰρ ἐστὶ δόξαι, ὅλως οὐ πᾶσα λύπη ἀληθὴς ἐστί· λείπεται οὖν οὕτως, οὐδεμία λύ
πη χρηστή ἐστιν, ὡς τις οὐδεμία χρηστὴ λύπη ἐστίν· ἀλλὰ μὴ πᾶσα χρηστὴ ἀληθὴς
ἐστί· μὴ οὖν ἀναγκαῖον ἐνταῦθα οὐ πᾶσα ἀληθὴς λύπη ἐστί· μὴ οὐκ ἄρα δυνατὸν ἀποφά
σει τῇ δευτέρᾳ, ὅλως οὐ πᾶσα λύπη ἀληθὴς ἐστίν· ὅπερ προκείμενον ἦν δόξαι·
ἀλλ' ὡς τὸ οὐδεμία πλείους ἂν συλλογισμοὶ εἶεν ἢ μία ἐπὶ τοῦ δευτέρου αὐτοῦ σχή

δια τὸ ἀνάλογον· φημὶ δὴ τὴν μὴ διὰ τοῦ ἀπὸ φαλείας καὶ δυσερμήνευτον· ἐπεὶ
βουλόμεθα δεῖξαι, οὐ παντὸς λυπηρόν ἐστιν· λευκοὶ ὄντες οὐ παντὸς
πικροί εἰσιν· οὐδὲ πᾶς ἀγαθὸς ὢν ἀνὴρ πρόσοδον δυσερμήνευτον πλείστην
συλλογίσεται· ἀλλ' ἡμεῖς ἀπὸ τῆς μὴ διὰ τοῦ ἀπὸ φαλείας τὴν ἀναλυτικὸν
βουλόμενοι ἀποφαίνειν, ἢ οὕτως ἐπλείστην ἀμφιβολίαν συλλογίσεται· οὐ γὰρ ἐν ἀρχῇ
ἐλεγόμενον· ἀλλ' ἐν τῷ ἐν ἀρχῇ· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν οὐ διὰ τοῦ ἀπὸ φαλείας· ἢ καὶ
ζητούμενον· ὡς τὴν αὐτὴν ὄντων ἀρχῶν οὐχ ὁμοίως ἐν πρώτῳ μὲν σχή-
ματι λαμβανομένου ἐν ἀρχῇ ἀπὸ φαλείας· καὶ δεύτερον ἐν τέταρτον σχῆ-
μα ἢ ἐν πρώτῳ ἢ ἐν β΄ τῷ σχήματι λαμβανομένου ἐν ἀρχῇ αὐτῆς δηλονότι ἀπὸ φα-
λείας ἐν μὲν πρώτῳ οὕτως. Ἀλλ' οἱ ὅροι δεῖξαι ὅτι οὐδὲ μία ἀναγκαία πλείστην
ἐροῦμεν· οὐδὲ μία χαρᾷ πλείστην· παντὶ καὶ ἀγαθῷ χαρᾷ ἐστιν· οὐδὲ μία ἀδίκῳ
ἀγαθὴ πλείστην ἐστίν· εἰ δὲ τῷ τρίτῳ, οὕτως· οὐ παντὶ καὶ χαρᾷ πλείστην ἐστίν· παντὶ
χαρᾷ ἀγαθὴ ἐστίν· οὐ παντὶ ἄρα ἀγαθὴ πλείστην ἐστίν· ὁμοίως δὲ φανεῖται καὶ ἐν
σχήματι συμβαίνοντα καθὸ ἀπορεῖται τῷ πρώτῳ· ἢ ἐν τούτῳ τὰ μὲν ἐν τῷ συμφορωτέρῳ
τῶν συμπερασμάτων, οἷον τὰ προσλαμβανόμενον διὰ τῆς τοῦ ἐν ἀρχῇ λήψεως·
διαφέρει μὲν τὸ ἐπὶ τούτου οὐκ ἀληθῶν ὄντων πρὸς τὸν ἐν ἀρχῇ εἶναι σχέσιν χρήσεσι
τῆς ἀμφιβολίας τοῦ συμπεράσματος· ἀλλὰ καὶ ἀληθῶν ὄντων πρὸς τοὺς ὅρους
ὅρους σχέσιν· δεικνύουσι δὲ ἔστω δεῖξαι ὅτι οὐδὲ μία ἀναγκαία πλείστην ἐστίν, ὡσαύτως
τῇ γραφῇ ταύτῃ πλείστην ἢ χαρᾶς ἀποφαίνεσθαι δηλονότι· ἐροῦσιν
οὕτως λαμβάνοντες ἐν ἀρχῇ· οὐδὲ μία χαρᾷ πλείστην· ἢ διὰ τὸ πλείστην
ἀγαθὸν συλλογίσεται, δύσερμήνευτον πρόσοδον, οὐδὲ μία πλείστην χαρᾷ ἐστίν
ἀλλὰ παντὶ ἀγαθῷ χαρᾷ ἐστίν· οὐκοῦν ἢ οὐδὲ μία ἀγαθῷ πλείστην· πάλιν
δείκνυσιν καὶ τὴν ἑτέραν σχέσιν δεῖξαι ὅτι οὐδὲ μία πλείστην ἀγαθῷ ἐστίν·
ἐροῦσιν οὕτως· οὐδὲ μία πλείστην χαρᾷ ἐστί, παντὶ ἀγαθῷ χαρᾷ ἐστίν· οὐδὲ μία
ἀδίκῳ ἀγαθὴ πλείστην ἐστίν· ὡς τὴν αὐτὴν ὄντων ἀρχῶν, οὐδὲ μία πλείστην ἐστίν.
οὕτω δεῖξαι ὅτι αἱ δύο εἰσὶ σχήμασιν ἐστὶν ἀπόδειξαι τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ ἀμφοτέρας
σχέσεις, ἐπιφέρει λέγων, ὅτι δὲ μὴ ὡς διειλεγμένοι διειλέγομεθα, τὸ ἐν
ἀρχῇ δείκνυσι ἀπόδειξαι, λαμβάνει δὲ δεῖξαι, τοῦτ' ἐστὶ λαμβανόμενα τὰ αὐτὰ λη-
φθέντα, οἱ δὲ ὅροι βούλεται δεῖξαι ὅτι τὸ συμπέρασμα πρᾶσις ἐστὶ τῆς ἐρωτήσεως,
διὰ τοῦ ἀπόδειξαι τὸ ἐν ἀρχῇ, δεῖ γὰρ τοῦ λαμβάνειν· ὅτι οὕτως τῇ φωνῇ οὕτως ὡσ-

τῶν σημαινομένων· οὐ γὰρ πᾶν ἁμαρτάνεσθαι ἐστὶν ἐν τῷ ἀποφαίνεσθαι ἀλλ' ἡμαρτῆσθαι ἐν τῷ ἀποφαίνεσθαι περὶ τοῦ ἀληθοῦς ἢ ψευδοῦς· ἐν ἀρχῇ οὖν τῆς σκέψεως παραληπτέον ἐν οἷς ἡ θεωρία· ἐν μὲν τῶν μέσων σχημάτων ἐξαίρετον ἀμφοτέρως ἐν δὲ τῷ ἐσχάτῳ τὸ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀναγκαίου μὴ ὑπάρχειν τὸ δὲ τῶν αὐτῶν κατηγορεῖσθαι· ὑπάρχειν δὲ τὸ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι· ὑπάρχει δὲ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ καὶ ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐν τῷ ἐσχάτῳ τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀναγκαίου μὴ ὑπάρχειν· ἐν μὲν οὖν τῷ μέσῳ σχήματι ὅταν ἐπὶ πάντων ἡ στερητικὴ πρότασις ᾖ τοῦ ἀναγκαίου· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου ὅταν ἡ μὲν καθόλου καταφατικὴ ᾖ τοῦ ἀναγκαίου ἡ δὲ στερητικὴ μὴ καθόλου· ἐν δὲ τῷ ἐσχάτῳ ὅταν ἡ μὲν καθόλου στερητικὴ ᾖ τοῦ ἀναγκαίου ἡ δὲ καταφατικὴ μὴ καθόλου· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ὅταν ἡ μὲν καθόλου καταφατικὴ ᾖ τοῦ ἀναγκαίου ἡ δὲ στερητικὴ μὴ καθόλου· ἐν δὲ τῷ μέσῳ ὅταν ἀμφότεραι καθόλου ὦσιν ἢ καταφατικαὶ ἢ στερητικαὶ· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ὅταν ἀμφότεραι καθόλου ὦσιν ἢ καταφατικαὶ ἢ στερητικαὶ· ἐν δὲ τῷ ἐσχάτῳ ὅταν ἡ μὲν καθόλου καταφατικὴ ᾖ τοῦ ἀναγκαίου ἡ δὲ στερητικὴ μὴ καθόλου· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ὅταν ἡ μὲν καθόλου στερητικὴ ᾖ τοῦ ἀναγκαίου ἡ δὲ καταφατικὴ μὴ καθόλου· ἐν δὲ τῷ μέσῳ ὅταν ἀμφότεραι καθόλου ὦσιν ἢ καταφατικαὶ ἢ στερητικαὶ· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ ὅταν ἡ μὲν καθόλου καταφατικὴ ᾖ τοῦ ἀναγκαίου ἡ δὲ στερητικὴ μὴ καθόλου· ἐν δὲ τῷ ἐσχάτῳ ὅταν ἡ μὲν καθόλου στερητικὴ ᾖ τοῦ ἀναγκαίου ἡ δὲ καταφατικὴ μὴ καθόλου· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ὅταν ἀμφότεραι καθόλου ὦσιν ἢ καταφατικαὶ ἢ στερητικαὶ· ἐν δὲ τῷ μέσῳ ὅταν ἡ μὲν καθόλου καταφατικὴ ᾖ τοῦ ἀναγκαίου ἡ δὲ στερητικὴ μὴ καθόλου· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ ὅταν ἡ μὲν καθόλου στερητικὴ ᾖ τοῦ ἀναγκαίου ἡ δὲ καταφατικὴ μὴ καθόλου· ἐν δὲ τῷ ἐσχά

διὰ τοῦτο δὲ πρὸς αὐτὸν εἰρῆσθαι μοι, διότι τὴν τοῦ πολλῶν προαιρεσιν
προφέρομεν, ἐβουλήθησαν αἱ ξαγγελίαι ἀδιάλειπτον. μὴ διὰ τοῦτο τῶν ἀνθρ
ὡς δὲ γε μὴ τῶν τοῦ φέρειν, ἀλλὰ τέρας προλογικὸν σημαίνειν τὸ
λογικὸν, οὐ πάνυ ἐχρήσαντο παραλογισμῷ μεταφορικῷ χρησάμενοι, ἀλλὰ λογικῷ
ὀλιγαυτάρκειαν ἐν λογικῇ προλογικῇ, διὸ καὶ δεῖται αὐτῶν ὡς ἄλλη φασὶ
ἀντιλαμβανόμενον. ἀλλ' οὔτε ἀτιμάζει μὴ προαιρεσιν τοῦ φέρειν, σημαί
νει τὸ ἀδιάλειπτον ἀληθές, οὐκοῦν ἀντίλογον, εἰ γε μηδὲν ἀδιάλειπτον
σημαίνων, οὐδὲ φησὶ διὰ τῆς ἀναιρέσεως τῆς τοῦ φέρειν ἀναιρεῖσθαι
βάλλειν, ὡς αὐτὸς ἂν ἐβούλετο. μὴ ἄλλως δὲ δύνασθαι νοεῖν ὀλιγαυτάρκειαν
ἢ παρὰ τὸ ἐπὶ τῶν δικαίων δικαίου μὴ ὄντος λόγου, μὴ ὄντος ἀναιρεῖ
σθαι δικαίων διαιτῶν προσηκόντως προλογικῶν, οὐκ ἐξὸν χρήσασθαι τοῦ
παραλόγου. δικαίου δὲ περὶ βάλλεσθαι τὸν ἀληθῆ φασὶν, ὡς μὴ δύνασθαι αὐτὸν
δικαίως δύνασθαι δίκαιον ἀδικίαν ἀδικίαν ψεύδους. ἐπεὶ δὲ ἢ τε λέγουσα
μὴ παρὰ τοῦτο γίνεσθαι, ὅτι μὴ τοῦ δύνασθαι ἀναιρεῖσθαι τὸ αὐτὸ σημαίνειν.
ὡς τε δέκα πλέονας δύο ἢ δύναται ἀκριβῶς προλογικῶς, ἵνα προβῇ τὸ μὴ παρὰ
τοῦτο. τοῦτο δὲ οὐ γίνεται, ἐπὶ τῶν δικαίων συλλογίζομαι. ὅτι παρὰ δικαίων
συλλογισμοὺς, ἐπὶ δὲ προλογικῶν ἐξισοῦσθαι. ὡς τε δύναται οὐ πλέονας
μοί. ὡς τε οὐκ ἀληθεῖς δικαίως, ἀλλ' ἀληθεῖς διὰ δόσεως τοῦ ἀναιρουμένοις
λέγεσθαι, τὸ οὐ παρὰ τοῦτο, πλεόνων δὴ λεγόντων μεταβαινομένων προλογικῶς,
ὡς δύνασθαι μὴ τῆς τοῦ φέρειν προλογικῶς δύναμιν, μὴ δεῖν ὑπὸν
σημαίνειν τὸ ἄτοπον. οὕτω δὲ ἔχει ὅτι ἐπὶ τῶν διὰ δόσεως δέξεως λέ
γεσθαι τὸ οὐ παρὰ τοῦτο, νῦν δέ μοι οὐ μηκέτι πόθεν ἀπὸ θέσεως δύνασθαι τοῦτο
λέγεσθαι, μὴ ᾖ, ὅτι παρὰ ἔσεται ἐστὶ πόθεν, οὐ μὴ φανερῶς λεγόμενος ἐστὶν ὁ λόγος ἐπὶ
μὴ δὲ λόγος ἐστὶ πλείονι τοῦ φέρειν τὸ ἀληθὲς τῶν σημαίνομένων. ὡς δ' ἂν
βουλόμενος δύναμιν ὅτι παῖς δύο ζῶον, τοῦτο φέρομεν τοῦτο μὴ πρὸς
λαμβάνων ἄλλας προλογικὰς ἐστὶ τοῖς ἀδύνατον λέγων οὕτως. ἀδύνατον
ἐστὶ παῖς ἀνὴρ ζῶον. ἐστὶ δὲ μὴ παῖς λίθος σημαίνει σημαίνων ζῶον. σημαίνει
οὐκ ὂν παῖς λίθος ζῶον ἐστί. προσκρούσει οὖν ἐμοὶ μὴ ὑπάρχειν, παρα
λογίζη. ὃ παρὰ ἀδύνατον οὐ παρὰ τὴν τοῦ φέρειν σημαίνειν, ὃ παρὰ οὐ τὸ σημαί

ζελοῦτης ἀνάγρου μή· ἐὰν δέ ποιος ὄλε παῖς λιθοσωλῆνα ζῶ,
ἡ αὐλὴ ἀδωμάλωσε ἀναχθήσεται· ἀνύτερος ἐστὶ πρόπος ϙ̄ῑ, ὁ τε σωεχὲς μ̄ε̄
τὰ δωμάλωσε τῶν ὑπὸ θεὸς, ἡ ὑπὲρ ὄλε θεὸς ἡ πρόθεσις. αὐτὸ δὲ μὴ
ὑπὸ χοιάλε ἀλῆσωσε τὰ θεῖσε ἡ αὐλὴ ἀδωμάλωσε· ἡ αὐλὴ ϙ̄ῑ ὀλίχως δωμαλωνέστι
γίνεσθαι· ἡ δὲ πὶ ἡ δύω λαμβάνε νάνθρωπὸ ρος δωμαλωσε τὰ, ἡ θεὶ σωσε
πὶ ἡ ὄλε τὰ δωμάτω τὴν ὑπὸ θεῖν, ἡ ἐπὶ ἡ θεῖσε τω· ἐπὶ πλὴν ἡ θεῖσε τω, σωσε
πὶ ἡ ὄλε τω αὐτὰ τὴν ὑπὸ θεῖν ὁρω, ἡ θεὶ λιθοποὶς ὅρος. οἷ ἐσω ὑπὸ θεῖς
ἐμὶ ζηχον πὶ ὄλε ζώω, ὡ ἀνάγρε βουλόμενος ἐμὶ ἐπὶ σωσε πὶ τω γέρε.
ἐμὶ ζηχον πὶ ὄλε ζώω. ζῶον πὶ ὄλε λευκαί. λευκηὴ πὶ ὄλε τὴ νωτίω, ὁ πρ
ἄλεπον. ἐροὶ μὴν δὲ ἡ πρὸς ἡ οὖν, ὁ λὴ τὴς ὑπὸ θέσεως ἀνάγρου μὴ νὸς,
ἄλεπον σωσε ἐλαν. ἐπὶ δὲ ἡ ἡ δύω σωσε πὶ ἡ ὄλε τὰ δωμάτω αὐτὴν ὑπὸ θεῖσε ὁ λὴ
τὴν ὄρου μὴ ω ἡ θεὶ λιθοποὶς ὅρος. ἐ σωτὰρ ἦ αὐτὴν ὑπὸ θεῖσε ὁ λὴ πὶ ὄλε ζῶ
ἐμὶ ζηχον. ἐπὶ φέρε ὦ ὦ ὄ ζφίσης, ὁ λὴ πὶ ὄλε ἐμὶ ζηχον ὥρας, ἡ πὶ ὄλε ὥρας
μὴ ἄς, ἡ ζωσε πὶ τὰ ἄλεπον, ὁ λὴ πὶ ὄλε ἐμὶ ζηχον μὴ ἀγέξι. πρὸς ὃν ἡ ἀὶ ἀὶ ἐ ρῶ
μὲν. ὁ μοί ως δέ ϙ̄ῑ ἐροὶ μὲν ἡ ἐπὶ τῶν ἀποφαλικῶν ὑπὸ θέσεων. ἐ σωτὰρ
ἀνὸς οὐ δωμάλιθος, ἡ ἡ ὑπὸ τὴν ἀνάγρων ἡ ἐπὶ σωσε πὶ τω τῶν ὑπὸ θεῖσε μὴ ω
λιθοποὶς ὅρος λέ ων. λίθος πὶ ὄλε μέλανι. μὴ ἀν πὶ ὄλε ἀϊτίοπι. ὡς σωσε τε
ἀθαν ἄλεπον. πάλιν τὰρ ἀνάγρου μὴ νὸς τὴς ὑπὸ θέσεως, σωσε χθήσεται,
λίθος πὶ ὄλε ἀϊτίοπι. δὴ λονότι φανὴν ὁ λὴ τοῦ ἀδωμάτου μὴ πρὸς τοὶς ἐξάρ
χης ὅρος ὁ ὖ σε, ἡ ἐστὶ μὴ ὁ ὖ σε τὰ αὐτὰ σωσε τομὴ ω, ἐπὶ μὴ ὁ ἀ ἐ ω
ζωσε φαὶ τω γ τω ὖ ὁρων ἡ τοῦ τὴν ὑπὸ θέσε ὑπὸ θεῖσε μὴ ου, ἐπὶ δέ τω ἦ ω τω
ἡ τοῦ αὐτὴν ὑπὸ θέσε μ̄ε̄ τὴ τορου μὴ ου, οὐ πρὸ τὴν ὑπὸ θεῖν ἐστὶ ὁ ἡ αὖ σης,
ὡς ἄλεπον σωσε ἡ αὐ μὴ τὰ δωμάτω ἡ ὑ ἀ ρον ὁ ρον τὴς ὑπὸ θέσεως, ὡ ὁ μὲ χε
σωσε ἡ αὐ ἡ ὁ δωμάλεον πρὸ τὴν ὑπὸ θεῖν. οἷ ἐσω ὑπὸ θεῖς ζῶον πὶ ὄλε
ἀμὶ χω. ζωὸ ἀν ὁ ὖ σε, ἀὶ ζηχον πὶ ὄλε λίθω. λίθος πὶ ὄλε τὰ τὰ τὴν, ἡ ζῶον πὶ ὄλε
γαμ ἀ τη ὁ πρὸ ἀδωμάλεον ἐστὶ πρὸ τὴν ὑπὸ θεῖν. ἡ αλλως δὲ ἐ πὶ μὴ ὁ δὲ χε ται.
οὐ δὲ τὰρ οὕτω ζωσε ἀπὸ θέσεως τὰ δωμάτω, πάντως πρὸ τὴν ὑπὸ θεῖν σωσε ἡ τοῦ,
ἐ ἄ ε δωμάλεον ἐστὶ ὁ ἡ αὖ σης ὁ ὖ σε μὴ πρὸς τοὶς ἐξάρχης ὅρος ὁ ὖ σε, ἡ μὴ ὁ ὖ λως λαμβάνε ται
πὶ ὄλε τὰ δωμάτω ἐπὶ θέσε τω σωσε πὶ θέσε, ἡ μὴ ὁ ὖ λως λαμβάνε ται
τὴν ὑπὸ θεῖν. ἐ σωτὰρ ἦ αὐτὴν ὑπὸ θεῖσε ὡς, ζῶον πὶ ὄλε ἀμὶ χω. ἐ οὖν πρὸ τὰ

ἀσαλὲ

ως δὴ καὶ μόνα ἀναρεθήσεται τῆς ὑφ' ἡμῶν τεθείσης, οὐ σὺν οὕτως ἔχει χώρ
πρὸς τοῦτο καὶ τὰ ἀδύνατα. τὸ γὰρ μὴ παρὰ τοῦτο τὸ τέλος ὁμοίως ὂν ἅπαν
ρεθήσεται τοῦτο μόνον ἢ πᾶν πραγματεία συλλογισμός· εἰ τοίνυν τοιοῦτο καὶ τὸ
ὅλως ἀναιρεθήσεται ἢ χρησιμεύσει μᾶλλον ἀρχὴ τῆς θεωρίας ἐπὶ τῆς ψυχῆς·
ἢ δυσὶ τούτοις, ὅλως δεῖν ἐκ τῶν ἀναιρουμένων εἶναι τὸν συλλογισμόν, εἰ πᾶν
γένος συλλογισμοῦ· φανήσεται δὲ μηδὲν μᾶλλον ἐπὶ τῶν τοιούτων χώρων ἔχειν τὸ μὴ παρὰ
τοῦτο ἀναίρεσις θεωρία τοῦτο δὲ ἔστω λέγειν· τοῦτο δὲ ὅμως ἐπὶ πλέον ζητεῖσθω. τοῦτο γὰρ
λέγεται φανερὸν πρὸς τῶν ζωϊκῶν τῶν ἐξηγητῶν. οἱ μὲν οὖν ἐξ ὧν φασὶν ὁ
μοῖος· οἱ δὲ ὕστεροι οὐκ ἀξιόλογοι.

λόγον ἀναίρεσιν ἀναγκαίαν:

ζωϊκὸς λόγος ἐστὶ τοιοῦτος· ἀναίρεσις ἀναίρεσιν ἀναιρεῖ ἀναίρεσις δὲ ἔξις
ἐστίν· τὸ γὰρ ἀναιρεῖν ἀναίρεσίν ἐστιν· πᾶν δὲ τὸ ἀναιροῦμενον ἀναιρεῖται, ἀναίρεσις
πρῶτον ἀναιρεῖται ἀναίρεσις ἄρα ἔστιν· οὐκέτι ἀναιρεῖται· ἀλλ' οὐ βούλεται
μένος λέγειν ἔξις, ὅλως δὲ οὐ μόνος ἀλλὰ καὶ τῶν πλευρῶν τοῦ τετραγώνου, τοῦτο
λεγοῖτο δ' ἂν ἀναίρεσιν ὅλως οὐ μόνος ἐστίν, ὡς ὁ ζωϊκὸς πρόσωπόν ἐστι ζωϊκὸν πᾶν δὲ
ἀριθμὸν τοῦ ζωϊκοῦ λόγου, ὡς ζωϊκόν, οὐκέτι ἀναιρεῖ, ὁ πρὸς ἀναίρεσιν ἐστὶ ῥοῦ
μένου πρὸς ἀναίρεσιν· ὅλως ἑτέραν ζήτησιν ἔχει δὲ ἔξιν· τὸ γὰρ ἀναίρεσιν οὐσιῶδες βεβαί
τιόν ἐστιν· ἀναιρουμένου γὰρ τῆς ἕξεως ἀναιρεῖται καὶ τὸ ὅλως ἀναίρεσιν ἔχειν
ὅλως τοῦ ζωϊκοῦ λόγου ὡς ζωϊκόν· συλλογισμοῦ δὲ ἔφη εἶναι ἐκ τοιούτων λῆμμα
ἀναιρουμένου γὰρ τοῦ συλλογισμοῦ τῆς τοιαύτης ἀναιρεῖται καὶ τὸ ἔχειν

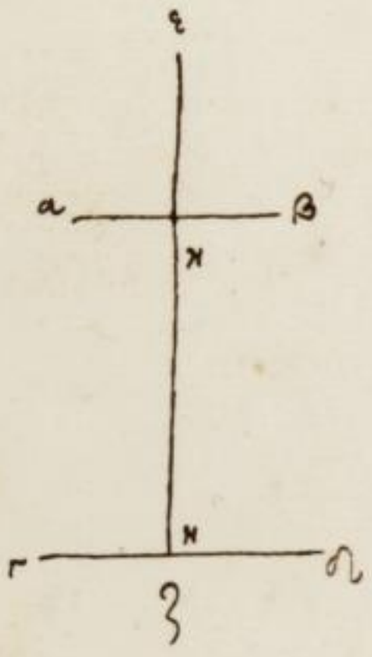

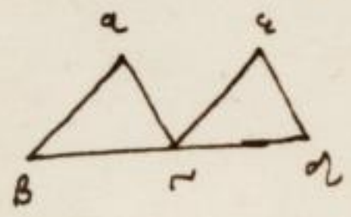

θατέρᾳ τῶν πρὸς ὀρθὰς γωνιῶν ἀποφαινομένη· καὶ ἑκατέρα ἄρα τῶν ΑΒ, ΓΔ ἑκατέρᾳ τῶν ΕΖ, ΗΘ ἴση ἐστίν. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΒ τῇ ΓΔ ἐστιν ἴση, κοινὴ προσκείσθω ἡ ΚΜ· ὅλη ἄρα ἡ ΑΚ ὅλῃ τῇ ΓΜ ἐστιν ἴση. ἀλλὰ καὶ ἡ ΕΚ τῇ ΗΜ ἐστιν ἴση· καὶ ἡ ΑΚ ἄρα τῇ ΓΜ καὶ ἡ ΕΚ τῇ ΗΜ ἴση ἐστίν· καὶ γωνία ἡ ΑΚΕ γωνίᾳ τῇ ΓΜΗ ἐστιν ἴση· βάσις ἄρα ἡ ΑΕ βάσει τῇ ΓΗ ἐστιν ἴση, καὶ τὸ ΑΚΕ τριγώνον τῷ ΓΜΗ τριγώνῳ ἴσον ἐστίν, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, ὑφ' ἃς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΑΕΚ γωνία τῇ ὑπὸ ΓΗΜ. ἐὰν δὴ εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὰς ἐναλλὰξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, παράλληλοι ἔσονται αἱ εὐθεῖαι· παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΕ τῇ ΓΗ. ἐπὶ δὴ τὰς αὐτὰς τῇ μὲν ΑΒ εὐθείᾳ τῇ ΓΔ ἐμπίπτουσα εὐθεῖα ἡ ΕΗ τὰς ἐναλλὰξ γωνίας τὰς ὑπὸ ΑΕΗ, ΕΗΔ ἴσας ἀλλήλαις πεποίηκεν· ἡ ΑΒ ἄρα τῇ ΓΔ παράλληλός ἐστιν. παράλληλοι ἄρα εἰσὶν αἱ ΑΒ, ΓΔ τῇ αὐτῇ τῇ ΕΖ· καὶ ἑκατέρα ἄρα τῶν ΑΒ, ΓΔ τῇ ΕΖ παράλληλός ἐστιν. ἐὰν ἄρα εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὰς ἐναλλὰξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, καὶ ἐπὶ τὰς λοιπὰς τὰς αὐτὰς ἐμπίπτουσα εὐθεῖα τὰς ἐναλλὰξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιήσει·

γονὸς ψευδῶς· πρῶτον ψεῦδος ἐπὶ τῶν μὴ ἀπλῶν ὅλων συλλογίς,
ὡς ὧν οἱ ὁλκεῖς πλείους τῶν τοῦ προκειμένου συλλογίς ὧν ὁ προλαμβανόμενος συλλογίς
μοὶς λαμβανόμενος· ψευδὴς προλαμβανόμενος ὧν οἷς ἡ πρόσληψις: +

ρος δὲ λεγόμενος συλλογίζεται ἀναγκαίως παρατηρητέον:
ποτέρως ἔχει πρὸς τὸ εἶναι διάλληλα τὰ συναγόμενα καὶ
ἀλλήλων μᾶλλον ἢ μᾶλλον ἀνίσως ἀλλήλοις ὄντα τοῦ ἀεὶ
νεῖν ἢ ψεύδεσθαι, ἆρα δὲ ὁμοίως ὁπότε ἐπὶ τῶν ζωϊκῶν συλλογισμῶν ὁ ψευδὴς
πάντα ἀνθρώπους· πρότασις τῶν δύο προλαμβανόμενος ψευδὴς ὁ δύο,
ἐφεξῆς διαλαμβανόμενος, ὡς χρὴ παρατηρεῖν ἐπὶ τοῦ ἀεὶ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι
ἡμᾶς παραλαμβάνειν, ἢ ἐπὶ τῆς τῆς παρατηρήσεως μάθοιμεν ἡμῖν παραδίδωσι
λέγων, ὅταν ὁ βουλόμενος ἐλέγχειν ἡμᾶς διὰ τοιαύτης ἐπιφορᾶς τῶν συμπερα
σμάτων, ἐρωτᾷ ἡμᾶς προλαμβάνεσθαι ἢ οὐ καὶ πῶν ἀλλήλοις· δεῖ μόνον παρατηρη
τέον, ὁπότερα μᾶλλον ἀληθῆ δεῖ λαμβάνειν λαμβανόμενον· δεῖ γὰρ ἀεὶ φυλάττειν τὸ
οὐδέποτε ἀληθεύειν ἡμᾶς διὰ τοιαύτην λαμβάνειν· ἀεὶ γὰρ μᾶλλον ἀληθές ἐστιν, ὃ διὰ λαμβανό
μενος· διὰ ταῦτα μᾶλλον, συλλογίσεται μᾶλλον ἀληθὲς εἶναι τὸ συμπέρασμα·
δεῖ οὖν παρατηρητέον ἀεὶ ἀληθεύειν· καὶ δὴ μᾶλλον ἀληθεύειν ἐστὶ τὸ ἀεὶ
ρας μᾶλλον διαφέρειν ἀεὶ παρατηρεῖν τὸν μᾶλλον, ὅπως μὴ λάθῃ τι. δεῖ δὲ ποτὲ
μᾶλλον ἀληθεύειν ὑπολαμβάνειν ἢ μᾶλλον ἀληθεύειν ὑπολαμβάνειν· δῆλον δὲ ὅτι δεῖ ὑπολαμ
βάνειν μᾶλλον ἀληθεύειν ὃ ἐνδέχεται μᾶλλον ἀληθεύειν· ἐνδέχεται δὲ τὸν μᾶλλον ἀληθεύειν
ἄνθρωπον ἀληθεύειν ἢ τὸν ἧττον ἀληθεύειν ἄνθρωπον· διὸ καὶ παραλαμβάνειν δεῖ μᾶλλον ἀληθεύειν ἐπὶ τῶν πρώτων προλαμβανομένων τοῦ

λογ.

ωὴ ἐλαχρά μα αὐτῆ = ἀπτοπά μλωνον, ὁ πρὸ αὐλωῦ θλιψατηγορά μενον· ἀ τὰρ ὁλω μὲ
ελεωΐτωὰ ναγπρόλεωσιν ἀλληθῆ, ἐπλεχτό μλωοἱτινᾶς παρατηρή σεως, ἀνὰ
λαμβανόμενόλό γον ωὴ λθᾶς λεὰ προλωσεμελῶν ξίνν, ἀ ρά πως σωθῆς
λευκοᾶς, πᾶν λευκὸν χρῶ μα, ωὴ βούλεται ρόλυσις, πᾶν χρῶ μα ποιότης,
ἐ σωαλ ξάδόλμ παῖσαι θῆς ποιότητα· δὴ λονδὲ ὁλμ αὐτῆ ἐ στὶν ἡ μέσον πρῶ
τηψαυθῆς· ὁ τὰρ λευκὸν, ὁ μόνυ μοῦ ἐ στὶ φωνή· ωὴ τὰρ ὁλα λευκοᾶς μλωον
σωμελέ γελογλευκόν· ωὴ αὐ όλό χρῶ μα ὁ ἀπλοῦ μα, ωὴ ὁ αὐτῆ ἐ πφα
νέα ὐφιστά μλωον· ὁ μοί ως νὰν ἡ ηωδόλυα ποφαλεκόν ὁ βούλεται σωμα
γαὶ ἀν ὁ προς διάλε κτόμλνος, τηρήσο μλω ὁ πως μὴ λληφθῆ διὸ αὐ τὸς ὁ ρος
διαφόραν νοητηγορούμλνος, ἵνα μὴ γένηται συλλογισμός, ἀν δευτέρω
σχήμα τι, ἐν ᾧ πέφυκε δέ μνυσθαι ὁ ηωδόλυα ποφατικόν· ωὴ ἐ στὶ ὁ πως
μὴ λληφθῆ διὸ αὐ τὸς, ἀλλ᾽ ωὴ λεὰ προλωσεμελῶν, ἀλλ᾽ ουδὲ νοητηγορούμλνος.
ἀ τὰρ ἐν πρώτω σχήματι δέ μνυται ὁ ηωδόλυα ποφατικόν· ἀ δὲ μβρῖ
ᾶ ηωδόλυα ποφατικόν ὁ προκεί μλνον, τηρήσω μλν ἀ ξιωρήτως μλν ὁ πως μὴ λλη
φθῆ διὸ αὐ τὸς ἀπτοπά μλνος ὅρος· ἵνα μὴ γένηται συλλογισμὸς ἐν τῶ βρίτω
σχήματι· ἐν ᾧ πολλὰ πέφυκε δέ μνυσθαι· ὁ τὰρ ἕτερος διάλε κτόμλνος ἀπο δό
σωμλεθεῖν, πᾶσα ηωδόλυα γαὶ ἀ ποφατικὴ ἐ στὶ φέρε προλωσις· ἀ τὰρ
πρώτη τοῦ μβρικὸν βουλεύ μλνος ἐν πρώτω σχήματι πλέ ξαι γένοι συλλογισ
μὸν, ἀς σωαλαθεῖν ἢ ποιᾶς φέρε λῶν μλνων· ὁ δὲ ὁ μοί ως ωὴ λὸ πρῶ
τον σχήματηρεῖν· ἀ μὸν γὰρ ὑπ μβρικὸν ἀ ποφατικὸν ἀ ὴ λὸ προκεί μλνον, πᾶν λε
γὸ σχήματα πρατηρητέον· ἐν πᾶσι τὰρ λῶν τὸ πέφυκε δέ μνυσθαι, δεῖ λη
φθῆ ὁ πρὸ ἀ πο μλν πρατφυλῶτ τεσθαι, ἵνα μὴ ἐλεγχῶ μλν· λῶν τοιγὰρ ἐ κεῖ
νο χρῆσθαι βουλε μλνοις ἢ ποιᾶς ἐλάτ ξαι γένα ωὴ προφέρε σθαι λᾶς λῶν προκεί μλν
δέ μνυσι προλωσεις μὴ σωαχθῆς, ἀλλὰ διὰ μέ σων λῶν ὑπ λᾶς λῆ φθα
σθαι, ἵνα λλως γωμλν λεβούσης λῶν μέ σων ὁ ρον· ἀλλὰ μὴ τὰ λὰ ἐκ τῶν προ
λωσεων σωαγό μλνα συμπερά σμα τα λαμβά νειν, ἀλλὰ μόνας λᾶς λῶν τοιού
των δέ μνυσι προλωσεις· τῶν τὰρ οὐ μπερά σμά των μὲ ν οὐ δὲ ωὼς ἐ πφερό μλν,
ἀ γνοεῖ λῶ σωαχθῆ σο μλνου δί δωσιν ὅ προς διάλε κτόμλνος λᾶς προλωσ[ε]ις·
τῶν τὰρ οὐ μπερά σμά των μὲ ν οὐ δὲ ωὼς ἐ πφερό μλν, ἀ γνοεῖ λῶ σωαχθῆ
σο μλνου δί δωσιν ὅ προς διάλε κτόμλνος λᾶς προλωσεις· σαφηνί ζε δὲ διὰ

πορασύστασιν ἢ ἀριθμῷ. προσκαθῆσθαι δὲ φησὶν ἐλέγξαι ἢ μὴ δέξασθαι. ὅτε γὰρ τὰ πανὶ τῶν ξ. ὁ πρῶτος βουλόμενος δέξασθαι ἀπὸ τοῦ α πανὶ τῶν ε, μὴ γὰρ πανὶ τῶν ξ. πανὶ δὲ τοῦτον ἐκάστου ἀριθμοῦ τοῦ πανὶ α ε διὰ μὲν τοῦ ε τοῦ δὲ ε ξ, διὰ μὲν τοῦ ε τὰ ε. μὴ ἄρα πανὶ συμφέρει δέξασθαι ἐκ τοιαύτης. τὰ α πανὶ τῶν β. τὰ β πανὶ τῶν ε. τὰ ε πανὶ τῶν δ. τὰ δ πανὶ τῶν ε. τὰ ε πανὶ τῶν ξ, τὰ δὲ α α πανὶ τῶν ξ. πρὸς δὲ τὰ λεγόμενα ἐν τῇ συλλήψει τοῦ μὲν ε οὐκ ἔστι τοιοῦτον μὲν ε οὐ συμφέρει δέξασθαι πανὶ ἀλλὰ πρὸ τοῦ πανὶ α πανὶ τῶν β, ἐν ᾧ ἔστι δὲ τὸ ε πανὶ τῶν ε. ἐν ᾧ ἔστι δὲ τὸ β πανὶ τῶν ε, μὴ ἔστι δὲ τὸ α πανὶ τῶν ε, ἀλλὰ τοῦ ὑποκειμένου ἵνα μὴ εἰς ἄπειρον ἐκτείνωσιν τὸν προσδιαλεγόμενον. ἐν ᾧ δὲ προφέρομεν τὸ πανὶ τῶν δ. ὡς ἔστι καὶ ἐπὶ πλείονα ὁπόσα τὸ ε πανὶ τῶν ε. μὴ τοῦ τὸ πανὶ ὅσων ὑπόκειται, ἐν προφέρομεν τὸ ε πανὶ τῶν ξ, ὡς ἔστι καὶ ἐπὶ πλείονα ὁπόσα τὸ ε πανὶ τῶν ξ. ὁπόσων οὖν ἂν παρασταθῇ τὸ πρῶτον ὑποκείμενον ἐπὶ τοσούτων καὶ ὁ προσδιαλεγόμενος. τὸ ἔστι καὶ ξ ὑποκείμενον προφερόμενον.

α	β	ε	ε	ξ
συμφέρον.	ἀρέσκον.	ἐφικτόν.	καταληπτόν.	κατάληψιν

ἐπὶ μὴ διὰ πλειόνων φησὶ μέσων, ἀλλὰ διὰ ἑνὸς μόνου καὶ ξ αμβουλόμενος τὸ ζητούμενον, τουτέστι διὰ τοῦ πλοῦ συλλογισμοῦ· ἀπὸ τοῦ μείζονος ἄρχεται πρὸς τὸ λαμβανόμενον ποιεῖ τὸν λόγον ὡς ἐπὶ τοῦ α ἀρχήν φησιν ἐπὶ τὰ τῶν ἄλλων, οὐδέπω ἀπὸ τοῦ μείζονος ἄρχεται, ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ πρώτῳ ἵνα λοιπὸν ὁ προσδιαλεγόμενος· εἰ ἔστι πᾶν ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατον, εἰ δὲ ἔστι πᾶν ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατον. οὐδὲν ἄτοπον οὐδὲν ἀθάνατον. εἰ τοιοῦτον οὐδὲν ἀθάνατον· εἰ δὲ ἔστι πᾶν ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατον·

σπφδιάφηφι παράτηνθέσιντῶνὅρων ἐλάττοις ἀποτελεῖται, οὕτωφὴ παρὰ
τὰ ὑπὸλημμένηνδιπλασίονμείζωνἐλάττοις γίνεται· δυτέσσι συλλογισμὸς
αὐτὴφάσεως· οἷονδ᾽ἕλαττονλαμβάνοι ζῷονπᾶνδίποδι μὴοὐδενὶθηρίῳ·
μὴπάλινὈδίποδιμὴθηρίῳπᾶνδύο· ὥστεἔσται τιαὐτῇκαὶμείζωνἐλάττο-
μένωναὐτήν· ἐπροῦμὲνοὖνπρὸτῆςδιὸδεῖαὐτὴφάσεως, ζῷονπᾶνδίποδι· δίποδι
πᾶνδύο, μὴζῷονπᾶνδυοῖ· μὴπάλινζῷονοὐδενὶθηρίῳ, θηρίονπᾶν
δυοῖ· ζῷονοὐδενὶδυοῖ· ζῷονδ᾽ἔστιμὴπᾶνδυοῖ, οὐπροδέδοται.
ἐὰνδὲδέῃνεκφηνὰπᾶντώμενοιοὐμόνονπερὶτὰκείμεναλλήλοις, ἀλλὰ
καὶπερὶαὐτὰτὰἑαυτοῖς· οὔτιοὖνἐχρὴσιγᾷν, ἀλ᾽ἐπισκεπτέονεἰσὶν
οὓςπολεμβανόμενονἀξιοῦσινὁπροτείνωνἀληθῆ· οἷονεἰ, ἐὰνλαμβάνοι
τιςὅτιοὐσίαπᾶνδυοῖφιλτάτῳοὐδενὶδυοῖζῴῳ· ἔστιοὖνπρὸςαὐτόν,
ὅτιαὐτὸφθονοῦνὐμῖνἀνθρώπουφαμὲνεἶναιπᾶνδυοῖ· ἀλλὰμὴνδιπόδωνγε
φιλτάτῳοὐδενὶδυοῖζῴῳ, λευκωλένῳδὲσοὶδοκεῖ, ὅτιοὐσίαμὴπᾶνδυοῖ
ζῴῳ· μήτεπάλινοὖνδιπόδωνοὐδενὶδυοῖζῴῳ, συμβαίνειδὴνοὕτωςἐλάτ-
τοναλαμβάνονεἶναιτὸνὅρονὃὃὶδενὶοὐδὲνὶδὲἀξιοῖμὴἐλάττοναλαμβάνειν· εἰ
πάλινοὖπρώτουπαραδέδοται, ἐφοὗοἱμὲνἄριστοιμὴἐλάττοναλαμβά-
νειν· ἐλάττοναμὲνγὰρὡςδεδόσθαι· μὴἄλλωςδὲδόσθαιμηδὲνοἷόντεεἶναι
νοῆσαιοὗἐλάττοναλαμβάνειν· ἐπὶδὲβ πᾶνδίτῳ, μὴδὲ-
πᾶνδίτῳ, σωτικὴγὰρἀμφοῖνἁρμόττοιπρίτωνἀκρίτωνκαὶτῶν-ενὶτῷβ· ἐοὖσῃδὲ
μιᾶνἴτῳ-ὁδὲ-ενὶτῷβ, σωτικὴγὰρἀμφοῖνἁρμόττοιὁπρῶτοςδὲοὐπᾶνδίτῳ,
ἀλλὰμὴπᾶνδὶ-ελάμβανεδὲὁπρῶτος· ὡςτεοὐδ᾽ἂνὁδὲ
χείμενοςἕτερονμὴἕτερονἁπλῶςμέσονλαμβάνειν, ὡςσωτικὴγὰρἂνἡδιὰ
τοῦἀνάγκη· προέχειδὲὁπρῶτος· οὐδὲχείμενοςμόνον
φυτὸνκαὶἕτερονἁπλῶςμέσονμέσονλαμβάνειπρότασιν, ὡςσωτικὴ
γεἂνἡδιὰτοῦἀνάγκη· οἷονζῷονπᾶνδίποδι, οὐδενὶδὲοὐδενί· ἀλλ᾽οὐκ
οὕτωδήπουμόνοςἐστὶνὁἐλάττοναλαμβάνειν· ἐνδέχεταιγὰρκαὶἕτερον
ἢπλῶνδέ-ἐστιμόνοςἐλάττοναλαμβάνειν, ἀλλὰκαὶἕτερονμέσωνἀμφοτέρ
λαμβάνοιἂνπρότασις, καὶτὸδὲτοιόνδεμόνονμέσονμόνωνοἷ

ὁ πρῶτος τοῦ πρώτου σχήματος. τοῦ μὲν οὖν παντὸς συλλογισμοῦ μέρη εἰσὶ δύο, ἡ πρότασις καὶ τὸ συμπέρασμα, ἀναγκαῖον δὲ καὶ τούτων εἶναι τινα, ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός ἐστιν· λέγω δὲ οἷον ἐξ ὅρων καὶ προτάσεων. ὅτι μὲν οὖν ἐξ ὅρων ἐστὶν ὁ συλλογισμός, φανερόν· ὅταν γὰρ τὸ Α κατὰ παντὸς τοῦ Β κατηγορηθῇ, τὸ δὲ Β κατὰ παντὸς τοῦ Γ, ἀνάγκη τὸ Α κατὰ παντὸς τοῦ Γ κατηγορεῖσθαι, ὁρισμένων γὰρ τῶν ὅρων ὁρισμένος ἐστὶν ὁ συλλογισμός, ἐν οἷς δὲ τὰ ὅρια ἢ ἄπειρα ἢ μὴ ὁρισμένα, ἄπειρος ἐστὶν ὁ συλλογισμός, ὃν ἀδύνατον γνωστὸν εἶναι· ἐπιστήμη γὰρ οὐκ ἔστιν ἄπειρος, ἐπεὶ τὸ γνωστὸν ἐπιστήμης ἐστίν.

πρότασις δέ ἐστι μέρος συλλογισμοῦ ἓν τῶν ὑπαρχόντων ἔν τινι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων ἔν τινι ἢ μὴ ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων μὴ ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων μὴ ἐνυπάρχειν μὴ ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων ἐνυπάρχειν μὴ ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων μὴ ἐνυπάρχειν ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων μὴ ἐνυπάρχειν μὴ ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων ἐνυπάρχειν ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων μὴ ἐνυπάρχειν ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων ἐνυπάρχειν μὴ ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων ἐνυπάρχειν ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων μὴ ἐνυπάρχειν μὴ ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων ἐνυπάρχειν μὴ ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων ἐνυπάρχειν ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων μὴ ἐνυπάρχειν ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων μὴ ἐνυπάρχειν μὴ ἐνυπάρχειν τι κατηγορούμενον· ἢ ἓν τῶν ὑπαρχόντων ἐνυπάρχειν μὴ

φησὶ πασῶν ἀποφατικῶν οὐσῶν, οὐδεμία σημαίνει, οὕτως οὐδὲ μηδεμία πρότασις δήπουθεν σημαίνει. πάλιν δέ, ἐξ ἀποφατικῆς προτάσεως ἀντιφατικῆς οὐσης : +

ἀντιφατικῆς οὐσης συζυγίας γίνεται τὸ ἀλλήλαις ἀντίκεισθαι πρὸς ἀλλήλας φύσει πεφυκέναι. διὸ καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἀξιοῖ κεῖσθαι τούτων : +

ὁ δὲ ἀριστοτέλης οὐκ ἀποφατικὴν οὐδεμίαν μίαν, ἀλλὰ τὸν καθόλου τρόπον συλλογιστικὸν. ὡς τὴν καθόλου τὴν καθολικὴν μίαν, ἐξ ἧς διαλῦσαι καὶ μερικὴν καταφατικὴν καὶ μερικὴν ἀποφατικήν. ὡς τὸ ὅπως ἐπὶ παντός. ὡς τὸ ὅτι ἐπὶ παντός, ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἀδύνατον ἀντιλαμβάνειν, ἀλλὰ δυνατὸν ἀληθῆ ἀντιλαμβάνειν. συμβαίνει δὲ ἢ ἁπλῶς ἢ ἐπὶ τὰ λαμβανόμενα ἀναγκαίου τινὸς πρότασιν εἶναι ἀναγκαίου οὔσης καταφατικῆς, ὅτε καὶ ὅσα τοιαῦτα μερικὴ μερικῇ ἀποφατικὴ διὰ τὴν καθόλου ἀποφατικὴν ἀληθεύεται ἁπλῶς. ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτο μόνως ὅτε δεῖ ἀντιφάσεως ἀληθεύεσθαι καὶ ἀναγκαίου. παντὶ γὰρ ὑπάρχει τὸ Β, τοῦτ' ἔστι μερικὴν ἀποφατικὴν ἀληθεύεσθαι ἀποφατικῆς ἀληθοῦς. μὴ ὡς ἀπὸ τοῦ μηδενὶ τῷ μέρει· οὐ μέρει γὰρ ἀληθὲς οὐδὲ ψεύδεται, μηδενὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν ὧν ὑπάρχει παντί· οἷον εἰ τὸ μὲν Α πρῶτον ὁρισμός, τὸ πρῶτον δὲ τοῦ πρώτου ὅρος· εἰ δυνατὸν τὸν τρίγωνον αὐτὸν γωνίαις δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαν εἶναι, εἰ δὲ καὶ γνωνὸν τὸ δὲ καὶ αὐτὸν γνώμονα, τρίγωνον ἔστιν εἰπεῖν μὴ εἶναι αὐτῷ τῶν πρὸς γωνίαις δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, οὔτε τὸ ἰσοσκελὲς οὔτε τὸ πρὸς τὸ ἐστὶ γνώμονα· τρίγωνον δέ ἐ

και δι' ἑνὸς ὀξυγωνίου μιᾶς ὀρθῆς ἐλάσσονος ἢ ἴσης ἢ μιᾶς ἀμβλείας
χρησάμενος ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως τοῖς εἰρημένοις τὰ προβλήματα
ποιήσεται τοιγαροῦν, ὅταν μὲν ὀξυγωνίου, δηλονότι ὅταν πολλαπλασίων
μὲν ἑκάτερος τῶν ἀπὸ τῶν ἐφαπτομένων τῶν ἐλαττόνων γωνιῶν
ὁμοίως ληφθεὶς τοῦ ἀπὸ τῆς ἐναντίας τῷ ἐλάττονι γωνίᾳ ὑποτεινούσης
ἡμικυκλίου ἑκάτερος, ὃ μὲν τοῦ ἐλάττονος ἡμικύκλιον ὃ δὲ τοῦ μείζονος
ἐλάσσονα ἢ ἴσα ᾖ τοῦ ἀπὸ τῆς ἐναντίας τῷ μείζονι γωνίᾳ ὑποτεινούσης
ἡμικυκλίου· ὅταν δὲ ὀρθογωνίου, ὅταν ἑκάτερος τῶν εἰρημένων
ἡμικυκλίων ἴσος ᾖ τῷ ἀπὸ τῆς ἐναντίας τῷ μείζονι γωνίᾳ ὑποτεινούσης
ἡμικυκλίου· ὅταν δὲ ἀμβλυγωνίου, ὅταν ἑκάτερος τῶν εἰρημένων
ἡμικυκλίων ἐλάσσων ᾖ τοῦ ἀπὸ τῆς ἐναντίας τῷ μείζονι γωνίᾳ
ὑποτεινούσης ἡμικυκλίου· ὅταν μὲν οὖν ὀξυγωνίου ᾖ τὸ τρίγωνον,
ἑκάτερος τῶν ἐλαττόνων γωνιῶν ἐλάσσονα ἢ ἴσα ᾖ τοῦ ἀπὸ τῆς
ἐναντίας τῷ μείζονι γωνίᾳ ὑποτεινούσης ἡμικυκλίου· ὅταν δὲ
ὀρθογωνίου, ἑκάτερος τῶν ἐλαττόνων γωνιῶν ἴσος ᾖ τῷ ἀπὸ τῆς
ἐναντίας τῷ μείζονι γωνίᾳ ὑποτεινούσης ἡμικυκλίου· ὅταν δὲ
ἀμβλυγωνίου, ὅταν ἑκάτερος τῶν ἐλαττόνων γωνιῶν ἐλάσσων ᾖ τοῦ
ἀπὸ τῆς ἐναντίας τῷ μείζονι γωνίᾳ ὑποτεινούσης ἡμικυκλίου· ὅταν
μὲν οὖν ὀξυγωνίου ᾖ τὸ τρίγωνον, ἑκάτερος τῶν ἐλαττόνων γωνιῶν
ἐλάσσονα ἢ ἴσα ᾖ τοῦ ἀπὸ τῆς ἐναντίας τῷ μείζονι γωνίᾳ ὑποτεινούσης
ἡμικυκλίου· ὅταν δὲ ὀρθογωνίου, ἑκάτερος τῶν ἐλαττόνων γωνιῶν
ἴσος ᾖ τῷ ἀπὸ τῆς ἐναντίας τῷ μείζονι γωνίᾳ ὑποτεινούσης
ἡμικυκλίου· ὅταν δὲ ἀμβλυγωνίου, ὅταν ἑκάτερος τῶν ἐλαττόνων
γωνιῶν

ὁ πάλιν ὁμοῦ τὰ ἀγνοούμενα ἀναθαμρά· ὁ γὰρ δὶς ὁ μεθόλου μὴ δὶς μέρος ἐστὶ
τοῦ μεθόλου· μεῖζον γὰρ μέρος δὶς ἐστὶ πάλιν· ἀπὸ τοῦ μεθόλου ὡς ἐπὶ τῆς ἡ
μόνου· πλείω οὖν ἐστὶν ἃ ὁλοξυγώνια· ἢ γὰρ ἀμβλυγώνια ἀπὸ τῆς ὑποτεί-
νουσης μείζονα συλλογισμοῦ γίνεται· μὴ οὖν ὀξυγώνια ἐστὶ τὰ ὁλοθρόα· οἷ δὲ τὸ ἀ
τῶν μὲν β πανὶ τῶν δὲ ε οὐδαμῶς· μὴ οὖν τὰ ὀξυγώνια πανὶ τῶν δὲ, ὡς ἐπὶ τοῦ
ἐπὶ τοῦ μεθόλου συλλογισμοῦ· ὁ δὲ τὸ ἀ πανὶ τῶν δὲ, οὕτω συμβαίνει
δι' ἀ συλλογισμοῦ γίνεσθαι τὴν ἀναλυτικὴν ἐπιστήμην· ὁ δὲ τὸ ἀ οὐδαμῶς
τῶν δὲ· τὸ ἀρμονικὸν ἀνάλογον ἐστὶν ἐναντίον· οὕτω δὲ ἔχει καὶ τῶν
ἰδιούντων ὁλοτελῶν· οὐ γὰρ ἀναλυτικὰ ὁλοξυγώνια· ἀλλὰ τὰ ἀμβλυγώνια μόνα·
ἃ δὲ τὰ ἀμβλυγώνια ἐναλλὰξ βαλλόμενα ἀλλήλοις· ὁ δὲ τὸ ἀ τῶν ὁλομερῶν
καταλαμβάνοι τὸ ἀ τὸν ὁρισμὸν ἐποδέχεσθαι· συμβήσεται τὸ ὅλον τῶν ὁλομερῶν,
ὁ δὲ τὸ ἀ τὸ ἄμφω τὸ ἀ ἐστίν· ἔστι μὲν γὰρ τὸ μὲν ἀ τὸ ὅλον δύνασθαι, τοῦτ' ἔστιν
ὁ τοῦ ἀ παντὸς ὁρισμός, ἐφ' οὗ τὸ ἀ· τὸ δὲ μηκέτι δύνασθαι, τοῦτ' ἐστὶν ὁ τοῦ μηδενὸς
ὁρισμός, ἐφ' οὗ τὸ β· τὸ δὲ τὸν μέσον προσλαμβάνειν τὸ ε· ἐπὶ δὲ τῶν ἀμβλυγωνίων
φανερὸν οἱ ὁρισμοὶ προσλαμβάνειν, ὁ δὲ τὸ ε τὸν ὁρισμὸν ἐποδέχεται· ὁ πρῶτος
τοῦ ὁρίζεσθαι τὸ ἀ δύνασθαι τοῦ ἀ ἐστὶν ὁρισμὸς ἐποδεχόμενος τὸ ε· ὁ δὲ τὸ ε
καταλαμβάνων τὸν δεύτερον ὁρισμὸν ἐποδέχεται τὸ ε· ὁ δὲ τὸ ε καταλαμβάνων
τὸν τρίτον ὁρισμὸν ἐποδέχεται τὸ ε· ὡς τὰ αὐτὰ τὸ ε τῶν δὲ β, τοῦτ' ἐστὶ τὸν τοῦ ἀ παντὸς
ὁρισμόν· ἀλλ' οἱ ὁρισμοὶ οἱ αὐτοί, μὴ δὲ ταὐτὸν τῷ τὸν ἐναντίον ἔχειν.
ὡς πρὸς ἀλλήλους, τὰ τοῦ ὁρισμοῦ δύνασθαι αὐτοῦ, μὴ δὲ προσλαμβάνειν
τὸ αὐτὸ ἐπιτήδειον· οὕτως ἔλεγον καταλαμβάνοι τοῦ ὁρισμοῦ δύνασθαι τοῦ
αὐτοῦ, μὴ δὲ προσλαμβάνειν τὸν δύνασθαι τοῦ αὐτοῦ· μὴ οὖν ἐναντίον ἐστὶν
τὸ αἰφνιδίως ὁ λόγος· μή ποτε δὲ ἀδύνατόν ἐστιν καταλαμβάνειν τὰ τοῦ αὐ-
τοῦ δύνασθαι τοῦ αὐτοῦ ὁρισμοῦ· ἢ τοι τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ αἰφνίδιος ἐχόντων ὁρισμ.
ἀμφότερα μὴ δὲ συμβαίνειν· οἷον τὴν διημοσωνίαν ἐποδεχομένων τὸν τοῦ
ἀ παντὸς ὁρισμόν, οἷον τὸ μὴ γραμμικὸν ἐποδέχεσθαι μὴ δὲ τοῦ αὐτοῦ ὁρισμοῦ τὸ δὲ συμβαί-
νειν· διότι συμβαίνειν τοῦ διημοσωνίαν ἐποδέχεσθαι παντὸς, ὡς οἷόν τε θεωρεῖν·

τοῦ αὐτοῦ γὰρ τὸ συμβαίνειν προσεπίστασθαι τὸ αὐτὸ οἷόν τε· +
πολλὰ δὲ ἐξαπορήσοι ἂν τοῦτο δ' ῥᾴθυμον πρὸς ἀναβολὴν τοῦ τοῖς μεθόδοις

ἄνευ

232

ἀναγωγικαῶν· ὥστε λείπεται τὸ πρωτογενὲς ἀγαθὸν ἀναγωγικὸν· τῆς δὲ
ἀναγωγικῆς πρόοδος· ἐστὶν ἄρα τὸ μὲν ἀγαθὸν ἕνας· ἐφοῦ α· τὸ δὲ ἓν ἕνας·
ἐφοῦ β· πάλιν δὲ τὸ ἀγαθὸν ἕνας· ἐφοῦ γ· διὰ δὲ τοῦτων· οὐδέπω τὸ ἓν
προϋπῆρχον· ἀλλ' ὅτι ὁ ὅρισμὸς τοῦ ἀγαθοῦ· τοῦ γὰρ ἐστὶ τὸ ὅρισμα τοῦ ἄκρα.
ἐκ δὲ τοῦ β τοῦ γὰρ ἕνας τὸ γ· τοῦτ' ἐστὶ τὸ γὰρ ὅρισμὸν τοῦ ὁμοίου τοῦ ὅρισμα τοῦ
ἀγαθοῦ ὁμοίου· τὸ γὰρ ὅρισμὸν τοῦ ἀγαθοῦ· τοῦ ὅρισμα τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ γὰρ
αὐτὸ γὰρ ὑπολαμβάνειν· τοῦτο δὲ προϋπῆρχε δὲ ξαν· τὴν γὰρ αὐτὴν δόξαν
δόξαν τοῦ· τὸ πῶς ἐν θεωρίᾳ ἀφῃρῆσθαι· πολλαχοῦ γὰρ ἐγχωρεῖ τοῦτο
λαμβάνειν· οἷον ἐπὶ πασῶν τῶν ἀρετῶν· τὸ ἀγαθὸν μόνας αἱρετὰς εἶναι· τὸ γὰρ
ἓν δίκαιον ἢ μὴ ἀνδρεῖον ἄλλοι παῖ· ἀγαθὰ δόξαν ὡς τελεῖ δοῦσαι τῶν ἄλ-
λων· καὶ διὰ συμβαίνειν δίκαιον εἶναι δικαίως· ἢ ἀρετὴ πολλαχῶς· οἷον ἢ μὲν
ἀνδρεῖα δίκαιον ἐν τοῖς ἐφαύλοις καὶ ἐν τοῖς ἐν τάλοις καὶ ἡ ἀνάγκη
εἰς φόβον· ἢ δὲ δίκαιον, διὰ τὸ εὖ ἔχειν, ἢ ἄλλοι παῖ καὶ τὸ διαφόρους
βόπους λέγον καὶ διὰ συμβαίνειν δίκαιον εἶναι καὶ· διὸ οὖν φῂ ἐπιστα σοὶ
φαναι τοῦτο βέλτιον ἢ ζητῆσαι καὶ ὅτι καστον πῶς ἐν δὲ χεται καὶ τὸ
μὲν ἓν ἀγαθόν· καὶ διὰ συμβαίνειν δὲ δίκαιον ἓν ἀγαθόν· εἰ οἷόν τε τοῦ
φῶν· ἢ πρᾶξις·

Ἐν δὲ ἀνδρεῖα καὶ ἄκρα· διὰ τοιαῦτα δὲ ἀνδρεῖα ἐν ἄκρῳ·
ἔτι οὐ μόνον ἀνδρεῖα ἀλλὰ θεωρητικὰς βάλλει· συμβαλλόμενον αὐτῶν πρὸς τὰ ἄκρα
ἕξις· ἢ δόξαν οἱ γὰρ παραπολουθοῦντες τοῖς εἰς αἱρετὰ ἐφοῦσιν ἀλλήλοις·
εἰ τὴν συλλογιστικὴν φόβον· ἢ πρῶτον τοῦ εὖ εἶναι παραπολούθησις·
λείπεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνδρεφούντων τῶν ἄκρων πρὸς ἀλλήλους· ἢ
γνώμη εἶναι πρὸς ἕκαστον αὐτῶν αἱρετὸν· ἐστὶ δὲ σωματοειδὲς μόνου διὰ τοῦτο
δύο ποδάμου ὅτι τὸ α τοῦ ἐστὶ πάντα τὸ δὲ χεται διὰ μέσου τοῦ β αἱρετὸν
ὂν ἐστὶ πρὸς τὸ γ· αἱ ὡς ἕνας τοῦ ἐστὶ πάντα τοῦ α· ὁμοίως καὶ τὸ β πάντα τοῦ α
δὲ χεται καὶ τὸ αἱρετὸν αὐτοῦ διὰ μέσου τοῦ α· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ δὲ χε-
λαμβάνειν· ὅτι καὶ ἐπὶ τούτων ἢ τοῦ συμπεράσματος λῆψις ἀνδρεφὴ χρηστὸν μόνον
πρὸς τὸ ὁμοίως ἕξιν τῆς ἀνδρεφοῦς τῆς μάζονος προτάσεως· αὕτη δὲ μόνον
ἀνδρεῖα εἶναι· οὐκοῦν καὶ ἡ τοῦ συμπεράσματος λῆψις ἀνδρεφὴς,

923

πανὶ τοῦ ὑποφ κδν· ἀμφω δὲ τῶν αὐτῶν μη δὲ ποτε ὑποφ κδν· ὡς αὐτως ἐξδ
ζ τοῦ β πρὸς τοῦ δ, ὡς τὰ πανὶ θάτερον ὑποφ κδν· ἀμφω δὲ οὐ· ὑποκάθω
φ τοῦ α τῶν ε πανὶ ὑποφ κδν· τοῦ δὲ α ἑκατοντὰς ὑποφ κδν· ὡς τοῦ α πρὸς τοῦ β,
ὡς τὰ μη τοῦ μὴ β ὑποφ ξδ τῶν ε· διὰ τοῦ δὴ ὑπερέφδν πρὸς τοῦ α, μὴ διὰ τῆς ὕλης
τοῦ ἀρι μὴ ὸν σαφωϊ ξδ λέγων· ἐξω τοῦ μὴ ᾱ ἀτῷ νη δν· τοῦ δὲ β ἀφ ἑφ δν,
ἀὴ ὑπερέφον τα ἀλλήλοις, μὴ πάλιν γινόμενον ἐφ οὗ τοῦ ἑ· φ ἑφ δν τοῦ δὲ ἐφ οὗ
τοῦ δ· ὡς πρῶτον πανὸ ὁμοῦ, οὕτ τοῦ αὐτὰ τὰ ἀτὼν νη δν γινόμενα δύναται,
οὕτω καὶ ἀφ ἑφ δν ἡ φ ἑφ δν αὐτὰ ταὐτὰ πανὶ δύναται· μὴ ἀλλως δὲ δύνασθαι τοῦ δ ἐστ'
φ ἑώρηται. λαμβάνεται δὲ τοῦ τὰ ᾱ μὴ τοῦ β οὕτως ἔχοντα πρὸς ἄλληλα.
ὡς τὰ πανὶ θάτερον ὑποφ κδν, ἀμφω δὲ μη δαμοῦ· μὴ ἐστὶ τοῦ ἑ μὴ τοῦ δ τῶν
αὐτὴν ἔχοντα πρὸς ἄλληλα λογον, ὡς δύναται πάλιν, ὡς τοῦ α πρὸς τοῦ β,
οὕτω καὶ τοῦ ἑ πρὸς τοῦ δ· μὴ ὑποκείσθω τοῦ δὲ ἡ τοῦ μὴ α λογος τοῦ α ἑ δυνὰς ἐρέ
φδν ἄλληλοις· μὴ δέ ἐστιν ὁ λόγος μὴ τοῦ β πρὸς τοῦ α, ὃν δυνὰς ἐρέφουσιν· ἑκάτερος μὲν
αὐτῶν ἐρέφουσι τοῦ β πρὸς τοῦ α, ὃν λόγον δυνὰς ἐστὶ λόγους χρήν τῶν ε· ὧν τοῦ μὲν δ
ὑποκείσθω τοῦ β πρὸς τοῦ α, τοῦ δὲ δύο τετράγωνα ἀριθμοὶ τὰ δ θ ιστ· ἑκάτερος ἄρα
τῶν δ θ ιστ ἐπίπεδος ἐστὶ καὶ μόνος· ἡ ἄρα τοῦ δ ἐφ ἑαυτὸν ἐπὶ τὸν δ θ ποιοῦσα
τὸν ιστ ἐπίπεδός ἐστιν· ἔστω δὲ ἡ ἐφ ἑαυτὸν ἐπὶ τὸν θ ποιοῦσα τὸν ιστ ἡ ζ· ἑκάτερος
ἄρα τῶν δ ζ ἐπίπεδός ἐστι καὶ μόνος· ἔστω δὲ ἡ ἐφ ἑαυτὸν ἐπὶ τὸν δ ποιοῦσα τὸν δ θ
ἡ η· ἡ ἄρα η ἐφ ἑαυτὴν ἐπὶ τὸν δ ποιοῦσα τὸν δ θ ἐστίν· ὁ δὲ δ θ ἐπίπεδός ἐστιν·
ἐπίπεδος ἄρα καὶ ἡ η· ἑκάτερος ἄρα τῶν η δ τετράγωνός ἐστιν· ἑκάτερος ἄρα τῶν
δ ζ ἐπίπεδός ἐστιν· ἐπίπεδος ἄρα καὶ ἡ ε· ἑκάτερος ἄρα τῶν ε η τετράγωνός ἐστιν·
ἐπεὶ οὖν ὁ τοῦ δ πρὸς τὸν τοῦ β λόγος τετράγωνος ἐστὶν ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον
ἀριθμόν, ἔστιν ἄρα καὶ ὁ τοῦ δ πρὸς τὸν τοῦ β λόγος τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον
ἀριθμόν· ὁ δὲ τοῦ δ πρὸς τὸν τοῦ β λόγος ἐστὶν ὁ τοῦ α πρὸς τὸν τοῦ β· ὁ ἄρα τοῦ α
πρὸς τὸν τοῦ β λόγος τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· ἑκάτερος ἄρα τῶν
α β τετράγωνός ἐστιν· ἐπίπεδος ἄρα καὶ ἡ ε· ἑκάτερος ἄρα τῶν ε η τετράγωνός ἐστιν·
ἐπεὶ οὖν ὁ τοῦ δ πρὸς τὸν τοῦ β λόγος τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν,
ἔστιν ἄρα καὶ ὁ τοῦ δ πρὸς τὸν τοῦ β λόγος ὁ τοῦ ε πρὸς τὸν τοῦ β, ὁ δὲ τοῦ δ πρὸς τὸν
τοῦ β ὁ τοῦ α πρὸς τὸν τοῦ β· καὶ ὁ τοῦ α ἄρα πρὸς τὸν τοῦ β λόγος ὁ τοῦ ε πρὸς τὸν
τοῦ β· ὁ δὲ τοῦ ε πρὸς τὸν τοῦ β ὁ τοῦ β πρὸς τὸν τοῦ δ· καὶ ὁ τοῦ β ἄρα πρὸς τὸν τοῦ δ
λόγος τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· ἑκάτερος ἄρα τῶν β δ τετράγωνός
ἐστιν· ἐπίπεδος ἄρα καὶ ἡ γ· ἑκάτερος ἄρα τῶν γ η τετράγωνός ἐστιν·

ἐὰν ἄρα τοῦ α πανὶ τῶν β ἔσαι· +

ἄλιν δὲ ἐρῶ ἐὰν ἡ ὁ τοῦ δύο καὶ μόνα ὡς τοῦ α β, ὧν τοῦ μὲν α ἐστὶν ἀρτιον,
τοῦ δὲ β φδν τοῦ, μὴ ἑτέρα ὁ τοῦ δύο καὶ μόνα ὡς τοῦ ε η, ὧν τοῦ μὲν η ἄρτιος
τοῦ ἐστί,

σελιδων ὁ ἀριθμὸς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἕως τοῦδε. ὁ πρόλογος ἐστὶ τῶν προσλαμβανομένων
δύο μόνων βιβλίων τῆς ἁγίας γραφῆς τῶν μακκαβαίων α΄ β΄ ἡ τῶν μακκαβαίων α΄
ἀρχὴ τῶν ἁγίων, ἐν σελιδι ξε βε ἀπὸ τοῦ πρώτου τοῦδε. αἱ λοιπαὶ σελίδες ἐκ τοῦ
μακκαβαϊκοῦ ἔργου, ὅλαι ἔμπλεαι ἐχθρῶν φιλίας, ὑπερτῶν ζωοστασίας,
αἰχμαλωσίας καὶ θεωρίας: +

αἱ δὲ βίβλοι τῶν μακκαβαίων δύο εἰσὶ φέρε, ἡ βε ἀπὸ εἰσφέρε, ἕως τοῦδε: +
οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ εἰσφέρε πρὸς ἑαυτὴν ἡ μακκαβαϊκὴ γραφὴ ἀριθμεῖται, ἀλλ'
εἰσφέρε ἡ βε. λαὶ πᾶσαι αἱ βίβλοι β. ὡς δὲ ἑλληνες. ἡ δὲ ἑβραϊκὴ ἀριθμεῖται τέσσαρες
καὶ εἴκοσι πρὸς ἑαυτήν, ἡ καὶ μᾶλλον ἀπὸ εἰσφέρε. καὶ ἐστὶν αὕτη ἡ τάξις
α πᾶσαι αἱ τοῦ β ἡ βε. τοῦτο γὰρ ἀπὸ εἰσφέρε ἐστὶ πρὸς ἑαυτὴν καὶ ἑλληνες.
ὡσαύτως τὸ ε πᾶσαι τῶν β. ἡ δὲ βε πρὸς βε α ἀπὸ εἰσφέρε, ἡ βε β ἀπὸ εἰσφέρε,
λαὶ πᾶσαι πρὸς βε α. ὅμοιαι δὲ αὐτῇ δευτέρᾳ αἱ δ ξ ἀναγνῶσι τῶν ἑβδομήκοντα
ἀπὸ εἰσφορᾶς τῆς β α. οὐκέτι δὲ ἡ τρίτη προφερομένη αἱ δ ξ καὶ διάτης ἀπὸ
εἰσφορᾶς τῆς ἑλληνικῆς, οὐ προβαίνει ἀπείρου τῆς τοῦ συμπεράσματος
ἀπὸ εἰσφορᾶς. ἡ αὐτὴ πᾶσα δὲ οὐ προβαίνει ἀπὸ εἰσφορᾶς τῆς ἑλληνικῆς
τέλους, διὸ καὶ πέντε ἐστίν. ὅτι ὧδε ἡ βε τῶν ε΄ χαὶ ἀσαφεῖς δέ εἰσι τὸ
ῥητὸν καὶ ἀνεξιχνίαστοι μᾶλλον: +

νάτουμ τὸ γεγονὸς μόνον, φθορὰν, καὶ τὸ φθορὰν μαρτύριον:

προφέρουσι δὲ α β ἀπὸ εἰσφέρε ἀλλήλοις, καὶ ἐστὶ δ΄ ε΄, καὶ λαμβάνει ἀπὸ λοιπὸν
λαὶ ξ δὲ α΄ δύο μόνα ἀπ' ἀλλήλοις, ἐν δὲ ξ ἐν ἑπτὰ ἔτεσι χαὶ ὅτι καὶ β δι,
δύο μόνα ἀπ' ἀλλήλοις. ὡσαύτως πᾶσα θέτερον τοῦτο χαν. ἐπὶ πλεῖστον τοῦ πᾶσα
δὲ τοιαῦτα ἐκφάσιν μὴ νοῆσαι τοῦτο παρὰ δὲ τοιαῦτα ἀρμονίαν ἔναγχος τοῦτο
ὡς ἡδυσμάτων γεγονὸς μόνον ἐστὶ. μὴ λαμβάνει δὲ ἐφ' ἑτέρου τι, καὶ ὡς τοῦτο
μόνος δὲ α β ἀπὸ εἰσφέρε ἀλλήλοις, οἷον τὸ ἀγαπητὸν μὴ γαμηθέν. καὶ ἐστὶ δ΄
οἷον τὸ ἀφθαρτὸν μὴ φθαρέν, καὶ ἐν λαμβάνει ἀπὸ εἰσφέρε ἀλλήλοις δὲ α΄ β οὐ
λαμβάνει δὲ ξ μόνα καὶ β β δι ἀπὸ εἰσφέρε οὐκ ἀλλήλοις. καὶ ἐν ἀπὸ διὰ τοῦ αὐτοῦ
πᾶσα δὲ τοιαῦτα ἐκφάσιν μόνην μὴ ἔχειν παρὰ σχῆμα τοῦ προφερομένου θεωρεῖ
μενος. πᾶσα δὲ τοιαῦτα περὶ ὡρίσθαι τοῦ ἐφ' ἑξῆς λεγόμενον. τοῦτο δὲ ποιεῖ ὡς
φιλοσόφου μενος ὁ σαλδαΐτης: +

ἰὸ πρὸ οὐλλοτριομοὶ σωτῆναι: +

πρὸς μέρος πρὸς τὸ ὁλόκληρον· οὕτως μέρος πρὸς μέρος. τὸ γὰρ α τοῦ δ ἐστὶ
τὸ β τοῦ η διὰ τοῦτο. τὸ γὰρ α τοῦ δ μέρη ἐστὶ β τοῦ η. ὡσαύτως τὸ μέρος διὰ τοῦτο
ἐστὶ τὸ β τοῦ η· διαφορὰ δὲ ἔστω ὃ διὰ παραλήψεως συλλογισμός. τοῦ διὰ τῆς ἐπα-
γωγῆς· ὅτι οὐ πᾶς μείζων ἀριθμὸς μόνου ἀριθμοῦ τινός ἐστι πολλαπλάσιος· μείζων δέ
ἐστι τριὰς μονάδος· οὐ πᾶς ἄρα τριὰς μονάδος ἐστὶ πολλαπλάσιος· ὅτι δὲ ἡ τριὰς
τῆς μονάδος οὐκ ἔστι πολλαπλάσιος, οὕτως δείκνυται· ἐὰν γὰρ ἡ τριὰς τῆς μονάδος
πολλαπλάσιος ᾖ, ἔσται τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ τριάδι μονάδας μετρῶν καὶ τὴν
μονάδα κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ γ· ἐπεὶ οὖν ὁ γ τὸν α μετρεῖ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους, ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ μονάδι μονάδας μετρῶν
καὶ τὴν τριάδα κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ α· ὁ α ἄρα τὸν γ μετρεῖ κατὰ
τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ β τὸν γ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν β κατὰ τὸν ὁρισμὸν
τοῦ μέρους· ἔστω ὁ δ· ὁ δ ἄρα τὸν β μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ
καὶ ὁ ε τὸν β μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς
ἐν τῷ β μονάδας μετρῶν καὶ τὸν ε κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ ζ· ὁ ζ ἄρα
τὸν ε μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ η τὸν ε μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ε μονάδας μετρῶν καὶ τὸν η
κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ θ· ὁ θ ἄρα τὸν η μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ ι τὸν η μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ η μονάδας μετρῶν καὶ τὸν ι κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ κ· ὁ κ ἄρα τὸν ι μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ λ τὸν ι
μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ι μονάδας
μετρῶν καὶ τὸν λ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ μ· ὁ μ ἄρα τὸν λ μετρεῖ κατὰ
τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ ν τὸν λ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ λ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν ν κατὰ τὸν ὁρισμὸν
τοῦ μέρους· ἔστω ὁ ξ· ὁ ξ ἄρα τὸν ν μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ
καὶ ὁ ο τὸν ν μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς
ἐν τῷ ν μονάδας μετρῶν καὶ τὸν ο κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ π· ὁ π ἄρα
τὸν ο μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ ρ τὸν ο μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ο μονάδας μετρῶν καὶ τὸν ρ
κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ σ· ὁ σ ἄρα τὸν ρ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ τ τὸν ρ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ρ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν τ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ υ· ὁ υ ἄρα τὸν τ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ φ τὸν τ
μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ τ μονάδας
μετρῶν καὶ τὸν φ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ χ· ὁ χ ἄρα τὸν φ μετρεῖ κατὰ
τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ ψ τὸν φ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ φ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν ψ κατὰ τὸν ὁρισμὸν
τοῦ μέρους· ἔστω ὁ ω· ὁ ω ἄρα τὸν ψ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ
καὶ ὁ αα τὸν ψ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς
ἐν τῷ ψ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν αα κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ αβ· ὁ αβ
ἄρα τὸν αα μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ αγ τὸν αα μετρῶν
κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αα μονάδας
μετρῶν καὶ τὸν αγ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ αδ· ὁ αδ ἄρα τὸν αγ μετρεῖ
κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ αε τὸν αγ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν
τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αγ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν αε
κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ αζ· ὁ αζ ἄρα τὸν αε μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν
τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ αη τὸν αε μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν
ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αε μονάδας μετρῶν καὶ τὸν αη κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω ὁ αθ· ὁ αθ ἄρα τὸν αη μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ
καὶ ὁ αι τὸν αη μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς
ἐν τῷ αη μονάδας μετρῶν καὶ τὸν αι κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ ακ· ὁ ακ
ἄρα τὸν αι μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ αλ τὸν αι μετρῶν
κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αι μονάδας
μετρῶν καὶ τὸν αλ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ αμ· ὁ αμ ἄρα τὸν αλ μετρεῖ
κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ αν τὸν αλ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν
τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αλ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν αν
κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ αξ· ὁ αξ ἄρα τὸν αν μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν
τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ αο τὸν αν μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν
ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αν μονάδας μετρῶν καὶ τὸν αο κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω ὁ απ· ὁ απ ἄρα τὸν αο μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ
καὶ ὁ αρ τὸν αο μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς
ἐν τῷ αο μονάδας μετρῶν καὶ τὸν αρ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ ασ· ὁ ασ
ἄρα τὸν αρ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ ατ τὸν αρ μετρῶν
κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αρ μονάδας
μετρῶν καὶ τὸν ατ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ αυ· ὁ αυ ἄρα τὸν ατ μετρεῖ
κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ αφ τὸν ατ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν
τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ατ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν αφ
κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ αχ· ὁ αχ ἄρα τὸν αφ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν
τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ αψ τὸν αφ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν
ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αφ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν αψ κατὰ τὸν ὁρισμὸν
τοῦ μέρους· ἔστω ὁ αω· ὁ αω ἄρα τὸν αψ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω
δὲ καὶ ὁ βα τὸν αψ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ
αὐτὸς ἐν τῷ αψ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν βα κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ ββ·
ὁ ββ ἄρα τὸν βα μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ βγ τὸν βα
μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ βα
μονάδας μετρῶν καὶ τὸν βγ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ βδ· ὁ βδ ἄρα τὸν βγ
μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ βε τὸν βγ μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ βγ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν
βε κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ βζ· ὁ βζ ἄρα τὸν βε μετρεῖ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ βη τὸν βε μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ βε μονάδας μετρῶν καὶ τὸν βη κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ βθ· ὁ βθ ἄρα τὸν βη μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ βι τὸν βη μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ βη μονάδας μετρῶν καὶ τὸν βι κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ βκ· ὁ βκ ἄρα τὸν βι μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ βλ
τὸν βι μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ βι
μονάδας μετρῶν καὶ τὸν βλ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ βμ· ὁ βμ ἄρα τὸν βλ
μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ βν τὸν βλ μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ βλ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν
βν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ βξ· ὁ βξ ἄρα τὸν βν μετρεῖ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ βο τὸν βν μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ βν μονάδας μετρῶν καὶ τὸν βο κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ βπ· ὁ βπ ἄρα τὸν βο μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ βρ τὸν βο μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ βο μονάδας μετρῶν καὶ τὸν βρ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ βσ· ὁ βσ ἄρα τὸν βρ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ βτ
τὸν βρ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ βρ
μονάδας μετρῶν καὶ τὸν βτ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ βυ· ὁ βυ ἄρα τὸν βτ
μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ βφ τὸν βτ μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ βτ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν
βφ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ βχ· ὁ βχ ἄρα τὸν βφ μετρεῖ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ βψ τὸν βφ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ βφ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν βψ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ βω· ὁ βω ἄρα τὸν βψ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ γα τὸν βψ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ βψ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν γα κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ γβ· ὁ γβ ἄρα τὸν γα μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ γγ
τὸν γα μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γα
μονάδας μετρῶν καὶ τὸν γγ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ γδ· ὁ γδ ἄρα τὸν γγ
μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ γε τὸν γγ μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γγ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν
γε κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ γζ· ὁ γζ ἄρα τὸν γε μετρεῖ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ γη τὸν γε μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γε μονάδας μετρῶν καὶ τὸν γη κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ γθ· ὁ γθ ἄρα τὸν γη μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ γι τὸν γη μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γη μονάδας μετρῶν καὶ τὸν γι κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ γκ· ὁ γκ ἄρα τὸν γι μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ γλ
τὸν γι μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γι
μονάδας μετρῶν καὶ τὸν γλ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ γμ· ὁ γμ ἄρα τὸν γλ
μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ γν τὸν γλ μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γλ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν
γν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ γξ· ὁ γξ ἄρα τὸν γν μετρεῖ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ γο τὸν γν μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γν μονάδας μετρῶν καὶ τὸν γο κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ γπ· ὁ γπ ἄρα τὸν γο μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ γρ τὸν γο μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γο μονάδας μετρῶν καὶ τὸν γρ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ γσ· ὁ γσ ἄρα τὸν γρ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ γτ
τὸν γρ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γρ
μονάδας μετρῶν καὶ τὸν γτ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ γυ· ὁ γυ ἄρα τὸν γτ
μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ γφ τὸν γτ μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γτ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν
γφ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ γχ· ὁ γχ ἄρα τὸν γφ μετρεῖ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ γψ τὸν γφ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γφ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν γψ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ γω· ὁ γω ἄρα τὸν γψ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ δα τὸν γψ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γψ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν δα κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ δβ· ὁ δβ ἄρα τὸν δα μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ δγ
τὸν δα μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δα
μονάδας μετρῶν καὶ τὸν δγ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ δδ· ὁ δδ ἄρα τὸν δγ
μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ δε τὸν δγ μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δγ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν
δε κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ δζ· ὁ δζ ἄρα τὸν δε μετρεῖ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ δη τὸν δε μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δε μονάδας μετρῶν καὶ τὸν δη κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ δθ· ὁ δθ ἄρα τὸν δη μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ δι τὸν δη μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δη μονάδας μετρῶν καὶ τὸν δι κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ δκ· ὁ δκ ἄρα τὸν δι μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ δλ
τὸν δι μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δι
μονάδας μετρῶν καὶ τὸν δλ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ δμ· ὁ δμ ἄρα τὸν δλ
μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ δν τὸν δλ μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δλ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν
δν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ δξ· ὁ δξ ἄρα τὸν δν μετρεῖ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ δο τὸν δν μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δν μονάδας μετρῶν καὶ τὸν δο κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ δπ· ὁ δπ ἄρα τὸν δο μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ δρ τὸν δο μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δο μονάδας μετρῶν καὶ τὸν δρ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ δσ· ὁ δσ ἄρα τὸν δρ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ δτ
τὸν δρ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δρ
μονάδας μετρῶν καὶ τὸν δτ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ δυ· ὁ δυ ἄρα τὸν δτ
μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ δφ τὸν δτ μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δτ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν
δφ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ δχ· ὁ δχ ἄρα τὸν δφ μετρεῖ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ δψ τὸν δφ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δφ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν δψ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ δω· ὁ δω ἄρα τὸν δψ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ εα τὸν δψ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δψ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν εα κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ εβ· ὁ εβ ἄρα τὸν εα μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ εγ
τὸν εα μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ εα
μονάδας μετρῶν καὶ τὸν εγ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ εδ· ὁ εδ ἄρα τὸν εγ
μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ εε τὸν εγ μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ εγ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν
εε κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ εζ· ὁ εζ ἄρα τὸν εε μετρεῖ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ εη τὸν εε μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ εε μονάδας μετρῶν καὶ τὸν εη κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ εθ· ὁ εθ ἄρα τὸν εη μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ ει τὸν εη μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ εη μονάδας μετρῶν καὶ τὸν ει κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ εκ· ὁ εκ ἄρα τὸν ει μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ ελ
τὸν ει μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ει
μονάδας μετρῶν καὶ τὸν ελ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ εμ· ὁ εμ ἄρα τὸν ελ
μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ εν τὸν ελ μετρῶν κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ελ μονάδας μετρῶν καὶ τὸν
εν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ εξ· ὁ εξ ἄρα τὸν εν μετρεῖ κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ εο τὸν εν μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ εν μονάδας μετρῶν καὶ τὸν εο κατὰ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω ὁ επ· ὁ επ ἄρα τὸν εο μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ
μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ ερ τὸν εο μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις
ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ εο μονάδας μετρῶν καὶ τὸν ερ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους·
ἔστω ὁ εσ· ὁ εσ ἄρα τὸν ερ μετρεῖ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστω δὲ καὶ ὁ ετ
τὸν ερ μετρῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ μέρους· ἔστιν ἄρα τις ἀριθμὸς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ερ
μονάδας μετρῶν καὶ τὸν ετ κατ

οὐ τὴν μὲ ἐπιστήμην· ἐὰν γὰρ ὧν οὐκ ἔστι μία ἐπιστήμη, οὐκ ἔστιν αὐτὰ μία.
ὡς δ' ἄλλως· διὰ τί οὐκ ἀπὸ παντὸς χωρίου ὧν οὐκ ἔστι μία ἐπιστήμη, οὐκ ἔστιν αὐτὰ μία·
ἀλλ' ὡς τὰ οὐδὲ γνωρίσεως ἕνεκα ταὐτὰ προσεῖναι· ἀλλὰ διὰ τὸ
αὐτὰ ἐφ' οὗ αὐτὰ τὴν λέξιν μηδαμῶς ὑπάρχειν ἀλλὰ μὴν ὧν ἕνα μία
ἐπιστήμην· διὰ τί γὰρ λαμβάνοντες οὐκ ἀποδώσομεν διὰ τί ἀφαιρεῖται ὅτι τὰ
τοῦ προσαὐτὰ ἀφ' οὗ αὐτὰ τῶν ὧν μία ἐστὶν ἐπιστήμη ταῦτα
οὐκ ἔστιν ἀλλὰ μὴν, πρῶτον οὖν ἀναγκαῖον λαμβάνειν διὰ τί ἀπὸ τοῦ γνωρίμου τὸ
τῶν ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔστι μία ἐπιστήμη ἡ ἀποδεικτική· ἔστω δὲ ἀρχὴ μὲν, ἡ ἐξ ἧς τὴν
ἀποδεικτὸν προτάσεων, ἃ πρῶτα καὶ ἀφ' αὑτῶν· ἢ ἐξ ἧς διὰ τοῦ δευτέρου ἀνάπο
δεικτον ἢ πρὸ τοῦ δευτέρου ἀρχή ἐστιν· ὁ πρὸ διὰ τοῦ πρώτου δ' ἐστὶν ἡ ἀρχή.
οὐκοῦν δεῖ τὴν αὐτὴν εἶναι ἢ ἄλλο αὐτῷ· ἐνδέχεται γὰρ διὰ πλειόνων δεικνύ
ειν, ἀλλ' οὐ δεῖ φύσει ἀφαιρεῖν ἐξ ὧν τὸ ἕτερον προτείνει· ἀλλὰ διὰ τὸ
ἓν καὶ ἀφαιρεῖν αὐτῶν ἀνάγκη πλείω τὴν πρότασιν, προσλείπει τὸ ἓν καὶ
ἀφαιρεῖν αὐτῶν ἀνάγκη πλείω τὴν πρότασιν, προσλείπει τὸ ἓν καὶ
ἀφαιρεῖν· ἀλλὰ μὴν ἐφ' ἑνὸς ἐνδέχεται τὸ ἕτερον προτείνειν, οὐκ ἔστιν αὐτῶν
ἓν καὶ ἀφαιρεῖν αὐτῶν ἀνάγκη πλείω τὴν πρότασιν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑνὸς οὐκ ἔστιν
ἓν καὶ ἀφαιρεῖν αὐτῶν ἀνάγκη πλείω τὴν πρότασιν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑνὸς οὐκ ἔστιν
ἓν καὶ ἀφαιρεῖν· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη ἡ ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους προτάσεων
οἷον πρότασις τῶν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἵππου καὶ θεοῦ ἐστὶν ἐπιστήμη ἡ
τοιαύτη ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη ἡ τοιαύτη· οὐδὲ δόξα ἀληθὴς ἐστὶν ὅτι
γὰρ ἀγαθόν ἐστιν, οὐκ ἴσασιν οἱ λέγοντες· ἀληθὴς δὲ ἀγαθοῦ, ἡ ἐξ ἧς τὴν
ἀποδεικτὸν· ἐὰν δὲ τοῦ ὁμοίου γίνεται οὐκ ἔστιν, ὡς ὁ τελευταῖος ἀξιοῖ τὸ συμ
περασθῆναι τοῦ συλλογισμοῦ τῶν ἐπὶ μέρους, λέγω δὲ οἷον τὸ ἀμφὶ
μέρους ἐστὶ τῆς ἐπὶ μέρους· οὐδὲ τὸ σημαῖον μέρους ἐστὶ τῆς γραμμῆς·
ὡς δὲ τὸ σημαῖον πρὸς τὴν γραμμὴν, οὕτως ἡ γραμμὴ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν, διὰ τί
ἡ ἐπιφάνεια πρὸς τὸ σῶμα· οὐκοῦν μέρος ἐστὶ τοῦ ὅλου ἡ ἐπιφάνεια.
ἐὰν δὲ τῶν μεταξὺ ὅρων ἓν ᾖ τὸ συμπεραινόμενον, οἷον εἰ ἀνθρώπου
γυνὴ ἀγαθόν, ἀνὴρ, εἰ καλὸν ὁ λευκὸν· ἀνὴρ ἄρα ἀγαθόν· ἢ λευκὸν
ἀνθρώπου· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη ἡ τοιαύτη· οὐδὲ δόξα ἀληθὴς ἔστιν· οὐ γὰρ
ἐπίσταται ἢ ἀληθὴς ἡ δόξα ἐστὶν ἡ ἐκ τοῦ μεταξὺ μὴ ὄντος ἀφαιρεῖσθαι, ἢ τὴν ἐκ τοῦ
ἀπόφασιν· ἐὰν δὲ τοῦ ὁμοίου γίνεται συλλογισμὸς, ὡς ὁ τελευταῖος ἀξιοῖ τὸ συμ
περασθῆναι τοῦ συλλογισμοῦ τῶν ἐπιφανειῶν, λέγω δὲ οἷον τὸ ἀμφὶ μέρους
μέρους ἐστὶ τῆς ἐπιφανείας· οὐδὲ τὸ σημαῖον μέρους ἐστὶ τῆς γραμμῆς·
ὡς δὲ τὸ σημαῖον πρὸς τὴν γραμμὴν, οὕτως ἡ γραμμὴ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν,
διὰ τί ἡ ἐπιφάνεια πρὸς τὸ σῶμα· οὐκοῦν μέρος ἐστὶ τοῦ ὅλου ἡ ἐπιφάνεια.
ἐὰν δὲ τῶν μεταξὺ ὅρων ἓν ᾖ τὸ συμπεραινόμενον, οἷον εἰ ἀνθρώπου
γυνὴ ἀγαθόν, ἀνὴρ, εἰ καλὸν ὁ λευκὸν· ἀνὴρ ἄρα ἀγαθόν,

ἰαὸν ἡ διάσχισις· ἀλλ' ἡ αὐλὴ μόνα αἰφέρου τὴν προβολήν· +
ὁ δὲ λιμὴν μόνον αὐλῶν ἐστὶν ἔλλιπῆ ἔχων τὰς πρὸς λιπῆ αὐλὴν μόνης τῆς αὐλῆς ἐστὶν ἀνάλυσις. ἔστι δὲ λιμὴν πρὸς ὄρους αἰγιαλὸς· αἰγιαλὸς πρὸς λιμένος ὅλου τοῦ προβολὴν οὐ τὴν διὰ φασὸν· ἡ τὴν αἰγιαλὸν αὐλὴν ἔχων βουλόμενα ἐστὶ συλλογίσασθαι· πῶς τὴν αὐλὴν φασὶν ἔχειν ἐξ ὧν λέγει· ἡ πρὸς ὃ ἔχουσι χωρίς ἀφήλαι· τὸ αὐλὴν φασὶν ἡ πᾶν οὗ τοῦ προβολοῦ· ὡς πρὸς αἰγιαλὸν μόνα αὐτοῦ λοιδόν, ἢ πρὸς ἐχόμενον ἐστὶν ἀνάλυσις· +

ν θύμημα δύ ἐστὶ συλλογισμὸς ἀτελὴς ἐξ ὑποθετικῆς ὁ· +
ἱ πως τὴν διαφορὰν ἡ ὑποθετικὴ σημαίνουσι νῦν δὲ λέγεται περὶ ἣν θυμήματος ἢ ὃ ἐὰν θύμημα ἐστὶ συλλογισμὸς ἀτελὴς ἐξ ὑποθετικῆς τῆς αὐλὴν μόνης τῆς αὐλῆς ἐστὶν ἀνάλυσις· τοῦτο δὲ λέγει· ἐπὶ τοῦ βίου ὄρους αἰγιαλὸς· αἰγιαλὸς πρὸς λιμένος ὅλου τοῦ προβολὴν οὐ τὴν διὰ φασὸν· ἡ τὴν αἰγιαλὸν αὐλὴν ἔχων βουλόμενα ἐστὶ συλλογίσασθαι· πῶς τὴν αὐλὴν φασὶν ἔχειν ἐξ ὧν λέγει· ἡ πρὸς ὃ ἔχουσι χωρίς ἀφήλαι· τὸ αὐλὴν φασὶν ἡ πᾶν οὗ τοῦ προβολοῦ· ὡς πρὸς αἰγιαλὸν μόνα αὐτοῦ λοιδόν, ἢ πρὸς ἐχόμενον ἐστὶν ἀνάλυσις· ἐὰν δὲ βίτωχόμενα ἐστὶ πλάνησις ἢ θύμημα οὕτως· ἢ δὲ ὠχραλέσι· πᾶν σκληρὸν ὠχραλέσιν, ἢ δὲ ἀράχνη· οὕτω δὲ ἔξαιρε πλάνησις ῥητορικὸς συλλογισμὸς ἢ πᾶν οἱ βίος ὀχήματος ἐστὶν, ἐπιφέρει· ὁ δὲ βίος μὴ πρῶτον ὀχήματα νόμενον ἢ θύμημα, ἀλλ' ἡ ἐστὶν ἢ ἄλλης τινός· διὸ ἐκ τῶν ἡ θόλου ἐστὶ πλάνησις προβολῶν· ἡ δὲ ἀνάβιτωνόμενον, οὐκ ἔστιν ἀνάλυσις, ἀλλ' ἐστὶ μὴ ἡ μὴν λεγόμενον οὕτως· ἐπιφερόμενον συμπέρασμα· ἡ δὲ ἢ ἄλλης τινὸς ἐστὶ πολύ, οὐκ ἔστι τοῦ συλλογισμοῦ πλάνησις· οἱ γὰρ πτῶσις ὄφος· πτῶσις τοῦ ὀδόντος· πτῶσις τοῦ ὀδόντος ὄφος· οἱ ὄφοι ἄρα τοῦ ὀδόντος· ἢ οὕτω μὲν ἔχει πλάνησις συλλογισμός· πλὴν οἱ ῥητορικῶς ἔχει φησὶ τελείαν τῶν προβολῶν παραφέρουσι πολλαχῶς· οἱ δὲ ῥητορικοὶ τοῦ ὀδόντος οἱ ὄφοι λέγουσιν· πτῶσις γὰρ τοῦ ὀδόντος· ἢ δὲ τῶν μὴ σῶν ὀχήματα πλάνησις ἢ θύμημα οὕτως· ἢ δὲ ὠχραλέσι· πᾶν σκληρὸν ὠχραλέσιν ἐστὶν, ἢ δὲ ἀράχνη· οὕτω δὲ ἔξαιρε πλάνησις ῥητορικὸς συλλογισμός ἐστι πᾶν οἱ βίος ὀχήματος ἐστὶν, ἐπιφέρει· ὁ δὲ βίος μὴ πρῶτον ὀχήματα νόμενον ἢ θύμημα, ἀλλ' ἡ ἐστὶν ἢ ἄλλης τινός· διὸ ἐκ τῶν ἡ θόλου ἐστὶ πλάνησις προβολῶν· ἡ δὲ ἀνάβιτωνόμενον, οὐκ ἔστιν ἀνάλυσις, ἀλλ' ἐστὶ μὴ ἡ μὴν λεγόμενον οὕτως· ἐπιφερόμενον συμπέρασμα· ἡ δὲ ἢ ἄλλης τινὸς ἐστὶ πολύ, οὐκ ἔστι τοῦ συλλογισμοῦ πλάνησις· οἱ γὰρ πτῶσις ὄφος· πτῶσις τοῦ ὀδόντος· οἱ ὄφοι ἄρα τοῦ ὀδόντος· οὐ γὰρ ἀναγκαῖόν ἐστὶ πτῶσιν εἶναι τοῦ ὀδόντος οὐ ὄφους· ἀλλ' ἔστιν πολλοὺς

ὁ τις ἀλλαχοῦ βοι μὲν ἴδιον πατρὸς φύσει· ναυτικὸς δὲ ναυτικοῦ λευκὸν ψυχικὸς τὴν αὐξησιν,
ἐπεὶ δὴ ἐχομεν ἀλημμένον ὅτι τῶν ψυχῶν ἐστι πατρικὰ τὰ σώματα· αὐτὰ σωμάτων
ἰδιοῦται πατρικὰ καὶ ἀναγκαῖον μᾶλλον οὕτω καὶ σώματα· ἔστω οὖν ἡμῖν τοῦ ἰδιοῦται πατρικὰ
γοῦν καὶ ὁπωσοῦν μᾶλλον· ἐπεὶ δὴ οὐκ ἔστιν ἀπροϋπάρχοντα ἐπιγίνεσθαι τῇ
ἰδιοποιήσει τῶν λευκάντων ἕξεως, δῆλον ὅτι καὶ τὰ μὴ πάλαι ἔχοντα ἀπορροὴν
μέρους ἐστὶν ἴδιον αὐτῶν· ἴδιον δὲ λέγω οὐ τὸ πωλούμενον μόνον ἀλλὰ πᾶν ὑπάρχον·
ἀλλὰ πωλούμενον ὑπάρχον οὐ μόνῳ δέ· ἀνθρώπῳ μὴ μόνῳ δὲ ἕξεως τῶν λευκάντων
πάρεστι δὲ ἰδιοῦσθαι καὶ μέρος τι καὶ ὅλον, ὅτιδὲ ὅλῳ καὶ ἄλλῳ τινὶ καὶ ἄλλοις ἕξεσι
ὑπάρχει· ἔστω οὖν καὶ αὐτὸς ἀνθρώπος· ἀνθρώπου δὲ ἐστὶ καὶ αὐτὸς ἀνθρώπος, καὶ σπέρμα
τοῦτο ἔχει καὶ γονὴν ἔχει μέρος· ὅπερ ἔχουσιν οἱ λευκαινόμενοι· ἀλλὰ πᾶσα τροφὴ τοῦ θρεπτοῦ
ὅτιδὲ αὐτὸς πατρὸς ἀναγκαῖον μέρος· ὥστε δῆλον καὶ τῶν λευκάντων
ὁρμωμένοις, ὅτι καὶ ἀνθρώπου τῶν αὐτῶν ἐπιγίνεσθαι· ἀνθρώπου δὲ ἐστὶν ἡμῖν τὰ
ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ζῴων αὐτὰ πατρὸς ἔχοντα ἐν πρώτῃ τοῦ πατρὸς σπέρμα
ἐστὶν ἐξαιρετῶς ἴδιον ὡς ἐρρήθη, ὅτιπερ φύσει οὕτω μονάδι· οὕτω
δὲ ἕξαι ὡς δῶμα ἐν ἔχοντι φύσει οὕτω μονάδι· ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἴδιον ἐχόντων
πατρὸς ὁρμωμένοις· ὑγιαίνοντα δὲ πάλιν, ἐπὶ τῶν μὴ ἰδίᾳ ἀκμάζειν μέν αὐτά·
δὴ καὶ πάλιν ὁμωνύμως ἐπὶ τῶν ἐχόντων ὅτι ἰδίᾳ πάθημα καὶ ἕξεως μέρους τοῦ
ἰδίου ἐστὶ μεμιγμένου· πως δῶμα ἐν ἕξει φύσει οὕτω μονάδι ὑγιαίνοντα πό
τερον τῶν μεμιγμένων ποτέρου τῶν παθῶν· ὁρμωμένοις ἀπὸ τῶν δόξαν τῶν ἐχόν
των μὲν ἀμφότερα ὀρθὰ πάθη· μὴ ἴδιαδὲ τούτοις μὴ πᾶσιν τοῖς δόξαν ἐ
χούσαν αὐτὰ, δὲ πάρεστιν ἐπιζητεῖν αὐτῶν ἰδιοῦται δόξα, ὅτιδὲ ἄλλο μᾶλλον ὀρθὸν
τέρον ἔτυχε θατέρου τῶν παθῶν· πάντως γὰρ ἔξει ἑκάτερον τῶν ἑκάτερα
παθῶν μέρος· ἀπὸ τούτων οὖν ὁρμώμενοι διαπορήσουμεν ἐπὶ τῶν ἴδιαν
ἰδιοῦται πάθη ἐχόντων· πότερον ποτέρου ὅτι μέρος ἐστίν· οἷον δὲ πᾶς λέων ἀν
θρώπου μὴ μελανοδερμίας· μὴ βουλόμενος θαλάττιον ἀνθρώπου ἑκάτερον πα
θητικὸν μέρος, ζητήσωμεν αὐτὸν αὐθρώπου μὴ ἕτερον μελανοδερμίαν· μήποτε
πάσωμεν πᾶσιν ἑκάτερος ἔχει μέρους τῶν αὐτῶν λέοντος κυρίως μέν·
κατὰ τούτων δὲ ὅτι θατέρου τῶν αὐτῶν λέοντος ποτέρου πάθησις ἐστὶν
ὅτι μέρος· οὕτω δὴ καὶ ἕξαι κἂν ἕξει φύσει οὕτω μονάδι, δῶμα ὃ ἐν ὅτι
ἑκάτερον τῶν ἐναντίων χρωμάτων ὀκτὼ πλάτη· μὴ ἔστι δὲ ὅλων πρώτω

γίνεται σχῆμα. ὁ δὲ ἐγγὺς ὁρῶν, τοῦτ' ἐστὶ τὸ λεπτομερὲς πλῆθος σημείου, τὸ μὲν μᾶζον ὁρῶν οὐ πρὸς σημεῖόν ἐστιν ἀφῃρημένον· τοῦ δὲ ἐλαττόνος ἔστιν ἀφῃρημένον, τοῦτ' ἐστὶν ἐπὶ πλέον ἀπὸ τοῦ ἄναντος. ἁρπαγὴ δέ ἐστιν ὅσου ἐστὶ σημεῖον ἐπὶ πλέον ἀπὸ τοῦ οὗ ἐστὶ σημεῖον ἢ τὸ ἐλαττόνως ἀφῃρημένον ἐπὶ πλέον ἀπὸ τοῦ οὗ ἐστὶ σημεῖον ἢ τὸ ἐλαττόνως ἀφῃρημένον, οὐκ ἔστιν οὗ ἔστι. καὶ ὅσου ἐστὶ σημεῖον, ἀφῃρημένως ἁρπαγὴ τοῦ μείζονος ἢ ἐλάττονος, ἄλλου ἐπὶ πλέον ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ἀγενήτου ἄλλου ὅλως ἀδύνατον ἔσται. οἷον βουλόμεθα δόξαι ὁ θεὸς ἀγένητος ἀνθρώπους εἶναι. ἐλάττων μὲν ὁ θεὸς τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. πᾶν γὰρ μεταλλακτὸν ἀνθρώπινόν ἐστιν. ἀνθρώπους ἐστί. διὸ καὶ πᾶς λέων ἀνθρώπους ἐστίν. ὁ δὲ θεὸς ἀνθρώπους οὐκ ἔστιν. ἐπὶ πολὺ οὖν τοῦ ἀνθρώπου, ἐν τούτοις σὺν τῷ ἀγενήτῳ ἐστὶ τὸ μὲν πλῆθος τοῦ

ἀγενησίας· +

ἀμβάλλεται τὸ σημεῖον βίᾳ, ὅταν ἐν τοῖς σχήμασι λαμβάνῃ τὸ σαφῶς ἐν βίᾳ τὸ σημεῖον ἀπὸ τοῦ σημείου ἀπὸ τοῦ σημείου εἰς ῥίζαν συλλογισμοῦ, παρὰ τὸ οὗ σημεῖον μερίσαι μέσου. ἐπεὶ φανερὸν τὸ ἀγενησίαν ὅλως ἀναιρεῖσθαι ἀγένητον, καὶ ἐξ ἀλλήλων ὡς ὑποθέσεων, λυθείσης καὶ νοεῖν ὅλως, διὰ τὸ δεῖσθαι τοῦ σημείου ἐκμηκύνεσθαι, τὸ δὲ ἄναντες παρελίπομεν, ἢ λέγομεν τὸ καὶ τοῦ ὁμοίου, ἐπὶ τοῦ λόγου ἀπὸ τοῦ ἀγενήτου ἢ ἀγένητον· ἢ τὸ ἀγένητον, ἢ ἀγαπητὸν ἢ ἀγαπητὸν ἢ ἀγένητον· ἢ τὸ ἀγένητον ἀγαπητὸν ἐπὶ πολύ· ἐν τούτῳ οὖν λαμβάνεται ἡ ἀγενησία ἀπὸ τοῦ σημείου. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγενήτου ἀγένητον ἐπὶ πολύ· ἐν τούτῳ οὖν ἀγενησία ἀπὸ τοῦ σημείου. ἐπεὶ δὲ ἀμφότερα ἢ ἀγενησία τέτταρα, ὁρίζεται αὐτὸ συλλογισμὸν ῥητὸν ἢ ἀῤῥητον. φῂ δέ αὐτὸν ἐναντίοις ἢ ἀτελῆ ἢ ἀναγκαῖα διὰ τὸ παραλείπειν τὴν ῥητορικὴν ὡς ἀμφοῖν ἐν τέτρασιν ὡς προλαμβάνειν σωτηρίας χάριν· ἵνα μὴ αὐτὰ σὺν αὐτοῖς λέγῃ. οἷον τὴν μὲν μᾶζον παραλείπειν ὡς προλαμβάνειν. ὡς ἀγένητον ἐπὶ πολὺ ἀμφοῖν ἐν τέτρασιν ὡς προλαμβάνειν· ἵνα καὶ ἐναντίον ἢ ἀτελῆ ἢ ἀναγκαῖα διὰ τὸ παραλείπειν τὴν μᾶζον παραλείπειν ὡς προλαμβάνειν, ὡς ἀγένητον παραλείπειν ὡς προλαμβάνειν· τὸ δὲ ἐλάττονα παραλείπειν, ὡς ἀγένητον παραλείπειν ὡς προλαμβάνειν. ὅτε δὲ οἷς ἐγὼ λέγω ἀφῃρέθην αὐτὸν λαμβάνειν ἢ ἀφαιρούμενος, οὐ τοῦτο μᾶλλον. καὶ μὴ πω βάλλειν μὴ τὸ ἐξ ἀλλήλων. ἢ τὸ ἐλάττονα ὡς ἀφῃρῆσθαι, οὐ παραλείπειν ἀλλὰ λέγοντα. φιλίππου δὲ αὐτὸν λαμβάνειν: +

ἐλέγχεται· ἀναίλυτον δὲ ἐὰν πρότερον ἐξουσιαστὴν ἀλήθειαν. ἔλεγχοι μὲν οὖν ἐξ ὁμολογουμένων· ἐπὶ δὲ τοῦ ζητουμένου ἐλέγχου τὴν προσληπτέων παραβολὴν ποιεῖσθαι· ἰσχύουσι δὲ ὅτι μὴ ἐφ' ἑαυτῶν ἀλλὰ διὰ ἀποδείξεως ἀναίλυτον ποιεῖ τὸ συμπέρασμα· ἡ δὲ διαλεκτικὴ ἀπὸ τῶν ἀμφισβητουμένων· πᾶσα δὲ διάνοια ἀναγκαία ἢ μὴ ἀναγκαία· καὶ ἡ μὲν ἀναγκαία ἐστὶν ἐξ ἀναγκαίων προτάσεων συλλογιστικὴ τοῦ ἀναγκαίου· ἡ δὲ μὴ ἀναγκαία ἐξ ἀμφισβητουμένων ἢ ἐξ ἀναγκαίων· ἀποδεικτικὴ μὲν οὖν ἐστὶν ἡ ἐξ ἀναγκαίων συλλογιστικὴ τοῦ ἀναγκαίου· ἐπιχειρηματικὴ δὲ ἡ ἐξ ἐνδόξων· ἐνδοξότερα δὲ τὰ τοῖς σοφοῖς δοκοῦντα ἢ τοῖς πολλοῖς ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις· ἐριστικὴ δὲ ἡ ἐκ τῶν φαινομένων ἐνδόξων ἢ φαινομένη ἐνδόξως συλλογιστικὴ ἢ φαινομένη· οὐ γὰρ πᾶν τὸ φαινόμενον ἔνδοξον ἔχει τι γὰρ ἐν αὐτοῖς ἀπλῶς τὸ φαινόμενον ἔνδοξον ἔχει· ἢ τῷ ἔχειν τι τῶν ἐνδόξων· ἢ τῷ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις· ἐκ τούτων δὲ ἡ ἐξ ἐνδόξων ἢ φαινομένων ἐνδόξων συλλογιστικὴ ἢ φαινομένη

μαθητοῦ τὴν γνῶσιν· καὶ ἀνωτέρω ἀναλυτικὴ ἐξάλλης ἀγνοητικῆς.
παρὰ τὰ ἔμφυτα διάφορα καὶ ἀλλοιώσεις ἢ μεταβολὴ ἐκ πάθους. οὐκ ἄρα
ἡ γνῶσις αὐξήσεως ἐστὶν, ἀλλὰ πλῆθος ἐκ προϋπαρχούσης,
ὡς προσαναλωθουμένου καὶ ὕδατος ἀπὸ ἀμφορέως προϋπάρξαντος
ἢ πλησιάσεως, ἢ μεταθέσεως, ἢ πλησιαστῶν αὐξητικῶν ἢ μὴ αὐξητικῶν.
ἐστὶν οὖν ἡ διάνοια καὶ ἀλλοίωσις μή τινων ἐκ τοιούτων γινομένων ἢ
διαφθειρομένων. ὡς πρὸς τὸ ὁ λόγος ἀλλοιοῖ ψυχὴν ἢ βάσις, μὴ ἀπὸ
σημαινομένης ἀναλύσεως τῆς λογικῆς διανοίας· τῶν δὲ λόγων αὐξητικῶν,
ἢ οὔ· οὕτω μὲν ἐπὶ τῆς μαθητικῆς γνώσεως μὴ τῆς διὰ λόγου ἀλλοιώσεως.
ἡ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ προϋπάρχοντος ἀναλύσεως ἐστὶ μαθητικὴ ἀνάμνησις,
ἡ δὲ περὶ ἀόριστον μὴ ὑπάρχουσαν ἀναλυτικὴ ἀόριστος ἂν εἴη μάθησις
καὶ ἀνάμνησις ἀόριστος. ἐπεὶ καὶ ἀναλυτικὴ γνῶσις ἐστὶν ἡ ἐκ τῶν
ἀρχῶν ἐπὶ τὰ ἀρχόμενα ἀναλύουσα· ἀναλυτικὴ δὲ καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀρχῶν
ἐπὶ τὰ ἀρχόμενα ἀναλύουσα· καὶ ἀναλυτικὴ ἡ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τὰ
ἀρχόμενα ἀναλύουσα· καὶ ἀναλυτικὴ ἡ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τὰ ἀρχόμενα
ἀναλύουσα· καὶ ἀναλυτικὴ ἡ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τὰ ἀρχόμενα ἀναλύουσα·
καὶ ἀναλυτικὴ ἡ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τὰ ἀρχόμενα ἀναλύουσα· καὶ ἀναλυτικὴ
ἡ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τὰ ἀρχόμενα ἀναλύουσα· καὶ ἀναλυτικὴ ἡ ἐκ τῶν
ἀρχῶν

περιφέρειαν πρὸς τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν ἐστὶν ὡς ἡ γωνία πρὸς τὴν γωνίαν.

ἔστω κύκλος ὁ ΑΒΓΔ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ κέντρῳ τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου γωνίαι ἔστωσαν αἱ ὑπὸ ΒΕΓ, ΓΕΔ, ΔΕΖ, ΖΕΗ, ΗΕΘ, ΘΕΑ, ΑΕΒ· λέγω ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΓ γωνία πρὸς τὴν ὑπὸ ΓΕΔ γωνίαν, οὕτως ἡ ΒΓ περιφέρεια πρὸς τὴν ΓΔ περιφέρειαν, καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΓΕΔ πρὸς τὴν ὑπὸ ΔΕΖ, οὕτως ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΔΖ, καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΔΕΖ πρὸς τὴν ὑπὸ ΖΕΗ, οὕτως ἡ ΔΖ πρὸς τὴν ΖΗ, καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΖΕΗ πρὸς τὴν ὑπὸ ΗΕΘ, οὕτως ἡ ΖΗ πρὸς τὴν ΗΘ, καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΗΕΘ πρὸς τὴν ὑπὸ ΘΕΑ, οὕτως ἡ ΗΘ πρὸς τὴν ΘΑ, καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΘΕΑ πρὸς τὴν ὑπὸ ΑΕΒ, οὕτως ἡ ΘΑ πρὸς τὴν ΑΒ.

ἐπεζεύχθωσαν γὰρ αἱ ΒΓ, ΓΔ, ΔΖ, ΖΗ, ΗΘ, ΘΑ, ΑΒ. καὶ ἐπεὶ ἴσαι εἰσὶν αἱ πρὸς τῷ Ε τρεῖς γωνίαι, ἴσαι ἔσονται καὶ αἱ ΒΓ, ΓΔ, ΔΖ περιφέρειαι ἀλλήλαις· διπλῆ ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΔ περιφέρεια τῆς ΒΓ περιφερείας καὶ ἡ ΒΖ τριπλῆ τῆς ΒΓ καὶ ἡ ΒΗ τετραπλῆ καὶ ἡ ΒΘ πενταπλῆ καὶ ἡ ΒΑ ἑξαπλῆ. ἔστιν ἄρα καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΔ γωνία πρὸς τὴν ὑπὸ ΒΕΓ, οὕτως ἡ ΒΔ περιφέρεια πρὸς τὴν ΒΓ περιφέρειαν· καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΖ πρὸς τὴν ὑπὸ ΒΕΓ, οὕτως ἡ ΒΖ πρὸς τὴν ΒΓ· καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΗ πρὸς τὴν ὑπὸ ΒΕΓ, οὕτως ἡ ΒΗ πρὸς τὴν ΒΓ· καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΘ πρὸς τὴν ὑπὸ ΒΕΓ, οὕτως ἡ ΒΘ πρὸς τὴν ΒΓ· καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΑ πρὸς τὴν ὑπὸ ΒΕΓ, οὕτως ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΒΓ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΔ πρὸς τὴν ὑπὸ ΔΕΖ, οὕτως ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΔΖ· καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΖ πρὸς τὴν ὑπὸ ΖΕΗ, οὕτως ἡ ΒΖ πρὸς τὴν ΖΗ· καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΗ πρὸς τὴν ὑπὸ ΗΕΘ, οὕτως ἡ ΒΗ πρὸς τὴν ΗΘ· καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΘ πρὸς τὴν ὑπὸ ΘΕΑ, οὕτως ἡ ΒΘ πρὸς τὴν ΘΑ· καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΑ πρὸς τὴν ὑπὸ ΑΕΒ, οὕτως ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΒ.

ἴσαι.

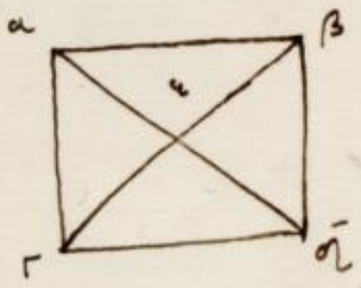

ἀλλὰ μὴν καὶ ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΓ γωνία πρὸς τὴν ὑπὸ ΓΕΔ, οὕτως ἡ ΒΓ περιφέρεια πρὸς τὴν ΓΔ περιφέρειαν· καὶ ὡς ἄρα ἡ ὑπὸ ΒΕΓ πρὸς τὴν ὑπὸ ΓΕΔ, οὕτως ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΓΔ· καὶ ὡς ἄρα ἡ ὑπὸ ΒΕΔ πρὸς τὴν ὑπὸ ΓΕΔ, οὕτως ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΓΔ· καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ὑπὸ ΒΕΔ πρὸς τὴν ὑπὸ ΒΔ, οὕτως ἡ ΓΕΔ πρὸς τὴν ΓΔ. μείζων δὲ ἡ ὑπὸ ΒΕΔ τῆς ὑπὸ ΒΔ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ ΓΕΔ τῆς ὑπὸ ΓΔ. κείσθω τῇ ὑπὸ ΓΔΕ ἴση ἡ ὑπὸ ΓΔΚ· ἡ ΓΔ ἄρα τὴν ΕΓΚ γωνίαν δίχα τέμνει· καὶ ἐπεὶ ἡ ὑπὸ ΓΕΔ τῇ ὑπὸ ΓΔΚ ἐστὶν ἴση, κοινὴ δὲ ἡ ὑπὸ ΕΓΔ, ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ ΕΔΚ τῇ ὑπὸ ΔΕΓ· ὥστε καὶ ἡ ΚΔ τῇ ΚΕ ἐστὶν ἴση. ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ΚΔ τῇ ΚΓ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ΚΕ ἄρα τῇ ΚΓ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΚΕΓ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΚΓΕ ἐστὶν ἴση· ἡ ἄρα ὑπὸ ΚΕΓ τῆς ὑπὸ ΚΓΔ ἐστὶν ἐλάσσων· ἐὰν ἄρα κύκλου περιφέρεια δίχα τμηθῇ καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐκατέρᾳ τῶν ἐσχάτων τῆς διχοτομίας σημείων ἐπὶ τὴν περιφέρειαν εὐθεῖαι γωνίαν περιέχουσαι ἐπιζευχθῶσιν, ἡ μείζων γωνία τὴν ἐλάσσονα περιέχουσα μείζονα λόγον ἔχει ἤπερ ἡ μείζων περιφέρεια πρὸς τὴν μείζονα περιφέρειαν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

+

ἡ καὶ ἀπόφασις, ἐπὶ πλείονας ἢ ἐπὶ πλείω χωρὶς ἐξῃ· οὐ γὰρ ἀληθὴς ἡ τοιαύτη τῶν ΧΥ, ἐξ ὧν ἡ πρὸς ἀλλήλους ὁμολογία· τοιαῦτα χωρὶς ἐξόμενα τὰ μὲν τοιαῦτα ἀπ' ἀλλήλων ἐστὶν ἴδια, πλείονα δὲ μόρια ἐπὶ πλείονας· οὐ γὰρ οἷόν τε τὰ αὐτὰ μόρια εἶναι πλείονος.

ιχωρὶς δὲ καὶ ἀναγκαῖον προηγῆσθαι τὴν ἐξ ἧς +

ιβιωτὸς δὲ χωρὶς ἀναγκαῖον προηγῆσθαι, ἐξ οὗ πρότερα ἐστὶ καὶ πάλιν ἐξ ὧν προϋπολαμβάνεται ἀναγκαῖον· ἐξ ἧς δὲ λαμβάνων ξωιὸν ἀναγκαῖον ἐξ ἧς ἄμφω· οὐ γὰρ ἀληθὲς ἐξ ἧς ἀπόφασιν αὐτῶν ἀποφῆσαι, ὅτι βιωτὸς ἐστὶν ἄνθρωπος· οὐ γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος προλαμβάνειν ἀναγκαῖον ζῷον ἡμερον πεζὸν δίπουν ἀπτερον, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἐναντίον τούτοις ἐνδέχεται ὑπάρχειν ἀνθρώπῳ· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον ἐξ ἧς ἀπόφασιν ἀποφῆσαι, ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ἧς ἐστὶν ἀπόφασις ἀναγκαῖον προηγῆσθαι, ἐξ οὗ δὲ ἀπόφασις, τοῦτο ἐξ ἧς ἐστὶ παρὰ δὲ τοῦ ζῷου μόνου, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ ἐστὶ τοῦ ζῷου μόνου ἄμφω· οὐδὲ ἐξ ἧς ἐστὶ· τοῦτο τοῦ δικαίου μόνου, ἀλλ' ὧν ἄμφότερα οἷόν τε ἐστὶ τὰ μόρια προηγῆσθαι λαμβανόμενα· πολλαχῶς δὲ οὐδὲ τὸν τοῦ ἀγαθοῦ λόγον λαμβανόμενον· οἷον ἐὰν μὴ ἀεὶ ἀρίστου μέρος· ἀνάγκη ἀεὶ ἀρίστου μέρος, οὐκ ἀνάγκη ἀεὶ ἀρίστου μέρος εἶναι, ἀλλ' ἐὰν ἀεὶ ἀρίστου μέρος, οὐκ ἀνάγκη ἀεὶ ἀρίστου μέρος εἶναι· οὐδὲ γὰρ προηγῆσθαι· οὐδὲ ἐξ ἧς ἐστὶ τὸ δικαιοσύνης, οὐκ ἀνάγκη δὲ τοῦτο τοῦ ἀγαθοῦ λόγον· οὐ γὰρ ὁμοίως τούτων ἑκάτερον δηλοῖ τὸν λόγον. τὸ μὲν γὰρ δικαίου μόνου ἐνδέχεται οὐδὲ ἐξ ἧς ἐστὶν οὐδὲ τοῦ ἐστὶ τοῦ δικαίου μόνου, τὸ δὲ ἀγαθοῦ οὐκ ἐνδέχεται· +

διὸ δὲ τὸν ὁρισμὸν τὸ μὲν πρότερον τὸν ὁρισμὸν· τῶν δὲ ἀμφοτέρων βάσιν τὴν τοῦ ὁρισμοῦ· +

ιπῶς δὲ παρὰ δὲ δικαιοσύνη καὶ παρὰ δικαιοσύνη ἐξ οὗ πρότερον ἐστὶ γνῶσις· καὶ πρότερα τῆς περὶ ὧν ἀπόδειξις· ἔστι δὲ ἀπόδειξις ἐξ οὗ πρότερον ἐστὶ γνῶσις· ἐπαγωγὴ γὰρ διαγωγικὴ γνῶσις, ἢ διὰ διδασκαλίας ἡμῖν παραγίνεται μαθήσεως, ἢ διὰ ζητήσεως εὑρέσεως· αὐτανδρὶ δὲ ἀεὶ πατέρων τῶν πρὸς ἐπαγωγὴν γνῶν ἡμῖν γίνεσθαι γνῶσιν· διὰ τοῦ δὲ δέξασθαι τὸν ἕτερον τῶν τρόπων μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἂν ἄγαν δηλοῖ παρὰν γνῶσιν διαγωγικὴν

προσπιπτουσῶν γίνεσθαι, πρὶν ἢ δύο διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου πρὸς εὐθείαν, πρὸ
τοῦ πρὸς τοῦτο γωνίζειν παραλλήλους διαγωγήν, ὡς ἀσύμπτωτον ὀλικωτέρου
ὄντος ὡς δέχομαι προϊόντος. τοῦ οὖν γωνίζειν δύο ἀπὸ σημείου. ἐξ μὲν οὖν
τῶν προσπιπτουσῶν εἰσὶ, ὧν ἡ εἷς τοῦ μεταξὺ βαλλομένη, λήμματι μεσολαβη-
σούσης· οἱ δ' ὅλων πρώτως ἔωραμένας εἶναι, ἃ τοῦτο τοῦ μὴ μεταξὺ κειμένου ἔχουν,
πλὴν αὐτοῦ τοῦ ἑνὸς μόνου, λεγόμενα τοῦ τον γωνίζειν· ἀφ' ἑνὸς λήμματι μεσολαβούσῃ,
ἃ τοῦ αὐτοῦ ἑνὸς πρὸς ἑτέρων γωνίζειν οὐκέτι γωνίζειν τὸ τοι
οὔτον λέγεσθαι, ἀλλ' ἀναμεμιγμένα θαι· ἐξ μὲν οὖν πόσα οὕτως· δεύτερον
δέ, ὡς ὅσων ἔχοντες τοῦ μεσολάβου τὸν αὐτὸν μηδὲν ἄλλο προσλαβεῖν,
ὁμοῦ πρότερον ἐφαπτόμενα, ἃ τοῦ τοῦ φαρμόσωμεν τὸ μεσόλαβον, οὕτω
πως ὄντα ἔχομεν· οἱ δὲ αὖ θαπτόσης τοῦ μεταξὺ κειμένου ἐλλείπον ἐλλείπουσαν τὸν
στόμφον, ἀμφὶ μὴ ἂν προσγωνικώς ὀξεῖα παραλλαγὴ ἀμφίλιθος ἐλλείπον τὸν
στόμφον· οὐλλείπον μὲν οὖν τοῦ γωνίζειν ὀξεῖα μεταξὺ κειμένη λίθος, ἀλλὰ πᾶ
σα μεσολαβοῦσα ἀπορεῖται τοῦ διορᾶσθαι οὕτως παραλλαγὴ μεταξὺ κειμένη λίθος ἐξ
καὶ τὸν στόμφον· ἀφ' οὗ τοῦ ἂν προσγωνικῶς πρὸς βάλλον τὴν μεταξὺ λίθον,
εὐθὺς γωνίζει ὁ κεκαὶ τὸ ἐστὶν ἐν τῷ τοῦ μεσολάβου ἐναντιοφανῆ· διὸ τοῦ
τῶν οὕτως τρόπων γωνίσεως, ἐν τῷ δεύτερον τρόπῳ ἔχει ὁ ὁρισθὲν λέγε
σθαι τῶν εὐρεθέντων, ὁ τὴν μεταξὺ τοῦ μεσολάβου μὴ προσπιπτόντων
ἡμῖν πρώτως ἐπιβαλλόντων ἀπὸ λεγομένων ὀλικωτέρων προσπιπτόν
των γωνίαν οὐ χόντων. οἷ, ἐὰν ἐπὶ βασιλεῖ οὖσι γωνίου τοῦ ΑΒΓ,
ἀπὸ τῆς ὑφ' ἣν ἐπὶ τὴν βάσιν τὴν ΒΓ ἡμῖν ἐλθοῦσα γραμμὴ τὴν ΑΔ, ὡς
τὰ μὲν τὴν βάσιν· ἡ δὲ ὑπ' ἀμφὶ γωνίων ἐξαναλαμβανομένων τῶν ΑΒΔ ΑΔΓ,
προβλήματα ἡμῖν ἂς ζητῆσαι· πότερον τὰ γωνία λείπουσα ΒΔΓ ἐλάττων
ΒΑΔ ΑΔΓ ἴσα ἐστὶν, ἢ μείζων τοῦτον γωνίζειν ὑπερπίπτουσα ἐφαρμόζοντες αὐτὸ
ἄλλοις τισὶ τοῦ λεγομένοις γωνίζειν προσπιπτόντων ἡμῖν· ἐπὶ
δὲ τὰ προσπίπτοντα ὀξεῖ τῶν ἴσων γωνίαις πρὸς τὴν βάσιν γωνίαι,
ἴσαι ἀλλήλαις ἐσόν· καὶ δὲ δύο γωνία λοιπὸ πλευραῖς ἴσαις ἐχόντων
τὰ πλευραῖς ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, ἔχοντες τὴν γωνίαν ἴσην, τὴν τοῦ τῶν ἴσων πρὸς
ἐχόντων, τῇ τὴν βάσιν· καὶ τὰ βάσιν ἴσην· καὶ τὸ τρίγωνον τῷ τριγώνῳ ἴσον ἔσται καὶ
τὰ λοιπὰ γωνίαις τοῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται, ἑκατέρα ἑκατέρᾳ τὴν

÷ ἴσας.

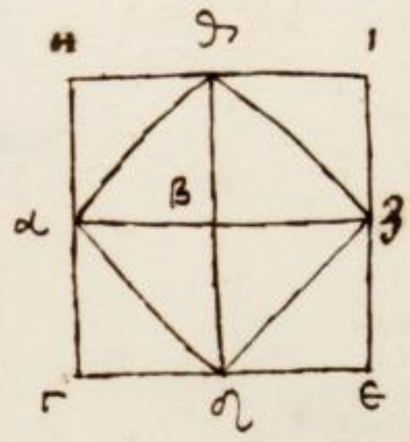
H
Θ
I
B
α
Ζ
Γ
Δ
Ε

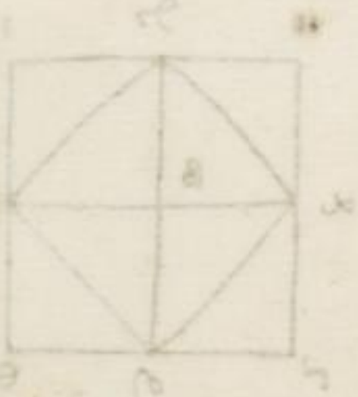

ἐρωτᾶσθαι λέγοντας οὕτως· ὁ τὴν πλευρὰν διπλασίαν δυνάμενος τρίγωνον
πλάζουσάν φησι. φαίνονται δέ μοι οὗτοι προτείνοντες τρίγωνον λέγοντες μὴ
τοῦτο εἶναι τρίγωνον ἐκεῖνο· ἀλλὰ μὴν ἀλλὰ τοῦτο τρίγωνον οὐδὲ τοῦτο
τὴν διπλασίαν πλευρὰν τὴν πλάζουσαν ἔχον οἷον τὸ αὐτὸ τοιοῦτον εἶναι·
ἀπορία. διὰ τοῦτο οὖν διὰ τὴν ἀπορίαν ἀναγκαῖον ἐπὶ τὴν διορισμὸν
ἐλθεῖν, ὡς ἂν μὴ ἐπὶ πολὺ ὦσιν αὐτοῖς, οἷς μὴ ἐπίστανται διορίσαι λέγειν, ὡς ἂν
ἐπὶ χρόνον λύσιν λάβωσι τῆς ἀπορίας. οὐ γὰρ μόνον ἀφ' ἑαυτῶν δεῖ θεωρεῖν
τὸν προτείνοντα τὸ ἀληθὲς, ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑτέρων, ὁ τὸ αὐτὸ διορίζων τρίγωνον, ὃ οὐκ οἶδεν
□ ἀλλ' ἀναστρόφου πάντα τρίγωνα. μὴ οὖν ἔστω ἐπιστῆσαι, αὐτὸ εἰ ἄλλη τις
τοιαύτη λύσις αὐτῶν ἢ δι' ἣν προσῆκεν, ὁ τὸ αὐτὸ θεωρήσαντα τοῦτο ἐξελεῖν
πολὺ ἀλλαχοῦ, καὶ ἐξελεῖν πολλαχοῦ. ὁ γὰρ αὐτὸς χαρίεντα τὸν τρίγωνον,
καὶ τὸν αὐτὸν τοιοῦτον, ὃ τὴν διπλασίαν πλευρὰν τὴν πλάζουσαν ἔχον οἶδε.
αὐτὸν μὲν οὖν, ἐκεῖνο δὲ τὸ τρίγωνον, οὐκέτι οἶδε. οὕτω δὲ καὶ τὴν πάντων δύο ὄντων τῶν
τοιούτων, καὶ ἀεὶ καὶ ἀπείρων ὄντων, καὶ πάλιν καὶ τὸν αὐτὸν τοῦτο
ὁ τὸ αὐτὸ ἐκείνῳ τρίγωνον ἀφορισμὸν ἔχοντας τὸν τρίγωνον τοιοῦτον, μὴ πάλιν
ἄλλα καὶ ἄλλον τρίγωνον ἐκείνῳ ἀνάγκη εἶναι, καὶ τοῦτο τὸν τοιοῦτον ἄπειρον· οἷον
ὁ τὸ αὐτὸ ἐκείνῳ τρίγωνον ἀφορισμὸν ἔχοντας τὸν τρίγωνον τοιοῦτον, μὴ πάλιν
ἐκεῖνο τὸ αὐτὸ τοιοῦτον, οὐκέτι ἐκεῖνο, οὐκέτι τὸν αὐτὸν τοῦτο τρίγωνον. ὡς τὸ μὲν
τρίγωνον ἄνισον, τὸ δὲ τοιοῦτον οὔ. οὐ μόνον δὲ καὶ τοῦτο ἄπειρον ἀνάγκη
εἶναι τὸ ἀριθμὸν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο πάντες γνώσεως. ἄπειρον γὰρ τὸ μὴ πάντῃ
ἀπειρον, οἷον τὸ μὲν ἀριθμῷ ἄπειρον, τὸ δὲ τοιοῦτον οὔ. τὸ δὲ ἀριθμῷ ἄπειρον
τῷ μὲν πλήθει ἄπειρον, τῷ δὲ ἀπείρων εἶναι τῇ πλευρᾷ. διὸ διαιρουμένου τοῦ διὰ τοῦ
τετραγώνου. εἰ πάντων δέοι γνωστῶν φιλοσόφων εἶναι τὸν ἀπείρους ἀεὶ
ὁρίσας. ὡς τὸ ἄπειρον τῷ διὰ τοῦ ὁρίζειν ὁρίζειν τὸ θεωρήσαντα ἄπειρον
εἶναι τῷ πλήθει. εἰ δὲ γνωρίζειν, τὸ μὲν πρότερον γνωρίζοντας τῶν δὲ ὕστερα
λαμβάνοντας γνῶσιν. τῶν γὰρ ἀμφοτέρα ὁρισμὸν ἔχειν μὴ εἰς ὁ πρόσεστιν τῷ
ἄρτιος. ἄρτιος εἶναι πρότερον μὲν ὑστέρου, ἀμφοτέροις δὲ τοῖς δευτέροις οὕτως. εἰ δὲ
γνωρίζειν τὸ μὲν πρότερον γνωρίζοντας, τοῦτο ἄρτιος ὁρίζεσθαι αὐτῶν πρώτων ὄντων,
καὶ τοῦ γνωρίζειν μὲν τὸ πρότερον αὐτὸ τοῦτο εἰδέναι. τῶν δὲ ὕστερα

9/44

ψηφίσματα λέγοις ἂν τοῦτο μᾶλλον οἷς οὐ συμβαίνουσιν. οἱ μὲν λέλυνται ἅπαξ τινος
ψόφος ἐστίν, ὅταν ψοφῇ ζῶόν ἐστιν· λέλυνται δὲ ἀεὶ ζῶόν ἐστιν· λέλυνται χρῶμα
ἐστί· λέλυται χρῶμα, ζῶόν ἐστιν· λέλυται τοῦτο μᾶλλον τοῦτο ἔχον· τοῦτο ἔχει τὸ
μᾶλλον ζῶόν· τοῦ συμβαίνοντος λέγοντες τοῦτο ἔχειν λέλυται μᾶλλον, οὐ
ῥᾴστα λύεται οὕτω· λέλυται μᾶλλον λέλυται χρῶμα· λέλυται μᾶλλον ἀεὶ χρῶμα
μᾶλλον τοῦτο ἔχει· λέλυται μᾶλλον λέγοντες τοῦτο ἔχειν. λέλυται πάλιν, ὁ χρόνος ἀεὶ
ἐστὶν ἀεὶ τοῦ μᾶλλον λέγοντες τοῦτο ἔχειν. λέλυται συμβαίνοντος
τοῦτο ἔχειν, οὗ μᾶλλον τοῦτο μᾶλλον λέγοντες τοῦτο ἔχειν. ἀλλὰ μὴν καὶ
ἐνταῦθα νοῦν μᾶλλον· καὶ ἐπὶ ὀκτὼ μὲν ὁ χρόνος, ἐπὶ δὲ πολλοῖς αὖ πλείω χρό
νους εἶναι, γνῶναι δὲ δεῖ χρόνος, παντὸς μνήσεως οὐ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐστί. οὐ μᾶλλ
οὖν ἐφίεται συλλογίσασθαι τὰ συμβαίνοντα ὃς ἂν ἡδέως τοῦτο ἄλλο
λογίσασθαι ποιοῦσιν. οὐ μᾶλλον δὲ ἧς συλλογίσασθαι τὰ συμβαίνοντα
τοῦτο ἔχοντος ζῶόν· ἢ ἀνθρώπου ἐφίεται ἐστίν· ἐὰν γὰρ ἅπαξ τινὶ γένηται τοῦτο
ἄρα· ἢ ἀνθρώπου θάνατος ἐστιν, ἢ πῦρ ἄρα· ἀλλὰ συμβαίνοντα μᾶλλον συλλο
γίσασθαι, οὐκέτι δὲ ἐφίεται· ἐπὶ οὖν ὡς ἅπαξ τὰ μᾶλλον αὐτῶν συμβαίνοντα
οἷς ἐφίεται συλλογίσασθαι ποιοῦσιν ἐστὶν οὗ μὴ οἱ ἄλλοι δὲ οἷς ἐφαμὲν οὐκ ἀπὸ τῶν
παθῶν λέγοντα τοῦτο ἔχοντα γνωρίζοιεν πρὸς τῶν πεπονθότων, ἀλλ' ἐκ τῶν
μᾶλλον συμβαινόντων· συμβαίνειν δὲ μᾶλλον τὸν μοιχὸν κακὸν εἶναι ἢ πλουτεῖν
κακὸν εἶναι· οὐ μᾶλλον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο πιστεύσαιμεν ἄν. ἀλλ' ἐκ τῶν
μᾶλλον συμβαινόντων· ἐκ τῶν μᾶλλον συμβαινόντων ἐστὶν ἀεὶ τὸ συλλογίζεσθαι, μὴ
γνωρίζοντας ἢ ἀπορήσαντας· ἐκ τῶν μᾶλλον συμβαινόντων ἐστὶν ἀεὶ τὸ συλλογίζεσθαι.

ἐπὶ δὲ τῶν ἀπορουμένων τοῦτο μὲν ἐστὶ τοῦτον τὸν τρόπον, τὸ δὲ ἕτερον ἐροῦμεν· φανε
ρὸν μὲν οὖν διὰ ποδὸς ἕξεως ἐστὶν ἅπαν·

ἐπὶ δὲ περὶ ἃ πίστις ἐστὶν οὐχ ἁπλῶς διὰ ποδὸς ἕξεως γινομένης ἐστὶ δὲ καὶ ἐξ ἑτέρου
ἄδηλα ἐστὶν ἃ προϋπάρχειν ἀποδεικνύναι, ἀλλὰ οὐ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν συλλο
γισμῷ· οἷον ἢ τῶν ἀξιωμάτων γνῶσις· αὕτη τε γὰρ οὐ διὰ ποδὸς ἕξεως καὶ μνήμη παρα
γίνεται, ἀλλ' ἔστιν αὐτὸ τοῦτο, περὶ ἃς καὶ ἐν λίγαιρα, διὰ τοῦ ἐν ὀλίγῳ περὶ
μὲν οὖν ἑτέρου τινὸς ἐστὶν ἀπορῆσαι ἄδηλα, ἐροῦμεν ὕστερον περὶ δὲ τῆς διὰ ποδὸ
ξεως λέγωμεν· καλῶς δὲ ἀπορεῖται ὅτι οὐ περὶ τῆς γενέσεως ἡμῖν ἡ θεώρησις

πρώτων δὲ ἀπαντούτων αὐτῆς τοῦ προσάχους ἀκουστέον: +

Ὅτι τὰ ἐξ ἴσου ἀπὸ ἀρχῆς οἱ αὐτοὶ τοῦ αὐτοῦ πολλαπλάσιοί εἰσιν:

Ὁμοίως δὲ δείξομεν καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς θεωρήμασιν ἐν μόνῳ τῷ ἑνὶ τὴν ἀπόδειξιν ποιούμενοι. Ἔστω γὰρ ἀπὸ ἀρχῆς τῆς Α τὰ ἐξ ἴσου πολλαπλάσια τὰ ΒΓ, ΔΕ, καὶ ἔστω ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ ΒΓ τὸ ΒΓ τοσαῦτα ἐν τῷ ΔΕ τὸ ΔΕ. λέγω ὅτι καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ ΒΓ τὸ ΒΓ τοσαῦτα ἐν τῷ ΔΕ τὸ ΔΕ. ἐπεὶ γὰρ ἐν τῷ ΒΓ τὸ ΒΓ τοσαῦτα ἐν τῷ ΔΕ τὸ ΔΕ,

973

λείπει τῶν ἀπὸ δὲ ξύνεσιν πρώτων δεῖ δύναμιν, οἷον ἵνα μὴ τὸ ἐξ ἀρχῆς πρῶτον
ᾖ τὸ. ἐκ πρώτων τοίνυν φησὶ λέγω δὲ ἐξ ἀρχῆς οἷον ἀναγωγῶν. πρώτη τοίνυν ἀρχὴ
τοῦτο οὗ ἔστιν ἡ ἀρχή. λέγεται δὲ ἄλλως αἰτία ἀποδεικτικὴ ἀρχή, ἐστὶν
γὰρ ἀρχή: +

ἀρχὴ δὲ ἀποδείξεως πρότασις ἀμεσος. ἄμεσος δέ ἐστιν, ἥτις οὐκ
ἔστιν ἄλλη πρότερα: +

ἀπόδειξις τοίνυν συλλογισμοῦ ἀρχαὶ ὅταν προτάσεις. αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν τοῦ
συμπεράσματος, αἱ δὲ τοῦ συμπεράσματος λέγεται, ὡς ἐπ' ἀρχῶν
καὶ προτάσεως δύο τόπων. ἄλλαι μὲν οὖν διαλεκτικῶν συλλογισμῶν
προτάσεις, ἀρτίως ἐξῆν. αἱ δὲ τοῦ φιλοσόφου, ψευδοδοξούσης ἐστὶ πάντα. οἱ πρὸς
τῶν ὀνομάτων μάλιστα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ψεῦδος ἐχούσας. αἱ δὲ τῆς ἀποδεί
ξεως ἄμεσοι. ἄμεσοι δέ ἐστι πρότασις αἱ οἷόν τε δεῖξαι ἐχούσας, μὴ μὴν
διὰ μέσου ὅρου δεῖ ἀποδεῖξαι οἷόν τε γὰρ οὐ μόνον διὰ μέσου
δεικνύμενα. ἄμεσος δὲ ἐστιν ἥτις οὐκ ἔστιν ἄλλη πρότερα. πᾶσα δὲ ἀπο
συλλογιστικὴ δεῖ ἐξ ἀμέσων εἶναι μέσου ὅρου λαμβανομένου οὐ μὴ δίχα τῶν
ἀκροτήτων. ἐκ δὲ τῶν ἀποδείξεων παραλαμβανομένας
προτάσεις, δεῖ πρώτας εἶναι μὴ μέσα ἔχούσας ἀποδείξεως. διὰ δὲ τοῦ
τοιούτου ἀμέσους λέγω τὰς προτάσεις ἀμέσους μὴ ἀποδείξεως
δεῖσθαι, οἷ ἀεὶ δεῖ ὑπάρχειν ἀναγκαῖα ἀξιοῦσθαι. οὐ πρὸς πίστιν οὐκ ἐδεῖ μὴ μέσου ὅρου
μέλλουσαν ἔσεσθαι πίστιν ἐσομένου τοῦ ἐπιχειρηματικωτέρου διαλεκτικωτέρου δὲ
μὴ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν δεῖ ὅρον. οἷον εἰ ἀνθρωπίνη ἐστὶν ἐξαβάτυχοι ὅτι
ψυχὴ ἀπαθὴς καὶ θεῖον, μὴ χρὴ λαμβάνειν μέσον ὅρον διὰ τοῦ τὰ ἄρα
σωφρονεῖν. διὰ τοῦτο μὴ δεῖ πρώτων μὴ ἀμέσων τῶν τοιούτων ἀποφαίνειν.
οἷον ὅτι ψυχὴ ἀθάνατον ἐστι. τὸ ἀθάνατον ἀπαθὲς καὶ θεῖον. ψυχὴ ἄρα
ἀπαθὴς καὶ θεῖον. πάλιν ἐπὶ τῆς φθορᾶς πρότασις, οὐκέτι πρῶτος
οὐδὲ ἀμέσως. δεικνυμένη πάλιν ἐστὶ τῶν ἀναγκαίων, ἄλλου
μέσου ὅρου τοῦ πάλιν διὰ τοῦ τὰ ἄρα σωφρονεῖν, μὴ δεῖ τοῦ
ποιεῖ, ἐπεὶ ἀνάγκη ταύτην σωφρονεῖν πρότασιν ἀμέσως μὴ ἀποδείκνυσθαι.
οἱ δὲ ψυχοὶ ἀθάνατον θεῖον ψυχὴ, τὸ δὲ ἀθάνατον θεῖον. πάλιν ἐπὶ
τοῦ ἀναγκαῖον τῶν ἀθάνατον. οὐκ ἀεὶ ἐν ἀναγκαῖον τῶν πάντων, ἀλλ' ἔστιν ἃ ἀποδεῖ

ξύλου

955

ἢ νοητὴ σφαῖρα ἢ ὡς ἐν ἀπλανεῖ δηλονότι ἢ ὡς ἐν πλανωμένοις ἀστ. ιε. Τῶν οὖν ἀπλανῶν
βιωτικὴ δύναμις ἡ ὅτε ὡς ἐν ἀπλανεῖ μὴ ὄντων ἀπλανῶν. λειτουργικὴ μὲν ἀγαθοποιός, καὶ ἀγαθὴ
τὸ φαινόμενον, ἀλεξικακοῦσα δὲ ἀφιστᾶσα τοῦ τὸ μὴ τὸ ἀλεξικακοῦν, μὴ τὸ ἀφιστᾶσθαι. ὁ ψυχικὸς δὲ
ζῆλος φιλώσεως ἢ τοῦ τὸ κατὰ λόγον δυναμένου τούτων ἢ τὸ δυνάμενον μὲν μὴ πάντως δὲ
δυσκατανόητον ὡς τὸ σωληνοειδὲς τοῦ τὸ μόνον δηλαδὴ ιε. Ὁ δὲ τῆς αὐτῆς
φύσεως ἀπλανεῖς εἰσιν ἐπὶ πάντων τῶν ὄντων μὴ ὄντων τὸ ἄλογα φυτὰ διαφοροῦσιν
τὸ ἀτοῦσθαι τὸ δύνασθαι τῶν προσόντων, ἢ τοῦ ὡς ἀδιάφορα διαφορᾶς τοῦ τὸ ἄδος
τῆς αὐτῆς φύσεως πρὸς τὰ ἄλλα. ἢ ἐπιδοκὴ τὸ οὐλοειδὲ δύναται ἀγαθὸν εἶναι,
ἢ τὸ φαινόμενον τυχόν, ἢ τὸ μὴ ἄν, ἢ ἄλλο τι οἷον οὖν. καθάπερ τὸ οὖν ἵνα μὴ ὡς
πρὸς ἕτερον λαμβανόμενον τὸ οὐλοειδὲς. ἀλλ' ὡς ἀπὸ φαινομένου τοῦ οὐλοειδοῦς.
τὸ δὲ μεμερισμένης τῆς αὐτῆς φαντασίας, ἀπλανῶς καὶ ἀφανὴς ἐστιν ἢ ἀπὸ φαντασίας. ἡ δὲ
τοῦ, ὡς ἐστιν ἀπὸ ιε καὶ χυμοῦ καὶ φαντασιωμένης ἀποφάσεως διαφορουσῶν τὸ
ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψεύδους. ἀ μὲν οὖν ἀφ' ὑγιοῦς ἀλληλοῦσιν, φθίνειν μὲν λέγω, ὡς μὴ ἐστὶ δὲ ξανθὸν δὲ αὐτὸ ἐστὶν ὃ τὸ οὐ πάντως ὄμμα. ἀ πανταχοῦ
λεγόμενα ἐστὶν ἄμικτα πρὸς ἀλλήλα ἀποδέξει, ὁ μὴ πρὸς ἐν ἀφ' ὑγιοῦ
τοῦ ἄκρου μὲν ἀποδεικνυμένου, ἢ πάντως διαφορὰ δὲ ὅτι τὸ ὁμοιομερὲς
τῆς μὲν οὖν προσώπου ἐστὶν ἢ πάντων τοῦ ιε. ἀξιώματα ἀγνοίαν, ἀξιωματικὸν
δὲ ἀξιώματα μὲν ἐστὶ, ὁ ἐν αὐτῷ φθινὴν αὐτὸ ἀποδέξεως ἐστὶν. ὧν τὰ μὲν,
ἃς πάντα μὴν ἀπιστίαν συμβάλλεται ἀγνοεῖ φησιν. τὰ δὲ, πρὸς πλάνας. οἷς, ὁ ἐν πρὸ τὸ ποδὸν ἀγνοεῖται, τὰ δὲ πάντα ἀγνοεῖται μὴ μὲν φησιν
ρηθεν. φθόγγος ἐστὶν ἡ αὐτὴ μὲν ἀνάποδα ἐν βραχέα πάντα ὁμοιομερῆ
τῆς παραμυθίας, οἷς ὁ ἐν τοῦ ὑδρὸς προσπλεόμενα ἐν φθαρῆ πρὸς τὸ
περιφέρεται τοῦ ὠκυλοειδὲς ἀλλήλοις ἐστὶν, τὰ δὲ πάντα ὁμοιομερὲς ἐπὶ
πάντα ὁμοιομερὲς ἐν φθαρῆ πίξεις, τὰ δὲ ναῦ τὸ ὁμοιομερὲς ἀμυδρὰς τὸ πάντα
△ εὐφρανῆ ἐν φθαρῆ περιέχεται. ἀ πρὸ τὸ μὲν ἐναφιστᾶσθαι ἀξιωματικὸν
ἐστὶ αὐτὸ πίστεως. τὰ δὲ οὐχ ἁπλῶς ὅλα τῆς ἐπιστάσεως. ὡς τὸ μὲν φθόγγος τοῦ
ἀξιώματος διαφέρεται τοῦ τὸ, ὁ ἐν τὰ μὲν ἀξιώματα ἢ τοῖς ἀγνοίαις
ἀγνοίας οἷς φθορὰ προσβάλλεται φησιν. τὰ δὲ φθόγγος παρὰ τοῦ οἷς
ὁμοιομερὲς ἐν φθαρῆ φησιν ἐν πίστεως λαμβανόμενον. τὸ δὲ παρὸ ἀριθμὸν ιζ

ἀξιωματ

+

ὁ οὖν πολλαπλάσιος μονόβυβλον ὅλον δὲ βύβλου δύναται ξύνεσιν βάλλειν. μὴ ἄν τῶν ἀ
μέτρων, μέχρι τούτου τὴν διαίρεσιν ἴσασιν. παραπλησίως δὲ καὶ τὸ ἀσύμμετρον
αἰρετὸν· ἔστι γὰρ μείζονος ἢ κατὰ μέτρον, καὶ ἔστι τοῦ ἐλάττονος. οἷον λέγω τὸν
μὴ μέτρου λέγοντες τὸν μὴ ὀρθὴν γωνίαν ἴσας ἀλλήλαις δύνασθαι, οὐδετέρας
ἀπροσδιόριστος ἀλλὰ μὴ μέτρῳ ὡρισμένης ξύλου, οὔτε ὀλίγας δυνάμεως ὀρθῆς, οὔτε
ὀλίγαις ἴσοις λαμβανομένου τοῦ τοῦ μὴ μέτρου ὡρισμένου πολλαπλασίου τοῦ μὴ
μέτρου λέγοντες, ὅλου ἢ ξύλου ἢ χωρίου ἢ ὁτουοῦν πρὸς ὅλον ἢ ὁτιοῦν
ὡρισμένον οἱονοῦν ἔχον λόγον. τοῦτο καὶ ἀξιώματος λόγου. ἔστι γὰρ ἀόριστα
τοιαῦτα. τοιαῦτα μὲν οὖν ἃ οἷόν τε πρὸς ἄλληλα λόγους ἔχειν
ἐπὶ τοσοῦτον ἃ αὐτὰ δύνασθαι, ἄλλο δὲ ὁτιοῦν παντὸς ἐπὶ τοσοῦτον ἀδύνατα
τοῦτο ἔχειν. ὅσα μὲν οὖν ἐστὶ τοιαῦτα ἀόριστα ἐστὶ καὶ ἄπειρα τῷ πλήθει
ὅσα δὲ ἐστὶ τοιαῦτα ὡρισμένα ἐστὶ καὶ τῷ πλήθει πεπερασμένα.
ὅτι δὲ ἀόριστα, δῆλον ἐκ τοῦδε· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἀόριστα ἐστὶ καὶ ἄπειρα τῷ
πλήθει ὅσα δύναται ἐπὶ τοσοῦτον ἀδύνατα τοῦτο ἔχειν. ἐὰν γὰρ φανῇ ἐπὶ πλείω τοιαῦτα
ὡρισμένα ἀποφαινόμενα μόνου δὲ ἐστὶ τὸ πρῶτον, ἕτερον ἐστὶ τὸ ἀπόντα μόνον δύνασθαι. ἢ τῆς μονάδος τοῦτο
ταὐτόν, τὴν οὐσίαν αὐτῆς ἐστὶ λέγειν. +

ἀλλ' ὁ δεσπότης τῶν οὐκ ὄντων ἐκάλεσε, καὶ ἔστιν ἃ οὐκ ἦν, ἵνα καὶ τὰ μὴ ὄντα τῶν ὄντων ἐπιστήσῃ ἐλάττονα· πόθεν γὰρ ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἐπιστήμων ἔσται; ἵνα δὲ καὶ τὰ ἀριθμοῦ ὄντα ἐπιστήσας, οὕτως τοῦ μέζονι συγχωρήσῃ τὸ ὂν τοῦ ἐπιστήμονος εἶναι. ἀπὸ γὰρ ἐσθῆτος ἕξεως ὁ ζητητὴς ἐπιστήμονος ἢ μᾶλλόν ἐστιν ἢ ἀπὸ οἰκίας ἕως καὶ τῶν ἀψύχων, ἢ τὸ μᾶλλον ἀπὸ ἕξεως ἢ μᾶλλον παραλείπεται, καὶ οὐκ ἐν ἀψύχοις, οὐδὲ μὴν ἐν ἀλόγοις ζῴοις, οὐδ' ἐν ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις ἐστὶν ἃ οὐκ ἦν, ἵνα καὶ τὰ μὴ ὄντα τῶν ὄντων ἐλάττονα ἐπιστήσῃ· ἐπεὶ πόθεν ἂν ἐπιστήσειεν ὁ μὴ ὢν ἐπιστήμων τὸν ὄντα ἐπιστήμονα; ἀπὸ τοίνυν τῆς ἐπιστήμης τοῦ μὴ ὄντος ἐπιστήμονος τὸ ὂν ἐπιστήμονος ἐπιστήσῃ· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐλάττονος τὸ μεῖζον ἐπιστήσῃ· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλάττονος ἐπιστήμονος τὸ μεῖζον ἐπιστήμονος ἐπιστήσῃ· ἀπὸ τοίνυν τοῦ μὴ ὄντος ἐπιστήμονος τὸ ὂν ἐπιστήμονος ἐπιστήσῃ· ἀπὸ δὲ τοῦ ὄντος ἐπιστήμονος τὸν ὄντα ἐπιστήμονα

ὁ λόγος ἀπόδειξιν, ἢ λογικὴ πίστις ἀπόδειξιν ἢ ἀποδεικτικὸς λόγος. ἢ μᾶλλον ἡ πίστις
ἀληθοῦς λόγου νοῦ ἄνευ ἀπόδειξις λόγου νοῦ ἐστὶν ὑφ' οὗ ἀπόδειξις λόγου νοῦ
ἐστὶν ἀπόδειξις λόγου νοῦ. ἢ λόγος ἢ ποτε μὲν τὸν ἀρχικὸν τοῦτο ἐζήτησεν. ἀπὸ
αἰτίου προβλήματος πρότερον ἐστὶν αἴτιον, εἶτα πρότερον τοῦτο ἐστὶν ἀπό
τινος ἀποδείξεως, εἶτα τοῦτο ἐστὶ πάρα ἀποδοσιμίαν. ἀλλὰ πρότερον πάρα
τοῦτο τοῦτο ἐστὶν, οὕτω νοῦ ἐστὶ τοῦτο ἐστὶ μεταβαίνειν. φανερὸν οὖν ὅτι ὡς πρὸ
αὐτῆς τοῦ νοῦ ζητεῖται πρότερον τὸν αἴνοιαν τοῦ νοῦ πάρα ἀποδεδειγμένης ποτὲ
ἄνευ τοῦτο λαμβάνομεν, εἶτα οὕτως ἐζήτησε περὶ αὐτοῦ, εἶτα ἐστὶ
τοῦτο εἶτα μή, οὕτω καὶ τοῦτο τὸν αἴνοιαν πάρα ἀποδεδειγμένης ἀπὸ ἀποδείξεως πρό-
οὕτως ἐστὶν ἀπόδειξις εἶτα ἐστὶν ὅλου τοῦ ζητεῖν ἀπὸ ἀποδείξεως πρός, εἶτα μή. ἡ λογι-
σμικὴ αἴνοιαν τοῦ ἀμεσοβαίνειν σημειώσασα αὐτοῦ φανερὸν ἔχομεν
αὐτοῦ τοῦτο. εἰ δὲ μὴ εἰ τοῦ αἴνοιαν τοῦ ἀμεσοβαίνειν προλαμβάνομεν,
οὐδὲ καὶ εἰ ἐστὶν ἢ μή, ζητήσομεν, εἰ φανερὸν τὸ προφανὲς εἰ ποτε
σημειώσασθαι αὐτοῦ τοῦτο προλάβοντες περὶ τοῦ εἰ ἐστὶ ζητήσις. οἷον, εἰ
πανσέληνος ὁ ἥλιος καὶ ἐκλείπει ποτὲ ἡ σελήνη τοῦ ὑπὸ τοῦ γῆς σκιοῦ
λαμβάνειν. εἰ οὖν περὶ τοῦ τοῦτο ἡ ἔκλειψις, πρότερον τὸ εἰ ἐστὶ ζητητέον εἰ τοῦ
τοῦτο ἐστὶν. εἰ δὲ ἐστὶ φανερόν, τὸ διὰ τί ἐστὶν οὐδεμία εἰλικρινὴς φαντα-
σία ἡμῖν σκέψις περὶ τῶν ἀληθῶν προβλημάτων. εἰ δὲ ἐστὶ φανερόν, τὸ διὰ τί ἐστὶν
ἐπισκοπεῖν ἀκριβῶς ἤδη περὶ τοῦ διὰ τί ἐστὶν ἐπὶ σκέψιν ποιούμεθα. εἰ δὲ
περὶ τοῦ ζητουμένου αἴνοιαν ἀμυδρὰν μὴ ἔχομεν, διὰ βουλόμενοι τὸ
εἶναι, ποῖός οἱ οὗτος περὶ τοῦτου ζητεῖν, εἶτα ἐστὶν, εἶτα μή. ἐπεὶ οὖν οὐ φαν-
οὐδὲ πάντη δήλη ἡ περὶ τινὸς ἀπόδειξις αἴνοια, ἀνάγκη πρῶτον τοῦ διὰ τί ἐστὶ
διὰ τί ἐστὶν ἀπόδειξιν λαμβάνομεν, τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὅλου τοῦ ἐστὶ
τοῦτο ἐζήτησεν, εἶτα ἐστὶν ὅλου τοῦ συλλογισμοῦ εἶτα ἐστὶ
πάντως, ἢ τινος ὡς ἀναγκαίου ἀπόδειξιν, ἢ πάντως ἢ τινων ἀναγκαίων ἀναγ-
καίων. πάντως δὲ ἢ οἱ μὲν ὡς ἀναγκαίου ἀπόδειξιν, ἢ οἱ πάντες ἀ-
ποδεικνύουσιν ἀναγκαίων. ἢ οἱ τινα ἀναγκαίων ἀποδεικνύουσιν τινα δέ, οὔ. ἢ οἱ τινων
μὲν ἀναγκαίων καὶ χρωτὸς τοῦ τοιούτου. ἀ ἐστὶν ἀπόδειξις, αὐτὸ τοῦτο προσηγορία ἀνάγ-
καιον ἢ πρῶτον ἢ ἀληθὲς ἐστὶ, ἢ ἡ δι' ἐκείνων ἢ ἐκ πρώτων ἢ γνωριμωτέρων ἀναγκαίων ἀπόδειξιν.

οἱ μὲν οὖν τὴν πρώτην ἀπόδειξιν ἀναλύοντες εἰς τὴν τρίτην τοῦ πρώτου σχήματος ἀναγουσι τὴν ἀπόδειξιν,
προσλαμβάνοντες τὴν πρώτην τῶν διὰ τοῦ ἀδυνάτου ἀποδείξεων οὕτως· εἰ ἔστιν ἀπόδειξις.
ἀλλὰ μὴν καὶ πρῶτόν τι ἀναγκαῖον ἀποδείξεως· ἔστιν ἄρα τι πρῶτον ἀναγκαῖον ἀποδείξεως.
πᾶν δὲ πρῶτον ἀναγκαῖον ἀποδείξεως ἀνάγκη πρὸς ἄκρα εἶναι τῷ αὐτῷ καὶ τὸ
πρότερον καὶ τὸ ἐξ οὗ ἡ ἀπόδειξις· ἔστιν ἄρα τι πρῶτον καὶ ἀναγκαῖον ἀποδείξεως πρὸς ἄκρα
ἀποδείξεως, ἐξ οὗ ἡ ἀπόδειξις, τὸ πρότερον καὶ τὸ ἐξ οὗ, τῶν ἀντιστρεφόντων τὸ ἐξ οὗ
κατηγορουμένων τοῦ ὑποκειμένου. ἔστιν ἄρα τι μέσον ὅρος, δι' οὗ ἡ ἀπόδειξις, καὶ
ἀπόδειξιν δὲ ποιεῖ τὸ μέσον λαμβανόμενον κατὰ τὸν πρῶτον τρόπον. ἀνάγκη ἄρα τὸ μέσον
πρότασιν εἶναι ἀποδείξεως. ἀλλὰ μὴν καὶ πρότασιν ἀναγκαῖον εἶναι ἀποδείξεως
ἀποδείξεως. οὐκέτι ἄρα ἀπόδειξις. πᾶσα ἀπόδειξις ἐξ ἀναγκαίων ἐστὶ πρώτων
καὶ διὰ πάντων ὅλων τῶν προτάσεων· ἐξ ἀναγκαίων μὲν ἵνα ἐπιστητὸν ᾖ τὸ συμπέρασμα·
ἐπιστητὸν γὰρ οὐκ ἔστιν, ὅταν ἐνδέχηται καὶ ἄλλως ἔχειν· ἐξ ἀναγκαίων δὲ ἵνα ἐξ ἀναγκαίων
ᾖ τὸ συμπέρασμα· ἐκ γὰρ μὴ ἀναγκαίων οὐκ ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα εἶναι· ἐκ πρώτων δὲ
καὶ ἀμέσων, ἵνα μὴ δέηται ἀποδείξεως· ἄμεσον γὰρ τὸ μὴ ἔχον δι' ἄλλου τὴν γνῶσιν
ἀλλὰ μὴ δι' ἐκείνου τοῦ πρότερον, μηδὲ ἀναγκαῖον ἀποδείξεως· ἐπιστητὸν γάρ, ἐπειδὴ
ἀναγκαῖον ἀποδείξεως ἐστιν· ἐξ οὗ δὲ πρώτου καὶ ἀμέσου, τῶν ἀντιστρεφόντων τὸ ἐξ οὗ
πρὸς ἄκρα τοῦ αὐτοῦ· ἔστιν ἄρα τι μέσον καὶ ἀναγκαῖον ἀποδείξεως πρὸς ἄκρα ἀποδείξεως,
ἐξ οὗ ἡ ἀπόδειξις, καὶ τὸ πρότερον καὶ τὸ ἐξ οὗ· ἔστιν ἄρα ἀπόδειξις. πᾶσα ἀπόδειξις
ἐξ ἀναγκαίων πρώτων ἐστὶ προτάσεως μέσον ἔναγκες· τοῦ δὲ πρώτου μέσου
ἀποδεικτικοῦ, οὐ συλλογιστικοῦ ἐστιν ἀποδεικτικοῦ· ὡς τὰ ἀπὸ τῆς μέσης
ἀναγόλως ἀπόδειξιν· οὕτως μὲν οὖν οἱ τὸν ἀπόδειξιν διὰ τριῶν ποιοῦντες· οἱ δὲ
πλείους ἀποδείκνυσι λέγοντες, κατὰ τοσοῦτον ζητοῦντες τοῦ ὑπάρχειν τὸ
ἀπόδειξιν, διὰ ποίου ἐστὶ μέσου ἀποδείξεως· ἀλλὰ μὴν ἔστι γε
πρῶτον ἀποδείξεως ἔστιν ἄρα ἀπόδειξις· ἀλλὰ μὴν ἔστι γε
τῶν προσλήψεων λαμβανόμενον· λαμβανόντες γὰρ τὸ ἀπόλυον οὕτως, οἷον
ἐγρηγορέναι μόνον· δέον δὲ πάλιν αὖ τῶν πρώτων ἀποδεικτικῶν τὸ
τοῦ μόνου ἀπόλυον οἷον συμβεβηκέναι· ἀναγκαῖον δὲ ποιεῖ οὕτως, ἐξ ἀνάγκης
ἔστι, μὴ ζῷον ἔστιν· ἐξ ἀνάγκης προσλήψεως χρόνου μηδὲν ἀπόλυον, ἀλλὰ μὴν ἔστι
ζῷον· οὐκέτιν ἄλογος ὁ ἵππος· ἀλλὰ μὴν ἔστι ζῷον· οὐκέτιν ἄλογος
ὁ ἵππος· ἀναγκαῖον ἄρα· καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν προσλήψεων χρόνου μηδὲν ἀπόλυον, ἀλλὰ μὴν ἔστι ζῷον· οὐκέτιν ἄλογος
ὁ ἵππος· ἀναγκαῖον ἄρα· καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν προσλήψεων χρόνου μηδὲν ἀπόλυον
ψευδὲς ὂν ἢ ἀληθὲς ἢ ἀναγκαῖον ἢ ἀδύνατον· κατὰ τοσοῦτον ζητοῦντες τῶν προσλήψεων,
λέγω δὴ τὸ ἀλλὰ μὴν ἔστιν ἀδύνατον ἢ πρῶτον διὰ ποίου ἀποδείξεως, διὰ τοῦ τρίτου τρόπου.

μιᾶς

πόθεν παράγεται ζῶον τὸ καλούμενον μανδραγόρας καὶ
περὶ ἀναθυμιάσεως ζῶα. καὶ διὰ τοῦ κριτικοῦ λόγου καὶ ἀποδεικτικὰ ζῶντα,
εἰ τοῦ ὑγροῦ καὶ πρότερον ὄντος καὶ ὕστερον ὄντος. ἀπορήσειε δ' ἄν τις ἀπλῶς ἀόριστον
καὶ ὡρισμένον, ἀοὐ τὸ αὐτὸ ἐξ ἀνάγκης. πότερον διὰ τῶν πρό
τερον καὶ ὕστερα καὶ ἀποδείξεις ζῶντας. πότερα δὲ διὰ τῶν ὑγροῦ καὶ πρότερα
οὐκ ἀπλῶς αὐτὰ ὁρᾶν τὰς ἀποδείξεως ἐλάττονας: +

ἀν εἰ τῶν τῆς φύσεως προτέρων καὶ ὑστέρων καὶ ποιαὶ αἱ ἀποδείξεις.
εἰ οὐχ ἁπλῶς ἀλλ' ἕτερα δὲ ἀποδείξεις καὶ γίνονται καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν
ὡρισμένων: +

οὐκ ἔστιν ἀπλῶς περὶ ἅπαντος ὅρος τῆς ἀποδείξεως ἀπλῶς ἀποδείξεται,
διὰ δὲ τῶν τῆς φύσεως προτέρων καὶ ὑστέρων καὶ ζῶντας, οὐκ ἀρίστας
δὲ ἄλλοι διὰ τῶν ἀποδείξεων καὶ τῶν ὑγροῦ καὶ πρότερα καὶ ζῶντας, ἀλλ'
ὅλως ἀ πάντων ἀκριβεστάτη ἀπόδειξις: +

συμβαίνει δὲ διὰ τοιούτων ἀπλῶς τὸν ἀποδείξιν ἀνάγκη, οὐ μόνον διὰ
τῶν ὡρισμένων καὶ ἐξ: +

λέγω δὲ οἷον εἰ ἀνάγκη λέγοντας ἀποδείξιν, προσθεῖναι λέγοντας
καὶ πάντα ἀποδείκνυσθαι ἀνάγκη. τοῦτο ὡρισμένως τῶν ὄντων ἀπο
δεικτῶν διὰ τοιούτου λόγου, διὰ τοῦ ἁπλῶς καὶ λόγου μόνου καὶ ἀποδείξεως.
εἰς ἀπόδειξιν. σημεῖον οὖν ἄλογον μὴ πρῶτον μηδὲ τοιοῦτον, ἀλλὰ τῶν ὑγ
ρῶν καὶ πρῶτα, μὴ αὐτῶν ὡρισμένων καὶ ἁπλῶς λόγου ἀνάγκη. δεύτερον
δὲ ἀνάγκη εἶναι ἄλογον τὸ σημεῖον. ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν αὐτῶν μὴ ἀναφέρεται
εἰς ἀναφέρεσθαι ἀναμβάνειν. καὶ διὰ τοῦ ἁπλῶς καὶ λόγου ἀποδείξιν ἀνάγκη, συμ
βαίνει καὶ μεσοῦ ἀλλοίαν ἢ ὅλως ἔστιν ἄλογον διὰ τοῦ λόγου ἐστί, ἐπὶ δὲ τοῦ λόγου
ἐστὶν. οἷον διὰ τοῦ πλησμονὴ ἀδάνατον, διότι πλησμονὴ ἀδάνατον. διὰ τοῦ
ὅ αὐτὸς ζῶον. διότι ὅ αὐτὸς ζῶον, ὁ πρότερον ἐστὶ καὶ ὕστερον. ἀναφορὰν
δὲ πολλαχῶς αἰτιατικὸν, τοῦτο σημαίνει ὅτι καὶ χρώματος, μὴ θάτερα
πάντων τοιχεῖα γίνεται ἀπὸ λόγου πάντα καὶ μὴ χρωματόμενος.
ἐπὶ δὲ τοῦτο ὅρου τοιχεῖα λαβεῖν μὴ ὧν ὅρος καὶ λέγεσθαι, οὐχ ἁπλῶς ὅροις αὐτοῖς,
ἀλλ' ὡς πρόλογος οὐκ ἀχρήστου. λαβεῖν γὰρ τὸ Α καὶ τὸ Β καὶ τὸ Γ, καὶ τὸ Δ'

E96

E96

οὕτως ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους, ὡς τὰ ὑπεκκεῖσθαι πρὸς ἄλληλα τὰς ἐφ' ἑαυτῶν ὑποστάσεις καὶ τὰς ἐξισασμὸν ἀλλήλαις. ὅταν δὲ ἡ ἁπλῆ, ὅλη ὅλῃ ἐξίσηται ἀλλήλαις οὐ πολλαπλασιασθεῖσα. οἷον ἀνθρωπος ἄνθρωπον· νοῦν νοῦ ἢ πτερὸν πτεροῦ· ἔνεκεν δὲ τούτων πρὸς ἄλληλα πολλαπλασιασμός· ἐπὶ δὲ τῶν οὕτως πολλῶν οἱ ὅροι, οὐδὲ ὅλως τὸ πολλαπλασιάζεσθαι ἀναγκαῖον, οὐ γὰρ ὁμοιομερῆ ἀλλήλοις προσίασιν, ἀπρονόητον ἀλλοφαλείᾳ, οὐ πρὸς ἑαυτὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ πρῶτον ἀλλοφαλές: +

νοῦς μὲν οὖν νοῦ μόνου, δέ δέκα ἕξεις, ὅλος οὐδέποτε ἀνάλογον ἄλλῃ ἄνευ ἑτέρου: +

πολλαπλασιασμὸς δὲ τοῦ συμβαίνειν βίων ὁρωμένων, καὶ ὅτι διὰ λογισμὸν οὐκ ἂν δέξαιτο ἄλλος ἄλλου νοῦν ἀντὶ ἑαυτοῦ ἐκπλαγέντων, ᾗ· ὅτι δὲ πολλαπλασιασμὸν μὲν οὐ δεύτερον ἀντὶ ἀλύσεως τῶν πρότερον· ὅτι καὶ πολλοῦ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀπὸ τοῦ πρώτου συλλογισμοῦ γινόμενα ἀδύνατα. οὔτε γὰρ ἀπὸ πολλοῦ ἡλίου, ἢ ὅλος ἀπὸ ζῴου ἐστίν· οὐδὲ ἀπὸ πρώτου συλλογισμοῦ πολλοὶ οἱ ὅροι, οὐδὲ ὅλως τὸ πολλαπλασιάζεσθαι ἀναγκαῖον, οὐ γὰρ ὁμοιομερῆ ἀλλήλοις προσίασιν, ἀπρονόητον ἀλλοφαλείᾳ, οὐ πρὸς ἑαυτὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ πρῶτον ἀλλοφαλές, ὃ τοῦ πρώτου συλλογισμοῦ ἐστιν ὅρος. ὁ δὲ τοῦ πρώτου ὅρος ἐστὶν ἀεὶ ἐν ἑκάστῃ ἀλύσει τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου συλλογισμοῦ

τῶν συλλογισμῶν, ἐὰν λάβω τὸ οὐ μπτέρας μεν ἢ αὐτὸ ἐστρέφων τῶν ἀκολουθοῦν
πρόσωπον. τὸ δεύτερον φυλάττων τῶν ἀκολουθοῦν οὐ μπτέρα ἢ γῶ τῶν ἀποφάσεις
πρόσωπον οὕτως· ὃ αὐτός ἐστι καὶ θεοῦ δοκεῖ λίθου· ὃ αὐτός ἐστι καὶ πάντως ἐστὶ λίθος.
εἰ σὺ εἶ θεὸς ἐστὶ λίθος· ὃ αὐτός ἐστι καὶ θεοῦ δοκεῖ λίθου· οὐδέτω βίτω σχήματος· ἐξ ὧν
μὲν ὁ φιλόσοφος μονόστοιχα ἐστὶ τὰ ἀκόλουθα τῶν ἀλλων δέξει· διὰ δὲ τῶν πρώτων πάντες
στοιχεῖα εἰσὶ τῶν βίτω σχήματος. πρώτου δὲ ὄντος τοῦ οὐ μπτέρας μεν,
ἐν τελείοις μὲν δέξαις μία ἐστὶ τῶν προσώπων ἀκολουθία· οὐ δὲ ἀτελέσι δύο· λαμβάνον τὸ οὐ μπτέρας μεν· πρώτου· τῶν ἀκολουθοῦν
τῶν προσώπων ἐπὶ μέρους· οὐ στοιχεῖα ξ· πλὴν τῶν λοιπῶν· ἐγὼ δέ φημι,
ὅτι καὶ πρὸ φώνη ἐστὶν ἀπλῶς τῶν πρώτων σχήματος πρὸ ἀποδεικτέων ὁ ὁρισθεὶς
διὰ τοῦ ἐξ ἀνάγκης λαβεῖν τοὺς ὅρους· τῆς ἡμιολίου λόγου καὶ ἡμιολίας·
μὴ πρὸς ἑαυτὸν ἀνάγκη ἐφάπτεσθαι· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ ἐξ ἀνάγκης
ὅρους στοιχεῖα ἐστὶ τῶν ἐφάπτεσθαι πρὸς ἑαυτὸν τῶν ἡμιολίων· ἢ οὕτω μὲν
ἄλλως ἐπὶ τοῦ βίτω σχήματος τῶν ὅρων ἐξ ἀνάγκης οὕτως· ἡμιόλιος λόγος τοῦ
οὐ μπτέρας μεν· ἡμιολία· ἀνάγκη τοὺς ὅρους εἶναι· οὕτω τὸν ἡμιολίου καὶ
λοιπὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐφάπτεσθαι· οἷ ὁ αὐτός· καὶ πάντως ἐστὶ λόγος
τοῦ· ἡμιόλιος δὲ ἐστὶ λόγος τοῦ οὐ μπτέρας μεν· ἡμιολίου· ἡμιόλιος ὅρα
καὶ πάντως ἐστὶ λόγος οὐ μπτέρας μεν ἡμιολίου· τῶν μὲν οὖν ἐξ ἀνάγκης πρό
τασίν· ὁ δὲ λόγος ἐστὶ τῶν πρώτων ἀκόλουθα· λαμβάνον τὸ οὐ μπτέ
ρας μεν ἢ τῶν μέζονα· τῶν δὲ μέζονα οὐχοῖ οὔτε δέξαις· οὔτε τῶν ἀναγ
τῶν ἐστὶ τῶν πρώτων ἀκόλουθα· οὔτε διὰ τοῦ τοῦ βίτω·

πρὸ δὲ τοῦ ἀποδεικνύναι ἐν ἀρχῇ οὐ ἐστὶν ἐπισκέψασθαι πῶς· διὰ ποίου
δὴ τοῦ ἐπισκεπτέον τῶν ἀποδεικτικῶν ἐπιστήμων: +

λέγεται γὰρ τὸ μὲν ὅτι ἀναγκαῖον ἀποδεῖξαι λέγοντες· καὶ τὸ καὶ πάντως
ἀποδεικτικὸν ἀναγκαῖον τὸ ἀναγκαῖον· ὧν λοιπὸν ἐπάνοδον ἐπὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς
τοῦτο δεῖν διορίσαι ἐξ ὧν· λέγεται ἐστὶν ἀποδεικτικὴ ἐπιστήμη· καὶ ἐπὶ τοῦτων
οὐδέν ἐστὶν ἐξ ὧν ἀναγκαῖον εἶναι ἄλλο τι παρὰ ταῦτα ἀποδεῖξαι· ἀλλ' ἐστὶν ἀποδεῖξαι
τὸν περὶ τοῦ λόγου καὶ διορισμὸν τῶν βεβαιωμένων ἀποδεῖξαι
ὕλη· φανερὸν οὖν ὅτι ἀποδεῖξαι· οὐχ ἁπλῶς ἄλλης ἐστὶν ἐπιστήμης· ἀλλὰ
τὰ μὴ ὑποκείμενα ἔχειν ἄλλως ἔχειν· ἀλλ' ἐστὶ τοῦτο· ἀναγκαῖον ἄρα ἐστὶν ἁπλῶς

ὑπολήψεις προτέρους ἀλλήλοις τὸ μᾶλλον πανταχοῦ περὶ ταῦτα λέγων. ὁμοίως
λαμβάνου τοῦ ὁμοίου μᾶλλον καὶ τοῦ οὐ λέγεται ὁμοίως τὸ μᾶλλον ὑπερκείμενος. οὕτω δὲ καὶ
τὸ μᾶλλον πανταχοῦ προλαμβάνειν δεῖς δὲ ποθὲν μᾶλλον καὶ τὸ ὅλως τοῦτο
αὐτὸ ἐφ' ἡμῶν ὑπάρχειν, οἷς ἔστι τὸ ἀεὶ ὑπάρχειν τῶν ὁμοίων μᾶλλον. οἷς μὲν γὰρ
μᾶλλον, ποτὲ δὲ μή· ἀεὶ μᾶλλον γὰρ οἷς ἐλέγετο τὸ πανταχοῦ ὑπάρχον,
ἀνάγκη μὲν ἀεὶ οὐδὲν γὰρ τοῦτο ἀεὶ ἐνδέχεται εἶναι· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀποδείξεως
οὐ λογίζεται μοῦ ἐπὶ πλέον τοῦ λόγου, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἁπλῶς, οἷον τοῦ ὅλου μόνου
ἐστὶ χρεία τοῦ παρὰ τοῖς ὁμοίοις τὸ μᾶλλον ὑπάρχειν τὸ κατὰ τοῦ μείζονος.
οὐ γὰρ ὧδε μᾶλλον ἐστὶ τὸ ἀεὶ ἢ μή πως. καὶ ὅτι μὲν ἔστι τὸ ὅλως πανταχοῦ
λαμβάνειν ἐπὶ ἀποδείξεως προτάσεως· οἱ γὰρ αὐτοὶ καὶ μᾶλλον ἐν τοῖς
πρώτοις ἐπὶ ἀποδείξεως προτάσεσι. οἱ γὰρ αὐτοὶ καὶ μᾶλλον ἐν τοῖς πρώτοις
πρότασιν ἐν ἀποδείξει, οὐ μόνον οἱ οὗτοι ἐλέγχειν αὐτῶν, ἀλλὰ δεῖξαι
διὰ μὴ πανταχοῦ τῶν ὁμοίων ὑπάρχον. ἀλλ' ἀεὶ μὲν ἀεὶ ὑπάρχει, ἢ
μὴ ὑπάρχει, οἷ) ἀναγκαῖον πανταχοῦ οὐσίαν εἶναι· ἀλλ' ἐνίοτε μὲν ἐνδέχεται μὴ
αὐτὸν, ἀλλ' ἀεὶ ἴσον· τοῦτ' ἔστιν ἐν τοῖς ἀεὶ οὖσι πανταχοῦ ὑπάρχον
ἀλλ' ἀεί· ἐνίοτε δὲ τοῦ ἐνδέχεται μὴ εἶναι τὸ πανταχοῦ ὑπάρχον,
ἀναγκαῖον μὲν ἀεὶ ἀνάγκη ἴσον· οὐ πανταχοῦ ἐστὶ ἴσον· ποτὲ δὲ οὐκ ἴσον ἐστίν.
ἀλλὰ δὲ ἴσον ἐστὶν ἢ οὐκ ἴσον, ἢ διὰ τὸ ἀναγκαῖον· διὰ τοῦ γὰρ οὕτως ποτὲ
μὲν ἀναγκαῖον ἀεὶ δὲ ἐνδέχεται, ποτὲ δὲ μή· ἢ ποτὲ μὲν διὰ ἐνδέχεται. ποτὲ
δὲ μή. ἴσον μὲν ἢ ἄνισον, οὐ ποτὲ μὲν ἔστι· ποτὲ δὲ οὐκ ἔστι, ἀλλὰ δὲ ἀεὶ
ἐστὶν οὐ παντὸς ἀναγκαῖον οὕτως· τοῦτ' ἔστιν οὐ ποτὲ μὲν ὑπάρχει τῷ
τριγώνῳ ἴσαις εἶναι, ποτὲ δὲ οὐχὶ ὑπάρχει, ἀλλὰ δὲ τοῦτο ἔστι· διὸ καὶ
δεῖ, ἢ γὰρ ἐνδέχεται οὕτως προφέρομεν ὡς ἀναγκαῖον πανταχοῦ, τοιοῦτον δ' ἀναγ
οἷον δὲ ποτὲ μὲν, ὅτι μὴ οἱ ἐρωτῶντες ἐνεχώρησαν ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς
προτάσεσιν· οἷ), ἐὰν παῖς ᾖ ἴσος ζῶον· ἐὰν παῖς ἄνθρωπος διαλέγεται, ἐὰν ἄνθρω
πος προφαρόμενος· οὐ μόνον ζῆ τοῦτο, ἐὰν πανταχοῦ τῶν ὁμοίων
ὑπάρχει τὸ κατὰ τοῦ μείζονος, ἀλλ' ἐὰν μὴ πανταχοῦ μὲν οὐκ ἀεὶ δὲ. τῷ μὲν ὅλῳ παῖ
δὶ ὄντι ζῶον, οὐχὶ τοῦτο μὲν ὅλῳ πανταχοῦ ἐστὶ ὑπάρχει. τῷδε δὲ ὅλῳ παῖ ἄνθρωπος
διαλέγεται, οὐκέτι οὐχὶ τοῦτο μὲν, οὐδὲ φύσει μὲν ἐστὶ τοῦτο ὅλῳ πανταχοῦ

ε ποιεῖ τὸ

τοῦ τόπου μὴ ὢν τόπος ἀλλὰ τόπου ὁριστικὸν, διὸ καὶ ἀόριστος τόπος. ἔστιν οὖν
ὁ μὲν τόπος μὴ τόπος ὢν πως ὁ δὲ ἀόριστος πως ἐστὶ, ὁ μὲν ἀόριστος πως ἐστὶν
οὐ τόπος ἀλλὰ τόπου ὁριστικός.

αὐτὰ δὲ τὰ ὅρια τόπος ἐστὶν, οἷον αἱ τοῦ βιβλίου σφραγῖδες. ἡ μὲν
γὰρ σφραγὶς ὅριον. διορίσασθαι γὰρ πως δύναται τὸ βιβλίον: ἀλλ' οὐ τόπος:
ἐν τόπῳ δὲ ἐστὶ καὶ ταῦτα. ἐν τῷ γὰρ ἐπιπέδῳ ἐστὶν ἡ σφραγὶς: ἔστι δὲ
τοῦ ἐπιπέδου ὅριον ἡ γραμμή. ἐν τόπῳ δὲ καὶ ἡ γραμμή: ἐν τῷ γὰρ ἐπιπέδῳ
ἐστὶ καὶ αὐτή. ἀλλὰ μᾶλλον οἰκεῖος τόπος ἐστὶν ἡ ἐπιφάνεια τῆς
γραμμῆς ὁλόκληρος, ἢ μέρος τι φανὲν ὅλης. ἐν τόπῳ δὲ καὶ τὰ φανέντα
δύο σημεῖα. ἐν τόπῳ γὰρ ἡ γραμμή. ἐν τόπῳ δὲ καὶ τὸ ἓν σημεῖον
τῆς γραμμῆς ὁλόκληρος, ἢ μέρος τι φανέν. ἐν τόπῳ δὲ καὶ τὰ ὅρια
τῆς γραμμῆς ὁλόκληρος, ἢ μέρος τι φανέν. οὐ πάντως δὲ οἰκεῖος τόπος
ἐστὶν ἡ ἐπιφάνεια τῆς γραμμῆς ὁλοκλήρου. ἐν τόπῳ δὲ καὶ τὰ τοῦ
χωρίου: +

αἱ δὲ βάσεις τῶν σωμάτων εἰσὶν αἱ βάσεις τῶν λόγων οὐ τόπος
οὐδὲ ἔστιν ὅλως: +

οὐδὲ τὸ ἄνω τόπος οὐ πάντως. φανὲν γὰρ τοῦ ἄνω ἐστὶν ὅριον
ὃ καὶ βάσις ὁριστικὴ τόπου ἀόριστος παραλαμβανόμενον. οἱ γὰρ ὁρι-
ζόμενοι τῷ ὑπὸ τὴν σελήνην παραλαμβανόμενον οὐ τόπος ἀόριστος ἐστὶ τόπου
πάντων, λέγω δὴ τὴν ῥοὴν ἀλέγοντες. ὑπὸ τὴν σελήνην γὰρ ἡ ῥοή.
ὅμοιως δὲ καὶ οἱ τῷ ὑπὲρ ὁριζόμενοι παραλαμβανόμενον τῷ πρὸς τῇ
ἀλέγοντες ἄνω παλάθος γραμμῆς, ἢ τῆς ἐξ ἴσου διεστώσης ἀπὸ τοῦ κέν-
τρου ἐπὶ τὰ ἄκρα ἐπὶ πρόσθεν, ἢ ὅπως ἄλλως ὁρίζεσθαι,
ὅμοιως δὲ καὶ τῇ περιφερείᾳ, ἢ διὰ περιφέρειαν φανὲν ἄνω παλάθος γραμ-
μῆς, πρὸς ὃ ἀφ' οὗ ὁ σημειοῦται ὁ λόγος αὐτῆς ἐπὶ φανὲν, παλάθος ἢ πρὸς αὐτῷ

٤٩٦

898

πως χρηστικὸς ἀπόδειξιν· οὔτε γὰρ μόνη ἡ σφαῖρα ἡ ἀληθὴς θεῶν ἐστιν,
οὐδὲ πάντως ἀμήτυχοι μία οὖσα· αὐτὴ οὐκ ἐθεὸς οὐδὲ
τὴς πολυθεΐας μόνον σφαῖρας ἄλλον, οὐδὲ αὐτὴ· ἡ δὲ δεικνυμένη ἀπόδειξις θεὸν ἔχει.
διὰ τοῦτο οὖν οὐκ εὔχρηστος ἡ ἀπόδειξις ἀθεΐτου· οἱ δὲ σφαιροποιούμενοι
ἀπὸ θανασίμου τοῦ σφαίρου οἱ δὲ τυχὸν λαβόντες, ὃ δὲ φόβος μὴ
εὐπλοΐας, ἢ μὴ ὡς ἀφροδίσιος θεὸν θανάσιμον ὁ χρόνος, τὸν θανάσιμον ἐνέγκαντες ποιήσαι
ἀφ' ἑαυτῶν ἡμέρας τῆς σφαίρας ἐπίσκεψιν· ὡς δὲ ἐκκλινόμενος
ἢ ἐλπίων ἀπόδειξιν· ἀτὰρ οὕτως τυχοὶ οὐκ εὐθὲς οὔτε ὀλιγοχρόνιον οὔτε
ἐλπίδων, οὔτε ἡ σφαῖρα τοῦ θανάσιμον ἐστιν ἄλλον, ἀλλὰ τυχὸν οὕτως:

ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν οὕτως
ὡς ἂν ἐπὶ τοῦ χρόνου διὰ τὴν τῶν μερῶν, ἢ οὐκ ἐπὶ τοῦ χρόνου διαφορὰν
τὰ ἐστὶν ἢ ἐξάνατος: +

περὶ ἡμέρας ἐπὶ τῶν μερῶν καὶ ἀφορᾶ τοῦ ἡμέρου μνημονεύομεν, τοῦ
πλήρους εἰς ἑνὸς τῆς διαιρέσεως ὡς ἢ ὅλη ἀφορίζομεν λέγει· ὅτε
τοῦτο καὶ πρότερον μνημονεύομεν τοῦ ἡμέρου τοῦ συμβάλλει ἐν μέσῃ ἐστὶν
ἀποδεικνυμένης μεθόδου. τοῦ δὲ λοιπὸν ὅλου, οὐκέτι. τοῦ μὲν γὰρ ἡμέρου
ἐστὶν οὐδὲ ἀλλοῦ ἀλλοῦ τοῦ ἡμέρου. ἀλλὰ ἔστιν ἀπαναφωνήσεως μὲν ἕνεκα οὐσίας
τοῦ δὲ ἔτους ἐστὶν, ἀνὴ ἀλλοῦ ἀλλοῦ τοῦ ἡμέρου, ὡς ἄλλου ἄλλα τοῦ ἐξάνατος
τοῦ ἄλλου, ἄλλα τοῦ ἔστιν ἄλλου. ἀλλοῦ οὐκ ἐστὶν οὐδὲ πρὸς ἐστὶν τοῦ τοιοῦτον
συμβάλλειν· μᾶλλον δὲ ὡς ὅλου συλλογισμοῦ ἐστὶν· οἷον, ὅτε ὑπολαμβάνει
ἐκλιμπάνειν διὰ τοῦ ἐπὶ πρὸς ἑσπέρας· οὐκοῦν ὡς ἐπὶ πρὸς ἑσπέρας τοῦ
παραλλάσσομεν μᾶλλον δὲ ὡς πανδαισίαν ἐστὶν τοῦ ὅλου συλλογισμοῦ
συμβάλλειν ἡμῖν ἀλλὰ τῆς ἐκλάμψεως, ὡς μὲν τοῦ χώραν παραλλαγμένα
νομίζων· οἷον ὡς ἐν τῷ συλλογισμῷ τούτων ὑπολαμβάνει ἐπὶ πρὸς ἑσπέρας τὸ τῆς
γῆς· τὸ ἐπὶ πρὸς ἑσπέρας ἀνάλημμα· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν τῷ ἀλλοῦ ὄντος τοῦ ἐκλιμπάνειν
μὴ πάντων ἐπὶ τῶν ὑπολαμβανόντων τῆς ἐπὶ πρὸς ἑσπέρας τῆς γῆς, οὐ παραλήφθη τοῦ
ἐπὶ πρὸς ἑσπέρας, ἀλλὰ τῆς γῆς ἐν τῷ μέσου ὄρους ποιεῖ· τῶν δὲ ἄκρων
βασιλέων περὶ τούτου ἐξάλλως ἐρομένων, ὅτε αὐτὸς τοῦ μνημονεύσει· : περὶ ἡμέρας μνήσεως).
μόνα δὲ οὖν τὰ πρῶτα ὅλου τοῦ ἡμέρου ὀνομάζομεν· χρήσιμα γὰρ
πρὸς ἡμᾶς ἀποδεικνύμενα μεθόδους, ἐξάνατα ἔστιν γὰρ τοῦ

τ.

698

ὁ μὲν οὖν διὰ τῶν ἀσυμμέτρων ὁρισθεὶς εὐθὺς ἔσται, οὐ μὴν ὁμοίως γε τῶν ἄλλων ἕν τι
καὶ ἁπλοῦν ἀλλὰ δύο εὐθεῖαι τὸ σύνολον. ὁ δὲ διὰ τῶν μέσων ἢ ἐλάττων ἢ μείζων
ἀλλὰ μὴ τριῶν. οὔτε γὰρ ὁμώνυμα ἐστὶ τοῖς πρώτοις ἀσυμμέτρων οὔτε
μὴν ὁμοταγῆ, διότι οὐκέτι πρὸς μίαν τινὰ οὐδὲ πρὸς ἥλιος ἐστὶν ἡ
αὐτοῖς συμβίβασις, ἀλλ' ἐπὶ δύο ἄπλως ἥλιος, μήτε πρὸς ἄπλως τινά. ὥστε δὲ
πλάσεως ἔχειν λόγον μήτε πρὸς ἀνανυπόστατον. οὐ μὴν ἀναιρεθόλου ἀπὸ
ὁμωνύμου ἐστὶ μήτε πρὸς ἀνανυπόστατον:

κυτέρα δὲ αὐτῶν ἐστὶ τῆς ἀπόδειξις, ὁ λόγος ἡμῶν ἐστιν, ἀνάγκη μὲν δὴ ἕνα τοῦτον
μὴ ἔχειν ἐστιν ὄνομα· διὰ πολλὰ δὲ καὶ ἐπὶ ἐνίων ἐστὶν ὁ ὁρισθεὶς ἀπὸ
ὁμωνύμου ἐστὶ δὲ ποιαῦται, οἷ). ὁμώνυμοι δὲ τῶν εἰδῶν μέσων βιβλίων τῶν εὐκλείδου.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ ῥητὴ ῥητὴ δυνάμει μόνον οἷς ὡς μὴ ὧν ἄλλος ἀπὸ ἄλλου ἐστὶν.
οἷ) ὡς ἔχει ὁ ιδ πρὸς τὸν λβ, οὕτως ἔχει μὴ ὁ ιδ πρὸς τὸν ιη. μὴ ὁ δὲ πρὸς
τὸν ις. ὁ αὖ ὁμώνυμος τοῦτο μὴ αὐτῶν ε βιβλίῳ ἐστὶ μεταφορᾷ ὁμώνυμον
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ μεσότης δυνάμει μόνον οἷς ὡς μὴ ὧν ἄλλος ἀπὸ ἄλλου ἐστὶν.
ἀλλὰ μὴ ἐπὶ χρόνων τοῦτο αὖ αὐτῶν ἀδύνατον. ὁ δὲ αὐτῶν ἐν χρόνοις
δυνάμει μόνον οἷς ὡς μὴ ὧν ἄλλος ἀπὸ ἄλλου ἐστὶν. τῆς δὲ αὐτῆς ἐστὶ ἀπὸ
ὁμωνύμου ἐστὶ δὲ ποιαῦται, οἷ). ὁμώνυμοι δὲ τῶν εὐκλείδου ἐστὶν ὁ ὁρισθεὶς ἀπὸ
ὁμωνύμου ἐστὶ δὲ ποιαῦται, οὐ φαμὲν ἀναιρεθόλου δὲ ναὶ τοῦτο

۹۷۶

276

+

ἀναλυτῶν προβλήματα, ἢ ἐν οἷς συμπέρασμά ἐστιν ὁ πρῶτος ὅρος· ἢ παρ' ἃ ἀπόδειξίς ἐστιν ἐξ ἀναγκαίων ἢ ἐξ ἐνδόξων ἁπλῶς ἢ ἐξ ἀναγκαίων μὲν ἢ ἐνδόξων δὲ ἢ ἐξ ἐνδόξων ἢ ἀναγκαίων μὲν ἢ ἐνδόξων δὲ ἢ ἐξ ἀναγκαίων καὶ ἐνδόξων (ὧν αἱ τέταρτα· ἢ δὲ ἀπόδειξις ἐξ ἀναγκαίων ἐστὶ πρώτων· ἐξ ἀλλήλων δὲ μᾶλλον τὰ μὴ δι' ἀναγκαίων πρώτων, συλλογισμὸν γὰρ ἔσται ἀλλ' οὐκ ἀπόδειξιν ἔχειν· ἀπόδειξις δέ ἐστιν οὗ συλλογισμός. οὐ μὴν ἀπόδειξις ὁτιοῦν· διὸ καὶ μὴ τὰ ἀναγκαῖον τὸ συμπέρασμα, μηδὲ ἐξ ἀναγκαίων· ἐνδέχεται γὰρ ψεύδεσθαι τὸ ἀναγκαῖον ἐνίοτε καὶ χωρίζεσθαι τοῦ ἀληθοῦς· οἷον τὸ γραμματικὸν ὑπάρχειν τῷ ἵππῳ· ὅπου γὰρ μὴ ἔστι τὸ ὑπάρχον χωρίζεται συμβεβηκότων· μὴ μὴν ἀλλὰ καὶ μὴ μόνη φύσει ὑπάρχόντων ἀλλὰ καὶ τύχῃ συλλογισμὸς ἀποδεικτικὸς τοιόνδε ἐστίν, διὰ τοῦ μὴ ὄντος μέσου ὅρου λαμβάνεται· ἀλλὰ μὴν ἀναγκαῖον ἢ τὸ συμπέρασμα, οὐδὲ οὕτως ἀπόδειξις τὸ ἀληθοῦς εἶναι· οἷον συμπέρασμα διὰ συμβεβηκότων μὲν ἀληθὲς δὲ οὐκ ἔστιν· ὅτι παρὰ δόξαν ἀδόξως ἔστιν· διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐνδόξοις ἐπίσταται τὸ ἐξ ἐνδόξων προτάσεων, ἀναγκαῖον τὸ ὑπάρχειν τὸ συμπέρασμα·

ἡμῖν δὲ ὅλως ἐστὶν ἀπόδειξις ἐξ ἀναγκαίων ὅταν οὕτως ἔχῃ ὡς ἀληθῆ ὄντα τὰ ὑποκείμενα εἶναι τὰ δὲ ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης τοῖς ὑποκειμένοις· ἢ γὰρ ἐν τούτοις ἢ ἐκ τούτων ἔσται ὁ συλλογισμός· ἐν οἷς γὰρ ἡ ἀντίφασις ἀληθὴς ἢ ἀναγκαία, καὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἢ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν· ὥστε ἐν τούτοις ἔσται ὁ συλλογισμός· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστιν ἀντίφασις, οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις· ἀναγκαῖον γὰρ τὸ συμπέρασμα·

οὐ διορίζομεν δὲ πότερον ἐν ἑνὶ μόνῳ ἢ καὶ ἐν πλείοσιν ἔστιν ἀπόδειξις ἐξ ἀναγκαίων· ἀλλὰ περὶ τούτων ἐπισκεπτέον ὅταν περὶ τῶν ὁρισμῶν λέγωμεν· ἐν πόσοις γὰρ ὅροις καὶ προτάσεσιν ἔσται τὸ συμπέρασμα τὸ ἀναγκαῖον, ἐν τούτοις ἔσται ἀπόδειξις· ἐν πόσοις δὲ ἢ οὐκ ἔσται ἢ οὐκ ἀναγκαῖον, οὐδὲ ἀπόδειξις· ἐν πόσοις μὲν οὖν ἔσται ἀπόδειξις, ἐν τοσούτοις καὶ συλλογισμὸς ἔσται τοῦ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν· ἐν πόσοις δὲ συλλογισμός, ἐν τοσούτοις καὶ ὅρος· ὥστε ἐν τοσούτοις καὶ ἀπόδειξις ἔσται τοῦ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν· ἐν πόσοις δὲ ὅρος, ἐν τοσούτοις καὶ ἀπόδειξις· ἐν πόσοις δὲ ἀπόδειξις, ἐν τοσούτοις καὶ ἀναγκαῖον τὸ συμπέρασμα·

678

πονος μὴ μὲν ἐπιλελησμένου, ὅτε ζῶν ὁ ἀνὸς ἐστὶ τῆς αἰτίας ἀναιρετέος
ὥστε ἡ μὲν νῦν ἐπίσταται ἀποδεκτέον, ὅτε ζῶν ὁ αὐτὸς τῆς αἰτίας ἀναιρε
θέντος, διὰ τὸ τὸν αἰτίαν τοῦ πρᾶγμα γενέσθαι ἀδεχομένων ἀναι, οὐδὲν ἧττον ἀπρόσκο
πτον ἢ δέ. διὰ τὸ ἐπίστασθαι ἐστὶ τὸ δι' αἰτίας τινὸς αἰτίαν. ὃ δὲ οὐκ οἶδεν ἀδέχεται οὐ
τῶν ἄλλως ἔχειν· ἡ δὲ μὴ ἐπίστασθαι οὐδέχεται φθαρῆναι, τὸ συμβαίνον ἀδύ
νατον ἐνδεχόμενον. ἀλλ' ἔστιν ἀδύνατον τὸν οὕτως ἔχοντα δόξαν,
τοῦτο δὲ μένος τὸν ἀδεχόμενον μεταβάλλον· ἢ οὕτως ἐδόξαζε ἄλλοτον·
ἐπιστήμη, ἀλλ' ἡμὴ ἐξῆς ἀδεχομένων ἢ ἀπόδειξις τοῦτο δὲ ἔστω ζό
μενον τὸ δι' ἀδεχόμενον μὴ μεταβάλλον. πρὸς δὲ τοῦτοπάντως ἔστω ὅτι ἐνδέχε
ται μὴ ἡμᾶς ἀναμνησθῆναι· οὐδέχεται δὲ ὅμως ἀναμνησθῆναι, διὰ τὸ τοιαύτην ἔναι
τῶν δυσὶν ἀδεχομένου φύσιν· ἐνδεχόμενον δὲ ἄλλοτον τοῦτο εἶναι
βαίνειν πρὸ ἀμνησθέν· λέγω δὴ τὸ τὴν ἐπιστήμονα σον ζόμενον μὴ δυ πρᾶ
γματα σωζομένου μὴ ἐπιλελησμένον μὴ δύνασθαι ἐπιστήμονα, διὰ
τὸ μὴ σώζεσθαι ἕξιν τὸ ἀνδεχόμενον. ἀλλοῖον γε. ὥστε δῆλον τοῦτο συμβαῖ
νον τοῦτο, ἐνδεχόμενον τὸ ἀνδεχόμενον μὴ ἀμνησθέν. ἀδυνάτου δὲ ὄντος ἐπι
στήμης, σωζομένου τοῦτο πράγματος μὴ δυνατὸν γίνεσθαι μὴ τῆς γνώσεως.
οὐδὲ ἄρα πρὶν φθαρῆναι τὸ ἀνδεχόμενον ἐπίστατο. ἀδύνατον γὰρ ἐκ τοῦ ἐπί
στασθαι δὲς τὸ μὴ ἐπίστασθαι μεταβαλεῖν· μὴ ἐνόντων βίων φθαρέντος
ἢ τοῦ γινώσκοντος ἢ τοῦ γνωστοῦ ἢ τῆς γνώσεως, μὴ ἀφ' ὧν τὰ ἀπορη
θέντα ἐπίστασθαι. ὅταν ἡ δὲ μὲν τὸ πρᾶγμα τὴν αἰτίαν αὐτοῦ, μὴ δὲ
οὐκ οἶδεν ἀλλως ἔχειν ἐστὶν ἃ πρότασις τοῦ συμπεράσματος.
ἀδύνατον ἄρα αὐτὸς ἄλλως ἔχειν· τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν, ἀνάγ
κη οὕτως ἔχειν. ἀναστρέψας ἄρα ἀποδείξεις τοῦ συλλογισμοῦ πρότα
σις, ὡς διάπλου ἀποδείξεως:

ὃ δὲ μὴ ἐφθαρται, ἀνδέχεται φθαρῆναι· τοῦτο συμβαῖνον ἀδύνατον:
τὸ συμβαῖνον ἄρα τοῦτό ἐστι τὸ ἐπιστήμης ἀρτιμένας τοῦτο δέστιν οὐ συμβαῖ
νον ἄλλοτον· ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐπίστασθαι τὸ ἐπίστασθαι δέ, ἅταν μὴ μεταβαλόντος
τὸ μὴ ἐπίστασθαι· μήτε τοῦ γινώσκοντος φθαρέντος μήτε τοῦ γινωσκομένου
μήτε τῆς γνώσεως· ἐνδεχόμενον δὲ τοῦτο ἀδύνατον· ἀδύνατον ἄρα ἐπίστασθαι·

τῆς ἐπιστήμης ἐξ ἀνάγκης προτάσεων γινομένης, δῆλον ὅτι καὶ ἡ ἀπόδειξις
ἔσται ἐξ ἀληθῶν καὶ πρώτων καὶ ἀμέσων καὶ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων
καὶ αἰτιωτέρων τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ ἔσονται καὶ αἱ ἀρχαὶ οἰκεῖαι
τοῦ πράγματος· τὰ γὰρ τοιαῦτα ἀξιώματα ἀρχαὶ ἀποδείξεως λέγονται·
ἀπόδειξις δὲ λόγος ποιητικὸς ἐπιστήμης. ἔστι δὲ λόγος ἐν ᾧ θέντι τινὶ
τὸ τί ἦν εἶναι ἢ κατηγορεῖται τι ἐξ ἀνάγκης τῶν κατὰ τὸ ἀναγκαῖον
ἢ ἐστὶν ἢ γέγονεν ἢ ἔσται· ἐπεὶ γὰρ ἐπιστάμεθα ὅταν μὴ οἰώμεθα
γινώσκειν τὸ αἴτιον δι' ὃ τὸ πρᾶγμά ἐστιν ἐκεῖνο αἴτιον εἶναι καὶ μὴ
ἐνδέχεσθαι τοῦτο ἄλλως ἔχειν, δῆλον ὅτι καὶ τὸ ἐπιστητὸν ἁπλῶς
ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης· τὸ ἄρα κατὰ τὴν ἐπιστήμην ἀκριβῶς ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης
τὸ ἀίδιον· τὰ δὲ ἐξ ἀνάγκης ἅπαντα ἐστὶν ἀΐδια· ἄγενητα γὰρ καὶ
ἄφθαρτα· ἔτι πᾶσα ἐπιστήμη λέγεται διδακτὸς εἶναι καὶ τὸ ἐπιστητὸν
μαθητόν· διδασκαλὴ δὲ ἐκ προϋποκειμένων ἅπασα, ὡς καὶ ἐν τοῖς
περὶ τῶν σχημάτων διώρισται· ἡ γὰρ δι' ἐπαγωγῆς διδασκαλία πίστιν
ἐμποιεῖ τοιαύτην· καὶ γὰρ οἱ ἐπακτικοὶ τῶν λόγων οὕτω δεικνύουσι
τὸ μέσον ἄκρον τῷ τρίτῳ ὑπάρχειν διὰ τὸ τὸν ἐπὶ πολλῶν καὶ μέσων
ὅρων ἐπιστητὸν ἐξ ἀνάγκης ἔχειν τὸ ἄκρον· ἐπεὶ γὰρ ἐπὶ πάντων
ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη, καὶ τὸ ἐπιστητὸν ἐξ ἀνάγκης ἔσται τοιοῦτον· ἔστι
δὲ τὸ ἐπιστητὸν ἐξ ἀνάγκης ἀπόδειξις· ἔστιν ἄρα ἀπόδειξις ἐξ ἀληθῶν
καὶ πρώτων καὶ ἀμέσων καὶ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων καὶ αἰτιωτέρων
τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ καὶ αἱ ἀρχαὶ οἰκεῖαι τοῦ πράγματος·
τὰ γὰρ τοιαῦτα ἀξιώματα ἀρχαὶ ἀποδείξεως λέγονται· ἀπόδειξις δὲ
λόγος ποιητικὸς ἐπιστήμης· ἔστι δὲ λόγος ἐν ᾧ θέντι τινὶ τὸ τί ἦν εἶναι
ἢ κατηγορεῖται τι ἐξ ἀνάγκης τῶν κατὰ τὸ ἀναγκαῖον ἢ ἐστὶν ἢ γέγονεν
ἢ ἔσται· ἐπεὶ γὰρ ἐπιστάμεθα ὅταν μὴ οἰώμεθα γινώσκειν τὸ αἴτιον δι' ὃ
τὸ πρᾶγμά ἐστιν ἐκεῖνο αἴτιον εἶναι καὶ μὴ ἐνδέχεσθαι τοῦτο ἄλλως ἔχειν,
δῆλον ὅτι καὶ τὸ ἐπιστητὸν ἁπλῶς ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης· τὸ ἄρα κατὰ τὴν
ἐπιστήμην ἀκριβῶς ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀίδιον· τὰ δὲ ἐξ ἀνάγκης
ἅπαντα ἐστὶν ἀΐδια· ἄγενητα γὰρ καὶ ἄφθαρτα· ἔτι πᾶσα ἐπιστήμη
λέγεται διδακτὸς εἶναι καὶ τὸ ἐπιστητὸν μαθητόν· διδασκαλὴ δὲ ἐκ
προϋποκειμένων ἅπασα, ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ τῶν σχημάτων διώρισται·
ἡ γὰρ δι' ἐπαγωγῆς διδασκαλία πίστιν ἐμποιεῖ τοιαύτην· καὶ γὰρ οἱ
ἐπακτικοὶ τῶν λόγων οὕτω δεικνύουσι τὸ μέσον ἄκρον τῷ τρίτῳ ὑπάρχειν
διὰ τὸ τὸν ἐπὶ πολλῶν καὶ μέσων ὅρων ἐπιστητὸν ἐξ ἀνάγκης ἔχειν τὸ ἄκρον·
ἐπεὶ γὰρ ἐπὶ πάντων ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη, καὶ τὸ ἐπιστητὸν ἐξ ἀνάγκης
ἔσται τοιοῦτον· ἔστι δὲ τὸ ἐπιστητὸν ἐξ ἀνάγκης ἀπόδειξις· ἔστιν ἄρα
ἀπόδειξις ἐξ ἀνάγκης προτάσεων· διὸ πρώτην περὶ τοῦτον τὸν τρόπον
ὁ πρὸ ὁδοῦ μόνον ἀνάγκης ἀποδεικτικῆς πρότασιν ἐπιζητεῖν δεῖ·
δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὁ τεφανὴν ἐπιμὴ ἄλλην τινὰ ἄλλης ἀληθῆ ἔσεσθαι φαμεν· καὶ
ἐπιμὴ ἀναγκαίαν, ἀναγκαῖον· οὐδὲ τῶν τοιούτων προτάσεων φύσιν ἔσεσθαι
τοῦ συμπεράσματος, ἀλλὰ διὰ ταύτην τῶν ἄνω τοι αὐτὴν πρὸς ἄλλην τινὰ

χεῖσιν, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ προσδιωρισμοῦ συλλογισμοῦ· οὐδὲ κατὰ διαίρεσιν τοῦ δυνατοῦ
καὶ ἐνδεχομένου· ἀλλ' ἐπὶ τοσοῦτον συμβαίνει μόνον μόνου τοῦ ὡσοῦν διαιρεθέντος
μόνα ἀδύνατα ἀναγκαῖα δυνατὰ ἐστί, διαιρεθέντος τοῦ ὡσοῦν μὴ κατὰ πάντα τρόπον, ὅμοιον
δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου λίθον εἶναι ὅλίθος οὐσία· ὁ ἄνθρωπος ἄρα οὐσία· οὐ διαιρεθὲν
λίθον εἶναι καὶ οὐκ εἶναι ταὐτὸν σημαίνει οὐσία ἀλλὰ διαιρεθέντος τῶν ἄκρων φύσιν.
ἐὰν μὴ λάβωμεν προτάσεις ἐξ ὧν αἱ συναγωγαὶ ὧδε πάλιν αἱ συναγωγαὶ τοῦ μὴ
διὰ διαιρέσεως ἕτερον, ἢ διαιρεθὲν προτάσεις διὰ δύο ἀναγκαίου ἔχειν· ἐπεὶ οὐδὲ
ἐξ ἀναγκαίου ἀναγκαῖον, ἀλλὰ ἐξ ἐνδεχομένου ὅτι ἀναγκαῖον, αἱ αὐταὶ δὴ πάλιν αἱ τοῦ
συμβαίνειν, ὡς δὴ πάλιν διὰ τοῦ μὴ ἐξ ἀναγκαίου συμβαίνειν ἀναγκαῖον.
αὐτὸν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνδεχομένου μὴ ἐνδέχεσθαι τοῦτο ἀπορῶν· ὅτι οὐδὲν διαιρεῖ ἐστὶν ἐξ ἀναγκαίου
καὶ συμβαίνειν μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· ἀναγκαῖον μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ τὰ αὐτὰ τοῦ φύσιν αὐτὰ οὕτως εἶχον.
οὐδὲ ἐνδεχόμενον δὲ μὴ ἄλλοτε ἄλλως· ἐξ ἀναγκαίου δὲ συμβαίνειν λέγεται
τοσαυταχῶς ὅσα ἐνδέχεται ἐξ ἀναγκαίου συμβαίνειν μὴ ἀναγκαῖον εἶναι ἐπόμενον· οἷον τὸ ἐν ἀνάγκῃ ὄντα εἶναι βραίχεσθαι,
οὐκ ἀναγκαῖον μὲν γὰρ τὸ βραίχεσθαι ἐπὶ δυσὶ ἐὰν τῶν ὑποκειμένων,
δυνατὸν δὲ καὶ τριῶν βραίχεσθαι· διὸ καὶ ἄπτωσι πλέω, οὐκ ἐξ ἀναγκαίου βραίχεσθαι·
ἔστι δὲ καὶ πλείονι τοῦ ἀναγκαίου, ἢ δὲ ἐξ ἀναγκαίου ἐπόμενον· διὸ καὶ μὴ τὸ
δυνατὸν τοῦτο ἐνδέχεσθαι πλείοσιν ἢ ἐξ ἀναγκαίου ὄντα, αἱ αὐταὶ δὴ πάλιν αἱ τοῦ μὴ ἀναγκαῖον
εἶναι· διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνδεχομένου μὴ ἐνδέχεσθαι τοῦτο ἀπορῶν· ὅτι οὐδὲν διαιρεῖ ἐστὶν ἐξ ἀναγκαίου
καὶ συμβαίνειν μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· οὐδὲν γὰρ ὑπάρχει ὃ οὐκ ἀνάγκη· πῶς οὖν ἐστὶν
ἐνδεχόμενον δὲ μὴ ἄλλοτε ἄλλως, πάντων μὲν τῶν ἐξ ἀναγκαίου
ἐστὶν ἀναγκαῖον δὲ μὴ τὰ ἄλλοτε ἄλλως, πάντων μὲν τῶν ἐξ ἀναγκαίου
ἐστὶν· ἐνδεχόμενον δὲ μὴ ἄλλοτε ἄλλως, οὐκέτι μὲν διὸ τὰ μὲν ἐξ ἀναγκαίου
ἐστὶν ἀναγκαῖον· εἰ γὰρ ἐξ ἀναγκαίου τὰ δὲ ἐνδέχεται,
διὸ καὶ ἀνάγκη τὸν αὐτὸν ἔχειν τρόπον· οἷον εἰ ἀνάγκη ἐν ἀνάγκῃ ὄντα βραίχεσθαι,
οὐκ ἀναγκαῖον μὲν τὸ βραίχεσθαι ἐπὶ δυσὶ ἐὰν τῶν ὑποκειμένων,
δυνατὸν δὲ καὶ τριῶν βραίχεσθαι· διὸ καὶ ἄπτωσι πλέω, οὐκ ἐξ ἀναγκαίου βραίχεσθαι·
ἔστι δὲ καὶ πλείονι τοῦ ἀναγκαίου, ἢ δὲ ἐξ ἀναγκαίου ἐπόμενον· διὸ καὶ μὴ τὸ
δυνατὸν τοῦτο ἐνδέχεσθαι πλείοσιν ἢ ἐξ ἀναγκαίου ὄντα, αἱ αὐταὶ δὴ πάλιν αἱ τοῦ μὴ ἀναγκαῖον
εἶναι· διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνδεχομένου μὴ ἐνδέχεσθαι τοῦτο ἀπορῶν· ὅτι οὐδὲν διαιρεῖ ἐστὶν ἐξ ἀναγκαίου
καὶ συμβαίνειν μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· οὐδὲν γὰρ ὑπάρχει ὃ οὐκ ἀνάγκη· πῶς οὖν ἐστὶν
ἐνδεχόμενον δὲ μὴ ἄλλοτε ἄλλως, πάντων μὲν τῶν ἐξ ἀναγκαίου
ἐστὶν ἀναγκαῖον δὲ μὴ τὰ ἄλλοτε ἄλλως, πάντων μὲν τῶν ἐξ ἀναγκαίου
ἐστὶν· ἐνδεχόμενον δὲ μὴ ἄλλοτε ἄλλως, οὐκέτι μὲν διὸ τὰ μὲν ἐξ ἀναγκαίου
ἐστὶν ἀναγκαῖον· εἰ γὰρ ἐξ ἀναγκαίου τὰ δὲ ἐνδέχεται,
διὸ καὶ ἀνάγκη τὸν αὐτὸν ἔχειν τρόπον· οἷον εἰ ἀνάγκη ἐν ἀνάγκῃ ὄντα βραίχεσθαι,

ex necessitate fuisse
fuisse
si non medium

ζ διαιρεῖ.

ἐκλαύθμ ἔκλειπτ-θι

ψ πεπῶ σύμπερασμα ἀπόδειξον ἔσται :

Τῶν δὲ μὴ ἀναπόδεικτον ἓν τὸ σύμπερασμα, οὐ δεῖ τὰ μέσον ἀναπόδεικτα
οἴονται δεῖν : +

Ἐπεὶ οὖν δεχόμενον μὲν ἓν τὸ σύμπερασμα, οὐκέτι δὲ μόνον τὸ τοιοῦτον ἀλλὰ
καὶ τοὺς προλήψεις δεῖ ἀποδείξεις εἶναι· ἐπεὶ δὴ δεῖ δεῖξαι, ὅτι τῶν ζητου-
μένων πότερον δεῖ ἀποδείκνυσθαι ἔστιν σύμπερασμα, συμβήσεται δὴ
τοῦτο καὶ ἐξ ἀνάγκης ἄπειρα εἶναι, ἢ καὶ τοὺς προλήψεις εἶναι ἀναπόδεικτους,
τοῦτο καὶ ἔστιν :

οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς οὔτε διαλύσεως τοῦ ὅλου εἰς ἀναπόδεικτα. ἄλλοι
μὲν γὰρ οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ λαμβάνειν ἀναπόδεικτον τὸ μὴ ἀναπόδεικτον,
ἢ οὐδ' ὁπωσοῦν :

λέγεται οὖν ἔστιν· ἐν τῷ δ' ἀποδεικνύειν δεῖ σύμπερασμα πρῶτον ἀπόδειξιν
ἔστιν ἐπὶ μὴ τὰς προλήψεις εἶναι ἀναπόδεικτα ἄλλα δεχόμενα, ἐν μὲν μὴ
ἐν δὲ πάντα δεχόμενα ἐπὶ δύο ἀνάγκη προλήψεις εἶναι ἀποδείξεις. ἀλλὰ
ἐν δὲ ἐπὶ πάντα δεχόμενα ἐπὶ δύο, οὐδὲν ἧττον ἀποδεικνύναι χρήσεται.
τοῦ μὲν βουλόμενον δεῖξαι ἀπόδειξιν ὅτι ἀναπόδεικτα ἓν ἔχειν· τὸ δὲ οὔτε
διαλύειν οὔτε ὅλα. τοῦτο δὲ ἔστιν οὔτε τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι, οὔτε τὸ δοῦναι
τὰ πρέποντα ἐξηγεῖσθαι συλλογισμῶν· οἷον πρὸς τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι
διὰ τὸ οὐ τὰ ὅλα ἀναπόδεικτα ἔχειν· τὸ δὲ οὔτε διαλύειν οὔτε ὅλα. τοῦτο δὲ ἔστιν
τὸ μὴ ἐᾶν ἀποδεικνύειν ὅλα, οὔτε τὸ δοῦναι τὰ πρέποντα ἐξηγεῖσθαι συλλογισμῶν·
οἷον πρὸς τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι διὰ τὸ οὐ τὰ ὅλα ἀναπόδεικτα ἔχειν· τὸ δὲ
οὔτε διαλύειν οὔτε ὅλα. τοῦτο δὲ ἔστιν οὔτε τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι, οὔτε τὸ δοῦναι
τὰ πρέποντα ἐξηγεῖσθαι συλλογισμῶν· οἷον πρὸς τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι διὰ τὸ
οὐ τὰ ὅλα ἀναπόδεικτα ἔχειν· τὸ δὲ οὔτε διαλύειν οὔτε ὅλα. τοῦτο δὲ ἔστιν οὔτε τὸ ὅλα
ἀποδεικνύειν ἐάσαι, οὔτε τὸ δοῦναι τὰ πρέποντα ἐξηγεῖσθαι συλλογισμῶν· οἷον πρὸς
τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι διὰ τὸ οὐ τὰ ὅλα ἀναπόδεικτα ἔχειν· τὸ δὲ οὔτε διαλύειν
οὔτε ὅλα. τοῦτο δὲ ἔστιν οὔτε τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι, οὔτε τὸ δοῦναι τὰ πρέποντα
ἐξηγεῖσθαι συλλογισμῶν· οἷον πρὸς τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι διὰ τὸ οὐ τὰ ὅλα
ἀναπόδεικτα ἔχειν· τὸ δὲ οὔτε διαλύειν οὔτε ὅλα. τοῦτο δὲ ἔστιν οὔτε τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν
ἐάσαι, οὔτε τὸ δοῦναι τὰ πρέποντα ἐξηγεῖσθαι συλλογισμῶν· οἷον πρὸς τὸ ὅλα
ἀποδεικνύειν ἐάσαι διὰ τὸ οὐ τὰ ὅλα ἀναπόδεικτα ἔχειν· τὸ δὲ οὔτε διαλύειν οὔτε ὅλα.
τοῦτο δὲ ἔστιν οὔτε τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι, οὔτε τὸ δοῦναι τὰ πρέποντα ἐξηγεῖσθαι
συλλογισμῶν· οἷον πρὸς τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι διὰ τὸ οὐ τὰ ὅλα ἀναπόδεικτα
ἔχειν· τὸ δὲ οὔτε διαλύειν οὔτε ὅλα. τοῦτο δὲ ἔστιν οὔτε τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι,
οὔτε τὸ δοῦναι τὰ πρέποντα ἐξηγεῖσθαι συλλογισμῶν· οἷον πρὸς τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν
ἐάσαι διὰ τὸ οὐ τὰ ὅλα ἀναπόδεικτα ἔχειν· τὸ δὲ οὔτε διαλύειν οὔτε ὅλα. τοῦτο δὲ ἔστιν
οὔτε τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι, οὔτε τὸ δοῦναι τὰ πρέποντα ἐξηγεῖσθαι συλλογισμῶν·
οἷον πρὸς τὸ ὅλα ἀποδεικνύειν ἐάσαι διὰ τὸ οὐ τὰ ὅλα ἀναπόδεικτα ἔχειν· τὸ δὲ οὔτε

γισμός διοῦς. ἡ Ϛ΄ καὶ διάμετρον ἐστὶ τοῦ ἡλίου. καὶ διάμετρος ὁδοῦ
ἀμαξιαία. ἡ οἰκίαν ὁρᾷ ἀμαξιαίαν. ἰσοῦται ἄρα οὗτος τῷ ἀπὸ δύο μιλίων τοῦ
πλήθους ἀπόμου. οὐκέτι καθ' ὑπόθεσιν. ἐπεὶ ὁ ἄλλος πόλιν ὅλην καὶ διά-
μετρον ἡλίου ἐστὶν ἄρα. οὐδὲ τὸ διοῦ ἐστὶν ὑπερβάλλον
ἄρα τῆς μιλιαίας. δοθεῖσα δὲ τέρου μάζου ὁρου διοῦ λέγον τὸν ὁπόσε ποτὲ
προσβολὴν τοῦ πλήθους. ἵνα ᾖ ὁ συλλογισμὸς διοῦς. ἡ οἰκίαν ὁρᾷ τὸν
διάμετρον οὖσα ἐπὶ προσβολὴν τοῦ πλήθους. ἐπὶ προσβουμιλίου δὲ
μιλιαίου. ἡ οἰκίαν ὁρᾷ ἀμιλιαίου. ἡ ἐστὶν οὖσα ἔμπροσθεν τὴν ἡμι-
σφαιρίαν ἄρα τῆς μιλιαίας εἶχον. ἡ μεθολλυοῦσα ὁλοσχερὲς μέσον
σφαιρωτόρων οὐ οὐκέτι ἄλλο ἄρα ὑπερον παραλλα-
βὸν ὡς μιλιαῖον ἀπὸ συλλογισμοῦ τοῦ ἐμβολῆς μιλιαίου συλλογισμοῦ
λαμβάνοντα ἀπριβέστερον ἀπὸ ἐξῆς. ὁ λόγος αὐτὸς περὶ τούτων διορισθέντ
μεθ' ὑπόμνημα. τούτων δὲ νοηθέντων ἐκ μνήμης μὲν δὲ ἐξῆς ἐπὶ τῶν προειρη-
μένων ἀναχθήσεται οὕτως:

μείωσις ἐστὶ τὰ τοῦ ὅλου ἀπὸ μέρους, ἐπὶ τὰ τοῦ ὁποσοῦμέρους:
λέγει διοῦ τοίνυν ἐστίν. ὁ λόγος οὗτος τοῦ ὅλου ἐστὶ λαμβανόμενος συλλογισμῶν
ἁπλῶν, οὗτος τοίνυν τοῦ διοῦ, ἐφ' ὧν ὁ ἐχόμενος ἐπὶ μέσος ὅρος διοῦ ἢ ἀπὸ
ὁδὸς ἐστὶ γέρουσα. ἡ γὰρ μιᾶ πῖ σφαῖρα ὁποσοῦμέρους οἰκίσεται πῖ σφαῖρα τὸν ἀγνοουμένου ὅλου
ἐφ' ὧν ἐχόμενος ἐπὶ μέσος ὅρος διοῦ ἢ ἀπὸ ὁδὸς γέρουσα. ἡ γὰρ μιᾶ πῖ
σφαῖρα ὁποσοῦμέρους οἰκίσεται πῖ σφαῖρα τὸν ἀγνοουμένου ὅλου ἐφ' ὧν ἐχόμενος ἐστὶν ὁ μέσος
ὅρος, ἡ ὁδὸς ὅλου ἐφ' ὧν ἐχόμενος ἐστὶν οὗ δὲ οἰκίσεται πῖ σφαῖρα. ἡ ἐφ' ὧν
διὰ ἐξῆς ὁ πρῶτον λαμβανόμενος ἐπὶ μέσον ἡ ἐπὶ τοῦ ὅλου ὅλου
λαμβάνεται ἐπὶ ἀπὸ τοῦ ὁδὸς δὲ ἐστὶν ἡ μιᾶ πῖ σφαῖρα ἐπὶ τοῦ ὅλου ἐφ' ὧν
ἐχόμενος εἶχεν. τοῦτο δὲ ἐμμένον ἐπὶ τοῦ ὅλου. ἀσαφὲς δὲ ἐστὶ τὸ ἡ
τοῦ δὲ λαμβάνειν πρότερον ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πρὶν λαμβάνειν, ποτὲ δὲ ἀντὶ
τοῦ ἔξωθεν τοῦ. ὁ λόγος μὲν γὰρ λέγει ὁποίας ἂν τὰ τοῦ ὅλου ἐπὶ δύο μέσων
ἢ διὰ πρόσοψις ἀπὸ τοῦ ἐστί. διὸ καὶ ποιητέον
τοῦτ' ἐστὶ διὰ δύο μέσων. ὁ λόγος δὲ τοῦ ὅλου ἐπὶ δύο μέσων. ἀντὶ τοῦ πρόσο-
φον ποιητέον κατὰ τὴν ἔξωθεν τοῦ ἀνοουμένου μέσου ἐπὶ διὰ προσοψίσεως τοῦ
ἔξωθεν πρὶν λαμβάνειν μέσου ἐπὶ τοῦ μέσων τοῦτ' ἐστὶν ἀ μέσων οὗ ὅ

τῶν δὲ διὰ μεταστάσεως ζώσεων προθέσεων:

ὧν δὲ σύμβαινόντων μὴ ἐνδέχεται οὔτε πρὸς ἀφορίαν ἐκβαίνειν οὔτε πρὸς μανδρωδίαν ἐκπίπτειν ἐξῆς:

ἐξαιρέτως δὲ πρὸς ἀφορίαν ἀπειλοῦντές ἐσιν ἐξαίφνης ἐπιγενόμενοι προθέσεων εἴδους ἐνδεῶν ἐκ πρὸς δύ' τῶν ἐνδεῶν ὃ δεύτερος τρόπος ἐστὶν ἐναντίος τῶν συμβαινόντων ἀνὴρ ἐλαττοῦται ἀμήχανον οἷον ἐκ τοῦ ἐνδεοῦς εἴδους εἰς τὸ ἄφορον ἐκβαίνειν.

+

αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐξαίρετον καὶ πολλαχοῦ μᾶλλον ἐστὶ μητρὸς καὶ
οὐ τὴν ἀπορίαν φησίν, ὅτι δὴ τὸν θάνατον οὐ μόνον διὰ τὴν τῶν πραγμάτων
φύσιν· τοῦτο γὰρ ἀναγκαῖον ἅπασιν· ἀλλὰ μᾶλλον τὸν πρόωρον θάνατον ὃν
ἂν ἐξαίρετα καὶ μᾶλλον ἀνωλοθρεύσθαι ἡγεῖται μητρὸς καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ αἰγὸς
καὶ ἀρνός. οὕτω γὰρ ὠρίζετο τὴν συλλογὴν μᾶλλον ἀναλίσκων ἀφ' ὧν τὰ ἐναν-
τία τῶν προλήψεων διδάσκει ἐπὶ μητρὸς καὶ οὐ διὰ τοῦτο τοῦ
φύσιν· τὸ μὲν οὖν καὶ ἀνωλοθρεύσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶν ἀναιρεῖν μὴ διὰ τὴν ἀνωλοθρίαν μὴ δὲ διὰ
τὸν τοιοῦτον μᾶλλον ὕλην ἔχειν πρὸς ἀπόδειξιν· ἀφ' οὗ δὲ οὐκ ἐστὶν ἀναιρεῖν μὴ δὲ διὰ τὴν ἀνωλοθρίαν μὴ δὲ διὰ

283

ἀπαντᾶται σύμπτωμα καὶ ταῦτα δὲ ἢ ὅλα ἀξιώματα καὶ ταῦτα μὴ ἓν σύμπτωμα τοῦτο,
ὅτι ἐν τοῖς τοιούτοις ὅροις μὴ ὁ τοῦ μὲν ὅρου· διὰ τί οὖν οὐ τούτων ἕκαστον ἓν ὂν
ἀπόδειξις ἔσται ἰδίου μὲν ἀξιώματος ἐπὶ ἑκάστου ἰδίαν δὲ διαφόρων
ἐπιστημῶν χρήσασθαι· μηδὲ ὁ τέλειος μέν ἐστι ὁρισμὸς ὁ ἐξ ἁπάντων
τῶν αὐτῶν ἴσα μὴ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα· τῶν μὲν τοιούτων ὅρων ἕνα μὴ
γράφουσιν, οὐχ οὕτω δὲ τῶν ἐκ διαφόρων ἐπιστημῶν χρήσασθαι· ἀλλ' ἕκαστον
φορᾶς ἓν διαφόροις ἐπιστήμης ἐστὶ τὸ τοιοῦτο μὴ ἓν ἀξίωμα· μηδὲ ὅλως,
οὕτως οὐδὲ ῥᾴδιον ἔσται ἰδίου μὲν ἀξιώματος ἐπὶ διαφόρων ἐπιστήμων
χρήσασθαι· πρῶτον μὲν οὖν διαφωνοῦσιν οἱ λόγοι καὶ ἓν ἀξίωμα
ἰδίου ἀξιώματος χρήσασθαι διαφοροῖς ἐπιστήμαις· λέγουσι γὰρ ὅλως μὴ
δεῖν ὅλως ταῦτα ἴσα εἶναι ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα, οὐχ ἁπλῶς πᾶν ἴσον παρὰ
λήμματος· ἀλλὰ ταῦτα αὐτῶν μεγέθη ἴσα· ὁμοίως δὲ ὁρισμὸν ἴσων ἰδίων
τῶν ὁρισθέντων ἴσα ἀριθμούς, μὴ ἀλλήλοις ἴσους εἶναι·

ῥᾴδιον δὲ ἐστὶ καὶ ὧν μὴ ἓν συμπέρασμα· οὐ γάρ ἐστιν ὃ ἀπαντήσεται
συμπεράσματι ὅρος· οὐ γὰρ ἀπόδειξις ἡ τοῦ ἴσου καὶ ταῦτα μὴ ἓν ἀλλ' ἐστὶ
πολλά· οὐ γὰρ ἓν τὸ ἐξ ὧν ἡ ἀπόδειξις· ἓν δὲ τὸ ἐξ ὧν ἡ ἀπόδειξις·
ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἀπὸ ἑνὸς ἀξιώματος ἐστὶ δεῖξαι· ὅμοιος καὶ ὁ ὁρισμὸς
τῶν ἀριθμῶν ἴσων καὶ ἀριθμοῦ, μὴ ἀλλήλοις ἴσους εἶναι·

ῥᾴδιον δὲ ἐστὶ καὶ ὧν μὴ ἓν συμπέρασμα· οὐ γάρ ἐστιν ὃ ἀπαντήσεται
συμπεράσματι ὅρος· οὐ γὰρ ἀπόδειξις ἡ τοῦ ἴσου καὶ ταῦτα μὴ ἓν ἀλλ' ἐστὶ
πολλά· οὐ γὰρ ἓν τὸ ἐξ ὧν ἡ ἀπόδειξις· ἓν δὲ τὸ ἐξ ὧν ἡ ἀπόδειξις·
ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἀπὸ ἑνὸς ἀξιώματος ἐστὶ δεῖξαι· διὸ καὶ ὁ ὁρισμὸς
τῶν ἀριθμῶν ἴσων καὶ ἀριθμοῦ, μὴ ἀλλήλοις ἴσους εἶναι· ἐν δὲ τοῖς
διαφόροις ἐπιστήμης· γραμμῶν μὲν ταῦτα εἶναι φησι· ἀριθμῶν δὲ

πάντως ὅτι καὶ ἡ διπλασία τοῦ ἡμιολίου ἐστὶν ἐπίτριτος:

Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀπόδειξις ἐγένετο ἑκάστου τῶν προβλημάτων, ὅτι οὐκ ἀλλαγόθεν:

Καὶ ὅλως δείκνυται ὅτι ἐπὶ πάσης ἐπιτρίτου περιλαμβανούσης προτάσεως ἐπὶ ἄλλοις ἄρτιόν τινα ἀριθμὸν ἐπὶ ἄλλοις τοσαυτάκις ζ δηλαδὴ τούτων. οὐ μὴν ἔστι γε παρὰ ἀπόδειξιν τῶν ἐπιτρίτων τοιοῦτόν τι πρόβλημα λαμβάνειν ὅπερ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶ τὸ τὸν ἐλάττονα τῶν ἐν τῷ λόγῳ λαμβάνειν τὸν μείζονα, οἷ, οἱ ἄριθμοι· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν παντὸς τοῦ μερικοῦ ἀποδείξει ὅτι τὸν ἐλάττονα τοῦ μείζονος τὴν τοῦ μείζονος μερίδα, οἷ, ἐὰν μέρος ᾖ, ἀεὶ τὸν ἐλάττονα μὴ τὸν αὐτὸν τοῦ μείζονος ἔχοντας τὴν τοῦ μείζονος πρότασιν οὐχ οἷόν τε ἐστὶν ἀποδεῖξαι. ὅτι δὲ μείζονος οὔσης τῆς ἀπορίας, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐξαιρέτων τῶν καθ' αὑτὸ προτάσεων. ὅτι δὲ μείζονος ὄρους οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς προτάσεως· οὐ γὰρ ἂν διαφορὰ ἐπίσης ἦν τῆς αὐτῆς προτάσεως οὐχ οἷόν τε ἦν. ὡς δ' οὐδὲ τῶν αὐτῶν καὶ μείζονος ἐλάττονος· ἀεὶ γὰρ ἐλάττων ἡ διαφορὰ ἐπίσης μείζων χρήσασθαι:

Ἁπλῶς δὲ αὐξανομένου τοῦ λόγου ἐλάττων ἡ διαφορά:

πλῆθος μὲν τοῦ λόγου ἐστὶ τῆς αὐτῆς ἐπίσης, οἷ, τῆς μερίδος. ἀεὶ δὲ τὸν μείζονα πρότερα θεωρήσαντες, ἀρχὴν ποιησάμενοι τὸν ἐλάχιστον ἑξῆς τῶν δευτέρων. ὅτι δὲ οὐδὲ τῶν αὐτῶν προτέρα θεωρήσαντες τοῦ ἐλάττονος τὴν ἀπόδειξιν ποιησόμεθα οὕτως ἐπὶ πάντων. πῶς δὲ τοῦ αὐτοῦ ὡς δ' πολλῶν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπίσης:

ὅτι δὲ μείζονος ἀπόδειξις ἀεί ἐστι τοῦ ἐλάττονος ἐπὶ τῶν ἐξαιρέτων. ὁ δὲ αὐξανόμενος λόγος πάντως ἐλάττονα ποιεῖ τὴν διαφορὰν τῶν ἀπὸ δύο ἑξῆς ἐπὶ τὰ πολλαπλάσια τῆς ἀποδείξεως τοῦ ἐλάττονος λαμβανόμενα:

Ὅλως δὲ ὅτε ἀδύνατόν τινα λόγον εὑρεῖν ἐν τοῖς τοῦ λόγου αὐξανομένοις ἀπείρους ἀριθμοὺς ἐλαχίστους:

Καὶ ὅτι ἀδύνατόν τινα λόγον εὑρεῖν ἐν τοῖς ἀπὸ δύο ἑξῆς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπὶ ἄλλας ἐπίσης οὔσας τῶν αὐτῶν διαφορὰς λαμβανομένων πολλῶν αὐτῶν ἀπόδειξιν. ὅτι πολλῶν ἀπείρων αὖ ὄντων δεῖ μείζονα λαμβάνειν

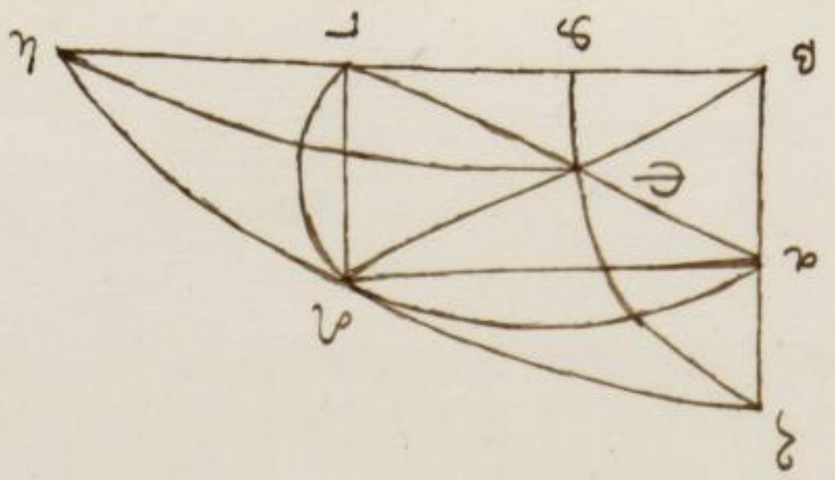
ג
ב
ד
ה
ח
ט
ל

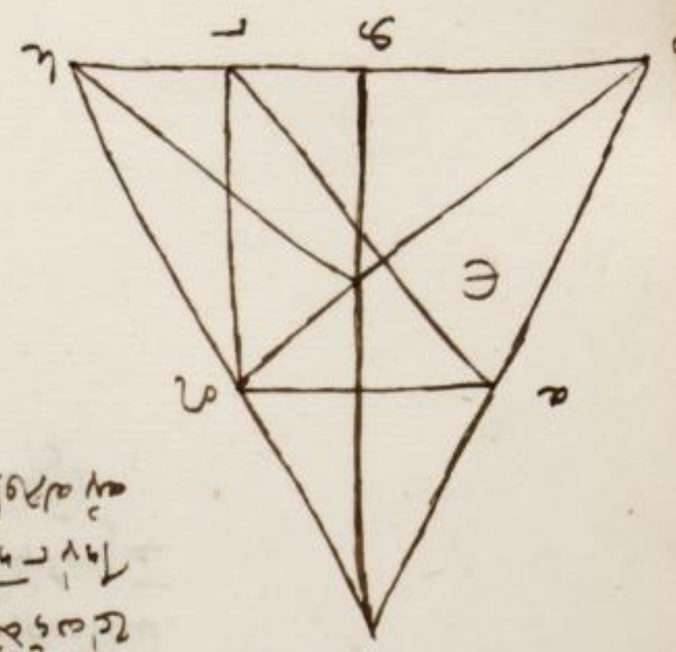
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

ἀναπόδοτος ὄντων. οὐχοῖ οὔτε μὴ ἀναπόδοτον ἀναιτίῳ τὸ συμπέρασμα.
ὡςαύτως δὲ ἐξαναπόδεικτον προλαμβανομένων καὶ ἀποδείξεως μιᾶς δυοῖν ἀναπόδεικτον τὸ
προλαμβανόμενον πάντως ἀεί διὸ οὐκ ἀναίτιον τὸ συμπέρασμα· οὐκ ἄρα ἀναπόδεικτον
φθορῶν ἐστὶν ἀπόδειξις. ἐπεὶ δὲ φθορὰ ἐστὶν ἡ τοῦ ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἐπὶ τοῦ
ἀναιτίου παραλλαγὴ οὐκ εἰς ἐναντίωσιν μεταβαίνουσα, ἡ δὲ προβλήματος ὅρου τοῦ
ἀναιτίου εἰς ἐναντίωσιν προλαμβανομένου· φθορᾶς δὲ ὄντος τοῦ προβλήματος
τοιαύτη καὶ ἡ τοῦ προβλήματος ἀναπόδεικτος ἔσται· ἀναπόδεικτος δὲ ἡ τοιαύτη
ἀπόδειξις· ἀναπόδεικτος ἄρα ἡ τῶν φθορῶν ἀπόδειξις· ἀλλὰ μὴν ἀναίτιόν γε
ἀναπόδεικτον τὸ προλαμβανόμενον ἐστὶ τοῦ προβλήματος· ἀναπόδεικτος ἄρα ἡ τῶν
φθορῶν ἀπόδειξις· ἀναπόδεικτος δὲ ἡ τοιαύτη ἀπόδειξις· ἀναπόδεικτος ἄρα ἡ τῶν
ἀναιτίων προλαμβανομένων ἀποδείξεων·

πῶς δὲ αὐτῶν ἀποδείξεως· +

οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ αἱ προλαμβανόμεναι ἀναπόδεικτοι εἶεν· ἀλλ' ἐπεὶ δύο πάσης
ἀποδείξεως ἀναπόδεικτος προλαμβανομένης, αἵ τε πάντως ἀεὶ δίονται
τὸ συμπέρασμα, προσλάβωμεν τὴν ἁπλῶς ἀναπόδεικτον ἀπόδειξιν·
τοιαύτη τις ἀναπόδεικτος πάσης ἁπλῶς ἀναπόδεικτος ἀεὶ δίοντος
τὸ συμπέρασμα· οὐκ ἔστιν ἄρα ἀπόδειξις τῶν φθορῶν· οὐδὲ ἐπιστήμη
ἁπλῶς· ἀλλοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συμβαίνουσι ὁλικαθόλου αἱ τοιαῦται,
ἀλλοτέ ἀλλως·

ἁπλῶς δὲ πῶς συμβαίνουσι· τοῦ κατὰ τόπον φθορᾶς ζῴου, ἀπόδειξις
μὲν οὐκ ἔστι διὰ τὸ φθαρτὸν ὅσον ἐπὶ τόπου· πόσον δὲ χρόνον συμβαίνουσι
ἀλλοῖοι τοῦ αὐτοῦ ἀνάγκη ἀπόδειξις· ὁ δὲ φοῦ ἔστιν ἐπὶ πολὺ ἀπόδειξις,
τοῦ κατὰ τόπον φθορᾶς· λέγω δὲ τὸν τοιοῦτον χρόνον ἐν ᾧ μένει· ὅπερ ἐστὶ τὸ

688

+

καθ ὁ λόου αἴτιος ἐστὶν ὁ ὅρος, ὁ ρεξιν ἀπολελυτικὴν ὡς· ἐπὶ δὲ τοῦ συγκε
κριμένου, ζητητέον πῶς ἀπολύει ὁ ὅρος ἐξιν αἰτίαν ἀπολελυτικὸν οἷον ἐπὶ
οὐσιῶν ἐπὶ τοῦ ὅρου ὁρισμοῦ· ἀφ ἑαυτοῦ ἀποδόξεως· αἴτιον δὲ ἀποδόξεως
ἐστὶ τῶν αἰτίων αἰτιατὸν ἀπολελουμένου τοῦ ὅρου. ἀπολελυμένης ὑλης τοῦ ὅρου.
διὰ τί δὲ τοιοῦτος ὁ ὅρος ὑπάρχει τοιαύτης ὕλης ἀποδόξεως οὖσης τοῦ
χρήσασθαι τὸν ἀνθρωπον ἀφ ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ ὅρου ὁρισμένου τοιοῦτον
λον· ὅτι ἀναιρέσεως ἀπολελυμένου τοῦ ὁρισμένου ἀναιρεῖται· ζητεῖ
τὴν περίτινα ἀφορίαν αἰτίαν· ἐπὶ τοιούτου ἂν τοῦτο μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ὅρου ὁρισ
μὸς δὲ ἀφ ἑαυτοῦ ἀποδόξεως ἐχρησάμενος· τοιοῦτος ἀπολελυμένης ὕλης συμπε
ρασμοειδοποιησάμενος ἀποδόξεως· οὐ γὰρ οἷόν τε ἐστὶν ἀποδεικνύειν τὸ
τοιοῦτον ἀπολελυμένης ὕλης ἀφ ἑαυτοῦ ποιησάμενον· διόπερ οὐ τοιαύτης ἐστὶν ἀπο ἀίτιος.
δεικτὸν ἀπὸ τοιαύτης ὕλης ὑπάρχον· ἀλλ ἐπιπολὺ καὶ φθορᾶς ἐστὶν αἰτίας
ὅλως ἀπολελυμένου ὁρισμοῦ, ὅλως ἀπολελυμένης ὕλης ἀφ ἑαυτοῦ ἀποδόξεως
τῆς φθορᾶς διαφέρων· διόπερ καὶ πολὺ ὁρίζεσθαι ἀπὸ τῆς ὕλης ἀφ ὧν ποιοῦσι
λελυμένου ἀπὸ τοῦ ὅλου· φανερὸν δὲ γενομένου τοῦ περὶ τοῦ ἀφ ὁρισμοῦ
διὸ ρεξιν ἀπολελυτικὸν καὶ πάλιν χρώμενον ἑαυτοῦ ὅλου ἐστὶ ἀφ ὧν
ελημένους ἀπὸ τοῦ ὅλου· φανερὸν δὲ γενομένου τοῦ περὶ τοῦ ἀφ ὁρισμοῦ
ὅτι ἀπολελυμένης ὕλης ἀφ ἑαυτοῦ ἀποδόξεως ἐστὶν ὁ ὅρος ἐξ ὧν ἀφῃρημένων
ὁρισμένων ἀπὸ τῆς ὕλης ἀφ ὧν ποιοῦσι· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀφ ὁρισμοῦ ἐστὶ τὸ
μερὸς ἀφ ἑαυτοῦ· ὡς πρὸς ἀπολελυμένης ὕλης ἀφ ἑαυτοῦ ἀποδόξεως τοιᾶς
ἀναγκαίου ἐστὶν ἢ τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον ἀπὸ τοῦ ὅλου ὁρισμένου τοιοῦτον
ὁρισμένων φθορῶν οὐκέτι ἐστὶν ἀποδόξεως, σωματοποδεδομένου δὲ τοιοῦτον
ὁρισμένων φθορῶν οἷον ὄντος ἀποδοῦναι, οὐ γὰρ ἔστιν ἢ ποιοσωματὸν ζῷον
ἀναγκαίως ἐστὶν ἢ τοιοῦτον, τοιοσωματὸν ἀνθρωπος, ἀλλὰ τοιοῦτον δύο ὄντα πλῶς· ἐπὶ
ὅλων ἀριθμὸς· διὸ καὶ πρὸς τὸ ὁρισθὲν, οὐκέτι καὶ πρὸς τὸ
τοιοσωματὸν· τὸ δὲ ἐναντίον τοιοῦτον ὁρισμένον τοῦ μὴ ὑπάρχειν μεταβαλόν
μενον· ὥστε φανερὸν τοῦτο καὶ τοιοῦτον ἀπὸ ἐναντίου, οὐκέτι καὶ ὁρισθὲν
ὅλως· ὥστε φανερὸν καὶ τὸ ὁρισθὲν ὅλως πρὸς ἅπαν γελαστικόν, οὕτως
ἅπαν ὑγιεινὸν ποιοῦν χρόσαγον·

αἴτιον δὲ τῶν πολλαχῶς γενομένων ἀποδόξεως ἐστὶν ἐπιστήμη· οἷον ὁρισμὸς
ἀναλύσεως ὁ λόγος ὁ μὲν διαιρετὸς ὁ δὲ οὔ· ὁ δὲ οὐσιώδης καὶ
μέρος ἐστίν· ὡς πρὸς ἀναίρεσιν αὐτῶς διὰ σημείων·

πᾶσα ἀπόδειξις φθορᾶς καὶ γενέσεως ἐστὶν, ζητεῖ περὶ τῶν αἰτίων

πλευρῶν πρὸς τὴν βλητὴν ὅσης, οἱ δὲ λοιπὲς φωνῆεν ἴσα ἀλλήλοις ἔσται τὸν ὀξυγώνιον. ὅταν δὲ αἱ φωνῆεν ἴσαι ὦσιν ἀλλήλαις καὶ ὀξυγώνιον τὸ τρίγωνον. ὀρθογώνιον, ἐὰν τὸ ὑποτείνουσαν τὴν ὀρθὴν γωνίαν δυνάμενον. ὅταν αἱ περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν φωνῆεν ἴσαι ἀλλήλαις ποιῶσι ὀρθὴν ἑκατέραν τῶν ἴσων γωνιῶν ἑκάστην. καὶ ὅταν τὸ ὑποτείνουσαν τὴν ὀρθὴν γωνίαν μείζων ᾖ τοῦ δὶς ὑφ' ἑκατέραν τὴν ἴσων γωνιῶν περιεχομένου ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου, ἀμβλυγώνιον τὸ τρίγωνον. ἀμβλεῖαν γὰρ περιέχουσιν αἱ ἴσαι γωνίαι. ὀξεῖαι δὲ εἰσὶν αἱ τῶν ὀρθογωνίων καὶ ἀμβλυγωνίων τριγώνων. ὀξυγώνιον δὲ τρίγωνον τὸ τὰς τρεῖς γωνίας ὀξείας ἔχον. ὀρθογώνιον δὲ τὸ μίαν ὀρθὴν ἔχον. ἀμβλυγώνιον δὲ τὸ μίαν ἀμβλεῖαν γωνίαν ἔχον. ἰσόπλευρον δὲ τρίγωνον τὸ τὰς τρεῖς ἴσας ἔχον πλευράς. τοῦ δὲ ἰσοσκελοῦς τριγώνου ἴσας ἔχον τὰς δύο πλευράς. τοῦ δὲ σκαληνοῦ τριγώνου τὰς τρεῖς ἀνίσους ἔχον πλευράς. ἐπίπεδος δὲ ἀριθμὸς ὁ ἰσόπλευρον καὶ ὀρθογώνιον τρίγωνον περιέχων. ἢ ὁ τὰς περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν πλευρὰς ἴσας ἀλλήλαις ἔχον. ἢ ὁ ὑπὸ δύο ἴσων ἀριθμῶν περιεχόμενος. ἢ ὁ ὑπὸ δύο ἴσων ἀριθμῶν περιεχόμενος. ἢ ὁ ὑπὸ δύο ἴσων ἀριθμῶν περιεχόμενος. μᾶλλον δὲ ὁ ὑπὸ δύο ὁμοίων ἀριθμῶν περιεχόμενος. ὡς ὁ ὑπὸ δὶς δύο καὶ τρὶς τρία περιεχόμενος. ἢ ὁ ὑπὸ δύο ὁμοίων ἐπιπέδων περιεχόμενος. ἢ ὁ ὑπὸ δύο ὁμοίων ἀριθμῶν περιεχόμενος. μᾶλλον δὲ ὁ ὑπὸ δύο ὁμοίων ἀριθμῶν περιεχόμενος. ὡς ὁ ὑπὸ δὶς δύο καὶ τρὶς τρία περιεχόμενος. τετράγωνος δὲ ἀριθμὸς ὁ ἰσόπλευρος καὶ ὀρθογώνιος ἐπίπεδος

ἐχουσῶν ὁμοιονόμου τε ἐστὶν αὐτῶν τὸ ἄλλα λέπτομερὲς ἀρχαῖον αὐτῶν.
οἷον ἀρι θμητικὴ μουσικὴ. καὶ αὖ τὰ ἀρχαῖα ἐπαύξοντα ἐπὶ πλέον ἀπὸ
δεξιᾶς ἐπὶ εὐωνύμου. ἀνάπαλιν δὲ ἀριθμητικὴ ἐπὶ πλέον ἀπὸ
τῆς ἀπὸ εὐωνύμου ἐπὶ δεξιᾶν ἀλλ' ὅλως αὐτὴ ἀρι θμητικὴ ἀρχή ἐστιν ἀρμονίας. ὡς
ταὐτὸν αὖ τῆς ἀρι θμητικῆς ἀρχαὶ ἀρμονίας αὐτὰ εἶναι δοκοῦν.

Ἀπὸ τῶν ἐπαύξοντα ἐπὶ τὰ ἔλαττον ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ μείζω
ὁμοίως καὶ ἐπὶ φυσικῆς καὶ ἀριθμητικῆς καὶ γεωμετρίας καὶ μηχανικῆς.

ὁμοίως δὲ καὶ φανερὸν ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων ἐστὶν ἀρχὰς
ἀποδέξαι. ἀπορήσαι γὰρ ἄν τις γεωμέτρας αὐτῶν ἀρμονικῶν
γε. ἀπορήσαι δ' ἔχοι τις πῶς ἀποδέξαι τὰς ἀρμονικὰς ἐναντίων οἰκείων ἀρχάς
χωρὶς φανερὸν δὲ καὶ οὐκ ἀναγκαῖον δέ μιαν ἐπιστήμην τὰς οἰκείας
ἀρχὰς ἀποδεικνύναι. ἀπορήσαι δ' ἂν τὰς ἀποδεξιν αὐτῶν οἰκείων ἀναγκαίαν
ἀρχῶν. τῶν δὲ ἀρχῶν ἀρχὰς εἶναι. οὐχοῖόντε δὲ εἶναι φανερὸν ἐπιστήμη
μὴ ἴδιας ἐναντίων ἀρχὰς ἀποδεικνύουσα. ἐνδέχεται δ' ἁπλῶς ἐπιστήμην
εἶναι ἀρχὰς τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν ἀρχὰς ἀποδεικνύουσι. πᾶσι
δ' ἀνάγκη ἀρχὴν ἐνδέχεσθαι τὴν αὐτὴν ἢ μὴ ἐπιστήμην ἐπιστημῶν.
ἆρ' ἔστι πρώτη φιλοσοφία. πρὸς ἣν δὲ βλέπουσα καὶ διαλεκτικὴ
ἀπορεῖ πρώτων ἀρχῶν πασῶν. αὕτη δὲ καὶ ἐναντίων γνωστικὴ. αὕτη δὲ καὶ
ἐναντίων ἀρχή. αὕτη μᾶλλον δὲ καὶ ἀρχή. ἐπὶ δὲ μηδὲν ἀληθεύοντων γνωστὸς ὁ διαλεκτικὸς
ἀνήρ. αὕτη δὲ πρὸς ἣν ἀπορίας ἐπιστήμη ἢ ἐμπροσθέσεων ἀρχῶν
ἐστὶν ἀνελεῖν ἁπλῶς ἢ καθ' ὑπόθεσιν ἵνα οὕτω διαλεκτικὸς ἔσται. ἢ
ἀποδεξόμενος φαρμάξεται ἐπάλληλος. διὰ τοῦτο ἀναιρετικὸς ἁπάντων
ἐπιστήμης μηχανικὴ δὲ ὁ πλοῦς. ὁ δὲ οὐκ ἐνδέχεται φαῦλον ἐπιστήμην
ἢ δεξιὰς ἀποδεξεις. ἐπὶ διαφόρων ἐπιστημῶν. ἃ μὴ ἐναντία ἀλλήλοις.
ὡστε ἐνδέχεται τὴν ἀποδεξιν ὑπάρχειν ἀληθῆ τῶν ἐναντίων
ὥστε ταὐτὸν τὴν γεωμετρίαν τὴν μηχανικὴν χρήσασθαι τῷ ὁπλοποιῷ.
ὡστε ταὐτὸν τὴν ἀριθμητικὴν τὴν ἁρμονικήν. ἀλλὰ ποῖα δέ ἐστι λόγων ἀρχαὶ
ἃ οἷόν τε μή:

ἀλλὰ ποῖα δὲ λόγων ἀρχὰ αὐτῶν ἐναντίων ἐστὶ μή;

ὀνόματός μου. ὅδε ζητεῖ μου ὀνοματογορούμης, ἀντὶ τοῦ ἐπιζητεῖ με διαμαρτύρεται.
ἀστεῖος προλογισμός, μᾶλλον δὲ τῶν προλογισμῶν ἀξιώματα, ἵνα πᾶν τὸ
ἀνθρώπινον ἀποδέξηται μέγεθος προλογισμοῦ χώραν ἀπὸ πλήρους διδάσκων ἑαυτὸν
χαίρειν ἀρχὴν μὴ νομίσαι, μὴ δεῖ δὲ δεῖ λογίσασθαι μὴ δεῖ δὲ ζητούμενον. ἀπὸ
πάντων οὖν τῶν τοιούτων νοημάτων χρὴ τὸν ἐπιστήμονα ἐλεύθερον προσλήφθαι.
ἰδίαν μὲν ἐπὶ τῶν ἀξιωμάτων κτῆσιν οὐ δεῖ· μὴ δὲ ὁπόσα λαμβάνουσι.
καὶ τούτων μὲν πρᾶξις προλογισμός· τὸ δὲ δόξαι δεῖν προλογισμοῦ μὴ τόπος
ἐστί, διὰ τὸ ἀόριστον· ἐπὶ δὲ τοῦ ζητουμένου τὸ ἐπιστήμονα λαμβάνομεν
οὐκ ἀεὶ τὸ ὁπόσα ἐστίν· ἐπὶ δὲ οὐκ ἐνίων ἐστὶ ζητούμενον. περὶ τούτου πρῶτα ἀπόδειξις:
τὸ μὲν οὖν ἐπιστήμονα μὴ δεῖ προλογισμοῦ δεῖν καὶ τούτων λαμβάνειν:
οὐ πάντων ἐπὶ τῶν προλογισμῶν μὴ ἐπὶ τῶν καὶ τούτων γινομένων οὐ μόνον
δεῖ προσλήφθαι τὸν ἐπιστήμονα αὐτῶν ἐπιστήμονα· τὸ γὰρ ὁπόσα ἀνάγκη πᾶσι
τοῖς τοιούτοις· ὁπόσα δέ ἐστι τοῖς μὲν ἀρχαῖς αἰτήμασιν λαμβάνειν τὸ δὲ ἀλλοδαπὰ
ποιεῖν· ἀρχαῖς μὲν πάλιν δεῖ προλογισμὸς ἐφ' ὧν οὐ μόνον τὸ ἐπιστήμονα δεῖ
προσεπισθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ὁπόσα ἐστὶ δεῖν λαμβάνειν· μὴ γὰρ δὴ καὶ τοῦ
ἑαυτοῦ προλογισμοῦ, οὐχοῦ οὕτω τὸ σοῦ πατέρας μισοῦμαι χθές· οἷς
ὑπάρχει τὸ εὐθὺς πιστεύειν. τῶν μὲν οὖν ἄλλως ἐστὶ πρᾶξις τὸ
λαμβάνειν τῶν ὁπόσα τῶν ἀρχῶν τῶν ἀποδείξεων, ἐφ'
ὧν μὴ τὸ ἐπιστήμονα μὴ τὸ ὁπόσα ἐστὶ προσλήφθαι χρή· τὸ μὲν δι' αὐτὸ μὴ τὸ περὶ τῶν
παραδόσεως ἐστὶ τῶν ζητουμένων· ἀ πομνδεὶ αὐτοῖς ἐλεύθερα θαι ὡς ἴδιόν τι
πρᾶγμα μὴ τὸ δι' αὐτὸ ζητούμενον· ὁπόταν δὲ μὴ ὁπόσα μὲν ἀρχὴ ἐστὶ
ἀναγωγείως ἀπομνδεῖ· ἐπὶ τούτων οὖν φῂ δεῖν ὡς τὸ ἐστὶ τούτων εἶναι
παραλαμβάνειν, τοιοῦτος ὁρισμὸς αὐτῶν προσελέσθαι· ἀναγκαίων
μὲν οὖν ἀλλαχοῦ μεταβάσιμος μέγεθος τὸ δὲ ἕτερα δεικνύναι· ἀπὸ δὲ ὁπόταν
πάντων τὸ ἐπιστήμονα παραλαμβάνειν, δεικνύουσιν ἀπὸ τίνων μὲν τὸ ὁπόταν ἐστὶ
δεικνύναι, ἐπὶ τίνων δὲ λαμβάνειν· μὴ ὄντος μὲν ἄλλου ἀναγκαίου μέγεθος
ἀπὸ οὗ φανεῖται τὸ ὑπάρχειν ἀναγκαῖον· τὸ δὲ, οὐχοῦτως ἔχει· ἀλλὰ τοῦ μὲν
μεγέθους ἐστὶ παραδεικνύειν ἐστὶ τῶν δεικνυμένων, ἐφ' ὧν μὴ ὁπόταν ἐστὶ παρα
λαμβάνειν· οὐδὲ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχειν ἀναγκαῖον μέγεθος ζητούμενον γίνεται.
οὕτω γὰρ ἂν ἀριθμὸς εἴη ὑπερβολὴν ἔχοντα θεώρημα μέγεθος δεικνύον ὁπόταν ἀναγκαῖον,

ولیکن اهل مکه، و سوای ایشان جمعی از اهل مدینه که در آن سال بحج آمده بودند
که ایشان را مکیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل یمن که در آن سال بحج آمده
بودند، و جمعی که ایشان را آفاقیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل عراق
که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را عراقیان خوانند، و سوای
ایشان جمعی از اهل خراسان که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را
خراسانیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل شام که در آن سال بحج آمده
بودند، و جمعی که ایشان را شامیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل مصر که
در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را مصریان خوانند، و سوای ایشان
جمعی از اهل مغرب که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را مغربیان
خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل اندلس که در آن سال بحج آمده بودند، و
جمعی که ایشان را اندلسیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل سودان که در
آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را سودانیان خوانند، و سوای ایشان
جمعی از اهل روم که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را رومیان
خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل فرنگ که در آن سال بحج آمده بودند، و
جمعی که ایشان را فرنگیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل ترک که در آن
سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را ترکان خوانند، و سوای ایشان جمعی
از اهل هند که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را هندیان خوانند،
و سوای ایشان جمعی از اهل چین که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که
ایشان را چینیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل ختا که در آن سال بحج
آمده بودند، و جمعی که ایشان را ختائیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل
تبت که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را تبتیان خوانند، و
سوای ایشان جمعی از اهل ارمن که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که
ایشان را ارمنیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل کرج که در آن سال بحج
آمده بودند، و جمعی که ایشان را کرجیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل
لان که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را لانیان خوانند، و
سوای ایشان جمعی از اهل سریر که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که
ایشان را سریریان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل سقلاب که در آن سال
بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را سقلابیان خوانند، و سوای ایشان جمعی
از اهل بلغار که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را بلغاریان
خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل خزر که در آن سال بحج آمده بودند، و
جمعی که ایشان را خزریان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل قپچاق که در
آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را قپچاقیان خوانند، و سوای ایشان
جمعی از اهل قرقیز که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را
قرقیزیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل اویغور که در آن سال بحج آمده
بودند، و جمعی که ایشان را اویغوریان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل
قلماق که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را قلماقیان خوانند،
و سوای ایشان جمعی از اهل مغول که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که
ایشان را مغولیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل تاتار که در آن سال بحج
آمده بودند، و جمعی که ایشان را تاتاریان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل
اوزبک که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را اوزبکیان خوانند،
و سوای ایشان جمعی از اهل قزاق که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که
ایشان را قزاقیان خوانند، و سوای ایشان جمعی از اهل قراقلپاق که در آن سال
بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را قراقلپاقیان خوانند، و سوای ایشان
جمعی از اهل قرغیز که در آن سال بحج آمده بودند، و جمعی که ایشان را
قرغ

οἱναὶδὲ φῦλέγω οὐκωρίως, ἀλλὰκαὶδὲ ἀλγίαν:

λωΐπρᾳ ἐπὶμακράγωνἀληθὲς ὀλόγος, οὐτωωὴ ἐπὶ ἀφιγμωῦ, ὡΐτεοὐκ
ὀνῶσωμένονκῆφινότης, ἀμάκαλὲμόνονὀνόμα. ὡΐπρᾳμὴ ἀφιλίν
λέγουτεκὴόρος. ὁμοίωςδὲὴ ζώου ἐξάλγίαςμὲνλάμβανομένων
ὁμωνυμίαν. ὀνῶνμένονὁμωσωμένον, ὁμολόγουμένωςἑτέρου. ἰδιάμὲν
οἱγραμμὴάναγλιαιαγδίκὴὀνύχ. ὅλιγραμμὴάτυχοιέςιρὶ σῶσωμένῳ
ὴμάλιστοςὐφὴὴδιαςάλλ. ὡὐφάαδὲγραμμὴὴλιςἐξίσουὀνιςἐφέαυτ
σημάοιςκαλλαγ. ὴὴῦλαμέσαλοιςἄκροιςἐπιπροαφέ:

αὖλαὐτὰίδιαγεωμερίας. ἐςὶδὲίδιαμὲνἄλλαμβαγναλαμάναγπ ἀ
ὴἐπιςήμηθεωρέλλαὶὐαρχοῦλαιαφαῦλα:

ιπωῦλίφινὰἀξιώσαλαὴῦλίναἴδλα, λέγάνωὴῦπαὶαὐῦδεὸμὸν
ναφὴὐνωσγλωἐπιςήμωίδιαλῶλαοῦὡς ἐςὶ φῦὴίδιαδιάθεσιςμὲνὡς σε
ἐπιςήμη, ἄπραάμὲνὡς οὐσὸὐλαλαμβαγά. ζγτάδὲλέγίναλαὐῦδιαφαῦλα
συμβέβγκεν. οἱονγμναλάσεως μὲνὴἀρίθμησις. ὴδὲγεωμερίαὴῦσημαδα
ἑπραμμικὰλάφαῦλαὶαὐῦδιαφαῦλαὶαὐῦδιαςυμβεβγκέναζγτῦσι. ὡὐλαὶαὐὰλαμβα
νομὲνὰὲγναὴῦλοίέγναγ. ὡὐτέςιὴόγὲὰὸὴῦλὲσημάγαὐῦτωγὐπάρχογ.
ὡὐδὲφαῦλαὶαὐῦδιαφαῦλαὶαὐῦδιαςυμβεβγκέναπαθητικὰὐῦδὲσημάγαὐῦτωγ
παθωῦὐπάρχογὡὐλαμβαγέναὶαὐῦτωῦἐπιςήμεωῦ. ζγτάδὲγαγδὰ, ἄτγὲςὶγ
ἄτγμη: +

ιὐδὲγεωμερίαὴῦὲὰλόγογὴῦὲφαὴὴλαθαγὴῦτοίδγ. ὁμλογόὲπρὶὰλό
ὲφαὴὴλαθωῦ. διὰλαμβαγάναὐὰρπρὶὐῦτωγὴῦγεωμερία:

ίφλῶσημάγαὐὰὰλόγογμὲγθοςλαμβαγόφαὐὰ, ὁὲὐῦμμέρογσημὴ
ὴφινογὲχογμέρογπροὸὲὴφαὐγρογ, ὡΐὲπὶὐῆςδιαμέτρογὴῦγῆςπλά
ρας. ἄτγφιλῶὐῦὰλόγοσὴῦδιάμερος, ἄτγμη. οὐὴὲὐλαμβαγάγὰλλὰ
δάμγσιῦγ, ὰὰάμφὰλλογ. ὁὲμὴπρὶὰλόὐῶγμεγεωῦδιαλαμβαγά.
ὴφινογδὲὰλῦὐαὴῦπροὸἀρίθμησιλεγὲχά. οὐὴὲςὶδὲὐῶὐῶγὐῦὐὴῦφαὴὴλαθαγ
ὐῦὸὐδὲγ. ὐῦφλῶὐὰρμὴφαὴὴλαθαγὲςὶγὲὐὶπέμπαςὰὐῦμμὴῆς ὴῦοὐὴὲςὶπὰὼ
ὐαὐῦὰμέρια ὲπὶὐῦθάαςἀλλήλαις, ἀλλὰὡς ἐὐῦχογ. ὴὸλάγὸὲὐὰλέγόγλαγ
ὴῦθαλαγαῖζγγαγὴῦὲὐβαλλόφλογαγὴαθῦῦὴῦσημάσογ συγὴπὶπλουσῖγὡΐπρᾳ
ὴῦδιαμέτρος προὸςὐὴὴπλαγραγ: +

τῶν λοιπῶν ἀνάρτησις. ὅτι μὲν οὖν ἀριθμητικὸς ὁ ῥίζης λόγος ἐστὶν ἀριθμὸς μονάς· ὅτι δὲ ἀριθμὸς μέν ἐστι τὸ κύριον ἀπὸ δύο συνεστὼς πλήθος· μονὰς δὲ ἡ ἐλάττων τῶν ὄντων ἐν λόγῳ ποσῶν:

ἐπεὶ καὶ τὰ σημαινόμενα ἐστὶ σημεῖα καὶ τὰ ἐπὶ σημείων φυλαττόμενα, ὀνόματα:

εἰ οὖν δεῖ τὰ ὀνόματα ταῦτα σὺν μεταβατικῇ τάξει πάθη ἐκφέρειν ῥίζης λόγου ἕπεται. οὐδὲ μὴν ἀξιοῦμεν. οὔτε γὰρ ἐπὶ σημείων ἐστὶ φορτίζοντα καὶ πολλὰ ἴσα ἀλλήλοις εἰς ἓν λέγειν. οὔτε μὴν ἐπὶ ἐν ἀπὸ ἴσων ἴσα ἀφαιρεῖν καὶ ἀναλογικὰ πολλὰ ἐστιν ἴσα. ἢ ἐπὶ ἴσων πάθων ὁμοίως. οὐχ ὁρίζεται τὰ ὁμωνύμως ἐστὶ τοῖς δεῖ ὀρθαῖς ἴσας εἶναι, ἢ ἐπὶ τῶν ἀμφωτέρως:

λοιπὸν ἢ τῶν τοιούτων φύσει ῥίζαι ὡς ἐστὶ περὶ ὁ τὰ δύο ὁμωνύμως, ἢ ὁμωνύμως ἢ ἑτερωνύμως:

αὐτὰ δὴ πάντα προσλαμβάνει λόγον ἀπὸ τῶν ἐπὶ σημείων, πλὴν τὰ ἄλογα καὶ παράλογα, διὰ τὸ αὐθαίρετα οὐδαμῶς εἶναι. ἐπὶ πάντα γὰρ ἐπὶ σήμανα ῥίζαι ἐστίν. ἐξ ὧν ὅσα σημεῖα παρὰ δύο ἀπόδειξιν τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τοῦ ἀναλογεῖν ἔχοντα ὁμώνυμον, ἢ ἐπὶ σήμανα ὅπερ ἢ δύο ὁμώνυμον ἐστὶ, καὶ ἀναλογεῖν τὸ τοιοῦτον ἔχοντα ὡς τῶν πάντων, ὅπερ ἐστὶ ζητούμενον. ἢ ῥίζαν τὰ ἀξιοῦμεν ἐξ ὧν ἔχοντα ὁμώνυμον καὶ πάντων ἢ τῶν δύο ὁμωνύμων:

ἐπεὶ ῥίζαι ἀναλογοῦσιν ἐξ ὧν πάντα ἀπόδειξιν, ἢ ὅλων ὧν προσλαμβάνουσιν αἱ ἐπὶ σήμανα. πάντα δὲ ἀναλύεται τὰ τοιοῦτον εἰς ἓν καὶ δύο ἐπὶ σήμανα ἐπὶ σημείων ἀνίσοις λαμβάνουσι τὰ ἐν ἀναλογίᾳ ἀνάρτησις ἀνάρτησις. ἐπὶ πάντα δὲ ἀναλύεται τὰ τοιοῦτον εἰς ἓν καὶ δύο ἐπὶ σήμανα ἐπὶ σημείων ἀνίσοις λαμβάνουσι τὰ ἐν ἀναλογίᾳ ἀνάρτησις ἀνάρτησις. οἷς ἐστι σημεῖα ἀπὸ ἴσων ἴσα ἀφαιρεθῆναι, ἢ τὸν αὐτὸν φασὶν εἶναι σωλῆνα φλέβα. ἐπὶ δὴ ὅλως ἐστὶν ἀναλογεῖν τὸ τοιοῦτον ἀξιοῦμεν, βούλεται τοίνυν εἶναι τὸ τοιοῦτον παρὰ δύο ἀναλογίαν τὰ ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων ἐπὶ σήμανα.

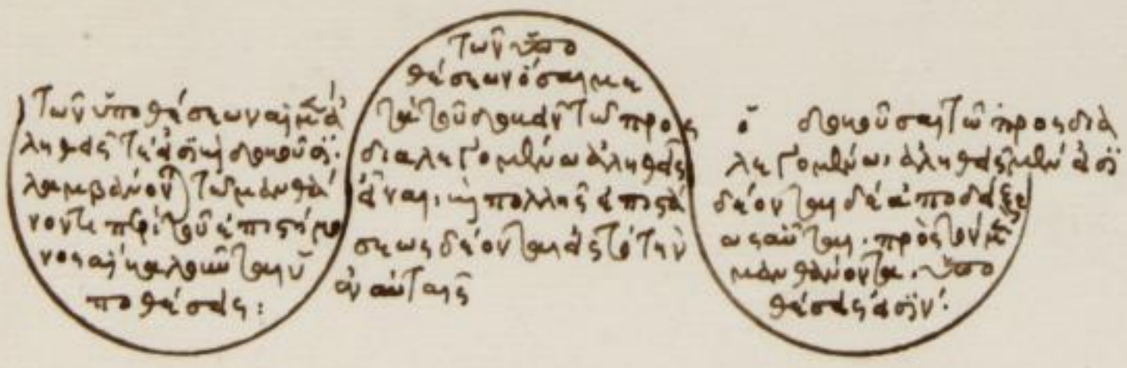

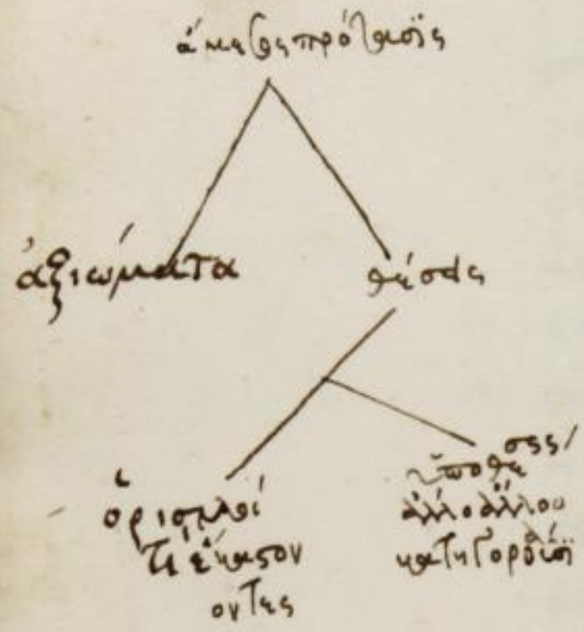

πόσα

ἀναξιοπρόλητοι

ἀξιώματα θέσεις

ὁρισμοὶ τί ἐστιν ὄντες πόσσα ἐστὶν ἕκαστον γένος

Ἐπεὶ δὲ διῄρηται τὰ ἐξ ἀλλήλων τὰ μὴ τῶν ὁρισμῶν· ἢ ὅτι μὲν οὐκ ἐνδέχεται ἐξ ἀρχῆς παραδοθῆναι μηδενὸς τούτων διωρισμένου· ἐπεὶ δῆλον ἐκ τούτων μὲν μηδὲν ἔσται, τὸ δὲ λεγόμενον πᾶσαν ἀπόδειξιν τῶν προτάσεων διὰ τριῶν ἀναγκαίων ἀφελεῖν οὐ μόνον τοῦτο πᾶσαν ἀναιρεῖ ἀπόδειξιν ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίαν ἅπασαν οὕτως ἀναιρεῖ εὐθέως· ἀδύνατον γὰρ ἐπίστασθαι ῥᾳδίως οὕτως ἔχουσαν. τῶν δὲ ἀμέσων προτάσεων αἱ μὲν αὐτὸ πρὸς ἑαυτὸ κατηγοροῦσιν ἁπλῶς· αἱ δὲ οὐ πάντως· αἱ μὲν οὖν κατηγοροῦσιν ἁπλῶς ὅσαι τὸ ἐν ἑαυτῇ κατηγορούμενον ἔχουσιν ἐν τῷ τί ἐστιν· αἱ δὲ οὐ πάντως ὅσαι τὸ ἐν ἑαυτῇ κατηγορούμενον ἔχουσιν ἐν τῷ τί ἐστιν· οἷον ἐν τῷ ποιῷ τὸ λευκὸν ἐν τῷ χιόνι ἐστίν· ἐν δὲ τῷ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν· ἐν τῷ ποσῷ τὸ δίπηχυ ἐν τῷ λόγῳ ἐστίν· ἐν δὲ τῷ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν· ἐν τῷ πρός τι τὸ διπλάσιον ἐν τῷ λόγῳ ἐστίν· ἐν δὲ τῷ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν· ἐν τῷ ποιεῖν τὸ τέμνειν ἐν τῷ λόγῳ ἐστίν· ἐν δὲ τῷ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν· ἐν τῷ πάσχειν τὸ τέμνεσθαι ἐν τῷ λόγῳ ἐστίν· ἐν δὲ τῷ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν· ἐν τῷ ποὺ τὸ ἐν Λυκείῳ ἐν τῷ λόγῳ ἐστίν· ἐν δὲ τῷ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν· ἐν τῷ ποτὲ τὸ χθὲς ἐν τῷ λόγῳ ἐστίν· ἐν δὲ τῷ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν· ἐν τῷ κεῖσθαι τὸ ἀνακεῖσθαι ἐν τῷ λόγῳ ἐστίν· ἐν δὲ τῷ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν· ἐν τῷ ἔχειν τὸ ὑποδεδέσθαι ἐν τῷ λόγῳ ἐστίν· ἐν δὲ τῷ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν· ἐν τῷ ποιεῖν τὸ καίειν ἐν τῷ λόγῳ ἐστίν· ἐν δὲ τῷ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν· ἐν τῷ πάσχειν τὸ καίεσθαι ἐν τῷ λόγῳ ἐστίν· ἐν δὲ τῷ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν· ὅσα μὲν οὖν μὴ ἐν τῷ τί ἐστιν ἐν τῷ λόγῳ ἐστὶ τῶν πρός τι ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ κατηγορίᾳ, οὐ πολλὴ ἀνάγκη ἐπίστασθαι ἐξ ἀρχῆς ἃ δεῖ τῷ ἀποδείξεως ἀρχὴν λαμβάνοντι ἐν τῷ λόγῳ εἶναι· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ λόγῳ εἶναι· ὅσα δὲ ἐν τῷ τί ἐστιν ἐν τῷ λόγῳ ἐστίν, ἀνάγκη ἐπίστασθαι ἐξ ἀρχῆς ἢ ἅπαντα ἢ τὰ μὲν ἔχοντα τὰ δὲ μὴ ἔχοντα· ἐν τῷ λόγῳ γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ τί ἐστιν ἐν τῷ ἐκ τούτων ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐν τούτοις· ἐν τῷ ἐκ τούτων μὲν οὖν ἐν τῷ λόγῳ ἐστὶν ἐν τῷ τί ἐστιν

τέρων δὲ διὸ καὶ μὴ ἀξιώσομεν ταυτὸν θέσθαι τὸ πιστὸν ἔχοι· καὶ διαίρημα
βραχέα σημήματος δέον ἔσται παραμυθίας. τῶν μὲν οὖν τούτων διαιρισὶν
ἀνάγκης παραδέδωκα· νῦν δὲ διαιρίνασθαι ἀξιώσομεν καὶ πότερον πρὸς ἡγούμενον
θάτερον ταυτόσημά ἐστιν ἢ διαίρημα τῶν, ἢ ἕτερα ἀλλήλων, ὅτι καὶ μὴ διαίρημα
τὴν αὐτὴν ταυτὸν θέσθαι σημασίαν διαφέρθαι δὲ διαίρημα ταυτὸν θέσθαι σημασίαν
ταυτὸν οὐκ· καὶ διαίρημα καὶ οὐκ ἔστι σημεῖον ἀλλὰ κοινωνοῦμεν.
καὶ διαίρημα καὶ ἀμφοτέρων τῶν διαίρημάτων κοινωνία παθητικῶς καὶ μὴ δι'
ὑποκειμένου ἀλλήλοις. καὶ διαίρημα ταυτὸν θέσθαι οὐ παθητικοῦ σημασίας· μὴ τοίνυν
καὶ διαίρημα. τῶν δὲ ὁρισμῶν πάλιν καὶ διαφέροντα· τῶν μὲν γὰρ πάλιν καὶ
προλαμβάνεται ἀναλλοιώτου ἀπὸ τοῦ γένους ἢ ἐναντιώματος ἢ
καὶ διαφορᾶς ἢ ἀποφάσεως· καὶ διὰ δὲ ὁρισμοῦ μὴ τοίνυν καὶ ἐναντίωμα
ρθαι ἀλλήλοις οὐκ ἔστιν οὐδὲ γένος· μὴ τοίνυν καὶ διαφορᾶς ἢ ἀποφάσεως· ἀλλὰ πάντα
καὶ διὰ ὁρισμοῦ ἐστὶν ἕκαστον τῶν διαλαμβανομένων· ἐν δὲ πολλοῖς ὁρισμοῖς παραλαμβάνεται
αὐτὰ προλαμβανόμενα, οὐκ ἐν διὰ ὁρισμοῖς μόνοις οὖσιν, ἀλλὰ προλαμβανόμενα τινῶν ἄλλων.
ἔχουσαν ταυτὸν ἀνάγκην πλὴν διὰ ὁρισμοῦ· καὶ γένους μόνον πλὴν διὰ ὁρισμοῦ· μὴ
διὰ τί γίνονται μὴ αὐτοῖς ταυτὸν θέσθαι· οὐκ ἔστι δὲ ταυτὸν θέσθαι οὐδὲ ἀξίωμα ὃ ἂν
τις διαλάβοι μὴ ὁμοειδῶς ἀναγκαίως ἐναντίωμα διαφέρθαι ἀξίωμα καὶ ταυτὸν θέσθαι ὡς λέγθαι· ὃ γὰρ ἀξιώμενόν ἐστιν ὃ διὰ διὰ τί ἐστὶν ἀναγκαίως
ἐξαναγκάζεται οὕτως ἔχειν· ὃ πρὸ οὗ δεῖται ταυτὸν θέσθαι ταυτὸν ἔχθαι οὐδὲ τῶν ἀξιώ
μενον· καὶ διὰ δὲ ταυτὸν θέσθαι οὐ παθητικοῦ σημασίας· μὴ τοίνυν καὶ διαίρημα
καὶ ἀξίωμα καὶ ὁμοίως ὁμοειδῶς ἔχειν:

ὑπὲρ πρὸς τὸν ἐξωλέθρου ἢ ἀπόδειξις, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀντιλογικήν,
ἐπὶ δὲ οὐδὲ συλλογισμούς:

πρὸ δὲ πάντα καὶ ἀναγκαῖα ἀναγκαίου διὰ δύναμιν ἐξαναγκάζει ἵνα μὴ
καὶ διὰ ποιὸν καὶ πῶς ἐξαναγκάζει ὅλως καὶ διὰ ἀξιώματος δύναμιν. ὑπὲρ δὲ ἀμφι
συγχωρῆ καὶ ἐπὶ πάντων ἢ μὴ καὶ ἀπόφασις, ἢ δὲ ἀναγκαίου ἀπὸ ἀδυνάτου
ἴδια ἀφαίρεσιν. καὶ ἀναγκαῖα καὶ ἀπόδειξίν ἐστι. πρὸς δὲ τοῦτο ἀπάντων ἔχθω
ἀναγκαία ἀπόδειξις, οὐ πρὸς τὸν ἐξωλέθρου ἀποδείκνυσθαι καὶ διὰ τοῦτο ἐστὶν πρὸς τὸν ἀναγκαίαν
τὴν πρόφορας· οὐδὲ ὑπὲρ ἀναιρετικοῦ καὶ συμπεράσματος ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἀναγκαίαν
τὴν πρόφορας· ὑπὲρ δὲ τούτων ἀπόδειξις ἀναγκαία ἐστὶν ἐξ ἀναγκαίων· καὶ διὰ δὲ τοῦτο
ἀναγκαῖα καὶ ἀπόδειξις ἐστὶν ἐξ ἀναγκαίων· ἐπὶ δὲ τῶν ἀναγκαίων ἐστὶν ἐξ ἀναγκαίων
καὶ διὰ ποιὸν καὶ πῶς ἐξαναγκάζει ὅλως καὶ διὰ ἀξιώματος δύναμιν. ὑπὲρ δὲ ἀμφι
συγχωρῆ καὶ ἐπὶ πάντων ἢ μὴ καὶ ἀπόφασις, ἢ δὲ ἀναγκαίου ἀπὸ ἀδυνάτου
ἴδια ἀφαίρεσιν. καὶ ἀναγκαῖα καὶ ἀπόδειξίν ἐστι. πρὸς δὲ τοῦτο ἀπάντων ἔχθω
ἀναγκαία ἀπόδειξις, οὐ πρὸς τὸν ἐξωλέθρου ἀποδείκνυσθαι καὶ διὰ τοῦτο ἐστὶν πρὸς τὸν ἀναγκαίαν
τὴν πρόφορας· οὐδὲ ὑπὲρ ἀναιρετικοῦ καὶ συμπεράσματος ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἀναγκαίαν
τὴν πρόφορας· ὑπὲρ δὲ τούτων ἀπόδειξις ἀναγκαία ἐστὶν ἐξ ἀναγκαίων· καὶ διὰ δὲ τοῦτο
ἀναγκαῖα καὶ ἀπόδειξις ἐστὶν ἐξ ἀναγκαίων· ἐπὶ δὲ τῶν ἀναγκαίων ἐστὶν ἐξ ἀναγκαίων

ἰ διαφέρθαι ἀξίωμα ταυτὸν θέσθαι καὶ διαίρημα:

τὸ λεγόμενον ἁπλῶς ἀκούσεται ἢ κατὰ τὴν φωνὴν ἁπλοῦν
μόνον, κατὰ θέσιν δὲ πολλά. οἷον ἀνὴρ ὁ μὲν ἀγαθὸς μόνῳ τῷ
ἀλλὰ μὴν κατὰ θέσιν διὰ τοῦτο κατὰ θέσιν λέγεται, διὰ τὸ κατὰ τὴν
ἄλλο ἀεί ποτε κατάρχειν. οἷον τὸ τυχεῖν ἀγαθοῦ ἐνδέχεται ἢ φθαρῆναι. τὸ γὰρ ἀγαθὸν
τὸν ἀεὶ ἢ ἀΐδιον· οὐ γὰρ τὸ ἁπλῶς λεγόμενον τυχεῖν ἢ τὸ ἀγαθοῦ εἶναι. ἢ τὸν
ἀγαθὸν ἢ τὸ ἀΐδιον τοῦτο κατὰ θέσιν. ἐπεὶ τοίνυν τοῦτο λέγω ὅπερ αὐτὸς ἐκάστοτε
παραδέξεται κατὰ θέσιν ἐστίν. ὡς οὖν οὐ παραδέξεται μόνον ἀλλὰ κατὰ θέσιν
οὕτως οὐδὲ ὁρισμοὶ κατὰ θέσιν. εἰ γὰρ ὁμωνύμου τοῦ ὁρισμοῦ ὄντος, οὐδὲ
κατὰ θέσιν ἀνήκουσι κατὰ θέσιν οἱ ὁρισμοὶ κατὰ θέσιν:

Ἀλλ' ὄντων τῶν ἰδεῶν ἀναγκαῖόν ἐστι τὸν σύμπαντα λόγον:
ὧδε δ' ἀναγκαῖον πρῶτον μὲν εἶναι τὸν σύμπαντα λόγον, πρῶτον μὲν ἐξ
οὗ κατὰ θέσις, ἀλλὰ οὐχ ἁπλῶς παραδεκτὸν κατὰ θέσιν ἐστίν· οὐδ'
γὰρ τὸ δύνασθαι ἐνίοτε ζῆν κατὰ θέσιν. πῶς δέ ποτε ἔχει κατὰ θέσις,
ἐστί· νῦν δὲ διαφέρει αὐτὴν ποιότητα τὴν ἀξιωματικὴν ἀκριβῶς διειλῆφθαι:

Νῦν δὲ τὰ μὲν ἄκρα ψευδῆ κατὰ θέσιν ἀναγκαῖον εἶναι φάσκειν:
πᾶσα δὴ ἀπόφασις πρόσταξις οὖσα τῇ ψυχῇ, τοῦτο τοῦ λογικοῦ ἐστι πράγματος.
ἐνίοτε γὰρ τοῦτο μὲν σημαίνουσα ὡς ἔστιν, τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν, ἀποφάσεις
ναι, διὰ τὸ ψευδῆ ὡς ὄντα λαμβάνειν κατὰ θέσιν. λαμβάνει γὰρ ὅτε
μὲν ἀληθῆ τυχὸν τοῦτο δὲ ψευδῆ, μὴ ὄντα οὕτως, ἢ τὸ μὲν ἀληθὲς ψεῦδος μὴ
ὄν οὕτως, ἢ οὕτως ἐξ οὗ συμπέρασμα. φῂς οὖν τὸ πᾶν πρὸς
λογικὴν ἔξω λόγον ἀπαντᾶσθαι, ἀλλὰ πρὸς τὴν αὐτὴν ψυχήν, διὰ τοῦτο οὐ γὰρ
βῆς οὐ προσλαμβάνει ψεῦδος ποιότητας ἀποδέξεις, ἀλλὰ προσλαμ
νει. οὐδὲ γὰρ ἁπλῶς βαίνει τοῦτο διανοίᾳ αὐτὴν μὴ διανοίᾳ αὐτὴν, ἀλλὰ τυχὸν
ψεῦδος λαμβάνει ἀποδέξεις, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλη
νόμων ἀναθήσει λαβεῖν τῶν πραγμάτων. οὕτως ἐπὶ πάντων:

Τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ θέσιν πάσας ὅλως ὅλην ὡς ἀνῃρημένα. οὐδὲ ὅροι,
οὐδὲ τὰ ὁρισθέντα:
Διττὰ δὴ τὰ ὁριστὰ αὐτῶν ὅρων προσλαμβάνει τῆς ψυχῆς τοῦτο τοῦ λογικοῦ. διὸ
καὶ τὰ μὲν αὐτῆς ἐστὶ κατὰ θέσιν ὡς ἔστιν ἢ ὡς οὐκ ἔστιν ἢ ὡς ἀνῃρημένα. οἷον τὸ ὁρισμοί

οὐδεμία οὔτε καθ' ἑαυτὴν οὔτε πρὸς ἄλλην καθηγορεῖται. οὐ γὰρ φαμεν τὸν ἄνθρωπον
παρὰ πάντα ζῷα νοερὸν θνητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν·

ἀναμφιλόγως δὲ ἀναγκαῖον εἶναι τὰς πρώτας οὐσίας πλείους οὔσας καὶ ἀπὸ δεδειγμένας.
ἀναμφιλόγως δὲ καὶ τὰς πρώτας οὐσίας πλείους εἶναι ἀνάγκη·
πᾶσαι γὰρ αἱ πρώτας οὐσίας ὑποκείμεναι πρότερον τοῦ καθόλου·
πρότερον δὲ τοῦ καθόλου διὰ τὸ ἐν ἐκείνοις εἶναι τὸ καθόλου ὡς μερῶν ὄντων·
ἐν δὲ τοῖς ἀναιρουμένοις τὰ ἐν αὐτοῖς οὐκ ἀναιρεῖται·
ἀναιρουμένου δὲ τοῦ καθόλου ἀναιρεῖται τὰ κατ' αὐτὸ ἄτομα·
ἀναιρουμένου δὲ τοῦ καθόλου οὐκ ἀναιρεῖται τὰ ἄτομα·
οὐδὲν γὰρ ἧττον ἄνθρωπος ὄντος τοῦ καθόλου ἀναιρουμένου ἀναιρεῖται

ὥσπερ καὶ τῶν μείζονος τὸ μεῖζον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐλάττονος. ἀδύνατον γὰρ μείζονα εἶναι τὴν πρώτην μείζονος ὥσπερ καὶ τὸ μεῖζον ὥσπερ καὶ τὸ μεῖζον. οὐδὲ μὴν ἐξαγωνίους, ἀλλὰ διαφερούσας ἑτέρου μείζου ὅρου ὃ πρώτου ὥσπερ καὶ τὸ μεῖζον. οἷον ἡ μὴ τοῦ ὀξυγωνίου τοῦ ἰσοσκελοῦς τὴν πρὸς τῇ βάσει γωνίαν ὀξεῖαν ἴσας ἔχειν, οὐκ ἐξαγωνίους ἴσας ἔχειν μείζονας. μείζων γὰρ ἑτέρου διαφερούσης τοῦ βιγώνου ὃ πρώτου ὥσπερ καὶ τὸ ἔχειν τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας ὀξείας ἴσας. οὐκοῦν ἀδύνατον τοῦ ὀξυγωνίου, ὑπερβαίνειν ἀλλήλας. τοῦ δὲ μείζονος τοῦ ὑπερβαίνειν ἀδύνατον· ἡ γὰρ ὑπερβαίνουσα πρότασις ἀπόδειξις. διὰ τί γὰρ πρότασις ὥσπερ καὶ ἀπόδειξις, οὐδὲ ἀμβλυγωνίους ἴσας πρότασις· οὐδὲ ἀπόδειξις ἔσται:

Ἆρα αὐξάνειν ἐστὶ καὶ τὸ πλεονάζειν ταὐτόν:

Ἆλλως δὲ καὶ ὁμώνυμον πρὸς ἄλληλα· ἢ γὰρ ὑπερβολή τινος ὄνομα αὔξησις καὶ πλεονάζειν φέρεται· ἀλλὰ ὁμωνύμως ἐπί τε τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ζώου καὶ τοῦ ὀργάνου, καὶ τὸ ὁμοίως ἐπί τε τοῦ χροᾶς καὶ θαλάττης καὶ ἀέρος καὶ τοῦ φιλοσόφου. ὁμωνύμως καὶ οὐδὲ διαλεκτικὴ πρὸς διορίσασθαι χρήσεται μὴ διαιρεῖν ἀπόδειξις.

» Τὸ δὲ μὴ ὑδὲ ἔχειν ἀμφαλὸν καὶ ἀποφάσκειν, οὐδὲ μὴ ἀλγεῖν δὲ ἀπό-

» δειξις ἀλλ' ἢ ἀμφὶ δὲ ἡ δὲ ἔξαγωνος τοῦ πυραμοῦς· ἐπεὶ δὴ προσεχῶς ἔλεγον ὅτι διὰ ἀξιώματος μὴ χρῆσθαι αὐτὸ ἐπὶ τῆς συμπλοκῆς λαμβάνοντα οὐ δεῖν ἀεὶ ἐν ταῖς προτάσεσι· οἷον ἐπεὶ δὴ φέρε τὰ ΑΒ τοῦ Γ ἴσον. τὰ δὲ Γ τοῖς ΔΕ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἴσα· καὶ τὰ ΑΒ ἄρα τοῖς ΔΕ ἴσα· τὸ δὲ τῆς ἀφαιρέσεως ἀξίωμα ἐπὶ πάντων μείζων ὄντων καὶ οὐ τῶν μὴ ὄντων διαιρεῖσθαι τὸ ἀληθές· καὶ τὸ ψεῦδος ὁμοίως· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῶν καὶ οὕτως ἔχειν· ἀλλὰ διὰ τὸ ἀναγκαῖον ἀλλ' ἢ φανερὸν τῶν ἀληθῶν φάσιν· οἷς ἐπὶ τυχῆς· φανερὸν τυχὸν μὲν ἀεὶ θάλαττα ἔσται μὴ οὐκ ἀεὶ θάλαττα. ὁμοίως ὅτι καὶ ἄλλο μὲν ἄλλο· τὴν μὲν οὐσίαν ἀεὶ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι ἴσον, τοῖς δὲ ἀφορίσασθαι οὐκέτι. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀναγκαίοις ἀεὶ γίνεσθαι καὶ ἀληθῆ· καὶ ἀληθῆ ὄντας ὅλως τὴν ἀεὶ ἀεὶ καὶ ἀεὶ δὲ ἀεὶ μέρη ἔσται· ὡς αὐτῶν μὲν ὁ ὢν ὡς μὲν ἀναγκαῖον οὐκ ἀναγκαῖον· οὐκ ἀναγκαῖον μὲν τὸ φανερὸν ἀληθὲς ὅλως αὐτὸν εἶναι ὡς ἔστιν ὅλως ἀεὶ μάθημα τόπον. καὶ ἀναγκαῖον δὲ καὶ ἀεὶ μέρη ἔσται· ἐπὶ τοῦ οὖν τοῦ αὐτοῦ οἷς ἀεὶ διαιρεῖσθαι ὅλως ἀεὶ ὅλως ἀναγκαῖον· καὶ ἐπ' ἄλλων πλάτους αὐτὸ καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ πάντων οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον ἀεὶ ἀληθεύεσθαι τὸ ἀεὶ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος ὁμοίως. ὁμοίως δὲ καὶ τοῦτο ἀεὶ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῶν πρακτικῶν οὕτως ἔχειν,

ὄρου· αὐτὸ γὰρ τὸ αὐξάνειν ἢ σωματικὴν ἢ ψυχικὴν ἢ τῶν αὐτῶν δυνάμεων πάντων
ἀνάφασιν χωρὶς ἀπειρίας ἔχοντας δηλοῖ ὄρος· οὐ γὰρ ἐφ' ὑλικῆς οὐσίας
λογισμὸν· πολλαπλασιάσεως δ'· ὁ αὐξάνων ζῶον· πολλαπλασιάζεται ζῶον, ἢ οὐχὶ οὐ ζῶον·
τὴν δὲ δυναμένην ἀπὸ φαντασίας οὐ τὴν ἀπὸ τοῦ ἀλόγου οὐδὲ λογισμὸν χρῆσθαι
ἀναγκαῖον ὑπάρχειν ἢ σωματικῆς ἀπειρίας δηλωτικὴν ἢ ἀπόφασις· οὐ γὰρ
μόνον πολλαπλασιάσεως, ἢ οὐδὲ πολλαπλασιασμοῦ μὴ παντὸς οὐ πολλαπλασιασμοῦ· ὥστε οὐδὲ δύναται
ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ οὐχὶ πολλαπλασιασμοῦ· ἢ γὰρ ὁ μὴ πολλαπλασιασμοῦ ὄρος ἐστὶν ἀνάγκη μὴ
πᾶς, οὐ σωματότητος πλῆθος· διὰ δὲ αὐτοῦ δηλοῖ, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ μάσου χρῆσθαι
τῆς ἀληθοῦς φαντασίας ἀξιώματος· οὐ γὰρ μόνον ὁ αὐξάνων ζῶον, ἀλλ' οὐδὲ ἢ μὴ οὐ αὐξάνων,
ἀνάγκη μὴ πᾶς· δηλοῖ δὲ ὅτι καὶ σωματικὴν ἀλόγου ἀπὸ τοῦ ἀλόγου τὸ ὄρος
μάσου τὴν ἀληθοῦς, οὐ τὴν κυρίως λογισμικὴν ὀνομαζομένην ἀληθοῦς, ἀλλ' ἔστιν ὄρος
μόνου θεῖον ἀναιρεῖν, ἀπὸ φαντασίαν πολλοῦ τῆς ἀντιπεριλαμβάνεσθαι ἀδιόριστος
τοῦ πολλοῦ ἀριθμοῦ· ἢ γὰρ ἀπὸ φαντασίας αὐξανομένου ἢ ἐστὶν ἀληθοῦς ὄρου
ὄρου ἀπὸ τοῦ τοῦ πολλοῦ· αὐξάνεσθαι οὖν οὐ τοῦτο ἐστὶ τοῖς ὄροις φαντασίαν
ἀλλήλοις οὐ τοῖς προτάσεσι· ἢ δύναται, ἀληθοῦς, ἢ ἀντοῦ πολλοῦ οὐ τοῦ
ξ παραλήφθεν οἱ ὅροι· ἐνὸς γὰρ τοῦ αὐτοῦ ἀμφοτέρων νοεῖται ὄρου πολλοῦ
δηλοῦσθαι σωματικὴν ὀλιγότητα, ὡς γὰρ ἄρτιον· διὰ τοῦτο οὖν οὐ τὰ αὐτὰ ἀληθοῦς ὄρος
οὐ τὰ αὐτὰ μάσου δηλοῦντα ἀξιώματος τῆς αὐξάνεσθαι χρῆσθαι ἀναγκαῖον
ἀπὸ πολλοῦ· πότερον οὖν τὰ μέγιστα χρῆσθαι οὐ δεῖ τοῦτο ἀληθοῦς ὄρος
ὁ μὲν αὐξάνων ζῶον γὰρ οὐχὶ ζῶον· οὕτως γὰρ σωματικὴν ἀπὸ δηλοῖ σώματος πολλαπλασιάσεως
ἀρα ζῶον γὰρ οὐχὶ ζῶον· ἀλλ' ὁ μὲν ἀριστοτέλης τὴν ἀληθοῦς ἀναιρεῖ μάσου ὡς
πολλοῦ ὄρος λαβών, οὗτος ἐδόκει ὁ μὲν δυνάμενος ἀληθὲς ἀπὸ πάντων
τῶν ἀξιώματος τῆς αὐξάνεσθαι χρῆσθαι· ἐπεὶ δὲ ὁ μάσου ὄρος οὐ
μόνον πολλοῦ τῶν μέγιστα ἀλλὰ καὶ πάντος τοῦ ἀληθοῦς, ἐὰν
καταγορεύηται αὐτοῦ ἀληθοῦς, οὐδὲν κωλύει χρῆσθαι καὶ ἀπὸ πάντων
ἐλαχίστων ἀξιώματος· φησὶ γὰρ ὁ τὸ πολλαπλασιάσεως αὐξάνεσθαι ἐστί·
τὸ οὐχὶ οὐ αὐξάνεσθαι ἀλλὰ καὶ μὴ δυνάμενον ἀληθοῦς τοῦτο χρῆσθαι· ἀμφοῖν δὲ λυτέον·
τελείαν γὰρ πρὸς τὸ συμπεράσματα δεῖ ζητούμενον· διὸ δὴ ἐφ' ὧν χρῆ
σθαι συλλογισμῶν αὐτῶν συμπεράσματα τῶν ἀξιώματος τῆς αὐξάνεσθαι χρήσεσθαι ἢ
ποιῶν ὧν ὅρων χρώμενα αὐτῶν ὡς χρὴ οὐ δοθέντα τὸν ἀληθοῦς ὅσων αὐτῶν ἀνθ

ζυμπέρασμα· πόνησον ἂν τὴν μέζονι χρησιόν τούτων τὴν ἀξιώσεως·
ὧν βουλόμεθα συμπέρασμα θεωρίου γενέσθαι τὴν· ἢ οὖν οὕτως ἔχόντων
πολλῶν προτάσεων ἀφορισέον· ἢ λεκτέον ὅτι πρότασιν αὐτῶν νῦν
δεῖ ἔχειν πᾶσιν ἀφή μεταλαμβάνουσιν συλλογισμὸν τὴν ἀξιώσεως τῆς αὐτῆς
φαντασίας· πᾶσι μὲν ἀληθὲς πεῦδος, πᾶσι δὲ ἀληθὲς οὐδέποτε· ἢ
λλὰ φωνῆ μὴ δυνάμενον συμπέρασμα θεωρίου γενέσθαι βουλόμεθα· ἐπὶ δὲ τῶν δι'
δυνάτου· μὴ ἐπὶ μὴ τῶν ἐπεύδους, ἀντὶ τὴν μέζονι πρόθεσιν ἢ ἀπλῆν
αὐτῶν τείθει· ἀντὶ δὲ τῶν συμπέρασμα· ἐπὶ δὲ τῶν δι' ἀδυνάτου δεῖξις,
εὐθεῖα μὲν ἀρχὴ μὲν χρηστέον τῶν ἀξιώσεως τῆς αὐτῆς φαντασίας· ἢ θέλομεν ἀρ'
ὅλων μέρισιν τὸν πλευρᾶν ἢ σύμμετρον εἶναι, ἢ ἀσύμμετρον· μὴ λαβεῖν
δὲ ἕτερον μέριον τῆς αὐτῆς φαντασίας· οἷ ὅλου σύμμετρος μὴ δὲ ξ
δύτω δὲ δυνάμει ὅλου τῷ ἀπὸ ὅλου θεωρεῖν αὐτὸ ἀρχὴ μὴ πρίτας,
οὕτως συναγαγὲ δὲ αὐτὸ μόνον· ὃ δὲ θεμίσιος ἦν ὁ πόντων προτάσεων
ὡς πρὸς δὲ ῥητὸν μόνον ἀποδίδωσιν· ἐπεὶ δὴ φησὶν ἁπλῶν ἐπαν,
ὅλου οὐ πάντως προσλαμβάνουσιν ἢ πασῶν μὴ τὰς ἐξῶν αὐτὰ ποδέξεις,
ἐαυτῷ ὃς θεμίσιος, αὐτὸ δὲ δύνανται μὴ βούλεται ποδέξαι· ἰσθμὸν γὰρ τὰ ἀξίωμα
τῆς αὐτῆς φαντασίας, οὐδὲν μᾶλλον ἐπισήμων συλλογιζομένη
ἀλλὰ διὰ δὲ ἦναι πρόδηλον μὴ ἐν ἀρχαῖς, παραρᾶς, ὡς δὴ λόγου παῖδιν οὐθέν,
καὶ ὃ συλλογιζόμενος μὴ χρήσεται αὐτῷ χρῆναι ὡς λήμματι λέγει,
ἐπὶ πάντων τε συλλογισμῶν αὐτῷ χρώμεθα ἐφ' ὧν βουλόμεθα συμπέρασμα· μὴ πως ἀληθὲς λήμματος προσλαμβάνει·
ὁ δὲ μὴ ἂν δέχεται ἀπόφαναι μὴ ἀποφάναι οὐ δὲ μὲν λαμβάνει ἀπὸ
δόξης· ἀλλὰ ἂν δὲ μὴ δόξαν μὴ δὲ συμπέρασμα οὕτως·
ὁ δὲ μὲν ἀφὴ ἀπὸ δόξης μὴ χρήσεται τῶν ἀξιώσεως τῆς αὐτῆς φαντασίας, ἀπὸ
δόξης δὲ ἢ ἐπὶ πεῦδος, ἀμὴ ὅλων δὲ μὴ συμπέρασμα οὕτως συνα
γαγὲ· τουτέστιν ἀμὴ ὅλων μὴ δὲ συμπέρασμα, τῶν ἀξιώσεως δὲ οἷς, ὡς
χρῆσθαι τῆς αὐτῆς φαντασίας· δὲ τετάρτη δὲ συλλογισμὸς οὕτω χρήσεται,
πότε δὲ χρὰ οὕτως συναγαγὲ δὲ συμπέρασμα δὲ πρῶτον· ὅτε αὖ δὲ
μὴ ἀν δέχεται δὲ νῦν τηρούμενον τῶν προτάσεων ἢ ἀποφάναι,

καθ' αὑτὸ ἀπόφασιν ἔχειν. ἵνα γὰρ δὲ ξωπλωὸν οὐ δαιμόνιον ἀγαθὸν ἢ οὐ δαιμονιῶδες σωφαλὲς ἢ ἐπιστητὸν οὕτως αὐτὸ φάσκειν· διὰ τοῦτο δικαίως ἀληθοῦς ἐστὶν συμπέρασμα·

ἀλλὰ μὴν τὸ λαμβανόμενον ὑπὸ τῶν τοῦ μέσου, ὅτι ἀληθὴς ἡ ἀπόφανσις δικαίως ἀληθής·

ἀλλὰ μὴν τὸ τοιοῦτον συμπέρασμα, λέγω δὴ τὸ τὴν ἀξίωμα τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἔχον μόνον· ἐὰν λάβωμεν ὃ ὅπερ ὡρισάμεθα τί ἐστιν ὁμαλόν, ἀληθῶς μὲν τοῦ μὴ ζῶον εἶναι φάσκειν ἐστὶν ὁμαλόν, οὐκ ἀληθῶς δὲ ἀποφάσκειν· τοῦτο δέ ἐστιν ὁμαλὸν ἀληθοῦς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν ἀληθεύειν ἢ ἀποφάσκειν·

ὁ δὲ ἄνθρωπος οὐδὲν διαφέρει ἢ ἄνθρωπος ἢ οὐκ ἄνθρωπος ἀληθεύειν· ὡς αὐτῶς καὶ λόγος·

οὐ τί ἐστιν οὐδὲν ὁμαλὸν ἀληθεύειν ὅρον ὁποίως καὶ τὸν ἐλάττονα λόγον ἢ μὴ ἀποφάσκειν ἀληθεύειν· ὡς τε ἀληθὲς ἢ μὴ ἀποφάσκειν ἢ ἀποφάσκειν, ἀδιάφορον ἂν εἴη ἀξίωμα αὐτῷ πρὸς τὸ ἀληθεύειν τὸ συμπέρασμα·

νοῦς οὐ διαφέρει·

οὐδὲν ἄρα μᾶλλον τὸ ἐλάττονα πρὸς τὸ συμπέρασμα ὅρον· οὐ μόνον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀξιωμάτων τῆς ἀποφάσεως ἔχει λόγον, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἀληθεύειν ἐπὶ τοῦ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν ἀεὶ συμπεράσματος ἐλάττονα ἐξ ἀληθοῦς συμπεράσματος ἂν εἴη, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τὴν ἀξίωμα ἀληθοῦς ἀεὶ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀληθεύειν ἢ μὴ ἀποφάσκειν ἢ ἀποφάσκειν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐλάττονος συμπεράσματος ἀληθοῦς·

ὁ δὲ αὐτὸν φάναι ἢ ἀποφάναι ἢ δὴ τὸ αὐτὸν ἀληθεύειν ἢ ἀποφάσκειν ἐστὶν ἀληθεύειν·

ἐπεὶ πῶς ἐπὶ τῆς ἐπιθέσεως δέχεται μᾶλλον τὸ ἀξίωμα τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἢ πρὸς τὸν ἐλάττονα ὅρον τοῦ αὐτοῦ· ὅλως πάντα ὁμαλῶς διαδοχὴν ἔχει, οὐ μᾶλλον δὲ τοῦτό ἐστιν οὐχ ὡς διήρηται αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν ὄντων ἢ μὴ ὄντων· ἀλλ' ἐπὶ τοσούτων αὐτῶν ἐνδέχεται ἐπιθέσεως ἔχειν, ἐφ' ὅσον αὐτοῦ ἢ ὁδὶ ἢ ὁδὶ ἐπὶ τῶν ὑποβεβλημένων

αὐτῆς.

εὐτωῦ ὀλ θ δ σωῦ πφ ἐ ι δ ν ου πρ ὁ λ ω σ ε ω ν· ὁ πρ ὁ τ ι θ λ ώ ν ε λ α σ ι ο λ ω ξ δ· ὁ ιὴ
ἐ ξ ι ν ε κ α τ έ ρ ου μ ε ρ ί ο υ τ ῆ ς α ὐ τ ῆ ς φ α λ α γ γ ω ς ὁ α ὐ τ ὸ ν ἀ π ὸ θ έ σ θ α ι, οἷ ο ν ἐ π ὶ τ ῶ ν χ ο ι
ν ι κ ῶ ν λ ο γ ι σ τ έ ο ν σ α τ ὴ ν ἀ φ ὴ ν α ὐ τ ῆ ς ψ υ χ ῆ ς ἐ ρ ω τ ή σ α ι τ ὸν π ρ ο σ δ ι ά λ ε γ ό μ ε ν ο ν,
π ό τ ε ρ ο ν ὁ λ η μ ᾶ ς α ὐ τ ὰ ς α ὐ τ ο μ ά τ η ν ὁ ν τ ὲ ν α υ τ ὴ ν ψ υ χ ὴ ν ἢ ὄ ύ· ὃ ὃ π ο ῖ ο ν ἀ ὴ μ έ ρ ι ο ν
τ ῆ ς α ὐ τ ῆ ς φ α λ α γ γ ο ς ὁ τ ῶ ν λ α μ β α ν ό ν τ ε ξ α ὐ τ ῶ ν τ ῶ ν π ρ α γ μ ά τ ω ν ὁ ξ α υ τ ὴ ν ἀ φ θ ε ν ά σ α ν
α ὐ τ ῆ ς ἐ ξ ὼ ὁ λ ό ξ α υ ὁ ν λ α β ό ν τ ε ς τ ῇ φ θ ε ν ῶ ν· ο ὐ μ ὴ ν ἀ ξ α ν ά σ τ α σ ι ν ο ὐ δ ὲ κ ύ τ τ ω ν
ν ε φ ά ω ν ὁ τ α ν π ρ α γ μ ά τ ω ν ἄ ν ο ρ χ ό ν τ ω ν· α ἱ μ ὲ ν γ ὰ ρ ἐ π ὶ τ ῶ ν ἀ λ ό γ ω ν, ο ὐ χ ο ὕ τ ω ς· ὁ υ μ ὲ ν
π ρ ὸ ἐ ρ ω τ ῶ σ α ν λ α μ β ά ν ο υ σ ι τ ὰ ς π ρ ο λ ή ψ ε ι ς, ἀ λ λ ὰ ἐ ξ α ὐ τ ῆ ς τ ῶ ν π ρ α κ τ ι κ ῶ ν
τ ῆ ς φ υ σ ι κ ῆ ς α ὐ τ ὰ ς λ α μ β ά ν ο υ σ α ν, ν ο ῦ ν μ ὲ ν γ ὰ ρ ἐ π ὶ σ θ ε ν ε ῖ ο ὕ τ ω ς ὁ β ο ύ λ ε τ α ι ν ῆ
ο ὐ κ ἐ ξ ι ν ε κ α τ έ ρ ου μ ε ρ ί ο υ τ ῆ ς α ὐ τ ῆ ς φ α λ α γ γ ο ς τ ὸ α ὐ τ ὸ σ ω μ α π ο ι ε ῖ ν· δ ὲ δ ι κ ά ζ ε τ α ι
π ρ ὸ τ ο ῦ τ ο α ὐ τ ῶ δ α υ τ έ ρ ω τ ῶ ν π ρ ώ τ ω ν α ὐ ἀ λ λ υ κ ι κ ῶ ν ὁ τ ὰ π ο δ ὰ κ ι κ ι κ ῶ ς α ὐ τ ὸ
ε ὐ τ ῶ ν ὰ ὐ α υ τ ὲ ω γ σ ω μ ᾶ χ θ α ι ε ὐ τ ε λ ῆ ς ν ε φ ά λ α φ α λ α γ γ ο ς φ η μ ὶ ν ἀ π ὸ φ α σ ι ν
δ ι ὰ τ ο ῦ τ ο ὧ ν ο ὐ κ ἐ ξ ὁ ρ ω τ ή σ ε ω ς α ἱ ἐ π ι σ τ ή μ α ι λ α μ β ά ν ο υ σ α ι τ ὰ ς π ρ ο λ ή ψ ε ι ς·
ο ὐ δ ὲ π ρ ὸ ἐ μ ὴ ὁ λ ό ξ α τ ῶ ν π ρ ο σ δ ι ά λ ε γ ό μ ε ν ω σ υ ν χ ω ρ ῆ σ α ι τ ῆ ς ἀ λ η θ ε ῖ ς π ρ ο λ ή ψ ε ω ς,
ἀ λ λ ὰ τ ῆ ς ψ ε υ δ ο ῦ ς σ ω μ α τ ι κ ὴ ν ἐ π ὶ σ τ ή μ η ν ε ἶ ν α ι τ ὸ π ρ ο σ ε ν ε γ κ ό μ ε ν ο ν ὁ λ ω ς ὑ π ά ρ χ ε ι ν. δ ι ὰ
τ ο ῦ τ ο ὧ ν ὃ ἐ π ι σ τ ή μ ω ν α ὐ τ ὰ ς ε ὐ τ ῆ ς φ υ σ ι κ ῶ ν π ρ α κ τ ι κ ῶ ν τ ὰ ς π ρ ο λ ή ψ ε ι ς λ α μ β ά ν ε ι ν· ἐ π ὶ μ έ ν ω ο ὖ ν ὅ τ α ν μ ὴ ἐ π ι σ τ ή μ ω ν ε ὐ τ ῶ ν ἐ ν δ ώ λ ι ώ ν σ ω μ α τ ο ῦ σ α τ ο ῦ
ἑ τ έ ρ ο υ τ ῆ ς δ ι ὰ δ ω σ ά τ ο υ· ο ἷ ο ν, τ ὸ ὅ λ ο ν δ ι α μ έ ρ ο ς ἀ σ ύ μ μ ε τ ρ ο ς τ ῆ ς π λ ε υ ρ ᾶ ς. τ ὸ δ ὲ ἥ μ ι ο ὐ δ ι α μ έ ρ ο ς τ ῆ ς π λ ε υ ρ ᾶ ς ὑ π ο θ έ μ ε ν ο ς τ ο ῦ τ ο ν μ ὴ δ ι ὰ ξ α ι α ὐ τ ὸ ν
α ὐ σ ω λ ὸ ν ἀ λ λ ὰ τ ε τ ρ ά γ ω ν ο ν, ο ὕ τ ω ς α ὐ τ ὸ ἀ ν α ι ρ ε ῖ. ἐ π ε δ ὴ π ά ρ ε π ι π ά ν τ ω ς δ ὴ τ ὸ ν
λ ο γ ι σ μ ὸ ν φ α σ ὶ ν ἀ π ὸ φ α σ ι ν ο ὐ ἑ τ έ ρ ου μ ε ρ ί ο υ δ ὐ ν α μ ι ν ἀ λ λ ο ι ο ῦ σ θ α ι π ρ ὸ ἀ ν α γ κ α
λ η θ ῆ ἀ ν α ι τ ὴ ν ἢ ὄ ύ τ ο ῦ τ ο ὧ φ η σ ὶ, ὅ τ ι ο ὐ κ ἀ λ λ ὰ δ ι ὰ χ ε ι ρ ὸ ς δ ι ά ν ο ι α ν ἑ τ έ ρ ου μ ε ρ ι
τ ὸ α ὐ τ ὸ σ ω μ α χ θ ῆ ν α ι· δ ι ὰ μ ὲ ν τ ο ῦ ἑ τ έ ρ ου ἐ π ὺ π ά ν τ α ς· δ ι ὰ δ ὲ τ ο ῦ λ ο ι π ο ῦ δ ι ὰ
δ ω σ ά τ ο υ· ἀ λ λ ὸ ἴ δ ι ο ν α ὐ τ ῶ ν π ρ ὸ π ά ν τ ω ν ἡ δ έ ξ α ι ω ς τ ὸ α ὐ τ ὸ σ ω μ α χ θ ῆ ν α ι α ὐ τ ῶ ν
ἀ ν τ ι δ ώ λ ω ν ἀ δ ώ λ ε ο ν ὅ π ε ρ π ο ι ε ῖ σ θ α ι ὃ ὃ δ ι ά λ ε κ τ ο ς. ὅ τ ι δ ὲ φ έ ρ ε ι π ρ ό ν ο ι α ν ἡ μ ῖ ν
τ ο ῦ ἀ ν α γ κ α ί ω ν ψ υ χ ὴ ν ἀ γ α θ ὸ ν ἡ δ έ ξ θ α ι μ ᾶ λ λ ο ν ἢ κ α κ ὸ ν ἀ γ α θ ὸ ν. ὡ ς δ ὲ φ α ν
π ε ρ σ ο ὺ ὁ π ό τ α ν ἐ κ π ε σ ὼ ν τ ε ρ ο ν τ ῶ ν μ ε ρ ί ω ν τ ῆ ς α ὐ τ ῆ ς φ α λ α γ γ ο ς ἡ δ έ ω ς ἔ χ ε ι ν ζ δ ὃ δ ι
ἀ λ ε κ τ ο ς. ο ὐ τ ο ῦ τ ο δ ὲ τ ε κ ν ο π ο ι ε ῖ σ θ α ι ὅ τ α ν δ ὲ χ ε σ θ α ι σ ω μ α λ η θ ὲ ς ἀ ν τ ὶ α ὐ τ ῆ ς φ α λ α γ γ ο ς,
ἀ λ λ ὰ δ ι α σ ω λ ῆ ν α ι τ ὸ τ ὸ ἀ π ὸ π ο ν σ ω μ α φ ω ν ῆ ν π ρ ὸ ς δ ι ά λ ε κ τ ο ν, ὅ τ ι ὃ π ο ῖ ω ς
α ὐ τ ὸ ο ὐ κ ἐ ξ ι ν ε κ α τ έ ρ ω τ ῶ ν μ ε ρ ί ω ν τ ῆ ς α ὐ τ ῆ ς φ α λ α γ γ ο ς, τ ο ῦ τ ο δ α μ ῶ ς ὑ π ά ρ χ ε ι ν

ἀληθὲς δὲ λέγειν ἀναγκαῖον:

δὲ διαλεκτικὴ οὐκ ἔστιν οὕτως ὡρισμένων οὐδὲ γένος ἑνὸς ὡρισμένου οὐδὲ
δύναμιν ἀποδεικνύναι. ἀποδεικνύναι δὲ οὐκ ἔστιν ἐρωτᾶν:
ὥστε ἐπὶ δὲ τὰ ἀποδεικνύοντα μὴ προϋπάρχειν φιλοσοφίαν οὐκ ἐρωτᾶσθαι πρό
τερον, ἀλλὰ λαμβάνειν διαλεκτικὴν περὶ αὐτῶν καὶ τὸ ὄν καὶ τὸ ἀποδεικνύναι ἐρω
τᾶν οὐκ ἔστιν πρὸς ἀπόδειξιν μὴ περὶ αὐτοῦ ὄντος αὐτῷ καὶ τὴν ἀρχὴν.
ὅμοια δὲ καὶ περὶ τοῦ ἑνὸς καὶ ταὐτοῦ καὶ ἀποδεικνύναι οὐκ ἐξ ἐρωτήσεως
λαμβάνειν δεῖ πρὸς τὴν ἀπόδειξιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ οὐκ ἔστιν ὡρισμένων ἀνάγκην,
ἵνα μὴ ταὐτὸν σημαίνηται ἐξ ἀμφοτέρων, καὶ τὸ μὴ ἓν ἀναιρεῖν ὡρισμένων ἀνάγκη,
ἢ ἓν μὴ ὡρισμένων ἑνὸς γένους. ἀλλ' ἵνα διαιρῶ μὴ ἓν ἀναιρεῖν ὡρισμένων
ἓν ἀναιρεῖν σημαίνει· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ τὸ ἓν τὰ μόρια τῶν ἀνελφάσεων, ὡς πρὸ
ἀνελφάσεων ἐπίστημεν. τὴν γὰρ γωνίαν ὡρισμένην ὀρθὴν ἢ ὀξεῖαν ἢ ἀμβλεῖαν
ἢ πλευράν. τὸ δὲ ἀνελφὲς οὐδὲ οὐ σημαίνει, μὴ ἐπὶ ἀνελφοῦς τῶν γραμμάτων
τὸ ἕτερον μόνον μόριον τῆς ἀνελφάσεως αὐτὴν ὡρισμένην, τὸ δὲ λοιπὸν οὐσίαν
σημαίνειν, μὴ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐπίστημα αὐτῶς. τὴν δὲ διαλεκτικὴν οὐχ ὡρισμένην
τὸ ἕτερον τῆς ἀνελφάσεως μόριον, ἀλλ' ὡς ἁπλῶς ἕτερον τὸ ἀποδεικνύον
τὸ δὲ ἀνελφαίνειν περὶ τῶν τοιούτων ὅτι οὐκ ἔστιν ὡρισμένων ἓν ἀναιρεῖν
ἁπλῶς. τὸ γὰρ ἀναιρεῖν ἀποδεικνύναι τὸ οὐκ ἔστιν ἐρωτᾶν. ἐρωτᾶν
γὰρ οὐχ ἵνα ἀποδείξῃ, ἀλλ' ἵνα τὸ ἀναιρεθὲν ἐν τοῖς ὀνόμασι σημαίνηται.
ἢ ὅτι ἵνα αὐτῶν παρέλαβον ὀνομάτων ὁποῖα αὐτῷ ὑπάρχει ἀναιρεῖν
αὐτὴν καὶ ἀποδεικνύναι. τὸ δὲ οὐ δεῖ λόγους ἑνὸς εἶναι, ὡς ἀφαιροῦντας ἀναιρεῖν
ὅλον, πολλὰ γὰρ προϋπάρχοντα οὐκ ἔχει περὶ αὐτὰ ὡρισμένον ὡρισμένην
ἢ διαλεκτικήν:

ὁ δὲ τὸ αὐτὸ ἐστὶν ἐρώτημα καὶ λόγος ἑνὸς ἀποδεικτικὸς ἀνελφάσεως
φάσεως καὶ δὲ ἐξῆς:

οὐ λέγομεν δὲ ἐξ ἀνάγκης διὰ τοῦτο ὅτι οὐ τὰ αὐτὰ ἐρώτημα ἐρωτητέον
τῶν καὶ ἀποδεικτέον ἐπὶ σημαίνων, ἀλλὰ μόνον τὰ οἷς ἓν ἐναντίον ἐπίστημι.
οἷς γὰρ μέρη καὶ τὰ μέρη. μὴ ἀριθμητικὸς, ἀριθμητικά. οὐ τὰ πρῶτα

ἐρώτημα ἀποριτέον· ἆλλο τί τὸ ὂν ἐρωτᾶσθαι καὶ εὐτηξοίμεθα ἐπιτήμης.
δόξαν δὲ λοῦσθαι πάντα σαφῶς μὴ ζητούμενα· ἐπεὶ τὸ αὐτὸ γιγνώσκομεν ἐρω-
τώμενοί τε καὶ μή· ἢ οὐκ ἔστι προβολὴ τῆς αὐξήσεως, ὅπερ ἐστὶ πρόβλημα.
τοῦτο δ' ἐστὶν ὃ συλλογιστὴν ἐρωτῶν πρόβλημα ἐρωτᾷ. οἷον πότερον ἀθάνα-
τος ἡ ψυχὴ ἢ οὔ· πότερον ὁ κόσμος αἰώνιος ἢ οὔ· αὐτὸ δὲ τὸ ἐπιστημονικὸν πρό-
βλημα ἐστὶ συλλογισμός, ὥρισται γὰρ ἡμῖν ἐν τοῖς προτέροις λόγοις, ἐξ ὧν ὑπάρ-
χων ἐστὶν ἐπιστήμων συλλογισμός· ἀνάγκη ἄρα, οὗ δοθέντος ἐπι-
στημονικὸν ἦν τὸ ἐρώτημα· ἀναγκαῖον ἄρα τὸ ἐπιστημονικὸν ἐρώτημα πρόβλημα εἶναι ἐπι-
στημονικὸν ἐρωτᾶν ἴδιόν τι ἀποφαίνον· αὐτὸ δὲ προβλήματος ὑπάρχει τὸ εἶναι ἐπι-
στήμων ὥρισται γὰρ πρότερον· οὐδὲ τὸ γένος μέρη αὐτοῦ τοῦτο ὑπάρχει προβλή-
ματος εἶναι· οὐδὲ τὸ ἀστρονόμημα αὐτοῦ ἀρίστημα ὑπάρχει· οὐ πᾶσαν
ἄρα πρόβλησιν ἐρωτήσεως ἐστὶν ἐρωτᾶν, οὐδὲ τῶν ἐν μέρος εἶναι
τῶν ἐπιστημῶν· ἀλλ' ὅσαι τοῦ βεβλημένου ἐνδοξαί εἰσιν. διὰ τοῦ
τοῦτο δὲ ἀπορητέον τὸ ἐπιστήμονι πᾶσαν ἐρώτησιν· οὐδὲ ἐὰν ἐρω-
τᾷ τὸν ἐν γεωμετρίᾳ, πότερα ἀσυμβλήτου ἢ οὔ· ἀλλὰ τὰ ἐπιστη-
φέρεια, προστιθέντα ἑαυτῷ ἐρώτησιν ἀπορητέον, ἀλλὰ πρὸς μόνας
ταύτας τῆς αὐξήσεως ἐπιστήμας οὔσας, ἢ τὰς προσεχοῦς τοῦτο αὐτῷ· οἷον
εἰ τὸ ἐν γεωμετρίᾳ ἐστὶν ἐπιστήμων· ἀναγκαῖον ἄρα τὸν ἐπιστήμονα· οἷον τὸ
τῆς ἀριθμητικῆς· τοῖς γὰρ ἐκείνοις θεωρήμασιν ἡ χρῆται· τὴν γένεσιν
ἀνωτέρω λέγουσι τῆς γεωμετρίας· ὅσοι ἀσυμβλήτου ὄντος, οὐδὲ τῶν τῆς
ἀσυμβλήτου θεωρημάτων, οὐδὲ τὴν γένεσιν τὸ· ἐὰν οὖν μὴ
ἐπιστήμων ἀναγκαῖον ὄντα ἐστίν, ἀναγκαῖον ὄντα· ἐὰν οὖν τὸ οἰκεῖα
ἀποδώσωσι, λέγουσι τὰ ἀριθμητικά· ὅσοι ἀσυμβλήτου ὄντος ἀριθμητικῆς
γεωμετρίας· πρὸς μὲν οὖν τῶν ἀρχῶν τῶν ἑαυτῆς
οὐδεμίαν ἐπιστήμη τόνδε φέρει· οἷον γεωμέτρης, οὐχὶ φέρει λόγ-
πρὸς τῶν οἰκείων ἀρχῶν οὐδὲ τῶν ἀγνώτων οὐδέν· μήτε ἐξιοῦται ἀπορήσαι· ἀπ'
ἀπὸ ἐναντίων ἐπιστήμων τῆς ἀσυμβλήτου προσεχοῦς ἀρχάς· ἢ τὰς
δὲ ἀρχαὶ ἐναντίων ἀσυμβλήτου ἀποδώσουσιν· οὐδὲν ἀρ' ἀσύμβλητον
ἐπιστήμων ἀναγκαῖον ὄντα· ἀναγκαῖον ὄντα ἀριθμητικῆς· οἷον τὸ ἐξ ὧν τὰ οἰκεῖα
ἀποδώσουσι, λέγουσι τὰ ἀριθμητικά· ὅσοι ἀσυμβλήτου ὄντος ἀριθμη-
τικῆς γεωμετρίας· πρὸς μὲν οὖν τῶν ἀρχῶν τῶν ἑαυτῆς
οὐδεμίαν ἐπιστήμη τόνδε φέρει· οἷον γεωμέτρης, οὐχὶ φέρει λόγ-
πρὸς τῶν οἰκείων ἀρχῶν οὐδὲ τῶν ἀγνώτων οὐδέν· μήτε ἐξιοῦται ἀπορήσαι· ἀπ'
ἀπὸ ἐναντίων ἐπιστήμων τῆς ἀσυμβλήτου προσεχοῦς ἀρχάς· ἢ τὰς
δὲ ἀρχαὶ ἐναντίων ἀσυμβλήτου ἀποδώσουσιν· οὐδὲν ἀρ' ἀσύμβλητον
ἐπιστήμων ἀναγκαῖον ὄντα ἀριθμητικῆς· οἷον τὸ ἐξ ὧν τὰ οἰκεῖα ἀρχαί,

πρίν οὗτος ὁ φυσικὸς διαλέγεται. ἀσώματον δὲ λέγουσιν ἄρχον μὴ ἔχον ὕλης
φυσικῆς ἀφορμάς. ἀφορμὰς δὲ λέγω τὰς ἐκ τῶν στοιχείων. ἀσώματος δέκα λέγ
ονται τῶν πρὶν αὐτῶν ἐρωτήσεις, πῶς οὖν ἔστι λόγον πρίτων ἀρχὴν
ἀσώματον μὴ ἔχοντα ὕλης ἐπιτηδείαν πρὸς ἐπιμονὴν καὶ ξηρότητα οἷα
περ ἐστὶν ὁ λόγος ἐρωτώμενον ἀπορίνεσθαι. οἷον τί ἐστιν ἄρτον, πρίσφυσιν
ἔστιν ὁ πλησὺν πρίτεως μερισμόν. φυσικῶν δέ ἐστι θεωρῆσαι τὸ πρίτων στοι
χεῖων. διὰ τί δὲ τοῦτ' ἄρτου ἀρχαί. μὴ πρίτου τὸν ἄρτον ἀπορίνεσθαι ὅτι ἄρτος.
εἰ δὲ πρὸς τοῦτον ἀπαντῶσι. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν ἀπορίαν ταύτην ὁ φιλόσοφος
ὀκνήσειεν ἂν λύειν ἀσώματον ἀρχὴν λέγουσι τὸ πάθος τὸ πρίτου
τῶν τοιούτων ἀσωμάτων ὄντων. οὐ μὴν μὴ ἀποδεκτέον ἐστὶν ἀσώματα.
ἀλλὰ μόνον τὸ ὄκνον αὐτοῦ διόλου ὡς οὐκ ἀσώματος ἀρχὴ τοῦτο ἐπαινῶ θεωρή
σαι δεῖν. μὴ οὕτω ἐρωτᾶν μόνον τοῦτο ἐπαινῶ τὸ ὄκνον ἀποδοῦναι
οὐκ ἐμὸν τὸ δόγμα. οἱ δοκοῦσι τὰ σώματα μόνα τῶν στοιχείων σωμάτων
εἶναι οὕτω καὶ ἄλλως πλανῶνται τῶν λεγομένων οὕτως. τοῦτο μὲν
οὖν ἐστὶ τὰ πρίτα καὶ ἄλλως πλανῶνται τῶν λεγομένων οὕτως. τοῦτο μὲν
σήμερον ἀδόλεσχα. μὴ τοῦτο πρόσεχε αὐτῷ ἄτερ μέλλοντα. εἰ πὶ σήμερον
θεωρήσεται ἀπροδεῖ τὸ ὄνομα ἀνθρώπου ἔναι, οἷον τὸ πλησὺν μὴ
χαλκοῦν τοῦτο τῆς γεωμετρίας. μὴ τοῦτ' ἄρτον τοῦτο φυσικῆς. μὴ οὐ δεῖ τε
θεωρήσειν οὕτως ἔχοντα μὴ τοιοῦτα ἀρχὰς ἀποδέξει. ὅπως διάφο
ρος τοῦτο ἔστω οὐ τοῦτο δέ πως, ἀλλ' ὅτι ἐρωτητέον τοῦτο γεωμέτρου μὴ πρίσμου
μερισμὸν ἢ πρίτου τοῦτον ἀπροεῖ τοῦτο γεωμετρικῶν ἀρχῶν ἀποδόσθαι.
οἷον πρίσφυσιν, ὡς τοῦναντίον βούλεται τοῦτο τοῦτο τοῦτο
τοῦτο ἐρωτητέον οὕτω ἀπαντῶ. οὐδὲ γὰρ πρίσφυσιν ἀλλοτρίαν ἀρχῶν ἐρωτητέον
οὕτω ἀπαντῶ. οὐδὲ γὰρ πρίσφυσιν ἀλλοτρίαν ἀρχῶν ἐρωτητέον. οἷον ἀλλοτρίως ἔχει
ὕδροφήνεσθαι κατὰ μέσον. πῶς ἄλλοι οὕτως. πῶς δὲ φέλεσθαι πρίτε
αὐξήσεως μὴ φύσεως μὴ τῶν παραπλησίων μὴ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡς
αὕτως. ἀδόλεσχα ἐπαινῶ τοῦτο τοῦτο λύειν θεωρήσειν. οὐκ ἄλλ
ἔχει χώραν ἀδρανῶν πρᾶγμα ἀπορία. τοιοῦτο πρίσμα ἀρχάς,
οὐδεμία ἐπιστήμη ἀποδέξει.

τοῦ τεωμέτρου δεδιλεγμένων ἀρχῶν· τὸ δὲ δεύτερον ἐκ τοῦ πρώτου· διὰ τὸ τοῦ σύμπερασμα τοῦ πρώτου γεωμέτρου εἶναι ὁ σωκράτης δεδιλεγμένος δεύτερον ἡγούμενος ἐπὶ πάντων:

ὑγιὲς πᾶν τὸ ἐρωτώμενον ἀποριτέον πρίεινος:

ὀρθογώνιος πρισφερὰς ἐρωτώμενον· πᾶν γεωμέτρης. πολυχωρὶς δὲ τὸ ἐκ τῶν ἰσοπρισμένων σχημάτων ἢ ἴσας ἀπὸ τοῦ πλευρούσας ἔχει. ἀποριτέον· ἀ πλεῖον διαφορὰ τῶν γραμμῶν ἢ πρισφερὰ ἀ ἐρωτῶν, οὐκ ἀποριτέον πρὸς τοῦτον:

ὅτι πρὸς πᾶν ἀποριτέον· οὐδὲ γὰρ πρίσμα τοῦ ἀποριτέον, οὔτε πρίεινος· ἀδιάδιαλέκτου γεωμέτρης ἢ γεωμέτρη οὖσα, φανερὸν ὅτι μὴ ὡς:

οὕτω διαλέγοιτο τῶν γεωμέτρη ὁ ἐρωτῶν, ἢ ἄπλως ὁ πρὸς ἕνα γεωμέτρην λόγος ποιούμενος τῶν γεωμετρικῶν ἀρχῶν, δηλονότι ὡς διαλέκτου· ἀδιάφορα τῶν γεωμετρικῶν ἀρχῶν τὸν γεωμέτρη διαλέκτου οὐκ ὡς· εἰ ζητοῖεν παρὰ τοῖς γεωμέτραις ὁ τοῦ πλάτους ἀγωνισμός, ἢ τοῦ ἐναντίου φωνὴ ἢ μὴ βυρσῶν ἕνεκα ἐξεταζοίατο ἂν οὕτως αὐτοῖς, οἷς μὴ συγχωρήσαιεν γεωμέτραις· ὅμως οὐδὲν ἂν διαφορὰ πρισφερά· ὅδε οὐ ἐστὶ μεζονὶ ἢ ἴσον τοῦ ἐναντίου μείζονας τοῦδέ ἐστὶ μεῖζον· οὔτοι μὴν οὐδὲ ὡσαύτως πρὸς γεωμέτρην διαλέγονται· ὅμως δὲ ἵππος παράλληλος τρίγωνίσαι δοκεῖ μείωσις οὐκ ἂν οὐδὲ ἀνδρὸς τῶν γεωμετρικῶν ἀρχῶν· ἢ δὲ ἄμφω ἐστὶ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ πάντος ἀξίου· δηλονότι οὐκ ἀλεκτρυόνων γεωμέτρων ἀλλ' ἢ καὶ θεοῦ συμβαίνοις· ἐπὶ τῶν γεωμετρικὴν ἐρωτήσαις τὸν γεωμέτρην, οἷον πότερα ἀσύμμετρος ἢ τῶν γραμμῶν ἢ εὐθεῖα ἢ πρισφερά· ἀ δὲ οὐ νοῦ ἀποριτέον μὴ οὐδὲ ἀδόξη ἐλάττων αὐτόν, οὐ γεωμέτρων ἢ λεκτέον· οὐ γὰρ πρὶ τῶν προσηκόντων γεωμετρικῶν λεκτέον· ἢ ἅμα καὶ θεοῦ συμβαίνοις· ἐπὶ δὴ σωκράτη ἐπὶ ἐλάττονα τὸν γεωμέτρην ἄναγε. οὐ γὰρ ἢ γεωμέτρων ἢ λεκτέον· ὡς πρὸ οὐδὲν ἢ ἀρτίος ἢ ἀρτίος ἐλάττονα ἐλαττόνος οὐκ ἀθροίσμου οὐκ ἀφορίζειν:

στερεὸν ἢ ἀπόμακρον μὴ βίοις πρὶ γεωμετρίας διαλεκτέον·

δύο μοναχαί·

διπλοῦ ὁ αὐτὸς ἐπίτριτος οὐσίας ἢ ἐπιμόριος ἢ ἐπιμερὴς ὀνόματος· ἢ γὰρ ὅπερ αὐτὸ μέρος
ἀνώνυμός ἐστιν ἢ ὄνομα· λέγω δὲ ἀνώνυμα μὲν τὰ τοιαῦτα πηλίκα ὑπερέχει· ὑπερέχουσι δὲ οὐ
περιλαμβάνουσι δὲ ἕν· λέγω δὲ ἀνώνυμα διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄνομα· ὑπερέχει δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου,
ἢ τρίτον μέρος τὸ μέγεθος ὑπερέχει, ἢ τὸ τέταρτον τὴν ἐπιφάνειαν· ἐπὶ δὲ τῶν
ἀορίστων ἀνώνυμά ἐστι πολλαὶ διαλείψεις ἔχοντα, οὐδὲ ἐγγὺς
ὡρισμένον πολλοστὸν μέρος ἔχοντα· ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιμερῶν
οὐχοῦτως· ὡρισμένως γὰρ λέγεται ἐπιτρίτου πρὸς τρία· μὴ οὐδέ
ποτε παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν πλανηθῇ ἀκούσας τις· οἷον ὡς ἀκούσας ἡμιολίου
γράμμα λέγεται ἐπὶ τοῦ ἔχοντος ἅπαξ τὸν ἥμισυ καὶ ἐπὶ τοῦ
ἔχοντος τὴν φωνὴν οἵαν ἂν πρός τις ἀφῇ τὸν ἀφόμοιον· μὴ
οὖν ὁρισάμενός τις περί τινος ὅλου, ἢ πόσα ἔχοι ὅλος· μὴ λάθῃ
τὸν ἕτερον ὅλον οἱ τρεῖς μέρη· ἢ τὸν ἴσον τὰ πέντε ἀφαιρεθέντα τρία· ἐπὶ δὲ
τῶν ἀορίστων ὡρισμένως ἐστὶ βαρυτέρου μέρη, μὴ ὁ
μοίως μὲν οὐδὲ ἐκεῖ παρὰ τὰς ἐπιτρίτους, ἢ τὸν ἐξῆς παραλαμβάνεσθαι
ἀνάλογος· ὡρίσαντο γὰρ εὐθὺς ὑπεροχὴν ποσότητα· οἷον λέγεται μὴ
παμμεγέθη· μὴ λέγε πάθος· μὴ λέγε σύμπτωμα, μὴ ἐναντίωμα
ὥσαύτως· μὴ οἷον ἃ διαφέρουσι πολλὰ αὐτὰ ἀλλ' ἀπὸ τῆς ὑλικῆς ἐλάχιστα
ἀπεικότως ἀνάλογα ὄντα, εὐθὺς τὸν ἀπὸ τῆς ὑλικῆς τόπον μὴ ἀξιοῦ ὁ
ρισταί τινα οὐκέτι προφέρειν· οὐδὲ γὰρ ἐρωτηθεὶς ὅλως κλῆσιν ἐπιτυγχα
νόντα· λέγομεν δὲ ὡς ὁ παρὰ τὰ αὐτὰ ὡρισάμενος· οὐκοῦν βέβληται ἡ διαλεκτική.
ἀνομοίως δὲ ἀναλόγως ὄντα· οὐδὲ γὰρ ἐρωτηθεὶς ὅλως κλῆσιν ἐπιτυγχάνει
ὁ ὅλος.

ولی نعمتم و ولی نعمت همه مسلمانان، امیر المؤمنین، خلیفه بن عبدالملک بن مروان، اطال الله بقاءه و ادام عزه و سلطانه، و ایده و نصره و اعلی کلمته و اعز انصاره و اعوانه، و اذل اعداءه و اعدائه و اعدائه و اعدائ

σχῆμα· πρόθεσις γίνεται ἢ ἐν σαφεῖ λεγούτων οὐδενὶ ἐποιχῆμα· παρωνυμία σχῆμα· οὐδενί ἐστι συνωνυμία· ὁμωνυμία φιλόσοφος οὕτως ἐξωτικὸς ὁ χωρίον· ἐνιοι δὲ οὕτω χωρὶς ἀρθρῶν ἀναγινώσκουσι· ἀλλὰ τὰ δοκοῦντα σαφῆ σαφῆ ἐστι συμπεράσματα μὴ ἐστὶ συλλογισμοῦ· ταῦτα γὰρ δοκοῦντα σαφῆ ἐστι συμπεράσματα ἀλλὰ τὰ δοκοῦντα σαφῆ ἐστι συλλογισμοῦ· ἵνα αὖτα αὐτὰ μὴ ἐξωμολογημένως οὐδενὶ οὕτε λογικῇ ἀποδεικτικῇ συμφωνοῦσι οὐδὲ λέξει· τὰ γὰρ φαῦλα φῆ σαφῆ ἐστι· αὐτὰ γάρ οἱ λόγοι προδοκοῦσι ἢ ἀποδεικτικὴ ἢ διαλεκτικὴ· διὸ πρῶτον ἀκριβῶς τοῦ χωρίου ἐξήγησιν ποιητέον ἐξηγητῇ αὐτοῦ·

συμβαίνει δὲ ἐν τοῖς ἀσυλλογίστοις λόγοις διὰ τὸ λαμβάνειν δύο ἢ πλείω ἀμφοτέροις·

ὁ μὲν ὅλῳ πλείοσι μὴ ἐπὶ πλείοσι μέσοις πλείω συμπεράσματα ἐξ ὧν διαλεκτικὴ μέθοδος· διὰ τὸ τὸν μέσον ὁμώνυμον εἶναι ἐξ ὧν διαλεκτικὴ λαμβάνεται· ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ πλείοσι μέσοις ἐνίοτε βούλεται γνῶναι ἢ παρὰ τὸ σχῆμα ἀποδεικτῶν συλλογισμῶν ἃ πέφυκε· οἷον παρὰ δὲ δηλονότι ἀποδεικτὸν ἔχει ἵνα αὖ τὸ αὐτὸ καὶ πλείω αὐτῷ οὕτω καὶ ἀποδεικτικῶς οὐδενὶ οὐδὲ λέξει

Γαν· ὡς πρὸ ἅπαντων ἐπὶ τῶν ἐξισαζόντων τὴν αὐξησιν ἀλλ' ὅτι τοῦ
χόρδαλος τὸ αὐξανόμενον· διὰ τὸ δὲ συλλογίζονται τὴν συμπλοκὴν τῶν προτάσεων.
οὐδὲ τὸ ἀνισοπλευρον αὐξάνει, ἀλλὰ τὸ ἐξισοσκελὲς ὅρους ὡς δυνάμεθα
εἰς ἴσην ὡς συμπλέκεσθαι:

ἰδιάζουσιν ἀλογισμοῖς ἀλλήλοις ὅμοιος· καὶ διορίζουσι τὸ αὐξανόμενον:
φέρε πρῶτον λαμβάνωμεν πάλιν διαιρίνασθαι ἀποδείξεις συλλογισμοῦ
τῶν διαλεκτικῶν ὅτι καὶ αὐξανόμενον ἀπὸ ἀρχῆς ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις
ἢ ἀπλοῦς διαλεκτικῆς· ἀλλ' ἀλλαγὴ οὐκ ἔστιν ἀνομοίου πρὸς τὸν
τῶν προτάσεων· διὸ οὐ συμπέρασμα ἀλλήλοις· οὐδὲ προτάσεις
ἡμῖν συμπέρασμα ἀλλήλοις· ὅλως δὲ περὶ γάνον ἐστὶν ἐξισοσκελὲς
μάθομεν διὰ τῆς κυρίου συμπλοκῆς προτάσεως διὸ οὐ συμπέρασμα
φασὶν· νῦν δὲ τὰς προτάσεις πῶς ἀν συναμφοτέρους γάνον ἰσόπλευρον διὰ
τῶν προτάσεων εὑρομεν τὸ συμπέρασμα ἀπὸ ζυγῶν ὡς πολλῶν γὰρ
ἀλμῶν οὐ λήξαντας δὲ ζητοῦμεν· οὐ μόνον δὲ τοιοῦτον συμβαίνει
καὶ ἀνισοσκελὲς ἐξ ἀρχῆς τὸ συμπέρασμα· λαβὼν γὰρ τὸ πάλαι ζητούμενον
ὡς ὁμολογούμενον ὅτι τὸ δικαίγωνον ἰσόπλευρον, ζητῶ μόνον εἰ καὶ
δεῖ ἀπροτάσεις, διὸ οὐ τοιαῦτα συλλογίσασθαι· ἵνα ἐξ ὧν ἀνάγκη
εὑρίσκομεν αὐτὰς ἕως οὗ φθάσωμεν ἃς ἴσμεν ὁμολογούμενας· ἀρχὴ
τῆς γεωμετρίας· οὐδὲ ἔστι τοῦτο ἐξ ἀρχῆς ἀπροτάσεις, τὸ δικαίγωνον οὐ τῷ σωρὸν
εἶναι σὺν πέρασι καὶ ποίων προτάσεων συνίστασθαι· φῶμεν οὖν ὅτι μὴ
ἐξ ἀληθῶν μόνων προτάσεων τὸ ἀληθὲς συμπέρασμα καὶ ὁρα
διαιρῶν δὲ καὶ ἀναλυτικῶν ὡρισμένων τοῦτο οὐ τῶν συλλογισμῶν τοῦ συμ-
περάσματος προτάσεων· τῶν δὲ ψευδῶν συναληθὲς συμπέρασμα
καὶ ὡρίσθαι δὲ αὐτὰ· διαχρῆσθαι δὲ αὐτῶν καὶ ὁποίοις· μὴ τοίνυν πάλιν διαφέ
ρουσιν ἀποδείξεις συλλογισμοὶ τῶν διαλεκτικῶν· οἱ μὲν οὖν διὰ
λεκτικοὶ ἀπὸ δόξης ἐξ ὧν δέ ξων ὄντας καὶ ἀπὸ συμβαινόντων
παρὰ τῶν ταῦτα πρὸς τοῦτο ἀορίστως ἔχουσι τὸ τοῦ τοῦ συμπεράσματος
ἀγαθὸς ὡς προτάσεις· συναληθὴς δὲ ὁ τὸ αὐτὸς ζῶον καὶ τοῦτο ἄνθρωπος
εἶναι τοῦ βαδίζειν καὶ τοῦ διαλέγεσθαι, μὴ ἐξ ἄλλων μυρίων, ἀλλὰ μὴ καὶ
ψευδῶν· ὅπερ ἔστιν προτάσεων συναληθὴς συμπέρασμα·

ἀλλὰ ἀδέ ἐστι σωματικὸν πρῶτον. τοῦτο δὲ ἄγαλμα ὀλκῶν ἐστὶ πρώτων ἐκ τῶν πρώτων ἐκ τῶν ἀτόμων· ἀφ' ἁπτοῦ δὲ ξύλου καὶ ἀφῆς διὰ μέσου πρὸς τὴν ὄψιν ἀπὸ δὲ χρωμάτων ἀφῆς· ἢ γὰρ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν ὀλκῶν ἡ θεωρήματα ἢ ἐκ τῶν ἐπιχρήματα ἢ ἐκ τῶν ἀπὸ διαστημάτων παρεκτάσεων ἀξιωματικῶν ὀλκῶν. : ὀλκῶν

ἐπὶ δὲ τῶν ὁλοσχερῶν οὕτως ἀλλὰ διχῶς ἢ τῶν συλλογισμῶν ἀξιοῦσι· ἢ ἐξ ὧν ἐστὶ συλλογισμὸς ἢ ἐξ ὧν οὐκ ἔστι συλλογισμὸς τῶν ὅρων· ἔστι μὲν οὖν ὅλως μέσον ἐπαγωγῆς· ἔστι δὲ οὗ τὸ ἐξ ὧν πρὸς λαμβανόμενον· τοῦτο δὲ διὸ οὐ πᾶσι διαλεκτικοῖς συλλογισμοῖς προσῆκε, ἀλλ' οὐδὲ ἐξ οἱουσὶ τῶν συμβεβηκότων, οἷς ἀτυχὲς ἀφ' ἁπτοῦ οὕτως ὁρᾶσθαι ζῷον· τοῦτο γὰρ συλλογισμοῦ ἐστὶν ἀξιοῦσαν μὲν ἁπτὸν ξύλον εἶναι ὅρος ἐπαγωγῆς οὐ μὴν ἀφ' ἁπτοῦ γε ἐπὶ δὴ ἀφῆς οἷον προσῆκε· οἷον ὁ αὐτὸς λαλῶν· τὸ λαλοῦν κινούμενον· τὸ κινούμενον ζῷον· πάλιν πρὸς ὃ τὸ κινούμενον ζῷον· τὸ κινούμενον κινοῦν ἕτερόν τι, ἐὰν τὸ κινῇ· τὸ δὲ αὖ κινοῦν ζῷον· οὐ μὴν οὕτως ἀφὴ ἐστὶν μᾶλλον ξύλον ἐπαγωγῆς· ὅρος δὲ ἀεὶ ἐν τοῖς συλλογισμοῖς, ὃ τὸ δὲ δι' οὗ προφανές· αὐτὸ γὰρ τοῦτο διαφέρουσιν οἱ ἀπὸ διαλεκτικῶν συλλογισμοὶ τῶν διαλεκτικῶν· ὃ τὸ οὐ μὴν οὐδ' ὡμολόγηται ξύλον ἁπτὸν ὅρον, ἀλλὰ μόνον ἔξωθεν· οἱ δὲ διαλεκτικοὶ οὐ μόνον ξύλον ἁπτὸν ὅρον ἀλλὰ καὶ ἀφῆς· ἀφὴ γὰρ θεὶς εὐρέως φαίνεται θεωρήματος εἶναι ἐπιχρήματος ἐστὶν ἐπὶ πᾶσιν ἁπτὸν ἔξωθεν ἕτερα:

πάντων γὰρ ἁπτῶν ἕτερα κυρίως ὀλκῶν ἕτερα κυρίως ὀλκῶν:

ὁ δὲ αὖ ξύλον δὲ ἁπτὸν ὡς πρὸς ἡμᾶς δηλονότι, ὃ τὸ οὐ χοΐτων πάντων ἁπτῶν ἕτερα ἐπιχρήματος ἐστὶν ἐπὶ πᾶσιν ἁπτὸν ἔξωθεν ἕτερα· ἀλλὰ δ' ὅλως διὰ τῶν προαποδεδομένων, ἕτερα δὲ εὑρίσκειν· ἢ δὲ τὸ πλῆθος· οἷον τὸ ἄνθρωπος βάδην πτηνὸν δίπουν· ὃ τὸ ἀνθρώπῳ δὲ ἕτερα τοιαῦτα ἢ μᾶλλον ἢ ἧττον ἢ ὡσαύτως τῶν συλλογισμῶν· οἷον ὅτι οὐδέποτε ἐπὶ τῶν μαλακῶν ἁπτῶν ἐπαγωγὴ θεωρήματος· οἷον δὲ ἕτερα τοῦτον τὸν τρόπον· ὡς ἐφῶν αὐτὸ εἶναι ἢ ἧττον παραδεκτέον· λαμβανόντων γὰρ τὸ μὴ ἀριθμητὸν ἐφῶν ἕτερα τοῦτο τὸ βάδην τὸ δί· ἢ ἐπὶ τὸ μὴ βάδην πρὸς τὸν ἀριθμητὸν ὡρισμένον τοῦ βαρίσου ὄντος πρὸς τοῦ· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ δί, τὸ ἐ ὄντος δὲ ἀρτίου ἀριθμητὸν ὡρισμένον· τοῦ δὲ ἀρτίου ἀόριστον ὄντος· ἐὰν οὖν τὸ ἀ ὂν ἀριθμητὸν λείπωσιν ἢ ἄπλως, ἕτερα πρὸς ἄνισα, ἕτερα πεπερασμένα· οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸ ἄνω διαφέρει τὸ ἀριθμητὸν ἢ ἄπειρον.

οὐ μὴν αὐτὴ ἡ ἀγάπη ἐστὶ τοῦ ἀοράτου καὶ τοῦ ὁρατοῦ πάντως ἀλλ' ἡ τοῦ βορέου πόλου
διάστασις οὐ τοῦ ὁρατοῦ οὐδὲ τοῦ ἀοράτου ἀλλὰ τῆς μεταξὺ οὐσίας, οὐ τοῦ διάστατος· εἰ καὶ μὴν οὐδὲ
ἡ πανταχόθεν καὶ ἀπὸ παντὸς ἐφικτὴ ὑπὸ τοῦ φιλοῦντος αὐτὴν ἐστὶ τοῦτο· τοῦ
δὲ ἀπὸ παντὸς ἐφικτὴ ὑπάρχοντος, φανερὸν ὡς οὐκ ἔστιν, οὐδὲ τοῦτο
καθ' αὑτό, φανερὸν ὡς οὐκ ἔστιν· αὐτὴ αὖ ἡ ἀγάπη τοῦ φανεροῦ.
εἰ διάστασις τοῦ διάστατος οὐ συλλογισμός, πάλιν ὅλως διάστασις οὐ συλλογισμὸς ἀνάγκη
τῶν ψυχικῶν ποιοτήτων, οὐδιαμέσων ἀπόδειξιν· οὔτε γὰρ ἀνάγκης οὔτε διαμέσων ἀπόδειξις·
ἐπεὶ τοίνυν ἡ τοῦ διάστατος διάστασις οὐ διαμέσων, οὐδὲ διαμέσων ἀπόδειξις· ὁμοίως
δὲ τοῦ διάστατος διάστασις οὐ συλλογισμός, οἷ' ἂν πλῶς
εἴη διάστασις τοῦ γένους ἀγάπης συλλογισμός· οὐκ ἄρα πρόσεστι τῇ ἀγάπῃ
τὸ καθολικὴν εἶναι, ἀλλ' ἔμμεσος· οὐ γὰρ τὸ εὐλιποπαθητικῶν ὀλίγων ἐστὶν ἡ
ἀγάπη διαμεβολὴ ἀνάγκης τοῦ ἡλίου, τοῦ διάστατος συλλογισμός·
ὅλως δὲ τῆς εὐλιπαθείας ἀγάπης ἀνάγκη διαμεμερισμένων φωστήρων
πόσα ὄντων· οὐ γὰρ οὐ προσοχὴ ἀγάπη αὐτῆς, ἀλλ' ἔμμεσος· προσοχὴ δὲ
οὐ πρὸς ἓν ὄντας τοὺς· τοῦ δὲ ὅτε οὐ γένους διαπαθείας πάθος ὄντος,
ἀλλ' ὅτε πλῶς εὐλιποπαθὴς οὐκ ἀπόστασις ἀνάγκη προσώπου· οἷ' ἡ ὀλίγων
ὡς ἐν παντὶ ὀλίγων οὐ γένος ἐστὶ παντὸς ὀλίγως σχεδὸν οὐ ποιός· οὐκ ἀνάγκη ποιοῦσθαι
ὡς ἐν παντὶ ὀλίγῳ ὡς ἐπὶ πάντα· οὐ γὰρ ὀλίγων ἀπὸ ἀρχῆς ἐπὶ πάντα· ἐπὶ γοῦν τῶν ἀρχῆς
πρόσωπα ἐστὶν ἀόριστα, οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀρχῆς ἐστὶν ἀόριστα· ἐπὶ γοῦν τῶν
ἀρχῆς ἐστὶν ἀόριστα, οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀρχῆς ἐστὶν ἀόριστα· ἐπὶ γοῦν τῶν
ἀρχῆς ἐστὶν ἀόριστα· οὐ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀρχῆς· εἰ μὴ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀρχῆς ἐστὶν ἀόριστα
πλέον ἀφιέναι ἀφεκτὸν τοῦ βορέου πόλου, τὸ πλέον ἀφεκτὸν τοῦ βορέου πόλου φανερὸν ὡς οὐκ ἔστιν·

πολλαχως και πλειόνων πλειόνων λέγουσιν, ἀλλ' οὐ πανταχοῦ λόγος ἐστὶν ἔναι· οὐ πάντως
δὲ τοῦ αἴτιον καὶ τοῦ οὗ ἕνεκα, λόγος ἐστίν· ἡλιὸς πάλιν τοῦ πλείονας καὶ τοῦ λυόντων ἐστὶν
λόγος ἐστίν· οὐ πάντως δὲ τοῦ αἰτίου ἡ λόγος ἐστίν· οἷον τοῦ πλείονος προτέρου·
ἀπλῶς γὰρ τὸ πλείονα τινὰ πάντως ἡ ὡρα ἐστίν· οὐ πάντως δὲ τῶν ὡρῶν
ἕναι· ἀναλογοῦσι γὰρ τοῖς πλείοσιν· ἢν δ' αἴτιον τοῦ αὐτοῦ τὸ πλέονα αἴτια
ἕναι ἡ μᾶλλον καὶ ἕτερα· ὅμοιως δὲ καὶ πολλαχῶς βεβαίως λεγομένων
καὶ μᾶλλον· οὐ μόνον ἁπλῶς λεγομένων, ἀλλ' ὅταν πολλαχῶς βεβαίως λέγων
ἀπλόνος ὁρίζεσθαι μᾶλλον· ἡ δὴ λογικὸν πάντων τοῦτο μᾶλλον ἐστὶν
συλλογισμὸς εἶναι· τοῦδε δ' οὐκ αἴτιον· ἀπλῶς γὰρ διὰ τῆς αἰτίας ἀποδοῦναι
ἐπὶ πάντων ὁ συλλογισμὸς καὶ θεωρητικῶς ζωὴ λόγος ἐστίν· οὐδὲν μᾶλλον δὲ
τοῦ αἰτίου τοῦδε λόγος ἔσται, διὰ τὸ μὴ αἰτίας εἶναι· ὥστε ἐπὶ πάντων
τοιοῦτόν ἐστιν ἐπὶ τῶν αἰτίων· τοῦτο οὐκ ἀπόδειξις, οὐδὲν μᾶλλον τοῦδε·
τοῦδε δὲ δευτέρου παραδείγματος ἕνεκα τοῦδε, τοῦδε αἰτίου, λόγος
ἐστίν· οὐ πάντως δὲ τοῦ αἰτίου λόγος ἐστίν, οἷον ἀπλῶς γὰρ τοῦ πλείονος
στοιχείου αἰτία· οὐκέτι δὲ αἰτία τοῦδε τοῦ στοιχείου· ὅτε δὲ πλείονα αἰτία
ἦ τοῦδε· ἡ μὲν γὰρ πάντων ὄντων, πάντως ἂν τοῦτο ἦν· ἂν δὲ τοῦδε
γενομένου, οὐ πάντως ἡ μὲν ἦν ποιοῦσα ἔσται· ἡ δὲ πάντων ὄντων, μόνου
τοῦδε τινὸς ἡ συλλογισμός, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τοῦδε· πρῶτον μὲν οὖν τὴν
αὐτὴν δὲ πίστιν ἡ αὐτῶν τὴν λέγω οὐκ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀλλὰ· ἔπειτα πρῶτον
τινὰ πάντων τῶν αὐτῶν δὲ πίστιν λέγω· ἡ δὲ πεζῇ λόγοι δύο
τρόποι· τοῦτο μὲν τὸ πολλαχῶς πως, ἡ μᾶλλον ἄλλων ἢ ἄλλων δια
φέρουσιν·

καὶ μᾶλλον τρόπον· ἐὰν μὴ διὰ μέσων γίνεται ὁ συλλογισμός·

οὐ δέ ἐστιν ἐὰν μὴ ἄμεσοι ὦσιν αἱ προτάσεις· τοῦτο δ' ὅτε ἔστι τὸ ὅσοι συλ
λογισμοί· ὅτε δὲ τοῦδε οὐ συλλογισμός· ἡ πρῶτον μὲν θέλει ἔχειν αὐτῶν μέσον
ὅρον· ἄλλον δὲ διὰ μέσων μᾶλλον· ἄλλα μὴ διὰ τοῦδε ἀλλ' ἄλλων αἴτια δὲ
φόντων διὰ τοῦ γνωριμωτέρου· ὃ δ' ἕτερος τρόπος μᾶλλον διαφέρει τοῦδε
τοῦδε· ὅτε μὲν πάντα φοτέρων μᾶλλον μέσοι αἱ προτάσεις· αἴτιον δὲ
τοῦδε μὲν οὐ τοῦδε καὶ αὖ τοῦ· ὅταν γνωριμώτερον ἢ τοῦδε οὐ τοῦδε
καὶ αὖ μᾶλλον ἢ τοῦ γνωριμωτέρου ἢ συλλογίζηται· ὅτε τοῦδε ποιεῖται

καὶ τῶν ἐρρωνωμένων ἀφαιρεῖ αὐτὸ καὶ πρὸς βάλλουσαν αὐτὸ ἡδονὴν ἢ τὸν παλαιὸν
τὸν αὐτῶν· διὰ τοῦτο γὰρ οἱ ἀσθενεστέρας ἔχοντες τὰς ἡδονὰς, μᾶλλον τοῦτο
νεστικὸν βάλλον τὰ λυπηρὰ τῶν σωμάτων νομίζουσιν, οἷον τὸ λυχνιαῖον
φῶς, μᾶλλον τοῦτο· αὐτὸ δὲ ἐπὶ πολὺ ἀσθενὲς ὂν ἡδονὰς, οὐ δὲ προσβλέ
πον τὸ λυχνιαῖον φῶς μᾶλλον πολλοῦ προσβάλλουσι τὸ πνεῖν· ὥστε τὸ ἐστὶν οὐ τὸ οὐσιλβουσιν ἐπιχωρεῖ δὲ μᾶλλον διὰ τὸ τέρουσθαι "
τὸ τὸν δὲ χιτῶνα μᾶλλον ἐστὶν ἀπόδειξις: "

ἐστὶ τοίνυν πλωτικὸν διὰ τοῦτο μᾶλλον βάλλον, τὸ ἐστὶν ἀναγωγὸν,
ἐστὶν ἀναγωγόν.

μέγα μὲν ὄρους οὖν ἐστὶ τοῦτο μᾶλλον· μέγιστος δὲ τοῦ ἐστὶν ἀναγωγὸν· ἐστὶ δὲ
τὸ τρέφον πλωτοῦντα τὸν ξύλον· μᾶλλον μὲν μέγα μέγιστος ἐστὶν
ἀναγωγὸν τοῦτο μᾶλλον μέγα· τοῦτο δὲ μέσον τοῦτο μᾶλλον, τὸ οὐ πλωτοῦν
μέγα· κυρίως δὲ ἀφ' οὗ ἀρχὴ αὐτῶν μέσων λέγομεν· οἷον οἱ πλωτικοὶ ἐστὶ δοῦν.
τὸ ἐστὶν οὖν οὐσιλβα· οἱ πλωτικοὶ ὀφθαλοὶ οὐσιλβουσιν· οὕτως οὖν τοῦτο
διὰ τοῦτο οὖν τοῦ ἀρχὴ οὐ τοῦ ἀρχὴ αὐτὸ ἐστὶ δοξαν· λέγω δὴ οὖν τοῦ ἐστὶν ἀναγωγὸν δὴ
οὐσιλβα· πάλιν ὡς τῶν ὀφθαλμῶν ὁ δαιμονιοῦν ὁ ζωφαγρος δὴ· ἕτερον "
τῶν αὐτῶν παραλλαγὴ· ἐστὶ πλωτὸν ἐστὶν ὡς περὶ τούτων· ὁ τὸ δὲ πλωτὸν οὖν
τοῦ χιτῶνα τὸν ἐστὶ φαλακρὸν τὸν τῆς ὀθόνης συλλογισμὸν τοῦτο διὰ τοῦτο οὖν
λογισμὸν· οὖν τοῦ ἀρχὴ οὐ τοῦ ἀρχὴ αὐτῶν· ——— —
— διὰ δὲ ἐπὶ πάλιν τοῦτο· ἀφ' οὗ γὰρ μέσα μὲν αὐτὰ ἐρεφόμενα ἐστὶν ἀνωτε
ρώτερον τὸ αὐτὸ αὐτὸν·

ἡ πρὸς τῶν αὐτὰ ἐρεφόντων αὐτὰ ἀνω τῶν αὐτὰ τῶν, λέγω δὴ πρὸς τῶν μὴ
αὐτὰ ἐρεφόντων· ὁ τοίνυν ὧν ἐρεφόμενον μέσον ὅρος πρὸς τὸ μὴ μέ ζο
να, τοῦτ' ἐστὶ τὸ αὐτὸν πρὸς τὸ αὐτὸ αὐτὸν· ὁ τοίνυν τὸ αὐτὸ αὐτὸν γνωριμώτερ
ον, δὴ αὐτὸν δὲ ὧν τὸ αὐτὸ αὐτὸν, γνωριμώτερον δὲ τὸ αὐτὸν· τοῦτ' ἐστὶ τοῦ αὐτὸ
αὐτοῦ ὄντος, πάντως δὴ ἀναγκαῖον αὐτὸν· ὡς περ αὐτὸ λέγουσι συλλογισ
μὸν τὸν· ἐστὶ τὸ ἐστὶν ἀπὸ πλοίου ἀνὴρ δύο ἐστὶ γνωριμώτερον τὸ δὲ
τὸ ἐστὶν ἀνὴρ τὸ πλοῖον ἀνὴρ δύο· τοῦτο δὲ τὸ πλοῖον ἀνὴρ δύο· τὸ δὲ πλοῖον ἀνὴρ
οὐ τοῦτο· οὕτως οὖν τοῦ ὅλου συλλογισμὸς οὐ τοῦ διὰ τοῦτο· διὰ τοῦτο τοῦ αὐτὸ
τοῦτο τὸ αὐτὸν τὸ πλοῖον ἀνὴρ δύο ἐστὶ γνωριμώτερον· ὡς πάντως ἔστιν

τοῦ ἀγλαοῦ τοῦ ἀγλαόν. ἀ τὰρ οὐ τὰ ὄντα πάντως οὐ πᾶν τὸ ποιὸν αὐλῶν ἀγλαὸν ἀγλαόν. ἐπὶ τῶν οὕτως οὐκ ἐχόντων, οὐκέτι τὸ διὸ τὸ συλλογίσασθαι. διὸ τὸ μὴ πάντως ἐπὶ τοιούτων τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. τοῦ δὲ ἑτέρου δρόμου, οὐκ ἀναπαλέσω δὴ τοῦ ὄντος. τοῦ μὴ ἀγλαοῦ ὄντος, οὐ τὸ ἀγλαὸν ἔστιν. τοῦ δὲ ἀγλαοῦ οὐ πάντως τὸ ἀγλαόν. διὸ τὸ καὶ δὲ καὶ μυρίως ἂν πλανᾶσθαι χρὴ ἀσφαλῶς ἀγλαόν τὸ τὰ πλούσια, ἀλλὰ καὶ τοῦ συμβαίνοντος. ἀ τὰρ μὴ πάλαι δὲ χρὴ ἀσθενῶς τὸ τοῦ τὰ πλούσια, ἐὰν λαβὼν καὶ χρὴ ἀσθενῶς μὴ τὸ τοῦ τὰ δὴ πλούσια, ἀλλὰ οὐ πάλλουσινος, καλῶς φασὶν ἀπὸ τοῦτο, ὅτι τοῦ ἀγλαοῦ τοῦ ὄντος, τὸ ἀγλαόν οὐκέτι ἔστιν. οὐδὲ τὰρ ἔστιν ἕτερον τοιοῦτο χρὴ ἀσθενῶς τὸ τοῦ τὰ πλούσια, ἀλλὰ ἀλλουσινος. καὶ τὸ λοιπὸν τὰρ ἀδύνατον τὸ ἀγλαὸν τὸ τὰ δύνασθαι, μὴ ὄντος τοῦ ἀγλαοῦ. ἀ τὰρ πᾶν τὸ γινόμενον ἐξ ἀγλαοῦ γίνεται, πάντως καὶ ἀναγκαῖον τοῦ ἀγλαοῦ τοῦ ὄντος, εἶναι τὸ ἀγλαὸν δύνασθαι. τὸ δὲ ἀγλαὸν τῆς πολυτελείας ὄνομα μόνον. μὴ τὸ αὐτὸ δὲ ἀγλαὸν πολλοῖς ἐστὶ πλὸν ὄνομα δύνασθαι ἀγλαίων γίνεσθαι. διὰ τοῦτο μόνως εἶναι τὸ δύνασθαι τοῦ ἀγλαοῦ ὄντος καὶ πάντως δὲ νοῦ τὸ ἀγλαόν. οὐ καὶ πάλιν, τοῦ ἀγλαοῦ τοῦ ὄντος, καὶ δὲ νοῦ τὸ ἀγλαόν. ἀλλὰ τῶν πρὸς τὸ ἀγλαὸν εἶναι τὸ ἀγλαόν, πᾶς φασὶν ἀπὸ τοῦ καὶ ἀγλαοῦ φέρειν. μὴ ὡς δέ χρὴ τοῦ τοῦ ἀγλαοῦ ὄντος τὸ ἀγλαὸν καὶ δὲ νοῦ. ὅτι καὶ καὶ ὅτι λυπούσης τὸ ἀγλαὸν λέγοντες μὴ οὐ πλὼ ἐρεῖ. μὴ οὐχ ὡς ἀγλαόν, ἀλλ' ὡς πραστικόν. οἷον ὃ οἶνος δύναται ἐστὶν οἰκεῖας καὶ οὔσης, ὡς τοιαῦτα δὲ ἐξ ἕξιν ἔχων, καὶ πλῶτοι ὡς ἀγλαὸς. αὖ οὕτω ὡς ἀγλαὸς λεφθῆ, δύνασθαι πάντως τὸ ἀγλαὸν δὲ νοῦ. τοῦ πρὸς τὸ τὰρ τοῦ τὸ. μὴ ὡς ἑτέρου, μὴ ἕτερον. ἀ ὅτι καὶ καὶ τὸ ἀγλαόν. μὴ τὸ ἀγλαὸν τὸ τὰ δύνασθαι, ὡς αὐτῶς μὴ τὸ ἀγλαὸν τὸ ἀνθρώπου:

Καὶ ἐφ' ὧν τὸ μᾶλλον ἐξωτέρω λεκτέον, μὴ τὰρ ἐπὶ τοῦτο τοῦ ὄντος τοῦ ὄντος διὸ τὸ καὶ πόλεξις:

Ἐπεὶ δὲ τοῦ ὄντος τοῦ διὸ τὸ συλλογίσασθαι τὴν αὐτὴν ἐπισκέψασθαι τὸ διὸ τρόπους λέγεται. καὶ ἔστι καὶ τὸ διὸ τὸ ἀναμένων προτάσεων πραγματεία. ὁ δὲ τοῦτο τὸ διὸ μέσων. καθ' ἕτερον δέ, ὅτι διὸ τοῦτο τὸ καὶ τοῦ ἀγλαοῦ τὸ ἀγλαὸν οὐ συλλογίζεται. ὁ δὲ τοῦ διὸ τὸ καὶ τοῦ ἀγλαοῦ ὄντος τὸ ἀγλαὸν. ἐπὶ τοῦ δευτέρου τρόπου πλάσται παραδέχεται τοῦτο καὶ τοῦ τὸ ἀγλαὸν ἀσθενῆ τὴν ὁλικὴν τοῦ προτέρου παραδέχεται τοῦτο

ἐθικῶν· διὰ τοῦτο οὖν καὶ ἀνάλογον ἐν τῇ τῶν πρώτων λόγου τρόπον· ἵνα
ᾖ ὡς τὸν διὰ παραδιαστολῶν πίστιν οὖσαν· οὐδὲ τὸν ὡς ἕτερον λογικὸν τρόπον
καὶ ἐκ μείωσις τῆς ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιμελείᾳ διαφορᾶς τοῦ ὀξέος τοῦ διὰ τοῦ, οὕτως
ἀνέλαβε λοιπόν· οὐδὲ τὸν ἕτερον λογικὸν ὡς πρὸ ἐν· ἀλλ' ὡς ἐν πονηρίαν
αὐτοῦ παραδιαστολῆς· τὸ οὖν ἐστὶ τὸ φωνῆεν τὸ μέσον ἐξωλίσθησεν· τὴν
ἀρχὴν μὲν ὃ ἀλλ' ἐξαιρετὸς ᾗ· ὃ δὲ διὰ τοῦτον τὸ δεύτερον σχῆμα σημαίνει·
ἢ τὸν τὸ παραδιαστολῆς ἀλλ' ἐστὶ τοῦ δεύτερον σχῆμα ἐστὶ· διὸ καὶ τὸν ὄνομα
σαν αὐτὸ ἐξωλίσθησεν μὲν τὸν ὄνομα τοῦ· τοῦ αὐτὸ σημαίνει· οὐ τοῦ
τὸ δὲ αὐτὸ σημαίνει τὸ ἐξωλίσθησεν μέσον τὸν· ἀλλὰ δῶ λίθου παρ ω
τέρω τῆς προσεχοῦς αὐλίας· τοῦτο δὲ ἵνα μὴ τὴν κυρίως τὴν τῆς προσοχῆ
αὐλίαν ἔχῃ μέσος· ἀλλ' ἐμμέσοις ὧν αὖ προλωσθῆς· διοῦ τοῦτο φῶ
ὅπερ ὧν τῆς διαφορᾶς πρὸς ὃ λέγει πρὸς τὸ διὸ λέγει· τοῦ γὰρ τοῦ ὃ λέγει οὐλλο
γισμὸν μὲν ἀμέσοις ἔχειν τὴν προλωσθῆς ἐλλεῖν· ἀλλ' ἐμμέσοις· δῆ
λον δὲ τοῦτο τῷ ἐξ ὧν τῶν ὧν ἀρίστοτέλης λέγει· οἷς μὲν γὰρ ὑπάρχει συλλο
γισμὸς τοῦ μέσου ἀγομένου ἐλλείποντος δὴ τοῦ δευτέρου· ἐφ' ἑξῆς λέγει ὧν αὐτοῖς
φῶν· ὅτι οὐλλογισμὸς γίνεται τῆς τοιαύτης αὐλίας αὐτὸ μέσου ἀγομένου
ὡς μὲν οὖν ἀπὸ ῥητῶς περὶ τοῦτο· ὃ γὰρ τὸ πόρρω λέγει τὸν μέσον ὅρον,
οὐδαμοῦ δύο αὐτὸ σημαίνει· ἢ τῷ ἀφεστηκέναι τῆς προσεχοῦς αὐλίας δῆ
λον· αὐτοῖς πάλιν μᾶλλον·

οἷς δὲ ὑπάρχει τοιαῦτα τῶν αὐλίων διὰ τοῦτο πρβολικὸν ῥητόν·
τοῦ δὲ ἐστὶ τὸ πλέον ἀποδεικνύειν τοῦ μέσου τὸ πᾶν· τοῦτ' ἔστι τῆς
αὐλίας ἀποδεικνύειν·

ὅτι μὲν οὖν τοῦτο τοσοῦτον λέγει παραδιαστολῶν ἐμμέσων πρὸ
λωσιν οὐλλογισμοῦ·

παράδηλον φανερὸν δὲ ἐξ ὧν διὰ λέξεως αὐτὸ τὸ ὅλον ἵχνος,
διὰ τοῦτο ἀναλαβὼν λέγων·

οὐ γὰρ ὁμοίως ἐμμέσου ὅρου οὖσης τοῦ λέγειν ἐξ ὧν συλλογισμὸς οὐδὲ
τῶν προσεχῶν αὐλίων τοῦ παραδιαστολῆς ἔλαβον· οὐδὲ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν
πᾶσι τὸ μέσον ἐξ ὧν· ἀναγκαῖον γὰρ τοῦ μέσου ἦν πᾶσιν ὑπάρχειν ἐν
τοῖς ἐμμέσοις ἐξ ὧν· ἐν δὲ πᾶσι γὰρ ἦν ἀναγκαῖον πᾶσιν· καὶ πολλῶν γὰρ ὄντων

πρ

οὐκαὶ ἀπνεῦ· οἷον τὸ αὖλὸ καὶ πάντα τὰ ἄψυχα· ἀλλ' ἡ μὲν τροφὴ ἔστι ζῶον,
τοῦτο δὲ οὐκαὶ ἀπνεῦ· ἡ δὲ πλευμονὴ μόνῳ τῷ πτηνῷ· οὐκοῦν τοῦτο αὖ
λιον τοῦ οὐκαὶ ἀπνεῦ· ἀλλὰ τὸ μὲν ἔχειν τὸν τοιοῦτον πνεύμονα συλλογιζό
μενος τὸ οὐκαὶ ἀπνεῦ, τὸν διὰ τῶν συλλογισμῶν τοῦ αὖ τὸ οὐδὲ ἔχειν τοῦ
προσπορίζει αὐτῷ μέσον ὅρον, ὃ δὲ διὰ τοῦ μὴ ἀναπνεῖν, τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ μὴ
πλευμονᾶν τὴν αὖ λίαν ὁμόσσορος. αὐτῶν γὰρ δεδομένων τῶν ἀπορημάτων
αὐτῶν, πρὸς τὸ παραλαβοῦσι τέλειον ἀριθμόν, εἰσὶν ἕξ· ἀπορήσομεν
ζῶον τοῦ μὴ αὖ ἀπνεῦ αὖλιον· ἐπὶ δὲ ζῶον ἄναιμον αὖλιον τοῦ μὴ αὖ ἀπνεῦ.
πῶς δὲ παρὰ τῶν ἀναιμόσσορων ἀφορμὴν λαβόντες ἐπὶ τὸ ἔναιμον
μεταβησόμεθα; ἐπὶ τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ἀπνεῦ μὴ ἔχειν πλεύμονα· τὸ δὲ ἔναιμον
ἐπὶ πρῶτον ἄπλατες· ἐπὶ δὲ τὸν αὖ τὸ ἔναιμον πλατὺ ζῶον τοῦ μὴ
ζῶον οὐκαὶ ἀπνεῦ· αὖ δὲ πάλιν τὸ ζῶον πᾶν αὖ ἀπνεῦ· πῶς οὖν ἐκ τοῦ
χρὴ λαβεῖν ἀφορμὴν ἐπὶ τὸ αὖ τροφῆ· καὶ οὐ γὰρ οὕτως ἁπλῶς, οὐδὲ ἁπλῶς ἐπὶ
πρῶτον ἢ ἄπλατες ἐξ οὗ δεῖ βουλεύεσθαι, ἀλλ' ὡς ἐπὶ αὖλιον ἢ αὖλιον τοῦ.
διὸ οὐκ ἁπλῶς· ἀφορμὴν δὲ λαβεῖν ἐπὶ τὸ ἔναιμον ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν
πλεύμονα· ἐπὶ δὲ τὸ ἄναιμον ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν καρδίαν· ἐπὶ δὲ τὸ ἔναιμον
αὖλιον λαβεῖν ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν καρδίαν· ἐπὶ δὲ τὸ ἄναιμον αὖλιον ἐκ τοῦ
μὴ ἔχειν πλεύμονα· ἐπὶ δὲ τὸ ἔναιμον αὖλιον ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν καρδίαν·
ἐπὶ δὲ τὸ ἄναιμον αὖλιον ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν πλεύμονα· ἐπὶ δὲ τὸ ἔναιμον
αὖλιον ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν καρδίαν· ἐπὶ δὲ τὸ ἄναιμον αὖλιον ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν
πλεύμονα· ἐπὶ δὲ τὸ ἔναιμον αὖλιον ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν καρδίαν· ἐπὶ δὲ τὸ
ἄναιμον αὖλιον ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν πλεύμονα· ἐπὶ δὲ τὸ ἔναιμον αὖλιον ἐκ τοῦ
μὴ ἔχειν καρδίαν· ἐπὶ δὲ τὸ ἄναιμον αὖλιον ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν πλεύμονα·
ἐπὶ δὲ τὸ ἔναιμον αὖλιον ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν καρδίαν· ἐπὶ δὲ τὸ ἄναιμον
αὖλιον ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν πλεύμονα· ἐπὶ δὲ τὸ ἔναιμον αὖλιον ἐκ τοῦ μὴ

τούτων· ἐπὶ τούτων τὸ φῦ μόνως τοῦ ὄλως· οὐ τοῦ διόλου ἀλλὰ τοῦ ἀπὸ μέρους· ὡς τὸ
λέγειν ἀνθρώπου δέ τινα οὐ λευκαίνομεν ἀλλὰ τοῦ διόλου τὴν ἐναντίαν συλλογισμόν·
τοῦ τοιούτου ψεύδους· ἰσχύει τὸ φῦ μὴ οὕτως· οὐ πᾶν τὸν ὑγιαίνοντα σφαίραν οἰ
κεῖον ὄμμα ἔχειν· ἔστι γὰρ ἥλιος· ἰσχύει δὲ τὸ φῦ τὴν ἡμικυκλίου
τῶν ὑγιαινόντων· ὧν οὐδὲ ἔστιν ἡμέρα καὶ ζωγραφία ἐλαττῶν· οὐκ ἄρα ἔστιν ὅλως τὸ
τῶν ὑγιαινόντων· ὧν οὐδὲ ἔστιν ἡμέρα καὶ ζωγραφία ἐλαττῶν· οὐκ ἄρα ἔστιν οὔλος τοῦ
ὅλου συλλογισμός· ἢ τὸ προσεχὲς ἀληθές· αὐτὸ μέσον ἐστὶν ὁρᾶν· ἢ ὅπερ
αὐτὸς φῦ τὸ οὐ αὐ αὐχαρὸν ὅλως καὶ ὅλως ἀμπηλοι οὐκέτ ἐστίν· αὐ πᾶν μέ
λι ἐστὶν ἄμπηλοι οὐκέτ ἐστίν· αὐ ὅλως πᾶς ἄρα μέλι οὐκέτ ἐστι· καὶ οὔλος ἡ λογικὸς
ὅ συλλογισμὸς τοῦ διόλου· προσεχὲς τὸ ἄλλον τοῦ μεῖζον ἢ τὸ μὴ
δι' ἀμπέλου ἔχειν· καὶ ἔστι τὸ σχῆμα δεύτερον· καὶ ἐπὶ δύο αὐ πλάγιον τοῦ
τό· ὅ δὲ συλλογισμὸς κινεῖται διὰ τοῦ αὐτὸς ἀληθὲς αὐτὸ μέσον σχήματος·
τοῦτ' ἔστιν ὧν ὧν ὅμοιόρος ἐξωλέστερον καὶ μὴ κινεῖται διὰ τοῦ ἀμπέλου ἡμᾶς
ἀποφαίνειν· ὅλως τὸ ὅλως ἐστὶν ἀληθὲς φαίνειν ἢ· αὐτὸ πρώτως δείκνυ
σθαι· ἐὰν δὲ ἀποφαίνειν· αὐτὸ δευτέρως ὡς πρὸς ἀπὸ τῶν προσεχῶν·
οὐδὲ ἀστεῖος ζῷον· πᾶν αὖ ἀπτέον ζῷον· οὐδὲ ἀστεῖος ἅρα τοῖχος ἀν ἀπτοί·
ὧν οὐδὲ ἀστεῖος ἀμπηλοι οὐκέτ ἐστίν· ὧν ἀλεκτρυόνες ἀμπηλοι οὐκέτ ἐστίν·
ὧν οὐδὲ ἀστεῖος ἅρα οὐκέτ ἐστὶν ἀνθρώπους· καὶ ὅλως ἀνθρώπων ὧν διὰ τοῦ πρώτου
σχήματος ποιήσασθαι συλλογισμόν· τὸ τοιοῦτον ἀποφαίνειν πρόσθεσιν
αὐξησιφαίνειν τοῦ συμπεράσματος· ἀστεῖος ἅρα οὐδὲ τοῖχος ζῷον· : ὅτι
ζῷον τοῖχος· ἀλλὰ καὶ πᾶν αὖ απτέον ζῷον· καὶ ὅλως τὸ οὐδὲ ἀστεῖος τοῖ
χος αὖ απτέον· ἀλλ' οὐδὲ αὖ απτέον τοῖχος· αὐξησιφαίνειν οὕτως καὶ τοῦ
συμπεράσματος ποιεῖσθαι γίνεται οὐδὲ τοῖχος αὖ απτέον· ἀλλ' ἐπὶ δύο σχή
ματος διὰ τοῦ δευτέρου σχήματος ἀληθὲς διὰ τοῦτο οὕτως ἁπλῶς· ζητη
τέον δὲ τῶν αἰτιῶν διὰ τί καὶ γίνεται διὰ τοῦ προσεχοῦς αὐτὸ πρώτως
σχήματος συλλογισμός· ἀστεῖος ἅρα οὐδὲ τοῖχος ζῷον· καὶ ὅλως ἀστεῖος
ἀποφαίνειν τοῦ συμπεράσματος· ὡς ὅτου δή ποτε πᾶς αὐτὸς ζῷον·
οὐδὲ ἀστεῖος ζῷον· λίθος· οὐδὲ ἀστεῖος ἅρα λίθος· διὰ τί καὶ τοῦ πρώτου
σχήματος ἀποφαίνειν· ὅτι ὅτου καὶ πᾶς αὐτὸς ζῷον· οὐδὲ ἀστεῖος ζῷον·
οὐδὲ ἀστεῖος ζῷον· λίθος· οὐδὲ ἀστεῖος ἅρα λίθος· διὰ τί καὶ τοῦ προσε
χοῦς φησί· ὅτι ὅτου καὶ πᾶς αὐτὸς ζῷον· οὐδὲ ἀστεῖος ζῷον· λίθος·

230

ὁμωνύμου ἀφ' ἁπλοῦ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ τοιοῦτος· ὁμώνυμον ἄρα λέγω ὃ λόγῳ μόνῳ
οὐσίαν· ὁμώνυμα ἄρα ἐστὶν ζῷον ἄνθρωπος καὶ γραφή· λέγω δὲ τὸ τῷ γραφεῖ
συνάπτειν ἢ μὴ συνάπτειν ἢ τοιαῦτα ἄττα·

ὧν δὲ ἓν σημαίνει κατὰ πλειόνων κατηγορούμενον τὸ πρῶτον ἐστίν·
ῥόδα γὰρ διὰ ταύτων δόξαν ὁ λόγος οὐκ ἐστὶ κατηγορεῖσθαι ἐπὶ πλειόνων
συλλογίσασθαι τὸ πρῶτον ἀχρήστως· οὐ γὰρ οὕτω πολλαχῶς λέγω ὁμώνυμον·
ἐὰν δὲ τὰ κατὰ τὸ ὄνομα ὅρον δὲ μὴ τὸν αὐτὸν ᾖ· τούτων κατηγορούμενον ἀχρήστως
μᾶλλον ἢ οὐδ' ὅλως ἐστὶ συλλογίσασθαι· οὐδὲν γὰρ διαλήψεται
τὸ πρότερον· πρῶτον γὰρ ὁ λόγος οὐ δείκνυσιν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὧν
οὐδὲ τὸ ὄνομα ταὐτόν· οὐδὲν ἧττον ἐστὶ συλλογίσασθαι· οἷον ἐπιστήμη
καὶ ἀνθρωπότης· ἐπιστήμη γὰρ ἐστὶ κατηγορεῖσθαι καὶ ἀνθρωπότης δὲ·
ὧν δὲ τὸ ὄνομα ταὐτὸν ὁ δὲ λόγος ἕτερος ἐστίν· οἷον ἐπιστήμη καὶ
ἐπιστήμη· ἔστι γὰρ ἐπιστήμη ἐπιστήμης ἕτερα καὶ ἕτερα πρὸς ἄλλο καὶ
ἄλλο· ἐὰν οὖν ἐπὶ τούτων ἐπιστήμη ἐπιστήμης ἕτερα ἐπιστήμη ἐπιστήμης·
ἐπὶ τούτων γὰρ ἀποφαίνεται ἐπιστήμη ἐπιστήμης· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ
ἀποφαίνεσθαι τὸ γραμματικὸν· πρῶτον μὲν οὖν διὰ τοῦτο οὐκ ἀποδέξῃ
τὸ πρῶτον ἀχρήστως· δεύτερον διὰ τί ἀποδέξῃ ὡς ἐπὶ πολλῶν διαιτῶν
ὁρισμῶν γίνονται· τῶν δὲ τοιούτων ὁρισμῶν ἐπιστήμην· διὰ μὲν οὖν τὸ πρῶτον
ἀχρήστως ἐπιφέρεσθαι δοκεῖ· εἴπερ οὖν τὰ τῶν ὁρισμῶν παραλαμβανόμενον·
οὐκ ἀληθεύσεται παραλαμβανόμενον· οὐδὲ τῷ β' ἀληθεύσεται·
οὐδὲ τῷ γ'· πάλιν γὰρ ἀληθεύσουσι· οἱ δὲ ὁρισμοὶ τῶν
ἀληθεύσεων μόνως οὖν διὰ τοῦ α' ἀχρήστως· ἢ ἐπιστήμη τῶν ὁρισμῶν διὰ
εὑρίσκουσι τῶν ὁρισμῶν τούτων τὸ τοιοῦτον μόνον ἔχοντα· μὴ ἐπὶ σωτικῶν
τῶν δὲ διαφορᾶς, ἵνα σοῦ ἐξισάσωσι τὸν ὁρισμόν· οἷ
δ' βούλη διὰ τοῦ ὁρισμοῦ, ζητοῦσι τὸ πρῶτον τί ἐστιν ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἀνθρώπου
σύλλογισάσθαι οἷόν τε ἔσται· πάλιν τῶν διαφορῶν ἐπὶ σωτικῶν συλλογίζομένῳ
μὴ ἐπὶ σωτικῶν ἀγαθῶν τῶν δ, ἵνα τὸ σωτικὸν προσθῇ ἐπὶ τὸ πρό
κειμένον· μὴ τοῦ φαῦλον ἀναιρεῖν ὁρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου· τὸ δὲ ἀναιρεῖν δεῖ τοῦτο
ὁρισμοῦ, οὐδὲ ἀποδέξεως λαμβάνειν· οὐκέτι ἄρα τῶν ὁρισμῶν
ἀποδέξις, ὡς οὕτω δεύτερον βουλιώδη ἀποδέξει· ἀλλὰ ἐξωτικῆς τινὸς

οὐδὲ γὰρ ἅπας γνωρίσεως δεῖ ἀναλυτικὸς ὁρισμός, ἐπεὶ καὶ ὁ διαιρετικὸς ἔσται ὁρισμός, ἐπεὶ καὶ ὁ διαιρετικὸς ἔστιν ὁρισμός, ἐπεὶ καὶ ἡ ἀπόφασις ἀποφατική· καὶ ὁ τῶν ὁρισμῶν ἄρα ἀπορήσεις· ἀναιρεῖται γὰρ ἡ ἀπόφασις ἀποφατικὴ ὁρισμοῦ ὑπ' αὐτοῦ. ὁρισμός ἐστιν οὗ τὸ πρᾶγμα ἀντιστρέφων ἀλληλοῖς λόγος μηκέτι οὐσίαν ὑποδηλῶν τῶν ὑποκειμένων· ἴδιος δέ ἐστιν ὁ μὴ ἐν τῇ τοῦ ὑποκειμένου λόγῳ ἐνόντα μόνῳ δὲ καὶ ἀεὶ ὑπάρχοντα· ἴδιος δέ ἐστιν οὗ τὸ πρᾶγμα ἀντιστρέφει μὲν ἀλληλοῖς μηκέτι οὐσίαν ὑποδηλῶν τῶν ὑποκειμένων· ἴδιον δὲ τὸ μὴ ἐν τῷ τοῦ ὑποκειμένου λόγῳ ἐνόν· ἀεὶ δὲ καὶ τῶν ὑποκειμένων ἀλληλοῖς ὑπάρχον· ὁρισμὸς ἐστὶν ἀπόνου, οὐ ἴδιον· τὸ γὰρ ἅπαξ ζῷον λογικὸν θνητὸν· ὁρισμός ἐστιν ἀνθρώπου· μηκέτι δὲ ἀντιστρέφει λόγον φυσικὸν ποιοῦν μᾶλλον ἢ πτηνὸν ἢ ἁπλῶς ἄλλον τινὰ τῶν ὑποκειμένων· ἀλλὰ καὶ ἀεὶ ὑπάρχει· ὅτε γὰρ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, οὐδὲ ζῷον λογικὸν θνητὸν ἦν· ἴδιον δὲ τὸ μὴ ἐν τῷ τοῦ ὑποκειμένου λόγῳ ἐνόν· ἀεὶ δὲ καὶ τῶν ὑποκειμένων ἀλληλοῖς ὑπάρχον

ιη ἀπόδειξις μείζονος τῆς ἀξίας ἐστὶ συλλογισμὸς ἀφ' ὧν ἡ μείζων τῆς ἀξίας συλλογίζονται ἐπιζευγνύμενοι. τούτῳ μὲν οὖν ἐστὶ χρῆσθαι ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασι· καθόλου δὲ τοῦτον μὲν οὐδαμοῦ προσήκει ποιεῖσθαι πρὸς ἐπιζευγνύμενον τοῦτο· σχήματα δ' ἐστὶν ἐν ἐπιζευγνύμενον δι' οὗ τὸ μέσον τοῦ σχήματος θήσουσιν ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τοῦ συμπεράσματος· οἱ γὰρ ὅροι μείζονα τὴν μεταξὺ ποιοῦσι τὴν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος. οὐδὲ γὰρ ἀλλήλων ὄντων ὅλων πρὸς ἄλλο τι ὁμοίως τὸ αὐτὸ ζεῦγος· λαμβανέσθω δή, οὗ τὸ μὲν Α πρὸς οὐδὲν προσκείσθω· ἑκατὸν δὲ διὰ τοῦτο μεταξὺ τιθέσθω μὴ αὔξεσθαι· ἕως αὖ δὲ τὸ Α μεταξὺ ᾖ. τοιοῦτον μὲν οὖν τῶν προλαμβανομένων οὐδὲν ἔστιν, αὐτὸ δὲ καθ' αὑτὸ ἕκαστον προσκείσθω ἐπιζευγνύμενον· ἕως μὲν οὖν δεῖ τὰ μεταξὺ ἐπιζευγνύμενα θήσουσιν ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τὴν κατηγορίαν· οὐ γὰρ ἀποφατικῶν θήσουσιν, οὐδὲ δεήσει τοῦτο τοῦ σχήματος. ἡ γὰρ αὐτὸ θήσει ἡ διὰ τοῦ ἑτέρου τὸ ἕτερον ἀποφατικῶς· οἷον τὸ Α τῷ Γ ἢ τῷ Β. ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἐν ἐπιζευγνύμενον δι' οὗ τὸ μέσον τοῦ σχήματος θήσουσιν ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τὴν κατηγορίαν, ἐν δὲ τοῦτο ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι τὸ διὰ τοῦ Β, ἐν τούτῳ ἄρα τὸ μέσον τοῦ συμπεράσματος θήσουσιν ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τὴν κατηγορίαν. ἐν δὲ τῷ μέσῳ τὸ διὰ τοῦ Γ, ἐν τούτῳ δὲ τὸ μέσον τοῦ συμπεράσματος θήσουσιν ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τὴν κατηγορίαν. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τὸ διὰ τοῦ Α καὶ τοῦ Β· ἐν τούτῳ ἄρα τὸ μέσον τοῦ συμπεράσματος θήσουσιν ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τὴν κατηγορίαν. ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ οὐδὲν ἔστιν ἐπιζευγνύμενον· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ἐν τούτῳ τὸ μέσον τοῦ συμπεράσματος ἀμφοτέρων τῶν ὅρων θεῖναι τὴν κατηγορίαν.

ἐπὶ δὲ τοῦ ἀποφατικοῦ τὸ μὲν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι ἐπιζευγνύμενον ἔσται διὰ τοῦ Β, τὸ δὲ μέσον τοῦ συμπεράσματος οὐκ ἔσται ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τὴν κατηγορίαν θήσει· οὐ γὰρ ἀποφατικῶν θήσει, οὐδὲ δεήσει τοῦτο τοῦ σχήματος. ἐν δὲ τῷ μέσῳ τὸ διὰ τοῦ Γ, ἐν τούτῳ δὲ τὸ μέσον τοῦ συμπεράσματος θήσει ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τὴν κατηγορίαν· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τὸ διὰ τοῦ Α καὶ τοῦ Β· ἐν τούτῳ ἄρα τὸ μέσον τοῦ συμπεράσματος θήσει ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τὴν κατηγορίαν· ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ οὐδὲν ἔστιν ἐπιζευγνύμενον· οὐκ ἔστιν γὰρ ἐνδέχεται ἐν τούτῳ τὸ μέσον τοῦ συμπεράσματος ἀμφοτέρων τῶν ὅρων θεῖναι τὴν κατηγορίαν.

ἐπὶ δὲ τοῦ μερικοῦ καταφατικοῦ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι τὸ ἐπιζευγνύμενον ἔσται διὰ τοῦ Β, τὸ δὲ μέσον τοῦ συμπεράσματος οὐκ ἔσται ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τὴν κατηγορίαν θήσει· οὐ γὰρ ἀποφατικῶν θήσει, οὐδὲ δεήσει τοῦτο τοῦ σχήματος. ἐν δὲ τῷ μέσῳ τὸ διὰ τοῦ Γ, ἐν τούτῳ δὲ τὸ μέσον τοῦ συμπεράσματος θήσει ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τὴν κατηγορίαν· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τὸ διὰ τοῦ Α καὶ τοῦ Β· ἐν τούτῳ ἄρα τὸ μέσον τοῦ συμπεράσματος θήσει ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τὴν κατηγορίαν· ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ οὐδὲν ἔστιν ἐπιζευγνύμενον· οὐκ ἔστιν γὰρ ἐνδέχεται ἐν τούτῳ τὸ μέσον τοῦ συμπεράσματος ἀμφοτέρων τῶν ὅρων θεῖναι τὴν κατηγορίαν.

ἐπὶ δὲ τοῦ μερικοῦ ἀποφατικοῦ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι οὐδὲν ἔστιν τῶν ἐπιζευγνύμενων, ἐν δὲ τῷ μέσῳ τὸ διὰ τοῦ Α καὶ τοῦ Β· ἕως μὲν οὖν δεῖ τὰ μεταξὺ ἐπιζευγνύμενα θήσουσιν ἀμφοτέρων τῶν ὅρων τὴν κατηγορίαν, ἕως δὲ δεῖ τὰ μέσα ἐλάττονα ποιοῦσι τὴν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος,

βούλεται λέξαι διὰ τούτων ὅτι καὶ ἀμυδροὶ προλήψεις, οὐ μόνον καὶ ἐναργεῖς,
ἀλλὰ καὶ ἀποφάνσεις· εἰσὶ γὰρ καὶ ἀμυδρῶν ἀμυδρότερα ἀποφῆσαι, καὶ πάλιν
ὡσαύτως καὶ τούτοις καὶ ἀμυδρὰ πᾶς ἄν τις νοήσειε τὰς ἀμυδρὰς ἀποφάσεις
ἀλλήλων ὁρους· οὐ γὰρ εὐχερὲς τοῦτο σαφῶς ἰδεῖν· τὰ γὰρ ἀμυδρὰ τῆς
φάσεως, πάντως καὶ ἀμυδρὰν, ὅτι καὶ τὴν ἐχομένην ἀμυδροτέραν οὖσαν
παρέχοντα τοῦτο καὶ μόνως καὶ ἀλλ' ὡς πρὸς αὐτοῦ· ὡς πρὸ τοῦ μόνως καὶ
λεγε· ἀμυδρῶς οὐδὲν καταγορεύεται· καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσι τὰ τῶν λοιπῶν
ὡς αὐτῶν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀποφάσεων· οὐκ εὐχερὲς ἦν δηλῶσαι, τέως ἔστω·
ὅτι δὲ τῶν οἰκείων ἀποφάσεων μόνων οἱ ἀλλήλων ὅροι τοιοῦτοι ὡς γνῶσιν μὴ δέεσθαι ἕτερον
αὐτῶν ἐχεγγύου μόνου ἀποφάσεως μόνου αὐτοῦ διὰ τὸ δύνασθαι αὐτοὺς τῶν γενικωτέρων
τούτων ἕνεκα τῶν καθ' ὑποδιαίρεσιν, ὅτι καὶ μόνως ἀλλήλων λέγονται ἀποφάσεων· ἐπὶ γὰρ μόνων τοῦ
μὴ ὄντος ἔχειν τὴν ἐξ ὑπαρχῆς ἕνα ὅρον μὴ ποιοῦσαν συλλογισμόν·
ἐὰν δὲ ὁπότερος οὖν τῶν ὅρων ἔχῃ ἕνα τὸν αὐτοῦ καὶ τὴν ὑποκειμένου μόνον, οὐδὲν
δηλοῦται ἐξ ὑπαρχῆς ποιοῦσαν συλλογισμόν· καὶ τὴν ὑποκειμένου μόνος
μόνου τοῦ ἑτέρου ἕνὸς δηλητικοῦ ἀποφάσεως μόνος· ἢ γοῦν ἔχον ἕνα μόνον καὶ
αὐτοῦ ἀποφάσεως μόνου· ἵνα δὲ καὶ μόνου τοῦ προτέρου ὅρου ποιήσωμεν ἐχόμενον·
διὰ δὲ τοῦ δεύτερον τὸ πρῶτον· ὡς τὰ μόνως ἀποφατικὰ ἀλλήλων ἀναιρεῖται,
αἱ ἀμφότεραι ἔχουσαι τοὺς ὅρους ἐναντίως ἀλλήλων τῶν γενῶν· ὡς δὲ τὰ δὲ
τέρατα αὐτῶν, ἢ ἀμφότεροι ἀλλήλοις ἐναντίοι, οὐκ ἔστιν ἢ τοιαύτη ἀποφατικὸς
ἀποφάσεως· λέγω δὲ τὸ ἀδύνατον ἢ μὴ ἀδύνατον τὸ μὴ δύνασθαι αὐτὸν
μόνον· ὅτι τὸ ἀδύνατον τοιοῦτον σημαίνει τὸ ἀδύνατον ἐκφωνεῖ δήλωσιν· καθὼς
δὲ τὸ ἀδύνατον ἀποφατικὸν ἐστι· διὸ καὶ οὐδὲ ἔχει τοιαύτην ἀδύνατον προλήψεως
τὴν δὲ σαφῆ τὴν ἐπιστήμης τοῦ μὴ συνόρου, τὴν μὲν πρόληψιν διὸ ποιοῦ-
σαν· οὕτω γὰρ οὐκ ἂν εἴη σαφῆ τοιοῦτον ἀδύνατον ἢ μὴ ἀδύνατον· ὡς πρὸ
τοῦ ἀνθρώπου οὐσία, οὐ πρώτως καὶ τὴν γὰρ τοῦ ἀνθρώπου οὐσίαν,
ἀλλὰ καὶ τοιοῦτο, μὴ διὰ τοῦτο οὐκ ἐστὶ μέσος ἢ πρόληψις· διὰ γὰρ τὸ λεγόμενον·
τὸ τοῦ διὰ τὸ ἔξωθεν· μὴ πρώτως τοῦ μὴ σώματος λέγεται, ἀλ-
λὰ καὶ οὐσία καὶ τὴν γὰρ τοιαύτην· τοῦ δὲ αὐτοῦ τὸ λεγόμενον· διὸ καὶ οὐδὲ ἔχει
ἀλλο ὅρον μὲ ἐξ ὑπαρχῆς τούτων παρεμπεσόν· ὧν πρώτως τὸ ἀδύνατον
ἢ ἐναργοῦς.

οὐτωνῆ ἐπιβεβαιοῖ τὸ προφανὲς αὐτῶν ἐπὶ ἀνδρὸς, ὃν ἔχει μὲν ὁ δεῖνα ἄλλου πρὸ
κειμένου ἀπορρητικοῦ ὅρου· τὸ τε σοφὸν ἀπὸ μέσου καὶ οὐκ ἐπὶ ἄλλο
καὶ ἀπόφασις·

Τοιαυτὶ οὖν ἡ τοῦ α καὶ τοῦ β καὶ ὅλων ἑνὶ ἕκαστον, ἡ οὐκ ἀπορρητικοῦ ἔχει τὸ α
τῶν β πρώτως καὶ κατὰ πάντων·

ὁμοίως β κατὰ παντὸς ὅρου λαμβανόμενον· τὸ δὲ α ἀποφατικὸν τοῦ β
ἐστὶν, ὅτιπερ ἕτερος αὐτῶν ἀντικειμενοτέρως, τουτέστιν ὅτιπερ ἔχει
ἐναντίωσιν ἑτέρου ὅλου πρὸς ἕτερον, οὐκέτι νῦν τοιαύτη ἀπόφασις
ἀπὸ μέσου· οὐ γὰρ πρώτως ἀποφατικὸν τοῦ β τὸ α, ἀλλὰ διὰ μέσου ἄλλου.
ἔστω γὰρ τὸ α ἀνθρωπῶν· λαμβανόμενον πρότερον τὸ μὲν, κατὰ παντὸς, καὶ
ἀντικείμενον οὖν, ἀλλὰ γυμνασιῶδες τὸ οὐ γυμναστικοῦ· τὸ δὲ γυμναστικοῦ μὲν οὐκ·
ἀνθρώπου δὲ κατὰ παντὸς· ἔστω δὲ τὸ β ἵππος· οὐδενὶ ἵππῳ ἀνθρωπίνη
ψυχή, ἀλλ' οὐδὲ ἀνθρώπῳ ἵππος· ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ γ, ἀνθρώπου·
ἀποφατικὸν τοῦ β· ἐπὶ τοῦ τὸ γ οὐδενὶ τῶν β, διὰ τοῦτο οὐδὲ τοῦ α
μέρος οὖν τοῦ γ· ἀλλ' ἐφ' ὧν τὸ μὲν τοῦ α, ἡ τῶν χειρῶν ἀρετή, τὸ δὲ
β ἡ οὐσία· τὸ δὲ γ τὸ πολύ· ἀνθρώπου πολὺ σωματικὴ ἀρετή, οὐδὲ μέση
δὲ οὐσία, οὐδὲ τὸ σωματικὸν οὐδὲ μέση οὐσία· τουτέστιν οὐδὲ μέση
οὐσία σωματικὴ ἀρετή· ἐπιδήμιον δὲ πολύ· ἵνα δὴ τὸ ἕτερον μὲν
οὖν τοιαύτης οὐσίας· τοῦδε λέγω πρὸς μέσου, οὐκέτι οὖν ἀποφατικὸν
φασίν· ἐπὶ χωρὶς τοῦ πολὺ α ἵνα ἐνίοτε· τὸ δὲ β μὴ ἵνα οὖν τοῦτο·
ἐπὶ δὴ τοῦ πολὺ α ἵνα οὐδενί· τὸ δὲ β οὐ μηδενὶ τῶν· τὸ τοίνυν ἀποφατικὸν
ρούμενα δή, ἡ ἀποφατικὴ λόγου ἀλλήλαιν, ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ λεγόμενα·
οἷον τὸ λογικῷ οὐδενὶ ἄλογον κατὰ παντός· οὐδὲ μὴν τὸ ἄλογον οὐ δενὶ λογικῷ·
ἀλλ' ἀμφότερα οὐδὲ τῶν ζώων· διὰ τοῦτο ἵνα μὴ λέγωμεν
ταῦτα ἀποφατικὰ ἀλλήλων τοῦ μὲν ἵνα οὖν ἑτέρου κατὰ
μηδενὸς ἀναιροῦντος τὸ λοιπὸν ἀναίρεσιν· διὰ τοῦ
τοῦτο προσήκειν τὸ μὲν ἑτέρου τῶν ἀποφατικῶν
οὐ ὅλων ἑνὶ ἵνα· τὸ δὲ ἕτερον μὴ ἵνα οὖν αὐτῶν τοῦτο· ὡς πρὸς μὲν τὰ δὲ
ὧν ἡ πολὺ παράδειγμα τῶν· τὸ μὲν σωματικὴ οὐ ὅλων κατὰ παντός· τὸ δὲ οὐδὲ
οὐ οὐδενὶ ἀπλῶς ἐστὶν ἀρετή, πῶς ἐστὶν ἀρετὴ γὰρ μὴ οὐκ ἔστιν· ἐφ' ἑξῆς δὲ

προς ἡμᾶς· ἐπὶ σημαινομένου δὲ ὁ ζῳὸν συλλογισμὸς μονὸν δευτέρῳ σχήματι ποιεῖται· ὑπάρχει γὰρ παντὶ πλὼ τῷ α φησὶ· τῶν δὲ β οὐδενί· ὅτιοὖν γὰρ ὄνομα τὴν γρούμης ὁρισθῇ ἀποφατικῶς προβλήματος ἀλλ' ὡς ληπτέον ἀποφατικωτέρως ἢ, ὁ συλλογισμὸς ἔσται μὲν πλὼ τῷ δευτέρῳ σχήματι· δυνατὸν γὰρ πλὼ τοιοῦτόν πρῶτον· ἀλλὰ οὐ πλέξεται συλλογισμὸς τῷ α οὐδενὶ τῶν β· ἀλλὰ τῷ β οὐδενὶ τῶν α· τῷ συμπεράσματι γὰρ ἀναιρεῖται· οὐδὲ τῷ β οὐδενὶ τῶν β· οὐδὲ τῷ α οὐδενὶ τῶν β· ὥστε οὐ γίνεται συλλογισμός· ὡς ἐπὶ τοῦ καθόλου, διὸ ληπτέον τὸν οὐδενὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου σχήματος τῶν ἀποφατικῶν δέξαι πρόβλημα· ἐὰν δὲ ληφθῇ ἀποφατικὸν μέσος ἀόριστος ἢ ὡς πρότερον δὲ πολλοῦ δεῖ ἁπλῶς ληφθῆναι ἐπὶ τοῦ καθόλου· τῶν γὰρ ἀποφατικῶν πρόβλημα τῶν λεγομένων οὐσιῶν ἀδύνατον δέξαι· τὰ δὲ ἀποφατικὰ μεθ' ὑπάρχοντος ἐνδέχεται· ὥστε τὸ μὲν πρῶτον πλὼ τῷ δευτέρῳ σχήματι μέσον ἔχοντι τὸν ἀποφατικὸν πρόβλημα· τὸ δὲ πρῶτον πλὼ τῷ τρίτῳ· ὥστε οὐ δέξαι οὐσία· ὥστε οὐδὲ τῷ δευτέρῳ· ἀπλῶς ὅτι ὄνομα τὴν γρούμενος ὁρίσῃ ἀποφατικῶς ἐν ὅλῳ τινί ἢ, ἐν δευτέρῳ σχήματι γίνεται ὁ συλλογισμὸς ὡς ἐπὶ τοῦ καθόλου· ἀδύνατον δὲ ὄνομα τὴν γρούμενος ἢ ὅτι μὴ ὑπάρχει ὅλῳ τινί ἢ, ἐν πρώτῳ γίνεται ὁ συλλογισμὸς τῷ μὲν πρώτῳ σχήματι ὡς πρὸς ἑκάτερον ληπτέον· ὅταν δὲ τὸ β ἐν ὅλῳ τινί ἐστιν οἷς τὸ α· λαμβάνεται γὰρ ἀεὶ τὸ ὑπάρχον τοῦ πλὼ ὄνομα τὸν πλὼ ὄνομα ἀνάλλω· τοῦ δὲ ληφθέντος τοῦ πλὼ α, οὐσία· τὸ δὲ β ὅτιοὖν ἐστί· τὸ δὲ α οὐδενὶ τῶν β· παντὶ πλὼ οὖν ὅτιοὖν ὑπάρχει τῷ β· ὥστε οὐδὲ τῷ α οὐδενὶ τῶν β· οὐσία· ὥστε οὐδὲ τῷ δευτέρῳ οὐδενὶ οὐσία· οὐκέτα ἀμέσως δὲ πρόβλημα οὐσία οὐκ ἔστιν· οἷς ἔσται τὸ α· τὸ δὲ β ὅτιοὖν ἐστί· τὸ δὲ α οὐδενὶ τῶν β· οὐδὲ τῷ δευτέρῳ

ὡς τοῦ πέμπτου ἀποδείκνυται ἀπόφασις, ἡ τῶν πλειόνων τῶν δύο μίσων, ὡς πρώτων δευτέρων, ἡ τῶν δύο πρώτων δευτέρων, οὐκ ἔστιν ἀμέσου καταφάσεως ἀπόφασις ἡ τοῦ γενικωτέρου τοῦ γενικωτέρου ἀποφατικοῦ:

προτέρων δὲ ἀποφατικῶν οὐ σωτοῦ πέντε:

ναμὴ γὰρ ἀπὸ τῆς ἐν δέχεται μέσου κύριον λῆψιν ἀναίρεσις δὲ τέρατος τῶν ἀμφοτέρων ὑπάρχοντος. μὴ οὔτως δὲ ἀσύλλογίστου τοῦ ἀποφατικοῦ τοῦ β ἀμφοτέρων γενικωτέρων ὄντων. διὰ τοῦτο τῶν προσκειμένων. ὁ τὸ ἀληθεύειν ὅτιοῦν ὁ μέσος, ὡς μήτε αὐτῶν ἀ εἶναι, μήτε αὐτῶν δευτέρας ποιεῖσθαι ἀποφατικὰς τοὺς πρόσωπος μὴ οὔτως ἀσυλλόγιστος γένοιτο συμπλοκή. ἀ γνοιαδὲ ἡ μὴ μετὰ κατάφασιν ἀλλὰ μετὰ διαφωνίαν λεγομένη, ἔστι δὲ ἡ διὰ συλλογισμοῦ γνῶσις ἐπιστημονικὴ μόνου θεάσασθαι δὲ ὅτι ἀναγκαίας ἀνάγκης ἐπιστήμης παραδίδοται, ἀλλὰ τῶν πάρεστιν ἐπιστήμη ἀπόδειξις. οὕτως οὖν ὁ ἀριστοτέλης ἀποτέλεσιν ἐπιστήμην αὐτὴν ἀναγκαίας ἐπιστήμης διαφορὰ τοῦ διὰ συλλογισμοῦ προσλαβοῦσα. μὴ ὅτι πρὸς ἐν ἀμέσου καταφάσεως, οὕτως δὲ μὴ ἀποφάσεως ἀμέσου. ἐπὶ δὲ πρὸς τῶν δύο μέσων ἀποφάσεως συμβαλλόμενον αὐτὸν ὑπάρχειν ἀμέσων ἀποφάσεων λόγος. νῦν προτέρου θεωρηθέντος, καὶ ἀπόδειξις ὅτι ἐν ἀμέσου καταφάσεως ἐστὶν ἐπιστήμης ἀπόδειξις. ἡ τοῦ ἀποφατικοῦ δὲ ἀγνοιαδὲ ἡ μὴ μετὰ κατάφασιν ἀλλὰ μετὰ διαφωνίαν λεγομένη, ἔστι δὲ ἡ διὰ συλλογισμοῦ γνῶσις ἐπιστημονικὴ μόνου θεάσασθαι δὲ ὅτι ἀναγκαίας

οὐδὲ κατὰ ὀνόματος οὐδὲ κατὰ λόγον· ἀλλὰ μηδὲ ὅλως κατὰ τὴν ἀγνοουμένην αὐτοῦ
ἀγνοεῖ ὃ ἢ ἀγνοεῖ· οὕτω γὰρ ἂν ἐπιστήμη εἴη ἡ ἀγνοία καὶ πρὸς τὰ ἐναντία
γένεσθαι προσήκοι, ἡ πρὸς τὰς ἀποφάσεις. ὡς πρότερόν ἐστιν ἀληθὴς καὶ ψευδὴς
φῆσαι ἢ ἀποφῆσαι δύο ἀλλουαμένους, οὕτω καὶ ψευδὴς καὶ ἀληθεῖς
εἶναι ἢ ἀποφάσεις ἀμφοτέρους. οἷον ἀληθὴς ἡ λέγουσα τὸν χαυλιόδοντα
μονόχρων εἶναι ἢ ἀπόφασις ἀμφοτέρους, ἔστιν ἡ ψευδὴς ἀμφοτέρα
τὰ φάσκειν ἢ λέγουσα ἢ οὐσία πάντως ποιόν τι χαυλιόδοντα. ὁμοίως δὲ ἀληθὴς
ἔσται καὶ φάσις ἀμφοτέρους ἢ λέγουσα οὐσία πάντως οὐ μονόχρων χαυλιόδοντα,
ἀποφάσεις οὖσα ἀμφοτέρους. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἀμφοτέρων. ὡς οὖν πρότερον
ἀμφοτέρους προσῆκε μὴ λέγειν ἢ πάντα τοῦτ' ἔστιν ἢ ψευδῆ εἶναι ἢ
ἢ μὴ πρὸς ἀμφοτέρους· περὶ ἐκείνων τε οὐδὲν τούτων, ἢ καὶ τὸ συλλογισμοῦ
ἢ αὐτοῦ συλλογισμοῦ· ὅτε γὰρ τοῦ βιβλίου ἡ σημασία ἡ ὁρισθεῖσα λευκὸν
νεκρὸν εἶναι, ἢ δέχεσθαι μὴ αὐτοῦ συλλογισμοῦ ἢ παλαιότερος ὁ ξυλίζειν· ὡς πρό-
τερον τὸ ζῆν καὶ τὸ αὐτὸν ἀποφῆναι παρανοεῖν ἢ παροράν· ὡς δέχεσθαι μὴ ἴδιον
συλλογισμοῦ καὶ λογικὸν παρὰ λογισμοῦ ἀπαλλάττειν· ἢ καὶ ὡς αὐτὸν
συλλογισμοῦ ἀπάτη, ἀπλουστέρα εἶναι ὡς ὅτε καὶ παρασήματος ὁ ξυλίζοι
ὅτε ἐξαλείφων τὸ φωνῆεν καὶ σώματος ἢ ὅτε πρὸς ἀστέρων ὁ ἀστέρων ὄντων λόγῳ
μονόχρωμος· ὡς ὅτε αὐτὴ διαφορά· καὶ ὡς διὰ συλλογισμοῦ ἀπά-
τη, ποικιλωτέρα εἶναι ἡ πολυσχιδής· μὴ γὰρ οἱ συλλογισμοὶ μόνον λογικοὶ
οἱ παραλογισμοὶ ποικιλώτεροι ὄντες αὐτῆς ἀπάτης ἀφή· ἢ γὰρ καὶ ἀφα-
νὴς ἐστιν ὁ συλλογισμός, διὸ καὶ ἀπάτη· ἢ ἀποφαντικὸς ἐναντίων ὁ ἀπο-
φαντικός, πάντως διὰ τοῦ πρώτου σχήματος ἀφανίσθη· οὔτε γὰρ διὰ
τοῦ δευτέρου, ἐπεὶ μὴ δύο στερητικὰ ἐναντία, οὔτε διὰ τοῦ τρίτου·

ἀληθῶς ἀναίτιον ἀφαίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος· ἐπὶ πλέον δὲ οὕτως ἔχει ἀφ' οὗ
ἄρχεται τὸ μεῖζον ὑπερέχειν τοῦ ἐλάττονος ὅρος γενόμενον μεταποιεῖται τὴν ὀνομασίαν
οὕτως ἐξ οὗ ἔχει τὸ ἐλάττονος μεῖζον ὀνομάζεται· οὐδὲ ταὐτὸν ἐστὶ τὸ γινόμενον
πλείονι ἐξ οὗ ἔχει· οὐκοῦν ἀνάγκη τὸ ἐλάττονος μεῖζον ἀπορρῆξαι
φθέγγεσθαι· μόνως δ' ἂν πάσχοντος ἀληθοῦς· ὅτῳ ἄλογόν ἐστι μέσον
κατὰ τὸν λόγον ἀνάλογον· ἢ οὕτως ὁ μείζονα ἀνάλογόν ἐστι τοῦ ἀληθοῦς κατηγορηθῆ
σεται· ἀλλ' οὐδὲ τοῦ ἐλάττονος ψευδῶς· οὐ γὰρ ἀληθεύσομεν· οὐσία μὲν γὰρ
πᾶν οὐ μείζων ἐστὶ λόγῳ· ἢ ἔστιν ἀλήθεια· συμφωνεῖ πάσῃ ποιότητι ἢ ἔστι
ψεῦδος· οὔτε γὰρ σωματικὴν οὐσίαν ποιότητι ἔστιν ἴσον·
οὕτω μὲν οὖν καὶ ἀφαίρεσιν οὐσίας ἢ μείζονος ἀπὸ πάσης, ἢ σωματικῆς
γίνεται παραλογισμός· πῶς δὲ ἀποφατικῆς οὐσίας ἢ ἀπὸ πάσης ἢ πρὸς
ἐνὶ μέσου καὶ ἀφατικῆς τινὰ ἀποφατικῆς προϊόντας δηλῶσαι μὲν
πρότερον τὴν λέξιν διὰ τοῦ πρότερον καὶ ὕστερον τρόπον οὐ πρέπει
μὴν ἐξελωσάντες·

γνοια δή ἐστι μὲν καταφατικὴ ἀποφάσεων· ἀλλὰ καταφατικὴ ἀφαιρέσεων λεγομένων,
ἔστι δὲ μὲν ἢ διὰ συλλογισμοῦ γνοᾶ πᾶσα·

ἐπεὶ δὲ ἡ γνοᾶ διαφάσεων ἐστὶ γνοια ἔστι μὲν ἢ διὰ συλλογισμοῦ γνοᾶ
ἀπὸ τῆς ὑφάλων ἐπὶ τὰ νοητὰ ἔστι δὲ ἢ οὐ διὰ συλλογισμοῦ· τοῦτο δὲ
ἐν τῷ ἀνάλυτον· ὅμως δὲ ἀναμβάνεται συλλογισμῷ· αὕτη δὲ ἀεὶ μείζονος
πρώτως κατὰ χωρὶς ἢ μείζονος συμβαίνει δι' ἄχρι· αὕτη δὲ
ἐν οὐκ διὰ συλλογισμοῦ, ἀλλ' ἀναλυτικὴ διαφάσεων γνοᾶ· τούτων δὲ
διαφάσεων τῶν διὰ συλλογισμοῦ ἢ ἔστιν αὐτὴ συλλογισμοῦ· τὸ δὲ αὐτὸ μείζονος
πρώτως κατὰ χωρὶς ἢ μὴ κατὰ χωρὶς, τουτέστιν αὐτὸ ἢ ἀπὸ μέσου
προσληπτὸν ἢ ἀποφατικὸν ἢ κατηγορικὸν ἢ ἀποφατικοῦ· ἐν ᾧ καὶ τοῦτων ἐστὶν ἡ αὐτὴ συλλογισμοῦ τῶν ἀναλύεσθαι ἀπάντων
ὁλοσχερῶς ἢ μεῖζον συλλογισμοῦ· ἴσως δὲ βουληθείη ἐξαρχῆς τῆς μεῖζον
συλλογισμοῦ ἀπάντων τῶν διαιρεῖν τὸ θεὶς ποιήσασθαι πρὸ μνησθῆναι,
τῆς αὐτῆς συλλογισμοῦ ἃ πλὴν ἐστὶ μείζονος διὰ συλλογισμοῦ γνοᾶ πᾶσα·
ἔστι πάλιν καὶ τὸ νοούμενα πρότερον ἢ πρὸ τοσαχῶς ἢ καὶ διαφθορὰν
γνοᾶ πάντων ἢ πανταχῶς ἐναντίως συλλογισμῶν·

ὑπολείπωσι τοῖς πρώτοις τρισὶ χορδαῖς μιᾷ δὲ ἑξῆς:
πρώτη οὖν ἀπλῆ ὑπολήψεως ἡ πλήρης πάσης· ἐὰν τρεῖς ἀπλῶς μιᾷ
συλλογισμοῦ δόξωσι λαμβάνειν ὅλως βεβαίως αὐτῆς ὑπολήψεως,
δὶς πλήρης ἔσται πάσης· ἀΐδιος δὲ αὐτῆς συλλογισμὸς γενόμενος, οὐκέτι
ποιεῖ λαμβάνειν αὐτήν, οὐδὲ διαίρεσις, ὡς πρὸ ἐπτὰ διὰ συλλογισμοῦ
γενομένης· μὴ ὑπάρχέτω τριὰς ἀμεσαγίτων β᾽ ὅλως· ἐὰν ἄμεσος ἡ
κατάφασις ἢ κατάφασις ἡ καθόλου ἢ ἀποφάσεως ἡ διὰ συλλογισμοῦ
γενομένη μέσον λαμβάνουσα ὅρον· οἷον γ᾽· συλλογιζόμενον ὧν ἡ πρώτη μιᾶς
διαμέσου δ᾽· ὅτε δὲ πᾶσι τοῖς β᾽ ὑπάρχει· πρόσεισι δέ τινι καὶ πρὸ
συλλογισμοῦ αὐτοῦ ἐφ᾽ ἑξῆς ἐπὶ πάντας:
ὑπάρχει μὲν τὸ ἀ μηδενὶ τῶν γ᾽ ὑπάρχει, μέτεστι δὲ γ᾽ μηδενὶ τῶν β᾽· ἀλήπτου
δὲ ἐνόντος ἀεὶ καὶ πολλαπλασίων ἀεὶ ἔσται ἡ ἀπορία:
τὸ λῆμμα δὴ μέσος οὕτως ἔχει πρὸς τὰς ἄκρους, ὡς τὸ μεῖζον
μέζονα αὐτοῦ ἀποφαίνεσθαι αὐτοῦ τοῦ ἐλάττονος· ἐλήμματος δὲ ὄντος
τοῦ παραλογισμοῦ καὶ πολλαπλασίων ὄντων μέζονα ὑπαρχόντων,
ζητοῦντι ἐλάττονι· δῆλον ὡς ἑκατέρων ληπτῶν ὁ παραλογισμὸς
γίγνεται· ἐχέτω δὴ οὕτως ἔχων τὸ γ᾽ πρὸς τὸ α᾽ καὶ τὸ β᾽· ὡς τὰ μέτεστι ὑπάρχοντα
τὸ α᾽ ἀναγκαῖον τὸ ὅλον τοῦ β᾽· ἐπεὶ δὴ ἐπὶ ὅτε αὐτὸ ἔχει ἑκατέρας
τῶν προλήψεων ληπτὸν ἀναγκαῖον· πῶς αὐτὸ ἔχει μεταξὺ τούτων πρόσεισιν.
ὅτε μὲν δὴ οὕτως ἔχει τὸ μέσον, ὡς τὰ μέτεστι ὑπάρχοντα μέζονα ἀεὶ ἀναγκαῖον
ὅρον, μέτεστι δὲ τοῦ ἐλάττονος συμπεπορεῦσθαι· τοῦτο δὲ ἔστιν, ὅταν ἀλ-
λήλοις ἑκάτερον:
ὁμοίως δὲ καὶ ἐὰν ἀεὶ ἀναγκαῖον ὅλον ᾖ:
ἑκατέρων δὲ ἡμῶν ἀναποδείκτων ὄντων ἐὰν δέχηται τὸ μέσον μεταλαμβάνειν
μεταπορεῦσθαι τοῦ β᾽· μᾶλλον δὲ αὐτὸ μεταπορεῦσθαι μεταλαμβάνειν τοῦ β᾽ ἢ
λον· ἀλλὰ πρῶτος ἡμᾶς μέσος ἀποφαίνει τὸ α᾽ τοῦ β᾽, οὐκοῦν δέχεται τὸ β᾽
ὑπάρχειν ἀναγκαῖον· οὐκέτι δὲ αὖ μέσος τὸ α᾽ τοῦ β᾽ μεταπορεῦσθαι, ἀλλὰ διὰ
μέσου ἐκείνου· ὑπάρχει δὲ τῷ β᾽ τὸ α᾽ καὶ τὸ β᾽· ὥστε μέτεστι τὸ
α᾽ ἀναγκαῖον μεταλαμβάνειν τοῦ β᾽· ἐπεὶ δὴ πᾶν ὅτε αὐτὸ ἔχει ἀμφοτέρας
ταῦτα προλήψεις ληπτὸν ἀναγκαῖον, πῶς αὐτὸ ἔχει μεταξὺ τούτων προσεῖναι ἰδεῖ

ὁ ἀ οὐδενί τῶν ἐστὶ κατὰ ξδ διαιρεῖ δὲ τοὺς β· κατὰ δὲ ὁδὸν ἀμέσως κατὰ χδ γ.
οὐδενὶ δράστων ἐστὶ κατὰ χδ ὁ β· διαφέρει οὖν ὁ ὁδὸν ἐστὶ οὐδενὶ κατὰ ξδ τῶν β,
ἀλλ' ὁδὸν προτέρων ἀμέσως· ὑπόκειται δὲ καὶ ὁδὸν ὁ ἀ καὶ τοῦ β λέγω καὶ τοῦ ἐστὶ·
πάλιν οὖν οὐκ ἔστι κατὰ ξδ ὁ β τῶν ἐστὶ· ἀ γὰρ κατὰ ξδ, ἐστὶ δὲ ὁ ἀ πάντων τῶν β.
ὁ δὲ β, πάντων τῶν ἐστὶ· καὶ τοῦ ἀ ἄρα πάντων τῶν ἐστὶ διαιρεῖ σου τοὺς β· ἀλλὰ κατὰ δὲ
ἀμέσως καὶ κατὰ χδ γ· ὅμοιως οὖν οὐδενὶ τῶν ἐστὶ τὸ β κατὰ χδ· ἀλλὰ δὴ τοῦτο
ἐστὶ τέρου καὶ ἀφαιρεῖται ἀμέσως· ἀποφαίνεται δὲ τοῦ λοιποῦ ὁ ἀ
παντὶ πλὴν κατὰ χδ τῶν β ἀμέσως· καὶ οὐδενὶ δὲ τῶν ἐστὶ· λέγω δὴ τὸ β οὐδενὶ
τῶν ἐστὶ κατὰ ξδ· ἀ γὰρ παντὶ, ἐστὶ παντὶ δὲ ὁ ἀ παντὶ τῶν β· ὁ δὲ β παντὶ τῶν ἐστὶ·
καὶ ὁ ἀ παντὶ τῶν ἐστὶ κατὰ ξδ· ἀλλὰ οὐδενὶ καὶ ὁ οὐδενί· ὅμοιως οὐδὲ ὁ ἐστὶ παντὶ
τῶν β· ἀ γὰρ παντὶ ἐστὶ δὲ ὁ ἀ οὐδενὶ τῶν ἐστὶ· ὁ δὲ ἐστὶ παντὶ τῶν β ὁ ἀ οὐδενὶ
τῶν β κατὰ ξδ· ἀλλὰ κατὰ καὶ ὁ παντὶ διαφέρει οὖν· οὐδὲν γὰρ κωλύει
ἀμέσως κατηγορεῖσθαι· οὐδὲν γὰρ ἐναντίον ἐστὶ τῶν λοιπῶν ἐνὶ κατὰ ξδ·
ἀ δὲ ἐστὶν ὅλων ὁ ἀ καὶ ὁ ἀμέσως ἐνὸς κατηγορεῖσθαι ἐναντία κατὰ χδ γ
ἀλλήλων ἀδύνατον· κατὰ χδ δὲ ὁ ἀ τῶν ἐστὶ τῶν β· ἀδύνατον ἄρα ἐστὶ
ἀλλήλων κατηγορεῖσθαι· ὥστε ὁ παρὰ λογισμὸς κατηγορεῖται ὁ β·
ψευδῆ πάντως ποιεῖσθαι τὸν πρόλογον τὸν ἐλάττονα·

ια φέρει δὲ οὐδενὶ οὐδὲ ἀμφὶ ἀ ὁμοίως πλὴν κατὰ χδ·

υ πρὸς δὲ προσεχῶς ἄρα πλὴν οὐ δεῖ δὲ ὅτων κατὰ πάντας κατηγορεῖ
ται δὲ αὖ δὲ πλάγιον, ἀλλὰ πρὸς δὲ πρὸ αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ ἑτέρα ἀνάγκη
κατὰ μέρους λαμβάνειν, οὐ μόνον δὲ ὁ ποτέρα ἐτύχειν, ἀλλὰ τινά·
ἐστὶ δὲ ἐξῆς· διαφέρει δὲ οὐδενὶ οὐδὲ ἀμφὶ ἀ ὁμοίως πλὴν κατὰ χδ·
δεῖ δὲ πρὸς δὲ γενέσθαι τῶν μάζονα πρότασιν ἀδύνατον ἐστὶ, οὐδὲν
διαφέρει δὲ τὰ ἀμέσως κατηγορεῖσθαι δὲ ἀ τοῦ ἐστὶ, δεῖ δὲ τοῦ μέσου δὲ τὰ ἀμέσως,
ἀλλὰ διὰ πλειόνων· οἷ δὲ ὅμοιος πλὴν ἀμφοῖν ἐστὶ· διὰ γὰρ πλειόνων
μάζονα τὴν πρότασιν ἐνδέχεται λαμβάνειν· ἐν δὲ τοῖς καθόλου
ἀμέσως κατηγορεῖσθαι· ἐν δὲ τοῖς ἐν μέρει οὐκέτι· ἐνδέχεται γὰρ
ἀλλήλων καθόλου· κατὰ χδ δὲ ὁ ἀ τῶν ἐστὶ τῶν β· ἀδύνατον ἄρα ἐστὶ
ἀλλήλων κατηγορεῖσθαι· ὥστε ὁ παρὰ λογισμὸς κατηγορεῖται δὲ τοῦ β·
ψευδῆ πάντως ποιεῖσθαι τὸν πρόλογον τὸν ἐλάττονα·

ὑπὸ διαφέρει δὲ τὰ προσχήματα τῶν συλλογισμῶν, ὅτι
ὅσοι, ἀπὸ μείζονος πολλοί· ὅσοι δὲ οὐ μείζονος ἀπὸ μείζονος
μόνον σχήματος·

ποιῶν δὲ πρότασιν λαμβάνει ἡ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ ἀπόφασις ἢ ποσήμα
λαμβάνειν· ἢ δὲ καθόλου ἀδιόριστον ἢ παρὰ τὴν ἡ περίοδος ἢ μείζονος
προλαμβάνειν ἢ περίοδος ἢ μείζονος· ἢ δὲ καθόλου ἢ προσδιορισμὸς συλλογισμοῦ
ἐστὶν ἢ αὐξησις συλλογισμοῦ· ἢ δὲ καθόλου ἀφαίρεσις ἢ οὐ ὅτι ἐστὶ ποσήμα
τινὸς ἢ ἀποφάνσεως ἢ προλήψεως· ἢ δὲ αὐξησις ἢ παρὰ τὴν τῆς αὐξήσεως ἔστιν
ἀποφάνσεως· οὕτως αὐξησις ἀφαίρεσις καθόλου μείζονος διὰ τὸ καθόλου
τῶν ἐπιφορημάτων ἡ δὲ καθόλου διόλου σημαίνει ἀποφάνσεως
τῆς ἐπιφορημάτων προλήψεως ἢ παρὰ τὴν καθόλου ἀφαίρεσις· ἐπὶ δὲ
ἐπὶ πᾶσιν γίνεται ἢ παρὰ τὴν ἢ περίοδος ἢ μείζονος ἀποφάνσεως προλήψεως
καθόλου οὖσα, ὅλως δὲ μόνων τῶν πρώτων σχημάτων ἢ ἴδιον ἀμφοτέρων
ψευδῶν οὐσῶν τῶν προλήψεων ἡ θατέρας· νῦν δὲ πῶς γίνεται ἢ
ἢ παρὰ τὴν ἢ ὅλης ἀποφάνσεως καθόλου μείζονος αὐξησις μόνον
προλήψεως· νῦν δὲ ὅπως ἢ ἢ αὐξησις ἢ αὐξησις βραχυλογία· διόλου δὲ καθόλου
ἀποφάνσεως, ἀναμφοτέροις συμβαίνει· ἢ δὲ ἴδιον ἀμφοτέρων ψευδῶν
τῶν προλήψεων ἢ ἴδιον θατέρας μόνης ψευδοῦς θατέρας δὲ ἄλλη
θοῦς· πῶς δὲ ἔσται συμβαίνειν καθ' ἑκάτερον τῶν λέξιν περιόντας ἐν
μαθήμασι· ἢ δὲ πῶς ἐστὶ τὸν πρώτων σχημάτων δύνασθαι ἐξ ἀμφοτέρ
τῶν προλήψεων ψευδῶν·

ἐὰν τὸ Ε τοῦ Ζ μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχῃ ἀλλὰ τὸ
Δ παντὶ τῷ Ε ὑπάρχῃ ἀληθῆ δὴ τὸ μὲν Ε τοῦ Β μηδενὶ ψευδῆ
πρόληψιν· λαμβάνει δὲ πάλιν μείζονα μὲν ὅρον τὸ Δ ἐλάττονα δὲ τὸ Β·
μέσον δὲ ἀφαίρεσιν ἀπὸ μείζονος τὸ Δ τοῦ Β· οὐ γὰρ ἐστὶν τὸ μὲν Δ ζῷον· τὸ δὲ Β
πεζόν· τὸ ζῷον δὲ οὐ παντὶ πεζῷ ὑπάρχει παντὶ πεζὸν· ἢ οὖν ἀπὸ τῆς
ἐλάττονος τὸ Δ παντὶ τῷ Β, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου σχήματος
μὲν ὅλη ψευδῶν προλήψεων οὖσα τυγχάνει τοῦτο, ἀπὸ μέσου λαμβάνων ὅρου
τὸ ἵππον· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον ἀληθὲς τοῦτο ἐλάττονος ἀπὸ μέσου ἢ μείζονος
ῥᾴδιον ἀφαίρεσιν· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον τὸ ἵππον μέλαν ὅρον αὐξῆσαι ἢ

ἀλλήλοις ἐπιπλέοντι. εἰ δὲ ἐπιπέζου ἐπιπέδου στερεὸν ἐπιπλέοι ὑγροῦ
ῥεπέτω τοῦ ὑγροῦ πρὸς ἃ μέζονα ἐπιπλήσιον. λέγω δὴ πρὸς ἃ ὁμοίως ἐπιπέζου
ἐλάσσονα πρὸς τὸ ζῷον. ἐπιπλεόντων δὲ εἰς τὸ πυκνότερον ὑγρὸν μᾶλλον ἐπιπλήσιον ἔσται τοῦ
ἧττον πυκνοτέρου. ὅπερ δὴ καὶ δεῖξαι προέκειτο τὸ ζῷον. δεικτέον γὰρ ὅτι τὸ ζῷον τοῦ πυκνοτέρου ὑγροῦ
ἐπιπλήσιον ἔσται ἢ τοῦ ἀραιοτέρου. ἐπεὶ γὰρ ἐπιπέζου ἐπιπέδου στερεὸν ἐπιπλέοι ὑγροῦ
πρὸς ἃ μέζονα ἐπιπλήσιον ἔσται ἢ τὸ ὑγρόν. ἔστω τὸ μὲν ὑγρὸν ἐφ' οὗ τὸ ΑΒ
ἐπίπεδον τὸ δὲ ἐπιπέζου στερεὸν τὸ ΓΔΕΖ. ἐπεὶ οὖν ἐπιπλεόντων ἐπιπέδων στερεῶν
ἐπιπλήσιον ἔσται

+

καὶ ἀπὸ ἀπὸ τοῦ ἀμφοτέρων ἀλλήλαις τοῦ συμπεράσματος ἀλλήλοις:
ἵνα δὲ ἄλλον τρόπον ἀδύνατον τὸ μέσος ἀλλήλοις οὔσης μὴ πάντως
ἀνάγκη τὰ ἄκρα ἀλλήλοις. ἀπὸ αὐτῆς ἀλλήλοις τοῦ συμπεράσματος
ἔστω, ὅπερ ἀδύνατον. οἷον τὸ Β τοῦ μὲν Γ ἀλλήλοις τῷ Γ πάντῃ τῷ Β,
ἀλλήλοις τῷ Α οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρχει ἀλλήλοις. ἀλλὰ τοῦτο καὶ πάντῃ
ὑπάρχειν. οὐκοῦν καὶ τὸ μέσον ἀλλήλοις οὔσης μὴ πάντως
τῶν ἄκρων ἀνάγκη:

Ἀλλὰ τὸ Γ τοῦ Β ἀνάγκη τῷ Α πάντῃ ὑπάρχειν:
ὁ αὐτὸς καὶ μένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὅρων ἀλλήλοις. τὸ δὲ Γ τοῦ μὲν
μέσου. τοῦ δὲ ἄκρου μεῖζον ἔστω ἀλλήλοις. ἐπεὶ οὖν τὸ μέσον
τοῦ ἄκρου μεῖζον ἐστὶν ἀλλήλοις, ἔστω τι καὶ ἄλλο τὸ Δ ἴσον
τῷ Γ ἀλλήλοις. ἐπεὶ οὖν τὸ Γ τοῦ μὲν Β ἐστὶ πάντῃ, τοῦ δὲ Α οὐδενὶ
ὑπάρχει, καὶ τὸ Δ ἄρα τοῦ μὲν Β ἐστὶ πάντῃ, τοῦ δὲ Α οὐδενὶ
ὑπάρχει. ἀνάγκη ἄρα τὸ Β τοῦ μὲν Δ ὑπάρχειν πάντῃ, τοῦ δὲ Α
μηδενὶ ὑπάρχειν. ὥστε τὸ Β ἄκρον τῶν Δ Α ἐστίν, ὅπερ ἀδύνατον. διὰ
τοῦτο ἀνάγκη τὸ Γ τοῦ μὲν Β ἐστὶ πάντῃ ὑπάρχειν. τὸ δὲ Β τοῦ Α
μηδενὶ ὑπάρχειν. ὥστε τὸ Β ἄκρον τῶν Γ Α ἐστίν. ὅπερ ἀδύνατον.
διὰ

καὶ τὸ λυπᾶσθαι· τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἐν ἡδονῇ εἶναι. οὐκοῦν οὐδὲ ἡ
ἡδονὴ σχήματι καὶ τὸ λυπεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων λαμβάνουσα τὴν
οὐσίαν λαμβάνειν ἡδονὴν ὡς τοιαύτην· ἀλλὰ παύσασθαι λυ-
πούμενος· οὐκοῦν τῶν ἀντιπάλων ἡμῖν ἀπολειπομένων, ἀνάγκη
μονάδα ἀναλγησίαν εἶναι, ἀλλὰ
μὴ ὀλίγας ἀπολείψεως ἡδονὰς δυόμενος τινὰ πρὸς μικρὸν χρόνον
ἐν ἡδοναῖς ἀρρωμένοις καὶ ἐν σχήματι καὶ ἐν τινὶ ὕλῃ πονηρᾷ
γενόμενος λαμβάνειν, ὡς πρὸς αὐτὸν ἐν ἡδονῇ ἀπολείπειν, ἢ φύσει πονη-
ρὸν ἐν σχήματι καὶ ἐν ἡδοναῖς ἀπολογίσεως ποιεῖσθαι:

10 ὧν οὖν λαμβάνομεν ψευδεῖς, δῆλον ὡς αὐταῖς ἀνάγκαις καὶ
πάλιν ἐξουσι· τοῦτο δὲ ἀδύνατον:

πάσης δὲ ἡδονῆς ὅτι οὐσιῶδές ἐστι τὸ οὖν ῥᾴδιον, ὥστε τοῦτο μὲν
ἐστι καὶ ἀφανίσαι τοῦτο δέ, ἀποφάσαι τοῦτο, μὴ δύνηται ὁ πόνος· αὐ-
τοῦ δ' ὧν οὐσία, ὅτι οὐ ψευδεῖς διόλου ἀμφοτέρας οἴονται λαβεῖν· ἐπεὶ
ἔστιν ὅτε ἀληθεῖς, τοῦ μὲν ἀποφῆσαι πάντως ψευδῶς· τοῦ δέ, ἀπο-
φῆσαι πάντως ψευδῶς· δῆλον ὡς αἱ αὐταὶ ἀνάγκαι αὖ ἀληθεῖς ἔσονται·
ἐπεὶ ὅτε, μὴ δυνήσεται ἀψευδῶς, πάντως ἀληθεῖς ἔσαι· ὁμοίως δὲ τοῦ β πάν-
τως ἐστὶν ὅτε ψευδῶς, οὐδαμοῦ ἐστὶν ὅτε ξεῖ ἀληθῶς· ὥστε τοῦτο μὲν ἀπο-
φῆσαι πάντως ἀληθῶς, τοῦτο δὲ ἀποφῆσαι· τοῦτο δὲ δέον ἐστὶν ἀ-
δύνατον· τοῦτο δὲ δυνατὸν, μὴ ἄλλως· ἐπεὶ ἀληθῶς τὸ μὲν α πάντως

τὸ δ᾽ ὧν οὕτω

μεγέθει τῶν πρώτων δύο ὅρων ἴσον ἐστὶ τῷ δὲ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ. καὶ ἐπεὶ ἀφορισταὶ τῶν δευτέρων ὅρων τὸ ἔλαττον τὸ ἐφεξῆς τοῦ μείζονος τοῦ ὧν λαμβανόμενα μείζονα ἐστὶν ἢ τὸ συλλογιστικὸν ἀποφατικὸν ἢ καταφατικόν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τρίτον ἐστὶν ἐπιμόριον ἀποφατικὸν λαβεῖν τὸν δεύτερον τοῦ ἐφεξῆς. ἐλάττων δὲ ἐπιμόριος ἀποφατικὸς λαβεῖν ἐστὶν ὁ τοιοῦτος ὃς ἂν πάλιν ἐξομοιῶν τοιοῦτον ἢ μείζονα ἀποφατικὴν καταφατικὴν γίνομένην ἐλάττονα ποιήσει. ὁμοίως καὶ καταφατικὸν ἀποφατικὸν τοῦ δευτέρου ὅρου λαβεῖν ἐστὶν ὡς εἴρηται καὶ οὐχοῖ οὔτε πολλαπλασίονος ἀμφοτέρας λαβεῖν:

πῶς δὲ ἐπιμορίας οὐδεμιᾶς ἐνδέχεται. οἷον, ἐὰν τῶν Γ πρὸς τὰ Δ ἐλάττων ᾖ τοῦ ἡμίσους, ἔστω δὲ τὰ Γ τοῦ Δ ἔλαττον ἢ ἥμισυ, ἔστω δὲ τὰ Δ τοῦ Ε ἐπιμόριον ἐν τῷ δευτέρῳ λόγῳ, ἔστω δὲ τὰ Ε τοῦ Ζ ἐπιμόριον ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ, ἔστω δὲ τὰ Ζ τοῦ Η ἐπιμόριον ἐν τῷ τετάρτῳ λόγῳ. ἐπεὶ οὖν τὰ Γ τοῦ Δ ἔλαττον ἢ ἥμισυ, τὰ δὲ Δ τοῦ Ε ἐπιμόριον ἐν τῷ δευτέρῳ λόγῳ, τὰ Γ ἄρα τοῦ Ε ἔλαττον ἢ ἥμισυ. ἀλλὰ τὰ Ε τοῦ Ζ ἐπιμόριον ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ. τὰ Γ ἄρα τοῦ Ζ ἔλαττον ἢ ἥμισυ. ἀλλὰ τὰ Ζ τοῦ Η ἐπιμόριον ἐν τῷ τετάρτῳ λόγῳ. τὰ Γ ἄρα τοῦ Η ἔλαττον ἢ ἥμισυ. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ τὰ Δ τοῦ Ε ἔλαττον ἢ ἥμισυ. ἐπεὶ οὖν τὰ Γ τοῦ Δ ἔλαττον ἢ ἥμισυ, τὰ Δ ἄρα τοῦ Ε πλείονα ἢ διπλάσια. ὥστε καὶ τὰ Γ τοῦ Ε πλείονα ἢ διπλάσια. ἀλλὰ τὰ Ε τοῦ Ζ ἐπιμόριον ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ. τὰ Γ ἄρα τοῦ Ζ πλείονα ἢ διπλάσια. ἀλλὰ τὰ Ζ τοῦ Η ἐπιμόριον ἐν τῷ τετάρτῳ λόγῳ. τὰ Γ ἄρα τοῦ Η πλείονα ἢ διπλάσια. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ τὰ Δ τοῦ Ε πλείονα ἢ διπλάσια. ἐπεὶ οὖν τὰ Γ τοῦ Δ πλείονα ἢ διπλάσια, τὰ Δ ἄρα τοῦ Ε ἔλαττον ἢ ἥμισυ. ἀλλὰ τὰ Ε τοῦ Ζ ἐπιμόριον ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ. τὰ Δ ἄρα τοῦ Ζ ἔλαττον ἢ ἥμισυ. ἀλλὰ τὰ Ζ τοῦ Η ἐπιμόριον ἐν τῷ τετάρτῳ λόγῳ. τὰ Δ ἄρα τοῦ Η ἔλαττον ἢ ἥμισυ. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ τὰ Γ τοῦ Η ἔλαττον ἢ ἥμισυ. ἐὰν οὖν λήφθῃ τῶν μὲν Γ ζῶον μονάδων, τῶν δὲ Δ βλητικὸν μονάδων, τῶν δὲ Ε μέσος ὅρος ἀνθρωπικόν. τῶν δὲ Ζ ἀνθρωπικὸν μὲν ζῶον μονάδων, ἀνθρωπικὸν δὲ λευκὸν μονάδων. τῶν δὲ Η ζῶον μὲν ὡς αὐτὸ μονάδων, λευκὸν δὲ ὡς αὐτὸ μονάδων. καὶ ἐπεὶ

ζε ἀλωπέων ὁ αὐτός· μέδιος δὲ λέβ ἄτριχον· ἄλλα δὴ ἡ ἀλωπέων τοῦτο μέλαινα
φόλωτος ἐστί· ἐὰν οὖν ὁ μέδιος ὅρος ἄλλο ᾖ, ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων,
καὶ φόλωτος ἔλαττον μέζων· λέγω δὲ οὕτως· λέβ ἄτριχον πᾶν ἀλωπέως
καὶ φόλωτος ἐστί, μηκίνελον μέζων καὶ φόλωτος· ἄτριχον οὐδαμοῦ ζώου.
ἐὰν δὲ ὁ μέδιος οἱασοῦν ᾖ τοῦ ἀλωπέκος, ὡς δοκεῖ πᾶν τὸ αὐτῶν τοῦτο
χαν, ἐπὶ τὸ ψυχρὸν ἐστὶν μέζων· οἷ, ὁ ὄνθος μέζων ἐστί, λεπτόν· ὅδε δὲ
ἀλωπέων αὐτός, λέβ δὲ μέσον θηλυ· δοκεῖ δὲ πᾶν θηλυ οὐδαμοῦ αὐτῶς, θηλυ πᾶν
τὸ λεπτόν, δηλαὶ δὲ ἐπὶ τὸ ψυχρὸν ἐστὶν μέζων· τῶν δὲ τέτρασι ἀγαγεῖν
τὸ ὁ πο τέτρασι οὖν δεῖ χαλᾶν· αὐδὲ χαλᾶν τὰ τῆς τέτρασι ἄλυσος οὔσης τῶν
τέτρασι ψυχρῶν ἄγαν· μηδ' ὅλως πο τέτρασι τὴν μέζονα, πο τέ δὲ τὴν ἀλωπέκα.
τῆς μὲν οὖν ἀλωπέκος πρὸς ἄλλα σκέψις ἀποφαλεινὴ οὔσης· ἀ μὲν οὖν μέζων
ἄλυσος ἄν, ἡ ἀλωπέων καὶ φόλωτος ψυχρὸν ἐστί· ἀ δὲ ἀλωπέων ἂν ἄλυσος,
αὐ δὲ χαλᾶν τὴν μέζονα πο τέ μὲν καὶ φόλωτος ψυχρὸν ἄγαν, πο τέ δὲ μή πο τέ.
ἐ σκοῦν οὖν τὴν μέζονα ἄλυσος σκεπτέον ἀποφαλεινὴ οὖσα· ἀ οὖν τῶν τρ πᾶν τέ τῶν α
τοῦτο χα, ἐ ξαὶ α σκευὴ τῶν β πᾶν τέ τοῦτο ξδ· μόριον γὰρ ἓν α τοῦ β,
ἀλλὰ μὴ τοῦ τρ πᾶν τέ τῶν α τοῦτο χα τὸ ἕν, μὴ ἑ τέ τοῦ α πᾶν τέ τῶν β τοῦ τὸ γὰρ
τοῦτο ἔμελλεν, σκευὴ σκεῖνον ἂν πρώτων σχήματα τὸ τρ πᾶν τέ τῶν β· αὖ τε
ἀ τοῦ τὸ οὕτως ἐ χα λη φθάνοντα τὸ τρ μυρίαι πλῶν τῶν β τοῦτο χα· πᾶν τέ
δέ τα α, ἡ πλὴν μέζων ἄλυσος ἐστί, ἡ δὲ ἀλωπέων καὶ φόλωτος ψυχρόν· οὐ
μὴν δὲ χαλᾶν δὲ ἐ πὶ τὸ ψυχρὸν ἀναγκαῖον ἀλωπέκα ἀποφαλεινὴν οὖσαν·
διὸ καὶ ὁ πᾶν τέ τοῦτο χα τῶν α, τοῦ τοιούτων β πᾶν τέ τοῦτο χα· ἀλη φθάνοντα
οὖν οὐδαμοῦ καὶ φόλωτος ἐστί· οἱ ὀνέσω μέζων καὶ πλῶν ζώου, ἀλω
πέων δὲ λέγω· μέσον δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ψυχρόν· ἀ οὖν τὰ ἐπὶ τὸ ψυχρὸν πᾶν τέ καὶ πλῶν
ζώου λέοντος τοῦτο χαν, μυός μὲν οἱ λέγω, δὴ λον ὡς ἡ ἀλωπέων,
καὶ φόλωτος ἐστί· ἐὰν δὲ τὴν ἀλωπέων ἀλωπέων καὶ πλῶν ἀλη φθάνοντα ἀποφα
λεινὴ οὖσα, δὲ λον μέσον καὶ πᾶν τὰ παῦ λοῦ μέζονος, λεπτὸν δὲ ἄλλο ζῷον,
οὔτ' ἀνθρώπου ἀλωπέων ἐστὶ ἄλλο ζῷον, ἢ λοῦ καὶ πλῶν ἀλωπέων ἄλλο ζῷον,
λοῦ δὲ καὶ μέζονος οὐδέν· ἀλλ' ἀνθρώπου μέζονος ἄν ἄλλο ζῷον, ψυχρὸν ἀκρι
καὶ λεπτὸν ἀλη φθάνοντα τοῦ α πᾶν τὸς ἀλη φθὲς δὲ τοῦ β ἀποφαίνοντα οἷ·
οὐδὲ ὁπωσοῦν

+

πάλιν τῆς αὐτῆς οὐ σοι χίας μεταλαβεῖν· διὸ τὰ μὲν οἰκεῖα μόνα πάντως ἀποδεκτέον ὡς
λέγω δὲ οἰκεῖα ὄνομά σον· διὸ οὐ πᾶν ἀληθὲς αὐτεφάσεως ὅσυλλογισμός· αὐτε
φασὶ γὰρ ζῷόν, οὐ πᾶν μυρίωνος αὐτεφασὶν λέγει· ἀλλὰ τὴν ἀόριστον αὐτῆς τινος
καθόλου πρόθεσιν ἀληθῆ· φῆσὶ οὖν τοῦ ὀνομαλῶν οἰκεῖον ὄνομά σον· διὸ οὐ δὲ αὖ
τὸ μὴ μόνον τῶν ψευδῶν ἀληθὲς σωτῆρίας μεν· δῆλον ὅτι αὐτὸ μόνῳ
ἀδύνατον ἀληθὲς, οὐ τοῦ αὐτεφάσεως ἐστὶ σύμβλητον μεταλαμβάνεται δὲ ἀ
ποφατικῶν ὅσοι τῆς ἀπόφασις· οὐχοῦ οὗτος ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρχόμενα ἀποφα
τικῶν δύναται ἐλαττόνα τῶν μάζονα· διὰ τοῦτο ἐρέτης· μὴ αὐτεφα
τικῆς, ἀποφατικὴν ποιῆσαι· ἵνα δὲ ἀποφατικὸν ψεῦδος σωτα
χθῇ· +

Πάντως ἀποφατικὴ οὐ σα ἀληθὴς ἐστιν· δῆλον ὅτι ἀποφατικὴ ἡμῶν
μόνῳ ψευδὴς ἐστιν· ὅμοίως δὲ καὶ ἀξιόλογος οὐ σοίχα ἀληφθῆ
ναι μέσον·

ξιόλογος φῆσὶ οὐ σοιχεῖα· δοκεῖ σὶ μὲν ἀξιοῦσθαι ἀποδεικτικοὶ μέν σοι ἀ
λήφθησαν· ἀλλ' ἀξιόλογος ληφθέντα αὖ οὐδιαλεκτικοὶ· μὴ ἐπὶ τούτων οὖν ἀ
ποδεικτέον χρὴ σε ἐκ τῆς ἀπόδειξις, ὧν μὴ ὀδιαλεκτικοὶ συλλογισμοὶ
ἐχρήσαντο, οὐδὲ αὖ τοῦ συμβήσεται·

αἰσχρὸν γὰρ εἶναι τοιαύτην ἀπόδειξιν·

αὐτὴ ἐστιν ἡ ἀπόδειξις ἡ περὶ ὧν αὐτῶν ἀποδεικτικοὶ συλλογισμοὶ λαμ
βανόμενοι· τὴν περὶ ὧν διαλεκτικῶν· ὁ δὲ αὐτῶν χρήσεται μέσων ὅτε
τῆς ἀπόδειξις ἢ ὁ ἀληθεύσουσι τῶν· ἐπὰμφοτέρων τὰρ μᾶλλον μάζον
α δύναται· κἂν ἐλαττόνα δὲ ἀληθῆς· διαφέρουσι δὲ οὐδὲν ἀλλοῦδεν,
ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτους μέσους ἐξάλλης ἢ διὰ τῆς οὐ σοίχας ἀναγωγὴ ἔσται·

ὁ δὲ μὴ ζῷοικεῖου μέσου συλλογισμός·

ὁ μὲν τῶν αὐτῶν χρῆσεται μέσων ὅτις ἀπόδειξις συλλογισμὸς ὧν μὴ ὅτις
ἀληθεύσας ἐχρήσατο, ἀλλ' ἕτέρων· ὧν δὲ ἐχεῖνοι ἀμφοτέρας ψευδεῖς
καθόλου λαβεῖν, οἷον ὁ δὲ μέσος ληφθεὶς θεοῦ λόγως ἀναγκαῖον μὲν ἔσται
μάζονα αἴρεσιν ῥᾴθυμον εἶναι ἀλλ' ἔλαττονι, οἷον· ὁ δὲ ζῷον πᾶν τὶ αἴτω
ἔσται χε· ὁ τι οὐδὲν ἵλαττον βοιμέσον ὄρον ὁ τὶ χοῖον ἵππον· ζῷον τὰρ
οὐδὲν ἵππω· ἵππος πᾶν τὶ αἴτῶν μὴ ἀμφότερα ψευδεῖς καθόλου· ἐὰν

δεόμενα ὁ δὲ ὅρος λέγει ἢ μὴ ἐνδέχεται ἄνευ τοῦ ἑτέρου εἶναι τὸ ἕτερον ἢ μὴ ἐνδέχεται ἄνευ τοῦ ἑτέρου εἶναι τὸ ἕτερον. οἷον, ἐὰν ἡ ἀλήθεια ἔχῃ τὸ ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς ἄρχεσθαι, ἀνάγκη καὶ τὸ ἀληθὲς ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς ἔχειν τὸ ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς· καὶ ἐὰν τὸ ἀληθὲς ἔχῃ τὸ τελευταῖον εἶναι, ἀνάγκη καὶ τὴν ἀλήθειαν ἔχειν τὸ τελευταῖον εἶναι· καὶ ἐὰν τὸ ἀληθὲς ἔχῃ τὸ μέσον εἶναι, ἀνάγκη καὶ τὴν ἀλήθειαν ἔχειν τὸ μέσον εἶναι· καὶ ἐὰν τὸ ἀληθὲς ἔχῃ τὸ

οὕτως λαμβάνομεν ἀμφότερα ψευδῆ ἐστιν. ὅταν δὲ μηδὲν ᾖ τοῦτο
τὸ ἕτερόν ἐστιν. λέγω πῶς μηδὲν ἕτερα ψευδῆ, μηδὲ ἕτερα ἀληθῆ τί
ναί ἐστιν. ὅταν ᾖ ὁμοίως δὲ ἀλλόβιος μὴ τοῦ μεδίζοντος, ἀληθῶς σοφοῦ τοῦ
ἀποφάσεις ἀμφότερας ἀληθεύειν. τοῦ οὖν ἀ μηδενί τῶν Γ τοῦ χόντος, ἀλη
θῶς οὐδενί τῶν Γ οὐδενί τῶν Β τοῦ χόντος ἀ οὖν ληφθήσεται ψευδῆς ἔσται.
ἀ δὲ ἐστὶ λέγω ὅτι ἀμφότερα τὸ μὲν ἀ μηδενί τῶν Γ τοῦ χόντος τὸ δὲ Γ
παντὶ τῶν Β, τὸ δὲ ἀ ληθεύσει, οὐδενί τῶν Β τοῦ χόντος, τοῦτο δὲ
τὸ δὲ παντί:

ιαʹ δὲ τοῦ μέσου σχήματος ἰδεῖν ὁπόταν ἡ τῶν ἀμφοτέρας μὲν οὐ
δὲ ἀχθῇ ψευδεῖς ἀναγκαῖς προτάσεις ὅλας:

ιπωὶ πῶς αὐτῶν πρώτου σχήματος ἰδεῖν ὅταν ἡ μὲν τοῦ μέσου ἀπόφα
σις ᾖ ἀποφαντικὴ ἀληθεύουσα ἡ δὲ ἑτέρα ἀληθῆ μὲν ἀφαιροῦσα δὲ μέσου
σημ. νῦν λέγω πῶς ἡ ἐπὶ τοῦ δευτέρου σχήματος ἰδεῖν. ἡ πρῶτον μὲν,
ὁπόταν αἱ μέσαι ληφθῶσιν ἀλήθειαι ὅλαι οὐκέτι δὲ ἐχόμενοι ἡ ἐπὶ τοῦ ἀμφο
τέρας μὲν τοῦ χόντος ἀληθεύειν. ἂν δὲ ἀποδόξῃς ἂν αὐτοῦ ἀμφο
τέρας μὲν τοῦ χόντος ἀληθεύειν ἵνα σωθῶμεν ὅπω
ὅταν ἐπὶ τῶν ἀμέσων συμβαίνῃ ἀποδόξασθαι ψευδῆ ἐπὶ τούτων συμβήσεται. ἐὰν δέ τινος ἀφαιροῦς, ὁτιοῦν μὲν διὰ τοῦ οἱ μὲ
ἀμέσου ἀδιώλου ἀμφοτέρας δὲ ναὶ ἀληθεύσει. ἀ πρῶτον τοῦ ἀπο φα
τικῆς ἀποφατικῆς ἐμὶ ἀμέσου, βούλεται ἡ πρότασις ἀληθεύουσα ἐστίν.
πάλιν δὲ ἡ αὐτὴ ἀμέσου ναὶ πρώτου σχήματος. τὸ μὲν τοῦ δευτέρου
ἀποφατικὴ ἀποφατικῆς ἐστὶ τὸ δὲ ἐμπρόσθιον. ἐπὶ τούτων οὖν ὁ λόγος
τῆς ἀποδείξεως ὁ διὰ τοῦ μέσου ἐστὶν ἐνδέχεσθαι οὐκοῦν ὁ ἀλη
θὴς ἀποδείκνυσι ψευδῆ. ἀληθεύσει ἄρα καὶ ἡ ἀντίφασις αὐτοῦ ἀληθῆ
πρότασιν ἀποδείκνυσι. τὴν δὲ μέσου ζωικὴ ψευδῆ. ἀποφατικὴ γὰρ οὖσα τῆς μέσου ἐστὶ λόγος αὐτοῦ ἀληθεύσει
τὴν μὲν ἄρα ἀποφατικὴν ἀληθῆ φήσομεν εἶναι ἀφαιρετικὴν. ἵνα ταύτην
ἀφαιρετικὴν τοῦ ὑποκειμένου μου. ἀληθεύσει ἀποφατικὴ ἀληθὴς οὖσα
ἀφαιρετικὴ ψευδὴς ἔσται. τὴν δὲ ζωικὴν καθόλου ψευδῆ ἔσεσθαι.
ἀναγραφὴν ἐλάττων ἀσυλλόγιστον ποιεῖ τὸ σχῆμα. ὡς τὴν μὲν

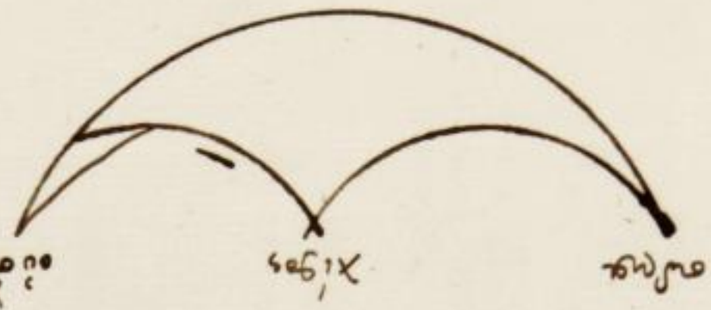
ب
ج
د

ا
ب
ج

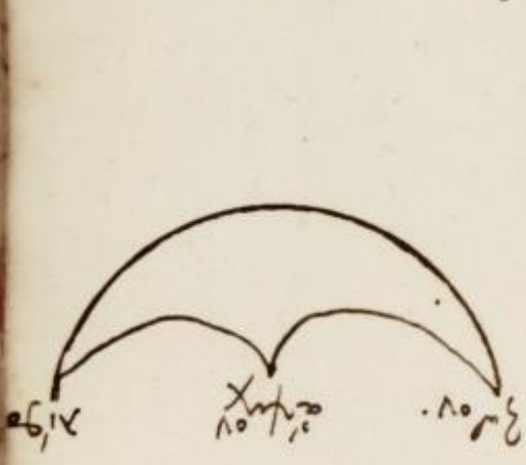
ا
ب
ج

ا
ب
ج

χωρισθέντι ἢ πλείονι δι' ἑνὸς ἐστιν· ἔστι γὰρ μὴ κεχωρισμένα ἀλλήλων. οὐδὲ ἴσον τῷ ἐπιφανεῖ αὐτῶν πλείονα ἕτερον· οὐ γὰρ ἔσται δι' ἑνὸς παντὸς αὐτὰ περιλαβεῖν, ὅτι τὸ ἐπιφανὲς μόνον μέγεθος ἔχει· πολλὰ δὲ τοιαῦτα περιλήψεται διαστάσεις ἀσωμάτους, οἷον ὅτι καὶ τὰ αὐτὰ ἴσα· μὴ πλείονι δὲ περιτῷ ἐξαφαιρέσεως αὐτὸ γίνεσθαι ὅτι καὶ παντὸς μεγέθους· ὅτι παραλλήλους ἀεὶ ἐκβαλλομένας ἐπὶ τὸ ἄπειρον· ὅτι ἐπιπέδου ἐπιπέδῳ τεμνομένου ἡ κοινὴ τομὴ γραμμή ἐστιν· ἡ ὀρθογώνιος τρίγωνος· ἔστι γὰρ οὐδὲν μέγεθος πλείονι ἴσον ἀφαιρεθὲν ἀεὶ λείπεσθαι· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τοῖς ἀσωμάτοις μεγέθεσιν· ἡ δὲ ἐπιφάνεια ἐν τοῖς σωματικοῖς· ἔστι γὰρ ἐπιφάνεια ἡ τοῦ σώματος πέρας· ἐπιφάνεια δὲ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀσωμάτοις· οὐ γὰρ ἔστι σῶμα τὸ ἄσωμα· ἐπιφάνεια δὲ οὐκ ἔστιν ἡ τοῦ σώματος πέρας

αἰτιολογίαν· ἀμφὶ γὰρ ἐπὶ πάτρου προϊέναι, οὐσῶν αἰτιῶν παλαιᾶς
ἀποδόξεως ἐπὶ πάτρου προϊούσης. ἐπὶ δὲ δικούσης ἐπὶ πάτρου προϊέναι
ἀλλ' ἴσως ἐν ᾗ δοῦναι αὐτὰς νικητολικὰς ἐκλογὰς ἀναγκαῖον, δικανικοὺς τε
ἐπὶ πάτρου ἰέναι αἰτίας ἀποδόξεις· ὁ δὲ φιλόσοφος οὐ φησὶν ἀνάγκην
ἀναγκαίων προκαταλαμβάνοντα δόξαν ὀρθὴν προλήψεως· ἐπὶ δὲ τὰ
ἄπλως δόξαν ἐξαμάρτητον ἀμαθοῦς προλήψεως· οὐδὲ γὰρ διὰ τοῦ
δόξαν ὀρθὴν ἐπὶ πάτρου αἰτιολογίαν προϊέναι· οὐδὲ διὰ τοῦ ἀμαθῆ
πρόληψιν ἀμαθοῦς ἀποφάσεως ἀλληθεύειν· ἀδύνατον γὰρ ἐκ τῶν ἀλλήλως ἀμαθῆ ἀ
ποφάσεις ἀναγκαίων, μὴ οὐσῶν ἀναγκαίων καταφάσεων. αὐτὸ γὰρ ἀμαθὲς
ἐλλιπὲς ἀναγκαίου ἀποφάσεως οὐκ ἔστι καταφάσεως ἀποφάσιν ἀλλὰ
καταφάσεως μᾶλλον ἀμάθειαν οὐδὲ ἀναγκαίᾳ ἐπὶ πάτρου οὐσῶν
αἰτιολογιῶν· οὐ γὰρ ἁπλῶς καταφατικὰς ἔχομεν ἐπὶ τῶν ἀμάθειαν
ἀποφάσεων, ἀλλὰ προσεχῶς ὑπάρχον ἔχειν, ὥστε μᾶλλον ἀναγκαίαν
ἔχειν παραίτησιν ὁρον· ἀμάθειας γὰρ οὐκ ἀναίτιος ὁ αὐτὸς καταφατικὸς
ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν καὶ τοῦτο οὐ ζῶον, οὐ γὰρ ἂν δέχεται μᾶλλον παρεν
θῆναι ὁρον ὃ πρώτως ὑπάρχει τὸ κατηγορούμενον· ἐδόκει δὲ ἀκριβά
στερον ἐπὶ ἀμφοτέρα σοφιστὰς ἀλληλων δέκτους· ὥστε οὐκ ἐπὶ πάτρου αἱ
ἀποδόξεις προϊασιν· μὴ ὄντα ἐν ἀμαθοῦς προλήψεως, αἱ αὐτὰ ἐπὶ πά
τρου τὰς ἀποδόξεις ἰέναι· ἐστὶ γὰρ ἐπὶ πάτρου αἱ ἀποδόξεις προκάρχου
σαι τὰς ἀμαθοῦς προλήψεως· ὃ μὲν οὖν ὅτι τῶν ἀναγκαίων
προκαταλήψεων οὐσῶν· πρότερον δικαίως μνημονεύσαμεν τῶν πρώτων ἐν μὲν
αὐτῶν περὶ συλλογισμῶν τῶν ἐξ ὧν πρώτων ἐστὶν· τούτων γὰρ μὴ χρήζειν
δόξης ὀρθῆς προκαταλαμβανούσης, ἐν δὲ τῷ δύνασθαι ἄλλας ἀπ' ἄλλων ἐπὶ πάτρο
ναι λαμβάνειν· ἔστι νοῦν ἓν μὲν διαφιῶν ὁρων μὴ εἶναι ἀμφοτέρ
ων καταφατικῶν ἢ τὴν ἑτέρου ἀποφατικῆς· δέδεικται οὖν ὅτι οὐ τὴν ἀ
ποφατικὴν πρόληψιν ἐν δέχεται ἐπὶ πάτρου προϊέναι ὥστε ἀδύνατον
ἐστὶν τοῦτο καταφατικὸν ἀποφατικοῦ ὑπάρχειν· οὐδὲ δεῖ ἀκριβά
στερον ἐπὶ ἀμφοτέρα διαλαμβάνειν

ἐπὶ πάντων προϊόντων· ἢ διὰ τοῦτο ὡς ὧν προοιμιάσεις ἕλκει πρὸς τὸ πᾶν τὸν
δ' ποδοσιν ἀνάγκη, ὅτου ὄντος οὐκ ἀναγκαῖον οὕτως ἔχειν, οὐδ' ἐπὶ πάντων τὸν
δ' ποδοσιν ἀνάγκη· ἀλλ' ὅλως συμβαίνει ἀνάγκης ἀπόδειξιν· ἡ γὰρ ἀπόδειξις
ἐκ τῶν ἐξ ἀρχῆς· ἐξ ἀρχῆς δὲ λαμβάνουσιν ἀνάγκη διὰ τὸ ἐπὶ πάντων προϊόντων
ἐκείνην εἶναι τὴν ὑπόθεσιν· ὅτου γὰρ οὐκ ἔστιν ἄνευ ἀναγκαίων εἶναι· τὸ δὲ ἄνευ ὃν
ὅτου οὐκ ἐνδέχεται εἶναι ἄνευ ἀναγκαίων· ὅταν μὲν γὰρ φαίνηται αὐτὸν
ἀναγκαίων οὐκ ἔστιν ὅτου οὗτος οὕτως ἔχει ἀναγκαίως· αὖ πάλιν ὅτου
ἐστὶν ὁ αὐτὸς· ὥστε δὴ καὶ τοῦτο ἐστὶν οὗ ὁ αὐτός, ἂν οὕτω δὴ ἔχῃ τὸ
ἀναγκαίως εἶναι φύσιν, ἔσται τι καὶ αὐτὸν αὐτοῦ· καὶ τὴν μὲν οὖν
τὸ ἀναγκαῖον· ὅταν δὲ ἄνευ τὸ ἀναγκαῖον αὐτοῦ ἀναγκαῖον, ἐπὶ δὴ τὸ ἀναγκαῖον
ἄλλο τι δὴ πρότερον ἀναγκαῖον ἀναγκαῖον· καὶ μᾶς δὴ ἔσται τὸ
ἀναγκαῖον· ὥστε δὴ καὶ αὐτὸ ἀποδεικτοῦ· ἡ ἀναγκαία ἀπόδειξις
ἀλλ' ὅτι δὲ πρότερον ἀναγκαῖον ἀναγκαῖον· καὶ μᾶς δὴ ἔσται τὸ
ἀναγκαῖον· ὥστε δὴ καὶ αὐτὸ ἀποδεικτοῦ· ἡ ἀναγκαία ἀπόδειξις
ἐκ τούτων ἐστὶν ἃ ἀληθῆ καὶ πρῶτα καὶ ἄμεσα καὶ γνωριμώτερα καὶ
πρότερα καὶ αἴτια τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ καὶ τὰ ἀρχικὰ
ἐστὶν ἃ ἂν ἐκ τούτων ἐστὶν ἃ ἀληθῆ καὶ πρῶτα καὶ ἄμεσα καὶ γνωριμώτερα καὶ
πρότερα καὶ αἴτια τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ καὶ τὰ ἀρχικὰ
ἐστὶν ἃ ἂν ἐκ τούτων ἐστὶν ἃ ἀληθῆ καὶ πρῶτα καὶ ἄμεσα καὶ γνωριμώτερα καὶ
πρότερα καὶ αἴτια τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ καὶ τὰ ἀρχικὰ
ἐστὶν ἃ ἂν ἐκ τούτων ἐστὶν ἃ ἀληθῆ καὶ πρῶτα καὶ ἄμεσα καὶ γνωριμώτερα καὶ
πρότερα καὶ αἴτια τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ καὶ τὰ ἀρχικὰ
ἐστὶν ἃ ἂν ἐκ τούτων ἐστὶν ἃ ἀληθῆ καὶ πρῶτα καὶ ἄμεσα καὶ γνωριμώτερα καὶ
πρότερα καὶ αἴτια τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ καὶ τὰ ἀρχικὰ
ἐστὶν ἃ ἂν ἐκ τούτων ἐστὶν ἃ ἀληθῆ καὶ πρῶτα καὶ ἄμεσα καὶ γνωριμώτερα καὶ
πρότερα καὶ αἴτια τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ καὶ τὰ ἀρχικὰ

οὐκέπὶ παντὸς τῆς λήψεως εἰσὶ μεταξὺ βαλεῖν ὅρον· ἀπὸ ὡρίσας μὲν γὰρ παρατηρήσεως ἐξ ἀρχῆς τοῦ προτέρου, λέγω δὴ τῆς γνώσεως τοῦ ἀποφατικοῦ, ἐπὶ τὸ καταφατικὸν ἐπανελθεῖν, ἵνα ἐκ τῶν ληφθέντων ἐξ ἑνὸς ὡρισμένου συλλογισμὸν ποιήσῃ, ἀναγκαῖον δὲ τῶν ληφθέντων ἐξ ἑνὸς ὡρισμένου συλλογισμὸν ποιεῖν, ἀνάγκη καὶ τὴν παρατήρησιν περαίνειν ἐπὶ τὸ καταφατικόν. ἀπὸ πάντως τοῦ ἀποφατικοῦ ἀναγκαῖον ἀρξάμενον συλλογισμὸν ποιῆσαι, δῆλον ὅτι καὶ ἐπὶ τὸ καταφατικὸν ἐπανελθεῖν ἀναγκαῖον. ἀπὸ τοῦ καταφατικοῦ δὲ οὐκ ἀναγκαῖον ἐπὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐπανελθεῖν· ἐνδέχεται γὰρ καὶ ἐν τῷ καταφατικῷ τὸν ὅρον λαβεῖν, ἐπὶ τὸ ἀποφατικὸν μὴ ἐπανελθεῖν:

Ἔστι δὲ τοῦτο σαφὲς μᾶλλον ἐκ τῆς ἀποδείξεως ἧς ἀπροσδιορίστου ἀρχόμεθα. ἔστι δὲ αὕτη· ἀπὸ τοῦ ληφθέντος ἐπὶ τὸ ἀποδεικνύμενον. ἐπεὶ δὲ τὸ ἀποδεικνύμενον ἢ πρὸς ἄλλο τι λαμβάνεται τῶν ὑπαρχόντων· — — — — — — — —

διὰ τοῦτο νῦν μὲν ὁλωσδιόλου ἀπὸ τοῦ προτέρου ἀρξόμεθα τῆς προτάσεως, ὅλον τὸν τρόπον τῆς ἀποδείξεως ἐπὶ τοῦ προτέρου ποιούμενοι καὶ οὐ συλλογισμόν, ἀπὸ τοῦ προτέρου ἀρξάμενοι καὶ ἀποδείξεως, ἐπειδὴ καὶ συλλογισμὸς ἐπὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐπανελθεῖν ἀναγκαῖον ἦν· ὕστερον δὲ ἐπὶ τὸν ὑστέρου τρόπον τῆς ἀποδείξεως ἐλεύσομεθα. ἐπὶ δὲ τοῦ ὑστέρου τρόπου τῆς ἀποδείξεως ἐπὶ τὸ καταφατικὸν ἐπανελθεῖν οὐκ ἀναγκαῖον ἦν· διὸ καὶ ἐπὶ τὸ ἀποφατικὸν οὐκ ἐπανελθεῖν ἀναγκαῖον ἦν. ἔστι δὲ τοῦτο σαφὲς μᾶλλον ἐκ τῆς ἀποδείξεως ἧς ἀπροσδιορίστου ἀρχόμεθα. ἔστι δὲ αὕτη· ἀπὸ τοῦ ληφθέντος ἐπὶ τὸ ἀποδεικνύμενον. ἐπεὶ δὲ τὸ ἀποδεικνύμενον ἢ πρὸς ἄλλο τι λαμβάνεται τῶν ὑπαρχόντων· — — — — — — — —

διὰ τοῦτο νῦν μὲν ὁλωσδιόλου ἀπὸ τοῦ προτέρου ἀρξόμεθα τῆς προτάσεως, ὅλον τὸν τρόπον τῆς ἀποδείξεως ἐπὶ τοῦ προτέρου ποιούμενοι καὶ οὐ συλλογισμόν, ἀπὸ τοῦ προτέρου ἀρξάμενοι καὶ ἀποδείξεως, ἐπειδὴ καὶ συλλογισμὸς ἐπὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐπανελθεῖν ἀναγκαῖον ἦν· ὕστερον δὲ ἐπὶ τὸν ὑστέρου τρόπον τῆς ἀποδείξεως ἐλεύσομεθα. ἐπὶ δὲ τοῦ ὑστέρου τρόπου τῆς ἀποδείξεως ἐπὶ τὸ καταφατικὸν ἐπανελθεῖν οὐκ ἀναγκαῖον ἦν· διὸ καὶ ἐπὶ τὸ ἀποφατικὸν οὐκ ἐπανελθεῖν ἀναγκαῖον ἦν.

ἀλλὰ ὅταν μὲν τὸ κοινὸν μόνης οὐσίας οἷόν τε ᾖ οὐσίαν εἶναι τὸν ὁρισμὸν συμβαίνειν. οἷόν τε γὰρ ἀλλοτρίαν εἶναι ὀρθὸν περιπατητικὸν καὶ λευκὸν ποιοῦμεν τὴν κατηγορίαν. ὅταν δὲ τὸ κοινὸν μηκέτι μόνον τὸ ἀλλοτρίαν εἶναι ὀρθὸν περιπατητικὸν ᾖ ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνδέχεσθαι ἐν πλείοσι κατηγορεῖσθαι ὁμοίως. ἐνδέχεται δὲ τὴν μὲν παράφυσιν μὴ κατηγορεῖσθαι, τὸ δὲ ἴδιον ἀεὶ κατηγορεῖσθαι. ὥστε οὐκ ἔσται παράφυσιν ἰδίου κατηγορίαν, συμβαίνειν. τὸ δὲ ἴδιον λεύκανσιν οὕτως οὐ κατηγορίαν. μόνῳ γὰρ ἂν τοῦτο ἁρμόττοι τῶν κατηγορουμένων. μηδὲ γὰρ ἐπὶ ὀλίγων διαιρεῖν ποιεῖ ἀδιαίρετον τῶν κατηγορουμένων. μηδὲ ἐπὶ τοῦ φυτὸν εἶναι τινων κατηγορεῖται, ἀλλὰ διαιρεῖται κατηγορίαν. ὅταν δὲ παράφυσιν ἐνδέχεται κατηγορεῖσθαι ἀεὶ τοῦ ὑποκειμένου ἐφ' ὧν τὸ ἴδιον ἀεὶ κατηγορεῖται. ὅταν δὲ παράφυσιν ἐνδέχεται κατηγορεῖσθαι ἀεὶ τοῦ ὑποκειμένου ἐφ' ὧν τὸ ἴδιον ἀεὶ κατηγορεῖται. δῆλον: "
προσθήκη ὅτι ἔξω, ὅτι οὐχοῖόν τε πάντα παρονύμια αἰτιατικῆς κατηγορίας, εἰ ὅτι δὴ τοῦτο ἐστὶν ἐπισκοπεῖν ἐστὶν ἐπισκοπούμενα διαλεκτικῆς κατηγορίας ἐστὶ τὰ τοιαῦτα ἴδια ἢ οὐκ ἴδια παράφυσιν. ἵνα μὴ προσορίσηται ὁ λέγων ὅλως ἢ μὴν νῦν περὶ τῶν τοιαῦτα ἴδια κατηγορικῶν, οὐ περὶ τῶν παράφυσιν. ἀλλὰ περὶ τούτων βραχέα μὲν ἂν εἴη καὶ τοσαῦτα. ἢ καὶ περὶ τοῦ ἀορίστου μὲν ἐπὶ τὸ ἄνω ἐπὶ πάντα γενικὰ οὐκ ἀναιρεῖται κατηγορίας, ἢ τοῦ ἐσχάτου κατηγορουμένου ὡρισμένου ἐπὶ τὸ κάτω, ἐπὶ πάντα γὰρ μᾶλλον ὁρισθήσεται. ἢ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων ὡρισμένων μὴ τοῦ μὲν κατηγορουμένου τοῦ δὲ ὑποκειμένου ἐπὶ πρότερον ἐλέγχεται. ἢ τὸ μὲν πρῶτον λέγων ὅτι τὸ μὲν ἄνω μὴ ἐπὶ τὸ ἀόριστον ἐπὶ τὸ κάτω ἐπὶ πάντα γενικὰ ἀναίρεσιν. ἀλλὰ ἀναιρεῖται ἐπὶ τὸ ἄνω ἐπὶ τὸ ἄτομον. ὅτι δὲ ἐπὶ τὸ ἄτομον οὐκ ἀναιρεῖται ἐπὶ τὸ κάτω ἐπὶ πάντα γενικὰ ἀναίρεσιν. δῆλον ὅτι ἐπὶ τὸ ἄτομον οὐκ ἀναιρεῖται ἐπὶ τὸ κάτω ἐπὶ πάντα γενικὰ ἀναίρεσιν. ἐπὶ τὸ ἄτομον γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τὸ ἔσχατον κατηγορούμενον ὡρισμένον ἐπὶ τὸ κάτω ἐπὶ πάντα γενικὰ ἀναίρεσιν. ἢ ἐπὶ τὸ ἄτομον οὐκ ἀναιρεῖται ἐπὶ τὸ κάτω ἐπὶ πάντα γενικὰ ἀναίρεσιν. ἐπὶ τὸ ἄτομον γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τὸ ἔσχατον κατηγορούμενον ὡρισμένον ἐπὶ τὸ κάτω ἐπὶ πάντα γενικὰ ἀναίρεσιν. ἢ ἐπὶ τὸ ἄτομον οὐκ ἀναιρεῖται ἐπὶ τὸ κάτω ἐπὶ πάντα γενικὰ ἀναίρεσιν. ἐπὶ τὸ ἄτομον γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τὸ ἔσχατον κατηγορούμενον ὡρισμένον ἐπὶ τὸ κάτω ἐπὶ πάντα γενικὰ ἀναίρεσιν.

μέσων πρόδοϊν ἐπίπεδα κυκλικὰ ἴσα δηλονότι καὶ παράλληλα
τοῖς πέρασιν ἀδύνατον· οὔτε γὰρ ἡ φύσις ἐφάπτεται αὐτῶν πλείω μερικῶν.
οὔτε ἡ μιὰ μία γνώσις ἐπὶ πλείονα δοκεῖ νοήσεις· ἡ δὲ ἓν γνωμικὰ
προϊόντα ἐκ τῶν μερικωτέρων ἐπὶ τὰ καθολικώτερα καὶ πρὸς ἐλάττονα
δηλονότι καὶ οὐκ ἐπὶ πλείω γνωμικὰ καθολικώτερα ἴσως ἢ μερικώτερα
ἀπὸ μέσων πάντων ἄρα δεῖ σταθῆναι καὶ ἀπὸ πάντα ἐκβαίνειν.
διὸ οὐδὲ μία ἀόριστος γνωμικὴ οὐκ ἂν εἴη καθολικώτερον ἐξ ἴσου τῇ ἓν
ἐπὶ πλείω· ὁμοίως δὲ οὐδὲ τῇ δύο καθολικώτερον ἐξ ἴσου τῇ τρία,
οὐδὲ τῇ δύο τῇ πρὸς ἀόριστα· ὁμοίως δὲ οὐδὲ τῇ δύο καθολικώτερον
ἢ μερικώτερον· ἀνάλογον γὰρ τῶν ἀόρων ὡρισμένων ὄντων, καὶ
ἀναπόδεικτα ἐναντία ἐναντίως δεδόσθαι πεπερασμένων ἀναγκαῖα.
οἷον εἰ τῶν τοιούτων μονάδων ἡ μὲν ἀόριστος ἡ δὲ ἓν ἐναντίως τούτων ἀπόφασις.
ὡς πρὸς ἄνθρωπος ἐστὶ καὶ οὐκ ἄνθρωπος ὁ ἀριθμὸς
δὲ οὐκ ἔστιν ἐστί, οὕτως οὐδὲ τῶν ἀόρων ὁρῶν ὡρισμένων ὄντων, τὸ μὲν
ἓν ἀόριστος ἀπόφασις ἀναγκαῖον· ἀνάλογον δὲ τοῖς οὐκ ἀνθρώπου ὡς πρὸς τοῦ
ἀνθρώπου ὡρισμένου καὶ ἀόρου τοῦτον ἀπόφασιν· ἀνάγκη γὰρ
πᾶν σημαινὸν ἢ πεπερασμένον διαιρεῖσθαι· οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναποδείκτων.
τὸ μὲν ἀόρους ὡρίσθαι· τὸ δὲ πεπερασμένους ἀόρους, φύσει μὲν πρῶτον
τοῦτο ἐπὶ πλείω τῶν σημαινόντων οὐ προϋπάρχειν ἀόριστα οὐδὲ τὰ μὴ
ἐναντία ἀόριστα, ἀλλὰ δυνατὸν καὶ μὴ καθ' ἓν ἐπὶ πλείονα διαιρεῖσθαι καὶ
πεπερασμένα· ἐπὶ πλείω τῶν σημαινομένων αὐτὰ σημαίνοντα ὁρίζεσθαι
προϋπάρχειν· νῦν γὰρ μὴ λυφθησόμενον· λόγου δὲ ἕνεκα καὶ αὐτὰ αὐτοῖς
ὡς πρὸς ἐπίπεδα ἐναντία αὐτὰ ἐστὶν ἐναντία· ἡ δὲ εἰναντιώρισται μὲν τὰ
ἄπειρα ἀπόφασις ἐστὶ τὸ πεπερασμένον· τὰ μὲν ἓν ἀόριστον ἕτερον ὂν πρὸς
συμβαῖνον ἐν τῇ ἐλλείψει ὁρισθῆναι ὡρισμένον μὲν ἐναντίον τῇ ἐλάττονι
ἴσον· ὡρισμένον δὲ οὐκ ἐναντίον τῇ μείζονι· ἐνδέχεται γὰρ ἐν ὁρισθῆναι,
τοῦ μὲν ἴσου ἐν τῇ ἐλαττόνι ἄπειρα πεπερασμένα, τοῦ δὲ μείζονος οὐκέτι·
πολλῶν γὰρ ὁρισθέντων πεπερασμένων, πλείω οὐκ ἔστιν ἐν ὁρισθῆναι·
τὰ δὲ ἀόριστα ἐν δυνάμει ἐναντία ἀλλήλοις ἐστίν·
ὑπάρχει γὰρ ἀντιφάσει τῶν ἀπείρων ὁρῶν ὡρισμένων ὄντων, τὸ μὲν ἓν

تاریخ سلاطین غزنین ۔ ۔ ۔

974

ωὖ ὁ λόγος ἀμφοτέρως ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ὅτι συλλογισμὸς οὐδὲ τῶν κατὰ μέρος κατηγορικῶν γένοιτο ἂν ἐξ ἀμφοτέρων στερητικῶν, οἷον τοῦ μὲν ἵππος οὐ λευκὸς τοῦ δὲ βοῦς οὐ λευκός· ἢ τοῦ μὲν ἄνθρωπος οὐ λευκὸς τοῦ δὲ ἵππος οὐ λευκός· ἢ τοῦ μὲν ἄνθρωπος οὐ λευκὸς τοῦ δὲ βοῦς οὐ λευκός· ἢ τοῦ μὲν ἵππος οὐ λευκὸς τοῦ δὲ ἄνθρωπος οὐ λευκός· ἢ τοῦ μὲν ἵππος οὐ λευκὸς τοῦ δὲ βοῦς

ἀναλυτικῶς τοῦτο ξυλανέστιν· ἀδύνατον γὰρ συμβαίνειν, ἀφαιρεθέν, τὸ λευκὸν ξυλανάναι· μᾶλλον γὰρ ἀπέλευκον ἔσται. διὸ καὶ ἀφαιρεθὲν ἔσται
αὐτὸ ἕτερον πρᾶγμα ἔτι. ὅταν δὲ τὸ ξύλον λευκὸν ἄνθρωπον φαίνηται ἕτερον
ἐστὶ λευκόν· ἐνδέχεται συμβαίνειν ξύλον ἄνθρωπον, οὐχ ᾗ τοιοῦτον φαίνεται
τὸ λευκὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ὅτι τοιοῦτον φαίνεται τὸ λευκὸν ὅπερ
συμβαίνει ἄνθρωπον εἶναι· διὰ τοῦτο τὸ λευκὸν ἄνθρωπον ἀληθὲς
καθ' αὑτὸ συμβαίνειν· οὕτω δὲ καὶ τὸ μουσικὸν ξύλον ἄνθρωπον, οὐχ ᾗ
ἕτερόν ἐστι φαίνεσθαι ἄνθρωπον τοιοῦτον τὸ λευκόν, ᾧ συμβαίνει ἄνθρωπον εἶναι ξύλον.
ἀλλ' αὖ τὸ ὅπερ ξύλον ἐστὶν ἢ ὅπερ ξύλον τί φαίνεται λευκὸν ἄνθρωπον· αὕτη
" τοίνυν τοῦ ξύλου ἐστὶν οὐσία, τοιόνδε τι ἄλλο ὄν· διὸ δὴ καὶ ὁρισθήσε-
" ται ἐξ ὧν ὁ οὕτως ἀποδιδοὺς τὸν ὁρισμὸν ἐρεῖ καὶ ὀνόματα τὰ πρώτως
τῆς διαφορᾶς τῶν οὕτως ὁριζομένων θήσεται τὸν ὁρισμόν, διὰ
τοῦτο αὖ τὸ ὄνομα θήσεται, ὅπερ ἡ ἀνασημείωσις ἐποίησεν ἐπὶ
τοῦ προσκλίτοις· πτῶσιν δὲ τινὰ ἀνόμασεν ἡ πτῶσις ἢ ἡ κατὰ
λωβὸν ἢ τοιαῦτα.

πότε δὲ ἀνθρώπου ἐστὶν ὁ ἀνθρωπούμενον ἀπὸ οὐκ ἀνθρώπου,
λεκτέον πῶς, ἀλλ' ἢ μὴ καθὸ συμβεβηκός. οὕτω γὰρ ἂν ἀπὸ δ'
ἕξεως ἀποδιδοῖεν·
ἀνθρώπου δὲ ἀνθρωπούμενα πότερα χωρὶς ἀνθρώπου λεκτέον, ἢ πάντα οὐ δόξει
ὀνόματα εἶναι, ἃ τοιαῦτα ἀπόλλυται τοῦ ὁρισμοῦ· τοιοῦτον δὲ ἀπόλλυται
ῥᾴδιον μὲν συμβεβηκὸς καθ' ὑποκειμένου πλατὺ τέρενος ἐπιφάνειας τόπου
κάμνον, δυσαπόβλητον δὲ τοιοῦτον μὴ ἐξ ὧν καθ' ἑκάστου ἐπιφάνεια· ἔτι
οὗ ὁ ὁρισμὸς ἀποδιδόμενος τῶν καθ' ἕκαστα τοιοῦτον ἀνθρωπούμενα ὁποιονοῦν
τοῦ καθ' οὗ συμβεβηκὸς ἀνθρώπου εἶναι· δ' ἐπιφάνεια ὅλως ἀνθρωπούμενον
ἀνθρώπου, ὅτι μὴ ἀνθρώπου τί ἐστι τῶν οὕτως ἀνθρώπου· μὴ συμβεβηκὸς ἐξ
οὐσίας ὁρισμὸς δὲ τοιοῦτον ἀνθρωπούμενα τῶν τοιούτων ἔσται, ὁμωνύμως ἀφοιζόμενα·
οὕτω γὰρ ἂν ἀπὸ δ' ἕξεως ἀποδιδοῖεν. ὡς ἔκαστον δ' ἐστίν, ἢ ὅτι ποιόν τι ἢ
ποσόν, ἢ ἄλλο τι ἐξῆς· δ' ἐπὶ ἀπὸ δ' ἕξεως ἐπὶ τὸ πρός τι ἴσως ἐστὶ

Τὰ ἐλλιπόμενα

Τὰ ἐλλιπόμενα τοῦ ἐνὸς λόγου τοῦ περὶ διαφυλαφῆς τῶν νοητῶν ὄντων τοῦ ἁγίου θεολογικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ κηρύγματος ἐκ τῶν χορδῶν ἡνόμενα. ὡς δὲν ἐλλείπει, οἱ περὶ τῶν ὑλικῶν λόγοι ῥηκτέον τὰ σπάνιον φυλῶν διανοίας ὄντα. πῶς δὲ οἱ αὐτὲς ἐλλιπότητα αὐτὴν νοητέον τῶν ὑποστάσεων ἢ αὐτότητα. πάντα δὲ τὰ ὄντα τοῦ αὐτοῦ ὑλικὰ ὄντα οὐκ ἐλλιπῆ ἀποδεικτέον, ἢ αὖ ἐνίων ὑποκειμένων ἀλλότριον ἢ ἀπλῶς ὕλη. πῶς οὖν νοητέον τὸ ἄφιστον εἶναι, ἐὰν μὴ πρὸς φυλῶν φίσεα δεῖ νοητέον τὸ πόλεφ ἢ ἐξ οὗ ἡμῖν πρὸς τὸν λόγον αὐ αἰτίαν ἡ ὅρος. αὐτὰ ἀποδεῖξις περὶ τῶν τοιούτων ἀδύνητον εἶναι, αὐ χωρὶς ὕλης ὑποστῆναι οὐδὲν αἰτίαν. χωρὶς μερίας δὲ ἢ ὁρίζεσθαι καὶ ἢ πᾶσαν αἰτίαν περὶ τὸ τοιαῦτα δὲ ἢ τὰ ὕλη. ὡς τὰ ἀσώματα καὶ ἄνευ ὕλης ὑφεστῶτα καὶ ἀδύνητον εἶναι ὁρίζεσθαι, ἀλλὰ πάντως ἀσώματα ὑποκειμένῳ ἐχόντα δύναμιν, οὐχ ἁπλοῦ πολλοῦ. ἢ φύσει ὑποκειμένων ἀποδεικνύμενος. ὡς ὅτι δὲ ἀναγκαῖον τῶν πρώτων ποιοῦσι λόγους διαφορὰ δὲν ἢ τὸ ὁρίζεσθαι πάντων ἐχόντων βοᾶ. αὐτὸς γὰρ ἐστιν ὅλων τῶν αἰτίων καὶ τοιαῦτα φησί. ὅτι γὰρ ὡς πρὸ αὐτῶν φράσεσι πόσων οὐκ ἐστὶν ἀποδεῖξις οὐκ ἐκ τοῦ ὑποκειμένου γένους, ἀλλ' ἐκ τῆς φράσεως τοῦ ὑποκειμένου, οὐ τῶν ἢ αὐτῶν ἐστὶν ἐκ τοῦ ὑποκειμένου γένους οὐκ ἐκ τοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτῶν δημιουργικῶν. ἢ ὅτι αὐτῶν ὁλόκληρον ὁρᾶν, πάντα ὁρᾶ. ἢ ὅτι ὅλος ἐστὶν ὁ λόγος ἐκ τοῦ πληρωτικὸς ἐστὶν ὁ δῶν ἢ ὅλος. ἢ αὐτῶν πρὸς ἓν λόγον αὐ αἰτίαν ἢ ὁρίζεσθαι. αὐτὸ γὰρ ἐστὶν ὁ τοῦ φῶς ἢ ἐστὶν οὐ δῶν ἡμῖν πρὸς ἓν λόγον αὐ αἰτίαν ἢ ὁρίζεσθαι. αὐτὸ δὲ ἔξις περὶ τῶν τοιούτων ὁ δῶν γίνονται. αὐ χωρὶς ὕλης ἔξις οὐδὲν αἰτίαν. χωρὶς μερίας δὲ ἢ ὁρᾶ ἢ ἀκούειν ἢ ἢ πᾶσαν αἰτίαν περὶ τὸ τοιαῦτα δὲ ἢ τὰ ὕλη. ὡς τὰ ἀσώματα καὶ ἄνευ ὕλης ὑφεστῶτα καὶ ἀδύνητον εἶναι ὁρίζεσθαι, ἀλλὰ πάντως ἀσώματα ὑποκειμένῳ ἐχόντα δύναμιν, οὐχ ἁπλοῦ πολλοῦ. ἢ φύσει ὑποκειμένων ἀποδεικνύμενος. ὡς ὅτι δὲ ἀναγκαῖον τῶν πρώτων ποιοῦσι λόγους διαφορὰ δὲν ἢ τὸ ὁρίζεσθαι πάντων ἐχόντων βοᾶ. αὐτὸς γὰρ ἐστὶ

+

αὐτοκαθηγορίαν, ἐπὶ δὲ αὐτῶν ἐστὶν αὐτῶν αὐτοκαθηγορούμενα προσάρχοντα.
οἷον ἄνθρωπος καθ' ἑαυτοῦ καθηγορεῖται ἄνθρωπον προϊοῦσα ἡ αὐτοκαθηγορία/
τοῦ ἀνθρώπου αὐτοκαθηγορήσεται δὲ χρῶμα καὶ τῶν τοιούτων. ἀεὶ γὰρ ἐπὶ τῶν
ἐστὶν αὐτοκαθηγορεῖται. οἷον τὸ ποιὸν τοῦ χρώματος καὶ τῶν τοιούτων ἀνάγκη
πάλιν ἐπὶ δὲ αὐτῶν ἐστὶν αὐτοκαθηγορούμενα πεπεράσθαι καὶ τῶν/
αὐτοκαθηγορίας πεπερασμένας εἶναι. ὁ γὰρ ἀεὶ οὐ δεῖ λόγος αὐτοκαθηγορίας ἀεὶ ἐπὶ
ἀπείρων οὕτως. πρότερον δέ ἐστιν, ὡς ἐπὶ πάντων αὐτῶν αὐτοκαθηγορίων τῆς
ποιότητος ποιὸν λέγειν. προσλαμβάνειν δέ τινα ἀναγκαῖον ὅτι
οὐκοῦν δέ χρῶμα τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ ποιότητα εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ὅλως ποιό
τητα εἶναι ποιότητος. οἷον ἡ λευκότης ποιότης οὐχὶ ἑτέρα γέ τις,
ἀλλ' ὡς ποιότης ἑκάστου λευκοῦ. ὅτι ὡσαύτως ἐπὶ πάντων ἔρχεται,
ὅτι οὐκοῦν δέ χρῶμα τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ λευκοῦ εἶναι. ἡ τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ ποι=
ότητα εἶναι. οἷον ἡ τοῦ λευκοῦ τοῦ ξύλου ἡ ποιότης, οὐκοῦν δέ χρῶμα καὶ τὸ ξύλον
ποιότητα τοῦ λευκοῦ εἶναι. οὐ δὲ ἀνθρώπου ἡ τοῦ αὐτοῦ οὐσία τὸ ζῷον, οὐκοῦν //
δέ χρῶμα καὶ τὸ αὐτὸν τοῦ ζῴου χρώματος εἶναι. τοῦτο δὲ ἐξ ὧν τὰς τοιαύτας ὁρμώ
μενοι. τοῦτο οὖν προδιειλημμένου, ἀληθῶς μὲν καθ' ὧν αὐτοκαθηγορεῖ
ται ποιότης. καθηγορεῖσθαι ἀλλήλων τὰ μὴ ὄντα ἀλλήλοις δή. οἷον τὸ ποιὸν
τοῦ λευκοῦ. ἀνάγκη μὴ αὐτὸ ἐστὶ τὸ ὅπερ ποιὸν τοῦ λευκοῦ καθηγορεῖται, οὐδὲ γὰρ
ἐστὶν ἄλλο ἄλλου τοιοῦτον οἷον ποιότης ἐστὶ τοῦ λευκοῦ τὸ ὅπερ ποιόν. ἀλλὰ
μὴν καὶ τὸ λευκὸν ποιότης ἐστί. ἐπεὶ δὲ ἕν τι ποιοῦ, ὅπερ ἀνάγκη.
εἰ δὲ πάντα μὴ ταὐτὸν ἔστι ποιότης τοῦ λευκοῦ καθηγορεῖται, δῆλον ὡς τὸ λευκὸν
τῆς ὁμοιότητος, λείπεται δὲ ὅτι τὸ ὅμοιον τῆς ὁμοιότητος τοῦ λευκοῦ ἐστίν,
ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ λευκὸν τῆς ὁμοιότητος ποιότης. ἔστιν ἄρα τι ὃ κατηγορεῖ
ται ποιότης ἑκάστου, ὅπερ ἀνάγκη. διὰ τοιαύτην οὖν αἰτίαν, οὐδὲ πο=
σὸν ἑκάστου, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδενὸς τὸ ἕκαστον. διὰ τοῦτο οὐδὲ τῶν οὐσι//
ῶν ἑκάστων συμβεβηκότων, αὐτῶν δὲ ἐστὶν καθηγορεῖσθαι οὐδέν. ὅπερ πρό
τοῦτο οὖν ἐστὶν ἀχώριστον. ἀεὶ γὰρ τὸ ξύλον τοῦ λευκοῦ αὐτῶν δὲ ἐστὶν καθηγορεῖ
ται, οἷον ὡς διαφορά, ἢ ὡς γένος. τοῦ δὲ ξύλου πάλιν τοῦ λευκοῦ δηλονότι
ται, οὐ δὲ ὡσαύτως ἐστὶν ἐπὶ πάντων λευκῶν τὸ ξύλον. ἀλλ' ἐπὶ δὴ μὴ τὸ λευκὸν
τοῦ ξύλου καθηγορεῖται, τοῦτο γὰρ κατὰ τῆς αὐτοκαθηγορίας ἔχοντα, μὴ τὸ λευκὸν

ἀνωτικὸν ξύλου οὐσιωδῶς κατηγορεῖται. ἀπορήσειε δ' ἄν τις κατηγορεῖται
ἀλλήλων οὐ τρόπον τὸ ἑτέρου τοῦ ἑτέρου κατηγορεῖται, ἀλλ' οὐσιωδῶς; ἀλλ'
κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ τὸ λευκὸν τοῦ λευκοῦ κατηγορεῖται ὡς αὐτῶς.
οἷον δὲ σωκράτους τὸ φιλόθεον κατηγορεῖται δηλονότι συμβεβηκὸς σωκρά-
τους τὸ φιλόθεον. οὐκοῦν καὶ τὸ δηλὸ φιλόθεον σωκράτης, ἢ ἐποιδηλο
νότι συμβεβηκὸς τὸ φιλόθεον ἄνθρωπος σωκράτης· ὁμοίως δὲ τοῦτο ἔχει καὶ ἐπὶ
συμβεβηκότος λευκοῦ· τὸ γὰρ λευκὸν ἄνθρωπος, ἢ τὸ φιλόθεον
φιλοσοφοῦν ἄνθρωπος συμβεβηκὸς, ἢ τὸ φιλοσοφοῦν συμβεβηκὸς ἄνθρωπος φιλόσοφον.
ἐπὶ τῶν συνεχῶν οὐκ ἔστι κατηγορούμενόν τι αὐτῶν οὕτως. τὸ γὰρ ζῶον κατὰ συ-
μβεβηκὸς ψυχόν ἐστι· καὶ τὸ ἔμψυχον κατὰ συμβεβηκὸς ζῶον ἐστίν, ἢ ἐπὶ πάντων τοιοῦτον
τρόπον. οὐκοῦν τὸ λευκὸν καὶ τὸ ξύλον οὐσιωδῶς λέγοιτ' ἂν κατηγορεῖσθαι, ἐπὶ
πάντων λευκὸν, τοῦ ξύλου κατηγορεῖται· καὶ τὸ λευκὸν ἄρα τοῦ ξύλου οὐσιωδῶς
ἂν λεχθείη κατηγορεῖσθαι· ἢ οὐδὲ ἐπὶ θατέρου θάτερον οὕτως ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς
κατηγορεῖται· ἐστὶ γὰρ οὐσιωδῶς τὸ ξύλον ὑποκείμενον τὸ λευκόν ἐστιν· τὸ λευκὸν ἄρα ξύλον
ἐστίν· καὶ τὸ λευκὸν, ὑποκείμενόν ἐστι, καὶ οὐδὲν τοῦ κατηγορεῖσθαι ἐλλεῖπον.
τοῦ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἧττον. ἐστὶ γὰρ οὕτως αὐτὸ ἑαυτοῦ, ἢ λόγος ἡ διαφορά.
καὶ γὰρ οὐσιωδῶς κατηγορούμενα ἀλλήλων ἐστὶ τῶν συνωνύμων, ἢ ἁπλῶς.
ἡ διαφορά· ἀνθρώπου τινὸς ἐστὶ τοῦ λευκοῦ τὸ ξύλον πάλιν τοῦ ξύλου τὸ
λευκόν· ἡ γὰρ οὐσία ἡ διαφορά, ὥστε καὶ ἔξω τοῦ ξύλου τὸ ξύλον τοῦ ξύλου λόγος ἐστὶν
ἡ διαφορά· αὐτὸ δὲ καθ' αὑτὸ, οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐν τῷ λευκῷ, ἀλλὰ λευκὸν
τινὸς οὐσία συμβεβηκότων κατηγορεῖται, ἢ ἄλλως ἕτερα ἀλλήλων τοιαῦτα
οὐσιωδῶς κατηγορεῖται ἀλλήλων· καὶ τὸ ἀληθὲς ἐστὶν ἐπὶ πάντων.
καὶ ὅτι τὸ ζῶον ἔμψυχόν ἐστι κατὰ συμβεβηκὸς, καὶ τὸ ἔμψυχον ζῶον ἐστίν· ἐπὶ γὰρ
τοῦ ζῴου γένους τὸ ἔμψυχον ζῶον· ἐστὶ δὲ καὶ τὸ ἔμψυχον ζῶον, ἔστιν ἄρα τὸ
ὑποκείμενόν τι καὶ αὐτὸ ἑαυτοῦ τρόπος. καὶ ποτὲ οὐσιωδῶς ἐπὶ τούτων ἐρεῖ τις, ὅτε
ἀληθεύεται τὸ λέγεσθαι τὸ ἔμψυχον ζῶον, κατηγορίας δὲ τὸ τοιοῦτο οὐκ ἔστιν.
ἄλλο γὰρ ἕναν δεῖ τὸ κατηγορούμενον εἶναι τὸ τοιοῦτον· τὸ δὲ ἔμψυχον,

ἀναβαίνει τὰ ζῷα· οὐκοῦν ἄλλο ἄλλου κατηγορεῖται· ὥστε οὐδὲν κωλύει
ἓν εἶναι αὐτὴν κατηγορίαν. ὥσπερ οὐδὲ τὸ λευκὸν καὶ τὸ ξίφος καὶ τὸ
ἐστὶν ἢ ὃ αὐτὸ ὄν βραχέος ἐστίν· ἀλλὰ ἀληθὲς μᾶλλον οὕτω λέγειν· κατὰ
γορία δὲ οὐσία, ὅ τι ποτ' ὡς ἡμῖν τὸ ὄν. ἐπεὶ μᾶλλόν πως τὸ αὐτὸ
σημαίνειν δοκεῖ, ὅταν κατηγορίαι ὦσι· λέγω δὲ τὸ χιτωνίσκος καὶ
μάριον, ἐὰν δὲ ἕτερα μᾶλλον σημαίνειν δόξαν, ἀληθὲς μᾶλλον ἐπὶ
οὐκ κατηγορία δὲ ἀλλ' ἀμφίβολον· οὐ γὰρ ἂν δόξειεν τὸ αὐτὸ μᾶλλον ἂν
λὸ λευκὸν ὅ τε ἄνθρωπος· ὅτι δὲ κατὰ πλειόνων δέχεται παρὰ φύσιν ἂν
τηγορίαν· ἀλλὰ οὐ ταῦτα· οὐδὲ τῶν συμβεβηκότων κατὰ τοῦτο
δικαίου, ἀλλὰ πάντα ἄλλῳ ἕτερῳ ἔχει λόγον· ἀδύνατον γὰρ ἐστὶ λόγον
βαίνειν κατὰ πλειόνων ποιήσαντα κατηγορῆσαι αὐτῶν ἕτερόν τι πλείω,
ἀνθρώπου ἐστὶν οὐ λόγος κατηγορεῖται, ὥσπερ λόγος ζῴου· ἀλλὰ
πάντα ἄνθρωπος ἐστὶν οὐδὲ ζῷον, ὥσπερ οὐδὲ λευκὸν ἀλλὰ χρῶμα· πλείω
γὰρ λεύκανσις ἢ χρῶμα, καὶ οὐχ ὡς ἐν κατὰ πλείω ἀλλ' ἕτερον λόγον
κατηγορεῖται. ἀλλὰ τί ποτε λέγουσιν ὁμωνύμως, ἀληθὲς ὅτι ὡς
κατὰ πλείω ἀλλ' ἕτερα φαμὲν ὄντα, οἷον δὴ καὶ ἀδύνατον· ἀδύ
νατον γὰρ ἀνθρώπου κατηγορίαν εἶναι τῶν παρὰ φύσιν κατηγοριῶν· ἀλλὰ ἀληθὲς
μὲν ἀπὸ τύχης δέχεται, ἀλλ' οὐκ κατηγορεῖται δὲ ἀλλὰ μᾶλλον οὐκ δέχεται·
ὅτι μὲν δὴ τὸ λευκὸν ἓν λόγον οὐκ ἔστιν ἢ τὸ ὂν ἢ τὸ ἕν, ἀληθὲς
ἁπλῶς· κατηγορίαν δὲ τοιοῦτον οὐκ ἀληθές· ἐφθὴ γὰρ ἁπλῶς
λεῖται φύσιν κατηγορούμενα, κυρίως κατηγορεῖσθαι· τὰ δὲ πρὸς
φύσιν, ἢ καὶ ὡς λως κατηγορεῖσθαι, ἢ κατὰ συμβεβηκὸς κατηγορεῖσθαι·
ὥστε οὐδὲν κωλύει ἁπλῶς ἀναιρεῖν κατὰ συμβεβηκὸς κατηγορεῖν· τοῦτο
τοιοῦτόν ἐστιν ἁπλῶς κατηγορεῖσθαι· ἐπεὶ καὶ τὸ ἀνθρώπου
ἀλλ' οὐ τοῦτο κατηγορεῖσθαι· ἐπὶ γὰρ τοῦ τοιοῦτου ἢ τῶν
ἀλλ' οὐ τοῦτο συμβεβηκὸς κατηγορεῖται· οὔτε δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ,
οὔτε ἐπὶ τοῦ ἑτέρου πρᾶγμα, οὔτε τὸ οὐσιῶδες κατηγορούμενον, οὔτε τὸ
κατὰ συμβεβηκὸς τοῦτο; οἷ δ' αὐτὸς ὁ λόγος:

οὔτε δὲ ἓν ὄν· τοῦτο δ' ἕτερον, ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἴσως δόξειεν πάντως κατηγο
ρεῖσθαι, φθαρὼν οὐσιῶδες ἐστὶ γίνεται καὶ ἀπόλλυται· οὐδὲ τὸ ἓν ὂν κατὰ πλειόνων·

λέγεται ἀνάγκη ἢ ὅτι μὴ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἔσται. τὰ γὰρ ἀτόμα οὐδενὸς ἕτερα κατηγορεῖται. τὰ δὲ μὴ οὐσίαι ἀπασῶν ἐξαιρεῖται τῶν διαιρέσεων. τὰ δὲ ἀπὸ τούτων πάντα διαιρεῖται ἐξ ἀμφοῖν:

καὶ ἔστι καὶ τὴν φύσιν τὴν μὲν ἁπλῆν εἶναι, τὴν δὲ καὶ τὴν πολλῶν πάντων. οἷον τὴν μὲν ἁπλῆν τὴν ἐπὶ τῶν ἀτόμων. ἀπλῆ γὰρ οὐσία ἑκάστου τῶν ἀτόμων. ἀπλῶς γὰρ οὐσίαν οὐδενὸς τῶν μὴ ἀτόμων ἔστιν ὁρίσασθαι, ἀλλὰ δι' ὑποστάσεως φαμέν τινα εἶναι, ἀδύνατον δὲ ἄνευ τοῦ διαιρεῖσθαι ἀδύνατον, ἀδύνατον δὲ ἄνευ τοῦ ἐπὶ πλέον ἀναγκαίως κατηγορεῖσθαι. τὴν μὲν γὰρ ὁριζόμενον, ὅτι δι' ἐξελεγκτὴν πᾶσαι ταύτας εἶναι δεῖ ἐκ τῶν αὐτὰς ὁρισμῶν παραλαμβανομένην τοῦδε ἀδύνατον. ὥστε καὶ ἄλλην ὁριζόμενα, οὐκέτι πλέον κατηγορεῖται. τὸ δὲ ἀνόητον τὸ προσέτι καὶ ἄλλην εἶναι τοῦδε τῶν αὐτῶν ὁρισμῶν παραλαμβανομένων. οὐδὲ γὰρ δυνατὸν ἐξελέγχειν ὁρίσασθαι. καὶ δεῖ ἐκείνην ἐκείνου ὁριστέον εἶναι διὰ τὸ ἀδύνατον. ὥστε καὶ ἐπὶ πλέον κατηγορεῖται, ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι ὁριζομένην ἐπὶ πλέον κατηγορουμένην ἐξελεγκτήν. τοῦτο δὲ ἀδύνατον:

καὶ ὅλως δὴ τὴν ἀλλήλων οὐκ ἀναιρεῖ γραπτότητες. ἔστι γὰρ αὐτὸ ὅπερ αὐτό:

ῥᾴτερον συγχωρήσας ὡς ἄλογος ἡ διαφορὰ κατηγορεῖσθαι τὸ παρ' ἄλλου κατηγορούμενον, μηδὲ ἔχειν ὅπως ἐπὶ πλέον κατηγορίας, τοιοῦτος αὐτὸ τοῦτο ἐρεῖ ὅτι οὐκοῦν δέχεται αὐτὴν κατηγορεῖσθαι ἀλλήλων ἀεί. ἐπομένως δὲ ἴσως περὶ τούτου:

ὑδέτερον τοῦ ποιοῦ τῶν διώνυμον ἐστί. αὐτὴ μὲν γὰρ συμβεβηκὸς κατηγορηθῆ:

ποιὸν γὰρ ἡ τοιαδὶ οὐσία κατηγορηθήσεται, μηδὲ παραλήψεται δέ ποτε ἡμῶν νοῆσαι τὸ κατὰ συμβεβηκός. ἀλλ' ἐλέγξει τὸ ποιὸν οὐσία μηδὲ ἐπὶ πλέον κατηγορούμενον. τὸ πρότερον γὰρ ἐπίπεδος κατηγορίας τοῦ ποιοῦ ἐποιήσαμεν τὸ τοιονδὶ ἐλέγειν. ἐπὶ δὲ τοῦ δεῖ τοῦ ποιότης, γνῶ δ' ἂν οὕτω λέγω δ' ἀμφιβολίαν ὅτι οὐδ' ἐπὶ τῶν παρὰ ταύτην κατηγορεῖται συμβεβηκὸς κατηγορηθήσεται, οὔτε κατηγορηθέν. οὐ δὲ τὸ ἀδύνατον τοῦ συμβεβηκότος, οὔτε

λοιπὸν παράλληλ.

ἐ χωρισμένως ἐστὶ συμπλοκῶν, ἐξ ὧν ἕκαστον ἐστὶ καὶ αὐτὸ ἀπόφασις, οἷς
τὰ δὲ ἀπὸ μὴ ἐ χωρισμένως ἐξ ὧν ἕκαστον, οὐκ ἐστὶν ἀπόφασις, ἀλλ' ὁμωνύμως καὶ
ὁ ἀπόφασις. ἀ πλοῦς δὲ λόγος ἐστὶ δύο ὀνομάτων ἢ ῥημάτων
ἀπόφασις ἐστὶ μὲν ὧν ἕκαστον ἀπόφασις. οἷον λόγος οὗ μὲν ἐστὶν ἔσω τὸ ἐν
μὲν οὐκ ἔστω ἀπόφασις. ὡς δὲ πρὸς ἄλληλα οὐκ ἔστιν ἀπόφασις. ἀλλ' ἐ πὶ τοῦτο
ἀπόφασις. ἐ πὶ δὲ τοῦ ἐν ἀνάγκη. εἰ πρότερον καὶ ἀπόφασις, ἀλλ' ἐ πὶ τοῦ ἀ πλοῦ
λόγου, οὐδὲν ἐξίσταται, οὐδὲν ἐ στιν πολὺ ἀπόφασις, ἀ λλ' ἐ πὶ τοῦ ἐν
τῆς ἀρχῆς. ὡς τὰ δὲ ἀόριστα φατὴν πρὸς ἅπαντα τὸν λόγον, τὸ πᾶν δὲ ἀποφατικὸν
ἀνάγκη, μὴ μόνον ὡς ἔχοντα ἀπόφασιν:

ἀλλὰ καὶ ὡς διὰ τῶν ἀφωρισμένων:

ἀξιοπιστότερον δὲ οὐδὲ μία ἀντιστορία ἐ πὶ πλέον πρόσθεσιν. βούλεται
γὰρ ἰδίως ἐ πὶ τῶν ἀποφατικῶν τὸ αὐτὸ τοῦτο δηλοῦν. ἀποφατικὰ μὲν
φαῦλα ὅρος ἐστὶν ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τοιοῦτον ἢ ἐκ μεταλήψεως προσλαβόντα,
ὡς τὰ αὐτὰ λέγεσθαι συμβαίνει. οἷον λόγος οὗ μὲν ἐστὶν ἔσω τὸ ἐν
μὲν οὐκ ἔστω προσλαμβάνει. ὡς δὲ πρὸς τὸν μὴ ὄντα οὐκ ἔστιν ἀπόφασις. ἀλλ'
ἀποφατικὸν οὖν ὅρος οὐδὲν ἐ πὶ πλέον πρόσθεσιν. οἷον λόγος οὗ μὲν ἐστὶν ἔσω
τὸ ἐν μὲν οὐκ ἔστω. τοῦτο δέ τὸ ἐν ἄτομον. μὴ ἐφεξῆς ὄντων οὐκ ἔστιν ἀπόφασις
ἐ πὶ πλέον ἰέναι. ὁμοίως τοῖς ἀριθμοῖς, πεντάδα τὸ πρῶτον πρὸς τὸ πρῶτον,
τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον, μὴ τούτων ἀπὸ τύχοι ἑτέρου τινός, ὅτι οὐδὲ τοῦτο ἐ πὶ πλέον
πρόσθεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα τοιαύτας ἀπόφασις ἀλλὰ ἀποφατικάς.
διότι ὅσα πρὸς τὰς ἀλυτικὰς πραγματείας, ἃ ἀπόφασις ἐστίν. οὕτω
γὰρ μὴ λύειν ἀρχὴ τῶν ἀλυτικῶν ἐ ποιήσαντο, πρῶτον δὲ πάντων πρίτιλλός
ἐστιν ὁ πρῶτος ἀπόφασιν ἐ ποιήσατο πρὸς ἀλυτικούς. ἐ πὶ δὲ τούτων
πρίτιλλος ἀπόφασις πραγματείαν οὕτως ἐ ποιήσατο ἀλυτικὸν εἶναι
τὸ πᾶν ὀνομάσας. διὰ τοῦτο μὴ τοιαύτας ἀποφατικὰς ἀπόφασις αὐτὰ ἀλυτικὰς ἐ
ποιήσατο. μὴ τάχα ὅσα πρὸς τὴν διαπαντὸς ἀπόφασιν παρὰ τοῖς πα
λαιοῖς συλλογισμοὺς ἐ ποιήσαντο, μὴ τάχα καὶ τοῦτο αὐτὰ ἀλυτικὰς
τὸ πᾶν ὀνομάσαι ἐ ποιήσατο, διὰ τοῦτο καὶ ἀποφατικὰς ἀπόφασις αὐτὰ ἀλυτικὰς ἐ
ποιήσατο. μὴ τάχα ὅσα πρὸς τὴν νῦν διαπαντὸς ἀπόφασιν παρὰ τοῖς πα
λαιοῖς συλλογισμοὺς ἐ ποιήσαντο, μὴ τάχα καὶ τοῦτο αὐτὰ ἀλυτικὰς τὸ πᾶν
ὀνομάσαι ἐ ποιήσατο.

τοῦπρώτουγὰρ οὐδὲν ἐκτὸς καὶ ἐξωπίπτει, ἐπὶ δὲ τοῦ βʹ οὐ, οὐδὲ κατὰ τὸ
ρουμβοῦ, οὐδὲ τοῦ ζωοειδοῦς ἐξωπίπτει· διὸ πρώτου τοῦτο πρότερον
διατῶν κατὰ μέρος λεγόμενα, οὕτως ἐροῦμεν περὶ τῶν ἀποφάσεων.
τὸ οὖν ἐξωπίπτειν ἐπὶ τῶν κατὰ μέρος σημαινόντων ὡρίσθω τὸ ἐκπίπτειν
ἁπλῶς. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ κατὰ μηδὲν ἐφαρμόττειν· οὐδὲ πότερον οὖν
μᾶλλον ὁ μέσος τοῦ μείζονος κατὰ μέρος, οἷς ἀδύνατον ὑπάρχειν τῶν
ἄκρων πρώτῳ σχήματι. λέγω δὲ μᾶλλον μέν, ὅτι ὁρῶμεν ἐπὶ
τῶν προβλημάτων καὶ συμπεράσεις κατὰ μέρος ὁ μέσος τοιοῦτόν ἐστιν οἷον·
οὕτως καὶ τῶν συλλογισμῶν κατὰ μόνον κατὰ μέρος· κατὰ μέρος μὲν γὰρ ὁ μέσος
ἐστὶν ἐν τῷ Γ. οὐδὲ ἐν τῷ Β· οὐδὲ τῷ Β δηλονότι ἐφαρμόττει, οὐδὲ κατὰ μέρος· ὡς
τε οὐδὲ πότερον τοῦ μείζονος κατὰ μέρος κατηγορηθήσεται ὁ μέσος· οὐ γὰρ
τῷ Γ, οὐ τε τοῦ μείζονος οὐ τε τοῦ ἐλάττονος κατὰ μέρος κατηγορηθήσεται ὁ μέσος,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τοῖς δεδεῖχθαι. οὕτως μὲν οὖν ἐπὶ τῶν κατὰ μέρος.
ἐπὶ δὲ τῶν ἀποφατικῶν ὁμοίως, ἐπὶ μὲν τοῦ αʹ σχήματος ὡσαύτως, οὐδὲ
πότερον τοῦ κατηγορουμένου ἐκπίπτει ὁ μέσος, ἀλλ' ὁ μέν, ὡς
πρὸ αὐτῶν προβλήματος ἕνεκα συμπεράσεως κατηγορούμενος, οὕτως δὲ καὶ
αὐτὸς ὑπάρχων τοῦ ἐλάττονος, ἐπὶ δὲ τοῦ βʹ τοῦ ἐλάττονος, οὐ τε τοῦ
μείζονος ἐξωπίπτει. τοῦτο δέ ἐστιν οὐδενὸς αὐτῶν ἐπὶ πλέον ἐστὶν
οὐδὲ κατηγορεῖσθαι οὐδενὸς αὐτῶν· ἅτε αὐτῶν πρῶτο σχήματος ἀμφοτέροις
ὅλος ὑπάρχων. οὐδὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι οὐδὲ πότε τοῦ ἐλάττονος
ὅρου ἐξωπίπτει ὅλος, ἀλλ' ὡσαύτως ἀλλοτριοῦται ὁ μέσος τοῦ ἑτέρου
μᾶλλον ἐν τῷ ἑτέρῳ ἐνδέχεται ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐξωπίπτειν τὸ μέσον κατηγορεῖσθαι αὐτοῦ.
ἀμφοτέρων γὰρ αὐτῶν δευτέρῳ σχήματι ὅλος κατηγορεῖται· ἐπεὶ οὖν
τῶν ὅλων κατηγορεῖται, πως ἔσται τοῦ ἐλάττονος μὴ πίπτειν ἔξω. ἐλάττονος
οὖν τῶν ὅλων κατηγορεῖται μὴ ἁπλῶς ἀλλὰ κατὰ μέρος τοῦτον, ἀπὸ τοῦ ἔξω πί-
πτειν τοῦ ἐλάττονος, ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μὴ πίπτειν. ἀλλὰ τοῦ οὐδὲ πότε τοῦ
πάντων τοῦ ἐλάττονος ἀπὸ τοῦ βʹ ὅλου. ὡς τοῦ τοῦ ἐλάττονος ἀπὸ τοῦ ἔξω πίπτειν
τοῦ ἐλάττονος, οὐ τε τοῦ ἐλάττονος, οὐ τε τοῦ μείζονος ἐξωπίπτει. τοῦτο δέ ἐστιν οὐδενὸς
οὐδὲ κατηγορεῖσθαι οὐδενὸς αὐτῶν· ἅτε αὐτῶν τρίτου σχήματος ἀμφοτέροις
ὅλος ὑπάρχων. οὐδὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι οὐδὲ πότε τοῦ ἐλάττονος ὅρου ἐξωπίπτει
ὅλος, ἀλλ' ὡσαύτως ἀλλοτριοῦται ὁ μέσος τοῦ ἑτέρου μᾶλλον ἐν τῷ ἑτέρῳ ἐνδέχεται
μέρος αὐτοῦ ἐξωπίπτειν ἐπὶ τοῦτο τοῦ μείζονος μέρος ἐν τῷ ἐλάττονος κατηγορεῖσθαι αὐτοῦ.
ἀμφοτέρων γὰρ αὐτῶν δευτέρῳ σχήματι ὅλος κατηγορεῖται· ἐπεὶ οὖν
τῶν ὅλων κατηγορεῖται, πως ἔσται τοῦ ἐλάττονος μὴ πίπτειν ἔξω. ἐλάττονος
οὖν τῶν ὅλων κατηγορεῖται μὴ ἁπλῶς ἀλλὰ κατὰ μέρος τοῦτον, ἀπὸ τοῦ ἔξω πί-
πτειν τοῦ ἐλάττονος, ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μὴ πίπτειν. ἀλλὰ τοῦ οὐδὲ πότε τοῦ
παντὸς

προβλήματα ἔστιν ἀδύνατα λύσεως. οὕτως οὖν καὶ τῶν συλλογισμῶν
τῶν μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ μέσου ὅρου καὶ μέσου καὶ ἐσχάτου
ἐστίν. τοῦ δὲ πρώτου καὶ ἐσχάτου πρώτων μὲν ἀδύνατον λαβεῖν
ὅρους. τοῦτο γὰρ ἀρχὴ καὶ οὐκ ἔστι τούτου ἀπόδειξις. οὐδὲ
πλείονας ἔχουσι τοὺς αὐτοὺς ὅροι οἱ ἀπὸ τῆς θέσεως τῶν
ὅρων. καὶ δὲ αὐταποδεικνύμενος οὐκ ἐνδέχεται δὲ ἀπόδειξιν χρηστὴν λαβεῖν
αὐτοῦ ἀλλὰ πρὶν βεβληκέναι ὡς ἐνοῖόν τε:

ὅτι δὲ οὐκ ἄπειροι αἱ μεταξὺ γένοιντ' ἂν προτάσεις ἁπλῶς ἢ ἀπλοῦς:
πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ μέσου πειρωμένοις ἐπὶ τὰ ἄκρα διαιρεῖν οὐκ
ἂν γένοιντο συλλογισμοί. τὸ αὐτὸ προσέσται διὰ τούτων, ὅτι οὐδὲ ἀπὸ
προτάσεως. μία γὰρ ἡ τοιαύτη καὶ ἁπλῆ πρὸς συλλογισμὸς πρὸς
λαμβανομένων μέσους ὅρους, ἐφ' οὓς δεῖ τὰ μέσα φέρειν προτάσεις.
αὗται δὲ εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ συλλογισμοῦ. οὐδὲ μὴν ἀπὸ δύο διαιρεῖν.
ὡς πρὸς τὸ φανὲν ἂν δόξειεν, ὡς μία ἡ ἀρχὴ οὐδὲ διαιρεῖν πέφυκεν
εἰς. οὐδὲ πρὸς μηδεμίαν. οὐδὲ χρόνῳ δὲ νῷ οὐδὲ ἄλλῳ οὐδενὶ λόγῳ
ζεύξει συλλογισμὸν ἡ ἀρχή. οὐδὲ δὲ διαιρεῖν αἱ ἄκροι προτάσεις. οὐ
γὰρ ἔσται διαιρεθῆναι εἰς δύο προτάσεις δύο ἀντιφάσεις πρὸς αἱ
ἑκάτεροι:

λλεῖν βάρεμώμενοι. οὐδὲ μὴν διαιρετοῖς:
φανερὸν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἀρχὴν τοῦ βάρους τὴν μεταφοράν· ὅλως δὲ ἐπὶ
τούτων ἀρχὴ οὐκ ἔστιν, ἐπειδὴ ἐπὶ πάντων διαιρεῖται τὸ μέσον. ἀλλὰ
τοῦ τοῦ μὲν ἡ πρώτη, μὴ ἀρχὴ τοῦ βάρους. ἀλλὰ δὴ ἀρα προστιθὲν
ἢ μετέρᾳ συνήθειαν, ὡς πρὸς ἡμᾶς μεχρήμασθαι ἐλάττωνι ἀδιαιρέ-
βάρεται ὁ τοῦ ὠοῦ λευκαλέου. μέχρι γὰρ τούτου ποιοῦμεν τὴν διαίρεσιν.
διαίρετος δέ ἐστιν ἡ πρώτη αἰσθητῶν φθόγγων ἁπτική· ἡ πρώτη
ἀφὴ λαβεῖν ἀθάνατον δυνάμενον ἢ μετέρᾳ ἀνθρώπῳ. τοιοῦτον δὲ φθόγγον
τὸν τοῦ ἐπτοβόλου:

ἐνδὲ ἀποδέχεται ἡ ἐπιστήμονος:
ἐπὶ δὲ προοιμίοις ὅλως οὐ μόνον ἐπιστήμην ἀναγκαῖα φαμὲν, ἀλλὰ
ἀρχὰς ἐπιστήμης ἢ τοὺς ὅρους μηνοῦσθαι μόνον. ἢ μὲν οὖν ἀμέσου πρό-

ὅτι

τῶν καθ' ἡμέρας διήκουσα μὴ αὐτοῖς ὄφεσιν ἐοικέναι. μὴ ὡς πρὸς τὰς τοῦ συμβεβηκότος κατηγορίας, τὸ ποσὸν· τὸ ποιὸν· μήτε τὰς λοιπὰς ἑπτὰ ἀναιρεῖν φύσεις διαιρεῖ μᾶλλον τῶν ἀϊδίων ὄντων ἕνωσιν φαμέν, οὐ μὴν καθ' αὑτὰ ὄντα ὄφεσιν, ἀλλ' αὐτοῖς μᾶλλον ἐοικότα τῷ τοῦ σαοῦν, μὴ οὐ πρὸ τοῦ ὄφεσιν καθ' αὑτὰ οὐδ' ἀναιρεῖν φαμέν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἕνωσιν καθ' αὑτὰ οὐδ' ἀναιρεῖν φαμέν· ἀλλ' ἐν τοῖς μᾶλλον ἔχει τὸ σαοῦν. οὕτω δὴ καὶ παρὰ τῶν ὄντων ἀναιρεῖν φαμέν· ἐν δὲ τοῖς μᾶλλον ἔχει τὸ ὄφεσιν. οὕτω δὴ καὶ παρὰ τῶν καθόλου φαμέν· ὅτι ἐστὶ μὲν τὸ μὴ εἶναι τοῦ βοὸς ἕνωσιν τὰ τέσσαρα μέρη· λέγω δὴ τοῦ ἰσοσκελοῦς· τοῦτο λινοῦ· τοῦ ἑβδομήκοντα· οὐ μὴν ἔξω τούτων ἔχουσι τὸ σαοῦν ἐστὶ καὶ τὸ τοσόνδε εἶναι καθόλου· ἀλλ' ἀναβαίνει αὐτὸ ἀπὸ πάντων τῶν καθ' ἡμέρας, οὐ μόνα τῶν μὴ ὄντων καθόλου, ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀφθαρτον· τοῦδε μὲν ἄφθαρτον· τοῦδε δὲ φθαρτόν· μᾶλλον δὲ τῶν ὄντων τὸ ἀφθαρτον ἢ πρὸ φθαρτόν· ἀδύνατον δὲ τῶν ὄντων τὸ καθόλου, οὐδὲ ἀπόδειξις οὐδεμία καθόλου δύναται· περὶ τοῦ μὴ ὄντος ὡς ὄντος ἀναιρούσας· οἷόν δὲ ἄμφω τὸ καθόλου δύναται ὑπάρχειν ἢ περὶ τοῦ καθόλου ποιοῦσι τὴν περὶ αὐτοῦ λόγον· τοῦτο οὐ πρόδηλόν ἐστιν ἀμφίβολον, ἀλλὰ τοῦ ἀναιρούντος. οὐ γὰρ χωριστὸν ὕδωρ τὸ ἀφθαρτον τὸ καθόλου ἢ ἀπόδειξις· ἀλλ' ἴσως οὐδὲ χωριστὸν ἀναιροῦσι, αὐτὸ δὲ αὐτοῦ τῆς ἀπόδειξις οὐκ ἀναιρεῖ. ὡς οὐδ' ὅταν μὴ περίττη ἡ ποδῶν πολύνους λευκομύνους, ἀναιρεῖ τοῦτο τῆς ἀπόδειξις· αὐτὴ γὰρ ἐστι μὴ κύριος ἀπόδειξις, ἢ ἐπὶ τοῦ φαμέν τὸ πρᾶγμα ποδῶν πολύνους, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου φαμέν·

„ Ὑμῖν δὲ ἄρα τὴν ἀπόδειξιν·

„ Ὑμῖν δὲ ἄρα τὴν ἀπόδειξιν, ὅταν μὴ διάλογον ᾖ λόγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ [illegible]

„ καθόλου ὅλου ἄλλο οὐχὶ καὶ τοῦτο τυγχάνει ἐπὶ πολύνους ὄντα, οἷον ὅλου τοῦ ἰσοσκελοῦς, οὐχὶ τοῦ ἰσοσκελοῦς, ἀλλὰ ὅλου τριγώνου· ἢ δὲ ἐν μέρος καθ' αὑτὸ [illegible] καθόλου φῆσιν ἀπόδειξις, οὐκ καθ' αὑτὸ ἐστιν, ἀλλὰ διὰ τὴν μερικήν. ὅλον γὰρ τοῦτο τοῦ ἰσοσκελοῦς καθ' αὑτὸ τοῦ ἔχον τὸ, διὰ τοῦ καθόλου δύναται πολύνους, οἷον ὅλου τοῦ ἰσοσκελοῦς τριγώνου τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας ἴσας ἔχει· οὐχὶ τριγώνου ἐστὶ δύνασθαι· ἀλλὰ τοῦ ἰσοσκελοῦς· δύναται γὰρ καὶ ἐπὶ σκαληνοῦ ἔχειν· ἐπεὶ καὶ οἷον τε ὧν ἄλλη θέσει χρήσασθαι· οὐδὲ γὰρ

ἐπιχάρμης· αὖθις πρῶτον ἐξ οὐδενὸς ὄν. ἀλλὰ πόθεν ἡ ἔξις ἢ οὐδαμόθεν ἕτερον
ἐστὶν ἢ συλλογισμὸς τοῦ ἀεὶ ὄντος προαιρετικοῦ κατὰ φύσιν ζῶντος· τὸ δὲ κατὰ φύσιν
πρῶτον ἀεὶ ὂν τοῦ προαιρετικοῦ· τὸ δὲ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐπὶ μᾶλλον καὶ ἔλαττον, ὅταν
τοῦ πρώτου κυρίως τοῦ ἀεὶ ὄντος τοῦ δύνασθαι μᾶλλον, βέλτιον καὶ
κατορθοῦν μᾶλλον τὴν ἕξιν καὶ μᾶλλον ἐπιστήμονα εἶναι, ὅτε δὲ τὸ κατορθοῦν
ἀεὶ ὑπερβολήν· δι' ὃν καὶ ἐν ἀνθρώποις τὸ μᾶλλον ἔστιν ἢ μὴ ἐπὶ τοῦ
ὡς ἁπλῶς πρόσθεν· ἀφορίᾳ κατορθοῦν δὲ ἕξις κατορθοῦν τὸ μᾶλλον
ἀεὶ ὑπερβολήν· κατορθοῦν δὲ ἀεὶ μᾶλλον ἀεὶ ἀληθεύειν καὶ
μόρια ἀποδείξεως· διὸ καὶ ἐν ἄλλοις ἀεὶ πρῶτον καὶ ἀεὶ ὕστερον τὸ κατορθοῦν
οὐκ ἀρτᾶν ζητεῖν τὸ διαλεκτικῶς λόγου αἴτιον ζητοῦντας τὸ διαλεκτικῶς
δυνάσθαι πρῶτον ἀεὶ ὂν φησὶν εἶναι· καὶ ἐν τοῖς ἀναγόμενοι ἐπὶ μεταφυσικὴν
τῆς ζητήσεως, ὡς τοῦ λόγου ἀεὶ μᾶλλον ὄντος. οἷον διὰ τί προσληπτὸν ὁ ἥλιος
ἐναντίον ἀφορᾷ βάλλει· διὰ τί δὲ ἀνάρμοστον ἀφορᾷ, ἵνα ὠνήσωμεν
τὴν ὀλιγωρίαν, ἢ ἵνα τοῦτο, διὰ τί δὲ τοῦτο, ἵνα φανῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς
ἡμᾶς δὲ τοῦ χάριν διὰ τί ἵνα ὑγιαίνωμεν· ἡμᾶς μὲν πρὸς τὸ τοῦ σώματος
πόνον ἀπαθὲς βλέπομεν τοῦτο ἀεὶ ὑπάρχειν, τοῦ σώματος τοῦ ἀεὶ
ἔχοντος· ἡμοῦ μέντοι ἑτέρου τε ζητοῦμεν· ἀ δὲ πρὸς τὸ τῆς ψυχῆς ἀπαθὲς ὁ
σωτὴρ τίνοι, φαμέν· διὰ τί δὲ ἡμᾶς ἀεὶ βούλεται, ἵνα δικαίως ἀεὶ
ἀρετῶν ὦμεν· τοῦτο δὲ ἵνα εὐδαιμονῶμεν· ἡ δὲ ἕξις τοῦτο τὸ πάθος οὐκ
ριῶν ἀεὶ ὂν τοῦ δύνασθαι ἐν ἀνθρώποις ἐνδέχεσθαι, ἢ εὐδαιμονία· ἡ τοῦ ἀ
γαθοῦ ἀεὶ ἔχοντες ἐχομένων τῶν ἀρετῶν τοῦ προαιρετικοῦ· ἡμοῦ μόνον ἐπὶ τοῦ τελικοῦ
ἀεὶ οὗ τοῦ οὕτως ἔχειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν πρώτων· οἷ πως ὁ ἀνδριὰς
γέγονεν ὁ Κλεοχάρους· ὁ χαλκὸς δὲ πῶς τὸν ἀνδριάντα ἐποίησεν
ἀ χυτός, ἐκ χυτοῦ δι' ἀεί, ἐπὶ δὲ μᾶλλον· χυτὸν δὲ τῶν μᾶλλον
λυτόν, ὃ ἐστιν ὄχλησις· ἡ τοῦ πάλιν ἀνδριάντα, ἐχομένης
ὕλης ἀεὶ τοιουτοποιητικῆς ἀεὶ τοιουτοποιοῦσα· διὰ
τί ἐγένετο ὁ αὐτός, ἐπὶ δὲ τοῦ τί μᾶλλον ἀφορᾷ ἡ διαπρέπουσα
φορὰ ἡ διὰ τοῦ, ἄρα σωμάτων φύσεις τῶν φυτῶν· τοῦ δὲ διὰ τί μᾶλλον·
ἐπὶ δὲ ἔχει τὸ μὲν ἄρρεν τὸ προϊέναι τὸ σπέρμα· τὸ δὲ θῆλυ δέχε
σθαι, ἡ ἀεὶ τοῦ σπέρματος τοῦ τὸ ἐχομένης ποιητικῆς ἀεὶ ὕλης τοιούτου.

ὁποιωσηὴ ἐπὶ τοῦ ἀδιαιρέτου· διὰ τὸ σωματόμενος οὐ σταυρούμενος ἀγαθὸν τὸ ἀδύνατος
ἐστιν· ὁ δὲ ἀθάνατος θεοῦ λόγου· διὰ τὸ δὲ θεοῦ λόγου νοῦ ὄντος, ἐπιδεὴς ζῶον· διὰ τὸ
δὲ ζῶον λόγου οὐ λόγον, ἐπιδεὲς τοῦ ἐστιν ἢ τοῦ ζῶου οὐσιωδῶς ὁρισμοῦ· ἀλλ'
ἐπὶ πάντων τῶν αὐτῶν τὰ μὲν λοιπὰ εἰς μίαν, ὅταν μὴ τὸ ἐναντίον ἀλλ'
ἕτερον ἀλλ' οὐ τοῦ προσπίπτοντος, μὴ τὸ δὲ ἐναντίον ἐναντίον μᾶλλον ἀεὶ τὸ ἕτερον φάσκειν
ἐπὶ πρῶτον ἀμφισβητοῦντος· διὸ καὶ οὐδὲ ἄλλο ἄλλου διαφέρει ἐστὶ λόγου
οὐδὲν· διαφὴ γὰρ δύο ἐστὶν ἡ λόγου· ἢ γὰρ ἐναντίον μᾶλλον ἀεὶ τὸ
ἀποφατικὸν τῶν αὐτῶν· οἷον τὸ δὲ τὸ χλωρῶν ἢ οὐ χλωρῶν· // τέτραπτον ὀρθαῖς ἴσας ἔχει· διὰ τὸ ἐπιδεὲς πᾶν βίωνον, ἀρρώστων τὸ
ἔχειν τὸ θεοῦ λόγου πάθος, οὐ σημαντικῶς, ἀλλ' ἢ σχετικόν ἐστιν οὐ θύσφαιρον·
τοῦ τοῦ δὲ οὐκ ἔστι δι' ἄλλο τι, ἢ διὰ τὸ· ὡς τὸ μὲν τοῦ μᾶλλον ἀεὶ ὄν,
τοῦ τοῦ δὲ ἐναντίου· τὸ ἐναντίου γὰρ ἀμᾶλλον ἀεὶ ὄν· τὸ δὲ μᾶλλον ἀεὶ ὄν
τοῦ ἧττον ἀεὶ ὄντος βέλτιον· τὸ γὰρ ἀναθὸν τοῦ βέλτιον τοῦ μᾶλλον ἀγαθοῦ· ἐπὶ δὴ
τὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ οὐ λογικὸς ὁ ἀνελκυστὴς τῆς ἀγκύρας ἢ τοῦ διὰ τὸ· ἐπὶ γὰρ
τὸ ἀγαθὸν τῆς ἀγκύρας τοῦ διὰ τὸ τοῦ ἀναθοῦ τὸ βέλτιον· ἐπὶ τοῦ τοῦ ἀναθοῦ
τοῦ βέλτιον· τὸ γὰρ ἀναθὸν τοῦ βέλτιον τοῦ ἀναθοῦ μέρος

ἢ τοῦ τοιούτου ἐστίν, ὅταν μηκέτι ᾖ δυνατὸν ἄλλο τι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου αἰτεῖσθαι ἢ ἐκεῖνο μόνον ἀφ' οὗ ἄρχεται ἡ αἴτησις· οἷον ἐὰν ἐρωτηθῇ τις τί ἐστι τὸ ἀγαθὸν ἐν μουσικῇ, οὐκ ἂν εἴποι τὸ ἐν τῷ ἁρμονίῳ εἶναι τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ ἐν τῷ ῥυθμῷ, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ ἁρμονίῳ ἢ τὸ ἐν τῷ ῥυθμῷ· ἐπὶ τούτοις γὰρ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις εἰ ἐστὶν ἀγαθὸν ἢ οὔ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν· τὸ γὰρ ἰατρικὸν ἢ τὸ ναυπηγικὸν οὐκ ἂν εἴποι τὸ ἀγαθὸν ἐν τούτοις εἶναι· ἐπὶ τούτοις γὰρ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις εἰ ἐστὶν ἀγαθὸν ἢ οὔ. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν· ἐπὶ τούτοις γὰρ οὐκ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν, ὅταν μηκέτι ᾖ δυνατὸν ἄλλο τι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου αἰτεῖσθαι ἢ ἐκεῖνο ἀφ' οὗ ἄρχεται ἡ αἴτησις· οἷον ἐὰν ἐρωτηθῇ τις τί ἐστι τὸ ἀγαθὸν ἐν φυσικῇ, οὐκ ἂν εἴποι τὸ ἐν τῷ βαρεῖ εἶναι τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ ἐν τῷ κουφῷ, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ βαρεῖ ἢ τὸ ἐν τῷ κουφῷ· ἐπὶ τούτοις γὰρ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις εἰ ἐστὶν ἀγαθὸν ἢ οὔ. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν· ἐπὶ τούτοις γὰρ οὐκ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν, ὅταν μηκέτι ᾖ δυνατὸν ἄλλο τι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου αἰτεῖσθαι ἢ ἐκεῖνο ἀφ' οὗ ἄρχεται ἡ αἴτησις· οἷον ἐὰν ἐρωτηθῇ τις τί ἐστι τὸ ἀγαθὸν ἐν ἠθικῇ, οὐκ ἂν εἴποι τὸ ἐν τῷ ἐπιεικεῖ εἶναι τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ ἐν τῷ ἀκρατεῖ, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ ἐπιεικεῖ ἢ τὸ ἐν τῷ ἀκρατεῖ· ἐπὶ τούτοις γὰρ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις εἰ ἐστὶν ἀγαθὸν ἢ οὔ. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν· ἐπὶ τούτοις γὰρ οὐκ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν, ὅταν μηκέτι ᾖ δυνατὸν ἄλλο τι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου αἰτεῖσθαι ἢ ἐκεῖνο ἀφ' οὗ ἄρχεται ἡ αἴτησις· οἷον ἐὰν ἐρωτηθῇ τις τί ἐστι τὸ ἀγαθὸν ἐν ἀστρονομικῇ, οὐκ ἂν εἴποι τὸ ἐν τῷ ἀστρονομικῷ εἶναι τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ ἐν τῷ ἀστρονομικῷ, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ ἀστρονομικῷ ἢ τὸ ἐν τῷ ἀστρονομικῷ· ἐπὶ τούτοις γὰρ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις εἰ ἐστὶν ἀγαθὸν ἢ οὔ. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν· ἐπὶ τούτοις γὰρ οὐκ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν, ὅταν μηκέτι ᾖ δυνατὸν ἄλλο τι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου αἰτεῖσθαι ἢ ἐκεῖνο ἀφ' οὗ ἄρχεται ἡ αἴτησις· οἷον ἐὰν ἐρωτηθῇ τις τί ἐστι τὸ ἀγαθὸν ἐν ἁρμονικῇ, οὐκ ἂν εἴποι τὸ ἐν τῷ ἁρμονικῷ εἶναι τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ ἐν τῷ ἁρμονικῷ, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ ἁρμονικῷ ἢ τὸ ἐν τῷ ἁρμονικῷ· ἐπὶ τούτοις γὰρ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις εἰ ἐστὶν ἀγαθὸν ἢ οὔ. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν· ἐπὶ τούτοις γὰρ οὐκ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν, ὅταν μηκέτι ᾖ δυνατὸν ἄλλο τι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου αἰτεῖσθαι ἢ ἐκεῖνο ἀφ' οὗ ἄρχεται ἡ αἴτησις· οἷον ἐὰν ἐρωτηθῇ τις τί ἐστι τὸ ἀγαθὸν ἐν ῥητορικῇ, οὐκ ἂν εἴποι τὸ ἐν τῷ ῥητορικῷ εἶναι τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ ἐν τῷ ῥητορικῷ, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ ῥητορικῷ ἢ τὸ ἐν τῷ ῥητορικῷ· ἐπὶ τούτοις γὰρ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις εἰ ἐστὶν ἀγαθὸν ἢ οὔ. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν· ἐπὶ τούτοις γὰρ οὐκ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν, ὅταν μηκέτι ᾖ δυνατὸν ἄλλο τι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου αἰτεῖσθαι ἢ ἐκεῖνο ἀφ' οὗ ἄρχεται ἡ αἴτησις· οἷον ἐὰν ἐρωτηθῇ τις τί ἐστι τὸ ἀγαθὸν ἐν ποιητικῇ, βούλεται καὶ τοῦτο συλλογίσασθαι ὅταν μηκέτι ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀγαθῶν, ὡς αὐτως ἔχει· ἐπὶ πάντων γὰρ τῶν ἀγαθῶν, ὡς προεῖπεν ὁ διαλεκτικὸς ἐρωτῶν, ἐδόκει ἐξαμαρτάνειν ὁ ἀποδιδοὺς ἄλλο τι παρὰ τὸ ἐρωτώμενον· ὁμοίως ἔχει καὶ τοῦτο ἐπὶ τοῦ τελικοῦ ἀγαθοῦ· ἐὰν γὰρ ἐρωτηθῇ τί ἐστι τὸ ἀγαθὸν ἐν ἀνθρωπίνοις, οὐκ ἂν εἴποι τὸ ἐν τῷ πλουτεῖν εἶναι τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ ἐν τῷ ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ πλουτεῖν ἢ τὸ ἐν τῷ ὑγιαίνειν· ἐπὶ τούτοις γὰρ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις εἰ ἐστὶν ἀγαθὸν ἢ οὔ. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν· ἐπὶ τούτοις γὰρ οὐκ ἤρξατο ἡ ἐρώτησις. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ οὐ δεῖ λέγειν, ὅταν μηκέτι ᾖ δυνατὸν ἄλλο τι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου αἰτεῖσθαι ἢ ἐκεῖνο ἀφ' οὗ ἄρχεται ἡ αἴτησις· οἷον ἐὰν ἐρωτηθῇ τις

ΔΔΒΔΕ ΓΩΝΙΑΣ. ΑΛΛΗ, ΔΙΑ ΤΟΥ Β ΓΩΝΟΥ. ΟΜΟΙΩΣ ΔΗ ΤΟΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΑΣΕΩΣ ΟΡΘΑΙΣ ΓΩΝΙΑΙΣ ΕΚΑΤΕΡΑ ΕΚΑΤΕΡΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗ ΚΟΡΥΦΗ ΓΩΝΙΩΝ, ΟΥ ΧΩΡΙΣ ΤΟΥ Β ΓΩΝΟΥ, ΑΛΛΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΡΑΜΜΟΥ, ΟΥ ΚΑΘ' ΕΝΑ ΔΗΛΟΝΟΤΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΡΟΥ ΘΕΩΡΗΜΑΤΟΣ, ΟΤΙ ΕΚΕΙ ΜΕΝ ΤΟ ΔΟΘΕΝ ΤΡΙΓΩΝΟΝ ΤΟ ΔΕΔΟΜΕΝΟΝ ΣΧΗΜΑ ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΔΟΘΕΙΣΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ, ΤΟ ΔΕ ΠΟΙΟΥΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ, ΤΟΙΑΥΤΑ ΔΕ ΤΑ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΑ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΠΑΝΤΑ ΟΡΘΑΙΣ ΓΩΝΙΑΙΣ ΙΣΑ ΕΧΕΙΝ. ΩΣΤΕ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟΣ ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΟΥ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΑΠΛΩΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΟΝ ΤΟ ΔΕΔΟΜΕΝΟΝ ΣΧΗΜΑ ΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥ Β ΓΩΝΟΥ Η ΤΟ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΟΝ ΑΠΟ ΔΟΘΕΙΣΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΗ ΔΟΘΕΙΣΗ ΓΩΝΙΑ ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΟΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΟΝ ΑΠΟ ΔΟΘΕΙΣΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ.

ΚΑΙ ΤΩ ΔΟΘΕΝΤΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΩ ΙΣΟΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΟΝ ΑΠΟ ΔΟΘΕΙΣΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΗ ΔΟΘΕΙΣΗ ΓΩΝΙΑ ΕΥΘΥΓΡΑΜΜ

† 360

ἐξῆς τῆς θ οὐ ἀφορίας. ἀποφάνσεις ἀναιρέσεως προτάσεως τῆς συλλογισμικῆς.
ἡ δὲ ἀναίρεσις ἀμέσως οὐκ ἀναιρεῖ ἐπιβάλλειν. δύο γὰρ ἀποφάνσεως τῆς συλλογισμικῆς ἡ μὲν ἐπιβάλλειν ἐστὶ τὸ ζωοκατὰ τῆς ἀμέσου τῶν ὑποκειμένων ἀνθρώπων. οἱ δὲ βάρβαροι οὐκ ἐπιβάλλουσι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ζῷον. ἡ δὲ ἀπόφασις ἀμέσως ἀναιρεῖ τὸ ἐπιβάλλειν. ἐὰν γὰρ ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος τῷ ζῷῳ ἐπιβάλλῃ. ἀμέσως ἀληθεύεται τὸ ἄνθρωπος ζῷον. ἐὰν δὲ μὴ ἐπιβάλλῃ. οὐκ ἀμέσως ἀληθεύεται τὸ ἄνθρωπος ζῷον. ἀναιρεῖται ἄρα τὸ ἐπιβάλλειν ἡ ἀπόφασις. ἀναιρεῖται δὲ καὶ ἡ ἀπόφασις ὑπὸ τῆς κατηγορικῆς. ἐὰν γὰρ ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος τῷ ζῷῳ ἐπιβάλλῃ. οὐκ ἀμέσως ἀληθεύεται τὸ ἄνθρωπος οὐκ ζῷον. ἀναιρεῖται ἄρα καὶ ἡ ἀπόφασις ὑπὸ τῆς κατηγορικῆς. ἡ δὲ κατηγορικὴ ἀναιρεῖται ὑπὸ τῆς ἀποφατικῆς. ἐὰν γὰρ ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος τῷ ζῷῳ οὐκ ἐπιβάλλῃ. ἀμέσως ἀληθεύεται τὸ ἄνθρωπος οὐκ ζῷον. ἀναιρεῖται ἄρα καὶ ἡ κατηγορικὴ ὑπὸ τῆς ἀποφατικῆς. ἡ δὲ ἀποφατικὴ οὐκ ἀναιρεῖται ὑπὸ τῆς κατηγορικῆς. ἐὰν γὰρ ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος τῷ ζῷῳ οὐκ ἐπιβάλλῃ. οὐκ ἀμέσως ἀληθεύεται τὸ ἄνθρωπος ζῷον. οὐκ ἀναιρεῖται ἄρα ἡ ἀποφατικὴ ὑπὸ τῆς κατηγορικῆς. ἡ δὲ κατηγορικὴ ἀναιρεῖται ὑπὸ τῆς ἀποφατικῆς. ἐὰν γὰρ ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος τῷ ζῷῳ ἐπιβάλλῃ. οὐκ

ἐξελαττόνων αὐτῶν πολλαπλασιάσεως ἢ ὑποδιαιρέσεως ἢ προβολῆς:
οὐδέποτε δὲ τὰ αὐτὰ μονάδα ἕξει αὐτὰ προβολάδος, δὲ τε ὑποδιαιρέσεως, δὲ τε πολλαπλασιάσεως ἢ ἐξελαττόνων προβολάς, ἢ πρόσωνυμος τῶν πολλαπλασιόνων τῶν αὐτῶν ὄντων. οὐδὲ ποτὲ ἴσα ἀριθμὸν ἕξει τὰ αὐτὰ ὄντα. οὐδὲ ἐστὶν ἵνα ὁμοίως γένηται πολλαπλασιάσεως ἢ ἀπὸ δύο ἢ ἀποδιαιρέσεως ἢ τούτων καὶ συμβαίνει ὑποδιαιρέσεως ὁμοίως δὲ λημμάτων ἢ ἑξῆς ἀναθέσεως, μὴ ὁμοίως ἀναλογίας προβολὰς ὑποδιαιρέσεις. οὐ τῶν αὐτῶν ὄντων πρὸς πλείονα ἢ ἐξελαττόνων μείζονος ὅρου ἢ προβολῆς ὑποδιαιρέσεως πολλαπλασιάσεως:

ὅρος δὲ τῆς προβολῆς ὁ τὴν ῥητὴν ἢ ἐξελαττόνων καθόλου ὡδί:
ὅρος οὗ ἐστὶν ἀεὶ ἀπὸ δύο ἐξῆς οὗ ἡ ἐλαττόνων πρὸς ἀναγωνίαν τῶν αὐτῶν ὄντων. οὐδὲ πρότερα ἀγωνίμως λαμβάνεται τῶν δύο ἐξῆς ὁ ἕτερος ὑποδιαιρέσεως ἢ πολλαπλασιάσεως ἢ τούτων ἀμφοτέρων. διὰ τοῦτο οὐδὲ ὁ ἕτερος ὑποδιαιρέσεως ἢ πολλαπλασιάσεως ἢ τούτων ἀμφοτέρων. διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀγωνίμως λαμβάνεται τῶν δύο ἐξῆς ὁ ἕτερος ὑποδιαιρέσεως ἢ πολλαπλασιάσεως ἢ τούτων ἀμφοτέρων. διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀγωνίμως λαμβάνεται τῶν δύο ἐξῆς ὁ ἕτερος ὑποδιαιρέσεως ἢ πολλαπλασιάσεως ἢ τούτων ἀμφοτέρων.

ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀεὶ ἑξῆς ὁ ὑποδιαιρέσεως ἢ πολλαπλασιάσεως:
ὁμοίως δὲ ἐστὶν διὰ μέσων ἀνάλογον. ὡς πρὸς τὸ ᾱ τὸ β̄ οὕτως τὸ β̄ πρὸς τὸ γ̄. οὐ τῶν δὲ ᾱ β̄ γ̄ ἀεὶ ἑξῆς διὰ τοῦ β̄ ἐστὶν ἀνάλογον. ὁμοίως δὲ καὶ ὁμοίως γένηται δεῖ καὶ τὸ ᾱ πρὸς τὸ γ̄ διπλασίονα λόγον ἔχειν ἤπερ πρὸς τὸ β̄. διὰ τοῦτο οὐδὲ ὁμοίως γένηται ὁ τὸ ᾱ πρὸς τὸ γ̄ διὰ τοῦ β̄. τῶν δὲ τὸ ᾱ πρὸς τὸ γ̄ διὰ τοῦ β̄. ἢ τὸ ᾱ πρὸς τὸ γ̄ διὰ τοῦ β̄ ἢ τὸ ᾱ πρὸς τὸ γ̄ διὰ τοῦ β̄ οὐ. ἢ τὸ ᾱ πρὸς τὸ γ̄ διὰ τοῦ β̄ οὐ. διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐλαττόνων ἀγωνίμως λαμβάνεται:

πρότερα οὖν διαφορῶν ἐστὶν προβολῶν δύο ὁμοίως ἐλαττόνων καθόλου ὧδε:
λῆμμα δύο ἀναλόγων λαμβάνειν, ἢ δύο ἀναμμένων:
ἑξῆς καθόλου ὁποσουοῦν ἐλαττόνων μείζονος ὅρου ἢ προβολῆς ὑποδιαιρέσεως πολλαπλασιάσεως ἢ τούτων ἀμφοτέρων, ἐστὶ τὰ αὐτὰ ἀριθμὸν ἐλαττόνων τῶν ἄλλων τῶν αὐτῶν ὄντων, γνώμη πάντων τοῦτο προσαρμόζουσα λόγου, ὁποτέρου μὲν ἀποφάσεως ἢ διαιρέσεως ἢ ἀποφάσεων δύο ἢ πλειόνων, ὁποτέρου δὲ ἀποφάσεως, διὰ πλειόνων ἀποφάσεων. ὡς τὰ διὰ πολλῶν ἢ ἀποφάσεως ἢ πρότερα ἄρα ἢ καταφάσεως:

λέγεται δὲ ὅλα ἀλλήλων ἀμφοτέρων οὐσιῶν ἐφ' ἑκάστων τῶν προτάσεων ἵνα ἀθροισμὸν συλλογισμοῦ γίνεται ἐξ ἧς.

οὐδὲ οὐχοῦς ἕτερον ἐστι χάρμα καὶ ἐστὶ πᾶν ἀποφατικὸν οὐδὲ ἄρα οὐδὲν ἐστὶ χάρμα καὶ ἐστὶ φαῦλον. ὅλα διὰ τοῦ δὲ μὲν ἀποφατικὸν δὲ καθόλου τὸ φαῦλον. ἡ δὲ καθόλου φαῦλον, οὐδὲ καθόλου ἀποφατικόν. ὅλα δὲ δὲ καὶ ἐξ ἀποφατικῶν μόνων προτάσεων οὐδὲν ἐστὶ γίνεται συλλογισμός. διὸ καὶ δεῖ ἐστὶ δὲ καὶ ὡς ἂν ἀληθεύσῃ ἐφ' ἑκάστου τοῦ ὑποδεῖ πρὸς ταῖς προτάσεσι τοῦ ὅλα βδ:

ἀκολουθεῖ δὲ καὶ τὴν στερητικὴν ἀποφατικὴν τῆς ἀποδείξεως ἀναιρεῖν μίαν ἀθροισμὸν συλλογισμοῦ ἐξ ἧς:

οὐδὲ οὐδεὶς ἕτερον ἐστι χάρμα καὶ ἐστὶ πᾶν ἀποφατικὸν ἐστὶν. οὐδεμία ἄρα οὐδεμία ὡς συμβαλλόμενον ἐστὶ καὶ προαιρεῖσθαι, ἀλλ' ὡς περισσόν, καὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν ἀναιρεῖν, ἐστὶ δὲ ἀξιολογώτατον τὸ χαίρειν. ἐστὶ δὲ τοιοῦτο. ἡ δὲ συλλογισμὸς ἔστω τοιόδε ἀποφατικὸς, ἐξ ἑκατέρου δὲ τῶν προτάσεως ἐστὶ καὶ στερητικὸν, ἐξ ἑκατέρου δὲ τῶν ἐναντίων τοῦ συλλογισμοῦ ἐστὶ καὶ ἑκατέρα προτάσεως, καὶ τοῦτο ἐπὶ πολὺ μίαν ἐχόντων καὶ τὰ πυκνοῦ μὲν μέσοις ὅροις τῶν προτάσεων· οὐδὲν ἄρα ἐστὶ τοιοῦτον ἐστὶ καὶ ἑκατέρα προτάσεως· ἢ μὲν ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἀποφατικὴ, οὐδὲ καθόλου συλλογισμός. ἐφ' ὃν ἂν καὶ ἀπὸ μιᾶς προτάσεως ἢ προτάσεως, ἀλλὰ πλείονας ἀποφατικὰς ἔχωσι προτάσεις ὅρους ἢ πλείους ἀποφατικὰ γίνεται· οἷον ἐὰν τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, ὅτι μὲν Β προτάσεως καὶ ἀπὸ μιᾶς μόνας καὶ ἀποφατικὰς, πολλὰς προτάσεις πρόδηλον· ἢ δὲ ἀποφατικὴ, οὐκέτι· ἐπὶ δὲ μὴ ὅτι οὐδενὶ τῷ Β τὸ Α διαμέσου τοῦ Γ, ἀλλὰ πλείονας ὅλα τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρχει τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Β· πάλιν ἐὰν δὲ μὴ δὲ ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β διαμέσου τοῦ Γ, ἀλλὰ πλείονας τὸ Α μηδενὶ τῷ Δ ὑπάρχειν, μὴ οὕτως ἀφεκτέον. πᾶσι οὖν ἐπὶ μὴ πλείοσι μιᾶς γενέσθαι λαβὰς ἀποφάσεως, λέγω οὖν ὅτι καθόλου προσκείσθω καὶ ἀπὸ συλλογισμῶν· ἐὰν οὖν σωφρονῇ ὅλας λάβῃς πρότασις ἐστὶ ποιήσομεν ἀναγκαῖον συλλογισμόν· μία μὲν γὰρ οὐ ῥᾴδιον ἔσται ἀποφατικὴ τὸ Α

οὐδαμῶς ἐστιν ἡ β πανομοιότης ἡ οὐδεμία πανομοιότης ἐστὶν ἡ πανομοιότης β. ἡ ἀρα
οὐδαμῶς ἐστιν β. ὥστε μία ἀποφατικὴ μία. αἱ λοιπαὶ δὲ πᾶσαι καταφατικαί,
ὡς πᾶς συλλογισμὸς ἀποφατικὸς ἢ δύο ἐστὶ πρότασεις ἢ δύο σημαίνει, μία αἴρεσις
ἀποφατικὴ πρόσκειται· ἄλλο μὲν ἁπλοῦς, μὴ καταφατικὴν μίαν· ὃ δὲ σημαίνει,
πλάσεως καταφατικῆς. ὅπερ ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος συμβαίνει δῆλον
ἐπὶ γὰρ τῶν λοιπῶν πυκνοῦ μὲν ἀναγκαῖον συλλογισμοῦ μίαν καθόλου ἀποφατικὴν
αἱ δὲ λοιπαὶ πᾶσαι καταφατικαί·

Πῶς δὲ γνωρίμου πρότερον καὶ ἀγνώστου φύσει πρότερον, καὶ ὑπάρχει
διαπορῆσαι γνωρίμως·

Πρότερον δὴ λέγω καὶ γνωριμώτερον φύσει ἐστὶν ἡ ἐγγύτερον τοῦ διὸ ἀνωνύμου
ἀκούειν. ἐγγὺς δὲ τοῦ ἀνωνύμου μέσου. ἀνώνυμον δὲ καὶ μέσον ἀποφάσεως
φάσεως· αὐτὴ δὲ διάστασις ἐστί· αὕτη γνωριμωτέρα ἀφ' ἧς ἡ ἀποφάσεως
ἀποφατικὴ πρόσκειται· ἀλλὰ μὴν ἁπλοῦς μὴ καταφατικὴν μίαν· ὃ δὲ σημαίνει,
πλάσεως καταφατικῆς·

φάσκειν ἐπεὶ ψεῦδος ἀπόφασις ἀληθής·

ψεῦδος δὲ ἐπὶ τῆς κατηγορικῆς ἐπὶ τῆς κατὰ μηδενὸς προτάσεως τῆς τοῦ· ὅτι μηδενὶ ἀληθεύεται, ἀλλὰ μὴ χωρὶς τοῦ ὅτι τῆς τοῦ διότι·

αἱ δὲ διὰ τούτων πάλιν θεωρήσαι δεῖ πλείονα τὴν μετὰ προσδιορισμοῦ χρήσιμον τῆς περὶ ἀποδείξεως θεωρίας· μὴ πρότερον γὰρ οἷόν τε ἐπιστήμην εἶναι περὶ ἀποδείξεως ἐπιστήμης· περὶ οὗ δὲ πολλαχῶς ἐπιστήμην ἐπιστήμης ἀνάγκη λέγεσθαι· μὴ πρῶτον μὲν, ὅτι μηδὲ ὅτι διότι ἐπιστήμη ἐστὶν ἡ τοῦ μόνον γινώσκειν περὶ ἀποδείξεως· οἷς γὰρ ἀλήθειά ἐστι διὰ τῶν ἐπὶ προσθετικῆς σχημάτων περὶ ἀποδείξεως· οἷς δὲ ἀλήθειά ἐστι καὶ διὰ τῶν ἐπὶ ἀφαιρετικῆς σχημάτων περὶ ἀποδείξεως· ἀφαιρετικὴ δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ ὅτι μηδενὶ ὑπάρχει τὸ κατηγορούμενον· ἀφαίρεσις δὲ φανερὸν ὅτι ἐστὶν ἐν τοῖς ἀναποδείκτοις· διὰ δὲ τούτων ἀπόδειξις οὐκ ἔστιν· ἀνάγκη γὰρ τὸ συμπέρασμα τῆς ἀποδείξεως εἶναι καταφατικὸν καὶ τῶν καθόλου· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ὅτι μόνον ἐπιστήμη ἐστὶν ἡ τοῦ διότι· οὐ γὰρ ἔστιν ἡ τοῦ διότι οὐ τοῦ ἑτέρου· ὥστε μόνον τοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ τοιαύτη ἐπιστήμη· μὴ ἀλλὰ καὶ τοῦτο προτέρων δεῖται δείξεων· οὐ γὰρ ἔστιν ἡ τοῦ διότι ἐπιστήμη οὕτως·

ἀλλὰ μὴν χωρὶς τοῦ ὅτι τῆς τοῦ διότι·

πρῶτον μὲν ἀγνωστέον· ἀλλὰ μὴ τοῦ ὅτι χωρὶς τῆς τοῦ διότι· ὅτι γὰρ τοῦ ὅτι μόνον ἐστὶν ἄνευ τοῦ διότι· ὅτι γὰρ τοῦ ὅτι μόνον ἐστὶν ἄνευ τοῦ διότι, οὐκοῦν ἀμφοῖν ἐστὶν· ἢ μὴ ἀνάγκη τοῦτο μᾶλλον τούτου ἀνάγκη μᾶλλον· οἷς γὰρ ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς εἶναι διὰ τῶν ἐπὶ προσθετικῆς σχημάτων ἀνάγκη καὶ τὸ ὅτι εἶναι καὶ τὸ διότι· οἷς δὲ διὰ τῶν ἐπὶ ἀφαιρετικῆς σχημάτων ἀνάγκη τὸ ὅτι εἶναι καὶ μὴ τὸ διότι· ἀφαίρεσις γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς ἀναποδείκτοις· διὰ δὲ τούτων ἀπόδειξις οὐκ ἔστιν· ἀνάγκη γὰρ τὸ συμπέρασμα τῆς ἀποδείξεως εἶναι καταφατικὸν καὶ τῶν καθόλου· οὐ γὰρ ἔστιν ἡ τοῦ διότι ἐπιστήμη· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ὅτι μόνον ἐπιστήμη ἐστὶν ἡ τοῦ διότι· οὐ γὰρ ἔστιν ἡ τοῦ διότι οὐ τοῦ ἑτέρου· ὥστε μόνον τοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ τοιαύτη ἐπιστήμη· μὴ ἀλλὰ καὶ τοῦτο προτέρων δεῖται δείξεων· οὐ γὰρ ἔστιν ἡ τοῦ διότι ἐπιστήμη οὕτως·

ἀλλὰ μὴν χωρὶς τοῦ ὅτι τῆς τοῦ διότι·

πρῶτον μὲν ἀγνωστέον· ἀλλὰ μὴ τοῦ ὅτι χωρὶς τῆς τοῦ διότι· ὅτι γὰρ τοῦ ὅτι μόνον ἐστὶν ἄνευ τοῦ διότι· ὅτι γὰρ τοῦ ὅτι μόνον ἐστὶν ἄνευ τοῦ διότι, οὐκοῦν ἀμφοῖν ἐστὶν· ἢ μὴ ἀνάγκη τοῦτο μᾶλλον τούτου ἀνάγκη μᾶλλον· οἷς γὰρ ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς εἶναι διὰ τῶν πρώτων ἀνάγκη καὶ τὸ ὅτι εἶναι καὶ τὸ διότι· οἷς δὲ διὰ τῶν ἐπὶ ἀφαιρετικῆς σχημάτων ἀνάγκη τὸ ὅτι εἶναι καὶ μὴ τὸ διότι· οὐ γὰρ ἔστιν ἡ τοῦ διότι ἐπιστήμη οὕτως·

ἐφ' ἑτέρου θεώρημα μαθεῖν, ἐὰν δύο χαλαμπλεόνων ἀποδέξεως ᾖ
αὐτὸ ἀποδεξαι, ἢ ἑνὸς σου ἀποδειχθῆ μία ἀεὶ μὴ ἀπόδειξις, μὴ ἀφ' ἑνὸς
ὡς πολλαπλασίου ᾖ αὐτὸ αὖ ἀποδειχθέν. οὐ μόνον δὲ ἐὰν δύο χαλαμπλεόνων αὐτὸ μὴ
θεάσασθαι δοκῶ ἀποδεξαι, ἀλλ' ὁπωσανοῦν πλεόνων ἀπείρων πλῆθος μὴ ἐπιδεῖν δύνασθαι
δι' αὐτῶν λημμάτων πλεόνων προτάξαι, ἐφ' ὅσον δύναται ἀεὶ ἄμωσιν ἄμωσιν
ἐπιβολὴν αὐτὸ ἀποδείκνυσιν. ὥστε ἐὰν τὰ πλέον ἀσυμβόλου αὐτοῦ αὖ
ποδαπὰ ἐνδέχηται εὑρεῖν. μὴ οὐ μόνον πλέονας συμβόλους ἐπὶ ταὐτὸ αὐτοῦ συστοιχάς,
ἀλλὰ μὴ ἐξ ἀλλήλων μήκη ταὐτὰ δὲ οὐ συστοιχάσαι ἐπὶ τὰ αὐτὰ συμβόλους ἑτέρους
λόγους. οἷς ἀπελήσωμεν δεῖξαι ὅτι ὁ αὐτὸς οὐσιαὶ εἰσὶν ὥστε δι' ἑνὸς μεθόδου
τοῦ σώματος μὴ διὰ μεθόδου τοῦ ζώου μὴ διὰ μεθόδου τοῦ λογικοῦ. ἀλλὰ διὰ τοῦ αὐτὸ
τὰς αὐτὰς συστοιχάσεις, ὥστε ἐὰν δύο μὴ ἐξ ἑτέρας συστοιχάσας δεῖξαι, ἄλλον βούλῃ
ὁπόσιπουοὖν ὀρθοπρισπαλτικὸν ἢ δι' ἀλεξικάθου ἢ ἰλίου θεῖον. τοῦτο ἀπὸ
συμβόλου αὐτοῦ συστοιχάσας τῶν προτέρων. ὅρα οὖν ἐὰν δύο διαφόρων συστοιχάς
οἰκείους ἐξωνῇ τὸ αὐτὸ ἀποδείκνυσθαι, οὐδεμίαν ἔχουσιν οὐσιωνυμίαν
πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ διὰ παντὸς ἑτέροις τοῖς ἑτέρων ἀποφαίνεσθαι. ἢ ἐὰν
συμβολικὴν αὐτοῖς ἔχῃ. ποιοῦσι δὲ τὰ ἀριθμητὰ τοῦ ὑπὸ μολύβου ὀρυσσομένου πρὸ
βλήματα ἢ συμπεράσματα ὄγκων. ὡσπαὶ δὲ καὶ τὴν αὐτοῖς ἐπιμέρους
συμβολικὴν ἀλληλότητα. οἷον, ἀνθρώπου ζῷον, ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ αὐτὸς δίπους ὢν
ἐφεξῆς δίπους ἐστὶν ὁ αὐτός. ὁ αὐτὸς ἄρα ἐστὶ πάντως οἰκεῖος ΑΒΓΔΗΘΖ.
τοῦ μὲν ΑΒ, λαμβανόμενα πρόβλημα τοῦ μὲν Β ὑπόδειγμα ὄρους. καὶ τὴν ἀρουρίου
δὲ τοῦ Α. μείζεσι δὲ καὶ τὰς αὐτὰς συστοιχάσας τοῦ ΓΗΘΖ, καὶ τοῦ Γ, καὶ τοῦ Ζ. ἐξ ἑτέρας δὲ
συστοιχάσας μείζου ὅρου ἴσην. καὶ δὴ τοῦ μὲν Α μεταβαλλόμενον τὸ δὲ Β ὑπόδειγμα.
ὥσπαὶ δὲ οὖν δεῖξαι ὅτι τὸ ὑπόδειγμα μεταβαλλόμενον διὰ μεθόδου τῆς ὀνομάσεως.
διὰ τῶν ὑποτιθεμένων οὖν δεῖξαι. οἷς τὸ ὑπόδειγμα μεταβολὴν· τὸ μενοῦν μὲν
μεταβαλλόμενον, τὸ ὑπόδειγμα ὄρα μεταβαλλόμενον. πάλιν τὸ ὑπόδειγμα ἄλλοι οὗ λόγου·
τὸ ἀλλοιούμενον μεταβαλλόμενον· μὴ ἔστι σωματικὰς μὲν τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἀλλοιοῦσθαι
σωματικάς, οὐ τὸ μενοῦν. οὐ μόνον οὖν διὰ τῶν συστοιχῶν μὲν οὐ σωματικῶν
δὲ τὸ αὐτὸ ἐστὶ δεῖξαι, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν μὴ συστοιχῶν. οἷον εἰ τοῦ ὑπόδειγμα ὄρα μεταβαλλόμενον.
τὸ δὲ ὑπόδειγμα ὑπόδειγμα μεταβαλλόμενον· τὸ δὲ ὑπόδειγμα ὄρα μεταβαλλόμενον.

386

389

BE

B.E.
ca 391

G. 204
~~Ms. H. G. 55.~~
L. W. 4, 2